Vợ Đẹp Trộm Tim: Đại Thiếu Phúc Hắc Đừng Phách Lối

Contents

Vợ Đẹp Trộm Tim: Đại Thiếu Phúc Hắc Đừng Phách Lối **5**

1. Q.1 - Chương 1: Cho Em Mượn Bả Vai Dùng Một Chút . . . 5
2. Q.1 - Chương 2: Xem Mặt? Không Cần Rồi! . . . 8
3. Q.1 - Chương 3: Bà Cô Giả? . . . 9
4. Q.1 - Chương 4: Có Bản Lĩnh Chúng Ta Kết Hôn! . . . 11
5. Q.1 - Chương 5: Tránh Xa Tần Lạc, Yêu Quí Sinh Mạng . . . 12
6. Q.1 - Chương 6: Ngày Mới Là Quy Tắc Ngầm, Toàn Bộ Nhà Ngươi Mới Là Quy Tắc Ngầm . . . 13
7. Q.1 - Chương 7: Trướng Phòng Tại Vụ Manda . . . 15
8. Q.1 - Chương 8: Đều Là Lỗi Của Anh . . . 16
9. Q.1 - Chương 9: Hồi Ức . . . 18
10. Q.1 - Chương 10: Quyết Định Bất Ngờ . . . 19
11. Q.1 - Chương 11: Anh Hãy Biến Khỏi Địa Cầu Đi! . . . 20
12. Q.1 - Chương 12: Mr T Thần Bí . . . 22
13. Q.1 - Chương 13: Ghen Tuông . . . 24
14. Q.1 - Chương 14: Nếu Đã Tới Thì Đừng Đi . . . 26
15. Q.1 - Chương 15: Nếu Đã Tới Thì Đừng Đi (hạ) . . . 28
16. Q.1 - Chương 16: Ngôi Sao Ca Nhạc Tô Mạc . . . 29
17. Q.1 - Chương 17: Đây Không Phải Là Tô Tô Sao? . . . 31
18. Q.1 - Chương 18: Người Nào Đó Trở Lại . . . 33
19. Q.1 - Chương 19: Gặp Hay Là Không Gặp . . . 34
20. Q.1 - Chương 20: Thuyết Khách Tô Mạc . . . 35
21. Q.1 - Chương 21: Nên Để Trong Lòng Đi! . . . 37
22. Q.1 - Chương 22: Phục Vụ Chu Đáo! . . . 38
23. Q.1 - Chương 23: Bị Trêu Đùa Ở Quán Bar . . . 39
24. Q.1 - Chương 24: Thì Ra Là Thế Giới Nhỏ Như Vậy . . . 41
25. Q.1 - Chương 25: Miễn Cưỡng Cho Anh Thời Gian Thử Việc . . . 44
26. Q.1 - Chương 26: Bị Phát Hiện . . . 46
27. Q.1 - Chương 27: Quan Hệ Công Khai . . . 48
28. Q.1 - Chương 28: Tuyết Thiếu Đau Khổ . . . 50
29. Q.1 - Chương 29: Bà Cô Thích Đùa Dai . . . 52
30. Q.1 - Chương 30: Khách Không Mời Mà Đến . . . 54
31. Q.1 - Chương 31: Tại Sao Lại Như Vậy . . . 56
32. Q.1 - Chương 32: Khó Cả Đôi Đường . . . 58
33. Q.1 - Chương 33: Em Muốn Nghỉ Việc . . . 60
34. Q.1 - Chương 34: Hộ Lý Cao Cấp Nace . . . 62
35. Q.1 - Chương 35: Em Đối Với Anh Vừa Thấy Đã Yêu . . . 64
36. Q.1 - Chương 36: Đùa Giỡn Hay Bị Đùa Giỡn . . . 66
37. Q.1 - Chương 37: Đồng Hồ Đao Tay Sô Lượng Có Hạn . . . 68
38. Q.1 - Chương 38: Cuộc Đời Này Không Có Nếu Như . . . 70
39. Q.1 - Chương 39: Chủ Nhà Hàn Dạ Cho Ngôi Sao Tô Mạc Thuê Nhà . . . 72
40. Q.1 - Chương 40: Cùng Khích Lệ Nhau . . . 74
41. Q.1 - Chương 41: Cậu Quan Tâm Quá Nhiều! . . . 75

42. Q.1 - Chương 42: Lại Gặp Tang Thuyết . . . 76
43. Q.1 - Chương 43: Spa Hoa Hồng . . . 78
44. Q.1 - Chương 44: Phụ Nữ Ly Hôn Rất Bạo Lực . . . 79
45. Q.1 - Chương 45: Đừng Làm Hỏng Cô . . . 81
46. Q.1 - Chương 46: Tuyệt Giao . . . 82
47. Q.1 - Chương 47: Sống Cho Chính Mình Là Tốt Rồi . . . 83
48. Q.1 - Chương 48: Bạn Trai Cũ . . . 85
49. Q.1 - Chương 49: Coi Như Là Hắn Xui Xẻo . . . 87
50. Q.1 - Chương 50 . . . 89
51. Q.1 - Chương 51: Một Mặt Lạnh Lùng Của Tuyết Thiếu . . . 90
52. Q.1 - Chương 52: Cậu Là Một Con Cừu Ngu Ngốc . . . 91
53. Q.1 - Chương 53: Huynh Đệ Song Hành . . . 93
54. Q.1 - Chương 54: Người Ái Mộ . . . 95
55. Q.1 - Chương 55: Khiêu Khích? . . . 96
56. Q.2 - Chương 1: Đón Hụt . . . 98
57. Q.2 - Chương 2: Dò Xét Lẫn Nhau . . . 99
58. Q.2 - Chương 3: Ai Lưà Ai? . . . 101
59. Q.2 - Chương 4: Cưỡng Hôn? . . . 102
60. Q.2 - Chương 5: Em Yêu Anh Có Lỗi Sao? . . . 104
61. Q.2 - Chương 6: Mắt Chó Nhìn Người Thấp . . . 105
62. Q.2 - Chương 7: Đánh Nhau . . . 107
63. Q.2 - Chương 8: Mượn Rượu Giải Sầu . . . 108
64. Q.2 - Chương 9: Nửa Năm Ước Hẹn . . . 109
65. Q.2 - Chương 10: Người Đứng Sau Mọi Chuyện . . . 111
66. Q.2 - Chương 11: Mình Buông Tay . . . 112
67. Q.2 - Chương 12: Chủ Động Ra Tay . . . 113
68. Q.2 - Chương 13: Vật Hy Sinh . . . 115
69. Q.2 - Chương 14: Phù Dung Trướng Ấm Một Đêm Xuân . . . 116
70. Q.2 - Chương 15: Về Công Ty . . . 117
71. Q.2 - Chương 16: Giả Bộ Ngủ . . . 118
72. Q.2 - Chương 17: Mỹ Nhân Kế . . . 119
73. Q.2 - Chương 18 . . . 121
74. Q.2 - Chương 19: Tự Làm Khổ . . . 122
75. Q.2 - Chương 20: Có Khách Tới . . . 123
76. Q.2 - Chương 21 . . . 125
77. Q.2 - Chương 22 . . . 126
78. Q.2 - Chương 23 . . . 127
79. Q.2 - Chương 24 . . . 129
80. Q.2 - Chương 25 . . . 130
81. Q.2 - Chương 26 . . . 131
82. Q.2 - Chương 27 . . . 132
83. Q.2 - Chương 28 . . . 134
84. Q.2 - Chương 29 . . . 135
85. Q.2 - Chương 30 . . . 136
86. Q.2 - Chương 31 . . . 138
87. Q.2 - Chương 32 . . . 139
88. Q.2 - Chương 33 . . . 141
89. Q.2 - Chương 34 . . . 142
90. Q.2 - Chương 35 . . . 143
91. Q.2 - Chương 36 . . . 145
92. Q.2 - Chương 37 . . . 146
93. Q.2 - Chương 38 . . . 147
94. Q.2 - Chương 39 . . . 148
95. Q.2 - Chương 40 . . . 150

96. Q.2 - Chương 41 . . . 151
97. Q.2 - Chương 42 . . . 153
98. Q.2 - Chương 43 . . . 154
99. Q.2 - Chương 44 . . . 155
100. Q.2 - Chương 45: Anh Định Làm Gì? . . . 157
101. Q.2 - Chương 46: Khó Có Thể Tiếp Nhận . . . 158
102. Q.2 - Chương 47: Sẽ Không Để Cho Em Một Mình . . . 159
103. Q.2 - Chương 48: Em Không Óc Bị.... . . . 161
104. Q.2 - Chương 49 . . . 162
105. Q.2 - Chương 50: Tương Kính Như Tân . . . 163
106. Q.2 - Chương 51: Cô Ấy Vui Vẻ Là Được Rồi . . . 164
107. Q.2 - Chương 52 . . . 166
108. Q.2 - Chương 53: Không Thể Buông Tha . . . 167
109. Q.2 - Chương 54: Chứng Cuồng Loạn . . . 168
110. Q.3 - Chương 1: Tài Xế Riêng . . . 169
111. Q.3 - Chương 2: Vừa Lùn Lại Vừa Xấu! . . . 170
112. Q.3 - Chương 3: Bh Thẩm Thu Linh . . . 172
113. Q.3 - Chương 4: Bạn Lâu Năm . . . 173
114. Q.3 - Chương 5: Mỗi Nhà Đều Có Quyển Sách Khó Đọc . . . 174
115. Q.3 - Chương 6: Tình Nhân Của Boss . . . 175
116. Q.3 - Chương 7: Làm Phiền Cậu . . . 177
117. Q.3 - Chương 8: Thì Ra Là Thật . . . 178
118. Q.3 - Chương 9: Chuyển Phát Kinh Hồn . . . 180
119. Q.3 - Chương 10: Thu Linh Tố . . . 181
120. Q.3 - Chương 11: Mình Được Trúng Tuyển Đi . . . 182
121. Q.3 - Chương 12: Scandal Đầy Trời . . . 184
122. Q.3 - Chương 13: Mộc Uyển Nhi . . . 185
123. Q.3 - Chương 14: Lại Bị Bệnh? . . . 186
124. Q.3 - Chương 15: Cậu Biết Nên Làm Như Thế Nào? . . . 187
125. Q.3 - Chương 16: Bị Hâm Mộ Ghen Ghét . . . 189
126. Q.3 - Chương 17: Nhằm Vào Tôi? . . . 190
127. Q.3 - Chương 18: Không Hiểu Lo Lắng . . . 191
128. Q.3 - Chương 19: Không Cần Có Lần Nữa . . . 192
129. Q.3 - Chương 20: Lấy Việc Công Làm Việc Tư . . . 194
130. Q.3 - Chương 21: Phiền Lòng Vì Điện Thoại . . . 195
131. Q.3 - Chương 22: Dự Mưu? . . . 196
132. Q.3 - Chương 23: Thật Buông Tay Sao? . . . 197
133. Q.3 - Chương 24: Tình Thế Bất Đắc Dĩ . . . 199
134. Q.3 - Chương 25: Phiền Toái Tới Rồi . . . 200
135. Q.3 - Chương 26: Đại Hiệp Lâm Diệp . . . 201
136. Q.3 - Chương 27: Tần Lạc Đau Khổ . . . 203
137. Q.3 - Chương 28: Kích Tình Bắn Ra Bốn Phía . . . 204
138. Q.3 - Chương 29: Hẹn Trước? . . . 205
139. Q.3 - Chương 30: Khích Bác Thị Phi . . . 207
140. Q.3 - Chương 31: Hoàn Cảnh Tần Gia . . . 208
141. Q.3 - Chương 32: Theo Đuôi . . . 209
142. Q.3 - Chương 33: Bới Móc . . . 210
143. Q.3 - Chương 34: Giải Hoà . . . 211
144. Q.3 - Chương 35: Tống Tử Phon Gọi Điện Tới . . . 213
145. Q.3 - Chương 36: Âm Mưu . . . 214
146. Q.3 - Chương 37: Tai Nạn Xe Cộ? . . . 215
147. Q.3 - Chương 38: Tình Địch Gặp Nhau . . . 216
148. Q.3 - Chương 39: Tỏ Tình . . . 217
149. Q.3 - Chương 40: Em Là Bạn Gái Tiêu Thần . . . 219

150. Q.3 - Chương 41: Thu Linh Tố Phiền Não . . . 220
151. Q.3 - Chương 42: Những Kẻ Nhiều Chuyện . . . 221
152. Q.3 - Chương 43: Khách Tới Ngoài Ý Muốn . . . 222
153. Q.3 - Chương 44: Cô Xác Định Đứa Bé Là Của Tôi Sao? . . . 223
154. Q.3 - Chương 45: Kha Nham Phản Kích . . . 225
155. Q.3 - Chương 46: Cô Tới Làm Trò Cười Sao? . . . 226
156. Q.3 - Chương 47: Ghen . . . 227
157. Q.3 - Chương 48: Kế Hoạch Thay Đổi . . . 228
158. Q.3 - Chương 49: Thủ Đoạn Của Tống Tử Phong . . . 229
159. Q.3 - Chương 50: Mấy Nhà Vui Mừng Mấy Nhà Buồn . . . 230
160. Q.3 - Chương 51 . . . 232
161. Q.3 - Chương 52: Thẩm Thu Linh Nói Xin Lỗi . . . 233
162. Q.3 - Chương 53: Chỉ Là Muốn Em . . . 234
163. Q.3 - Chương 54: Chúng Ta Chia Tay Đi . . . 235
164. Q.3 - Chương 55: Anh Không Ngốc . . . 236
165. Q.4 - Chương 1: Đi Gặp Ba Mẹ Đi . . . 238
166. Q.4 - Chương 2: Cầm Tiền Của Cô Rồi Cút Đi . . . 239
167. Q.4 - Chương 3: Mje Chồng Tới Thăm . . . 240
168. Q.4 - Chương 4: Mẹ Con Tâm Sự . . . 241
169. Q.4 - Chương 5: Đi Gặp Mẹ Vợ Tương Lai . . . 242
170. Q.4 - Chương 6: Tâm Tình Rối Rắm . . . 243
171. Q.4 - Chương 7: Quý Trọng Người Trước Mắt . . . 245
172. Q.4 - Chương 8: Anh Muốn Phần Thưởng . . . 246
173. Q.4 - Chương 9: Con Dâu Nuôi Từ Bé? . . . 247
174. Q.4 - Chương 10: Ngày Mùng Hai Tháng Hai Âm Lịch . . . 248
175. Q.4 - Chương 11: Lừa Gạt . . . 249
176. Q.4 - Chương 12: Em Cũng Không Muốn Như Vậy . . . 250
177. Q.4 - Chương 13 . . . 251
178. Q.4 - Chương 14: May Mắn Tới . . . 252
179. Q.4 - Chương 15: Trừ Khẩn Trương Vẫn Là Khẩn Trương . . . 253
180. Q.4 - Chương 16: Ghen . . . 254
181. Q.4 - Chương 17: Vợ Chưa Cưới Của Hàn Dạ . . . 255
182. Q.4 - Chương 18: Giành Đàn Ông Phải Trả Giá Cao . . . 256
183. Q.4 - Chương 19: Tình Nghĩa Huynh Đệ . . . 257
184. Q.4 - Chương 20: Có Chuyện Gì Mà Anh Không Thể Biết . . . 258
185. Q.4 - Chương 21: Người Nói Vô Tâm Người Nghe Hữu Ý . . . 259
186. Q.4 - Chương 22 . . . 260
187. Q.4 - Chương 23: Giả Bộ Ngây Thơ Cũng Cần Một Chút Kỹ Thuật Được Không?? . . . 261
188. Q.4 - Chương 24: Nói Chuyện Làm Ăn? . . . 262
189. Q.4 - Chương 25: Đã Lâu Không Gặp . . . 264
190. Q.4 - Chương 26: Đây Là Chuyện Gì Xảy Ra? . . . 265
191. Q.4 - Chương 27: Có Phải Cậu Làm Hay Không? . . . 266
192. Q.4 - Chương 28: Tự Tìm Phiền Toái . . . 266
193. Q.4 - Chương 29: Giải Hoà? . . . 267
194. Q.4 - Chương 30: Cái Miệng Ăn Mắm Ăn Muối Của Hàn Dạ . . . 268
195. Q.4 - Chương 31: Ngoaì Ý Muốn? Trùng Hợp? . . . 270
196. Q.4 - Chương 32: Anh Nghi Ngờ Em? . . . 271
197. Q.4 - Chương 33: Phá Tài Tiêu Tai? . . . 272
198. Q.4 - Chương 34: Chưa Từng Thấy Qua Không Biết Xấu Hổ Như Vậy . . . 273
199. Q.4 - Chương 35: Không Cần Khuyên Tôi Buông Tay . . . 274
200. Q.4 - Chương 36: Người Nhà . . . 275
201. Q.4 - Chương 37: Con Dâu Tới Cửa . . . 276
202. Q.4 - Chương 38 . . . 277
203. Q.4 - Chương 39 . . . 278

204. Q.4 - Chương 40: Em Không Sao . . . 279
205. Q.4 - Chương 41: Làm Sao Sẽ Náo Thành Ra Như Vậy . . . 280
206. Q.4 - Chương 42: Có Thể Hay Không Không Quan Trọng . . . 281
207. Q.4 - Chương 43: Tìm Tới Cửa . . . 282
208. Q.4 - Chương 44: Giao Hàng Tận Nơi? . . . 283
209. Q.4 - Chương 45 . . . 284
210. Q.4 - Chương 46 . . . 285
211. Q.4 - Chương 47: Lừa Gạt . . . 286
212. Q.4 - Chương 48: La Hải Chết . . . 287
213. Q.4 - Chương 49: Khôi Phục Độc Thân . . . 288
214. Q.5 - Chương 1: Hạ Toa Quyết Định . . . 289
215. Q.5 - Chương 2: Khiến Tất Cả Theo Gió Đi . . . 290
216. Q.5 - Chương 3: Bị Thương Ngoài Ý Muốn . . . 291
217. Q.5 - Chương 4: Chúng Ta Kết Hôn Đi - Đại Kết Cục . . . 292

Vợ Đẹp Trộm Tim: Đại Thiếu Phúc Hắc Đừng Phách Lối

Giới thiệu

Mới gặp, cô 10 tuổi, hắn 15 tuổi, mẹ của hai người là bạn thân, bọn họ cũng thành hàng xóm. Cô th

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/vo-dep-trom-tim-dai-thieu-phuc-hac-dung-phach-loi

1. Q.1 - Chương 1: Cho Em Mượn Bả Vai Dùng Một Chút

Hạ Toa bất đắc dĩ ngồi ở bên cửa sổ, thưởng thức ống hút trong tay, lúc uống lúc không. Sau khi lấy bằng tốt nghiệp, cô nghĩ muốn hẹn Cố Phi đi chúc mừng, nhưng cô lại nghe được một tin tức từ Đào Nhạc để ình vô cùng thất vọng.

"Cố Phi, anh không có gì muốn nói với tôi sao?"

Hạ Toa nhìn người đàn ông ngồi ở đối diện mình, hỏi.

"Không có, sao thế Hạ Toa?"

Vẻ mặt Cố Phi mờ mịt nhìn Hạ Toa.

"Không có sao? Thật sự không có sao?"

Hạ Toa thở dài một hơi hỏi lại.

"Hạ Toa, anh biết em là cô gái tốt, có lẽ do anh gần đây bề bộn nhiều việc, không có thời gian quan tâm đến em, thực xin lỗi."

Nhìn bộ dáng tức giận của Hạ Toa, Cố Phi cảm giác cô đã biết chuyện của hắn cùng Phan Tuyết, nhưng hắn vẫn không chịu thừa nhận.

Kỳ thật hắn đối với Hạ Toa là cực kỳ thích, nhưng quen biết đã hơn một năm, hai người trừ bỏ nắm tay, ngay cả kiss cũng không có thì càng miễn bàn đến chuyện lên giường. Cho nên khi Phan Tuyết chủ động đưa lên cửa, khi đó củi khô lửa bốc hắn không thể vãn hồi.

"Anh với Phan Tuyết."

Kỳ thật đối với việc chia tay cô không thèm để ý, cô khổ sở thương tâm chỉ vì Cố Phi ngay cả việc Phan tuyết là bạn thân của mình hắn cũng muốn, để cho cô đồng thời bị người yêu cùng bạn tốt phản bội, điều này làm cho cô lập tức như thế nào tiếp thu.

"Anh, anh."

Cố Phi ấp a ấp úng không biết nên giải thích như thế nào, lúc trước nếu không phải Phan Tuyết chủ động hắn là không có khả năng với cô.

"Là cùng em tốt hơn, cậu có ý kiến gì?"

Cùng với nhịp điệu tiết tấu của giày cao gót, Phan Tuyết chưa thấy người thì đã nghe thấy tiếng.

"Cậu không biết là cực kỳ quá đáng sao? Cố Phi cũng là bạn trai tôi."

Nhìn đến Phan tuyết, Hạ Toa trong lòng liền kìm nén một hơi, cô thì tính là cái gì a. Bạn thân của mình cùng với người yêu của mình ở chung một chỗ, nếu không phải Đào Nhạc thấy được hai người cùng đi với nhau mới nói cho cô, chỉ sợ bây giờ cô còn chẳng hay biết gì.

"Tôi có ý kiến gì, cậu hỏi cũng quá buồn cười thôi, tôi có ý kiến gì?"

Nhìn bạn thân đã từng thân mật khăng khít, giờ phút này cô thật sự không còn lời nào để nói.

"Hạ Toa cậu giả bộ ngây thơ làm gì, cậu cho là chính cậu rất cao quý ư! Cái gì sau khi kết hôn mới phát sinh quan hệ, cậu cho rằng cậu là người tiền sử?"

Phan Tuyết ngồi xuống bên người Cố Phi, không khách khí chút nào nói xong.

"Cái gì, người tiền sử?"

Nghe thấy bốn chữ đó, Hạ Toa cảm thấy chính mình đã hóa đá.

"Tuyết, đủ rồi!"

Nhìn Hạ Toa bị nói không đúng chút nào, Cố Phi có chút nhìn không được ngăn lại.

"Chẳng lẽ em nói sai, thời điểm hai ngươi ở cùng một chỗ các ngươi có cái gì sao? Không có đi?"

Nhìn đến Cố Phi vậy mà giúp Hạ Toa nói chuyện, Phan Tuyết mất hứng hướng về phía Cố Phi bắt đầu ồn ào.

"Em, em."

Nhìn đến bộ dáng muốn gây sự của Phan Tuyết, Cố Phi có chút bất đắc dĩ quay mặt nhìn ngoài cửa sổ, không có nói chuyện.

"Cố Phi, nếu như vậy, chúng ta chia tay đi."

Tuy đau lòng, mặc dù có chút không cam lòng, nhưng là chuyện đã đến trình độ này, hà tất phải vướng mắc ? Được rồi tan đi.

"Hạ Toa, em hãy nghe anh nói."

Nghe cô nói như thế, Cố Phi quay đầu nhìn Hạ Toa, muốn nói cái gì đó.

"Bảo bối, chuyện xử lý xong chưa?"

Tần Lạc vẻ mặt ý cười, đi đến trước mặt Hạ Toa nói. Kỳ thật từ thời điểm Hạ Toa vào hắn đã ở trong quán trà, nghe xong hồi lâu, thật sự là nghe không nổi nữa, rõ ràng đi ra.

"Ừ, xử lý xong rồi."

Nhìn đến Tần Lạc đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, tuy cực kỳ giật mình, trong lòng vẫn cực kỳ cảm kích. Tuy trong lòng cô cũng không nỡ buông tha đoạn cảm tình này, nhưng là nhìn Phan tuyết, cô thật sự không có biện pháp tiếp thu.

"Em, anh không tin."

Nhìn đến người đàn ông đột nhiên xuất hiện, Cố Phi trong khoảng thời gian ngắn không tiếp thụ được.

"Bảo bối, hắn không tin làm sao bây giờ?"

Tần Lạc cười hì hì ôm Hạ Toa, nhìn bộ dáng giật mình của Hạ Toa, ghé vào bên tai Hạ Toa thân mật hỏi.

"Như vậy hắn sẽ phải tin."

Hạ Toa kiễng chân lên, chủ động hôn lên môi Tần Lạc. Cánh môi truyền đến xúc cảm ướt át, cảm giác được đầu lưỡi Tần Lạc chẳng biết lúc nào đã thăm dò vào trong miệng cô, tim đập từ từ nhanh hơn, hai tay cô siết chặt cánh tay của hắn, đón ý nói hùa môi đối phương, cảm giác tê dại như điện giật từ cánh môi truyền tới. Đột nhiên ý thức được chính mình thất thố, Hạ Toa không khỏi mở to mắt mê say nhìn Tần Lạc, nhưng là hai mắt hắn vẫn chưa mở ra, vẫn là đắm chìm trong nụ hôn của cô.

"Đủ rồi, chúng ta chia tay!"

Nhìn hai người hôn nồng nhiệt, Cố Phi triệt để mất đi lý trí, hét lớn.

"Bảo bối, chúng ta đi!"

Nhìn Hạ Toa trên mặt vẫn còn đỏ ửng, Tần Lạc kéo tay cô, nhìn cũng không nhìn hai người liếc mắt một cái, cũng không quay đầu lại liền rời đi

Nhìn một màn diễn trò mới vừa phát sinh trước mặt mình, Tiêu Thần không khỏi lạnh lùng cười, theo tình huống vừa rồi, hắn hoàn toàn có thể khẳng định, cô gái cùng với người đàn ông kia tối đa chỉ là bạn bè bình thường, mà hai người sở dĩ làm như vậy, đơn giản là để cho chính mình chẳng phải chật vật thôi, nguyên bản vừa rồi hắn cũng muốn đi lên giải vây cho cô, ai biết người đàn ông kia so với hắn động tác còn nhanh hơn.

"Giám đôc Tiêu, anh còn có gì bất mãn sao?" Nhìn biểu tình trên mặt Tiêu Thần thay đổi nhiều lần, Giang Nguyên có chút bất an hỏi thăm.

"Không có, không có gì, cậu tiếp tục nói đi." Tiêu Thần vẫy vẫy tay, nhàn nhạt nói xong.

"Được." Giang Nguyên gật đầu nói.

Giang Nguyên tới cùng nói cái gì, Tiêu Thần cũng không có nhớ kỹ, cả đầu đều là bộ dáng ủy khuất vừa rồi của Hạ Toa. Trong lòng không khỏi âm thầm cảm thán, nếu động tác của mình nhanh một chút có phải tốt hơn không.

Gió thổi ở trên mặt, Hạ Toa cũng mới từ cảm xúc vừa rồi quay trở về.

"Tần Lạc, anh về từ bao giờ ?"

"Vừa trở về, em vẫn ổn chứ?"

Tần Lạc có chút lo lắng, bị phản bội cảm giác cũng không dễ chịu.

"Không có việc gì, vừa rồi thật sự là cám ơn anh."

Hạ Toa nhìn Tần Lạc đứng ở bên cạnh mình, thấp giọng nói.

"Tới, cùng nhau ngồi đi."

"Cho em mượn bả vai dựa vào một chút."

Hạ Toa tựa đầu trên vai Tần Lạc, nước mắt cứ như vậy chảy ra, Cố Phi có vẻ xem như một người bạn trai chính thức của cô, cũng muốn kết hôn. Buồn cười nhất là chính mình đem Phan Tuyết giới thiệu với Cố Phi, đến sau cùng, cô thật sự là người đần độn.

" Em có muốn anh đưa em về nhà không, sắc trời không còn sớm rồi."

Nhìn Hạ Toa lẳng lặng tựa vào trên vai mình, Tần Lạc ôn nhu hỏi thăm.

"Không cần, buổi tối cả lớp muốn ăn một bữa cơm sau cùng. Em nên đi, thời gian không sai biệt lắm, cám ơn anh Tần Lạc."

Hạ Toa lau nước mắt, đứng lên, nhìn Tần Lạc thẳng đi đến bên đường, đưa tay vẫy vẫy.

"Gặp lại sau!"

Hạ Toa mở cửa xe, quay đầu đầu nhìn thoáng qua Tần Lạc, khua tay nói.

Nhìn Hạ Toa rời đi, Tần Lạc trong lòng có chút mất mác, nguyên bản tính toán trở về chúc mừng cô tốt nghiệp, ai biết vậy mà lại gặp cô cùng người khác chia tay, anh hùng cứu mỹ nhân xong vốn cho là có thể an ủi cô, đưa cô về nhà, kết quả buổi tối cô vẫn còn tụ hội, cái này gọi là chuyện gì a. Nghĩ vậy Tần Lạc không khỏi lắc đầu.

2. Q.1 - Chương 2: Xem Mặt? Không Cần Rồi!

"Hạ Toa, nghe mẹ nói một câu, người đàn ông này thật sự rất được.

Nhìn Hạ Toa từ bên ngoài đi vào phòng trong, mẹ Hạ Toa nói với cô, mẹ của Hạ Toa tên Cố Xuân Mai, thời điểm mười sáu tuổi liền cùng với cha cô làm đám cưới , lúc mười tám tuổi sinh ra Hạ Toa, cho nên mắt thấy Hạ Toa đã 20, không khỏi có chút bối rối.

"Mẹ, mẹ có lầm hay không , con mới 20, không phải 30, lại càng không là bốn mươi, mẹ muốn con đi xem mặt?"

Hạ Toa có chút tức giận hướng về phía mẹ ồn ào , cô mới vừa tốt nghiệp đại học, ngay cả một lần yêu đương đứng đắn cũng chưa từng trải qua, đã nghĩ để cho cô đưa chân vào phần mộ, không, tuyệt đối không.

" Lúc mẹ bằng tuổi con bây giờ đã có con ba tuổi , mẹ đã xem qua ảnh của đối phương , làm IT giống như là cái gì giám sát ở công ty."

Cố Xuân Mai cũng không để ý tới Hạ Toa không hờn giận, xoay người đi đến cái tủ trước TV , lấy ra một tấm ảnh chụp, đi đến trước mặt Hạ Toa , đem ảnh chụp đưa tới. Vẻ mặt chờ mong nhìn Hạ Toa, thật sự là càng xem càng mãn ý.

"Mẹ, người này cũng phải bốn mươi rồi."

Nhìn người đàn ông trong ảnh , Hạ Toa đột nhiên có một loại ảo giác, người này so với chú của mình nhìn vẫn còn già hơn, đã từng này tuổi mà mới làm giám sát, vậy thật đúng là sống phí đời rồi.

"32 a, chưa kết hôn lần nào."

Cố Xuân Mai hơi sững sờ, nhìn nhìn ảnh chụp, giải thích .

"Mẹ, mẹ đừng vội vã như vậy, để con đi nói với ba."

Đối với mẹ, lúc nào cũng sợ cô như hàng tồn đẩy mạnh tiêu thụ không đi. Hạ Toa đầu như muốn nổ tung, chỉ có thể lấy chính ba mình ra để chặn lại.

"Đừng, ba con mà biết lại nói mẹ, cũng không ngẫm lại ngày xưa lúc ông ấy mười sáu tuổi đã lừa mẹ , trong khi đó con gái mình đã 20 lại vẫn không nỡ gả ra ngoài."

Cố Xuân Mai lườm Hạ Toa một cái , nói nhỏ .

"Mẹ, con đã đăng ký đến thực tập ở tập đoàn Sky , ngày mai con bắt đầu , về sau những chuyện như thế này mẹ đừng quan tâm nữa nhé?"

Đang chuẩn bị lên lầu , Hạ Toa quay đầu nhìn nhìn mẹ đang trông mong chính mình , có chút đắc ý nói xong. Sky là một công ty đa quốc gia thuộc tập đoàn S thị. Lúc trước vì nhận lời mời chức vị này , thật sự là quá ngũ quan, trảm lục tướng, cô phải trải qua hai vòng sơ tuyển cuối cùng mới đạt được một vị trí thực tập ở phòng tài vụ .

Nguyên bản có chút mất mác Cố Xuân Mai vừa nghe lời này, lập tức tinh thần tỉnh táo, có chút hưng phấn.

"Sao con không nói sớm , mẹ đây sẽ không thu xếp , con ở công ty phải thật cố gắng, đừng bỏ qua cơ hội."

"Mẹ, con là đồ bỏ đi sao? Mẹ sốt ruột sợ con không đậu sao?

Hạ Toa có chút bất đắc dĩ lắc đầu, đùn đẩy nói, cũng không quay đầu lại hướng trên lầu đi đến. Trở lại phòng, trực tiếp bổ nhào vào trên giường, nằm gục đầu trên gối.

Tuy bởi vì chuyện xem mắt mà tâm tình thật không tốt, nhưng là bữa tiệc đêm qua , coi như happy. Cô vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Nhạc Nhạc thất thố a? Nguyên lai một người ngoan ngoãn như vậy cũng có lúc điên cuồng , thật đúng là không phải người bình thường có thể so sánh . Đào Nhạc là bạn thân của Hạ Toa trong trường đại học , thành tích học tập ưu tú, người theo đuổi vô số, nhưng mà nàng lại chỉ thích thầy giáo dạy môn ngoại giao Martin, mà người ta đã có bạn gái, điều này làm cho Đào Nhạc vô cùng buồn bực. Hôm qua ăn cơm xong, cuối cùng Đào Nhạc lại đi thổ lộ nỗi lòng , điều này làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt.

Một tiếng nhạc quen thuộc vang lên, Hạ Toa móc điện thoại từ trong túi ra, vừa thấy dãy số không khỏi vui vẻ, không phải Đào Nhạc, còn có thể là ai?

" Cậu là cái đồ không lương tâm , không biết đêm qua mình uống nhiều sao? Vậy mà không ngăn cản mình, để người ta thất thố, ghét cậu lắm, Hạ Toa."

Không đợi Hạ Toa mở miệng, đầu bên kia điện thoại đã truyền đến tiếng gầm thét của Đào Nhạc.

"Bà cô của tôi , cậu đừng có oan uổng mình , cậu thấy mình có thể bảo cậu ngừng sao?"

Trời đất chứng giám, nàng quả thật là ngăn trở, nhưng là ngăn cản không nổi a, vậy cũng có thể trách ?

"Tại cậu không tốt, là cậu không tốt, cậu nói về sau mình đối mặt với Martin như thế nào ? Mình không muốn sống nữa."

Ngăn cách điện thoại, Hạ Toa cũng có thể biết giờ phút này Đào Nhạc có bao nhiêu bối rồi.

"Không có việc gì , người nước ngoài đều thoải mái , chuyện hôm qua có lẽ cũng quên rồi."

Chuyện đã đến trình độ này, Hạ Toa cũng không biết mình nên an ủi Đào Nhạc như thế nào, chỉ có thể tránh nặng tìm nhẹ.

"Mình cũng hi vọng như vậy, nhưng là, ài, lúc trước mình thật không nên lựa chọn tiếp tục ở lại trường học."

Đào Nhạc ở đầu bên kia điện thoại than thở.

"Nhạc Nhạc, kỳ thật mình rất bội phục cậu, cậu cực kỳ dũng cảm, ít nhất cậu đã nói ra."

Hạ Toa có chút mất mác, tuy chuyện của Đào Nhạc cũng không có kết quả, nhưng ít nhất cô ấy cũng đã dũng cảm nói ra những lời trong tim mình với người mà mình thích , nhưng còn mình? Thất tình không tính, còn bị bạn tốt phản bội, nhớ tới trong lòng cũng rất buồn bực. Hai người lại nói luyên thuyên những chuyện khác, cúp điện thoại, Hạ Toa có chút thất thần.

3. Q.1 - Chương 3: Bà Cô Giả?

Sáng sớm hôm sau, đồng hồ điểm đúng tám giờ , Hạ Toa giống như gió cuốn lao ra cửa đi. Cô cũng không muốn ngày đầu tiên đi làm liền muộn. Nhưng cô vẫn là đi làm chậm.

Toàn thân chức nghiệp OL , trên chân mang đôi giày cao gót màu đen , tóc thật dài, bị buộc phía sau đầu, trong tay cầm một cái túi sách màu đen kiểu dáng đơn giản .

Vừa ra tới cửa, cô vô cùng lo lắng đưa tay vẫy xe taxi.

“Đi tập đoàn Sky.”

Một chân mới vừa bước vào cửa xe, người còn không có ngồi yên, vội vàng nói địa chỉ.

“Được.”

Lái xe lên tiếng đạp chân ga hướng phương hướng tập đoàn Sky chạy tới. Từ trong gương, nhìn thoáng qua Hạ Toa ngồi ở ghế sau, nói thầm , công ty lớn thật đúng là công ty lớn, ăn mặc đều không giống người khác.

Hạ Toa vừa đi vào công ty nhất thời mắt choáng váng, mọi người đều ăn mặc cực kỳ đơn giản, cực kỳ thoải mái, mà nàng lại mặc giống như bà cô già ba mươi tuổi , a… Không, đầu năm nay bà cô già ăn mặc cũng mốt hơn so với nàng . MLGB ai nói nhất định phải mặc vest đi làm , lúc đi mua quần áo còn nói y phục này đang là mốt bây giờ. Quá dọa người, thật sự là xấu hổ chết đi được. Nhưng hiện tại đi về thay quần áo đó là chuyện không có khả năng , Hạ Toa vẻ mặt xấu hổ chen chúc trong thang máy, thối lui vào trong góc. Nhưng là những tiếng nghị luận nho nhỏ , những ánh mắt hèn mọn, vẫn rơi vào trong mắt Hạ Toa .

“Từ Duẫn?”

Mới ra thang máy, Hạ Toa sửng sốt một phen, cô cũng không nghĩ tới ở chỗ này đụng tới Từ Duẫn người mà chính mình thầm mến từ thời trung học , vẫn lại là trong tình huống như thế này.

“Hạ Toa? Sao em mặc giống như bà cô già hơn ba mươi tuổi vậy?”

Từ Duẫn có chút buồn cười nhìn Hạ Toa, lời nói đả thương người vừa thốt ra, nhìn đến Hạ Toa biến sắc, mới đột nhiên nhớ tới, có chút xấu hổ nhìn thoáng qua Hạ Toa, bước nhanh rời đi.

Nhìn bóng lưng Từ Duẫn rời đi, Hạ Toa trong lòng lành lạnh , tuy bộ quần áo này của cô thật sự có cảm giác cực kỳ giống bà cô già , nhưng là vì sao lại từ trong miệng hắn nói ra a? Nếu từ bất luận người nào nói ra, đều sẽ không để cho cô thương tâm như vậy. Hạ Toa thâm sâu thở dài, hướng tới phòng tài vụ đi đến.

“Hạ Toa, em đến rồi? Đây là thẻ nhân viên của em, lúc ăn cơm chỉ cần lấy thẻ quét là được rồi. Đây là bàn làm việc của em.”

Khưu Mai nhìn Hạ Toa có chút rầu rĩ không vui , nhìn cách ăn mặc của cô , trong lòng liền biết bảy tám phần, chủ động tiến lên nói .

“Cám ơn chị Khưu .”

Hạ Toa cố gắng mỉm cười, hướng tới Khưu Mai gật gật đầu, đi đến vị trí của mình ngồi xuống.

“Không có quan hệ, lần đầu tiên đi làm, ăn mặc sai lầm là cực kỳ bình thường , ngày mai thì tốt rồi.”

Nhìn bộ dáng vô tình của Hạ Toa , Khưu Mai nhịn không được an ủi, nhìn đến Hạ Toa, để cho nàng nhịn không được nhớ tới con gái mình , đã có đã nhiều năm không gặp , thật đúng là nhớ .

“Chị Khưu ? Em quá ngốc, trước khi đi làm cũng không chịu tìm hiểu, mới có thể phát sinh chuyện ngày hôm nay , quá chán rồi.”

Hạ Toa ngẩng đầu nhìn Khưu Mai có chút ủy khuất.

“Không có việc gì , tất cả mọi người đều tới hội trường rồi , hôm nay chúng ta lại có CEO mới .”

Khưu Mai sờ sờ đầu Hạ Toa từ trên ghế đứng lên.

” Vâng, em còn tưởng rằng văn phòng chỉ có hai người chúng ta ?”

Hạ Toa hì hì cười, đem túi sách cất vào trong ngăn tủ, đi theo Khưu Mai ra khỏi phòng tài vụ .

” Mọi người đã sớm đi chuẩn bị , vị CEO này lai lịch không nhỏ a….”

Khưu Mai nhìn Hạ Toa bắt đầu tám chuyện nói.

"A…"

Hạ Toa chỉ là nhàn nhạt a… một tiếng, mặc kệ là ai, dù sao cũng không quan hệ tới nàng, nàng bất quá cũng chỉ là một nhân viên thực tập nho nhỏ của tập đoàn mà thôi.

4. Q.1 - Chương 4: Có Bản Lĩnh Chúng Ta Kết Hôn!

Lúc Hạ Toa cùng Khưu Mai đi đến hội trường, khi đó trong hội trường đã ngồi đầy người. Toàn bộ hội trường vậy mà đều là nữ. Nhìn những người phụ nữ ăn mặc tinh xảo như vậy, Hạ Toa âm thầm tắc lưỡi, nghĩ bụng, làm như đón ngôi sao vậy, không phải là một CEO thôi sao? Cách ăn mặc giống như tham dự giải Oscar vậy.

"Ngồi đi, lập tức bắt đầu rồi."

Khưu Mai lôi kéo Hạ Toa vẫn đang ở vào trạng thái thất thần, nói khẽ.

Hạ Toa phục hồi tinh thần lại lúc này mới phát hiện, tất cả hội trường cũng chỉ có một mình cô vẫn ngây ngốc đứng, cảm kích nhìn thoáng qua Khưu Mai bên người, ngồi xuống.

Trong hội trường đèn đột nhiên toàn bộ tắt hết, chỉ còn đèn trên sân khấu là vẫn sáng như cũ, sau một màn vỗ tay như sấm, một người đàn ông rất đẹp trai đi tới trước bục phát biểu.

Hắn chỉ mỉm cười, mà lại dẫn tới tiếng thét chói tai của mấy nhân viên nữ phía trước.

"Mẹ kiếp, không phải đâu."

Hạ Toa cẩn thận nhìn thoáng qua người đàn ông trên sân khấu, lời thô tục không khỏi thốt ra, thế giới này cũng quá nhỏ đi, sao lại là hắn? Nếu để cho hắn nhìn đến mình thế này, còn không cười chết ? Hạ Toa cúi đầu nhìn nhìn quần áo trên thân mình, chau mày.

"Xin chào mọi người, tôi là Tần Lạc, là CEO mới của công ty, về sau mong mọi người phối hợp."

Tần Lạc mỉm cười hướng tới vị trí của Hạ Toa nhìn qua, danh sách nhân viên của công ty hắn hôm qua mới biết, khi hắn nhìn đến trong danh sách thực tập có tên Hạ Toa, trong lòng không khỏi có chút vui sướng.

Chỉ chớp mắt vậy mà hắn rời khỏi S thị đã năm năm, thời gian trôi nhanh, vốn cho là ngày ấy từ biệt mà không nói lời nào muốn tìm đến Hạ Toa vẫn còn phải phí chút công sức, không nghĩ tới cô lại đưa tới cửa đến đây. Huống chi cô gần đây mới vừa chia tay bạn trai, đúng là một cơ hội tốt ình xuống tay.

"Chị Khưu, em đau bụng, em đi trước nhé."

Cảm giác được ánh mắt cuả Tần Lạc, Hạ Toa có một loại dự cảm không tốt, viện cớ, trước rời đi, đi ở hành lanh trống trải, Hạ Toa vỗ vỗ ngực mình, lẩm bẩm nói.

"Không tồi may mà chạy nhanh, nếu để cho Tần Lạc phát hiện bộ dạng này của mình, mất mặt chết."

"Hạ Toa."

Một tiếng nói tràn ngập từ tính nam tính từ phía sau truyền đến.

Hạ Toa không dám quay đầu, trong lòng cực kỳ uể oải, vì sao mỗi lần bộ dạng mình chật vật không chịu nổi đều bị hắn thấy.

"Em làm sao vậy, em trốn tránh người ngoài cũng thôi, hà tất trốn tránh anh?"

Trong nháy mắt, Tần Lạc chạy tới trước mặt Hạ Toa. Hắn thích xem bộ dáng Hạ Toa ngây ngốc, quẫn quẫn. Để cho hắn nhớ tới trước đây, từ thời điểm lần đầu tiên nhìn đến cô, trong lòng hắn đã quyết định, Hạ Toa sẽ là vợ của Tần Lạc hắn.

"Anh… anh…anh hẳn sẽ không nhìn tới tôi chứ."

Hạ Toa dùng tay chỉ vào khuôn mặt anh tuấn đang đứng ở trước mặt mình, đột nhiên có hứng khởi trêu cợt hắn một phen.

Mấy ngày trước đây chỉ lo thương tâm, trái lại không chú ý tới sự thay đổi của hắn, lúc này xem ra hắn vẫn là đẹp trai như thế, tác phong nhanh nhẹn như thế, ánh cười quỷ dị trong mắt kia giống như năm năm trước không hề khác, chỉ là hắn càng thêm thành thục, càng hấp dẫn phụ nữ, còn có hắn dường như so với năm năm trước cao hơn không ít.

"Đúng vậy, anh muốn cùng em yêu đương."

Hắn đáy mắt đã tràn đầy ý cười.

"Đừng tìm tôi yêu đương, dối trá! Có bản lĩnh hai ta kết hôn."

Cô nửa thật nửa giả nửa đùa nói.

"Em nói thật?"

Tần Lạc nhìn Hạ Toa, không khỏi đề cao âm điệu xác nhận.

" Thật, thật như trân châu."

Hạ Toa hướng về phía Tần Lạc nhe răng trợn mắt cười cười, vẻ mặt đắc ý.

Đang lúc Tần Lạc còn muốn nói nữa, xa xa truyền đến tiếng nói chuyện của mọi người, thừa dịp Tần Lạc thất thần, Hạ Toa bước nhanh rời đi, cô cũng không nghĩ muốn trở thành kẻ địch của tất cả phụ nữ trong công ty này.

Nhìn Hạ Toa rời đi cũng không quay đầu lại, Tần Lạc khóe miệng dương lên một tia mỉm cười không có ý tốt. Hôm nay tính em chạy nhanh, ngày mai em chờ tiếp chiêu đi.

5. Q.1 - Chương 5: Tránh Xa Tần Lạc, Yêu Quí Sinh Mạng

Thật vất vả mới đến giờ tan làm, Hạ Toa kì kèo mè nheo đợi đến tất cả mọi người đi hết mới đi ra khỏi phòng làm việc . Nhớ tới một ngày hôm nay bị xem thường tựa hồ so với hai mươi năm tới của cô còn nhiều hơn, trong lòng mặc dù có chút khó chịu, lại chỉ có thể trách mình không tìm hiểu đầy đủ.

Một người một thang máy thật đúng là thoải mái, Hạ Toa nhìn thang máy trống trải , thở phào nhẹ nhõm.

Đinh ~~ kèm theo một tiếng kêu thanh thúy cửa thang máy liền mở ra, Hạ Toa phục hồi tinh thần lại, nhìn một chút đại sảnh, tựa hồ không có người nào, bước nhanh đi ra cổng .

Bim bim bim

một chiếc limousine màu đen dừng ở cửa, thấy Hạ Toa đi ra không ngừng bấm còi.

"Tên nào bị bệnh thần kinh, bấm còi loạn làm gì." Hạ Toa lẩm bẩm đi tới một bên không để ý tới, đưa tay vẫy xe.

Chiếc xe màu đen sang trọng giống như đối nghịch cùng cô , chạy đến trước mặt cô, cô đi phía trước, xe cũng đi phía trước, Hạ Toa tức giận dậm chân khẽ nguyền rủa.

"Bệnh thần kinh, có xe là giỏi lắm à."

Cửa sổ xe màu đen chậm rãi hạ xuống, Tần Lạc tà mị cười.

" Em yêu, để chồng em đưa em về nhà nhé."

Hạ Toa sửng sốt, nghiêng đầu, thấy khuôn mặt muốn đánh của Tần Lạc , hận nghiến răng nghiến lợi, trực tiếp giả vờ không biết.

"Em yêu, chẳng lẽ còn muốn anh bế em lên xe sao?"

Nhìn khuôn mặt Hạ Toa thở phì phò , dáng người cùng với số tuổi của cô hoàn toàn không hợp với bộ đồ công sở, Tần Lạc thật không cách nào ức chế kích động muốn cười .

“Cười chết anh đi, đáng ghét.”

Nhìn Tần Lạc không chút kiêng kỵ cười, Hạ Toa dậm chân một cái, bước nhanh hướng đường đối diện đi tới.

“Hạ Toa, để anh đưa e về, hiện tại đang là giờ cao điểm, rất khó bắt xe .”

Tần Lạc từ trên xe đi xuống, bước nhanh đuổi theo.

Hạ Toa nhìn Tần Lạc đuổi theo tới , có chút giật mình , dù sao vẫn còn ở cửa công ty, nếu để ọi người nhìn đến, ngày mai ở công ty chuyện linh tinh khẳng định không thiếu, đuổi theo thật sự không phải một là một lựa chọn sáng suốt .

“Hạ Toa, buổi sáng không phải còn nói muốn cùng anh kết hôn sao? Thế nào chỉ chớp mắt liền thay đổi vậy?”

Tần Lạc đứng ở trước mặt Hạ Toa , cúi đầu nhìn chằm chằm vào cô, bộ dạng đứng đắn .

“Chuyện này, thật ra thì, có lẽ, đại khái anh nghe lầm đi, tôi nói bao giờ?”

Nhìn vẻ mặt thành thật của Tần Lạc, Hạ Toa trong lòng có chút sợ hãi, người này chẳng lẽ làm thật , hay là cố ý đùa bỡn cô đây? Mặc kệ là loại nào, trước phải tránh đi mới tốt.

Nhìn vẻ mặt lóe lên của Hạ Toa, Tần Lạc ở trong lòng len lén cười, nhưng ngoài mặt vẫn là một dáng vẻ nghiêm túc . Hắn quyết định trước trêu chọc cô.

“Nhưng anh rõ ràng nghe thấy, nếu không phải như vậy, làm bạn gái anh tốt lắm, anh rất đáng thương cho đến bây giờ vẫn độc thân.”

Tần Lạc giả vờ bầy ra một bộ dáng uất ức lại có vẻ vô tội , nhìn Hạ Toa cử động có chút lo lắng dịu dàng nói.

Thấy bộ dáng này của Tần Lạc , Hạ Toa cảm giác đột nhiên sau lưng thổi qua một hồi gió lạnh, nổi hết cả da gà , người này da mặt dầy đúng là thiên hạ vô địch, lời này thế nhưng cũng có thể từ trong miệng Tần Lạc nói ra, quá là vô sỉ.

“Đừng làm rộn lên được không? Anh đường đường là một CEO của Sky chỉ cần anh ngoắc ngón tay thì ngay lập tức có cả ngàn phụ nữ tình nguyện tới tận cửa.”

Hạ Toa khinh thường liếc mắt nhìn Tần Lạc, nhún nhún vai. Thấy có xe tới đây, giơ tay vẫy một cái, đi mất.

Thế đạo này thật quá không công bằng, một người đàn ông dáng dấp tốt như vậy làm gì, chỉ nhìn như vậy một cái, cô thiếu chút nữa liền chịu không được, tránh xa Tần Lạc, yêu quí sinh mạng, đây là một cái ý niệm duy nhất trong lòng Hạ Toa sau khi ngồi lên xe .

6. Q.1 - Chương 6: Ngày Mới Là Quy Tắc Ngầm, Toàn Bộ Nhà Ngươi Mới Là Quy Tắc Ngầm

Áo thun màu hồng nhạt ngắn tay , quần jean, chân đeo xăng đan , tóc dài tùy ý buộc đuôi ngựa , nhìn mình trong gương, Hạ Toa hài lòng cười cười, đây mới là chính cô, ngày hôm qua tuyệt đối không phải là cô.

Một tay cầm bánh bao trên bàn , một tay nhặt lên túi sách trên ghế sa lon , liếc mắt nhìn đồng hồ trên tường điểm 7 giờ 30 phút, tâm tình rất tốt hướng trạm xe đi tới.

Nguyên tưởng rằng mình tương đối là đến sớm , không nghĩ tới khi cô đến công ty thì phần lớn mọi người đã đến. Liếc mắt nhìn mọi người đang chen lấn đầy thang máy, Hạ Toa lắc đầu một cái, đứng ở ngoài cửa chờ thang máy tiếp theo .

“Không nghĩ cô ấy mặc như vậy trông cũng xinh.”

“Đúng vậy, cậu không biết ngày hôm qua mình thấy CEO cùng cô ấy đi chung .”

“Thật không biết sử dụng thủ đoạn gì mà cua được CEO ?”

“Ai biết được? Đầu năm nay có mấy người đàn ông tới cũng không cần, huống chi CEO còn trẻ như vậy.”

Trước cửa hội trường hai nhân viên Tiểu Tây cùng Tiểu Bắc nhìn Hạ Toa chỉ chỉ chỏ chỏ nói.

Hạ Toa không phải người điếc, huống chi giọng nói của họ cũng không nhỏ, cô không thể nào không nghe được, vốn tâm tình đang tốt cứ như vậy bị phá hỏng không còn một mảnh.

“Quy tắc ngầm, ngươi mới là quy tắc ngầm, cả nhà ngươi tất cả đều là quy tắc ngầm”

Hạ Toa không vui lẩm bẩm, dùng sức ấn thang máy coi cái nút như là chỗ ình phát tiết.

Buôn chuyện tốc độ truyền nhanh nhất, ở thời điểm Hạ Toa còn chưa tới phòng làm việc, xì căng đan của cô và Tần Lạc đã truyền khí thế ngất trời. Khi thấy Hạ Toa đi vào phòng làm việc thì mấy người mới không cam lòng dừng lại chuyện phiếm đang hồi khí thế, trở lại vị trí của mỗi người.

“Chị Khưu , hôm nay em phải làm nhiều như vậy sao?” Nhìn đống sổ sách chất trên bàn mình thành một tòa núi nhỏ , Hạ Toa có chút mờ mịt, thế này sao có thể làm hết?

“Uh, mới vừa rồi phó phòng tự mình phân công, em từ từ làm có cái gì không hiểu thì hỏi chị.”

Khưu Mai có chút xấu hổ, gương mặt của trưởng phòng hôm nay chảy dài còn hơn so với mặt ngựa , mà Hạ Toa cũng không biết tại sao mình lại dính xì căng đan với CEO , này mấy tháng thực tập sẽ không thoải mái rồi.

“Chị Khưu, trưởng phòng có thù oán với em à?”

Hạ Toa nhìn sổ sách chất thành núi , một điểm đầu mối cũng không có, nhỏ giọng hỏi thăm.

“Hạ Toa, chuyện em và CEO .”

Khưu Mai nhìn Hạ Toa muốn nói lại thôi.

“Em cùng CEO?”

Hạ Toa vỗ trán một cái, bừng tỉnh hiểu ra, thì ra là như vậy , hôm nay vừa vào phòng làm việc cũng có cảm giác là lạ, thì ra là xì căng đan truyền thật đúng là không phải nhanh một cách bình thường , ai nói tai nạn xe cộ mới chết người, theo cô thấy, xì căng đan cũng là giết người không thấy máu a.

”Đinh linh linh

đinh linh linh

~~”

Đang lúc Hạ Toa nhìn đống sổ sách mặt ủ mày ê thì điện thoại trên bàn vang lên.

“Xin chào, đây là phòng tài vụ, tôi là nhân viên thực tập Hạ Toa.” Cô trả lời theo tiêu chuẩn như một nhân viên chính phủ .

“Tôi là Trưởng phòng tài vụ Manda. Cô tới phòng làm việc của tôi.” Hoàn toàn là giọng điệu ra lệnh .

“Vâng , em tới ngay.”

Cúp điện thoại, Hạ Toa mặt bất đắc dĩ đứng lên.

“Hạ Toa, điện thoại của ai?”

Nhìn Hạ Toa dáng vẻ phờ phạc rũ rượi , Khưu Mai tò mò hỏi thăm, nói như vậy người mới điện thoại là rất ít khi gọi tới.

“Trưởng phòng Tài vụ , chị Khưu, em đi trước.”

Hạ Toa hít thở sâu , chỉnh chỉnh quần áo dáng vẻ khẳng khái chấp nhận hy sinh , đi ra khỏi phòng làm việc.

7. Q.1 - Chương 7: Trưởng Phòng Tại Vụ Manda

Dọc theo hành lang đi tới góc, thấy năm chữ màu vàng thật to Trưởng phòng tài vụ Trâu dưới sự soi sáng của ánh mặt trời có vẻ cực kỳ chói mắt, dừng bước, hít một hơi thật sâu, giơ tay lên, gõ cửa.

"Mời vào." Thanh âm có chút hơi giận từ cửa kính bên kia truyền đến.

"Xin hỏi Trưởng phòng tài vụ Manda có ở đây không? Tôi là nhân viên thực tập Hạ Toa."

Nhìn bóng dáng đưa lưng về phía cô đứng ở bên cửa sổ , Hạ Toa thận trọng mở miệng hỏi thăm.

"Biết tôi gọi cô tới làm gì không?"

Manda chậm rãi xoay người lại, nhìn Hạ Toa vẻ mặt khẩn trương gò bó đứng ở trước mặt mình , trong mắt lóe lên một tia khinh thường, nghĩ bụng , còn tưởng rằng dáng dấp đến cỡ nào đẹp mắt đây? Cũng chẳng qua chính là bình thường mà thôi, xì căng đan cũng thổi phồng hơi quá , chẳng lẽ Tần Lạc ánh mắt thật kém như vậy rồi hả? Nhìn những người phụ nữ trước kia của hắn người nào không phải là mỹ nữ trong trăm người mới có một , tùy tiện người nào cô cũng là theo không kịp.

" Em không biết, xin hỏi trưởng phòng tìm em có chuyện gì sao?"

Ánh mắt Manda không chút kiêng kỵ , để cho cô cả người không được tự nhiên, không dám nhìn ánh mắt của Manda .

"Thật ra thì cũng không có gì chuyện lớn, hôm nay tôi đưa qua những sổ sách kia , cô sửa sang lại toàn bộ thành rồi làm thành báo cáo , sáng sớm ngày mai nộp lên cho tôi, đúng rồi những tài liệu này là không thể mang ra khỏi công ty, không có chuyện gì khác rồi, cô có thể đi về."

Manda nói xong hướng về phía Hạ Toa ngọt ngào cười một tiếng.

"Nhưng Trưởng phòng , những thứ kia hôm nay khẳng định làm không xong ."

Nhớ tới một bàn đẩy sổ sách, đừng nói là một ngày, dù là một tuần lễ cũng chưa chắc có thể làm xong , đây không phải là khi dễ người sao?

"Vậy sao? Vậy tôi có thể nói cho cô biết, cô có hai lựa chọn, một là ở công ty làm thêm giờ, hai là cô có thể đi phòng nhân sự nộp đơn xin nghỉ việc."

Manda cầm ly cà phê trên bàn nhấp một ngụm , liếc mắt Hạ Toa một cái nói.

"Vâng , không có chuyện gì em đi trước."

Nhìn bộ dạng Manda vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười , Hạ Toa hận không được xông lên đánh cô, nhưng chỉ là suy nghĩ một chút, cắn răng xoay người rời khỏi phòng làm việc. Làm thêm giờ liền làm thêm giờ ai sợ ai .

Không có chuyện gì là tốt rồi, lúc đi ra , nhớ đóng cửa."

Nhìn Hạ Toa xoay người rời đi, đi tới cửa thì Manda lại toát ra một câu nói.

"Biết, Trưởng phòng ."

Hạ Toa cũng không quay đầu chỉ là kéo cửa ra đi ra ngoài, thuận tay lại đem cửa đóng lại.

Đi ở trong hành lang trống trải , Hạ Toa càng nghĩ càng cảm thấy không đúng , Manda làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì? Nếu quả thật vì muốn cô rời khỏi công ty, trong lúc sơ tuyển căn bản không cần nhận cô vào , thật chẳng lẽ chính là bởi vì quan hệ tới xì căng hôm nay?

"Hạ Toa, không sao chứ."

Khưu Mai nhìn Hạ Toa ủ rũ cúi đầu đi vào phòng làm việc , thở dài, hỏi thăm.

"Trưởng phòng bảo em đem những sổ sách này làm thành báo cáo, sáng sớm ngày mai nộp."

Thấy đống sổ sách gần phân nửa cái bàn , Hạ Toa trực tiếp ngồi sững ở trên ghế, ở trong lòng không ngừng lẩm bẩm, này không phải là người làm , không phải là người làm.

“A, chuyện này sao có thể?”

Nghe được Hạ Toa vừa nói như thế tất cả mọi người bên trong phòng tài vụ không hẹn mà cùng nhỏ giọng hô một tiếng, dù là cả phòng cùng nhau làm thêm giờ đến sáng mai cũng là không thể nào hoàn thành, điều này rõ ràng là cố ý bới móc.

“Mình biết rồi, nữ ma đầu kia khẳng định cũng là coi trọng CEO rồi.”

Ngồi ở góc đối diện với Hạ Toa một nhân viên nữ tóc ngắn như có điều suy nghĩ nói thầm một câu.

“Mình xem chính là như vậy không sai.”

Ngồi ở bên người cô một nhân viên nữ khác cũng gật đầu một cái đồng ý nói.

“Hạ Toa, Hạ Toa, em nói em.”

Trong phòng làm việc mọi người coi như là nhiều chuyện , nhưng lúc mấu chốt cũng là rất đoàn kết, mọi người ngươi một quyển ta một quyển giúp xử lý đống sổ sách từ trên bàn Hạ Toa , không lâu sau một tòa núi biến thành nửa tòa.

“Cám ơn mọi người.”

Hạ Toa cảm kích hướng mọi người nói tạ , mặc dù trước mắt còn một ít cô cũng chưa chắc có thể hoàn thành, nhưng hành động của mọi người làm cho cô rất cảm kích.

” Đừng cảm ơn, ngươi làm nhanh lên thôi.”

Khưu mai nhìn vẻ mặt kích động của Hạ Toa, lắc đầu một cái, nhắc nhở.

Thật ra thì cũng không phải là mọi người đều tích cực như vậy , chỉ là mỗi phòng làm việc nếu có người không hoàn thành công việc, như vậy sẽ liên lụy đến tiền thưởng của mọi người , cho nên mỗi phòng làm việc cũng dưỡng thành thói quen như vậy, có vấn đề mọi người giúp một tay là xong , dù sao ai cũng sẽ không bỏ qua tiền thưởng không đúng sao?

8. Q.1 - Chương 8: Đều Là Lỗi Của Anh

Nhìn trong văn phòng từng người một rời đi, nhìn trước mặt mình sổ sách ngày một ít đi , Hạ Toa tâm tình đã khá nhiều, trong lòng cũng thầm hạ quyết tâm, mình lĩnh tiền lương xong nhất định phải mời mọi người ăn một bữa , cảm tạ mọi người hôm nay trợ giúp.

Bất tri bất giác, thời gian đã chỉ 10 giờ đêm , Hạ Toa ngẩng đầu lên vuốt vuốt cổ có chút ê ẩm , duỗi lưng một cái, ngáp một cái. Cầm sổ sách đang đè lên điện thoại , bấm số gọi về nhà.

“Tút tút tút .” Điện thoại vang lên ba tiếng sau rốt cuộc mới có người nhấc máy, đầu kia truyền đến tiếng gầm gừ quen thuộc.

“Mấy giờ rồi còn không về nhà, “

“Mẹ, con làm thêm giờ.”

Hạ Toa vuốt vuốt lỗ tai bị quát đến tê dại , vô cùng ai oán nói.

“Làm thêm giờ? Vậy con ăn cơm tối chưa?”

Nghe Hạ Toa giải thích, Cố Xuân Mai giọng điệu lập tức trở nên dịu dàng, quan tâm.

“Ăn rồi. Con cúp máy trước, con còn phải làm.”

Không đợi đầu điện thoại bên kia phản ứng kịp, Hạ Toa vội vã đã cúp điện thoại, không đề cập tới cũng may, nhắc tới cô đều mau đói bụng rồi, nhưng giờ này đi đâu mua đồ ăn a, số điện thoại của mấy quán ăn lân cận cũng không biết. Vuốt vuốt bụng đã sớm đói dẹp lép, suy nghĩ một chút chính mình không hiểu sao

bị ngược đãi, trong lòng rất là khó chịu, từ trên ghế đứng lên đi tới bên tường, hướng về phía hình của Tần Lạc vung quả đấm , trong miệng còn nói lẩm bẩm.

" Ai thèm dính vào với anh, anh là đồ xui xẻo, anh chính là sao chổi, MB tôi đây làm sao mà biết anh, tôi và anh một xu quan hệ cũng không có, tôi bị oan uổng , so Đậu Nga còn oan a

~"

Đang kêu gào, trên bàn điện thoại vang lên bài hát quen thuộc. Hạ Toa đi lên phía trước, vừa nhìn số điện thoại gọi tới , không biết, suy nghĩ kỹ một hồi mới bấm nghe.

"Vợ yêu, giờ này em đang làm gì?"

Bên kia điện thoại truyền đến giọng nói cợt nhả của Tần Lạc .

" Anh thật đúng là âm hồn bất tán ?"

Hạ Toa có chút tức giận hướng về phía điện thoại kêu la.

"Em yêu, em đang làm gì vậy ? Ăn tối sao ?"

Tần Lạc cũng không tức giận, như cũ cười hì hì nói qua.

"Ăn cái gì, tôi đói sắp chết rồi."

Vừa nhắc tới ăn, bụng cô lại cảm thấy thật đói a.

" Thế nào còn chưa ăn ?"

Tần Lạc có chút ngạc nhiên , giờ này làm sao còn chưa có ăn đây?

"Tôi làm thêm giờ, làm thêm giờ, làm thêm giờ."

Hiện tại vừa nghe đến giọng của Tần Lạc cô sẽ nổi đóa, hướng về phía điện thoại kêu gào.

"A, anh biết rồi, em cứ tiêp tục ."

Vừa dứt lời cũng không đợi Hạ Toa nói gì, trực tiếp liền tắt điện thoại.

Nghe điện thoại truyền tới một tiếng ục ục, Hạ Toa thật nổi giận. Cầm di động hung hăng hướng trên bàn ném xuống, kết quả thật không có tiền đồ điện thoại thế nhưng gãy đôi.

"Oh, my God, điện thoại di động cũng đối nghịch với mình ~~"

Nhìn hình Tần Lạc , Hạ Toa bất đắc dĩ thở dài một tiếng, lại trở về vị trí của mình, tiếp tục làm báo cáo.

Cả căn phòng chỉ có tiếng động gõ bàn phím của Hạ Toa , tiếng đồng hồ trên tường đã sớm bị tiếng gõ lộc cộc lộc cộc che giấu, trong lúc bất chợt, truyền đến một tiếng cửa mở, Hạ Toa trong lòng không khỏi cả kinh, lúc này làm gì có người tới công ty , chẳng lẽ có trộm, cô sẽ không xui xẻo như vậy chứ. Nghe được tiếng bước chân càng ngày càng gần, Hạ Toa cầm cây lau nhà bên trong phòng làm việc , núp ở cạnh cửa. Cảnh giác nhìn.

Tần Lạc đi ở trong hành lang, nhìn duy nhất một ngọn đèn vẫn sáng trong phòng làm việc , bước nhanh hơn, khóe miệng cũng không khỏi nâng lên mỉm cười, trong lòng có chút hài lòng, Hạ Toa sẽ phải cảm động đi, hắn tự mình đưa đồ ăn khuya tới cho cô, chính hắn đang hài lòng cực kỳ bước vào phòng làm việc thì trong giây lát đầu nặng nề bị đánh trúng, hơn nữa không chút nào có ý muốn dừng lại, từng phát từng phát như mưa đánh vào trên người của hắn.

9. Q.1 - Chương 9: Hồi Ức

Tần Lạc có chút không phản ứng kịp, tại sao mình tốt bụng mang đồ ăn khuya cho Hạ Toa , thế nhưng lại bị đối đãi một cách thô bạo như thế, nhìn Hạ Toan đang ngồi ở đối diện, cô đang ăn say sưa ngon lành ngay cả nhìn cũng không nhìn hắn một lần , thật là vừa bực mình vừa buồn cười.

"Ăn chậm một chút, anh không giành ăn với em."

Nhìn khóe miệng Hạ Toa còn lưu lại hạt cơm , Tần Lạc không tự chủ được đưa tay ra, vì cô lấy đi hạt cơm, nhưng tay còn chưa có đụng phải gương mặt của Hạ Toa , lại đón nhận ánh mắt hung ác.

"Anh làm gì đấy? Đừng tưởng rằng anh đưa cơm tới, tôi sẽ cảm kích, nếu không phải là anh, tôi sẽ thảm như vậy sao?"

Hạ Toa mặt phòng bị nhìn Tần Lạc, nhớ tới mình bị đối xử bất công , trong lòng rất tức giận. Nếu như không phải là Tần Lạc ở cửa công ty dây dưa với cô thì làm sao có chuyện như thế này?

"Hạ Toa, đừng phòng bị anh như vậy được không? Anh cũng không ăn em."

Tần Lạc có chút bất đắc dĩ nhìn Hạ Toa, không hiểu tại sao phải biến thành như này, trước kia không phải như thế a, trước kia Hạ Toa thích nhất là đi theo sau hắn, kêu anh Tần Lạc , anh Tần Lạc , còn luôn miệng nói muốn gả cho hắn, thế nào hiện tại lại thay đổi giống như kẻ thù .

"Chúng ta bây giờ quan hệ rất lúng túng, tôi là nhân viên thực tập , anh là lính nhảy dù, là CEO, anh cảm thấy giữa chúng ta nếu là đi gần, sẽ như thế nào?"

Nếu không phải là hiện tại quan hệ đặc biệt, giữa hai người cũng không biến thành như vậy, chỉ là ai cũng không trở về được thời điểm vui vẻ như trước kia rồi, cô không còn là thiếu nữ u mê mơ mộng, hắn cũng không còn là chàng trai nhà bên cạnh . Công việc này mình thật vất vả mới kiếm được , cô không muốn mất đi, nhưng là càng không muốn nghe được chuyện linh tinh liên quan đến mình . Cái gì quy tắc ngầm, cái gì dựa vào đàn ông mới được thăng chức.

"Anh không hiểu, những chuyện này liên quan gì tới chúng ta , anh vẫn là anh , em vẫn là chính em . Đơn giản không được sao? Cần gì để ý đến cái nhìn của người khác ? Mặc kệ người ta nói có được không ?"

Những lời đồn đãi trong công ty hắn cũng đã nghe đến, nhưng là hắn cảm thấy căn bản không có gì đáng phải so đo, đây là chuyện của hắn cùng Hạ Toa , chuyện giữa hai người yêu nhau thì quan hệ gì đến người khác ?

"Anh nói nghe rất nhẹ nhàng đơn giản, bọn họ dĩ nhiên là không dám trước mặt anh nói gì? Nhưng mà tôi ở đây? Quy tắc ngầm? Tôi."

Hạ Toa thở dài, chán nản ngồi ở trên ghế, muốn nói lại thôi. Nếu như đổi là một trường hợp khác có lẽ cô sẽ thật vui mừng cùng Tần Lạc gặp nhau, nhưng ở trong một công ty, lại là quan hệ với cấp trên , thật sự là để cho cô không biết làm thế nào. Buồn cười nhất chính là đối tượng mình thầm mến cũng ở đây, về sau nghĩ muốn phát triển muốn thổ lộ cũng không có khả năng.

"Nếu như em cảm thấy không thoải mái , anh sẽ công khai thích em với toàn công ty , là anh muốn theo đuổi em."

Nhìn gương mặt mất mác của Hạ Toa , Tần Lạc lòng của có chút ê ẩm, hắn đương nhiên biết những thứ mất mác này không phải là bởi vì những lời đồn kia, mà bởi vì một người đàn ông khác. Nhưng là những thứ này cũng không thể làm dao động quyết tâm hắn muốn cưới Hạ Toa , huống chi chỉ là một chuyện nhỏ , nếu như mình bại bởi một người đàn ông như vậy thì quá kém rồi .

"Đừng, đừng nói , tôi còn không muốn trở thành kẻ thù của mọi người ."

Vừa nghe Tần Lạc đề nghị, Hạ Toa vội phủ quyết , chỉ là một xì căng đan nho nhỏ , lão Vu Bà đã chèn cô như vậy , nếu như Tần Lạc thật sự công khai theo đuổi cô, vậy cô có còn đường sống hay không?

Tần Lạc không có nói chuyện, chỉ là lẳng lặng ngồi ở một bên nhìn dáng vẻ bận rộn của Hạ Toa , suy nghĩ lại miên man về mấy năm trước, khi đó giữa hai người có thể được gọi là thân mật, nếu không phải hắn rời đi S thị có lẽ hiện tại bọn họ chính là một đôi tình nhân mà mọi người hâm mộ đi.

Một tiếng anh Tần Lạc ngọt ngấy vẫn còn vang vọng ở bên tai , Hạ Toa hồn nhiên mà nụ cười ngọt ngào rực rỡ giống như đóa hoa mùa xuân , lôi kéo tay của mình nói lời thề son sắt , anh Tần Lạc tương lai anh nhất định phải lấy em nhé , em muốn làm Tần phu nhân. Nhưng hôm nay hắn trở lại, hắn đã chuẩn bị tốt để cưới cô , nhưng giai nhân tựa hồ đã sớm quên những lời đã từng thề rồi.

10. Q.1 - Chương 10: Quyết Định Bất Ngờ

Đánh xong số liệu cuối cùng , ấn phím lưu lại, Tần Lạc không khỏi duỗi lưng một cái, xoa xoa hai mắt đã sớm ê ẩm , nhìn Hạ Toa đang gục xuống bàn ngủ hương vị ngọt ngào không khỏi mỉm cười một cái.

Nhớ tới tối hôm qua, Tần Lạc không khỏi lắc đầu một cái, hắn đây coi là cái gì a, tốt bụng đưa đồ ăn bị đánh còn không nói, bị Hạ Toa châm chọc cũng không nói, còn phải có nghĩa vụ làm thêm giờ giúp cô.

Nhìn ngoài cửa sổ, trời có một chút sáng, đi tới trước mặt Hạ Toa , ngồi xổm người xuống, vuốt ve mái tóc Hạ Toa , ngón tay khẽ vuốt qua khuôn mặt của cô. Một tiếng thở dài rất nhỏ , Tần Lạc rời khỏi phòng làm việc.

Mới vừa đi tới đại sảnh, nhân viên an ninh vội vã chạy lên phía trước.

“CEO, ngài khỏe chứ.”

“Uh, chuyện của tôi , không cần tiết lộ nửa câu, đúng rồi lát nữa gọi điện thoại tới cửa hàng ăn sáng bên cạnh , gọi một phần mang đến sớm một chút cho Hạ Toa ở phòng tài vụ . Đây là một trăm tệ , không cần trả lại .” Nhìn vẻ mặt nịnh hót của nhân viên an ninh, Tần Lạc nhàn nhạt phân phó .

” Vâng, CEO.”

Nhân viên an ninh đi theo sau lưng Tần Lạc, vẫn đưa mắt nhìn Tần Lạc cho đến khi hắn rời đi, cho đến khi nhìn thấy xe đi mất, mới hưng phấn nhảy lên.

“Thật tốt quá, thật tốt quá, rốt cuộc có quan hệ với CEO , vậy sau này…”

Khi trưởng phòng tài vụ Manda đến phòng làm việc thì thấy trên bàn chất đầy một chồng báo cáo rất chỉnh tề , trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ lửa giận lẩm bẩm nói.

“Rất tốt, tôi lại xem thường cô rồi, cứ chờ xem.”

Cốc cốc cốc

thư ký Kha Nham đứng ở cửa phòng , gõ nhẹ cửa, nhìn dáng vẻ tức giận của Manda , không khỏi có chút bận tâm .

“Nham Nham, chuyện gì?”

Nhìn Kha Nham đứng ở cạnh cửa , Manda lập tức thay khuôn mặt tươi cười nghênh đón.

“Manda, có một tin tốt cùng một tin xấu, cậu muốn nghe cái nào trước?”

Thật ra thì hai cái tin tức này đều không phải là tốt lành gì, thật ra thì cô rất buồn bực, tại sao CEO lại ra quyết định này, thật chẳng lẽ vì thay Hạ Toa xả giận sao? Đối với chuyện Manda cố ý chỉnh Hạ Toa cô cũng đã biết đến, nhưng đó cũng không phải là chuyện lớn gì.

“Tin xấu.”

Manda không chút do dự mở miệng, đối với bất cứ chuyện gì cô đều muốn tính toán tới trường hợp xấu nhất.

“Tuần sau, cậu bị chuyển tới F thị.”

Kha Nham có chút bất đắc dĩ nhìn Manda, F thị là một thành phố nhỏ lại là thành phố loại 3, Sky ở đó cũng vừa mới lập một chi nhánh, thật ra thì cấp bậc quản lý hoàn toàn đủ rồi, sẽ không ai đem nhân viên quản lý ở tổng công ty phái đi .

“Còn tin tốt ?”

Manda tựa hồ đối với tin tức vừa mới nghe kia tuyệt không cảm thấy kỳ quái, vô cùng bình tĩnh hỏi thăm.

“Trong hai năm.”

Kha Nham có chút do dự nhìn Manda dừng một hồi lâu mới nói.

“Tốt, mình hiểu rõ rồi, cám ơn cậu, Nham Nham.”

Nhìn Kha Nham mặt lo lắng đi ra ngoài, mới vừa rồi còn trấn định , Manda giờ phút này mặt đã chảy dài, nhìn báo cáo trên bàn , tức giận liền dâng lên, trong nháy mắt, tất cả mọi thứ trên bàn đều nằm ở trên đất.

“Ta tưởng rằng chỉ là xì căng đan, không nghĩ tới a không nghĩ tới, tất cả đều là thật. Đừng tưởng rằng ngươi là lính nhảy dù thì ngon, động tới bà , vậy ngươi cứ chờ đi, nếu không cho bà tốt hơn, bà cũng sẽ không để cho ngươi thoải mái .”

Chuyện bị chuyển đến F thị trực tiếp kích động tới Manda , trong mắt cô ta lóe lên một tia ác độc, cắn răng nghiến lợi nói.

11. Q.1 - Chương 11: Anh Hãy Biến Khỏi Địa Cầu Đi!

Manda bị điều đến F thị thông báo vừa ra, mọi người đối với Hạ Toa cũng bắt đầu kiêng kỵ . Trên mặt mỗi người biểu tình đều không giống nhau, nhưng là trong lòng lại đồng thời nghĩ bụng , đố kỵ ghê ghớm thật. Những chuyện này nhưng mà cũng có chút kiêng kỵ không dám nói ra, dĩ nhiên chỉ dám lén lút bàn tán .

Mặc dù biết chuyện này cùng Tần Lạc không thoát được quan hệ, nhưng Hạ Toa như cũ bình tĩnh ngồi ở trước bàn làm việc, vội vàng làm công việc của mình, giống như bị bàn tán ầm ĩ là chuyện của người khác không liên quan gì tới cô.

Bên trong phòng làm việc , mỗi người đều chú ý nhìn Hạ Toa, muốn từ trong biểu tình của cô tìm ra một chút sơ hở, nhưng không có kết quả.

Lúc ăn cơm trưa , mấy nhân viên nữ trong phòng muốn mời Hạ Toa cùng nhau ăn cơm, nhưng lời nói còn chưa có nói ra miệng , điện thoại Hạ Toa liền vang lên.

Nhìn dãy số hiện trên điện thoại , Hạ Toa không khỏi cười cười.

“Nhạc Nhạc, giờ mới nhớ tới mình à? Sống với Martin thế nào à?”

Sau khi thổ lộ xong, Nhạc Nhạc thế nhưng thật sự ở cùng Martin , kết quả này để cho cô cũng không khỏi vui mừng. Trước đừng đi trông nom cái gì tiểu tam(người thứ ba) , ít nhất Martin là sau khi chia tay bạn gái mới đến với Đào Nhạc .

“Hạ Toa, mình ở quán cà phê Angela gần công ty cậu , cậu ra đây đi.”

Đào Nhạc thanh âm có chút như đưa đám, cũng không có nói thêm cái gì, liền tắt điện thoại.

Hạ Toa tâm trầm xuống, có một loại dự cảm xấu, cầm lên túi xách vội vã rời khỏi phòng làm việc. Để lại một đống đồng nghiệp mắt to trừng mắt nhỏ .

Vừa đi vào quán cà phê, Hạ Toa liền thấy Đào Nhạc ngồi ở góc , vội vã chạy tới, thấy Martin ngồi ở đối diện với Đào Nhạc không khỏi lấy làm kinh hãi. Hai người ở nơi này hẹn hò ? Đào Nhạc kêu cô đến để làm kỳ đà cản mũi à?

“Hạ Toa.”

Vừa nhìn thấy Hạ Toa, Đào Nhạc nước mắt không khỏi rớt xuống, tựa vào trên vai của cô

khóc.

“Sao vậy , có chuyện gì thế ?”

Đào Nhạc vừa khóc, làm cho Hạ Toa ngây dại, hai người này dường như cũng mới có mấy ngày mà , tai sao Nhạc Nhạc lại khóc đau lòng như vậy.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Nếu Nhạc Nhạc hiện tại không có biện pháp nói chuyện , thì Martin rất rõ ràng chuyện gì xảy ra thôi. Hạ Toa nỗ lực bình phục tâm tình của mình, tận lực dùng giọng điệu bình thường hỏi.

Martin nhìn Hạ Toa, buông tay ra có chút bất đắc dĩ nói.

“Tôi với Đào Nhạc không hợp nhau , tôi muốn chia tay với cô ấy.”

Nghe được Martin nói như vậy, Đào Nhạc dừng một chút giải thích với Hạ Toa , cô đau lòng như vậy thật ra thì cũng không bởi vì chuyện chia tay, mà là cảm giác mình bị lừa , nếu như không hợp lúc ấy tại sao không nói, cố tình ngủ với cô xong , sau đó nói chúng ta không thích hợp còn đòi chia tay .

“Chúng ta ngày hôm qua mới vừa ...cái đó, hắn hôm nay đã nói muốn chia tay.”

Hạ Toa vốn cho là chia tay cũng không phải là chuyện lớn gì, nhưng nghe Đào Nhạc nói như vậy , không khỏi nổi giận, đây coi là cái gì a. Vậy tôi đâm anh một đao xong nói xin lỗi tôi nhận lầm người có được hay không à?

“Anh làm vậy không cảm thấy mất mặt sao? Anh coi Đào Nhạc là cái gì ?”

Hạ Toa mang bộ mặt sa sầm, hơi giận nói.

“Đều là người lớn, chuyện này không phải là chuyện lớn!”

Martin vẻ mặt xem thường, cũng không phải là chuyện gì mà không giải quyết được , người trưởng thành ngươi tình ta nguyện, có gì ngạc nhiên.

“Anh cho rằng anh là ai , người ngoại quốc rất giỏi a, anh cho rằng phụ nữ nào cũng hiếm lạ người ngoại quốc các anh sao? Anh chính là cái đồ bỏ đi.”

Nhìn sắc mặt Martin cười như không cười , Hạ Toa không khỏi mở miệng nói bẩn, nếu không phải là Đào Nhạc kéo cô, đoán chừng lúc này còn tiếp tục mắng thủ phạm đấy.

“Hạ Toa, nơi này là quán cà phê sang trọng , cô nên chú ý tư cách.”

Thấy Hạ Toa dáng vẻ tức giận đùng đùng , Martin có chút sợ, nhưng là như cũ ổn định tâm tình nhắc nhở.

“Nói chuyện với loại cặn bã như anh , cần gì tư cách, tôi mắng chính là anh , lừa gạt nữ sinh trong trắng , anh làm gì có quyền nói ra hai chữ tư cách ?”

Hạ Toa nói xong cầm lên ly cà phê trên bàn hướng Martin hắt đi.

“Cô , cô là đồ @#$%&* .”

Martin nhìn Hạ Toa đứng ở trước mặt mình , không khỏi khạc ra một câu thô tục.

“Chuyện gì xảy ra?”

Nghe được ồn ào, một người đàn ông từ trên lầu đi xuống, hướng Hạ Toa đi tới.

“Tuyết Thiếu , cậu tới vừa đúng, cậu mang người phụ nữ thô lỗ này đuổi ra ngoài đi.”

Nhìn người tới, Martin giống như con gà đang chọi chợt tinh thần tỉnh táo chỉ vào Hạ Toa nói.

“Xin chào, tôi là chủ quán cà phê này, mọi người gọi tôi là Tuyết Thiếu”

Người đàn ông bị gọi là Tuyết Thiếu cũng không để ý không hỏi Martin mà trực tiếp nhìn Hạ Toa mở miệng giới thiệu.

“Chuyện là như vầy.”

Hạ Toa một tia ý thức đem chuyện đại khái nói xong.

“Tuyết Thiếu , cậu đừng nghe cô ta nói bậy.”

Martin nhìn Tuyết Thiếu cũng không phản ứng đến hắn, có chút gấp rồi.

“Martin, đối với loại người như anh, tôi chỉ muốn nói một câu, anh nên biến khỏi địa cầu đi. Nơi này không hoan nghênh anh.”

Biết đơn giản một chút tình huống, Tuyết Thiếu quay đầu, nhìn Martin từng chữ từng chữ từ từ khạc ra một câu nói như vậy.

“Cám ơn, rất xin lỗi vì chuyện vừa rồi .”

Nhìn bóng lưng Martin tức giận rời đi , Hạ Toa có chút ngượng ngùng nói xin lỗi .

“Không có quan hệ, tôi quen biết người như vậy cũng cảm thấy xấu hổ.”

Tuyết Thiếu nhàn nhạt cười cười, xoay người hướng quầy rượu đi tới. Thật ra thì hắn và Martin biết nhau ở một cuộc tụ tập của bằng hữu , tiếp xúc thời gian cũng không phải rất nhiều, cho nên đối với cách làm người của hắn cũng không hiểu rõ.

“Người khác thật tốt.”

Nhìn bóng lưng Tuyết Thiếu rời đi, Nhạc Nhạc không khỏi nỉ non.

Đối với lời nói của Nhạc Nhạc , Hạ Toa coi như không nghe thấy, người này quả thật không tệ, cũng đúng là hình mẫu mà Nhạc Nhạc thích , cao to , sáng lạn , đẹp trai , cười lên có một chút giống bộ dạng của Tiểu Phôi , phải là mẫu hình đặc biệt mà mọi phụ nữ đều thích đi, mẫu đàn ông này chỉ có thể đứng xa nhìn, không thể tới gần , nếu không cuối cùng đau khổ chỉ có mình.

12. Q.1 - Chương 12: Mr T Thần Bí

Cả buổi chiều, suy nghĩ của Hạ Toa còn đắm chìm trong chuyện của Nhạc Nhạc cùng Martin , cả người mơ mơ màng màng, ngay cả nhân viên chuyển phát nhanh để cho cô ký tên nhận đồ cũng không có phản ứng kịp.

“Cô Hạ , đây là hoa của cô , cô có thể ký nhận được không?”

Nhân viên bưu điện nhìn Hạ Toa không biết đang nghĩ cái gì , lại nhắc nhở lần nữa .

“A, tôi sao?”

Hạ Toa chợt phục hồi tinh thần lại, nhìn hoa trong tay , ngẩn ra, hỏi ngược lại.

“Đúng vậy, cô Hạ , phiền toái ký nhận.”

Nhân viên bưu điện lại nói lại một lần nữa.

“Hoa này thật đẹp, người nào tặng cho em vậy?”

“Oa, hoa hồng nhung, đắt lắm đấy.”

” Một bó này tối thiểu phải 99 bông rồi.”

Nhân viên bưu điện chân trước mới ra cửa, trong phòng làm việc các nữ đồng nghiệp liền bắt đầu bàn tán.

Hạ Toa nhìn bó hoa hồng một chút , cười, nghĩ thầm Tần Lạc còn thật sự nói là làm a, nhanh như vậy đã đưa tới ? Nhưng mà khi cô cầm tấm thiệp từ bó hoa lên không khỏi sửng sốt. Ký tên vậy mà chỉ có một chữ T.

“Có phải CEO đưa không !”

Nhìn Hạ Toa cầm thiệp sững sờ , Khưu Mai cũng không nhịn được hỏi thăm.

“Không phải , em cũng không biết là ai !”

Hạ Toa cầm thiệp đưa cho Khưu Mai, mặt buồn bực nói qua.

“Cái này, cái này, Hạ Toa, người thầm mến em thật đúng là nhiều.”

Khưu Mai nhìn thiệp cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Lực lượng buôn chuyện là vô cùng , Hạ Toa đang ngồi ở trên ghế suy tư đến vị thần bí T rốt cuộc là ai thì điện thoại trên bàn vang lên.

“Hạ Toa, nhận được hoa rồi hả?”

Đầu điện thoại bên kia truyền đến một giọng nam đầy khêu gợi , thanh âm này rõ ràng không phải Tần Lạc .

“Nhận được.”

Hạ Toa thật thà đáp trả.

“Thích không?”

Người đàn ông lại hỏi tiếp.

“Xin hỏi anh là ai?”

Hạ Toa lúc này mới phản ứng được , vội hỏi thăm.

“Tôi là người ái mộ em, T.”

Người đàn ông nhẹ nhàng cười một tiếng, nhàn nhạt nói qua.

“Xin lỗi, tôi thật sự không nhớ rõ.”

Suy nghĩ kỹ một lúc, Hạ Toa vẫn là không có một điểm đầu mối, cô lúc nào thì có fan hâm mộ rồi, chuyện này cô thế nào không biết? Còn có người đàn ông này rốt cuộc là ai, tại sao còn biết cô số điện thoại phòng làm việc của cô , chẳng lẽ là mấy đồng nghiệp nam trong công ty đang trêu mình ?

“Đừng đa nghi như vậy , tôi không phải là người của Sky , tốt lắm, tôi rất tò mò đợi lần gặp mặt tiếp theo của chúng ta , bái bai!”

Người đàn ông giống như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng của Hạ Toa .

Không đợi Hạ Toa hỏi tiếp, đầu điện thoại bên kia chỉ để lại tiếng ục ục .

Hạ Toa mặt bất đắc dĩ nhìn điện thoại, không đợi cúp máy, thư ký Kha Nham của Tần Lạc đã đứng ở cửa phòng làm việc.

” Cô Hạ Toa , CEO bảo tôi hỏi cô một chút , điện thoại di động của cô và số điện thoại văn phòng có vấn đề gì không.”

Kha Nham lời này vừa nói ra , ánh mắt của mọi người trong nháy mắt toàn bộ chuyển dời đến trên người Hạ Toa .

” Điện thoại văn phòng không có hỏng, di động, di động bị vỡ mà thôi.”

Hạ Toa cúp điện thoại, tìm kiếm di động của mình, vừa nhìn đã vỡ đôi , có chút bất đắc dĩ nói.

“Được , tôi biết rồi.”

Sau khi nghe Hạ Toa nói xong, Kha Nham không lưu luyến chút nào rời đi phòng làm việc. Dọc theo đường đi oán niệm vô cùng, cô không hiểu, bàn về diện mạo, bàn về học thức, cô có điểm nào kém so với Hạ Toa , huống chi mình còn là thư ký của Tần Lạc , vốn là nộp đơn vào chức vụ này chính là vì gần quan được ban lộc, ai biết thế nhưng lại khiến ột nhân viên thực tập nho nhỏ đoạt trước, còn bắt cô đi hỏi mấy cái chuyện nhàm chán này, cái này bảo cô làm sao mà chịu nổi.

” Mọi người nhìn em xong chưa ạ?”

Cẩn thận lắp lại điện thoại di động của mình, Hạ Toa ngẩng đầu lên phát hiện mọi người lại vẫn đang nhìn cô, có chút không vui hỏi .

“Hạ Toa , về sau phòng tài vụ chúng ta toàn bộ phải dựa vào em, ở trước mặt CEO nhớ nói mấy câu thật tốt a.”

Toàn bộ mọi người trong phòng làm việc trước đây nhìn Hạ Toa không thuận mắt thế mà giờ phút này đang nịnh hót còn cười rất là dối trá.

“Em với CEO thật không có gì.”

Đối với lời giải thích này Hạ Toa có chút cảm thấy vô lực, nhưng là giữa hai người quả thật không có gì.

” Làm việc thôi.”

Nhìn Hạ Toa biểu tình mất hứng , Khưu Mai lạnh lùng nói.

Mọi người nhìn Khưu Mai một cái, có chút không cam lòng tiếp tục làm việc trong tay mình .

13. Q.1 - Chương 13: Ghen Tuông

Tần Lạc ngồi ở bên trong phòng làm việc, chau mày, kể từ sau khi có người tặng hoa cho Hạ Toa , hắn một mực chờ Hạ Toa giải thích, thế nhưng một tuần lễ đã đi qua , đừng nói là điện thoại, ngay cả một chút tin tức cũng không có.

“Kha Nham, hủy cuộc họp buổi sáng nay, tôi đi ra ngoài một chút.”

Tần Lạc đứng ngồi không yên , nhìn điện thoại trên bàn, rốt cuộc ra quyết định.

“Dạ, CEO, cuộc họp dời tới khi nào đây?”

Xuyên thấu qua cửa kiếng, thấy Tần Lạc biểu tình không vui, Kha Nham ở bên trong lòng ê ẩm. Cách gần như vậy, yêu sâu như vậy, nhưng vẫn không làm Tần Lạc chú ý .

“Ngày mai .”

Tần Lạc suy nghĩ một chút, có chút không nhịn được nói.

Kha Nham còn muốn nói thêm cái gì, nhưng điện thoại cũng đã bị cắt đứt, nhìn Tần Lạc chau mày vội vã đi ra, vội vàng đứng lên, nhưng Tần Lạc ngay cả nhìn cũng không nhìn cô một cái, đi thẳng đến thang máy .

Hạ Toa ngồi ở bên trong phòng làm việc, sửa sang lại tài liệu, đối với người nào tặng hoa cô đã không thèm nghĩ nữa, dù sao kể từ lần gọi điện thoại đó, người nọ cũng không còn gọi điện thoại tới hỏi thêm gì nữa .

“Hạ Toa, em đi ra đây.”

Tần Lạc có chút nóng nảy đứng ở cửa phòng tài vụ , quát.

”CEO

~”

Bên trong phòng làm việc mấy nhân viên giật mình nhìn cửa nhỏ giọng nói.

“Chuyện gì?”

Thấy Tần Lạc đứng ở cửa phòng, Hạ Toa ngẩn ra, đứng dậy hướng cửa đi tới.

“Đi theo anh.”

Không đợi Hạ Toa đi tới cửa, Tần Lạc cầm tay của cô lôi kéo cô rời đi.

“Anh làm gì vậy ?”

Nhìn Tần Lạc kéo cô đi vào thang máy, Hạ Toa có chút tức giận hất tay của hắn ra.

“Anh dẫn em tới một chỗ, muốn cùng em hàn huyên một chút.”

Nhìn dáng vẻ Hạ Toa có chút tức giận , Tần Lạc bình ổn cảm xúc của mình nói.

“Hiện tại đang giờ làm!”

Hạ Toa không khỏi lầm bầm một câu.

“Đi làm sao? Anh có cảm giác em đang chờ đợi cái gì ?”

Nhìn bộ dạng lạnh nhạt của Hạ Toa , Tần Lạc trong lòng ghen tức lại bắt đầu bùng nổ.

Hạ Toa quay đầu muốn phản bác, nhưng khi nhìn Tần Lạc bộ dáng có chút tiều tụy lại không nói gì, chỉ là mặc cho hắn dắt mình đi ra thang máy, đi ra khỏi công ty, xuyên qua từng con đường.

Đi thẳng đến trước một cửa hàng bán đồ chơi mô hình , Tần Lạc dừng bước.

“Chính là chỗ này, vào xem một chút đi.”

Nói xong Tần Lạc đi lên phía trước đẩy cửa ra.

Thật ra thì khi tới S thị, hắn đã đi dạo qua tất cả các cửa hàng bán đồ chơi mô hình lớn nhỏ ở khu vực gần công ty , chỉ có một cửa hàng này coi như vừa ý, may mắn là Hạ Toa cũng thích mấy khoản đồ chơi này.

Đi vào trong cửa hàng , chỉ liếc mắt một cái Hạ Toa liền thấy một món đồ đặt ở trong ngăn tủ kính , cô thích nhất mấy món đồ chơi mô hình bằng sắt thép này . Không tự chủ được đi lên phía trước, nhìn chung quanh.

“Nếu chị thích , em sẽ lấy cho chị xem .”

Một nhân viên bán hàng ăn mặc đơn giản đi lên trước , lấy ra cái chìa khóa mở ra hộc tủ.

“Cám ơn.”

Hạ Toa hướng về phía người bán hàng mỉm cười , thận trọng nhẹ nhàng vuốt vuốt cái mô hình .

Nhìn nụ cười trên mặt Hạ Toa , Tần Lạc đứng ở một bên im lặng không lên tiếng , khóe miệng cũng giương lên một nụ cười, một tuần lễ qua lửa giận luôn đè nén ở trong lòng nay bị một cái mỉm cười này đánh nát bấy.

“Bạn gái của anh?”

Hàn Dạ có chút tò mò đi đến bên cạnh Tần Lạc nhỏ giọng hỏi thăm.

“Hàn Dạ , gần đây buôn bán thế nào?”

Tần Lạc cũng không trả lời, mà là cười đổi chủ đề, bởi vì một tuần lễ qua đã nhiều lần tới tiệm này, thứ nhất là cũng quen biết với chủ cửa hàng .

“Tạm được, cái mô hình đó chỉ còn lại một cái thôi .”

Hàn Dạ nhìn Hạ Toa đang đùa bỡn mô hình trên tay , thản nhiên nói.

“Uh, vậy nhất định giữ lại cho anh.”

Tần Lạc hướng về phía Hàn Dạ cười cười, từ lần đầu tiên khi Hạ Toa nhìn thấy cái mô hình này , giấc mơ của cô đó là có thể sưu tầm đủ bộ , chỉ là muốn sưu tập đủ những thứ này cũng không phải dễ , cô đi rất nhiều nơi cũng chỉ mua được ấy cái, có một vài mẫu số lượng sản xuất hạn chế nên cũng không dễ dàng thu thập.

“Tần Lạc, em không có mang tiền, anh giúp em mua có được hay không?”

Hạ Toa có chút lưu luyến không rời nhìn , nhưng cô lại không có mang tiền ra cửa, mặt chờ đợi nhìn Tần Lạc.

“Uh , nhưng có một điều kiện.”

Tần Lạc liếc mắt nhìn Hạ Toa không khỏi tranh thủ nói .

“Có phải anh muốn biết ai tặng hoa cho em, thật ra thì em cũng không biết là ai …, chỉ gọi điện cho em một lần nói là người ngưỡng mộ em, mà em nào có người ngưỡng mộ nào a, nhưng mà người ta đưa tới cũng không nên lãng phí, hơn phân nửa em đều bảo chị Mai thả vào thùng rác rồi .”

Hạ Toa nhìn Tần Lạc một tia ý thức nói ra .

“Nhưng điều kiện của anh không phải chuyện này, anh muốn nói, thật ra thì nhà anh còn có mấy mẫu nữa , em có gan đi lấy hay không ?”

Nghe được Hạ Toa vừa nói như thế, Tần Lạc hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, không khỏi trêu chọc cô .

“Thật?”

Vừa nghe đến Tần Lạc còn có mấy cái mô hình như vậy , Hạ Toa ánh mắt sáng ngời .

“Đương nhiên là thật.”

” Đi luôn có được hay không?”

Lúc này Hạ Toa căn bản quên mình là từ công ty chạy đến đây , mặt hưng phấn nhìn Tần Lạc.

“Được , Hàn Dạ , cái mô hình này gói lại thôi.”

Tần Lạc từ trong túi lấy ra một cái thẻ vàng đưa tới.

” Tên anh là Hàn Dạ à , tên thật đẹp, nếu có mẫu giống thế này hãy giữ lại cho em nhé.”

Hạ Toa nhìn Hàn Dạ , có chút nịnh nọt mà nói.

” Được , không thành vấn đề.”

Khi nhân viên phục vụ gói xong , Hàn Dạ đem cái mô hình đưa cho Hạ Toa .

Nhìn hai người hài lòng rời đi, Hàn Dạ không khỏi cười, cái mô hình này đặt ở trong cửa hàng gần một năm rồi, nhưng cũng không có bao nhiêu người để ý, hắn cho là người S thị đều là không biết thưởng thức , hôm nay thấy có người si mê như vậy , trong lòng thật vui vẻ.

Thật ra thì đồ vật cũng giống như con người , gặp phải người hiểu được quý trọng nhân tài là may mắn nhất .

14. Q.1 - Chương 14: Nếu Đã Tới Thì Đừng Đi

Nhìn dáng vẻ Hạ Toa tràn đầy hạnh phúc , khóe miệng Tần Lạc cong càng lúc càng lớn, cưng chìu vuốt ve tóc của Hạ Toa một cái , dặn dò .

“Ở đây chờ anh , anh đi lấy xe.”

Xe còn để ở tầng hầm của công ty , nhưng hắn không muốn Hạ Toa cùng hắn quay lại , hôm nay hạ Toa là của một mình hắn mà thôi.

” Vâng , em chờ anh . Đi đường cẩn thận.”

Có lẽ là bởi vì mua được món đồ yêu thích , có lẽ là bởi vì Tần Lạc đã tỉ mỉ làm lành những vết thương trong lòng Hạ Toa , tóm lại tâm tình của cô bây giờ rất tốt. Hướng Tần Lạc phất tay một cái, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

“Anh ấy đi lấy xe phải mất một lúc , nếu không để anh tự mình giới thiệu cho em những thứ đặc biệt trong cửa hàng ?”

Đối với việc Tần Lạc lần đầu tiên mang tới một người phụ nữ , Hàn Dạ cảm thấy đặc biệt kỳ lạ, không khỏi chủ động đến gần . Dĩ nhiên hắn không phải kẻ háo sắc, trong tình huống bình thường hắn sẽ không chủ động nói chuyện với phụ nữ , bởi vì hắn không nói lời nào cũng đã mê đảo rất nhiều phụ nữ rồi . Nếu là đang chủ động đến gần, đoán chừng cửa hàng mô hình đồ chơi này sẽ bị chen lấn sụp mất (siêu cấp tự đại ^_^).

"Vậy làm phiền anh."

Đối với sự nhiệt tình của Hàn Dạ, Hạ Toa giống như bình tĩnh, mặc dù cô thích trai đẹp không sai, nhưng có vài người nhìn một cái cũng biết là mình muốn không nổi , loại người như thế cả người đều tản mát ra một loại phong cách ưu nhã ,loại sức quyến rũ này làm cho không người nào có thể kháng cự . Giống như Hàn Dạ ở trước mắt , giống như Tần Lạc, đều có thể để cho phụ nữ không tự chủ được muốn đến gần .

"Cái xe lửa này là đồ thủ công của Pháp , từng cái cửa sổ đều có thể mở ra , chỗ ngồi bên trong đều làm theo tỷ lệ 1/ 1000 của xe lửa thật ."

Hàn Dạ lấy ra chiếc xe lửa mà hắn hài lòng nhất bỏ lên trên bàn mở ra một cái cánh cửa sổ.

"Thật tinh xảo a."

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn vào chỗ ngồi ở trong xe lửa , mỗi chỗ ngồi đều được làm từ da thuộc , mức độ tinh xảo khiến Hạ Toa không khỏi nhỏ giọng than thở .

"Đương nhiên rồi, là tác phẩm của thợ nổi tiếng đấy? Loại mô hình xe lửa này anh có rất nhiều , anh chỉ để một cái duy nhất trong tiệm , những cái khác đều để ở nhà ."

Hàn Dạ có chút hả hê giới thiệu. Tất cả những món đồ chơi trong tiệm mỗi góc đều là hắn thiết kế tỉ mỉ, mỗi một chỗ trưng bày đều là chính hắn thiết kế, cho nên đối với cửa hàng đồ chơi này hắn là tương đối có cảm tình.

"Hạ Toa , đi thôi ."

Đang lúc Hạ Toa muốn nói gì thì tiếng gọi của Tần Lạc từ cửa truyền tới.

"Vâng , Hàn Dạ em đi trước."

Hướng Hàn Dạ khẽ mỉm cười, từ trên quầy cầm lên gói đồ mới vừa rồi mua , đi theo Tần Lạc đi ra khỏi cửa hàng bán đồ chơi .

Nhìn bóng lưng Hạ Toa rời đi , Hàn Dạ thu hồi món đồ chơi mình yêu thích , trong lòng có chút hâm mộ. Mặc dù đường tình duyên của hắn vẫn rất may mắn , nhưng chưa có gặp phải đối tượng mà mình thích——

Ta là hoa lệ lệ phân cách tuyến ——

Ước chừng nửa canh giờ sau, xe lái vào một khu biệt thự xa hoa, nhìn bề ngoài xa hoa của từng căn biệt thự, Hạ Toa ở trong lòng có chút mất mác, so với năm năm trước sự chênh lệch giữa hai người càng lúc càng lớn.

" Hãy xem nhà mới của anh."

Tần Lạc đi đến mở cửa xe cho Hạ Toa , dẫn cô đi tới trước cổng căn biệt thự của mình .

" Khóa nhận diện khuôn mặt."

Hạ Toa có chút im lặng nhìn Tần Lạc đang ghé đầu về phía cửa điện tử , cửa tự động mở ra.

"Hạ Toa rất thông minh."

Tần Lạc hướng về phía Hạ Toa cười một tiếng, kéo tay của cô hướng bên trong nhà đi tới. Không có đi thăm quanh nhà , Tần Lạc trực tiếp đem Hạ Toa mang vào phòng ngủ của mình.

"Oa, rất nhiều mô hình ."

Vốn là còn có chút khẩn trương, khi Hạ Toa nhìn thấy ở trên vách tường, toàn bộ một hàng toàn những mô hình mà cô thích , không khỏi lên tiếng kinh hô.

" Thích không ?"

Nhìn dáng vẻ mừng rỡ của Hạ Toa , Tần Lạc biết rõ còn cố hỏi .

“Thích.”

Hạ Toa bản năng quay đầu đi, lại không có ngờ tới Tần Lạc đang cúi đầu nhìn mình, cứ như vậy khéo, đúng lúc như vậy, một ngẩng đầu một cúi đầu, hai người môi lơ đãng đụng chạm tới cùng nhau. Tần Lạc tất cả lý trí, ở lần đụng chạm mềm mại này không còn sót lại chút gì, lửa nóng ở đầu lưỡi thuần thục chui vào . Hạ Toa có chút kinh ngạc khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, thoải mái nếm phần ngọt ngào trong miệng mình.

15. Q.1 - Chương 15: Nếu Đã Tới Thì Đừng Đi (hạ)

Nụ hôn này đến bất ngờ , từ lúc mới bắt đầu là kinh ngạc càng về sau càng không kiềm hãm được chủ động đáp lại khiến Hạ Toa mặt đỏ bừng bừng . Cho đến khi Tần Lạc kết thúc cái hôn triền miên này thì Hạ Toa còn xấu hổ chôn ở trong ngực của hắn, lắng nghe tiếng tim đập của hắn.

“Hạ Toa , bảo bối của anh, em làm cho người ta mê muội.”

Tần Lạc giọng nói có chút nặng nề, hiển nhiên nụ hôn nóng bỏng mới vừa rồi đã kích thích ham muốn tình dục của hắn , mặc dù rất muốn có Hạ Toa, nhưng nếu như không có sự đồng ý của Hạ Toa , hắn sẽ không cưỡng ép cô .

“Tần Lạc, nếu như em nói nguyên nhân chia tay bạn trai thật ra là vì em không muốn lên giường với hắn anh có tin không ?”

Mặc dù chưa bao giờ trải qua chuyện như vậy, nhưng không có nghĩa là cô không hiểu biết đàn ông, Tần Lạc thân thể có rõ ràng phản ứng, tuy hắn buông cô ra, thật ra thì cô đang suy nghĩ, nếu như mới vừa rồi Tần Lạc nếu thật sự làm ra chuyện ấy, có lẽ cô cũng sẽ ỡm ờ đáp lại, dù sao Tần Lạc hôn đã để cô có cảm giác đê mê, đó là một loại cảm giác mà cô chưa bao giờ trải qua .

“Anh tin , bởi vì rất nhiều đàn ông suy nghĩ bằng nửa người dưới.”

Người đẹp trong ngực, muốn ngồi trong lòng mà vẫn không loạn thật là một chuyện không phải dễ dàng, tối thiểu mình bây giờ đã thấy khó khăn.

“Tần Lạc, chẳng lẽ anh cũng như vậy sao?”

Hạ Toa ngẩng đầu nhìn ánh mắt của Tần Lạc , đây là một đôi mắt làm cho người ta nhìn vào sẽ say mê , giống như có một loại lực hút, để cho tầm mắt cô không thể rời khỏi .

“Anh cũng vậy, nhưng anh cũng không miễn cưỡng bất luận một ai , Hạ Toa anh muốn đi tắm , hạ nhiệt.”

Nhìn Hạ Toa vẻ mặt có chút mê mang, Tần Lạc không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, ý niệm muốn đoạt lấy cô càng ngày càng mãnh liệt.

“Nếu như mà em nói, em nguyện ý cho anh đấy ?”

Lời nói vừa thốt ra Hạ Toa cũng kinh ngạc, cô luôn luôn bài xích tình dục trước hôn nhân tại sao có thể không biết xấu hổ đối với một người đàn ông nói ra như vậy .

“Nếu như là người khác anh nhất định sẽ đồng ý, nhưng em không giống như vậy, em đối với anh mà nói là đặc biệt nhất, anh sẽ không để cho em làm ra quyết định mà về sau em sẽ phải hối hận . Anh đi tắm , em cứ từ từ xem.” Khi thời điểm em chân chính yêu anh , đó mới thật sự là lúc mà anh muốn có em . Chỉ là nửa câu sau Tần Lạc không có nói, hắn không muốn dọa Hạ Toa. Hắn sẽ dùng hành động của mình để chứng minh mình yêu cô nhiều như thế nào , cũng sẽ để ình trở thành người đàn ông duy nhất trong lòng cô .

Nhìn bóng lưng Tần Lạc rời đi , Hạ Toa cảm giác trên mặt mình nóng hừng hực, nhớ tới lời nói vừa rồi của mình , cô liền hận không đào được một cái lỗ để chui vào.

Khi Tần Lạc tắm xong đi ra, Hạ Toa đã nằm ở trên giường ngủ thiếp đi, nhìn cô ngay cả ngủ cũng cau mày, Tần Lạc có chút đau lòng vuốt ve khuôn mặt của cô . Sau đó giúp cô cởi giày đắp chăn lên, sau đó ở bên người Hạ Toa nằm xuống.

Bên môi tựa hồ còn lưu lại nhiệt độ, thật ra thì mới vừa rồi Hạ Toa nói muốn đem mình cho hắn, hắn thật sự có một nháy mắt đầu óc trống rỗng muốn đoạt lấy cô, nhưng cẩn thận suy nghĩ lại vẫn là cự tuyệt tất cả , thì ra là hắn thật đúng là Liễu Hạ Huệ a, Tần Lạc không khỏi ở trong lòng cười nhạo mình .

Bất tri bất giác Tần Lạc cũng ngủ thiếp đi.

Khi hai người tỉnh lại, trời đã sớm tối, Hạ Toa vừa nhìn Tần Lạc nằm ở bên cạnh mình. Không khỏi sợ hết hồn, sờ hướng bên cửa sổ mở chốt , khi đồng hồ trên vách tường hiện lên 11 giờ thì Hạ Toa chợt từ trên giường nhảy xuống . Xong đời trễ như thế mà không về nhất định mẹ cô se nổi đóa lên, đang lúc Hạ Toa cuống quít sửa sang lại quần áo mình thì Tần Lạc lại ôm cô một cái.

"Muộn như vậy, đừng đi về, anh đã cho người gọi điện báo ẹ em rồi, nói em tạm thời phải đi công tác."

"Cái gì?"

Nghe được Tần Lạc nói như vậy, Hạ Toa chợt quay đầu, thật sự không thể tin được, thì ra là Tần Lạc sớm có an bài.

"Anh đã dặn Khưu Mai trước khi tan việc nếu như mà anh không gọi điện thoại cho cô ấy thì sẽ để cho cô ấy thông báo ẹ em, tránh để bà ấy lo lắng."

Tần Lạc có chút còn buồn ngủ nhìn Hạ Toa giải thích.

"Đưa em về nhà đi."

Hạ Toa nhìn đồng hồ vẫn là quyết định về nhà.

"Đã đến như vậy rồi cũng đừng đi . Ở với anh một đêm thôi ."

Tần Lạc từ trên giường ngồi dậy năn nỉ .

"Vậy cũng được ."

Nhìn Tần Lạc làm bộ đáng thương , Hạ Toa có chút không đành cự tuyệt, mặc dù trong lòng vẫn là có chút bận tâm, ngộ nhỡ nửa đêm Tần Lạc trở thành sắc lang thì làm thế nào? Nhưng nghĩ lại mình mới vừa rồi nói như vậy cũng không xảy ra chuyện gì , vì vậy cũng không có gì lo lắng.

Nhìn Hạ Toa rốt cuộc đồng ý, Tần Lạc không nhịn được lại một lần hôn lên môi của cô, nhưng mà lần này so với mới vừa rồi điên cuồng hơn nhiều. Thấy Hạ Toa cũng không kháng cự, Tần Lạc hôn càng sâu hơn .

16. Q.1 - Chương 16: Ngôi Sao Ca Nhạc Tô Mạc

Ngày thứ hai khi Hạ Toa bước vào công ty thì trước đây những nhân viên nữ xưa nay chưa thấy cũng chủ động đến gần cô . Điều này làm cho Hạ Toa có chút không hiểu, tùy tiện nói mấy câu.

Khi Hạ Toa đi vào phòng làm việc còn chưa có ngồi vào chỗ của mình , thì những nhân viên đi làm sớm liền sáp đến , hỏi thăm .

"Hạ Toa, ngày hôm qua cùng CEO đi nơi nào?"

"Hạ Toa, bộ quần áo này số lượng rất hạn chế , bao nhiêu tiền vậy?"

"Hạ Toa, em biết CEO từ trước phải không ?"

"Hạ Toa, Hạ Toa."

Không đợi Hạ Toa mở miệng, rất nhiều vấn đề lần lượt liền tới đây. Làm cho cô không hiểu ra sao.

"Có phải mọi người quá rảnh rỗi phải không ?"

Khưu Mai thấy một nhóm người vây ở bên cạnh Hạ Toa , lạnh lùng nói.

"Chị Khưu , chúng em chỉ là tò mò á."

Một nữ nhân viên chu miệng lên không cam lòng trở lại vị trí của chình mình.

“Các ngươi còn trẻ a, còn không nhanh làm việc một chút đi, quên hôm nay là ngày mấy rồi sao?”

Khưu Mai nhìn dáng vẻ không vui của mấy người , bất đắc dĩ mà lắc đầu.

“A, hôm nay có buổi biểu diễn của Tô Mạc a.”

Một người con gái nhìn lịch bàn đột nhiên phản ứng kịp, hét to một tiếng.

” Liveshow của Tô Mạc ?”

Hạ Toa lầm bầm một câu, cô cực ít quan tâm đến minh tinh, cho nên đối với cái tên này cô nhất thời không phản ứng kịp.

“Tô Mạc, ngôi sao ca nhạc đang nổi ấy , cô ấy là ai mà cậu cũng không biết?”

Nhìn Hạ Toa vẻ mặt mờ mịt, nhân viên mới vừa rồi thét chói tai chính là đang nhìn Hạ Toa giống như người ngoài hành tinh.

“Chị có vé mời đây, em đi xem với mọi người đi”

Khưu Mai khẽ mỉm cười đưa vé ca nhạc cho Hạ Toa.

“Chị Khưu, bọn em cũng muốn.”

Tất cả nhân viên nữ vừa thấy Khưu Mai có vé đi xem ca nhạc , mọi người liền ồn ào.

” Cứ làm xong công việc hôm nay của mọi người đi, chị tự nhiên sẽ đưa cho .”

Khưu Mai nhìn mọi người sau đó đem vé xem ca nhạc cho vòa ngăn kéo khóa lại .

Có lẽ bởi vì liên quan đến buổi biểu diễn ca nhạc , cho nên tất cả mọi người không có ở đây bàn tán mối quan hệ của Hạ Toa với Tần Lạc . Hôm nay phòng tài vụ tất cả mọi người nỗ lực làm việc , hiếm khi có người rảnh rỗi.

Trước khi tan việc nửa giờ, điện thoại trên bàn làm việc của Hạ Toa vang lên.

” Xin chào , đây là phòng tài vụ của tập đoàn Sky.”

Hạ Toa thuần thục tự giới thiệu.

“Hạ Toa, là anh, buổi tối chúng mình đi xem ca nhạc nhé?”

đầu điện thoại bên kia Tần Lạc mặc dù chính là dùng giọng điệu hỏi thăm , nhưng lại không cho cự tuyệt.

” Vâng, chị Khưu đã đưa vé cho em rồi , anh thì sao?”

Hạ Toa vuốt vuốt tấm vé trong tay , hỏi thăm.

“Yên tâm, anh có vé mời . Em tan sở trước mười phút đi, anh ở ngoài cửa ra vào chờ em.”

Tần Lạc do dự một chút nói.

“Vâng, em biết rồi.”

Đối với Tần Lạc đề nghị Hạ Toa không có cự tuyệt, có lẽ là bởi vì ngày hôm qua chung đụng, có lẽ là bởi vì cái khác, tóm lại hiện tại Hạ Toa không giống như lúc mới vừa vào công ty sẽ lảng tránh Tần Lạc .

Nghe được câu trả lời của Hạ Toa , Tần Lạc khẽ mỉm cười, bấm số điện thoại của chủ cửa hàng bán đồ chơi mô hình Thượng Quan Hàn Dạ.

” Hàn Dạ, anh đã đặt phòng VIP rồi, không còn phòng cho sáu người chỉ còn phòng nhỏ cho bốn người . Nếu như không được vậy cậu có thể xem đặt lại không ?” Mặc dù biết Tô Mạc rất nổi tiếng , nhưng không thể nghĩ đến ngay cả một phòng VIP cũng không còn 1 cái.

“Được, em biết rồi, cám ơn anh Tần Lạc.” Bên đầu điện thoại kia Hàn Dạ nói.

“Không có gì , để ý hộ anh mấy cái mô hình là được.” Tần Lạc vuốt vuốt dây điện thoại nói.

“Vâng, em biết rõ rồi.” Hàn Dạ đối với Tần Lạc mỗi lần nói chuyện với hắn chỉ được ba câu kiểu gì cũng liên quan đến mô hình thật là có chút bất đắc dĩ.

17. Q.1 - Chương 17: Đây Không Phải Là Tô Tô Sao?

Ngồi ở bên trong phòng trên lầu ba , xuyên thấu qua cửa kính nhìn phía dưới đã ngồi đầy người , Hạ Toa không khỏi ngã phía sau lui lại mấy bước, cô không hiểu tại sao những người đó có thể điên cuồng như vậy , chẳng qua là một ca sĩ mà thôi có cần đến mức như vậy sao?

“Lần đầu tiên đi xem ca nhạc?”

Nhìn Hạ Toa vẻ mặt không hiểu , Tần Lạc đi lên trước hỏi thăm.

” Vâng, em đối với minh tinh không có cảm giác.”

Hạ Toa nhàn nhạt nói một câu, xoay người ngồi trở lại trên ghế.

“Có lẽ hôm nay em xem xong sẽ hiểu.” Trước kia quan điểm của hắn và Hạ Toa là giống nhau , nhưng kể từ khi trong một buổi tụ họp hắn biết Tô Mạc sau, hắn đối với nghề nghiệp của ca sĩ cũng có một ít cải biến. Dĩ nhiên hắn và Tô Mạc cũng không quen thuộc nhiều , nếu không sao mình lại phải bỏ tiền mua vé vào cửa .

” Còn ai đến nữa ?”

Nhìn hai vị trí trống không , Hạ Toa không khỏi mở miệng hỏi thăm .

“Là Hàn Dạ cùng bạn của cậu ấy.”

Tần Lạc vì Hạ Toa rót một ly nước trái cây, nhàn nhạt nói qua.

” à .” Hạ Toa cầm lên ly nước trái cây uống một hớp.

“Nhanh lên một chút, đã bắt đầu rồi á.”

Nhìn dáng vẻ chậm rì rì của Tuyết Thiếu , Hàn Dạ có chút nóng nảy thúc giục,

“Gấp gáp cái gì, còn có mười phút mới bắt đầu đấy.”

Tuyết Thiếu không chút hoang mang từ trên xe bước xuống.

” Dang Kiệt Con lừa ngu ngốc , cậu là đang cố tình phải không? về sau tôi không mang theo cậu đi nữa .”

Hàn Dạ lẩm bẩm bước nhanh hướng lầu ba đi.

“Tôi cảnh cáo cậu , đừng gọi tôi như vậy nữa , nếu không tôi sẽ không khách khí.”

Nghe được Hàn Dạ lại gọi mình như vậy , Tuyết Thiếu có chút cả giận nói.

“Hắc hắc, tôi thích gọi cậu như vậy đấy , đăng Kiệt con lừa ngu ngốc , đăng Kiệt con lừa ngu ngốc .”

Hàn Dạ quay đầu hướng Tuyết Thiếu làm cái mặt quỷ tiếp tục kêu. Thật ra thì Tuyết Thiếu vốn tên là Thuần Vu đăng Kiệt, cùng nhà của Thượng Quan Hàn Dạ là có giao tình , hai người từ nhỏ có thể nói là cởi truồng cùng nhau lớn lên, ban đầu hai nhà còn có ước định sẽ kết thông gia , ai biết sinh ra đều là hai tiểu trọc đầu, cách đọc của Thuần Vu gần giống con lừa ngu ngốc , cho nên Thượng Quan Hàn Dạ mỗi lần tức giận sẽ gọi hắn như vậy . Dĩ nhiên nếu như người khác dám gọi như vậy hắn sẽ không đồng ý, bởi vì đây là bí mật giữa huynh đệ bọn họ .

Hai người gay gắt, quyết liệt đi vào phòng đặt , thấy Hạ Toa, Tuyết Thiếu cười chào hỏi.

“Hạ Toa, lại gặp mặt.”

“Tuyết Thiếu , anh cũng tới xem ca nhạc ?”

Thấy Tuyết Thiếu, Hạ Toa đột nhiên đối với Tô Mạc có chút ngạc nhiên .

" Hai người biết nhau ?" Tần Lạc liếc mắt nhìn Hạ Toa hỏi.

"A, để em giới thiệu một chút, đây là bạn tốt của em Tuyết Thiếu , đây là Tần Lạc."

Hàn Dạ đứng lên giới thiệu.

" Xin chào."

" Xin chào. Có rãnh rỗi tới quán của tôi uống cà phê . Quán của tôi ở cạnh cửa hàng của Hàn Dạ."

"Đây là cái gì à?"

Hạ Toa nhìn Hàn Dạ để một quyển sách thật dầy ở trên bàn nói.

"Cái này là tất cả hình ảnh của Tô Mạc từ ngày bắt đầu đi hát."

Hàn Dạ có chút hả hê nhìn mình sửa sang lại quyển sách thật dầy .

Hạ Toa tò mò cầm tới, mở ra vừa nhìn, sợ hãi kêu ra tiếng.

"Tô Tô, Tô Tô. Tần Lạc, ngươi nhớ sao Tô Tô."

Thấy Tần Lạc dáng vẻ cau mày không nhớ nổi , Hạ Toa còn nói." Không phải là Tô Tô học chung lớp hồi cấp 3 với em sao? Đã tới nhà em rồi . Năm lớp 11 thì chuyển trường đó a."

"Là cô ấy?"

Tần Lạc không tin hỏi, sự khác biệt có chút lớn hơn mà thôi.

" Lát nữa có thể đi vào hậu trường không , em muốn đi xem một chút."

"Được rồi, đến lúc đó anh sẽ hỏi một chút . Trước xem hát đã."

Hàn Dạ vốn là còn muốn nói thêm cái gì , nghe được tiếng nhạc truyền đến, không có mở miệng, chuyên tâm nhìn buổi biểu diễn.

Ba giờ sau, buổi biểu diễn rốt cuộc kết thúc , Tần Lạc gọi điện thoại mấy lần , mới được cho phép đi vào hậu trường ." Tô Tô, đi vào đằng sau Tô Mạc đang tháo trang sức , Hạ Toa không khỏi bật thốt lên.

"Hạ Toa?" Tô Tô nhìn người trong gương sửng sốt một hồi rốt cuộc nghĩ tới.

"Tô Tô, cậu thật lợi hại."

"Đây là điện thoại của mình , mình sẽ ở S thị một thời gian, lát nữa cùng đi chúc mừng nhé ?"

Đối với Hạ Toa đã thật nhiều năm không thấy , Tô Mạc nhiệt tình nói ,

"Có thể ảnh hưởng tới cậu không ?"

Hạ Toa có chút do dự nhìn Tô Mạc.

" Cô Tô , có thể cho tôi xin chữ ký được không ?"

Nhìn dáng vẻ thân thiết của Tô Mạc như vậy , Hàn Dạ vội mở miệng.

" được , không thành vấn đề."

Tô Mạc nhận lấy sách mà Hàn Dạ đưa , lật lên xem.

Thừa cơ hội này Hàn Dạ cũng muốn đưa số điện thoại của mình cho Tô Mạc . Điều này làm cho hắn vui mừng không dứt.

18. Q.1 - Chương 18: Người Nào Đó Trở Lại

Nhìn Tần Lạc đứng ở bên cạnh Hạ Toa , Tô Mạc có chút chần chờ, tiến tới bên tai Hạ Toa nhỏ giọng nói.

“Người nào đó đã trở lại.”

Nghe lời này Hạ Toa không khỏi cả người rùng mình một cái, người đó người đó trở lại, đã trở lại!

“Có chuyện gì sao, Hạ Toa?”

Cảm thấy Hạ Toa rõ ràng đổi sắc mặt, Tần Lạc có chút khẩn trương đem cô ôm vào trong ngực.

“Không biết cô Tô đã nói gì với Hạ Toa ?”

Thấy bộ dạng Hạ Toa trầm mặc không nói , Tần Lạc quay đầu nhìn về phía Tô Mạc, lạnh lùng nói.

“Chuyện này không liên quan gì đến anh .”

Tô Mạc chống lại tầm mắt Tần Lạc , lạnh lùng cười một tiếng nói.

“Mình biết rõ rồi, cám ơn cậu, Tô Tô. Mình có chút mệt mỏi, đi về trước.”

Hạ Toa có chút khẩn trương đem tờ áp phích trong tay vo thành một cục, do dự chốc lát kéo ra một nụ cười không tự nhiên, hướng Tô Mạc gật đầu một cái, trực tiếp xoay người rời đi.

“Uh , giữ liên lạc nhé.”

Tô Mạc gật đầu một cái , hướng về phía Hạ Toa khẽ mỉm cười.

Một đường im lặng, cho đến khi Tần Lạc đưa cô về đến cửa nhà , cô mới phục hồi tinh thần lại, mang theo áy náy hướng về phía Tần Lạc cười cười xấu hổ, cho đến hiện tại đầu óc cô còn là một mảnh hỗn loạn, trống không, chỉ có câu nói kia của Tô Mạc là không ngừng sôi trào ở trong đầu , người kia trở lại.

“Hạ Toa, em có tâm sự?”

Nhìn bộ dạng mất hồn mất vía của Hạ Toa, Tần Lạc có chút bận tâm.

“Tần Lạc, ngày mai em không đi làm, em muốn hàn huyên với Tô Tô một chút.”

Mở cửa xe, một chân đã bước đi ra, suy nghĩ một chút Hạ Toa quay đầu hướng Tần Lạc nói.

” Uh , có chuyện gì nhớ gọi điện thoại cho anh.”

Tần Lạc đưa tay sờ sờ mặt của Hạ Toa , gật đầu đồng ý .

“Cám ơn anh.”

Cảm kích nhìn Tần Lạc một cái sau, Hạ Toa xuống xe cầm lên chìa khóa mở cửa.

Tần Lạc ngồi ở trong xe, nhìn thấy phòng Hạ Toa sáng đèn xong mới quay đầu xe rời đi, tuy nó không phải đường về nhà, hôm nay sau khi kết thúc buổi biểu diễn ca nhạc , tâm trạng của Hạ Toa thật không tốt, tâm tình của hắn cũng phiền não theo, cũng không biết làm gì, không cách nào thay đổi.

Hạ Toa nằm ở trên giường, vừa nhắm mắt, trong đầu liền không khỏi hiện ra bóng dáng người kia , muốn quên đi thế nào cũng bỏ không được, vốn cho là đời này cũng sẽ không gặp lại nhau, nhưng một câu nói kia của Tô Mạc lại hoàn toàn phá vỡ sự bình tĩnh hiện tại , cũng đột nhiên ý thức được người thần bí tặng hoa ình cũng có thể chính là hắn. Nhưng ngày đó nếu lựa chọn rời đi, hiện tại làm sao lại quay về trêu chọc cô đây?

Đang lúc Hạ Toa lăn qua lộn lại không ngủ được thì điện thoại di động đổ chuông. Nhìn số điện gọi tới , đây là một số lạ , Hạ Toa không nghĩ muốn nghe, tuy nhiên nó vẫn kêu lên không ngừng.

” A lô?”

” Hạ Toa , là anh, anh thật sự thật sự yêu em , rất thích em.”

Bên đầu điện thoại kia là một giọng nói có chút say , thanh âm có chút nghẹn ngào.

“Tống Tử Phong”

Hạ Toa chần chờ một hồi lâu mới nói ra câu này.

” Hạ Toa, Hạ Toa.”

Bên đầu điện thoại kia người đàn ông lặp lại kêu tên của cô.

Hạ Toa không nói gì, nước mắt không ngừng rơi xuống, người đàn ông này đã từng cho cô rất nhiều vui vẻ, hơn nữa cũng làm cho cô bị tổn thương. Những lời nói tuyệt tình kia tựa hồ vẫn còn vang vọng ở bên tai , bên đầu điện thoại kia gọi tên cô cũng là tê tâm liệt phế như vậy.

“Hạ Toa, anh đã trở về, anh đã trở về.”

Bên đầu điện thoại kia giọng nói của người đàn ông rõ ràng nức nở.

” Em biết , em biết anh đã trở lại.”

Biết rõ đây là một đoạn tình cảm không thể tiếp thụ , nhưng cô sẽ nhịn không được muốn đi đụng vào, mặc dù rất đau, nhưng vẫn vui vẻ chịu đựng.

19. Q.1 - Chương 19: Gặp Hay Là Không Gặp

Đêm qua một cuộc điện thoại vẫn giày vò đến rạng sáng, tỉnh dậy đã là buổi trưa, đưa tay tìm điện thoại không biết đặt ở gối đầu bên nào, mở ra vừa nhìn, có tận mười cuộc gọi nhỡ , tất cả đều của Tần Lạc.

Lười biếng từ trên giường ngồi dậy, liếc nhìn đồng hồ báo thức trên tủ đầu giường, đã hơn mười một giờ, cũng may cha mẹ mấy ngày nay đi du lịch, nếu không thấy bộ dạng hiện tại này của cô , không mắng cô mới là lạ.

Thay quần áo rửa mặt xong, Hạ Toa cầm điện thoại gọi cho Tần Lạc .

” Em đây , có chuyện gì mà anh gọi hơn mười cuộc vậy.”

Hạ Toa cười khẽ ngồi ở bên cửa sổ, khoanh hai chân vào nhau nói.

“Không có gì, nhớ em.”

Tần Lạc không che giấu nói .

Hạ Toa ngẩn người, không nói gì, vốn là trái tim của cô đã nghiêng về Tần Lạc , nhưng tối ngày hôm qua vì cuộc điện thoại kia , cô lại bắt đầu do dự, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết mình nên làm cái gì mới phải.

“Hạ Toa, em có nghe anh nói không ?”

Chờ một lúc không có nghe được tiếng trả lời , Tần Lạc ở bên đầu điện thoại kia hỏi thăm về .

” Vâng, em đang nghe.”

Hạ Toa theo thói quen gật gật đầu nói, mặc dù Tần Lạc không thấy được.

“Uh, vậy em nghỉ ngơi đi , buổi tối anh đón em , chúng ta đi ra ngoài ăn cơm có được không?”

Biết Hạ Toa ở nhà một mình, Tần Lạc mở miệng mời mọc.

“Buổi tối, được rồi.”

Hạ Toa suy nghĩ một chút vẫn là đồng ý, trong nhà trừ mỳ ăn liền cũng không có gì có thể ăn .

” Uh, cứ quyết định như vậy đi, buổi tối anh sẽ gọi lại , anh chuẩn bị đi họp.”

Tần Lạc cười lưu luyến không rời mới tắt điện thoại.

Nghe trong điện thoại di động truyền đến thanh âm tút tút , Hạ Toa có chút mất hồn, cô rất do dự, ngày hôm qua Tô Tô nói muốn tìm cô hàn huyên một chút, cô đột nhiên có chút sợ, không dám đi rồi.

Hạ Toa bấm số , bấm lại xóa , bấm lại xóa , như thế lặp lại vài lần , kết quả cái số kia đã gọi tới. Hạ Toa có chút do dự nhìn một hồi lâu, mới bấm nghe máy .

" A lô, là Hạ Toa sao?"

Bên đầu điện thoại kia truyền đến tiếng nói thanh thúy của Tô Mạc .

"Là mình , Tô Tô."

Hạ Toa có chút khiếp đảm, nhỏ giọng nói.

"Buổi chiều mình có thời gian , gặp mặt hàn huyên một chút đi, cậu có biết chỗ nào yên tĩnh không ?"

Tô Mạc suy nghĩ một chút, hỏi thăm.

"Nhà mình không có ai, nếu không tới nhà của mình đi ." ,

Hạ Toa tự nhiên biết Tô Tô là có ý gì, vừa đúng trong nhà không có người nào, hơn nữa chỗ cô ở cũng không phải là rất náo nhiệt,

"Vậy thì tốt, ình địa chỉ , mình sẽ đến ngay ."

Tô Mạc vừa nghe cũng không có phản bác, trực tiếp đồng ý.

"Nhà mình ở chung cư Hạnh Phúc , mình sẽ ở tầng hầm để xe chờ cậu , chưa quen thuộc không có người cũng khó tìm."

Hạ Toa suy nghĩ một chút vẫn là nói ra mấy lời không phải là có ý không tốt , mà là cái chung cư này rất lớn, nếu như bình thường không quen cũng không biết tìm như thế nào.

" Uh, mình ở cách đây không xa, nửa giờ sau gặp ."

Tô Mạc nói xong đã cúp điện thoại.

Hạ Toa thở dài, ném điện thoại đến dưới giường, đi xuống lầu, chuẩn bị một chút đồ ăn cùng trái cây, cũng may trong nhà vẫn có thói quen ăn trái cây ,một chút đồ ăn khô còn lại là mẹ trước khi đi du lịch chuẩn bị cho cô.

Mở ra tủ bát, Hạ Toa lấy ra hai ly trà mà thường ngày ít dùng , đột nhiên hình vẽ ở cái cốc xuất hiện trước mắt cô, Hạ Toa cười khổ lấy ra, đây là năm đó cô và Tống Tống cùng nhau làm ly đôi tình yêu , vẫn cho là cái cốc này đã sớm bị mình ném đi , nhưng không nghĩ tới còn giữ đến tận bây giờ, đây coi là cái gì đây?

20. Q.1 - Chương 20: Thuyết Khách Tô Mạc

Đang lúc Hạ Toa do dự thì từ trên lầu truyền đến một hồi chuông điện thoại di động, Hạ Toa vội từ phòng bếp đi ra vừa nhìn, thì ra là đã sớm qua nửa giờ rồi, vội đổi đôi giày, cầm lên cái chìa khóa, vội vã hướng tầng hầm chạy đi.

"Hạ Toa."

Tô Tô từ trong xe xuống, hướng Hạ Toa phất tay một cái.

"Tô Tô, mình mới vừa rồi chuẩn bị ít đồ , trong khoảng thời gian ngắn quên mất."

Hạ Toa có chút ngượng ngùng hướng Tô Mạc le lưỡi.

"Không có việc gì, đi thôi."

Tô Mạc cũng không thèm để ý ôm Hạ Toa hướng thang máy đi tới.

Hai người đi một hồi rốt cuộc đã đi đến cửa nhà Hạ Toa .

"Nhìn qua rất ấm áp, thật hâm mộ a."

Tô Mạc đi tới trong phòng khách trực tiếp nằm ở trên ghế sa lon, nói một câu giọng điệu có chút ê ẩm. đừng xem cuộc sống huy hoàng hiện tại của cô mà tưởng cô hạnh phúc, loại cảm giác gia đình như này đã thật là nhiều năm cô không có trải nghiệm qua.

“Hạ Toa, cậu nhất định rất kỳ quái tại sao mình nhất định muốn nói chuyện với cậu đi .”

Tô Mạc cầm lên một miếng táo trên khay trà mà Hạ Toa mới vừa bưng đến .

“Thật ra thì mình thật sự là không quá rõ, mặc dù chúng ta ban đầu quan hệ rất tốt, nhưng cũng không gấp biến thành kiểu này, tùy tiện lúc nào cũng có thể tán gẫu, mình cũng vậy không biết rõ tại sao lại quan tâm đến người kia .”

Hạ Toa ở bên cạnh Tô Mạc ngồi xuống , cầm lên gối ôm , ôm ở trong lòng, cô có một thói xấu, thời điểm mỗi lần trong lòng cảm thấy lo lắng liền thích ôm thứ gì đó trong tay .

“Có lẽ cậu cũng không biết, mình vẫn luôn thầm mến hắn.”

Tô Mạc thở dài, nghiêng đầu nhìn Hạ Toa nói. Thời điểm học cấp 3 cô và Hạ Toa đồng thời yêu một nam sinh tên là Tống Tử Vân , chỉ là người nam sinh kia lại thích Hạ Toa, lúc gặp hai người các cô đi chung với nhau , thật ra thì trong lòng của cô rất khó chịu, nhưng hạ Toa là bạn tốt của cô . Cho nên hắn cái gì cũng không nói, năm lớp 11 theo cha mẹ di dân, thật ra thì ban đầu cô có thể lựa chọn ở lại, tối thiểu có thể học xong cấp 3, nhưng là mỗi lần thấy Hạ Toa cùng hắn , cô rất khổ sở. Cho nên không có chút do dự nào, lựa chọn rời đi, chỉ là coi như rời đi cô cũng luôn luôn chú ý tin tức của hắn, chưa bao giờ bỏ qua.

“Tô Tô, tại sao ban đầu ngươi không nói?”

Hạ Toa giật mình nhìn Tô Mạc, chất vấn, nếu như ban đầu Tô Tô nói cô cũng thích hắn, như vậy cô sẽ không cùng hắn qua lại , bởi vì bọn họ ở chung một chỗ hoàn toàn là bởi vì Tần Lạc mới rời đi , vừa bắt đầu hắn chỉ là thế thân của Tần Lạc mà thôi, chỉ là qua lại một thời gian dài , cô yêu hắn.

” Bởi vì mình biết hắn thích cậu .”

Tô Mạc có chút thương cảm, cô không thể không nghĩ tới, nhưng vừa nhìn thấy ánh mắt của Tống Tử Phong nhìn Hạ Toa , thì cô biết mình không có một cơ hội nào , một chút xíu cũng không có thể.

“Nhưng cậu biết, mình cùng hắn vừa bắt đầu chỉ là bởi vì Tần Lạc bỏ đi , hắn chỉ là một thế thân mà thôi ?”

Hạ Toa có chút kích động, nếu như ban đầu Tô Mạc nói ra , như vậy hiện tại chắc chắn sẽ không xảy ta tình huống như bây giờ , cô cũng sẽ không do dự, sẽ chọn ở cùng với Tần Lạc , nhưng không có hai chữ nếu như.

“Nhưng sau lại, không phải là cậu lại yêu hắn sao?”

Tô Mạc nhàn nhạt mà cười cười, lắc đầu một cái nói qua.

Hạ Toa còn muốn nghĩ cái gì, nhìn biểu tình của Tô Mạc , vẫn không có nói ra khỏi miệng.

“Hạ Toa mình tìm cậu thật ra thì chính là muốn nói, cậu chấp nhận Tống Tống đi, mình biết rõ cậu đối với hắn còn có tình yêu, ban đầu giữa hai người bởi vì hiểu lầm mới tách ra, sao không thừa dịp cơ hội lần này mọi người nói chuyện thẳng thắn ? Lần nữa cho lẫn nhau một cơ hội, không được sao?”

Tô Mạc cảm giác mình thật là một Thánh mẫu, rõ ràng trong lòng mình vẫn thích Tống Tống, tuy nhiên mình lại một lần nữa đẩy hắn cho Hạ Toa. Cô đều có chút khi dễ mình, rõ ràng yêu cũng không dám theo đuổi, lại sợ hãi bị cự tuyệt, sợ mất đi, sợ cuối cùng ngay cả bằng hữu đều không làm được.

“Tô Tô, là hắn bảo cậu đến sao?”

Hạ Toa có chút không hiểu nhìn Tô Mạc , từ ánh mắt của cô rõ ràng cũng có thể thấy được cô vẫn yêu Tống Tống, nhưng tại sao lại muốn để ình đi tiếp thu đây?

“Mình chỉ muốn hắn vui vẻ, có thể nhìn đến nụ cười của hắn mình cũng thỏa mãn rồi, thật ra thì có đôi khi yêu không phải là cố gắng đoạt lấy, mà cậu là bạn tốt nhất của mình , mặc kệ trước kia còn là về sau, cậu đều là bạn tốt của mình , hai người các cậu có thể ở cùng nhau, mình sẽ rất vui .”

Nói xong lời này, Tô Mạc cảm giác mình không chỉ là Thánh mẫu, hơn nữa còn là Đại Thánh mẫu, rõ ràng khổ sở trong lòng muốn chết, bi thương muốn chết, nhưng còn phải đảm đương vai trò thuyết khách.

Hạ Toa chỉ là nhìn chằm chằm vào Tô Mạc, không nói gì, bởi vì cô không biết nên nói cái gì, cô quả thật rất muốn cởi bỏ khúc mắc trong lòng , có thể chính là lại để cho cô lần nữa tiếp nhận Tống Tống, thật cần một chút thời gian, đặc biệt là sau khi biết chuyện Tô Mạc vẫn yêu Tống Tống

21. Q.1 - Chương 21: Nên Để Trong Lòng Đi!

Hai người cũng không có tán gẫu quá lâu, Tô Mạc nhận một cú điện thoại liền vội vã rời đi. Hạ Toa tựa vào trên ghế sa lon, nhìn vách tường ngẩn người, trong lòng đều là những lời nói của Tô Mạc tới tới lui lui không ngừng .

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, dọa cô giật mình, cũng cắt đứt suy nghĩ của cô, phục hồi tinh thần lại mới phát hiện ngày không biết từ lúc nào đã gần đến tối. Cầm điện thoại di động lên, liếc mắt nhìn dãy số gọi đến, là Tần Lạc .

" Anh đã đi làm về rồi à ?"

"Uh, anh đến dưới sân nhà em rồi, em có ở trên nhà không ?"

Tần Lạc ngẩng đầu nhìn trong nhà Hạ Toa không có một tia ánh sáng.

"Có , chờ em ,em xuống ngay."

Hạ Toa vừa nói, vừa đi tới cửa đổi giày .

"Chạy vội vã như vậy làm gì?"

Nhìn dáng vẻ thở hổn hển của Hạ Toa , Tần Lạc từ trong xe đi xuống, vuốt vuốt tóc của cô hỏi.

"Em đột nhiên rất nhớ anh."

Nhìn ánh mắt quan tâm của Tần Lạc , Hạ Toa chủ động ôm lấy hắn, nói nhỏ .

"Ngoan, anh cũng nhớ em."

Nhìn Hạ Toa có chút khác thường , Tần Lạc trong lòng có chút bận tâm, nhưng không có vạch trần.

Bởi vì là đang trong giờ tan tầm , mặc dù Tần Lạc đã tránh được mấy đoạn đường , nhưng còn là không tránh được tình huống kẹt xe. Dọc theo đường đi Hạ Toa không nói gì, chỉ là lẳng lặng nhìn phía trước.

"Sao vậy , lòng không yên?"

Thừa dịp kẹt xe Tần Lạc lôi kéo tay Hạ Toa hỏi thăm.

"Không có gì, chỉ là trong lòng có chút loạn."

Nhìn ánh mắt quan tâm của Tần Lạc, Hạ Toa có chút do dự, rốt cuộc có nên nói cho hắn hay không đây? Nếu Tần Lạc biết sẽ phản ứng như thế nào ? Tô Tô đáy mắt ưu thương, cô không thể nào giả bộ không thấy được, để cho cô đi tiếp thu Tống Tống, thật là khó, thật là khó.

"Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Tần Lạc dẫn Hạ Toa đi vào trong lầu một, dịu dàng hỏi .

"Em có một vấn đề muốn hỏi anh, nếu như bạn gái cũ quay lại tìm anh, anh có thể tiếp nhận sao?"

Hạ Toa nhìn ánh mắt Tần Lạc mở miệng hỏi .

" Bạn trai cũ của em quay về?"

Tần Lạc mặt liền biến sắc, thử dò xét hỏi.

"Không phải."

Hắn sao lại là bạn trai cũ của cô đây? Chỉ là bạn trai trước trước mà thôi. Hạ Toa ở trong lòng bổ sung.

"Loại người ấy, không đáng giá để em quay đầu lại, đúng rồi anh rất ngạc nhiên, em và Từ Duẫn ở bộ phận tiêu thụ là quan hệ như thế nào, ngày đó có người nói hắn có chút giống anh đấy?"

Nhớ tới mấy lời đồn đại trong công ty Tần Lạc cười nhạt. Không nói hắn còn chưa có chú ý tới, bây giờ nghĩ lại, Từ Duẫn tựa hồ cũng có chút giống như hắn đấy.

"Ặc, anh phát hiện?"

Hạ Toa có chút xấu hổ, thật ra thì tất cả bạn trai của cô đều có chút tương tự Tần Lạc . Ban đầu sẽ cùng Tống Tống ở chung một chỗ cũng là bởi vì hắn có chút giống Tần Lạc , sáng lạn giống nhau , có sức cuốn hút giống nhau , giống nhau thích thỉnh thoảng đùa quá lố.

"Thì ra là, em vẫn luôn thích anh à?"

Nghe được Hạ Toa chính miệng thừa nhận, Tần Lạc tâm tình rất tốt, không khỏi hỏi Hạ Toa .

"Cái này, cái này."

Bị Tần Lạc hỏi như vậy, Hạ Toa đột nhiên ngây ngẩn cả người, cô cũng không biết mình đây có tính là thích không đây? Nếu như mà thích không phải là lập tức nhào tới trong ngực của hắn cùng hắn lui tới sao? Nhưng vì sao nghĩ tới nếu là cùng Tần Lạc chính thức quan hệ cô liền muốn trốn.

"Tốt lắm, không nói cái này, đi thôi!"

Nhìn bộ dạng Hạ Toa không biết làm sao , Tần Lạc sờ sờ tóc trên trán cô , cười cười.

"Ghét, đừng nghịch tóc em ."

Nhìn đến tóc mình bị làm cho rối loạn, Hạ Toa tức giận.

Tần Lạc không nói gì, chỉ là xoay đầu lại hướng cô nhếch miệng cười một tiếng.

Nhìn dáng vẻ Tần Lạc cười không tim không phổi , Hạ Toa cũng nhàn nhạt cười cười. Lời ra đến khóe miệng, vẫn không có nói ra khỏi miệng.

22. Q.1 - Chương 22: Phục Vụ Chu Đáo!

Nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, Hạ Toa có chút mất hồn, vốn cho là Tần Lạc chỉ là tùy tiện đưa cô đi, ha ha, không nghĩ tới sẽ đem cô tới nơi này . Đây là một trong những nhà hàng cao cấp nhất của S thị , tên là Tây Đăng Lai, nếu đã vào đây tiêu ít nhất cũng phải là 1888 tệ a. Đây là khách sạn mà người bình thường trốn tránh nhìn cũng sẽ không liếc mắt , nhiều năm trước hai người đã từng đi qua nơi này, khi đó cô lôi kéo tay của hắn nói, một ngày nào đó cô muốn ngồi ở đây , ăn một bữa cơm, uống một ly cà phê, thưởng thức cảnh đêm của S thị . Thời điểm khi cô sắp quên , Tần Lạc lại mang cô tới chỗ này .

"Đẹp không?"

Tần Lạc cưng chìu nhìn Hạ Toa ngồi ở đối diện với mình , dịu dàng hỏi thăm. Nhiều năm trước một câu nói, hắn vẫn nhớ đến bây giờ, hoặc là nói những lời mà Hạ Toa đã từng nói , một chữ cũng không sót hắn đều đặt ở trong lòng.

"Tần Lạc, cám ơn anh!"

Nếu như có người đàn ông đem những lời mà ngươi đã từng nói nhớ rõ rõ ràng , trăm phương ngàn kế vì ngươi thực hiện những nguyện vọng ấy, là mọi người sẽ cảm động đi, từ trong mắt Tần Lạc cô nhìn thấy thâm tình của hắn. Nếu như Tống Tống không xuất hiện, như vậy cô sẽ tiếp nhận Tần Lạc, nhưng không có nếu như, Tống Tống xuất hiện, như vậy tê tâm liệt phế kêu tên của cô, cô không thể nào coi như cái gì cũng không có nghe được.

"Sao lại khách khí với anh? Chúng ta tách ra nhiều năm như vậy, rốt cuộc lại gặp mặt, anh rất vui vẻ." Vì để cho em có hưởng thụ bữa ăn tối lãng mạn, anh có bỏ ra nhiều thời gian hơn nữa anh cũng nguyện ý. Chỉ là nửa câu sau , Tần Lạc chỉ để ở trong lòng đối với mình yên lặng nói qua.

“Em cũng vậy, rất vui vẻ.” Mặc dù cô rất chán ghét những lời đồn đãi trong công ty , cô không muốn ở công ty cùng hắn có quá nhiều tiếp xúc, thật ra thì cô không phải là không muốn để ý tới hắn, chỉ là cô sợ những lời đồn đãi kia , sợ nhìn đến những ánh mắt khinh bỉ, sợ người khác nói cô là bởi vì leo lên giường của hắn mới có thể ở lại công ty. Hạ Toa nhìn Tần Lạc cười nhạt, rất nhiều lời nói muốn nói, chỉ là hoàn cảnh này không thích hợp.

Tần Lạc giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một chút, thời gian vẫn còn sớm, khẽ mỉm cười nói“. Lát nữa anh dẫn em đi một chỗ này được chứ?”

“Vâng , dù sao thời gian vẫn còn sớm.” Buổi chiều cùng Tô Mạc nói chuyện cũng không phải rất vui vẻ, rất nhiều chuyện cũng đè nén ở trong lòng, đối với đề nghị này của Tần Lạc , cô không có phản đối.

“Anh dẫn em đi tới quán bar của một người bạn.” Nhìn Hạ Toa không chút do dự đồng ý, Tần Lạc khoát tay, kêu phục vụ khách sạn tới đây tính tiền.

“Xin hỏi ngài trả là tiền mặt , cheque (séc) hay là cà thẻ ?” Nhân viên phục vụ đi tới, hướng Tần Lạc khẽ mỉm cười, theo thói quen nói qua.

” Séc.” Tần Lạc cầm bút lên ký soàn soạt trên séc tên của mình.

“Cám ơn đã tới.” Nhân viên phục vụ vừa nhìn Tần Lạc chữ viết rồng bay phượng múa, không khỏi ở trong lòng coi trọng Tần Lạc. Dù sao cả S thị có thể ở cái khách sạn này ký séc không vượt qua một trăm, nhưng nhìn đến Hạ Toa bên cạnh Tần Lạc thì trong mắt rõ ràng nhiều hơn một tia khinh thường.

Đối với nhân viên phục vụ trong mắt khinh thường, Hạ Toa tự động bỏ qua, cố ý kéo cánh tay Tần Lạc , hướng cô cười ngọt ngào, từ bên người cô đi qua.

Những động tác nhỏ này của Hạ Toa tự nhiên không có tránh được ánh mắt của Tần Lạc , hắn chỉ là cười cười, vô cùng phối hợp thời điểm đi ngang qua nữ nhân viên mới vừa rồi liền nói.

“Bảo bối, hôm nay anh phục vụ chu đáo chứ?”

“Uh, rất hài lòng, tới hôn một cái.” Hạ Toa ngẩng đầu liếc nhìn Tần Lạc, nhón chân lên hôn một cái lên gò má của Tần Lạc . Nhìn những nữ phục vụ kia toát ra biểu tình hâm mộ ghen ghét , cô cảm thấy tâm tình rất sảng khoái rất sảng khoái .

23. Q.1 - Chương 23: Bị Trêu Đùa Ở Quán Bar

Đi ra khỏi Tây Đăng Lai, Hạ Toa cùng Tần Lạc hai người nhìn lẫn nhau một cái, cười lên ha hả, một hồi gió nhẹ thổi qua, thổi tan mới vừa rồi tất cả không vui. Tần Lạc lấy ra chìa khóa xe, đưa cho bảo vệ ở cửa bãi đậu xe.

“Tần Lạc, chúng ta đi quán bar ở nơi nào?”

Ngồi bên tay lái phụ, Hạ Toa vừa cài dây an toàn ình , vừa hỏi thăm. Quán bar vẫn là nơi cô muốn đi lại không dám đi, cứ có cảm giác chỗ kia quá ồn ào, kẻ háo sắc quá nhiều, nơi đó phụ nữ tổng cho cô một loại cảm giác rất phong trần.

“Miya, yên tâm là quán bar của một người bạn mở, không khí cũng không tệ lắm.”

Tần Lạc quay đầu nhìn một chút Hạ Toa có chút hưng phấn nho nhỏ, khóe miệng lại một lần giơ lên một đường cong đẹp mắt.

”A a, vậy lát em để túi sách trên xe thôi, chỉ cầm điện thoại là được rồi

.”

Nhớ tới tính tình của chính mình, Hạ Toa còn là quyết định để túi sách ở trên xe Tần Lạc, tránh ình lại quên ở trong quán bar.

“Uh, để trên xe thôi.”

Không biết từ lúc nào hắn đã dưỡng thành thói quen nghe lời Hạ Toa.

Nhìn S thị đèn màu sáng rực rỡ, nhìn dáng vẻ vội vã của mọi người trên đường, nhìn mọi người tốp năm tốp ba vừa nói vừa cười, Hạ Toa có chút hâm mộ lẩm bẩm.

“S thị còn là thích hợp với những người đi chơi đêm a, em đây suốt ngày chui trong nhà sớm bị đào thải.”

“Con gái không nên ngủ quá muộn, đối với làn da cùng thân thể cũng không tốt.”

Nhìn biểu tình có chút mất mác của Hạ Toa, Tần Lạc đưa tay sờ sờ tóc cô, khẽ cười nói.

“Ai u, sao anh cứ thích nghịch tóc em thế ?.”

Nhìn Tần Lạc lại đem tóc của mình làm loạn, Hạ Toa đánh tay của hắn, lẩm bẩm.

“Anh quen.”

Tần Lạc lời nói còn chưa nói hết, Hạ Toa đã cầm tay phải của hắn, hung hăng cắn một cái.

Nhìn trên cánh tay một vòng dấu răng, Tần Lạc bật cười.

“Cái đồng hồ này số lượng có hạn, anh muốn cất thật kỹ.”

Tần Lạc bộ mặt phớt lờ tỉnh queo nhìn một chút dấu răng trên cổ tay nói.

“Ghét.”

Thấy bộ dạng cợt nhả của Tần Lạc, Hạ Toa làm bộ tức giận quay đầu đi chỗ khác.

Quán bar Miya

Nhìn xem biển quảng cáo, nhìn cách trang trí ở cửa ra vào, không một chút hấp dẫn ánh mắt Hạ Toa. Trước kia cô cũng đã tới quán bar, nhưng hoàn toàn không giống nhau, Miya cho người ta có cảm giác chính là nhẹ nhàng thoải mái , thư thái, hoàn toàn làm thay đổi quan niệm trong ấn tượng của cô về quán bar.

Hạ Toa có chút khẩn trương nắm chặt tay Tần Lạc, đi theo phía sau hắn.

” Anh Tần, đây là bạn gái anh?” Nhân viên pha chế ALex thấy Tần Lạc đi vào trong nhà, chủ động chào hỏi.

“Uh, A Di có ở đây không?” Tần Lạc đi tới bên quầy bar, hướng ALex cười cười hỏi thăm.

“Có , chỉ là anh chớ đi chọc cô ấy , hôm nay cô ấy tính khí rất xấu.” ALex nhìn Tần Lạc sắp đến, lẩm bẩm.

“Anh vẫn như cũ, thêm một ly Cầu Vồng Thiên Đường.”

Tần Lạc nhìn một chút Hạ Toa, suy nghĩ xong mới nói .

“Vâng , hai người ra bàn ngồi trước đi, một hồi em mang ra.” ALex chỉ chỉ đến vị trí gần góc.

Tần Lạc gật đầu một cái, Hạ Toa, đi tới góc ngồi xuống.

“Anh không phải đi gặp bạn anh à?”

Lời nói mới rồi của nhân viên pha chế cô cũng nghe được, có chút do dự lôi kéo ống tay áo Tần Lạc mở miệng hỏi .

“Vậy cũng được, anh đi xem một chút.”

Hắn quả thật có chút lo lắng cho A Di, nhưng cũng không yên lòng Hạ Toa, hiện tại nếu Hạ Toa chủ động hỏi, vậy hay là đi xem một cái thì tốt hơn, dù sao chỉ là đi một lát sẽ không có vấn đề gì.

“Vâng , anh đi đi, em ở chỗ này chờ anh.”

Hạ Toa hướng Tần Lạc cười cười, tựa vào góc trên sô pha nghe ca sĩ trên sân khấu đang hát.

Tần Lạc chân trước mới vừa đi, chân sau đã có mấy người đàn ông chú ý tới Hạ Toa, mấy người trao đổi một cái ánh mắt, hướng góc của Hạ Toa đi tới.

“Người đẹp , lần đầu tiên tới đây sao?”

“Sao còn chưa có đồ uống đây?”

“Có muốn anh mời em uống không?”

Mấy người đàn ông ngồi vào bên người Hạ Toa ngươi một lời ta một câu nói. Xấu xa nhìn Hạ Toa từ trên xuống dưới.

Liếc mắt mấy người đàn ông một cái, Hạ Toa hướng góc co lại , tính toán không trả lời bọn họ.

“Đừng sợ ? Muốn uống gì anh mời ” một người đàn ông thấy Hạ Toa rụt vào trong góc khuất co lại cũng tiến theo vào.

“Đại ca, cô bé này da rất tốt a.” Một gã hướng về phía người đàn ông ngồi sát cạnh Hạ Toa cười đùa nói.

“Vậy sao? Ta sờ thử.” Lời còn chưa dứt, tay đã đưa về phía gương mặt của Hạ Toa.

“Các người muốn làm gì?”

Không đợi tay của người đàn ông chạm được y phục của cô, Hạ Toa trực tiếp đứng ở trên ghế sa lon, lạnh lùng nói.

“Chớ khẩn trương, mọi người cùng nhau vui đùa một chút mà thôi.” Gã thấy Hạ Toa đứng lên, đưa tay đi kéo váy của cô, hai gã khác ngượng ngùng cười một tiếng cúi đầu.

” Quần lót ren màu hồng a!” Một gã cười bỉ ổi nói.

Nghe xong lời này, Hạ Toa lập tức đem váy của mình giữ chặt, cũng không dám có động tác quá lớn. Chỉ là thẳng tắp đứng ở trên ghế sa lon.

“Người đẹp đừng khẩn trương như vậy ? Mọi người hàn huyên một chút.” Một gã có chút hơi say nhìn Hạ Toa, tay đã mò hướng bắp đùi của cô.

Nhìn khung cảnh xung quanh mình, Hạ Toa đột nhiên có một loại cảm giác khóc không ra nước mắt, vị trí này quá khuất rồi, người khác căn bản không thấy được chuyện xảy ra ở chỗ cô. Coi như có la to cũng bị tiếng nhạc át đi, người khác căn bản không nghe được. Nghĩ tới đây Hạ Toa không khỏi giơ chân lên hướng gã đàn ông trước mặt kia đá tới.

“MD, dám đá ông mày.” Gã đàn ông hơi say bị một đạp của Hạ Toa nhất thời thanh tỉnh không ít, dứt khoát cả người trực tiếp đánh tới.

Hạ Toa theo bản năng nhắm mắt lại lấy tay đi ngăn cản, qua một hồi lâu nghe được một tiếng hét thảm, Hạ Toa mới mở mắt ra, vừa nhìn gã đàn ông mới vừa rồi đánh về phía cô đang bị một người phụ nữ đánh tơi bời .” Hạ Toa, thật xin lỗi, em không sao chứ?”

Mới vừa một màn kia đã doạ hắn sợ, vừa định ra tay, lại bị A Di vượt lên trước một bước.

“Tần Lạc.” Thấy Tần Lạc, đầy bụng uất ức hóa thành nước mắt, nhào tới trong ngực hắn.

“Là anh không tốt, là anh không tốt, ” Tần Lạc vừa vuốt ve tóc Hạ Toa, vừa ở bên tai cô an ủi.

24. Q.1 - Chương 24: Thì Ra Là Thế Giới Nhỏ Như Vậy

Khi Hạ Toa từ trong ngực Tần Lạc rời đi, Tần Di đã bình tĩnh ngồi ở một bên uống bia, giống như ba người kia nằm trên đất cùng cô hoàn toàn không liên quan . Thấy Hạ Toa giật mình nhìn cô, Tần Di quay đầu cười với cô , lật lại tựa vào trên ghế sa lon yên lặng nghe hát.

“ Là anh không tốt, về sau có ở đây không để một mình em ngồi chờ.”

Nhìn Hạ Toa trên mặt còn vương nước mắt, Tần Lạc ở trong lòng tràn đầy đau lòng cùng cảm giác có tội.

Hạ Toa không nói gì, gật đầu một cái, cầm lên khăn giấy trên bàn xoa xoa nước mắt. Chuyện mới vừa rồi bây giờ nghĩ lại thật ra thì cũng không còn đáng sợ như vậy, nhưng không biết vì sao chính là cảm giác mình đặc biệt uất ức.

“ở đây rất ít xuất hiện những người như thế , không biết nên nói cô quá thu hút hay quá xui xẻo.”

Nhìn Tần Lạc ăn nói khép nép dụ dỗ một cô gái, Tần Di không nhịn được nghĩ cười, hoa hoa công tử lúc nào thì biến thành đàn ông si tình ? Thật là làm cho người ta ngoài dự kiến a.

“Tôi tương đối xui xẻo.” Từ nhỏ đến lớn, vận khí của cô vẫn không tốt, chọn ban cán bộ lớp thì kém một phiếu, thật dễ dàng vào hội học sinh , kết quả còn bị người chèn ép, thích một người đàn ông , còn bị bạn thân của mình đào góc tường.

“Hạ Toa, anh giới thiệu với em, đây là em gái anh, Tần Di.” Tần Di coi như là người bạn thứ nhất kể từ khi hắn tiến vào Tần gia đi, thời điểm khi tất cả mọi người xem thường hắn , chỉ có Tần Di sẽ tìm hắn nói chuyện.

“Xin chào, tôi tên là Hạ Toa.” Hạ Toa nhìn một chút Tần Lạc lại nhìn một chút Tần Di, thế nào cũng không có biện pháp đem hai người liên hệ với nhau, dáng dấp quá không giống nhau a.

“Hôm nay là kỷ niệm một trăm ngày ly hôn .” Tần Di ánh mắt có chút lóe lên, một trăm ngày rồi, cô ly hôn thậm chí đã được một trăm ngày rồi, vẫn cho là mình thật có thể tìm được một người có thể cùng nhau cả đời , nhưng thực tế thì tàn nhẫn như vậy, thì ra là tất cả đàn ông đều là giống nhau, không có ai sẽ cự tuyệt được phụ nữ đưa tới cửa , dù là người phụ nữ kia đã từng hung hăng làm thương tổn ngươi .

“Nếu quả như thật không bỏ được, vậy thì gọi điện thoại chửi mắng hắn một trận cũng tốt.” Nhìn Tần Di ưu thương , Hạ Toa không biết nên làm sao để an ủi, nhìn Tần Di tình huống này rõ ràng chính là không bỏ được.

“Nếu không ngươi gọi hắn , ta đánh hắn một trận?” Thấy dáng vẻ buồn buồn của Tần Di , Tần Lạc đùa giỡn nói .

“Hắn tới, ở ngay trong quán bar đấy.” Thật ra thì đây mới là chuyện mà Tần Di mất mác nhất , tới thì tới , còn mang theo đàn bà tới cùng, đây coi là cái gì? Đến trước mặt cô khoe khoang sao? Hay là tới thị uy ?

“Người đàn ông nào?” Tần Lạc tò mò nhìn đông nhìn tây, muốn biết rốt cuộc là thần thánh phương nào lại dám cùng Tần Di ly hôn, lá gan quá lớn thôi. Một người phụ nữ tốt như vậy đều không hiểu được quý trọng.

“Anh không biết em rể anh ?” Nhìn dáng vẻ Tần Lạc hết nhìn đông tới nhìn tây , Hạ Toa giật mình nhìn hắn.

“Lúc tôi kết hôn anh ấy vừa đúng có chuyện, cho nên không có tham gia, cho tới bây giờ bọn họ cũng chưa từng thấy qua mặt.” Nhìn vẻ mặt giật mình của Hạ Toa , Tần Di nhàn nhạt giải thích.

“A a, vậy anh đi đi, đánh cho hắn một trận.” Hạ Toa khẽ cười nói.

“Uh, anh cũng nghĩ thế, tên kia khẳng định cần ăn đòn.” Tần Lạc cùng Hạ Toa một xướng một họa muốn trêu chọc Tần Di vui vẻ.

“Thôi, anh đánh không lại hắn.” Tần Di cười cười, lắc đầu một cái. Tần Lạc ngay cả mình cũng đánh không lại, còn muốn đi giúp mình hả giận. Chỉ là có thể có phần tâm này cô cũng đã rất vui vẻ rồi.

“Cô gái kia chân thật dài a!” Nhìn những cô gái chân dài đi qua trước mắt của mình . Hạ Toa không khỏi kinh hô lên, giống như cô suốt ngày ở trong nhà hâm mộ nhất đúng là những cô gái chân dài kia. Tyệt đối là hâm mộ mà không phải là đố kỵ .

Nghe được Hạ Toa vừa nói như thế, Tần Di theo tầm mắt của cô nhìn, không nhìn còn đỡ, vừa nhìn thấy chính là một bụng hỏa khí a. Người nào vừa mới ly hôn không bao lâu liền cùng người đàn bà khác mà tay hắn lại còn cho vào trong ngực của ả, quá vô sỉ, thật sự là quá vô sỉ.

“Pằng” một tiếng thanh thúy vang lên, Hạ Toa cả kinh quay đầu lại vừa nhìn, Tần Di lại đem chai bia ném trên mặt đất . Cả người tức giận toàn thân phát run .

Hạ Toa kéo áo Tần Lạc , chỉ chỉ phương hướng mà Tần Di đang nhìn , vừa chỉ chỉ bên cạnh Tần Di.

Nhìn Tần Di có vẻ tức giận, Tần Lạc quả quyết đi ra, hướng người đàn ông kia đi tới, từ biểu tình của Tần Di đã có thể hoàn toàn xác nhận thân phận của người kia, người đàn ông kia là chồng trước của cô ấy không sai.

Tuyết Thiếu đang uống rượu , thấy Tần Lạc đi tới cũng không có suy nghĩ nhiều chủ động chào hỏi, "Tần Lạc, anh cũng ở nơi này?"

"Thì ra là cậu !" Tần Lạc nhìn người trước mắt rốt cuộc nghĩ tới, không khỏi lầm bầm một câu, thế giới này thật đúng là TMD nhỏ.

"Thế giới này thật đúng là nhỏ, không nghĩ tới ở nơi này cũng có thể gặp phải anh, Hạ Toa có đi cùng với anh không? ." Tuyết Thiếu nhìn Tần Lạc có chút tò mò hỏi.

"Có,cậu muốn đi gặp không?" Nếu không đánh được, như vậy dẫn ngươi qua khiến cho A Di hả giận luôn là có thể.

" Vâng, bảo bối chờ anh quay lại." Tuyết Thiếu sảng khoái đồng ý, đứng dậy trước hôn một cái lên gò má cô bạn gái bên cạnh, dặn dò .

Từ lúc hắn mới vừa đi tới đây, cô gái này đang không ngừng phóng điện cho hắn , Tần Lạc đồng tình liếc mắt nhìn Tuyết Thiếu, ở trước mặt dẫn đường.

"Nhanh như vậy đã về rồi, đánh tên khốn kiếp kia chưa?" Nhìn Tần Lạc nhanh như vậy sẽ trở lại, Hạ Toa vội hỏi thăm .

Tuyết Thiếu vừa định mở miệng hỏi rốt cuộc là tên khốn kiếp nào, nhưng vừa nhìn thấy Tần Di ngồi ở bên cạnh Hạ Toa thì không cần hỏi cũng biết, trong miệng Hạ Toa thì tên khốn kiếp ấy nhất định là hắn.

"Ah ~~, Tuyết Thiếu anh cũng ở đây?" Hạ Toa không có chú ý tới bên cạnh Tần Di đã đổi sắc mặt, thấy người quen vui mừng chào hỏi.

"Uh, ra ngoài đi dạo." Tuyết Thiếu nhìn Hạ Toa nhàn nhạt nói qua.

"A Di, em vẫn khỏe chứ?" Nhìn Tần Di ở một bên yên lặng uống rượu , Tuyết Thiếu tâm tình cũng có chút xuống thấp, đây là lần thứ ba họ gặp nhau kể từ sau khi ly hôn , hai lần trước hắn nhìn thấy cô, cô không có nhìn thấy hắn.

Nhìn biểu tình của hai người , Hạ Toa cùng Tần Lạc hai người dời đến sát vách trong góc, đem không gian để lại cho hai người bọn họ.

"Tôi không có trôi qua tốt như anh a!" Tần Di uống một ngụm rượu quay đầu nhìn Tuyết Thiếu nói.

"Những người đàn bà ấy chẳng qua là vui đùa một chút mà thôi , em đừng để trong lòng." Nhìn Tần Di mắt hồng hồng, Tuyết Thiếu trong lòng loạn loạn. Một người thông minh như mình thế nhưng lại phạm vào sai lầm ngớ ngẩn như vậy , thế nhưng mang phụ nữ tới ngay quán bar của vợ cũ , đây không phải là tự tìm ình không được tự nhiên sao.

Nhìn dáng vẻ Tuyết Thiếu hốt hoảng giải thích , Tần Di cười lạnh cầm rượu lên không ngừng uống.

"A Di, đừng như vậy." Nhìn vẻ thất vọng trên mặt Tần Di , Tuyết Thiếu một tay đoạt lấy chai rượu trong tay cô , la hét.

"Anh có tư cách gì trông nom tôi, anh là gì của tôi?" Tần Di một tay đoạt lại chai rượu trong tay Tuyết Thiếu , dừng một chút còn nói"Tôi không biết anh!"

"Em không biết tôi, tốt, tôi đi!" Biết rõ Tần Di là nói lẫy, nhưng Tuyết Thiếu vẫn là không có biện pháp khống chế tâm tình của mình, trực tiếp đứng lên đi.

Nhìn bóng lưng tức giận của Tuyết Thiếu , Tần Di thả chai rượu trong tay , cả người cuộn ở trên ghế sa lon , khóc rống lên. Rõ ràng còn có tình cảm, nhưng luôn nói ra những lời đả thương người như vậy.

Nhìn dáng vẻ tức giận của Tuyết Thiếu lúc rời đi , Tần Lạc cùng Hạ Toa vội đi trở về, thấy Tần Di cuộn mình trên ghế sa lon khóc rống , Hạ Toa đi tới, ngồi vào bên cạnh cô, ôm cô tại trong ngực.

25. Q.1 - Chương 25: Miễn Cưỡng Cho Anh Thời Gian Thử Việc

"Lúc yêu nhau , khuyết điểm của đối phương cũng trở thành ưu điểm, lúc chia tay ưu điểm của đối phương cũng trở thành khuyết điểm. Lúc trước khi kết hôn nói cả đời không xa không rời, quay đầu lại có thể cầm tay người khác. Hạ Toa, ngàn vạn lần không được tin tưởng lời hứa của đàn ông, Toàn bộ TM là lời nói dối!" Tần Di hiển nhiên có chút uống nhiều quá, căn bản không nghĩ tới còn có một người đàn ông ở đây, lôi kéo Hạ Toa bắt đầu thao thao bất tuyệt .

Hạ Toa bất đắc dĩ nhìn một chút gương mặt xanh mét của Tần Lạc đang ở bên cạnh .

"Hạ Toa, tôi nói với cậu a, Tần Lạc cũng không phải là đồ tốt, tốc độ thay đổi phụ nữ cũng chẳng kém hắn đâu (hắn ở đây là chỉ Tuyết Thiếu) ." Tần Di lôi kéo tay Hạ Toa đứt quãng nói qua.

"Vậy sao? Hắn có rất nhiều bạn gái?" Nghe Tần Di vừa nói như thế, Hạ Toa sắc mặt trầm xuống, thừa dịp Tần Di uống rượu tiếp tục hỏi thăm.

"Ai, đừng hỏi nữa, quá nhiều, chỉ là đều không lâu dài, mấy ngày liền đổi!" Tần Di vẫy tay, cười cười nói.

"Hạ Toa, đừng nghe A Di nói bậy, cô ấy uống nhiều quá!" Nhìn Tần Di cứ như vậy bán đứng hắn, Tần Lạc có nhiều hối hận, sớm biết có thể như vậy đánh chết hắn cũng sẽ không mang theo Hạ Toa tới nơi này.

"Ta không uống nhiều, ai nói ta uống nhiều quá." Tần Di nghe xong lời này, nóng nảy kêu la.

"Tôi cũng không phải là gì của anh , trước kia anh có bao nhiêu phụ nữ lại có quan hệ gì tới tôi." Hạ Toa liếc mắt nhìn Tần Lạc, lạnh lùng nói một câu.

Vốn là muốn mượn cơ hội này gần gũi một chút với Hạ Toa , làm sao lại làm thành ra như vậy rồi, đều do cái tên Tuyết Thiếu, nếu là không có gặp phải hắn, A Di làm sao sẽ uống nhiều như vậy, không uống nhiều như vậy làm sao lại nói những lời này với Hạ Toa . Nghĩ tới đây Tần Lạc ở trong lòng đem Tuyết Thiếu nguyền rủa mấy ngàn mấy vạn lần.

"Nếu không để Tần Di ngủ ở nhà anh đi, ngủ ở đây cũng không phải là biện pháp ." Nhìn Tần Di đang nằm ngủ ở trên ghế sofa , Hạ Toa quay đầu hỏi thăm Tần Lạc.

"Không cần, trên lầu có gian phòng của cô ấy, anh bế cô ấy đi lên lầu là tốt rồi." Tần Lạc đi lên trước , ôm lấy Tần Di quẹo mấy cái cua đi lên lầu.

Dàn xếp tốt Tần Di xong , hai người xuống lầu chuẩn bị rời đi, đi qua quầy rượu, Tần Lạc dừng bước lại, lôi kéo tay Hạ Toa , nhìn mắt cô , sửng sốt một hồi mới mở miệng.

"Hạ Toa, tin tưởng anh , anh đối với em tuyệt đối không phải là vui đùa . Anh thích em, rất thích em, không có một người phụ nữ nào có thể thay thế vị trí của em ở trong lòng anh."(đấy câu này là nói dối đó, thằng nào cũng vậy cả..TToTT..)

Hạ Toa thở dài, không nói gì, nếu như là ở lúc ăn cơm tối nói, hoặc là ở lúc trước khi vào quầy rượu nói, có lẽ cô sẽ cảm động, nhưng là bây giờ, cô chỉ cảm thấy buồn cười.

"Đi thôi, anh đưa em về nhà." Thấy Hạ Toa không nói lời nào, Tần Lạc cũng không nhiều lời, hai người hướng bãi đậu xe đi tới.

Dọc theo đường đi hai người cũng không có nói chuyện, cho đến khi xe chạy nhanh đến cửa chung cư Hạnh Phúc thì Hạ Toa mới nghiêng đầu nhìn Tần Lạc hỏi.

" Anh có tin rằng thế giới này sẽ tồn tại mãi mãi?"

"Thế giới này hay thay đổi, làm gì có cái gì là mãi mãi đây?" Một xã hội quá ồn ào , làm sao có thể yêu cầu vĩnh hằng.

"Em cho là tình yêu là vĩnh hằng, nhưng thì ra là không phải, em nghĩ rằng có những lời thề có thể trở thành vĩnh hằng, nhưng trong chớp mắt, muốn giữ cũng giữ không được. Anh nói đúng, trên thế giới này không có lời nói nào là mãi mãi." Hạ Toa thở dài, không đợi Tần Lạc nói cái gì, đẩy cửa xe ra, cũng không quay đầu lại hướng lên lầu đi.

Tần Lạc ngồi ở bên trong xe, có chút nóng nảy ấn còi xe, phá vỡ yên tĩnh của ban đêm , cũng đưa tới nhân viên an ninh đến.

" Này anh, đừng làm ảnh hưởng tới người khác nghỉ ngơi." Nhân viên an ninh gõ một cái vào cửa sổ xe Tần Lạc , nhàn nhạt nói qua.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi." Tần Lạc quay cửa kính xe xuống nói xin lỗi liên tục.

Nhìn bóng dáng của nhân viên an ninh rời đi , Tần Lạc thở dài, ngẩng đầu lên nhìn một chút cửa phòng Hạ Toa , thấy ánh đèn sáng mới an tâm rời khỏi.

Hạ Toa nằm ở trên giường, do dự, tuy nói ai cũng từng có quá khứ, không nên để ý, nhưng những lời nói của Tần Di vẫn là như sấm sét giữa trời quang, để cho cô không cách nào bình tĩnh. Cô không phải là không tin tưởng Tần Lạc, chỉ là đối với mình không có lòng tin thôi, sự chênh lệch giữa bọn họ thật quá lớn, cô chỉ là một nhân viện thực tập nho nhỏ , làm sao có thể muốn yêu đương với nhân vật đại boss của công ty đây?

Tần Lạc về đến nhà, nằm ở trên giường không ngủ được, nhớ tới dáng vẻ thất vọng của Hạ Toa , tâm tình của hắn liền loạn loạn. Cầm điện thoại di động lên, nhìn đồng hồ, đã hai giờ sáng, do dự một chút rốt cuộc bấm số của Hạ Toa .

" Em đã ngủ chưa?" Nghe bên đầu điện thoại kia truyền đến tiếng nói của Hạ Toa , Tần Lạc có chút khẩn trương.

"Anh rất nhớ em." Sửng sốt một hồi lâu, Tần Lạc mới mở miệng.

"Em cũng có chút nhớ anh."

"Anh tới nhà em bây giờ có được không?" Nghe được Hạ Toa nói như vậy, Tần Lạc từ trên giường lật xuống , đi ra cổng đi.

"Quá muộn." Hạ Toa suy nghĩ một chút cự tuyệt.

" Anh chỉ muốn tán gẫu một chút thôi." Tần Lạc cắm tai nghe điện thoại vào , một bên khởi động xe ô tô .

" được, anh muốn nói chuyện gì đây?"

"Nếu như anh muốn em làm bạn gái của anh, em có đồng ý không?" Không biết là gió thổi , hay là do những lời nói vừa rồi của Hạ Toa khiến Tần Lạc nâng lên lá gan, đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi .

"Em không thể khẳng định, chỉ là miễn cưỡng có thể cho anh một thời gian thử việc."

"Cũng được, ít nhất anh có thể cố gắng." Nửa đêm đường cao tốc rất vắng người, tốc độ xe của Tần Lạc cũng nhanh có chút dọa người, vốn là từ nhà hắn đến nhà Hạ Toa cần nửa giờ , vậy mà hắn tốn mười lăm phút đã đến.

Đứng ở ngoài cửa nhà Hạ Toa , Tần Lạc có chút khẩn trương, nhấn chuông cửa.

"Không biết người nào, hơn nửa đêm còn bấm loạn chuông cửa." Hạ Toa nằm ở trên giường, cùng Tần Lạc oán trách.

"Đi xem một chút chẳng phải sẽ biết." Tần Lạc tận lực che giấu sự hưng phấn của mình, nói qua.

"Được rồi."

Đứng ở ngoài cửa Tần Lạc đã có thể nghe được thanh âm Hạ Toa từ trên lầu đi xuống , nhìn một chút y phục của mình, chờ đợi.

"Anh tới thật ." Hạ Toa mở cửa, có chút kích động ôm lấy Tần Lạc. Mới vừa rồi từ trong mắt mèo nhìn ra ngoài, cô còn tưởng rằng mình xuất hiện ảo giác rồi, không nghĩ tới đây là thật .

Đóng cửa lại, Tần Lạc một cái xoay người, đem Hạ Toa dựa vào cửa, có chút bá đạo, có chút thô lỗ hôn lên môi của cô. Tần Lạc liếm láp, mút vào môi của cô , thừa dịp cô há miệng đầu lưỡi tiến quân thần tốc, nâng lên lưỡi của cô không ngừng mút vào, liếm qua cô răng của cô. Hạ Toa cảm thấy đầu óc trống rỗng, tê tê dại dại cảm giác từ trên sống lưng truyền đến căn bản quên mất hô hấp, chân thật mềm, nếu không phải là dựa vào cửa đôi tay lại ôm cổ Tần Lạc , không chừng đã tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Tần Lạc buông ra Hạ Toa, hài lòng nhìn biểu tình giờ phút này của cô , đã có thời gian thử việc, như vậy nụ hôn này coi như là thù lao trả trước mà thôi.

Nhìn dáng vẻ Tần Lạc dương dương hả hê , nhớ tới mình mới vừa rồi vong tình đáp lại nụ hôn của hắn. Hạ Toa hiểu rõ cả khuôn mặt cũng thẹn thùng đỏ bừng, đẩy ra Tần Lạc đang đứng ở trước mặt mình , hướng phòng ngủ trên lầu của mình chạy đi.

Nhìn bộ dạng cướp đường mà chạy của Hạ Toa , Tần Lạc khẽ cười, nha đầu ngốc này chạy đến ghế sa lon không phải có thể sao? Chạy lên phòng ngủ, đó không phải là dẫn sói vào nhà sao? Hắn cũng không phải là Liễu Hạ Huệ, Tần Lạc đem giầy cởi ra, cũng hướng đi lên lầu.

Từ tình huống này xem ra, ngày mai tựa hồ hai người đều không cần đi làm .

26. Q.1 - Chương 26: Bị Phát Hiện

Hạ Toa bị một mùi thơm hấp dẫn xông vào mũi làm cho cô không còn buồn ngủ, vừa nhìn thời gian điểm đúng tám giờ, cuống quít từ trên giường đứng lên, trong lòng không nhịn được oán trách, hôm nay lại tới trễ. Thay quần áo xong vội vã chạy vào phòng vệ sinh thì Hạ Toa đột nhiên nhớ tới, tình huống này không đúng lắm a, cha mẹ cô đều không ở nhà, vậy ai đang làm bữa ăn sáng?

"Hạ Toa, em đã dậy chưa?" Nghe được trên lầu truyền tới tiếng động , Tần Lạc thu thập một chút phòng bếp, đem thức ăn sớm một chút bưng lên trên bàn, đi tới cửa cầu thang hướng trên lầu kêu.

"A, dậy rồi, dậy rồi." Vừa nghe đến thanh âm của Tần Lạc , Hạ Toa lúc này mới nhớ tới, nửa đêm hôm qua Tần Lạc tới, vẫn cùng cô ngủ một giường lớn, cô làm sao lại không có đầu óc như vậy, chuyện lớn như thế mà không nhớ rồi sao? Nhìn trong gương bộ dáng mình rối bù, Hạ Toa không khỏi hướng trong gương quơ tay múa chân .

Vội vã chạy xuống lầu, lại phát hiện Tần Lạc đang ngồi ở bên cạnh bàn ăn sớm một chút uống sữa tươi, thậm chí còn không biết khi nào thì mua được tờ báo, một bộ dáng vẻ nhàn nhã lạnh nhạt .

"Sao anh còn không đi làm?" Hạ Toa vừa ăn , liếc mắt nhìn đồng hồ trên tường, lẩm bẩm.

"Anh chờ em cùng đi, nếu không em lại tới trễ." Tần Lạc đem tờ báo để qua một bên, cầm lên bánh bao, thoa lên một tầng tương vừng, gắp hai mảnh chân giò hun khói ăn.

"Anh là CEO, anh nhất định phải đi cùng em tới công ty?" Hạ Toa cầm lên sữa tươi uống một hớp, nhìn Tần Lạc không xác định hỏi ngược lại.

"Anh là CEO không sai, nhưng mà anh lại còn có thân phận là bạn trai thử việc của em , nếu như ngay cả em cũng phục vụ không tốt, vậy anh lúc nào thì có thể chuyển lên chính thức, em phải biết là anh khẩn cấp hi vọng chuyển lên chính thức cỡ nào a." Tần Lạc mặt nghiêm túc nhìn Hạ Toa, đường hoàng nói.

"Vậy cũng là lý do." Hạ Toa có chút bất đắc dĩ nhìn Tần Lạc, cái này thế nhưng cũng có thể làm lý do đây thật là có đủ kéo, có đủ nát .

"Cái này dĩ nhiên coi là lý do rồi, thế nào không tính a, chẳng lẽ em đổi ý , ngay cả thời gian thử việc cũng không cho anh đi." Biết rõ Hạ Toa không phải ý này, nhưng Tần Lạc như cũ bày ra một bộ dáng đáng thương , lôi kéo tay Hạ Toa lắc lắc, làm nũng .

"Được rồi, em tiếp nhận lý do này của anh , nhanh ăn đi, ăn xong chúng ta còn phải đi làm." Nhìn bộ dạng Tần Lạc có chút xỏ lá , Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu, cầm lên ly sữa tươi còn dư lại uống một hơi cạn sạch.

Tần Lạc nhìn gian kế của mình được như ý, nhanh chóng ăn xong bánh bao trong tay , thừa dịp lúc Hạ Toa đổi giày , thu thập cái bàn, vội vã đi theo phía sau Hạ Toa ra cửa. Thật ra thì tối ngày hôm qua hắn cũng không có ngủ ngon, buổi sáng trở về nhà một chuyến, tắm rửa thay quần áo, lại mua một chút bánh bao sữa tươi chạy về tới ngồi ăn sáng, nhưng Hạ Toa này là một con côn trùng mơ hồ , thế nhưng không có phát hiện hắn mặc quần áo đã không phải là của ngày hôm qua rồi.

Mặc dù đang là giờ cao điểm , nhưng là hôm nay không có bị kẹt xe như ngày thường , cho nên hai người trước đã chạy tới công ty trước khi đồng hồ chỉ chín giờ , cũng không có quá trễ. Khi hai người cầm tay đi

vào công ty thì hai nhân viên lễ tân ở trước sảnh, miệng há thật to, mắt trừng thật to, một bộ biểu tình không thể nào tin nổi , nhìn hai người vừa nói vừa cười tiến vào thang máy.

“Mình không nhìn lầm đi, mình không nhìn lầm đi, mới vừa rồi đi vào là CEO cùng Hạ Toa?” Thấy hai người đi vào thang máy, Lisa hướng về phía Judy ở bên cạnh quơ tay múa chân la hét.

“Là không có sai, vội vàng thông báo cho chị Nham Nham .” Judy phục hồi tinh thần lại, vội vàng bấm số điện thoại của Kha Nham.

Kha Nham đối với CEO Tần Lạc ái mộ, trong công ty mọi người cũng biết rất rõ ràng, khi thời điểm Tần Lạc cùng Hạ Toa kéo tay nhau vào công ty , thấy không người nào không kinh hãi. Bởi vì bàn về diện mạo, bàn về trình độ học vấn, bàn về dáng người, Kha Nham đều hơn xa Hạ Toa, nhưng là bây giờ rõ ràng cho thấy Kha Nham thất bại, ấy là loại thất bại chưa ra trận đánh liền thất bại , vô cùng bi thống.

“Chị Nham Nham , CEO tới, nhưng là đi cùng Hạ Toa .” Judy dừng một chút, tay trái ở trên bàn không ngừng vẽ nên các vòng tròn, cô vào thời điểm giấu diếm sẽ như vậy.

“Đây không phải là bình thường a, ngẫu nhiên gặp phải mà thôi.”

“Không phải vậy,chị Nham Nham , là hai người cẩm tay đi vào công ty.” Nhìn dáng vẻ Judy ấp a ấp úng , Lisa đoạt lấy điện thoại lẹ mồm lẹ miệng nói xong, không đợi Kha Nham phản ứng kịp liền cúp điện thoại rồi.

“Lisa, ngươi đang làm cái gì vậy?” Nhìn Lisa trực tiếp cúp điện thoại, Judy có chút không vui nhìn cô chất vấn.

“Cậu ngu a, lúc này CEO đoán chừng đã đến trên lầu rồi, mình mà không cúp điện thoại, cậu có muốn CEO biết chúng ta đưa chuyện không ?” Lisa trừng mắt liếc Judy cầm tài liệu trong tay nặng nề hướng trên bàn đập một cái.

Nhìn Lisa có vẻ tức giận, Judy suy nghĩ một chút không có nói nhiều, cầm lên một chồng thư bắt đầu đi các phòng phân phát.

Kha Nham tay cầm điện thoại đã lộ ra gân xanh , dường như muốn nóp nát cái ống nghe, cô không thể tin được chuyện mà mình mới vừa rồi nghe được . Cô cũng không muốn tin tưởng đây tất cả đều là thật, làm sao có thể, hai người bọn họ biết mới bao lâu, làm sao có thể sẽ ở cùng nhau, làm sao có thể?

“Kha Nham, sao thế ?” Bởi vì quan hệ tới Hạ Toa , tâm tình của Tần Lạc rất tốt, vừa định nhảy vào phòng làm việc, thấy bộ dạng của Kha Nham có chút khác thường , quan tâm hỏi thăm.

“CEO, em có một chuyện vẫn đè nén ở trong lòng , em có thể nói với anh không ?” Thấy Tần Lạc đứng ở trước mặt mình, Kha Nham cúp điện thoại, đứng lên, có chút nhăn nhó, có chút thẹn thùng nhìn Tần Lạc.

“Chuyện gì?” Tần Lạc có chút ngạc nhiên, Kha Nham bình thường làm việc gọn gàng linh hoạt , hôm nay sao lại thế này.

“Em vẫn thích anh, em biết rõ anh sẽ đến công ty này, cho nên em mới nộp đơn xin vào làm thư ký, học trưởng, anh không nhớ rõ em sao?” Kha Nham lấy dũng khí, nhìn chằm chằm vào Tần Lạc rốt cuộc nói ra lời trong lòng. Thật ra thì cô không nhất định phải đợi Tần Lạc đồng ý, dù là Tần Lạc nói một câu ta hiện tại không muốn nói đến chuyện yêu đương, vậy cũng là có thể, nhưng Tần Lạc chỉ là nhìn cô không nói lời nào.

“Học trưởng, chẳng lẽ em thật sự một chút không xứng với anh sao?” Kha Nham đợi một hồi lâu cũng không thấy Tần Lạc mở miệng, trong lòng có chút mất mác, giọng nói có chút gây sự .

“Không phải nguyên nhân này, em rất tốt, nhưng mà anh lại thật không nhớ rõ em, rất xin lỗi, anh đã thích người khác rồi.” Tần Lạc nhìn dáng vẻ kích động của Kha Nham, chậm rãi mở miệng.

“Có phải Hạ Toa?” Chính tai nghe được Tần Lạc nói như vậy, Kha Nham cảm giác lòng của mình đang vỡ vụn, cũng không cách nào khép lại.

“Uh, anh thích cô ấy.” Tần Lạc nói xong, đi vào phòng làm việc, đóng cửa lại, không có ở đây nhìn Kha Nham một cái, không nói nhiều hơn một câu.

Nghe nói như thế, Kha Nham lập tức tê liệt trên ghế ngồi, đầu óc trống rỗng, Tần Lạc thích Hạ Toa, cô kia coi là cái gì? Từ khi ở trường học lần đầu tiên thấy Tần Lạc , cô liền yêu hắn thật sâu , nhiều năm như vậy chưa từng thay đổi qua, vẫn cho là đến cuối cùng người ở bên cạnh hắn sẽ là cô, nhưng kết quả thì sao ? Chính miệng nghe được hắn nói, hắn yêu người khác, hắn không nhớ rõ cô.

27. Q.1 - Chương 27: Quan Hệ Công Khai

Buổi sáng quyết định cùng Tần Lạc đi tới công ty, thật ra thì cũng đã làm xong chuẩn bị tư tưởng, nhưng đi tới phòng làm việc, mọi người chỉ là thân thiện đối với cô cười cười, cũng không có hỏi nhiều .

"Chị Khưu? Chẳng lẽ mọi người thật không hiếu kỳ sao?" Hạ Toa ngồi ở vị trí của mình nhìn một chút mấy người trong phòng làm việc , có chút hoài nghi nhìn họ, này đều là một đám buôn chuyện a, thế nào hôm nay xảy ra chuyện lớn như thế mà không tò mò rồi hả ?

"Tất cả mọi người thấy được, cũng không có gì nhiều lời." Khưu Mai nhàn nhạt cười cười, mọi người có buôn chuyện thì cũng là những chuyện mà họ không thấy, Hạ Toa cũng đã công khai cùng Tần Lạc kéo tay nhau cùng vào công ty rồi, còn có cái gì để buôn bán đây ? Thật chẳng lẽ muốn hỏi, hai người đã ngủ với nhau rồi hả? Một đêm hai người ấy ấy mấy lần à? Đây cũng quá nhiều chuyện thôi.

"A, vậy em bắt đầu làm việc." Nghe Khưu Mai như vậy giải thích xong , Hạ Toa cũng không nhiều lời , bắt đầu bận chuyện của mình, bởi vì hai ngày trước đã xin phép nghỉ, cho nên hôm nay công việc dồn lại hơi nhiều một chút, trong phòng làm việc mỗi người đều là được phân công công việc , người nào nên làm gì, không nên làm gì mọi người đều rất rõ ràng, trừ phi là đột nhiên có thêm việc phải làm, mọi người mới có thể giúp một tay.

"Tốt, có vấn đề liền nói ra." Khưu Mai nhìn Hạ Toa vùi đầu vào công việc, ân cần dặn dò .

Công việc bận rộn cứ như vậy cho tới trưa bất tri bất giác đã qua, buổi trưa Tần Lạc cố ý tới cửa phòng làm việc chờ Hạ Toa cùng đi căn tin ăn cơm. Mặc dù phòng làm việc mấy đồng nghiệp nữ tương đối hâm mộ ghen tỵ, nhưng khi nhìn đến ánh mắt Tần Lạc chăm chú nhìn Hạ Toa , cũng hiểu mình không nên đùa, cũng chỉ có thể thích từ xa.

"Bọn họ tới, bọn họ thật ở chung một chỗ?"

"Thì ra là thật, này không biết cô ấy mồi chài CEO như thế nào?."

"Dáng dấp cũng không đẹp ? CEO ánh mắt cũng quá kém cỏi!"

"Mọi người có để ý không , hôm nay Kha Nham cũng không xuống ăn cơm."

Thấy Tần Lạc cùng Hạ Toa đi vào, trong phòng ăn mấy nhân viên nữ đang ăn cơm bắt đầu bàn luận xôn xao , nhìn Hạ Toa ánh mắt cũng là rõ ràng ràng hâm mộ ghen ghét, ước gì cùng đi ở bên cạnh Tần Lạc cùng hắn vừa nói vừa cười người kia là mình a.

Tần Lạc có chút bận tâm nhìn Hạ Toa, đem tay cô cầm chặt hơn một chút, nhỏ giọng nói, "Sớm biết là như thế này chúng ta còn không bằng đi ăn ở ngoài."

Cảm thấy Tần Lạc có chút bận tâm, Hạ Toa hướng về phía hắn cười cười nói, "Sợ cái gì, nam chưa cưới, nữ chưa gả, ở chung một chỗ rất bình thường." Cô cũng nghĩ tới trốn tránh, trước kia thời điểm ở trường học đã từng cùng Đào Nhạc cũng thảo luận qua đề tài yêu nhau cùng công ty này, cô là không thích, nhưng khi nhìn đến có nhiều người nhìn dáng vẻ có chút hả hê , nhìn đến ánh mắt bọn họ là khinh bỉ cùng khinh thường, cô ngược lại trấn định không ít, nếu bọn họ cũng không nhìn tốt, cô sẽ phải trôi qua thật tốt hơn bất luận kẻ nào , làm cho các cô ấy tiếp tục hâm mộ ghen ghét đi.

"Đúng, em nói không sai." Tần Lạc nhếch miệng cười một tiếng, hai người đi tới phòng ăn .

"Một phần A, Hạ Toa em ăn gì?" Tần Lạc nhìn một chút thực đơn, quay đầu lại hỏi Hạ Toa.

" Em phần B thôi." Cô là không thịt không vui, mặc dù cũng rất thích ăn cá , nhưng thích ăn thịt hơn a, hoàn hảo cô thế nào ăn cũng sẽ không quá mập, bằng không cô sẽ không biết sống thế nào .

Từ lúc nhận lấy khay cơm , hai người đi tới một cái góc nhỏ ngồi xuống, cũng không thèm để ý những người khác quăng tới những ánh mắt kỳ quái, yên lặng ăn cơm, giữa hai người cũng không có nói chuyện.

"Chúng ta đi dạo quanh công ty đi, nghỉ trưa còn có nửa tiếng nữa." Thấy Hạ Toa để đũa xuống, Tần Lạc mới mở miệng hỏi .

"Cũng tốt, dù sao buổi trưa cũng không biết làm gì, đi đến cửa hàng bán mô hình thế nào?" Cửa hàng bán mô hình của Hàn Dạ ở gần nơi này , thuận tiện có thể xem có mẫu mới hay không, nghĩ tới đây Hạ Toa hai mắt tỏa sáng nhìn Tần Lạc.

"Không thành vấn đề, vừa đúng anh đi tìm Tuyết Thiếu một chút, hỏi hắn chuyện của Tần Di." Tần Lạc gật đầu một cái đồng ý.

Nhìn hai người rời đi bóng lưng, bên trong phòng ăn lại bắt đầu náo nhiệt lên, Từ Duẫn ngồi ở góc, khổ sở cười cười. Hạ Toa đã từng tỏ tình với hắn , lúc ấy hắn cự tuyệt, nhưng là bây giờ nhìn cô và Tần Lạc ở chung một chỗ, tim của hắn thế nhưng có cảm giác đau đớn mờ mờ ảo ảo , vẫn cho là mình chưa từng thích Hạ Toa, không nghĩ tới, thì ra là hắn sai lầm rồi.(cái này gọi là con cá sổng mới là con cá to, lúc ở trong tay mình thì ko biết quý trọng , khi mất đi rồi thì mới biết nhưng đã muộn)

Sky nằm ở vị trí đẹp nhất trong khu văn phòng của tập đoàn S thị , bốn phía tiếp giáp chính là mấy khu phố buôn bán náo nhiệt nhất cũng thuộc về S thị, cửa hàng của Thượng Quan Hàn Dạ cách Sky vẻn vẹn hai con đường nằm trong khu Bách Hội.

Đúng như cái tên , Bách Hội Bách Hội, chỉ cần ngươi có thể nghĩ có là có thể tìm được ở nơi này, mặc kệ là hàng vỉa hè, hay là cao cấp như hàng hiệu cũng có thể ở chỗ này tìm được.

Đi tới cửa hàng của Hàn Dạ, Hạ Toa thoát khỏi tay Tần Lạc , chạy tới trước , đẩy ra cửa kính của cửa tiệm, đứng ở cửa làm một tư thế xin mời hướng về phía Tần Lạc , đợi đến Tần Lạc đi vào xong, Hạ Toa mới đóng cửa lại đi theo.

"Lúc nào thì mời được một người hầu xinh đẹp như vậy rồi, ngay cả mở cửa cũng không để cho anh phải động tay à?" Hàn Dạ đứng ở sau quầy, hướng Hạ Toa gật đầu một cái, chào hỏi, nhìn Tần Lạc vậy mà có một ít bộ dáng hả hê không nhịn được nhạo báng hắn .

"Ai, lúc này cậu thật đúng là sai lầm rồi, cô ấy bây giờ là lãnh đạo của anh, anh chỉ là nhân viên thực tập của cô ấy." Tần Lạc nhìn một chút Hạ Toa đang đứng ở bên cạnh mình , gương mặt khổ sở, làm bộ đáng thương hướng Hàn Dạ kiện cáo .

"Thảm như vậy a, Hạ Toa em yên tâm, đừng cho hắn mặt mũi, cứ thoải mái mà ngược đãi hắn." Hàn Dạ nhíu mày tặc tặc mà cười cười, nhìn về phía Hạ Toa nói.

"Được, em đang có ý định như vậy đây? Có mẫu mô hình nào mới không anh?." Hạ Toa mở cửa tủ mà lần trước mình đã mua cái mô hình, chính là chỉ có một cái, không khỏi có chút thất vọng, có chút không cam tâm hỏi thăm Hàn Dạ .

"Hàn Dạ, Tuyết Thiếu có ở trong tiệm hay không ?" Nhớ tới chuyện của Tần Di , Tần Lạc biểu tình có chút nghiêm túc.

"Ở đây, anh tìm hắn?" Hàn Dạ nhìn Tần Lạc bộ dáng nghiêm túc, có chút ngạc nhiên, hai người tựa hồ không có quan hệ gì, thế nào đột nhiên sẽ hỏi chuyện của Tuyết Thiếu .

"Hạ Toa, em chờ anh nhé, anh đi tìm hắn." Tần Lạc hướng Hàn Dạ gật đầu một cái, sờ tóc Hạ Toa tóc, dịu dàng dặn dò .

"Vâng, anh đi đi." Hạ Toa gật đầu một cái, đi lên phía trước, giúp Tần Lạc mở cửa, hướng hắn phất tay một cái.

"Tần Lạc biểu tình tựa hồ không tốt lắm, anh ấy và Tuyết Thiếu có va chạm sao?" Nhìn Hạ Toa vòng trở lại, Hàn Dạ tò mò hỏi thăm Hạ Toa.

"Không có gì ,Tuyết Thiếu cần phải ăn đòn, đừng để ý không có việc gì, nói thế nào thì hắn cũng đã từng là em rể của anh ấy." Hạ Toa đi tới một bên vuốt vuốt món đồ chơi , vừa lơ đãng thuận miệng nói qua.

“Em rể ? Tần Lạc chẳng lẽ là anh họ của Tần Di sao?” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Hàn Dạ lúc này mới phản ứng được , Tần Di cùng Tần Lạc đều họ Tần, mà Sky cũng là sản nghiệp của Tần gia , hắn thế nào quên cái này rồi, cũng may Tuyết Thiếu nói thế nào cũng là cao thủ đai đen , cũng không sợ bị ăn đòn rồi.

28. Q.1 - Chương 28: Tuyết Thiếu Đau Khổ

Quán cà phê Angela của Tuyết Thiếu thật ra thì chỉ cách cửa hàng của Hàn Dạ có một tòa nhà. Tần Lạc đi ra khỏi cửa hàng đồ chơi đi chưa được mấy bước đã đến trong quán của Tuyết Thiếu, không đợi nhân viên phục vụ đến liền đi tới quầy thu tiền , hướng về phía quản lý đang bận viết hóa đơn cho khách nói.

“Đi gọi Tuyết Thiếu ra đây.”

“Thật xin lỗi anh, tôi là Đào Nhạc quản lý ở đây, xin hỏi anh tìm Tuyết Thiếu có chuyện gì?” Đào Nhạc đang từ lầu hai xuống, thấy Tần Lạc có thái độ cứng rắn như thế , trong lòng có chút khinh bỉ nói, ăn mặc rõ đẹp , thế nào một chút lễ phép cũng không có , thật phí hoài cho diện mạo này.

“Đào Nhạc đúng không, cô đi nói cho Tuyết Thiếu, nói Tần Lạc tới.” Tần Lạc liếc nhìn bảng hiệu tên trên ngực Đào Nhạc , lạnh lùng nói qua.

“Vậy anh chờ.” Tuy nói Đào Nhạc trong lòng là có chút không vui, nhưng vừa nhìn Tần Lạc dáng vẻ tự tin chắc chắn như vậy, còn là quyết định đi hỏi Tuyết Thiếu một chút, nếu là không biết, thì từ chối cũng không muộn.

Đào Nhạc từ lần trước cùng Martin gây sự , liền rõ ràng đang làm công việc ở trong trường học , lại tới chỗ Tuyết Thiếu làm quản lý , cũng muốn xem xem bản thân rốt cuộc có cơ hội hay không, nhưng mà chuyện này cô tạm thời còn không có nói cho Hạ Toa, điều này cũng làm cho cô và Tần Lạc không biết nhau.

Nghe được Đào Nhạc nói là Tần Lạc tới, Tuyết Thiếu để công việc trong tay xuống, vội vã chạy xuống, hướng về phía bên cạnh Đào Nhạc giới thiệu.

“Đào Nhạc, có phải thật lâu không có liên lạc với Hạ Toa hay không? đây là Tần Lạc bạn trai của Hạ Toa.”

Đào Nhạc rõ ràng thân thể cứng đờ, cái trán thấm ra một đầu mồ hôi lạnh, thầm nghĩ, thế giới này cũng quá nhỏ đi, người đàn ông này lại là bạn trai Hạ Toa , OMG. Có chút xấu hổ hướng Tần Lạc gật đầu một cái, chạy ra.

“Cô ấy bạn của Hạ Toa ?” Đối với Đào Nhạc, Tần Lạc một chút thiện cảm cũng không có, cảm giác cô ta chính là loại người nhìn bề ngoài của người khác mà nói chuyện , không nghĩ ra Hạ Toa tại sao có thể có bạn như thế, nhưng mà về chuyện này hắn không có ý định nói với Hạ Toa .

“Đúng vậy a, giống như quan hệ rất tốt, đi lên nói.” Tuyết Thiếu vừa định nói tiếp, thấy một bên nhân viên thu ngân đang quay 45° hướng bên này chuẩn bị nhiều chuyện, vội ngừng miệng, muốn mời Tần Lạc tới một gian phòng trên lầu nói chuyện.

“Cậu là kiến trúc sư?” Tần Lạc đi tới bên cạnh bàn, liếc mắt nhìn bày ở trên bàn mấy tờ giấy địa đồ , có chút giật mình nói, hắn vẫn cho là Tuyết Thiếu chính là một công tử con nhà giầu, không có học hành đàng hoàng chỉ biết ăn chơi, cho nên Tần Di mới có thể ly hôn với hắn, không nghĩ tới thì ra là không phải như thế.

“Đúng vậy , vì không thích người khác để ý, cho nên liền lựa chọn nghề nghiệp này, chỉ là có lúc cũng rất vội , mấy ngày mấy đêm không ngủ được cũng là bình thường.” Làm thiết kế chỉ sợ khách bắt bẻ, nếu không hài lòng lại đổi, đổi nữa, rất mệt.

“Tới uống cà phê đi, ” Tuyết Thiếu đi tới máy pha cà phê bên cạnh thay Tần Lạc đưa tới một ly , thả vào một bên trên bàn.

“Cậu biết tôi tới tìm cậu vì chuyện gì thôi.” Tần Lạc đi tới mép bàn ngồi xuống, cầm lên cà phê uống một cái, nhìn Tuyết Thiếu nói.

“Về A Di thôi.” Tuyết Thiếu khóe miệng nâng lên một chút cười khổ, hắn là thật yêu Tần Di , chỉ là hai người cũng rất cố chấp , cho nên mới có hoàn cảnh như hiện tại. Hắn không phải không nghĩ tới vãn hồi,

nhưng Tần Di ngay cả điện thoại của hắn cũng không chịu nghe, mặt cũng không chịu nhìn, hắn có thể như thế nào?

“Thật ra thì tôi chưa từng nghĩ tới nó sẽ ly hôn, bởi vì thời điểm nó nói cho tôi biết nó muốn kết hôn , cái loại hạnh phúc đó vô cùng có sức cuốn hút, nó nói nó tìm được một người mà cả đời cũng sẽ không thấy nhạt nhẽo , nói người kia coi nó như châu như bảo. Ai biết tôi một lần tới S thị nghe được tin tức đầu tiên dĩ nhiên là nó ly hôn. Cậu nên biết cảm giác lúc ấy của tôi là như thế nào rồi.” Tần Lạc nhìn Tuyết Thiếu có chút châm chọc nói qua.

“Tôi hiểu , ngay cả bản thân tôi khi nhận được đề nghị ly hôn từ luật sư của cô ấy thì tôi thật sự cũng là tay chân luống cuống, anh cũng biết tính khí cô ấy rất bướng bỉnh , chuyện mà cô ấy đã quyết định sẽ rất ít thay đổi, cho nên thay vì nói tôi cùng cô ấy ly hôn không bằng nói tôi phản bội cô ấy .” Chuyện bọn họ ly hôn thật ra thì hắn vẫn không có nói với người trong nhà , bởi vì ngay cả hắn tạm thời cũng không có biện pháp tiếp nhận.

“Phản bội, tôi thấy cậu ở ngay trong quán bar tán gái không phải sao?” Nhìn dáng vẻ chân thành của Tuyết Thiếu , Tần Lạc có chút khinh thường, nếu quả thật như hắn nói như vậy, làm sao có khả năng bị bắt quả tang đang cùng người phụ nữ khác thân mật đây?

” Chúng ta đều là nam nhân, có một số việc, anh hiểu được.” Tuyết Thiếu thở dài, nhìn một chút Tần Lạc nhún vai nói.

Tôi thật đúng là không hiểu, cậu đã không bỏ được A Di, còn yêu cô ấy, tại sao không quay lại theo đuổi cô ấy?” Tần Lạc có chút hơi giận nói, đây cũng coi là lý do , thì cũng không cần phải mang phụ nữ khác đi tới quán bar của A Di không phải sao? Là cố ý khoe khoang hay là suy nghĩ muốn chứng minh mình không có cô ấy có thể trôi qua rất thoải mái hay còn là thế nào?

“Ngày đó tôi thật sự không phải cố ý, tôi thật sự quên quán bar kia đã bị A Di mua lại.” Đối với chuyện ngày đó hắn cảm giác mình rất oan uổng, so Đậu Nga còn oan hơn, vốn là chuyện của mình cùng A Di cũng là bởi vì mình và một nữ minh tinh lên trang đầu của một tờ báo giải trí, mới dẫn tới ly hôn, ngày đó thế nhưng thật vừa đúng lúc để cho cô ấy tận mắt thấy mình và cô người mẫu kia chơi trò mập mờ.

“Đừng nhắc tới ngày đó , mặc kệ cậu có phải cố ý hay không, tôi chỉ muốn biết cậu có còn yêu nó hay không ?” Tần Lạc có chút không nhịn được, cầm lên cà phê uống một cái, nói ngay vào điểm chính.

“Yêu.” Tuyết Thiếu không chút do dự đáp trả, vấn đề là yêu còn ích lợi gì? Hắn hiện tại có nhiều đau khổ , gọi mấy trăm cuộc điện thoại, toàn bộ bị A Di chuyển đến hộp thư thoại, về sau trực tiếp ngay cả hộp thư thoại cũng không cho nhắn , trực tiếp chặn số của hắn.

“Yêu liền đem nó kéo trở về, tôi biết rõ nó cũng yêu cậu, không bỏ được cậu , nếu không ngày đó cũng sẽ không khóc đau lòng như vậy.” Vốn là hắn hôm nay tới thật muốn đánh hắn , nhưng đi vào gian phòng kia, thấy trong tủ bày đầy cúp lưu niệm, thấy trên bàn đồ án thiết kế , hắn có chút xuống tay không được.

“Tôi rất là muốn, nhưng cô ấy không cho tôi cơ hội a.” Tuyết Thiếu gương mặt đau khổ , nhìn Tần Lạc nói.

“Đây là địa chỉ nhà nó , nếu như cậu đủ kiên nhẫn, nhất định có thể đợi nó.” Tần Lạc từ trong túi lấy điện thoại di động ra tìm địa chỉ nhà Tần Di đưa tới trước mặt Tuyết Thiếu

.

“Cám ơn anh, Tần Lạc.” Tuyết Thiếu cầm điện thoại di động lên, đem ghi chú chuyển qua điện thoại của mình , tràn đầy cảm kích nhìn Tần Lạc, mấy ngày nay hắn thật ra thì cũng rất buồn, ông cụ muốn qua đại thọ 50 rồi, nếu không đi khẳng định là không được, một người đi lại càng không được, đang muốn tìm A Di thương lượng, đáng tiếc đi tới quán bar nhiều lần cũng không có gặp được A Di.

“Tôi hi vọng cậu tốt nhất cố mà đợi A Di, nó một người trôi qua cũng không tốt .” Tần Lạc thở dài nói, nếu để cho bọn họ biết A Di cùng Tuyết Thiếu ly hôn, không biết còn phải nhấc lên bao nhiêu sóng gió .

“Uh, tôi biết rồi.” Tuyết Thiếu nhìn một chút địa chỉ trong điện thoại di động , ngẩng đầu nhìn về phía Tần Lạc, bảo đảm.

"Vậy tôi đi trước, Hạ Toa vẫn còn ở chỗ Hàn Dạ chờ tôi đấy." Tần Lạc gật đầu một cái đứng lên, vỗ vỗ bả vai Tuyết Thiếu, thẳng đi ra cổng đi.

29. Q.1 - Chương 29: Bà Cô Thích Đùa Dai

Thời gian vội vàng mà qua, khi Tần Lạc lần nữa nhận được điện thoại của Tần Di thì đã cách nửa tháng kể từ ngày bọn họ gặp mặt ở quán bar . Nửa tháng này quan hệ giữa Tần Lạc cùng Hạ Toa cũng có chậm rãi tiến triển,

Bởi vì cha của Tần Lạc bị phái đến T thị- một chi nhánh công ty, cho nên Cố Xuân Mai biết được Hạ Toa cùng Tần Lạc đang kết giao thì liền chủ động đưa ra yêu cầu muốn gặp . Vừa thấy Tần Lạc, Hạ Toa bất đắc dĩ an bài buổi gặp mặt lần thứ nhất, trong bữa tiệc Tần Lạc biểu hiện tốt vô cùng, lấy được tán thưởng rất lớn của Cố Xuân Mai , cơm còn chưa có ăn xong, đã đem Hạ Toa phó thác đến trong tay Tần Lạc , hôm sau liền chuẩn bị một bọc quần áo chân thành đi đến T thị.

"A Di? Đã xảy ra chuyện gì sao?" Tần Lạc đứng ở trước cửa sổ sát đất , ngắm nhìn nơi xa, giọng nói nhu hòa hỏi thăm.

"Tối hôm nay tới quán bar , rủ cả Hạ Toa đi, em rất thích cô ấy." Tần Di cũng không có nói là chuyện gì chỉ là thông báo cho Tần Lạc.

"Uh, buổi tối gặp." Tần Lạc cũng không hỏi nhiều, vốn là tối hôm nay tính toán ở nhà cùng Hạ Toa xem phim thần tượng , hiện tại nếu A Di gọi điện thoại , vậy thì đi quán bar xem một chút đi.

"Uh, buổi tối gặp." Tần Di nói xong cũng cúp điện thoại.

Tần Lạc xoay người đi tới trước bàn làm việc, cầm lên điện thoại trên bàn, bấm số điện thoại phòng làm việc của Hạ Toa .

Kha Nham ngồi ở trước bàn làm việc mình, cách cửa kính nhìn Tần Lạc ở trong phòng làm việc . Hắn cười, hắn hơi nhíu lông mày, hắn nói điện thoại lúc này vẻ mặt ngọt ngào , liền giống như dao găm đâm vào trái tim của cô, một đao, một đao, nông nông sâu sâu, tỏ tình bị cự tuyệt , cô nghĩ tới từ chức, nhưng chỉ là xin nghỉ một ngày, cô cũng đã có chút không chịu nổi, cô không cách nào nhịn được không nhìn thấy Tần Lạc. Cho nên cô trở lại, như cũ ngồi ở vị trí này, như cũ tận tâm tận lực giúp hắn chuẩn bị tài liệu, pha cà phê, xắp sếp hành trình mỗi ngày , làm chương trình hội nghị, mặc dù trong lòng rất đau, nhưng là có thể đứng từ xa nhìn hắn, mỗi ngày có thể thấy đến cô, đối với cô mà nói chính là một loại hạnh phúc, mặc dù loại hạnh phúc này có khổ đau , nhưng là cô vui vẻ chịu đựng.

Quán cà phê Angela của Tuyết Thiếu , hôm nay tới một vị khách đặc biệt rất thích bắt bẻ , đem Đào Nhạc hành hạ sắp nổi điên, nếu không phải là cố kỵ trong tiệm có khách khác, không nói chính xác cô trực tiếp làm cho người ta đưa vị khách này đi ra ngoài.

Đang ở thời điểm Đào Nhạc bể đầu sứt trán , Tuyết Thiếu từ bên ngoài trở lại. Đào Nhạc nhìn Tuyết Thiếu đẩy cửa đi vào, mặt uất ức chạy lên tiến đến, có chút nghẹn ngào chỉ chỉ vào người khách nữ kia nói.

"Cô ấy gọi Irish Coffee, em mang ra đúng là Irish Coffee, nhưng cô ấy lại vẫn nói không đúng, đổi qua lại nhiều lần, vẫn chưa hài lòng, còn nói trong tiệm chúng ta Irish Coffee là đồ bỏ đi, căn bản không xứng tên Irish Coffee."

Nghe Đào Nhạc giải thích, Tuyết Thiếu trong lòng cũng có chút sáng tỏ, ở đời này nếu như có một người có thể bắt bẻ Irish Coffee, như vậy người này chỉ có thể là bà cô của hắn, nói không sai.

"Không có việc gì, anh tới ứng phó, em đi làm việc đi." Tuyết Thiếu vỗ vỗ bả vai Đào Nhạc , an ủi.

"Vâng." Đào Nhạc đáp một tiếng như cũ đi theo sau lưng Tuyết Thiếu , hướng góc đi tới.

" Cô, cô đã trở lại?" Tuyết Thiếu đi tới góc ngọt ngào kêu một tiếng, ngồi vào đối diện với người phụ nữ.

Nghe được Tuyết Thiếu thế nhưng gọi người phụ nữ này là cô, Đào Nhạc trong nháy mắt hóa đá, xoay người bước nhanh rời đi, cô cảm thấy chính mình xui xẻo tận cùng, giống như kể từ gặp phải cái người gọi là Tần Lạc cô cũng chưa có thuận qua.

"Đúng vậy, không phải bố anh sắp đại thọ rồi hả? Mẹ anh gọi tôi trở về, tôi dám không trở về sao?" Nhắc tới trên đời còn có người nào để cho cô sợ, vậy thì là chị ruột của cô, chính là mẹ của Tuyết Thiếu tên là Tang Thuyết Mạc Chúc, có lẽ là bởi vì cô từ nhỏ chính là đi theo chị cùng nhau lớn lên đi, đối với cha mẹ cô không có quá nhiều ấn tượng. Bởi vì lúc cô tám tuổi cha mẹ ngoài ý muốn đã chết rồi, khi đó chị cô đã gả vào nhà Thuần Vu , cũng tốt ở đó có anh rể cô là Thuần Vu Dũng Tường trợ giúp, mới không có khiến cho công ty của cha mẹ bị người thân thích chiếm đoạt, cô cũng vẫn đi theo chị sống ở nhà Thuần Vu . Cho nên cùng Thuần Vu đang Kiệt cũng chính là Tuyết Thiếu quan hệ tốt vô cùng, nói đến Tuyết Thiếu cái tên này ban đầu còn là cô nâng đây này.

"Hoá ra là như vậy a, cô lần này trở về có đồ chơi gì mới mẻ mang về không ?" Tuyết Thiếu có chút mong đợi nhìn Tang Thuyết, mỗi lần cô từ nước ngoài trở lại, cũng sẽ mang một ít đồ ly kỳ cổ quái trở lại, cũng chính vì vậy, Thượng Quan Hàn Dạ mới si mê các loại đồ chơi ly kỳ cổ quái , vì vậy mới mở cửa hàng bán đồ chơi mô hình .

"Không có, lần này không thấy vật gì tốt, chỉ là ngược lại si mê khiêu vũ, buổi tối ta tới chỗ A Di nói chuyện, đi quán bar của cô ấy tụ họp." Tang Thuyết có chút hưng phấn nói.

"Cô, làm sao cô biết A Di mở quán bar?" Đối với Tang Thuyết biết chuyện A Di mở quán bar, Tuyết Thiếu bày tỏ hết sức không hiểu, chuyện chuyển nhượng quán bar cho A Di dường như vẫn chưa tới một tháng đi, không có đạo lý cô sẽ biết a, trừ phi họ vẫn liên lạc. Khả năng này sao? Chỉ trong chốc lát Tuyết Thiếu trong lòng nhiều hơn N nghi vấn.

"Chẳng lẽ cô không thể biết ? Cô vẫn liên lạc với A Di qua mail, thỉnh thoảng cũng sẽ chat webcam, có cái gì kỳ quái đâu ?" Tang Thuyết nhìn bộ mặt nghi ngờ của Tuyết Thiếu, dùng ngón tay dúm dúm gáy của hắn nói.

"Nha." Tuyết Thiếu sờ sờ trán của mình, có chút mất mác nói. Hắn một chút cũng không biết A Di là lúc nào cùng mình có thể ở cùng một nơi đi.

"Đúng rồi, có chuyện quan trọng, cháu và A Di định làm như thế nào?" Nghĩ tới hai người bọn họ ly hôn cô liền đau đầu nhức óc.

"Cháu có thể làm thế nào? A Di không chịu nghe cháu giải thích, thật ra thì cháu cùng Kim Nghiên cái gì cũng không có xảy ra." Tuyết Thiếu có chút bất đắc dĩ buông tay, sớm biết ngoài cửa có ký giả, hắn tuyệt đối sẽ không cùng cô cùng đi ra . Cũng không lâu lắm hắn liền nghe nói Kim Nghiên kia chỉ dùng thân thể vài lần liền leo lên danh hiệu ngôi sao hạng nhất đi, khi đó hắn mới hoàn toàn hiểu, mình là triệt triệt để để làm bàn đạp cho người ta chơi .

"Cháu a, cháu, lúc nào thì mới có thể thu lại một chút đây?" Buổi tối mình nắm chặt cơ hội tốt! Cô có chút mệt mỏi, chỗ này có chỗ để ngủ không?" Tang Thiếu nhìn Tuyết Thiếu không nhịn được lắc đầu một cái, thầm nghĩ, rốt cuộc vẫn là tuổi trẻ a, làm việc không suy tính hậu quả.

Tuyết Thiếu ngoan ngoãn mang theo Tang Thuyết đi lên phòng riêng ở lầu ba nghỉ ngơi. Mình thì trở lại lầu hai làm việc , tiếp tục vẽ thiết kế đồ án.

Miya, bên trong quán bar hôm nay tiếng người huyên náo, ngồi không còn chỗ trống, tất cả mọi người đang mong đợi, tối hôm nay rốt cuộc sẽ có tiết mục đặc biệt gì , khiến bà chủ Tần Di này thông báo bọn họ cần phải đến đúng lúc .

Tần Lạc mang theo Hạ Toa đi vào quán bar, lên lầu hai chỗ ngồi của khách VIP , Tần Di, Tuyết Thiếu, Hàn Dạ, cũng đã đến thật sớm , thấy Hạ Toa cùng Tần Lạc, gật đầu một cái, coi như là chào hỏi. Hôm nay quán bar có vẻ có chút náo nhiệt, ở cạnh nhau nói chuyện đều muốn ghé vào bên tai mới có thể nghe được, Hạ Toa cũng hướng hai người gật đầu một cái, đi tới một bên chỗ trống ngồi xuống.

Bên trong quán bar mới vừa rồi còn thanh âm huyên náo, trong nháy mắt ngừng lại, nhạc dạo bài Carmen trong lúc mọi người chần chờ đã vang lên, một người con gái mặc một thân lễ phục từ một bên đi ra, kèm theo gai điệu tiết tấu của Carmen , khiêu vũ, mị hoặc ánh mắt , khiến đàn ông bên trong quán bar thét chói tai không dứt.

"Ai, cũng hơn ba mươi rồi, thế nào lại làm những chuyện này à?" Nhìn Tang Thuyết hóa trang như thế ,

Tuyết Thiếu bất đắc dĩ thở dài, người ta làm cô đều là thành thạo, chững chạc , thế nào cô của hắn giống như người điên .

"Là cô?" Tần Lạc trong lòng vui lên, mấy năm không thấy cô quả nhiên vẫn là như cũ.

Hạ Toa cũng không có nghe được Tần Lạc lầm bầm lầu bầu , chỉ là chuyên chú nhìn, hâm mộ, nếu như cô cũng có thể như vậy không câu nệ nên tốt bao nhiêu.

30. Q.1 - Chương 30: Khách Không Mời Mà Đến

Hạ Toa vỗ vỗ đầu, từ trên giường bò dậy, lung la lung lay đi tới phòng vệ sinh, nhìn trong gương bộ dáng tiều tụy của mình, không khỏi lấy làm kinh hãi, vừa đánh răng vừa ở trong lòng thề , về sau không bao giờ uống nhiều rượu như vậy nữa.

Chỉ là nhớ tới tối hôm qua Hạ Toa trên mặt liền tràn đầy nụ cười, không nghĩ tới cô của Tuyết Thiếu sẽ có ý tứ như vậy, còn có Tần Di, một chút cũng không nhìn ra, bên ngoài trông nghiêm túc như vậy mà không ngờ cũng thích nhiều chuyện.

Rửa mặt xong, Hạ Toa từ trên lầu đi xuống, nhìn trên bàn đã sớm chuẩn bị tốt bữa ăn sáng, cười cười, vừa định ngồi xuống, thấy tờ giấy để ở dưới cái ly.

Hạ Toa

Anh đã giúp em xin nghỉ một ngày, cứ ở nhà nghỉ ngơi, ngoan ngoãn ở nhà chờ anh về.

Yêu em, Tần Lạc

Hạ Toa đem tờ giấy để qua một bên, uống sữa tươi ăn bánh bao, hai chân vắt tréo , phơi nắng.

"Leng keng, leng keng." Đang lúc Hạ Toa nhàn nhã uống sữa tươi thì chuông cửa không ngừng vang lên.

Vốn là không muốn để ý tới Hạ Toa bất đắc dĩ đi tới cửa, từ trong mắt mèo nhìn ra ngoài , trong nội tâm hồi hộp một chút, người tới lại Tô Mạc. Hạ Toa mở cửa, không đợi mở miệng, một người mà cô không quá nguyện ý nhìn đến lại xuất hiện ở trước mắt của cô.

"Hạ Toa, anh đã trở về." Tống Tử Phong nhìn Hạ Toa đang sững sờ ở tại cửa ra vào , cười yếu ớt .

"Tô Mạc!" Nhìn Tống Tử Phong , Hạ Toa hướng về phía Tô Mạc lớn tiếng mà hét lên. Cô vẫn nỗ lực muốn quên, cũng quyết định bắt đầu với Tần Lạc, nhưng Tống Tử Phong đột nhiên xuất hiện, tựa hồ thay đổi hiện tại mà cô không dễ dàng mới bình tĩnh.

"Đi vào rồi nói ." Nhìn bộ dáng Hạ Toa không quá vui mừng, Tô Mạc nhàn nhạt nói qua.

Hạ Toa mở cửa , xoay người đi tới bên sofa ngồi xuống, thật ra thì trong lòng cô cũng không phải bài xích gặp mặt Tống Tử Phong . Dù sao cô cũng muốn tìm một thời gian đem chuyện trước kia nói một chút, nhưng cô đang buồn bực , Tô Mạc thế nhưng âm thầm mang theo Tống Tử Phong tới nhà cô, đây coi là cái gì?Bất ngờ tập kích? Hay là suy nghĩ muốn tác hợp bọn hắn ?

"Đừng trách Tô Tô, là anh bảo cô ấy dẫn tới, anh gọi điện thoại cho em vài lần, nhưng thấy máy bận, gọi điện tới công ty cũng không có liên lạc được với em, anh có chút lo lắng , cho nên bảo Tô Tô dẫn anh tới." Tống Tử Phong đi tới bên cạnh Hạ Toa ngồi xuống, thâm tình nhìn Hạ Toa dịu dàng nói.

"Tống Tống, thật ra thì có một số việc đã qua cứ để cho nó đi qua đi, em hiện tại rất tốt, ngày cũng rất bình tĩnh, em thật sự không cách nào chịu đựng thêm lần thứ hai nữa ." Một lần ly biệt đã làm cô chết đi sống lại, nếu như còn có lần thứ hai, như vậy cô tình nguyện không cần đoạn cảm tình này.

"Hạ Toa, mình biết cậu đang nhớ cái gì? Mình đã buông xuống, hơn nữa Tống Tống anh ấy thích là cậu, mình biết rõ cậu cũng không có quên anh ấy, sao không cho nhau một cơ hội đây?" Nhìn dáng vẻ kiên quyết của Hạ Toa, Tô Mạc có chút không nhẫn tâm, trái lương tâm nói.

“Tô Tô, mình biết cậu vẫn thích Tống Tống, tại sao cậu không thể dũng cảm một chút, theo đuổi hạnh phúc của mình đây? Cậu yêu anh ấy không thể ít hơn so với mình không phải sao?” Hạ Toa quay đầu nhìn Tô Mạc, có chút đau lòng.

“Tình cảm là chuyện hai người, lòng của anh đã cho nem, làm sao có thể cùng Tô Tô ở chung một chỗ đây? Không nên đem ý nghĩ của em áp đặt cho anh, nếu như mà anh thật muốn cùng Tô Tô ở chung một chỗ, em cảm thấy anh bây giờ còn tìm đến em sao?” Nhìn hai người đem mình làm quả bóng đẩy tới đẩy lui, Tống Tử Phong ở bên trong lòng vô cùng khó chịu, hướng về phía hai người lạnh lùng nói.

Thấy Tống Tử Phong có vẻ tức giận, Hạ Toa thở dài tựa vào trên ghế sa lon.

“Mình còn có chuyện, hai người tán gẫu, mình đi về trước đây.” Tô Mạc ngồi một hồi suy nghĩ một chút, còn là quyết định mình đi trước tránh, dù sao rất nhiều chuyện có cô ở đây Tống Tống cũng không dễ dàng nói.

“Uh, liên lạc sau.” Tống Tử Phong cảm kích liếc mắt nhìn Tô Mạc, gật đầu một cái, hướng Tô Mạc phất tay một cái.

“Tô Tô, thật sự có chuyện?” Hạ Toa đứng dậy đi tới cửa, nhìn Tô Mạc chăm chú hỏi.

“Uh, buổi chiều còn có họp báo.” Tô Mạc nhìn một chút Hạ Toa, gật đầu một cái khẳng định .

“Đi đường cẩn thận.” Thấy Tô Mạc đổi giày, Hạ Toa chủ động mở cửa, quan tâm nói.

“Cho Tống Tống một cơ hội .” Tô Mạc đi ra khỏi cửa, quay đầu nhìn Hạ Toa khẩn cầu .

Nhìn ánh mắt mong đợi của Tô Mạc, Hạ Toa theo bản năng gật đầu một cái.

Tống Tử Phong ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Tô Mạc rời đi, trong lòng có chút áy náy, hắn không phải cọc gỗ thế nào có khả năng không biết rõ tình cảm của Tô Mạc đây? Nhưng trong lòng của hắn đã có một Hạ Toa, không thể chấp nhận được thêm cô ấy? Hạ Toa tựa như một thân cây đã mọc rể ở trong lòng của hắn, nếu như gắng phải nhổ hết, kết quả chỉ có tổn thương cả hai bên.

“Tại sao em không nghe điện thoại của anh ?” Thấy Hạ Toa đóng cửa hướng ghế sa lon đi tới, Tống Tử Phong đứng lên tiến ra đón, nhìn chằm chằm vào cô hỏi.

“Mấy ngày nay rất bận, điện thoại di động không để ở trong túi không có chú ý.” Hạ Toa có chút uất ức , trừ một đêm kia có một cuộc điện thoại, cô không có nhận được điện thoại của Tống Tử Phong. Máy điện thoại mới của cô là Tần Lạc mua cho cô, có chức năng chuyển cuộc gọi , sẽ không phải là Tần Lạc động tay chân thôi.

“A, vì phòng ngừa về sau em không nhận điện thoại của anh , cho em cái này.” Tống Tử Phong móc từ trong túi ra một cái điện thoại màu hồng rất thời trang, nhét vào trong tay Hạ Toa .

Nhìn điện thoại ở trong tay, Hạ Toa có chút bất đắc dĩ, Tống Tử Phong tính khí cô biết, nếu như cô không nhận cái điện thoại di động này khẳng định trực tiếp bị ném đến trong thùng rác đi, hắn sẽ không như thế . Nhưng ngộ nhỡ để Tần Lạc thấy được, đây chẳng phải là tự mình tìm chết? Hạ Toa tâm tình lúc này vô cùng rối rắm cùng buồn bực, không biết nên làm sao đây mới phải.

“Hạ Toa, để cho anh một lần nữa yêu em được chứ?” Tống Tử Phong ôm Hạ Toa vào trong lòng, năn nỉ .

“Không thể nào.” Nghe được tiếng cửa mở, Hạ Toa trong lòng cả kinh, muốn tránh thoát lồng ngực Tống Tử Phong, nhưng hắn ôm quá chặt, căn bản là không thể tránh ra .

Tần Lạc hào hứng mua cơm trưa trở về, nhưng vừa mở cửa lại thấy trường hợp như vậy, đi lên trước, một tay đẩy ra Tống Tử Phong, đem Hạ Toa ôm trở lại trong ngực mình.

“Tần Lạc.” Hạ Toa ngẩng đầu lên có chút không hiểu nhìn Tần Lạc.

“Tần Lạc? Thì ra cậu chính là Tần Lạc.” Tống Tử Phong nhìn đột nhiên xuất hiện mở cửa đi vào Tần Lạc, hừ lạnh.

“Đúng, tôi là bạn trai Hạ Toa, xin hỏi anh tìm bạn gái tôi có việc gì thế?” Từ ánh mắt của Tống Tử Phong nhìn Hạ Toa là hắn biết, hắn cũng yêu Hạ Toa, nhưng là hắn sẽ không thối lui.

“Không có kết hôn, tôi vẫn có cơ hội.” Tống Tử Phong cũng không thèm để ý, có chút khinh thường nhìn Tần Lạc, hừ lạnh.

“Tống Tống, thật xin lỗi, cái này trả lại anh.” Hạ Toa suy nghĩ một chút vẫn là trả điện thoại cho Tống Tử Phong.

“Hạ Toa , anh sẽ không bỏ qua, một ngày nào đó em lại cam tâm tình nguyện sẽ cầm cái điện thoại di động này .” Tống Tử Phong cầm điện thoại di động thả lại túi, nhìn Hạ Toa tự tin nói.

“Nơi này không hoan nghênh anh, mời đi.” Tình địch gặp nhau, hết sức đỏ mắt, Tần Lạc không chút khách khí rơi xuống lệnh đuổi khách.

Tống Tử Phong cũng không để ý tới Tần Lạc, nhìn một chút Hạ Toa, đi ra ngoài.

“Không phải là em cho anh ta đến , là Tô Tô dẫn tới.” Thấy bộ dạng không vui của Tần Lạc, Hạ Toa vội giải thích.

“Không có việc gì, anh không có tức giận.” Thấy dáng vẻ Hạ Toa có chút hốt hoảng, Tần Lạc trong lòng vốn là ghen tức trong nháy mắt liền dần dần biến mất không còn một mống, tối thiểu bây giờ nhìn lại, Hạ Toa hay là đang tính so với hắn khá hơn một chút, nếu không cũng không thể gấp gáp giải thích như vậy.

31. Q.1 - Chương 31: Tại Sao Lại Như Vậy

Đối với chuyện mới vừa rồi, Tần Lạc cũng không có nhiều lời, chỉ là đem cơm mình vừa mua để ở phòng bếp lấy ra, chỉ chốc lát, ba món ăn một món canh liền hoàn thành. Nhìn Tần Lạc đặc biệt nguyện vì mình chuẩn bị cơm trưa, đi tới phòng bếp, từ phía sau ôm lấy Tần Lạc, nhỏ giọng nói, “Tần Lạc, buổi tối em cho anh …ăn …em…đi!” Lời kia vừa thốt ra Hạ Toa mặt trắng xanh đỏ bừng, cô dám nói ra lời nói mịt mờ như vậy, thật không thể tưởng tượng nổi.

“Hôm nào đi, anh không hy vọng em làm ra chuyện để sau này mình phải hối hận.” Tần Lạc khóe miệng nâng lên một nụ cười, rất muốn đồng ý, nhưng hắn còn là hi vọng Hạ Toa có thể hiểu rõ ràng, không cần nhất thời xúc động, tránh cho tương lai hối hận. Từ ánh mắt cô nhìn Tống Tử Phong là hắn biết cô còn không có chân chính để xuống.

“Tốt!” Nghe được Tần Lạc nói như vậy, Hạ Toa giờ phút này chỉ có thể muốn tìm cái hang trực tiếp chui xuống dưới, quá lúng túng.

“Nha đầu ngốc, về sau có thời gian, không cần phải gấp, ăn cơm trước đi.” Tần Lạc xoay người ôm lấy Hạ Toa, vỗ nhẹ nhẹ gáy cô nói.

Hạ Toa gật đầu một cái, đẩy ra Tần Lạc, bước nhanh chạy đến bên cạnh bàn, vùi đầu ăn cơm .

“Dùng bữa, đừng chỉ ăn cơm không ăn thức ăn!” Tần Lạc nhìn Hạ Toa cũng không gắp thức ăn, cười cười nói.

“A Di gọi điện thoại cho anh, hẹn em buổi chiều đi ra ngoài dạo phố, em không có việc gì thì hãy đi đi.” Nhìn Hạ Toa lúng túng, Tần Lạc vội dời đi đề tài.

“A Di tại sao không gọi cho em đây?” Hạ Toa có chút ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn Tần Lạc hỏi.

“Em hôm nay không có mở máy.” Tần Lạc gắp chân gà thả vào chén cho Hạ Toa, bật thốt lên.

“A, lại không mở máy?” Nghe Tần Lạc vừa nói như thế, Hạ Toa xin lỗi lầm bầm một câu, cô thật càng ngày càng đần, thường quên mở điện thoại di động, xem ra cô muốn đi mua chút thuốc bổ đầu óc gì đó ha ha. Nếu không sớm muộn gì có một ngày bị người khác bán còn giúp người đếm tiền đấy.

“Mới vừa rồi người nọ chính là trước kia tặng hoa cho em thôi.” Vốn là muốn không quan tâm tới nên vẫn không hỏi, tò mò hại chết mèo, vẫn không thể nào đình chỉ.

”Khụ khụ

” bất thình lình một câu nói, khiến Hạ Toa không chú ý, bị sặc, ho mãnh liệt .

“Em ăn chậm một chút, ăn chậm một chút, ưm không cần tin !” Nhìn Hạ Toa không ngừng ho khan, Tần Lạc đi lên trước, vuốt lưng cô , trách cứ .

“Không có việc gì.” Nếu không phải là anh em sẽ khụ thành ra như vậy sao? Hạ Toa vừa vỗ ngực, vừa ở trong lòng nghĩ bụng .

“Uống nước đi.” Nhìn Hạ Toa ho khan không có lợi hại như vậy, Tần Lạc đi tới một bên, rót một chén nước đưa tới.

Hạ Toa nhận lấy cái ly, một hơi uống hơn phân nửa ly, thuận thuận cổ, nhìn Tần Lạc chạy tới đối diện mình ngồi xuống, muốn hướng về phía hắn nổi giận, nhưng khi nhìn dáng vẻ lo lắng của hắn, chỉ có thể nhịn.

“Là hắn, tên tiếng Anh của hắn Thomas, chẳng qua lúc đó em căn bản không có nghĩ đến sẽ là hắn, dù sao em cùng hắn chia tay cũng đã nhiều nhiều năm.” Cho nên khi biết người thần bí chính là Tống Tống, đó cũng là bởi vì một lần điện thoại kia , cô trong mơ hồ nghe được có người hô một tiếng Thomas lúc này mới nhớ tới, tên tiếng Anh của hắn chữ đầu chính là T.

“Mặc dù anh vắng mặt mấy năm, nhưng anh đã trở về, về sau anh sẽ vẫn luôn ở bên cạnh em, sẽ không để cho em cảm thấy cô đơn.” Tần Lạc lôi kéo tay hạ Toa , thâm tình nhìn cô, cam kết.

Nghe được lời hữu ích, Hạ Toa đầu óc cảm giác trống rỗng, lời này Tống Tống cũng đã từng nói như vậy , đó là bọn họ lần đầu tiên gặp lại sau khi chia tay. Lời nói vẫn như cũ nhưng mà người nói chuyện thì mới.

“Nghĩ gì thế? Không tin anh sao?” Nhìn dáng vẻ Hạ Toa ngơ ngác, Tần Lạc dùng sức lôi kéo tay của cô, tò mò nhìn cô hỏi.

“Không có gì, không có gì? Đúng rồi A Di hẹn em mấy giờ a, cô có đi không ?”Hạ Toa phục hồi tinh thần lại, chuyển đổi đề tài.

“Ăn xong nghỉ ngơi , anh sẽ đưa em đi, cô cũng sẽ đi , thế nào tối ngày hôm qua không có tán gẫu đủ đây?” Nhìn dáng vẻ mong đợi của Hạ Toa, Tần Lạc có chút ghen ghét, tối ngày hôm qua ba người nói chuyện quên cả trời đất , hoàn toàn đem ba người bọn hắn làm thành tàng hình được rồi, nếu không phải là Hàn Dạ mệt trực tiếp ở trên ghế sa lon ngủ thiếp đi, đoán chừng ba người này thật đúng là có thể hàn huyên tới sáng.

“Hắc hắc, thế giới phụ nữ anh không hiểu!” Hạ Toa hướng về phía Tần Lạc cười cười, buông chén xuống hướng trên lầu chạy đi.

“Em làm gì thế ,đi à?” Nhìn Hạ Toa vội vàng hướng trên lầu chạy đi, Tần Lạc xoay người hỏi.

“Thay quần áo, trang điểm , ra cửa!” Hạ Toa đứng ở chỗ quẹo ở lầu hai, nhìn Tần Lạc ở lầu dưới khẽ cười nói.

Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tần Lạc bất đắc dĩ mà lắc đầu, mấy người phụ nữ gặp mặt còn phải trang điểm, khi mấy người đàn ông bọn hắn gặp nhau tuyệt không vậy a, thật là không thể so a. Đúng là tre già măng mọc a.

Tần Lạc rửa xong chén đũa, lau tay, từ trên bàn cầm lên tờ báo buổi sáng chưa kịp đọc xong ngồi ở trên ghế sa lon đọc lại. Chờ hắn đem nguyên cái tờ báo đều đọc xong rồi, vẫn là không có nhìn thấy Hạ Toa xuống, không khỏi nhíu mày một cái, này đều đi qua một giờ đồng hồ, thế nào còn chưa xong?

“Hạ Toa, em còn chưa xong sao?” Tần Lạc đi tới cầu thang hướng trên lầu kêu. Nhưng đợi một hồi lâu vẫn không có phản ứng, không khỏi có chút bận tâm , chạy lên lầu đi.

Đẩy cửa phòng, lại thấy Hạ Toa ngồi ở trên giường yên lặng rơi nước mắt.

“Sao vậy Hạ Toa?” Tần Lạc vội đi tới bên giường đem Hạ Toa ôm vào trong lòng, lo lắng hỏi thăm.

“Tô Tô nói, Tống Tử Phong mới bị tai nạn xe cộ.” Vốn cho là Tô Mạc cố ý lừa gạt cô, nhưng nghe được tiếng huyên náo của bệnh viện , cô không thể không tin tưởng đây tất cả đều là thật, mới vừa rồi, Tống Tống từ nhà cô đi ra ngoài thì bị tai nạn xe cộ.

“Này?” Tin tức này khiến Tần Lạc im lặng, này xướng ra tuồng gì a, khổ nhục kế à?

“Em muốn đi xem hắn, có thể không?” Nghe tin tức này cô thật không cách nào bình tĩnh xuống, dù sao cũng là đã từng yêu , dù sao cũng là từ chính nhà mình đi ra ngoài xảy ra chuyện, mặc kệ loại nào, cô đều không thể làm bộ như không biết.

“Uh, bệnh viện gì, anh đưa em đi.” Nhìn Hạ Toa khóc , trong lòng hắn mặc dù cực kỳ khó chịu, tuy nhiên hắn không cách nào không đi bận tâm cảm thụ của Hạ Toa .” Cám ơn anh, Tần Lạc.” Hạ Toa ngẩng đầu nhìn bên cạnh mình Tần Lạc, trong lòng rất chua , cô nghĩ kỹ tốt cùng hắn sống qua ngày, bình thường thật vui vẻ là tốt rồi, nhưng tại sao Tống Tống muốn trở về, tại sao lại xảy ra tai nạn xe cộ, tại sao?

“Cám ơn cái gì? Anh là bạn trai em, mặc dù là thử việc nhưng cũng là bạn trai em không phải sao? ” Tần Lạc từ một bên trên tủ đầu giường lấy ra khăn giấy, vì Hạ Toa lau nước mắt.

Hạ Toa ôm lấy Tần Lạc, tựa vào trên bả vai của hắn, cứ như vậy ôm thật chặt lẫn nhau, cũng không có ai mở miệng phá vỡ trầm mặc.

32. Q.1 - Chương 32: Khó Cả Đôi Đường

Hai người vội vã chạy tới bệnh viện, khi Hạ Toa cùng Tần Lạc vừa đi vào đại sảnh của bệnh viện thì Tô Mạc đã tiến lên trước, cái gì cũng chưa nói, trực tiếp liền quăng cho Hạ Toa một cái tát.

“Cô đang làm cái gì vậy?” Nhìn Hạ Toa vô duyên vô cố bị một cái tát, Tần Lạc đẩy ra Tô Mạc, nổi giận nói.

“Cậu rốt cuộc nói gì với anh ấy ? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Đối với lời nói của Tần Lạc , Tô Mạc mắt điếc tai ngơ, nắm bả vai Hạ Toa không ngừng lắc lắc, nếu như sớm biết có thể như vậy, cô tuyệt đối sẽ không rời đi.

“Mình, mình …” Hạ Toa nhất thời ngây ngẩn cả người, cô không nghĩ ra được rốt cuộc là câu nói kia của mình làm thương tổn Tống Tử Phong, giống như cũng không có nói cái gì quá mức a, làm sao lại như vậy đây?

“Hắn đã chết sao?” Tần Lạc liếc mắt kéo ra Tô Mạc, có chút khinh thường mà hỏi.

“Anh cút đi !” Nghe xong lời này, Tô Mạc chỉ vào cửa chính của bệnh viện hướng về phía Tần Lạc quát lên.

“Nơi này là bệnh viện, mọi ngươi yên lặng chút.” Thấy Tô Mạc ầm ĩ, một nữ y tá đi tới có chút không vui nói.

“Anh ấy như thế nào?” Nhìn dáng vẻ kích động của Tô Mạc, tảng đá trong lòng Hạ Toa rốt cục để xuống, mặc kệ như thế nào, người không có chết là tốt rồi.

“Đang làm phẫu thuật!” Tô Mạc nhàn nhạt nói một câu, xoay người hướng cửa thang máy đi tới, cô ở đại sảnh, chẳng qua là xuống nộp phí , hiện tại tiền đã nộp rồi, Hạ Toa cũng tới, cô cũng nên lên ở cửa phòng mổ chờ đi.

“Anh có chuyện thì cứ về công ty trước đi, tự em một mình có thể.” Hạ Toa nhìn một chút Tần Lạc đang đứng bên cạnh, có chút băn khoăn, dù sao nằm ở bên trong làm giải phẩu chính là bạn trai trước của cô trước , không muốn Tần Lạc cùng với cô cùng nhau chờ.

“Không có việc gì, chúng ta lên lầu đi, không thấy hắn ra ngoài em cũng sẽ không yên tâm.” Tần Lạc ôm bả vai Hạ Toa , an ủi. Chuyện này nói cho cùng cũng là cùng hắn có chút quan hệ, sự xuất hiện của hắn đưa đến việc Tống Tử Phong rời khỏi, cũng đưa đến việc bị Hạ Toa trực tiếp cự tuyệt.

Hạ Toa gật đầu một cái, hai người hướng thang máy đi tới.

Đi tới lầu chin trước cửa phòng phẫu thuật , Tô Mạc đang ngồi ở trên ghế lo lắng cùng đợi.

Ba giờ cứ như vậy đi qua, trong lúc Tần Lạc nhận điện thoại, gọi điện thoại, vẫn ngồi ở bên người Hạ Toa .

Bốn giờ sau, phòng giải phẩu đèn rốt cuộc tắt, bác sĩ từ bên trong đi ra, Tống Tử Phong cũng bị y tá từ bên trong đẩy đi ra.

“Bác sĩ, như thế nào, như thế nào?Thấy bác sĩ đi ra, Hạ Toa vội đi lên phía trước hỏi thăm.

“Phẫu thuật rất thuận lợi, nhưng là muốn khôi phục phải mất một khoảng thời gian tương đối lớn , não bộ bị tổn thương, chỉ là coi như may mắn, không có ảnh hưởng, nếu như mạch máu bởi vì này lần chấn động mà ảnh hưởng hậu quả thật không tưởng nổi.” Nói tới chuyện này, bác sĩ mổ chính Lưu Huy không khỏi cảm khái cực kỳ.

“Cám ơn bác sĩ.” Đối với lời của bác sĩ, Hạ Toa thật ra thì không thế nào hiểu, chỉ có một chút có thể khẳng định đó chính là Tống Tử Phong hoàn toàn có thể hồi phục, lời như vậy làm cô an tâm.

Hạ Toa nghe không hiểu lời của bác sĩ, không có nghĩa là Tô Mạc cũng nghe hiểu, đầu óc vẫn lơ lửng trong không trung, lúc này rốt cuộc trở lại trong cơ thể của mình, Tô Mạc không khỏi chắp tay trước ngực cầu nguyện.

“Bệnh nhân cần nghỉ ngơi nhiều, mọi người đi xem hắn một chút thôi.” Lưu Huy hướng Hạ Toa gật đầu một cái, rời đi.

“Ở phòng bệnh 801.” Nhìn Hạ Toa còn sững sờ ở viện, Tô Mạc nhàn nhạt nói một câu.

“Cám ơn.” Nhìn Tô Mạc vẫn ngồi ở trên ghế tạm thời không có ý định rời đi, Hạ Toa cũng không có hỏi nhiều, cùng Tần Lạc đi trước.

Tô Mạc ngồi ở trên ghế, đôi tay bụm mặt, nước mắt kích động chảy xuống , Tống Tử Phong rốt cuộc vượt qua cửa ải khó khăn này, mới vừa rồi cô thật rất sợ, rất sợ cũng không nhìn đến hắn nữa.

Thời điểm lúc cảnh sát thông báo cho cô , cô cả người đều phát run, trực tiếp từ hiện trường phỏng vấn rời đi, chạy tới bệnh viện. Thấy cả người Tống Tử Phong là máu thì cô thiếu chút nữa liền hỏng mất. Cũng may, cũng may, rốt cuộc thoát khỏi nguy hiểm rồi.

Thật ra thì đối với Hạ Toa cô thật rất hâm mộ, Tống Tử Phong xảy ra tai nạn xe cộ, nhìn thấy cô câu nói đầu tiên lại là, “Là anh không cẩn thận, không nên trách Hạ Toa, nếu như mà anh vẫn chưa tỉnh lại, ngàn vạn lần đừng nói cho cô ấy biết, chỉ cần nói anh rời khỏi S thị rồi.” Cô dĩ nhiên biết Tống Tử Phong tại sao có thể nói như vậy, bởi vì hắn trước kia trong đầu từng có một khối u, cho nên thần kinh não bộ vô cùng yếu ớt, một khi vỡ, thật sự có thể vẫn chưa tỉnh lại.

Tô Mạc xoa xoa nước mắt, thở dài, đứng lên, hướng cửa cầu thang đi tới. Tình yêu thường thường chính là như vậy, ngươi yêu hắn nhưng hắn lại không yêu ngươi, người yêu ngươi, ngươi lại không yêu hắn, dây dưa quấn quít, làm cho người ta không biết làm sao.

Bên trong phòng bệnh, Hạ Toa ngồi ở bên cửa sổ yên lặng nhìn Tống Tử Phong, nước mắt không cầm được rơi xuống, trí nhớ đã chôn chặt lại một lần nữa bị kéo ra ngoài, còn nhớ rõ lần trước gây gổ, cô tức giận nói muốn chia tay, kết quả Tống Tử Phong cũng xảy ra tai nạn xe cộ, chỉ là khi đó cũng may, chỉ là cánh tay bị gãy , lần này đổi thành chân, hơn nữa so với lần trước nghiêm trọng rất nhiều.

“Hạ Toa, anh đi mua cho em chút đồ ăn nhé.” Tần Lạc đứng ở bên cửa sổ, nhìn trời dần dần tối xuống, đi tới bên cạnh Hạ Toa , quan tâm hỏi thăm .

“Không cần, em không có khẩu vị.” Hạ Toa quay đầu nhìn Tần Lạc, nhàn nhạt cự tuyệt, lúc này cô làm sao có thể có khẩu vị đây?

“Tần Lạc, thật xin lỗi, hôm nay em muốn ở lại chỗ này, anh đi về trước đi .” Hạ Toa nhìn Tần Lạc không nói gì, trong lòng có chút rối rắm, cũng biết mình không nên ở lại, nhưng Tống Tử Phong người nhà đều không ở nơi này, cô không thể yên tâm để cho hắn một người ở bệnh viện .

“Được rồi, vậy anh về trước, sáng sớm ngày mai tới đón em.” Nhìn Hạ Toa thần sắc kiên định, Tần Lạc biết lúc này mình nói gì đều là vô ích , đồng ý, cưng chìu sờ sờ tóc của cô, xoay người rời đi.

Khi Tần Lạc đẩy cửa ra thì vừa hay nhìn thấy tô Mạc đứng ở cửa phòng, hai người nhìn nhau , ai cũng không nói, một vào cửa, một ra cửa.

“Hạ Toa, nhìn đến anh ấy nằm ở trên giường, trong lòng cậu có cảm giác gì?” Tô Mạc đem túi sách hướng trên ghế sa lon ném một cái, cả người co rúc ở trên ghế sa lon, lạnh lùng nhìn Hạ Toa hỏi.

“Mình thật sự là không nghĩ.” Hạ Toa nhìn một chút Tô Mạc, lại nhìn một chút Tống Tử Phong đang nằm ở trên giường không nhúc nhích, trong lòng cũng đặc biệt khổ sở. Kể từ khi Tô Mạc ở trước mặt cô bày tỏ tâm sự của mình, cô liền quyết định không muốn cùng Tống Tử Phong có bất kỳ quan hệ gì, muốn chấm dứt toàn bộ quan hệ của hai người bọn họ, nhưng ai biết Tô Mạc thế nhưng mang theo Tống Tử Phong tìm được nhà của cô , kết quả còn đụng phải Tần Lạc, cuối cùng lại xảy ra tai nạn xe cộ, thật ra thì chuyện xảy ra liên tiếp làm cho cô đến bây giờ không có phản ứng tới đây.

“Sự thật cũng đã như vậy, mình mặc kệ cậu đối với Tống Tống có còn yêu hay không yêu, mình hi vọng cậu cũng có thể ở bên cạnh anh ấy , tạm thời rời khỏi Tần Lạc được chứ?” Nhìn Tống Tử Phong nằm ở trên giường , Tô Mạc khó nén trong lòng bi thương, năn nỉ Hạ Toa.

“Chuyện này.” Đối với yêu cầu này của Tô Mạc, Hạ Toa có chút khó xử, rời đi Tần Lạc, cô không có nghĩ qua, nhưng Tống Tử Phong tình huống bây giờ quả thật cần người chăm sóc.

“Nếu như Tống Tống yêu là mình, mình tình nguyện buông tha tất cả đều muốn ở bên cạnh anh ấy. Đáng tiếc người anh ấy yêu là cậu.” Tô Mạc đi tới bên kia giường, ngồi xổm người xuống, vuốt ve khuôn mặt Tống Tử Phong , vô cùng ưu thương.

Nghe Tô Mạc nói, Hạ Toa trầm mặc, cô thật mờ mịt, thật phải trở về bên người Tống Tử Phong sao ? Vậy Tần Lạc lại nên làm gì bây giờ?

33. Q.1 - Chương 33: Em Muốn Nghỉ Việc

Tô Mạc cứ như vậy lẳng lặng nhìn Tống Tử Phong, không có nói thêm câu nào với Hạ Toa , điều này làm cho Hạ Toa cảm thấy vô cùng đè nén, cô muốn mở miệng đánh vỡ trầm mặc tuy nhiên lại không biết mở miệng như thế nào mới phải.

Một hồi tiếng chuông điện thoại vang lên, phá vỡ trầm mặc trong phòng .

“Xin chào, tôi là Tô Mạc.” Tô Mạc nhận điện thoại, đi tới cửa , nhỏ giọng nói .

“Cái gì, tôi không đi.” Tô Mạc hướng điện thoại ồn ào.

Thấy dáng vẻ giận dữ của Tô Mạc , Hạ Toa sợ hết hồn, đi lên phía trước, vừa định mở miệng, Tô Mạc lại xoay người lại, ôm lấy cô, nức nở.

“Làm sao rồi, đừng khóc.” Hạ Toa vỗ vỗ phía sau lưng Tô Mạc dịu dàng hỏi.

“Hạ Toa, có chút chuyện, mình phải quay về, đồng ý với mình sẽ chăm sóc tốt cho Tống Tống được chứ?” Tô Mạc ôm thật chặt Hạ Toa, năn nỉ .

“Mình sẽ chăm sóc anh ấy, cậu chú ý thân thể.” Hạ Toa lấy tay lau đi nước mắt trên gương mặt Tô Mạc gật đầu đồng ý .

Tô Mạc thở dài, cầm lên túi sách trên ghế sa lon , đi tới bên giường, cẩn thận nhìn một chút Tống Tử Phong có chút không bỏ được, xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng Tô Mạc rời đi, Hạ Toa ở bên trong lòng thật ra thì cũng không chịu nổi, sớm biết có thể như vậy, cô liền rời đi thật xa , đi theo cha mẹ tới F thị cũng so ở chỗ này thoải mái hơn nhiều. Nhìn Tống Tử Phong nằm ở trên giường sắc mặt có chút tái nhợt , nhớ tới Tần Lạc vẫn chăm sóc mình , cô thật không biết mình nên làm cái gì? Một đêm này, Hạ Toa cứ như vậy yên lặng ngồi ở trên ghế, không có một chút buồn ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, lúc bác sĩ tới kiểm tra phòng thì thấy Tống Tử Phong vẫn chưa có tỉnh lại, không khỏi nhíu mày.

“Cậu ấy vẫn không có tỉnh lại sao?” Bác sĩ nhìn Hạ Toa tiều tụy ngồi ở một bên hỏi thăm.

“Không có!” Hạ Toa ngẩng đầu nhìn bác sĩ, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

“Đây cũng không phải là điềm tốt gì, ngày hôm qua phẫu thuật rất thuận lợi, dưới tình huống bình thường sớm nên tỉnh, cô hãy trò chuyện với cậu ấy, không nên quá lo lắng, sẽ không có vấn đề lớn lao gì.” Nhìn ánh mắt có chút đờ đẫn của Hạ Toa, bác sĩ đi tới trước mặt cô, an ủi.

“Vâng, cám ơn bác sĩ.” Hạ Toa gật đầu lên tiếng.

“Đi rửa mặt đi, tôi xem tinh thần của cô thật không tốt.” Nhìn Hạ Toa bộ dáng ngu ngơ, bác sĩ vỗ vỗ bả vai của cô quan tâm nói.

Hạ Toa gật đầu một cái, đi vào phòng vệ sinh, ngẩng đầu nhìn về phía gương, bị bộ dạng tiều tụy không chịu nổi của chính mình dọa sợ. Rửa mặt nước lạnh, mới thoáng tỉnh táo lại, ngày hôm qua cả đêm cô rối rắm cả người đều muốn hỏng mất.

“Cô phải chú ý thân thể, nếu cô cứ tiếp tục như thế, bạn trai cô làm thế nào?” Thấy Hạ Toa từ phòng vệ sinh đi ra, bác sĩ thở dài nói.

Nghe bác sĩ nói như vậy, Hạ Toa cũng không có giải thích, chỉ là gật đầu một cái, đem bác sĩ đưa đến cửa. Mới vừa đóng cửa lại tiếng chuông điện thoại quen thuộc vang lên, Hạ Toa lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, là Tô Mạc.” Uh, Tô Mạc.” Hạ Toa vừa định hỏi chuyện gì, lại bị Tô Mạc cắt đứt.

“Hạ Toa, cậu hãy nghe mình nói, mình bây giờ đang ở sân bay, muốn rời khỏi S thị đại khái khoảng nửa năm , Tống Tống sẽ phải cầu xin cậu rồi, anh ấy và người nhà cãi nhau, ở S thị cũng chỉ có một người bạn là cậu , hãy chăm sóc thật tốt , đừng để xảy ra chuyện gì nữa được chứ?” Có lẽ là vội vàng lên máy bay nên Tô Mạc nói tốc độ thật nhanh.

“Uh, mình hiểu rồi.” Hạ Toa liếc mắt nhìn Tống Tử Phong nằm ở trên giường , đồng ý, thật ra thì lúc này cô đã không có lựa chọn, để cho cô trơ mắt nhìn Tống Tử Phong một người không nơi nương tựa nằm ở trong bệnh viện, cô không làm được.

Cúp điện thoại, Hạ Toa thở dài, để điện thoại về trong túi, trong nội tâm hiểu rõ , rõ ràng công việc đang làm ở Sky là không thể nào tiếp tục, cũng không có thời gian, không có tinh thần mà đi làm, mặc dù trong bệnh viện có thể nhờ y tá, nhưng cô không thể yên tâm ?

“Hạ Toa, ăn sáng thôi.” Cửa ken két một tiếng bị đẩy ra, một mùi thơm xông vào mũi , làm Hạ Toa muốn ăn, hướng Tần Lạc cười cười đi lên phía trước.

“Cám ơn anh, em thật đói.” Hạ Toa nhận lấy từ trong tay Tần Lạc , ăn ngấu nghiến.

“Ăn chậm một chút, đừng nóng vội, còn nóng !” Nhìn Hạ Toa bộ dáng tiều tụy, Tần Lạc không nhịn được sờ sờ tóc của cô, dịu dàng dặn dò .

“Có một chuyện , em muốn nói với anh.” Hạ Toa để đũa xuống, ngẩng đầu nhìn bộ mặt phớt tỉnh của Tần Lạc đang ngồi ở đối diện với mình .

“Chuyện gì?” Nhìn Hạ Toa bộ dáng nghiêm túc, Tần Lạc không khỏi ngồi thẳng thân thể, mở miệng hỏi thăm.

“Em, em muốn nghỉ việc.” Hạ Toa dừng một chút, cúi đầu tiếp tục ăn, không dám nhìn tới ánh mắt của Tần Lạc .

“Tại sao?” Đối với quyết định này của Hạ Toa , Tần Lạc rất không hiểu, dù là muốn chăm sóc Tống Tử Phong cũng không cần phải nghỉ việc đi, có thể xin nghỉ không lương cũng được không phải sao?

“Tô Mạc rời khỏi S thị rồi, em muốn chăm sóc Tống Tử Phong, không có tinh thần cùng với thời gian mà đi làm, dù sao thì em cũng là nhân viên thực tập, không có lý do xin nghỉ dài hạn .” Thật ra thì quyết định như vậy cũng là không muốn làm khó Tần Lạc , dù sao cô chỉ là một nhân viên thực tập , xin nghỉ mấy tháng , người của bộ phận nhân sự sẽ nghĩ sao, người khác lại nói Tần Lạc thế nào đây?

“Có thể thuê y tá tới chăm sóc hắn, có thể thuê hộ lý tốt nhất, tiền không là vấn đề, tại sao nhất định phải lựa chọn nghỉ việc vậy?” Hắn không phải người hẹp hòi, hắn có thể để cho Hạ Toa tới chăm sóc hắn, ngay cả có thể giúp đỡ Hạ Toa cùng nhau chăm sóc hắn, thuê mấy y tá , mấy hộ lý đều không có vấn đề, có rất nhiều con đường có thể lựa chọn, tại sao cố tình muốn lựa chọn nghỉ việc đây?

“Em biết rõ tiền không là vấn đề, là vấn đề của em, em không ở nơi này nhìn, em không yên lòng.” Hạ Toa nhìn một chút Tống Tử Phong đang nằm ở trên giường , lại nhìn Tần Lạc nói.

“Mặc kệ như thế nào, đơn xin nghỉ việc của em anh sẽ không ký .” Nhìn Hạ Toa kiên trì muốn nghỉ việc, Tần Lạc có chút hơi giận, hướng về phía Hạ Toa lạnh lùng nói.

“Tần Lạc, em biết anh vì muốn tốt cho em, công ty cũng có quy định, một khi người của công ty từ chức , đời này cũng không thể lần nữa bước vào Sky, nhưng là tình huống trước mắt anh cũng thấy đấy, em căn bản chú ý không tới, rời đi là cách tốt nhất, cũng là lựa chọn duy nhất.” Nhìn Tần Lạc bộ dạng có chút mất khống chế, Hạ Toa đứng lên, đi tới bên cạnh hắn, lôi kéo tay của hắn, giải thích.

“Anh là CEO, kể cả anh lấy việc công làm việc tư thì thế nào đây? Anh hi vọng em và anh làm việc chung một công ty , anh hi vọng mỗi ngày đều có thể dắt tay em đi vào công ty, anh hi vọng mỗi một ngày đều cùng em cùng nhau vượt qua , ạm cũng vậy hi vọng Sky là mơi chứng kiến chúng ta yêu nhau .” Tần Lạc nhìn Hạ Toa động tình nói xong, cho dù hiểu rõ làm như vậy người khác nhất định sẽ ở sau lưng nói lung tung, nhưng hắn không thèm để ý, vì Hạ Toa, lần đầu tiên không để ý tới có thể như thế nào đây?

“Không, em không hy vọng anh vì em mà phá quy củ của công ty , yên tâm, coi như rời đi Sky, em cũng có thể tìm một công việc thích hợp ình, cùng lắm thì lúc đó khiến Hàn Dạ chứa chấp em, em đi bán mô hình đồ chơi là được.” Hạ Toa đưa tay sờ sờ gò má của Tần Lạc , khẽ cười nói.

Nhìn Hạ Toa kiên trì như vậy, Tần Lạc có chút bất đắc dĩ gật đầu một cái, đồng ý. Ngày hôm qua lúc rời đi hắn đi hỏi về tình huống của Tống Tử Phong thì lấy được kết quả cũng không phải rất khả quan , ít nhất phải nửa năm mới có thể hoàn toàn hồi phục , thời điểm nghe nói như vậy tim của hắn lộp bộp một chút, có một loại cảm giác không khỏi sợ, cảm giác Hạ Toa đang từng bước từng bước cách xa mình. Bây giờ nhìn lại hắn dự cảm tựa hồ vẫn còn rất chuẩn, chỉ nhưng mà hắn sẽ không trơ mắt nhìn Hạ Toa rời đi, hắn sẽ không dễ dàng buông tha.

34. Q.1 - Chương 34: Hộ Lý Cao Cấp Nace

Tần Lạc mặc dù không chào đón Tống Tử Phong nhưng khi nhìn không có mấy ngày, Hạ Toa liền gầy một vòng, còn là rất đau lòng, tự mình tìm đến viện trưởng, đồng ý mua cho bệnh viện một bộ dụng cụ mới nhất, lúc này mới đem y tá bình thường đổi thành hộ lý cao cấp. Dĩ nhiên những chuyện này Tần Lạc cũng không có nói cho Hạ Toa, hắn không hy vọng Hạ Toa có gánh nặng trong lòng.

“Cám ơn anh, Tần Lạc.” Nhìn bác sĩ trực ban mang theo hộ lý cao cấp đi tới gian phòng, Hạ Toa mắt hồng hồng nhìn Tần Lạc đang đứng bên cạnh . Cô đã sớm muốn cho Tống Tử Phong đổi một hộ lý cao cấp , nhưng cũng bị bệnh viện lấy rất nhiều lý do cự tuyệt.

“Không sao, hắn cũng nhanh tỉnh, em chăm sóc tốt thân thể, ngày mai anh sẽ trở lại.” Tần Lạc cưng chìu sờ sờ gò má của Hạ Toa , liếc mắt nhìn Tống Tử Phong trên giường, có chút bất đắc dĩ nói . Mấy ngày nay, hắn ngày nào cũng tới bệnh viện, mỗi lần đều là ở lúc Tống Tử Phong tỉnh thì rời đi, hắn không muốn cùng Tống Tử Phong chạm mặt, tối thiểu hiện tại không muốn, dù sao hắn là bệnh nhân, hắn cũng không muốn kích thích hắn.

“Vâng.” Hạ Toa gật đầu một cái, đem Tần Lạc đưa ra cửa, đứng ở cửa phòng vẫn nhìn hắn cho đến khi bong dáng hắn biến mất ở chỗ quẹo của hành lang .

Nhìn Hạ Toa đi tới, hộ lý cao cấp mới tới đi tới trước mặt cô, có chút hâm mộ nhìn cô, lặng một hồi mới mở miệng.

”Xin chào, tôi là hộ lý cao cấp Nace. Có chuyện gì có thể nói với tôi là được.

”

“ Tôi là Hạ Toa, cám ơn cô !” Hạ Toa gật đầu một cái, vươn tay, cùng bắt tay.

“Hôm nay tình huống của anh Tống rất tốt, tất cả đều rất bình thường, bắt đầu từ ngày mai thời gian tỉnh sẽ tương đối nhiều một chút.” Nace cầm lên bệnh án giắt đầu giường nhìn một chút.

“Nước, tôi muốn uống nước.” Tống Tử Phong mơ mơ màng màng mở mắt, nỉ non một câu.

“ Nước đây.” Hạ Toa bước nhanh đi tới phía trước cửa sổ, cầm lên một cái ống hút thả vào trong chén, quay đầu nhìn Nace nói, ” Cô đem giường cho ột chút, đẩy xe lăn ra, bác sĩ nói hôm nay còn muốn đi chụp phim kiểm tra .”

“được.” Nace nhìn Hạ Toa trong lòng có chút không vui, ngoài mặt vẫn là một bộ dáng cung kính. Xoay người đi ra phòng bệnh, trong lòng vẫn không khỏi nghĩ bụng , những thứ này thì hộ lý sơ cấp cũng có thể làm , thế nhưng để cho cô một hộ lý cao cấp làm, nếu là những hộ lý cao cấp khác nhìn đến bản thân làm những chuyện vặt thế này không bị chê cười chết mới là lạ chứ.

“Cám ơn em, Hạ Toa.” Tống Tử Phong nhìn Hạ Toa bộ dáng tiều tụy, trong lòng có chút không nhịn được, nhưng là cũng có một chút may mắn , Hạ Toa rốt cuộc trở lại bên cạnh hắn không phải sao? Hắn muốn thừa dịp trong khoảng thời gian mình ngã bệnh này, thật tốt cùng Hạ Toa chung đụng, lần nữa khiến Hạ Toa yêu hắn.

”Không có gì , anh là bạn của em, ở nơi này cũng không có người quen, Tô Mạc lại không có ở đây , em chăm sóc anh là phải. Hạ Toa để ly xuống, lấy tay sửa lại một chút tóc của Tống Tử Phong , khẽ mỉm cười.

Nụ cười này khiến Tống Tử Phong có chút mất hồn, hắn đã quên bao nhiêu thời gian không thấy Hạ Toa cười qua, có thể như vậy mỗi ngày thấy nụ cười của Hạ Toa , coi như đời này hắn thật sự có ngồi xe lăn cả đời, như vậy cũng đáng giá.

“Hôm nay muốn lấy máu, cho nên buổi sáng không thể ăn, chờ lúc trở lại chúng ta ăn.” Nhìn Tống Tử Phong không nói gì, Hạ Toa nhẹ nhàng đem chân Tống Tử Phong để xuống.

“Anh không đói .” Tống Tử Phong từ trên giường ngồi dậy, sửa sang lại quần áo một chút, xem thường nói qua.

“Xe lăn tới, chúng ta có thể đi rồi.” Nhìn cửa bị đẩy ra, Nace đang đẩy một chiếc xe lăn đi vào.

” Cô Hạ , để tôi làm được.” Nace đem xe lăn đẩy tới bên giường, vừa ngẩng đầu vừa đúng chống lại ánh mắt mê người của Tống Tử Phong , một cái liền bị điện giật rồi, đỡ lấy Tống Tử Phong ngồi vào xe lăn, trái tim nhỏ nhảy loạn, ngay giây tiếp theo ánh mắt nhìn Hạ Toa cũng có chút khinh bỉ.

“Tự tôi đẩy .” Mặc dù không có hiểu rõ rõ ràng ánh mắt Nace nhìn mình tại sao là khinh thường cùng khinh bỉ, nhưng là cô cũng không muốn đi hiểu rõ, trực tiếp từ trong tay Nace nhận lấy xe lăn.

“ Hạ Toa, em không mang túi sách à?” Tống Tử Phong chỉ túi sách của Hạ Toa trên ghế sa lon, hỏi.

“A, em quên.” Trải qua Tống Tử Phong nhắc nhở như vậy, Hạ Toa mới nhìn đến túi của mình vẫn còn trên ghế sa lon, đi lên phía trước cầm lên.

Nhìn Hạ Toa đẩy xe lăn đi ra cửa đi, Nace có chút ai oán đi theo phía sau của cô, trong lòng có chút không thăng bằng, bàn về diện mạo, Hạ Toa không bằng cô, bàn về chiều cao, không hơn cô, nhưng vì cái gì buổi sáng người đàn ông kia cùng với người đàn ông hiện tại lúc nói chuyện với cô, canh chừng cô ánh mắt đều là dịu dàng cùng thâm tình như vậy đây? Cô không thể so với cô ấy kém, nhưng tại sao gặp phải đàn ông cũng chưa có một người giống như vậy? Cùng ở với cô một chỗ cuối cùng chỉ có lên giường và lên giường.

Ba người đi ra rất nhanh đến bên ngoài phòng chụp phim , tới sớm người còn không tính là nhiều, đợi hơn mười phút liền đến Tống Tử Phong rồi. Không đợi Hạ Toa ngồi ấm chỗ, Tống Tử Phong đã bị phụ tá bác sĩ từ bên trong đẩy đi ra.

“Nace, ngày mai nhớ tới lấy phim chụp nhé.” Hạ Toa đẩy Tống Tử Phong, liếc mắt nhìn Nace đi theo bên cạnh mình giao phó.

“được, tôi nhớ kỹ rồi.” Thấy Tống Tử Phong quay đầu nhìn cô, Nace cười nhạt đồng ý.

“Hạ Toa, anh đói , một hồi lấy xong máu, mang anh đi ăn mì hộp đi, đột nhiên rất muốn ăn.” Thấy trong hành lang có người ăn mì hộp, Tống Tử Phong nhớ tới trước kia hai người sau khi tan học thích nhất đi mấy nhà gần trường học ăn mì, đề nghị .

“được, dù sao là chân bị thương, không cần phải kiêng nhiều.” Hạ Toa không chút do dự đồng ý, cô hiện tại sợ nhất chính là Tống Tử Phong không muốn ăn cơm, không muốn trị liệu.

“Bác sĩ nói không nên đi quá xa bệnh viện, thật ra thì chân của anh Tống bị thương rất nặng, còn chưa phải tốt để đi ra , cũng tận lực không cần ăn đồ nhiều dầu mở, uống nhiều canh xương một chút … Cho thỏa đáng.” Nghe hai người nói chuyện, Nace đột nhiên chen vào một câu.

“Vậy thì ăn xương của người ái mộ ninh là tốt rồi.” Tống Tử Phong cười ha ha, quay đầu nhìn Hạ Toa.

“được, một hồi em đi mua cho anh.” Nếu Nace nói tốt nhất không ra, vậy cô đi ra ngoài mua về cũng có thể thôi.

“Không có chuyện gì, cùng đi tốt lắm.” Tống Tử Phong cũng không thèm để ý Nace nói, mặc dù hắn cũng không rõ ràng chính mình lần thứ nhất là thương nặng bao nhiêu, còn không đến mức ngay cả đi ăn cũng sẽ xảy ra vấn đề.

“Tính á…, em hiện tại đi mua, chờ anh xét nghiệm xong hết , em liền trở lại.” Nhìn dãy người chờ đợi thật dài, Hạ Toa ngồi xổm người xuống, an ủi Tống Tử Phong.

“Anh thích Hạ Toa cùng với anh, anh không ăn cũng được.” Tống Tử Phong lôi kéo tay Hạ Toa, có chút làm nũng nói.

“Nace, cô cùng với anh ấy , tôi đi mua chút đồ ăn sẽ trở lại, nếu là xong chuyện tôi còn không có trở lại, cô cứ đẩy anh ấy về phòng nhé.” Hạ Toa hướng Tống Tử Phong cười cười, rút tay về, đứng lên, hướng về phía Nace nói.

“Uh, tôi biết rồi.” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế Nace trong lòng có chút nho nhỏ kích động, liên tiếp đồng ý.

“Anh Tống, chúng ta đi làm hóa nghiệm thôi.” Nhìn Tống Tử Phong lưu luyến không rời nhìn bóng lưng Hạ Toa rời đi , Nace thân thể khom xuống, nhu nhu nói qua. Sau đó chậm rãi đẩy Tống Tử Phong hướng một cửa khác chỉ có mấy người chờ ở ngoài đi tới.

“Chúng ta không phải xếp hàng sao?” Nhìn Nace đẩy hắn qua một bên cửa ưu tiên , Tống Tử Phong có chút hoài nghi hỏi.

“Uh, không cần, hộ lý cao cấp là có quyền ưu tiên .” Nace khóe miệng nâng lên mỉm cười, có chút hả hê nói.

Tống Tử Phong nhíu mày một cái, không nói gì, nhưng mà trong nội tâm lại có chút tức giận. Chỉ là Tống Tử Phong vạn vạn không nghĩ tới, Nace làm như vậy hoàn toàn là bởi vì một ánh mắt lơ đãng mới vừa rồi của hắn mắt mà thôi.

35. Q.1 - Chương 35: Em Đối Với Anh Vừa Thấy Đã Yêu

Nace nhìn Tống Tử Phong, thở dài, muốn nói lại thôi. Cô không phải là thực tập sinh mới ra xã hội , cự tuyệt không giống hôm nay như vậy, chỉ liếc mắt một cái, cô đã cảm thấy mình yêu người đàn ông này, hơn nữa còn là rất thích, có một loại cảm giác không cách nào thay thế được .

“Cô có chuyện muốn nói với tôi sao?” Tống Tử Phong cũng không có để cho Nace dìu nằm lại trên giường , nhìn cô không ngừng ở trong phòng đi tới đi lui, có chút cảm thấy phiền não.

“A, em có thể hỏi anh một vấn đề không?” Nace suy nghĩ một chút, đi tới bên người Tống Tử Phong , ngồi xổm người xuống, nhìn ánh mắt của hắn hỏi thăm.

“Chuyện gì?” Nhìn Nace nhìn mình chằm chằm, Tống Tử Phong có chút không vui cau lại lông mày, có vấn đề liền mở miệng hỏi cho rồi, làm sao phải nhìn thẳng vào mắt hắn ?

“Chuyện đó, Hạ Toa có phải là bạn gái anh không ?” Nace có chút mong đợi nhìn Tống Tử Phong, trong lòng ảo tưởng, nếu như hắn nói không phải, như vậy cô nhất định sẽ chủ động xuất kích, nếu như nói phải, vậy thì cô sẽ phải chuẩn bị kế hoạch thật tốt , tóm lại mặc kệ dùng thủ đoạn gì cô đều phải lấy được Tống Tử Phong.

“Đúng vậy!” Tống Tử Phong nhìn Nace gật đầu một cái, cũng chỉ là trước kia, chia tay, hiện tại hắn vẫn còn đang cố gắng khiến Hạ Toa trở thành bạn gái của mình . Những chuyện này hắn không cảm thấy cần nói ột người xa lạ như Nace vậy , đây là chuyện riêng của hắn.

“Em có chuyện muốn nói với anh , anh nghe đừng kích động.” Nace dừng một chút, có chút biểu lộ nặng nề.

” Cô như vậy không cảm thấy mệt sao? Ngồi trên ghế sofa tốt lắm, thời gian dài chân chắc đã tê rần.” Tống Tử Phong bị nhìn có chút không thoải mái, tìm cớ hướng về phía khác.

Nói.

Nghe được lời quan tâm của Tống Tử Phong , Nace cả người giống như bay bổng, càng thêm khẩn cấp muốn đem chuyện mà buổi sáng mình thấy nói cho Tống Tử Phong.

“Buổi sáng lúc anh ngủ, em thấy một người đàn ông tới đưa đồ ăn sáng cho cô ấy , cô ấy còn đưa người đàn ông kia ra cửa, nhìn ánh mắt hai người cũng có thể thấy được quan hệ nhất định không tầm thường.” Nace mặc dù ngồi ở trên ghế sa lon, nhưng là cả người còn là nghiêng tới trước , đôi tay đặt ở trên tay cầm của xe lăn , những lời này cơ hồ là tiến tới bên tai Tống Tử Phong nói.

“Đó là CEO của cô ấy mà thôi.” Tống Tử Phong cười nhạt, nhỏ giọng nói. Thật ra thì coi như Nace không nói, hắn cũng có thể nghĩ đến, bỏ qua một bên quan hệ tình địch không nói, nói riêng về người này, Tần Lạc đúng là một người đàn ông không tệ, đối với Hạ Toa quả thật rất tốt, nếu như bọn họ thích không phải cùng một người phụ nữ có lẽ có thể làm bạn , đáng tiếc.

“CEO, còn rất quyến rũ không phải sao ?” Nghe lời nói của Tống Tử Phong , Nace không chút suy nghĩ bật thốt lên.

“Cô chẳng qua chỉ là một hộ lý , Hạ Toa là hạng người gì, còn chưa tới phiên cô bình luận.” Nghe Nace vừa nói như thế, Tống Tử Phong giận dữ đẩy xe lăn xoay người, hướng về phía Nace lạnh lùng nói, căn bản cũng không còn bận tâm đến Nace cả người cũng đang nằm ở trên lưng xe lăn của hắn.

Tống Tử Phong đột nhiên vừa đẩy xe lăn, Nace không có chú ý, thiếu chút nữa từ trên ghế salon té xuống, thấy Tống Tử Phong tức giận đùng đùng rất không hiểu rõ, cô tựa hồ cũng không nói cái gì có lỗi à? Hạ Toa rõ ràng là bạn gái hắn nhưng lại mập mờ với người khác. Đó không phải là quyến rũ là cái gì?

“ Cô cho rằng cô nói cho tôi biết những chuyện này, tôi sẽ chia tay với Hạ Toa sao? Cãi nhau sao? Không thể nào, người đàn ông kia tôi cũng biết, hắn đúng là thích Hạ Toa thì sao nào? Hạ Toa không có kết hôn với tôi , cô ấy là người tự do, có người theo đuổi là rất bình thường không phải sao?” Nhìn Nace mặt mờ mịt, Tống Tử Phong hừ lạnh một tiếng, hơi giận nói.

“Cô ấy là bạn gái của anh , cô ấy và anh lui tới còn bắt cá hai tay, thế này vẫn là bình thường sao?” Nace có chút im lặng, đây là lý luận kiểu gì a.

“Chuyện của tôi với cô ấy không cần phải giải thích với cô đi! Cô cho rằng cô là gì của tôi?” Tống Tử Phong nói xong cũng hướng cửa đi tới, hắn không muốn nghe bất kỳ lời nói không tốt nào về Hạ Toa nữa.

“Anh Tống , chẳng lẽ dũng khí đối mặt với sự thật anh cũng không có sao? Anh chẳng qua là chân bị thương, cô ấy có thể cùng anh và người khác ở chung một chỗ, người như vậy đáng giá anh quý trọng sao?” Nhìn bóng lưng giận dữ của Tống Tử Phong rời đi, Nace tức giận đứng lên ở sau lưng Tống Tử Phong la hét.

“Tôi đã nói với cô rồi, đây tất cả đều không liên quan tới cô , cô không cảm giác mình quản quá rộng sao? Cô cũng không phải là bạn gái của tôi, cô nên điều chỉnh lại cảm xúc của mình rồi.” Tống Tử Phong đi tới cửa ngừng lại, không quay đầu lại, nhàn nhạt nói qua.

“ Em muốn làm bạn gái của anh, em thích anh!” Bị Tống Tử Phong như vậy liền đâm kích, Nace đầu óc nóng lên, lời đã ra miệng, không còn biện pháp thu hồi.

“Cô muốn làm bạn gái tôi, cô hôm nay lần đầu tiên mới thấy tôi đi, tôi là người tàn phế, cô yêu thích tôi cái gì?” Tống Tử Phong đem xe lăn xoay người lại, nhìn Nace từ trên xuống dưới khẽ cười nói.

“Em đối với anh vừa thấy đã yêu, em cho là em có tư cách làm bạn gái anh hơn so với Hạ Toa , em có thể chăm sóc anh tốt hơn.” Lời nói đã đến nước này, Nace dứt khoát thông suốt nói ra cũng không để ý cái gì

thể diện hay không thể diện.

“Rất xin lỗi, người tôi thích là Hạ Toa, cô và Hạ Toa cũng không có bất kỳ điều gì có thể so sánh.” Nhìn bộ dạng Nace có chút kích động, Tống Tử Phong vẫn là vẻ mặt nhàn nhạt , uyển chuyển cự tuyệt.

“Em sẽ không bỏ qua.” Nace nhìn vẻ mặt Tống Tử Phong không thèm để ý chút nào , hận hận dậm chân nói qua.

“Tùy tiện!” Tống Tử Phong ném xuống lời nói, chuyển xe lăn đưa tay đi mở cửa.

“Hạ Toa.” Mới ra cửa liền nhìn đến Hạ Toa từ đầu hành lang kia đi tới, Tống Tử Phong mới vừa rồi còn mặt lạnh , lập tức thay một bộ dáng vẻ vui mừng, tự động chạy xe lăn tiến ra đón.

Tống Tử Phong kêu lớn tiếng như vậy, Nace tự nhiên cũng ở trong phòng nghe được, sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh nói.“Tống Tử Phong, một ngày nào đó anh sẽ vì hối hận vì hôm nay đã cự tuyệt tôi .”

Nhìn Tống Tử Phong tự mình một người đẩy xe lăn ra ngoài, Hạ Toa nhướng mày, này Nace cũng quá đáng đi, mình chỉ đi ra ngoài mua đồ ăn, mà để ột mình hắn ra cửa, thế này bảo cô sau này làm sao còn dám rời đi a.

“Sao lại có một mình anh đi ra.” Hạ Toa cầm hộp mì trong tay đưa cho Tống Tử Phong, mình đi tới đằng sau xe lăn , đẩy xe lăn xoay người, hướng phòng bệnh đi tới.

“ở trong phòng quá buồn bực, ra ngoài cho thoải mái .” Tống Tử Phong đang cầm hộp mì , nhếch miệng cười một tiếng nói.

“Anh a!” Nghe được Tống Tử Phong nói như vậy, Hạ Toa có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, không biết nên nói gì với hắn mới tốt, đã lớn như thế rồi, còn tùy hứng như vậy.

“Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, anh đói bụng.” Tống Tử Phong vui vẻ cười nói , nghiêng đầu liếc mắt nhìn Hạ Toa, thúc giục.

“Tốt lắm, đừng làm ầm , đây là bệnh viện.” Nhìn Tống Tử Phong tâm tình có vẻ rất tốt, Hạ Toa trên mặt cũng lộ ra nụ cười , những ngày qua cô vẫn rất lo lắng, chỉ sợ tâm tình của hắn không tốt, không nghĩ tới hắn còn rất thoải mái , vậy cô an tâm.

Đến cửa, Hạ Toa vừa định dừng lại đi mở cửa, Tống Tử Phong vừa nhấc chân liền đem cửa đá mở ra.

“Anh thật là , ngộ nhỡ đụng ảnh hưởng vết thương thì làm thế nào?” Nhìn Tống Tử Phong thế nhưng như vậy mở cửa, Hạ Toa dừng bước lại khiển trách.

“Biết, đừng nóng giận á!” Thấy Hạ Toa dáng vẻ không vui , Tống Tử Phong giống như đứa trẻ làm chuyện sai , cầu khẩn nhiều lần lấy lòng Hạ Toa.

Một màn như vậy khiến Nace ở trong phòng thấy mà tức giận , cô không nghĩ ra, tại sao Tống Tử Phong đối với mình lạnh nhạt như vậy, nhưng là đối với Hạ Toa lại là dịu dàng săn sóc, cô không hiểu, mình đến tột cùng là có chỗ nào so ra kém Hạ Toa, diện mạo, chiều cao, dáng người, cái nào không thể so với cô tốt?

Từ cửa vừa vào, Tống Tử Phong liền thấy Nace trên mặt không vui, nhưng là hắn chỉ liếc mắt một cái, tiếp tục đối với Hạ Toa làm nũng . Hắn thừa nhận dáng người chiều cao Hạ Toa quả thật so ra kém, nhưng diện mạo không quyết định lên tính cách con người, Nace vóc người này quả thật còn có thể, nhưng là cùng Tô Mạc so sánh, đó cũng không phải là kém hơn , coi như không có Hạ Toa, hắn làm sao lại để ý cô đây?

36. Q.1 - Chương 36: Đùa Giỡn Hay Bị Đùa Giỡn

Ngày cứ như vậy qua đi , rất nhanh một tháng đã trôi qua rồi, thương thế của Tống Tử Phong cũng rõ ràng đã khá nhiều, bác sĩ nói đang chuẩn bị làm phẫu thuật lần hai, chỉ cần làm điều trị thêm căn bản sẽ không có vấn đề.

Nace kể từ ngày bị Tống Tử Phong cự tuyệt , mặc dù đối với Hạ Toa ghi hận trong lòng, thời điểm mỗi lần thấy Tần Lạc tìm đến Hạ Toa , trong lòng cô liền vô cùng đồng tình Tống Tử Phong, thấy ba người thế nhưng sống chung hòa bình thì trong lòng trừ ngạc nhiên ra còn là giật mình, cô vẫn cho rằng Tống Tử

Phong thấy Hạ Toa cùng Tần Lạc thân mật sớm muộn gì cũng sẽ rời đi , không nghĩ tới ba người này lại là biết.

"Chẳng lẽ anh không tức giận sao?" Nae nhìn Hạ Toa cùng Tần Lạc vừa nói vừa cười đi ra ngoài, mặt kinh ngạc nhìn Tống Tử Phong đang ngồi ở trên giường chơi máy vi tính .

"Tôi có gì phải tức giận, Hạ Toa ở bệnh viện chăm sóc tôi một tháng, Tần Lạc tới đón cô ấy đi ra ngoài ăn cơm cũng là một chuyện rất bình thường ." Tống Tử Phong không ngẩng đầu, trong giọng nói cũng không có bất kỳ một tia bất mãn hay mất hứng nào.

"Em thật sự kém đến thế sao?" Nace dọn dẹp xong phòng, đi tới bên giường, thay Tống Tử Phong rót một chén trà, có chút không tự tin hỏi.

"Cô rất tốt." Tống Tử Phong ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Nace, lại đem ánh mắt chuyển tới máy tính .

"Vậy vì sao anh không thích em?" Nếu cô rất tốt, vậy vì sao hắn ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn cô lâu một cái đây?

"Cô rất tốt, nhưng không phải là mẫu người mà tôi thích, tôi nhớ lần trước đã nói rất rõ ràng, tôi không thể nào thích cô." Tống Tử Phong thở dài một tiếng, gấp máy tính lại , nhìn Nace có chút bất đắc dĩ nói .

Nace cười nhạt, không nói thêm gì nữa, kết quả này cô đã sớm biết, chỉ là cô không cam lòng, cho là Tống Tử Phong một ngày nào đó sẽ phát hiện cô tốt, nhưng trong mắt của hắn như cũ chỉ có một mình Hạ Toa , cho dù Hạ Toa cùng một người đàn ông khác vừa nói vừa cười, cử chỉ thân mật, trong mắt của hắn cũng chỉ có một mình Hạ Toa .

"Tống Tống, anh làm sao vậy ?" Tô Mạc kéo vali hành lý, đẩy cửa ra, cười đi vào.

"Tô Tô, em đã về ?" Thấy Tô Mạc ,Tống Tử Phong có chút giật mình, ngày hôm trước còn nói phải bận mất một tuần lễ, hôm nay đã xuất hiện ở bệnh viện, tốc độ này thật đúng là.

Thấy Tô Mạc đi tới, mặt Nace liền biến sắc, mặc dù Tô Mạc giờ phút này mặc đồ đen lại đội mũ lưỡi trai, nhưng có thể vẫn nhìn ra khí chất của cô vô cùng cao quý thanh nhã, hơn nữa ngay cả dáng người mà nói, cũng so với cô tốt hơn nhiều, từ cách mà cô và Tống Tử Phong gọi nhau, cũng có thể là người quen, giờ phút này cô đột nhiên đã hiểu, tại sao Tống Tử Phong sẽ cự tuyệt cô, cô có tự tin hơn so với Hạ Toa, nhưng không có tự tin có thể so sánh với cô gái gọi là Tô Tô này.

"Nace, tôi không có chuyện gì rồi, cô đi ra ngoài đi." Tống Tử Phong liếc mắt nhìn Nace đang ngồi ở một bên dịu dàng nói qua.

"Cô y tá này dáng dấp cũng không tệ lắm ." Nhìn Nace đi ra ngoài, đóng cửa lại, Tô Mạc nhìn Tống Tử Phong nhạo báng.

"Là còn có thể, nhưng cùng Tô Đại mỹ nhân so sánh với, còn là kém rất nhiều." Nhìn dáng vẻ Tô Mạc có chút hả hê , Tống Tử Phong khẽ cười nói.

"Lúc nào thì thay đổi biết nói chuyện như vậy?" Lời ngọt ngào ai chẳng thích nghe, huống chi là người trong lòng mình nói đây? Đối với khen ngợi của Tống Tử Phong , Tô Mạc cảm thấy vô cùng hưởng thụ.

"Mới vừa xuống máy bay chắc mệt lắm , nếu không em trước ngủ một lát, muốn ngủ bên cạnh anh ? Hay là ngủ trên sofa." Mặc dù nụ cười trên mặt Tô Mạc rất rực rỡ, nhưng không cách nào che giấu được sự mệt mỏi sau lưng .

"Em là muốn ngủ bên cạnh anh kia, chẳng qua em ngủ rất xấu , ngủ thiếp đi thích sờ loạn, mà anh lại không thể xuống giường, vì an toàn của anh , em nghĩ nên ngủ trên sofa là tốt lắm!" Tô Mạc không có cự tuyệt Tống Tử Phong đề nghị, bởi vì cô thật mệt chết đi, rất mệt mỏi.

Tống Tử Phong sửng sốt, vốn là hắn nghĩ trêu Tô Mạc một chút , không nghĩ tới đùa giỡn không được lại bị người ta trêu lại , thật là tự mình đào hố đem mình chôn.

"Bị em dọa sợ sao?" Nhìn Tống Tử Phong có chút mất hồn , Tô Mạc thẹn thùng cười cười, cả người nằm trên ghế sa lon, nghiêng người nhìn Tống Tử Phong nói.

“Có chút, ngủ đi, nghỉ ngơi thật tốt.” Tống Tử Phong khẽ cười gật đầu một cái.

Nhìn Tô Mạc cứ như vậy không đề phòng chút nào ngủ ở trên ghế sa lon, Tống Tử Phong có chút khổ sở cười cười, đối với tình cảm của Tô Mạc hắn là biết, nếu như hắn không có yêu Hạ Toa , như vậy hắn sẽ tiếp nhận Tô Mạc . Yhế nhưng trên đời làm gì có chữ nếu như, người thứ nhất hắn yêu là Hạ Toa, mặc dù Hạ Toa cùng Tô Mạc nếu đem ra so sánh thật sự là một trời một vực , nhưng hắn chính là không có thuốc nào cứu được nữa , hắn thích Hạ Toa ngây ngốc, ngơ ngác , hắn thích dẫn theo cô đứng ở ngã tư đường, sau đó cố ý hỏi, chúng ta nên đi chỗ nào đây? Nhìn ánh mắt mờ mịt của Hạ Toa , dáng vẻ uất ức, hắn cảm thấy mình còn sống, chính mình cũng có lúc cần cho người khác. Thật ra thì Hạ Toa nhận biết phương hướng rất kém , tính khí cũng không tiện , cũng không biết cách nói chuyện , làm việc gì cũng không cẩn thận , mỗi lần đều cần hắn dọn dẹp ở phía sau , có lẽ người khác sẽ cảm thấy như vậy mệt chết đi, nhưng hắn thật sự là thích thú. Hắn thích nghe Hạ Toa nguỵ biện, thời điểm mỗi lần nói không lại hắn, cô sẽ nói em cái gì cũng không bằng anh, anh có còn là đàn ông không ? đàn ông chính là muốn tới chiều chuộng phụ nữ a , anh thì sao ? Mỗi khi nhớ tới những thứ này, hắn cảm thấy rất vui vẻ. Ban đầu lúc chia tay hắn cho là mình sống không lâu nữa , không muốn liên lụy Hạ Toa cho nên lựa chọn rời đi, chỉ là không nghĩ tới vận khí của hắn cũng không tệ lắm, trị liệu mấy năm, rốt cuộc không sao, nguyên tưởng rằng có thể cùng Hạ Toa nối lại tình duyên, không nghĩ sẽ gặp phải một đối thủ mạnh mẽ như Tần Lạc , nhưng mà hắn sẽ không bỏ qua, Hạ Toa cuối cùng sẽ chọn ai còn là không biết đâu . Nghĩ tới đây Tống Tử Phong hai tay đã bất tri bất giác nắm thành quyền.

37. Q.1 - Chương 37: Đồng Hồ Đao Tay Sô Lượng Có Hạn

ở một phòng ăn gần bệnh viện , hai người cứ như vậy ngồi ở trong hành lang, chờ đợi. Hạ Toa tựa vào vai Tần Lạc ngủ thiếp đi. Tần Lạc vuốt ve gương mặt của Hạ Toa , có chút đau lòng, thật ra thì Tống Tử Phong đã vượt qua thời gian gian nan nhất , theo đạo lý mà nói coi như Hạ Toa rời đi cũng không có vấn đề gì, chuyện này hắn vẫn muốn tìm cơ hội nói với Hạ Toa , nhưng vẫn không có thời gian rỗi , hôm nay khó có được rãnh rỗi, cô lại cứ như vậy ngủ thiếp đi.

Nhưng vào lúc này, Hạ Toa bị chuông điện thoại di động trong túi kêu lên làm cho thức tỉnh, có chút ngượng ngùng nhìn Tần Lạc, từ trong túi sách móc điện thoại di động ra, vừa nhìn thấy số của Tô Mạc, cả người cũng tỉnh táo lại.

“Tô Tô, bao giờ cậu về”

“Mình đã ở bệnh viện, cậu và Tần Lạc vứ đi chơi vui vẻ đi, không phải lo lắng cho Tống Tống .”

“A, được.” Cúp điện thoại, Hạ Toa nhìn Tần Lạc đề nghị, “Chúng ta về nhà đi, bây giờ còn không đi định đợi đến lúc nào đây , đi siêu thị mua chút thức ăn mình về nhà nấu nhé.”

“Không trở về bệnh viện sao?” Nhìn Hạ Toa đứng dậy, Tần Lạc có chút nghi ngờ nói.

“Tô Tô ở bệnh viện rồi, em nghỉ một ngày, thế nào anh không vui hả ?” Hạ Toa giả bộ giận dỗi nói.

“Làm sao lại không vui chứ ? Cầu còn không được.” Tần Lạc ngây ngốc cười một tiếng, vội vàng đứng dậy, lôi kéo Hạ Toa nện bước nhẹ nhàng rời đi .

“Em có muốn ngủ một chút không ? Anh xem em có vẻ mệt .” Tần Lạc khởi động xe, nhìn Hạ Toa ngồi ở bên ghế phụ quan tâm hỏi thăm.

“Không cần, chúng ta rất lâu không có tán gẫu, anh nói chút chuyện mới mẻ ở công ty cho em nghe đi.” Một tháng này cô vẫn luôn ở bệnh viện, trừ thỉnh thoảng xem một chút báo chí , cùng Tống Tử Phong chơi một chút trò chơi, cảm giác cả người đều có chút ngớ ngẩn.

“Công ty vẫn như cũ, gần đây lại tới một nhóm thực tập sinh mới, cảm giác cũng rất đần .” Tần Lạc lúc nói lời này theo thói quen nhìn Hạ Toa một chút.

“Ý của anh là em cũng đần giống bọn họ , hay là em so với bọn họ còn đần hơn ?” Nhìn nụ cười hài hước trên mặt Tần Lạc , Hạ Toa tiến tới, cúi đầu hung hăng cắn một cái trên cánh tay hắn.

“Cái đồng hồ đeo tay này hình như hơi cao chút á ?” Tần Lạc lơ đễnh nhìn một chút cánh tay của mình, có chút ai oán nói.

“Anh, ghét!” Nhìn dáng vẻ Tần Lạc chỉ muốn đánh , Hạ Toa không khỏi khẽ kêu nói, xoay đầu hướng ngoài cửa sổ, không nhìn tới hắn.

Nhìn dáng vẻ thở phì hò của Hạ Toa , Tần Lạc tâm tình rất tốt, không khỏi hừ lên cười nhỏ.

“Đến siêu thị rồi ?” Nhìn Tần Lạc lái xe xuống dưới nhà để xe, Hạ Toa quay đầu hỏi thăm.

“Đúng vậy, không phải là em vẫn nhìn ngoài cửa sổ sao? Thế nào đến siêu thị cũng không biết, chẳng lẽ nói em nhìn ngoài cửa sổ là giả , thật ra thì em đang suy nghĩ tới anh , nghĩ tới anh định nói chuyện gì sao? Anh đang ở bên cạnh em đây này !” Tần Lạc cũng không biết mình hôm nay bị làm sao, không nhịn được lại trêu đùa Hạ Toa .

Phanh một tiếng, không đợi Tần Lạc xuống giúp cô mở cửa xe, Hạ Toa tự mình xuống xe , nặng nề đóng sầm cửa , giận dữ nhìn Tần Lạc ở đối diện , một bộ cắn răng nghiến lợi, hận không ăn được vẻ mặt của hắn.

“Đừng giận không được sao? Nhiều nhất anh về sau không nói ra sự thật , giấu ở trong lòng là được .” Tần Lạc đi tới bên cạnh Hạ Toa , ôm cô một cái .

“Chị đây không so đo với chú , chị đây tặng cho chú một cái đồng hồ đeo tay.” Hạ Toa nắm lên cánh tay của Tần Lạc , hung hăng cắn một cái, có chút hả hê cười.

“Kiểu dáng rất đẹp , về sau anh có thể ủng hộ thường xuyên , số lượng lớn nhất .” Mặc dù có chút bị đau , nhưng là Tần Lạc không hề biểu hiện ra, chỉ là giơ tay lên cẩn thận mà nghiên cứu một phen, có chút ai oán nói.

Nhìn bộ mặt tỉnh bơ của Tần Lạc, Hạ Toa không khỏi hì hì một tiếng bật cười, kéo tay Tần Lạc , hướng siêu thị đi tới.

Hai người ở trong siêu thị tùy ý đi dạo một chút, bất tri bất giác liền mua rất nhiều, lúc trả tiền mới phát hiện mua quá nhiều căn bản ăn không hết, Hạ Toa muốn trả lại một chút, lại bị Tần Lạc ngăn trở.

“Không có chuyện gì, ăn không hết để tủ lạnh, sẽ không lãng phí, Tô Mạc đã quay về, thời gian chúng ta ở chung một chỗ cùng ăn cơm sẽ nhiều hơn chút.” Tần Lạc lấy ra đưa tới.

Về đến trong nhà, vừa mở cửa ra, Hạ Toa liền không kịp chờ đợi hướng ghế sa lon nhào tới.

“Em nghỉ một lát đi, để anh nấu cơm cho .” Tần Lạc đem thức ăn toàn bộ để trong phòng bếp bắt đầu chuẩn bị .

” Em sẽ làm phụ bếp cho anh nhé .” Hạ Toa có chút ngượng ngùng từ trên ghế salon bò dậy, chen vào phòng bếp, nhìn bộ dạng Tần Lạc chạy đông chạy tây , Hạ Toa cảm thấy lỗ mũi có chút cay cay , một tháng này cô quan lo lắng cho Tống Tử Phong , chưa từng cân nhắc qua cảm thụ của Tần Lạc , nghĩ tới đây Hạ Toa thả gì đó trong tay ra , từ phía sau lưng ôm lấy Tần Lạc.

Tần Lạc bị Hạ Toa bất ngờ ôm lấy, ngẩn người một chút, chợt xoay người, ôm cô ở trong ngực, hôn lên cái trán của cô, gương mặt của cô, môi của cô.

Cho đến khi Hạ Toa thở không nổi, Tần Lạc mới buông lỏng tay ra , nhìn bộ mặt hồng hồng của Hạ Toa, cười cười, cưng chìu sờ sờ tóc của cô.

” Em lên xem TV đi , một lát là có thể ăn.”

“Em đi tắm đây .” Hạ Toa có chút ngượng ngùng nói xong, xoay người hướng đi lên lầu.

Tần Lạc nhìn bóng lưng cô rời đi, lắc đầu một cái, bọn họ cũng không phải là chưa từng xảy ra quan hệ thân mật , thế nào mỗi lần cũng ngượng ngùng như vậy đây?

Chờ Hạ Toa tắm xong xuống, Tần Lạc đã chuẩn bị tốt một bàn đồ ăn, đang cầm chén xới cơm.

"Ăn chậm một chút." Nhìn Hạ Toa ăn như hổ đói , Tần Lạc không nhịn được mở miệng nói.

"Vâng , ăn ngon thật, em còn muốn ăn thêm một chén." Hạ Toa hì hì cười một tiếng ngẩng đầu lên, cầm chén đưa tới trước mặt Tần Lạc . Thật ra thì chính cô vừa đứng lên đi hai bước là có thể tới xới cơm, nhưng cô chính là không muốn đứng lên.

"Uh." Tần Lạc nhận lấy chén, đứng dậy đi tới một bên.

"Hạ Toa, chúng ta thuê người chăm sóc cho Tống Tử Phong được không ? Vậy em cũng không cần ngày ngày khổ cực như vậy." Tần Lạc đem cơm đưa cho Hạ Toa, thử thăm dò.

"Không được, em không yên lòng ." Hạ Toa không chút suy nghĩ cự tuyệt.

"Nhưng chân của Tống Tử Phong phải mất hai ba tháng nữa mới tốt lên được ." Tần Lạc có chút tức giận nói. Nếu là cả đời không có biện pháp khỏi hẳn, có phải cả đời phải giúp hắn? Hắn là bạn trai của cô , thế nhưng trong một tháng tổng cộng thời gian ở chung với nhau cũng không đến ba ngày, bạn gái của mình mỗi ngày đều ở cùng với một người đàn ông khác, hẳn không có người đàn ông nào không để ý đi, bi kịch lớn nhất chính là người đàn ông này còn thích bạn gái của mình.

"Hai ba tháng sẽ trôi qua rất nhanh, Tô Mạc cũng trở về , em sẽ có rất nhiều thời gian cùng anh, đừng lo lắng, chớ ăn dấm." Hạ Toa cũng không có suy nghĩ nhiều, lại cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

"Hi vọng như thế ." Này trong vòng hai ba tháng tới, hắn nhất định phải phòng bị Tống Tử Phong cực kỳ chặt chẽ, tránh cho đến lúc đó xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hắn sẽ không thể chịu nổi.

Hạ Toa ăn cơm tối, vỗ vỗ bụng mình có phần ăn quá no , nhìn ngoài cửa sổ, hài lòng nói, "Nếu là ngày ngày Tần Lạc đến làm cho em thật là tốt bao nhiêu."

"Cái này thì có gì khó , chỉ cần em không chán anh , anh nguyện ý cả đời nấu cơm cho em." Tần Lạc đang dọn dẹp cái bàn, nghe Hạ Toa vừa nói như thế, khẽ cười nói, nếu quả như thật cả đời có thể như vậy, thật quá hạnh phúc.

38. Q.1 - Chương 38: Cuộc Đời Này Không Có Nếu Như

Nace ngồi ở trên ghế ngoài hành lang , cô đang đợi, chờ Hạ Toa trở lại. Cô thừa nhận cô là một Nhân Mã , thích sẽ nói ra, không thích sẽ cự tuyệt, ghét lề mà lề mề, cô thích Tống Tử Phong không có sai, nhưng Tống Tử Phong thích Hạ Toa, Hạ Toa lại thích Tần Lạc, mà Tô Mạc lại thích Tống Tử Phong, nhìn quan hệ của bốn người bọn họ , cô cảm thấy mệt chết đi. Thật ra thì chuyện này căn bản không liên quan đến cô, nhưng cô chính là không nhịn được mới nói, chết tiệt , không thích vậy thì nói rõ ràng, sau đó cắt đứt liên lạc là xong , còn cứ nhất định giữ liên lạc dây dưa lúc nào thì mới có thể kết thúc ?

"Lộc cộc lộc cộc lộc cộc." Truyền đến một hồi tiếng bước chân quen thuộc, Nace hướng đầu hành lang nhìn qua , quả nhiên là Hạ Toa không có sai, đứng lên nghênh đón.

"Hạ Toa, tôi có chút chuyện muốn nói với cô ." Nace khuôn mặt nhăn nhó đi tới trước mặt Hạ Toa ngừng lại nói.

"Có việc gì thế?" Hạ Toa nhìn Nace hỏi thăm.

"Đi , chúng ta tới bên kia nói ." Nace chỉ tới khúc quanh cầu thang cách đó không xa .

Hạ Toa có chút do dự đi theo sau lưng Nace, dường như giữa hai người bọn họ cũng không có quan hệ gì, rốt cuộc Nace sẽ nói gì với cô ? Hạ Toa đang suy nghĩ, Nace đang đi ở phía trước dừng bước lại , làm hại cô đầu đụng vào.

"Cô thật là lỗ mãng, tôi không biết Tống Tử Phong vì sao sẽ thích cô?" Nace xoay người khinh bỉ nhìn Hạ Toa đang xoa trán nói.

“Tại sao cô lại nói chuyện của Tống Tử Phong ?” Hạ Toa ngẩng đầu lên có chút giật mình nhìn Nace.

“Dạ, tôi cũng là phụ nữ , tôi có thể nhìn ra cô và Tần Lạc thích nhau , nếu là như vậy , cô cần gì phải trêu chọc Tống Tử Phong đây? Tô Mạc cũng là bạn của cô đi, cô không thấy bạn mình yêu cực khổ sao , tôi không biết cô làm sao nữa .” Nace vuốt mấy sợi tóc trên trán , dựa vào lan can cầu thang .

” Chuyện tình cảm không phải chúng tôi có thể quyết định, tôi biết rõ cô thấy tôi không vừa mắt, nhưng không phải tôi rời đi, bọn họ sẽ đến với nhau .” Nếu như đơn giản như vậy, cô sớm bỏ đi thật xa rồi.

“Đúng, nhưng cô có nghĩ tới hay không, không phải ai không có người nào sẽ sống không được, nếu như cô từ thế giới của Tống Tử Phong biến mất, cô cảm thấy hắn sẽ như thế nào đây? Sa sút thêm vài năm cũng sẽ quên.” Tình cảm không chịu được đúng là thời gian, dù tình cảm có sâu đậm đến đâu cũng sẽ bị thời gian mài càng ngày càng nhạt, càng ngày càng nhạt, có lẽ cả đời cũng sẽ không quên, nhưng là tối thiểu sẽ không giống như bây giờ dây dưa không rõ.

“Tôi.” Hạ Toa nhất thời cứng họng, cái vấn đề này, cô chưa có từng nghĩ tới , Tống Tử Phong quay về để cho cô nhớ lại rất nhiều chuyện tốt đẹp trước đây , nhưng cô bây giờ đã lựa chọn Tần Lạc, chuyện đã qua cũng chỉ có thể để cho nó qua đi, chỉ có thể coi như kỷ niệm mà thôi.

“Tôi cũng thích Tống Tử Phong, nhưng khi tôi thấy Tô Mạc, một chút xíu ý tưởng cũng không có, bởi vì trong mắt cô ấy chỉ có Tống Tử Phong , mà cô thì sao? Vừa hưởng thụ sự dịu dàng của Tần Lạc , vừa lại cùng Tống Tử Phong dây dưa không rõ , tôi thật sự vô cùng hoài nghi Tần Lạc có phải đàn ông hay không , làm sao có thể cho phép cô làm như vậy đây?” Nace vừa nói vừa lắc đầu một cái, một bộ dạng không hiểu.

“Có lẽ cô nói không sai, tôi không quyết đoán , nhưng là hiện tại chân của Tống Tử Phong còn chưa có khỏi hẳn, tôi không thể nói, chờ anh ấy khỏi, tôi sẽ tìm một cơ hội nói cho anh ấy biết.” Hạ Toa thở dài suy nghĩ một chút, Nace nói quả thật không sai, nếu như vẫn kéo dài như vậy, đến cuối cùng bị thương là bốn người, có lẽ cô thật nên suy nghĩ có nên tìm cho Tống Tử Phong một người chăm sóc không, sau đó mình ở tìm một công việc mới , tận lực tránh khỏi thời gian dài hai người chung đụng.

“Tôi biết rõ chuyện này thật ra thì một chút quan hệ cũng không có liên quan tới tôi , tôi thích Tống Tử Phong, tôi không quan tâm anh ấy có thích tôi hay không, tôi không muốn nhìn thấy anh ấy bị thương, vết thương tình cảm , so với vết thương trên thân thể thời gian khép lại sẽ rất lâu , có những vết thương cả đời có lẽ đều không thể khép lại.” Lúc Nace vừa nói chuyện có chút biểu lộ thương cảm, thời điểm tuổi trẻ bồng bột cô cũng phấn đấu quên mình cũng có yêu một người đàn ông, nhưng cuối cùng do đủ loại nguyên nhân hai người chia tay, chuyện này thành vết thương trong lòng cô vĩnh viễn không cách nào khép lại , cô không hy vọng Tống Tử Phong trong lòng cũng có một vết thương như thế tồn tại.

“Cám ơn cô , Nace.” Hạ Toa nhìn Nace gật đầu một cái, chân thành nói.

“Đi thôi, chúng ta trở về phòng bệnh thôi.” Nace thở dài, dẫn đầu bước nhanh hướng phòng bệnh đi tới.

Hạ Toa yên lặng đi ở sau lưng của Nace , canh chừng bóng lưng cô, đối cô địch ý giảm đi rất nhiều, cũng rốt cuộc hiểu tại sao Nace mỗi lần thấy Tần Lạc tìm đến cô sẽ không cho cô sắc mặt tốt.

Hai người một trước một sau trở lại phòng bệnh, Tô Mạc đã tỉnh , ngồi ở trên ghế sa lon gọt trái cây, Hạ Toa nhìn Tô Mạc cười cười, trên mặt hơi có một ít lúng túng.

“Ăn táo thôi.” Tô Mạc cầm lên quả táo mới vừa gọt xong đưa tới.

“Không, mình mới ăn ở nhà rồi .” Hạ Toa khoát khoát tay, nhìn hành lý của Tô Mạc ở góc phòng, trong lòng có chút giật mình, không nghĩ tới Tô Mạc vừa xuống máy bay liền trực tiếp tới bệnh viện, ngay cả công ty cũng không trở lại.

“Tô Tô, nếu mệt thì cứ ngủ đi .” Hạ Toa đi tới bên người Tô Mạc ngồi xuống, quay đầu nhìn cô nói.

“Cô ấy mới vừa rồi đã ngủ một giấc rồi, em không biết Tô Tô ngủ quá không yên đấy , anh thật sự sợ cô ấy từ trên ghế salon lăn xuống đấy .” Tống Tử Phong gấp máy tính lại , liên tục không ngừng báo cáo cho Hạ Toa .

“Lại nói bậy, rõ ràng là ghế sa lon quá mềm nên em không có quen.” Tô Mạc có chút không vui hướng về phía Tống Tử Phong trợn mắt , lại quay đầu nhìn Hạ Toa giải thích.

“Uh, chính là ghế sa lon quá mềm .” Hạ Toa nhìn Tô Mạc khẽ cười nói. Cô và Tô Mạc rất sớm đã biết, làm sao có thể không biết cô người này ngủ vẫn không an phận đây?

“Nghe chưa, nghe chưa ?” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tô Mạc hả hê nhìn Tống Tử Phong kêu lên . Tướng ngủ của mình cô làm sao mà không biết ? Từ trên ghế salon lăn xuống đất là bình thường , không có từ trên ghế salon lăn xuống đất mới là không bình thường á.

“Hai người các cô , ai, tôi đây sao mà khổ thế chứ?” Tống Tử Phong ai oán nhìn hai người, lẩm bẩm.

Hạ Toa dùng khóe mắt liếc mắt nhìn Tô Mạc ở bên cạnh , phát hiện ánh mắt của cô chưa bao giờ từ trên người Tống Tử Phong dời đi, cho dù có, đó cũng là rất ngắn ngủi . Hạ Toa vừa ngẩng đầu vừa đúng cùng ánh mắt của Nace đụng chạm nhau, Nace cũng không có mở miệng, chuyển ánh mắt hướng Tô Mạc cùng Tống Tử Phong.

“Chẳng lẽ hôm nay anh mới biết em với Hạ Toa là một phe à, ” Tô Mạc nhìn Tống Tử Phong hả hê cười, nhưng nhưng mà trong nội tâm lại là ê ẩm, nếu như cô và Hạ Toa không phải một phe thì cô sẽ dùng tất cả biện pháp để làm cho Tống Tử Phong yêu mình, nhưng cuộc đời này làm gì có chữ nếu như ?

39. Q.1 - Chương 39: Chủ Nhà Hàn Dạ Cho Ngôi Sao Tô Mạc Thuê Nhà

Hạ Toa đứng ở trong hành lang, cúi đầu gọi điện thoại, lời nói của Nace để cho cô suy nghĩ rất nhiều. Có lẽ thật sự cô nên từ từ bước ra khỏi thế giới của Tống Tử Phong , như vậy Tô Mạc và Tống Tử Phong mới có thể đến với nhau được.

“Tần Lạc, chuyện này phải nhờ anh rồi .” Hạ Toa ở trong hành lang đi tới đi lui.

“Chuyện này cứ giao cho anh là được .” Trong lời nói của Tần Lạc không giấu được nội tâm đang vui sướng.

“Trước cứ như vậy, tình huống cụ thể, ngày mai gặp em sẽ nói.” Nghe thấy tiếng cửa mở, Hạ Toa cười cười tắt điện thoại.

” Cậu nói chuyện với Tần Lạc à ?” Nhìn Hạ Toa bỏ điện thoại vào trong túi, Tô Mạc cười nhạt một tiếng hỏi.

“uh, đúng rồi, lần này cậu trở về ở bao lâu?” Hạ Toa gật đầu một cái, thừa nhận .

“Nửa năm, mình xin nghỉ phép rồi, nửa năm này cũng sẽ ở S thị.” Lúc nói lời này, Tô Mạc có chút thương cảm, trong mắt của cô chỉ có hắn, còn trong mắt của hắn chỉ có Hạ Toan , thật đáng buồn, tình cảm thật là oan trái.

“Cậu đã tìm được căn phòng thích hợp nào chưa ? Ở khách sạn cũng không phải là biện pháp.” Vừa nghe Tô Mạc nói, trong lòng Hạ Toa liền bắt đầu tính toán, nếu như Tô Mạc cùng Tống Tử Phong trở thành hàng xóm, như vậy có thể xảy ra rất nhiều chuyện không phải sao? Có lẽ giữa bọn họ sẽ phát sinh ra tình cảm cũng chưa biết chừng.

“Còn chưa có, mới trở về, mình tạm thời ở khách sạn.” Trong lòng Tô Mạc dĩ nhiên không có suy nghĩ nhiều như Hạ Toa , nói thẳng ra ngoài.

“Mình có người bạn hình như có phòng cho thuê, để mình hỏi lại xem thế nào ”.Hạ Toa cười đi lên trước, ôm lấy cánh tay Tô Mạc , đẩy cửa phòng ra, hướng bên trong đi tới.

” Anh đang làm việc à ?” Hạ Toa đi tới bên giường Tống Tử Phong hỏi thăm.

” ở bệnh viện không thoải mái , giúp anh tìm một căn phòng , chủ nhà trước kia đã cho người khác thuê nà mất rồi.” Tống Tử Phong gấp máy vi tính lại nhìn Hạ Toa không chút khách khí nói.

“Vâng, chờ em tìm được phòng sẽ làm thủ tục xuất viện cho anh.” Hạ Toa gật đầu một cái đồng ý, cứ tưởng rằng mình phải mở miệng trước , không nghĩ tới Tống Tử Phong tự mình nói ra, như thế cũng tiết kiệm cho cô không ít chuyện.

Chuyện phòng ở rất nhanh đã chuẩn bị xong , Tần Lạc nói với Hàn Dạ , Hàn Dạ rất hưng phấn liền đem ngay hai gian phòng ở bên cạnh phòng mình dọn sạch sẽ . Về phần giá tiền cũng chỉ là thu một chút lấy lệ.

Hàn Dạ mở cửa, nhìn vào thang máy, biết rõ hôm nay Tô Mạc sẽ đến, cả một đêm hôm qua hắn cũng không có ngủ ngon. Sáng sớm đã thức dậy, đi đi lại lại ở bên trong phòng , xem còn có cái gì không ổn, ăn mặc chỉnh tề ngay cả đầu tóc cũng là chải chuốt thậ kỹ .

” Khu này nhìn qua cũng không tệ lắm, cũng rất tiện nghi.” Đi ra thang máy, Tô Mạc nhìn mấy bức tranh vẽ treo trên tường , quay đầu hỏi Hạ Toa.

” Nhà của bạn tôi , rất rẻ, dù sao thì hắn cũng bỏ không .” Tần Lạc nhận được ám hiệu của Hạ Toa , hời hợt nói.

Tô Mạc liếc mắt nhìn Tần Lạc, gật đầu một cái, không có mở miệng, trong lòng cũng đã quyết định, đến lúc tìm được một căn phòng thích hợp hơn thì sẽ chuyển đi, không muốn phải nhờ vả Tần Lạc nhiều.

” Mọi người đã tới, Tô Mạc .” Hàn Dạ vừa nghe đến tiếng nói chuyện không kịp chờ đợi liền đi ra, nói là mọi người , nhưng lại trực tiếp kêu tên Tô Mạc, trực tiếp giành lấy hành lý từ tay Tô Mạc .

“Là anh?” Tô Mạc nhất thời không có nhận ra, suy nghĩ kỹ một hồi mới nhớ .

“Đúng vậy, đây là nhà của tôi. Hi vọng cô sẽ thích.” Hàn Dạ nói xong rồi cầm chìa khóa trong tay đưa cho Tô Mạc.

“Cám ơn.” Tô Mạc có chút ngạc nhiên nhìn Hàn Dạ, đối với việc chủ động nhiệt tình của hắn , trong khoảng thời gian ngắn cô có chút không thích ứng.

Thấy dáng vẻ ân cần của Hàn Dạ , Hạ Toa có chút tức giận nhìn Tần Lạc, vốn là muốn tạo cơ hội cho Tô Mạc với Tống Tử Phong , bây giờ lại thêm một Hàn Dạ ở giữa đây là chuyện gì xảy ra !

Nhìn dáng vẻ ân cần của Hạn Dạ đối với Tô Mạc , trong lòng Tần Lạc có chút hài lòng , nhưng bị Hạ Toa nhìn như vậy , sắc mặt lập tức lại thay đổi, cố ý thả chậm bước chân, đi tới bên cạnh Hạ Toa kéo cô lại hỏi .

“Thế nào? Không hài lòng sao?”

” Anh hỏi ai không hỏi lại đi hỏi Hàn Dạ , chẳng lẽ anh không biết em định tác hợp Tống Tử Phong với Tô mạc nên mới muốn tìm hai phòng gần nhau sao?” Hạ Toa kéo cánh tay Tần Lạc , bấm hắn một cái nói.

“Nhưng bây giờ thì sao ?” Thật ra thì hắn là cố ý, kể từ lần đầu tiên hắn nhìn thấy Tống Tử Phong, hắn cũng không thích hắn (TTP) , từ nội tâm hắn mà nói, hắn vẫn hy vọng Tô Mạc có thể ở bên Hàn Dạ.

“Thôi, thôi, nếu là Tô Mạc có thể đến với Hàn Dạ cũng tốt .” Chuyện tình cảm dù sao không phải cô có thể quyết định, nếu như Hàn Dạ thật sự có bản lãnh mang lại hạnh phúc cho Tô Mạc , như vậy có lẽ đây chính là duyên phận giữa bọn họ , chỉ là nhìn tình hình bây giờ xem ra Hàn Dạ có thể lấy được lòng của Tô Mạc xác suất cực kỳ thấp.

“Đúng vậy , chúng ta không nên quan tâm nhiều như vậy, đúng rồi thủ tục xuất viện cho Tống Tử Phong em đã làm xong chưa ?” Tần Lạc cười nhạt một tiếng, chuyển đề tài.

“Đã nói xong, ngày mai sẽ đi làm, dù thế nào đi nữa anh ấy cũng không có bao nhiêu đồ , em với Tô Mạc tới dọn là được rồi.” Cô cũng không hy vọng đến lúc đó có chuyện gì không vui .

Tần Lạc gật đầu một cái, như vậy cũng tốt, dù thế nào đi nữa hắn căn bản cũng không thích khi thấy Tống Tử Phong, nhìn đến ánh mắt của hắn khi nhìn Hạ Toa , hắn chỉ hận không xông lên đánh hắn một trận được.

40. Q.1 - Chương 40: Cùng Khích Lệ Nhau

Từ ngày Tống Tử Phong vào ở, chuyện tình cảm rối rắm của mọi người lại bắt đầu. Cũng không biết là Tần Lạc nói gì với Hàn Dạ hay là hắn phát giác chuyện gì đi. Hàn Dạ luôn có trăm phương ngàn kế không để cho Tô Mạc có thể ở một mình bên cạnh Tống Tử Phong , mà hắn cũng trở thành khách quen trong nhà Tống Tử Phong .

"Thức ăn có vừa miệng không?" Hàn Dạ vừa uống canh, vừa hỏi thăm Tống Tử Phong ngồi ở đối diện .

"Cám ơn, rất ngon " Tống Tử Phong gật đầu một cái, nhìn Hàn Dạ, có chút ngượng ngùng. Hắn đương nhiên biết Hàn Dạ đây là có dụng ý khác, hoàn toàn là bởi vì Tô Mạc, nhưng người được hưởng nhiều nhất lại là hắn .

"Trước kia đều ăn cơm một mình, rất buồn , có hai người ở đây, cũng vui vẻ hơn." Hàn Dạ tỉnh bơ nói xong, không thể không biết chính mình là đang nói dối, phải biết rằng hắn là không bao giờ chịu ăn cơm một mình rồi .

"Thật ra thì anh không cần nấu ăn cho chúng tôi , tôi cùng Tống Tử Phong tùy tiện ăn một chút là xong rồi, làm phiền anh mất thời gian ." Tô Mạc uống xong một ngụm cuối cùng trong chén canh, nhàn nhạt nói qua.

Mấy ngày nay cô cũng suy nghĩ rất nhiều, nếu Hạ Toa đã bày tỏ rõ thái độ của mình, cô nên nắm chặt cơ hội này, dùng thời gian nửa năm này cố gắng ở bên cạnh Tống Tử Phong . Nhưng bây giờ Hàn Dạ một ngày ba bữa lại tới, thời gian cô và Tống Tử Phong gần gũi thậm chí cũng không nhiều bằng thời gian mà Hàn Dạ cùng Tống Tử Phong ở chung với nhau .

"Anh cảm thấy vô cùng thoải mái ." Tống Tử Phong nhìn Tô Mạc phản bác, vốn là Hạ Toa muốn thuê cho hắn một người giúp việc , nhưng hắn không đồng ý, hắn cũng không phải là không thể động, còn không đến mức hoàn toàn muốn nhờ người giúp việc chăm sóc.

"Anh thoải mái là tốt rồi, em có hẹn với Hạ Toa, em đi trước ." Tô Mạc có chút bất đắc dĩ nhìn Tống Tử Phong một cái nói.

"Uh, có Hàn Dạ ở đây, em không phải lo lắng cho anh , đi chơi vui vẻ ." Tống Tử Phong cười cười nói.

Tô Mạc đi ra đóng cửa phịch một tiếng .

"Anh và Tô Tô tình cảm thật tốt, tôi thật sự hâm mộ." Nhìn Tô Mạc rời đi, Hàn Dạ thái độ có chút ảm đạm.

"Ai, thật ra thì tôi cũng không có hơn cậu bao nhiêu đâu , tôi thích chính là Hạ Toa, mà tôi biết cậu thích Tô Mạc, bởi vì ánh mắt cậu nhìn cô ấy tràn đầy nhu tình." Tống Tử Phong nhìn Hàn Dạ cười nhạt.

"Hạ Toa thích chính là Tần Lạc, Tần Lạc cũng thích Hạ Toa, chẳng lẽ anh lại muốn chia rẽ họ sao?" Thông qua mấy ngày hắn chung đụng với Tống Tử Phong , vốn là cũng không thích hắn, hiện tại cũng chầm chậm bắt đầu hiểu hắn, nói cho cùng thật ra thì hai người bọn họ giống nhau về chuyện tình cảm , người mà bọn họ yêu lại yêu người khác.

"Tôi biết , nhưng dù sao tôi và Hạ Toa đã từng trải qua rất nhiều chuyện, tôi tin tưởng cô ấy vẫn còn tình cảm đối với tôi , nếu không cũng không thể chăm sóc tôi như thế." Tống Tử Phong lạnh nhạt cười một tiếng, chỉ cần có một tia hy vọng hắn cũng sẽ không buông tha, huống chi hắn đã điều tra qua Tần Lạc rồi, họ cuối cùng không thể nào đến với nhau được , cuối cùng Hạ Toa nhất định sẽ trở lại bên cạnh hắn.

"Thì có lẽ , ai...! ." Hàn Dạ thở dài nói, ngay cả chuyện của mình hắn cũng không biết làm thế nào, cần gì để ý chuyện giữa Tống Tử Phong và Hạ Toa đây?

"Tôi biết cậu và Tần Lạc là bạn bè, tôi cũng biết Tần Lạc làm thế này là muốn tôi tiếp nhận Tô Mạc, nhưng mà hắn tính lầm rồi, tôi tuyệt đối không thể nào buông tha Hạ Toa , chỉ cần Hạ Toa một ngày không có kết hôn tôi liền một ngày không buông tha, coi như cô ấy có kết hôn, tôi cũng đợi cô ấy cả đời, đến khi nào chết mới thôi ." Thái độ của Tống Tử Phong khi nói những lời này là quyết tuyệt, kiên định.

“Tốt, tôi cũng vậy , cũng sẽ đợi cô ấy cả đời, đến chết mới thôi .” Hàn Dạ vỗ bàn một cái, cũng kiên quyết nói. Thật ra thì hắn đối với tình cảm của mình với Tô Mạc một điểm nắm chặt cũng không có, nhưng khi nhìn đến Tống Tử Phong kiên định như vậy, hắn cũng hạ quyết tâm .

“Mặc dù tôi rất hi vọng cậu và Tô Mạc ở chung một chỗ, nhưng có thể sao? Cậu có nghĩ tới nếu cậu và cô ấy ở chung một chỗ phải chấp nhận những chuyện gì không ? Trong nhà cậu có thể tiếp nhận một cô con dâu là ngôi sao không ? Nhưng mặc kệ như thế nào, tôi hi vọng cậu có thể mang hạnh phúc tới cho Tô Mạc .” Tống Tử Phong đẩy xe lăn chuyển tới bên sofa, mở TV.

“Uh, tôi biết rồi.” Hàn Dạ gật đầu một cái, lên tiếng.

”

Tô Mạc không có ở đây, hôm nay cậu rửa bát đi thôi.” Tống Tử Phong cầm hộp điều khiển TV không ngừng chuyển kênh, nhàn nhạt nói qua.

“Uh, rõ rồi.” Hàn Dạ vừa dọn dẹp cái bàn vừa gật đầu nói.

41. Q.1 - Chương 41: Cậu Quan Tâm Quá Nhiều!

Tần Lạc không nghĩ tới Hàn Dạ sẽ chủ động tìm hắn, cũng không nghĩ tới Hàn Dạ sẽ nói như vậy , đây là có ý gì? Dầu gì bọn họ biết nhau thời gian so với hắn cùng Tống Tử Phong dài hơn đi, làm sao mới có vài ngày lại thành như vậy. Hàn Dạ thế nhưng lại nói chuyện giúp Tống Tử Phong , tới khuyên hắn buông tay, còn nói cái gì nên tác hợp cho hắn và Hạ Toa, dù sao bọn họ đã từng yêu nhau . Nếu như không phải là nể mặt Tuyết Thiếu và Tang Thuyết , như vậy hắn nhất định đã đấm cho hắn một cái rồi đuổi ra khỏi phòng làm việc của mình rồi.

“Cậu trừ khuyên tôi buông tha Hạ Toa ra còn có gì muốn nói sao?” Tần Lạc hai chân vắt tréo , nhìn chằm chằm vào Hàn Dạ đang ngồi ở trên ghế sa lon , gương mặt lạnh lùng nói.

“Anh biết là em không phải ý này mà , anh cũng biết anh chưa chắc có thể cùng Hạ Toa đi tới cuối cùng, anh không phải quên mất, anh có vị hôn thê sao .” Hàn Dạ thở dài một cái, ngày hôm qua hắn và Tống Tử Phong hàn huyên cả đêm, bị tình cảm của hắn đối với Hạ Toa làm rung động, cho nên hôm nay mới lỗ mãng tìm tới công ty của Tần Lạc .

“Cậu đã biết vị hôn thê này , vậy cậu cũng có thể biết, Yên Nhiên căn bản không phải vị hôn thê của tôi , cô ấy là vợ chưa cưới của Tần Hạo , có quan hệ gì tới tôi?” Tần Hạo chết rồi, như vậy hôn sự cũng có thể thôi, tại sao còn muốn để cho hắn gánh chịu? Hắn có người trong long của hắn, có suy nghĩ muốn một cuộc sống khác.

“Em biết anh đây là đang nói lẫy, thật ra thì trong lòng anh rất rõ ràng, thân phận chúng ta làm gì có quyền lợi tự chọn hôn nhân ình. Em có lẽ có thể làm ọi người trong nhà tiếp nhận Tô Mạc, nhưng là người nhà anh tuyệt đối không thể nào chấp nhận Hạ Toa , chẳng lẽ đến lúc đó anh muốn thấy cô ấy bởi vì anh mà bị tổn thương sao?” Nghĩ tới chuyện sau này có thể xảy ra Hàn Dạ cũng có chút kích động.

“Chuyện này tôi không muốn nói nhiều, tôi chỉ muốn ở bên cạnh Hạ Toa , từ lần đầu tiên khi gặp cô ấy tôi đã xác định, cậu có biết tôi gặp được cô ấy lúc cô ấy bao nhiêu tuổi không? Cô ấy mới tám tuổi, còn tôi mười ba tuổi.” Nhớ tới lần đầu tiên gặp Hạ Toa , khuôn mặt Tần Lạc trở nên nhu hòa không ít.

“Nhưng bây giờ anh đã không phải là anh ngày đó, cô ấy cũng không phải là cô ấy nữa !” Hạ Toa hôm nay cũng hai mươi tuổi cũng đã tốt nghiệp đại học , đã qua mười hai năm rồi, coi như khi còn bé cả hai đều có cảm tình thì thế nào? Đúng là vẫn còn không có ở cùng nhau không phải sao?

“Tôi vẫn là tôi, cô ấy chính là cô ấy, bây giờ tôi là bạn trai của cô ấy, cô ấy bây giờ là bạn gái của tôi, điểm này cậu không thể phủ nhận .” Tần Lạc có chút kích động, đứng lên, đi tới bên cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ, một quyền nện trên cửa kính, giận dữ nói.

“Em biết anh không thích nghe những thứ này, nhưng em hi vọng anh hãy suy nghĩ một chút, hai người có tương lai sao? Có thể ở chung một chỗ sao? Sẽ hạnh phúc sao?” Hàn Dạ có chút bất đắc dĩ thở dài, liên

tiếp ném cho Tần Lạc ba vấn đề, cười khổ, hắn lần này thật sự là quá hoang đường rồi, thế nhưng lại chạy tới nói chuyện này với Tần Lạc.

"Cậu không thấy rằng mình quan tâm quá nhiều ?" Tần Lạc gương mặt lạnh lùng xoay đầu lại, nhìn Hàn Dạ nói.

"Quả thật chuyện này em quan tâm quá nhiều, nhưng cũng là vì muốn tốt ọi người." Hàn Dạ nhún nhún vai, nhàn nhạt nói qua.

"Rất xin lỗi, để cho cậu thất vọng, cậu trở về nói cho Tống Tử Phong, cám ơn sự quan tâm của hắn, tôi với Hạ Toa hiện tại rất tốt, bảo hắn đặt tim ở trong bụng đi ." Tần Lạc đi tới cửa vừa nói xong, kéo cửa ra hướng về phía Hàn Dạ làm một tư thế xin mời.

"Anh hiểu lầm em , em đi trước." Hàn Dạ thở dài, hướng Tần Lạc gật đầu một cái, đi ra khỏi phòng làm việc.

Hàn Dạ chân trước mới vừa ra khỏi phòng làm việc, Tần Lạc nặng nề đóng cửa, ngồi phịch xuống ghế sofa, thật ra thì tất cả những gì mà Hàn Dạ nói đều là sự thật, chỉ là hắn chưa từng nghĩ tới . Bởi vì hắn không muốn suy nghĩ, nhưng hôm nay bị Hàn Dạ vừa nói như thế, hắn không thể không suy tính một chút.

Hắn có thể vào Tần gia, là bởi vì người đàn ôn duy nhất của Tần gia là Tần Hạo ngoài ý muốn đã chết , hắn mới được phép bước vào Tần gia, không thể phủ nhận Tần gia của cải rất nhiều, ăn mặc dùng đều là tốt nhất, đắt tiền nhất , ngay cả trường học cũng là trường học tư nhân nhiều tiền nhất . Nơi đó không phải một giáo viên dậy mấy học sinh, mà là một học sinh mấy giáo viên , hoàn toàn là trường học một chọi một .

Mấy năm học , rèn luyện, rốt cuộc lại để cho hắn lấy một tư thái mới một lần nữa xuất hiện trước mặt mọi người , chỉ là lần này không giống như lần trước . Lần trước là vây lại xem thường , lần này là vây lại nịnh nọt. Người duy nhất đối với mình tốt là Tần Di cũng lập gia đình trong lúc hắn đang học, không thể tham gia hôn lễ của cô , hắn cảm thấy rất tiếc nuối. Dù sao Tần Di là người duy nhất nói chuyện với hắn, là người duy nhất khích lệ hắn.

Lần này có thể ở S thị gặp được, hắn rất vui vẻ , bởi vì hắn ở thành phố này gặp được hai người rất quan trọng đối với mình , nhưng những lời nói vừa rồi của Hàn Dạ giống như tạt một gáo nước lạnh vào mặt hắn .

Trong túi , điện thoại truyền đến một hồi chuông quen thuộc , không cần xem số hắn cũng biết đây là ai , không sai đúng là Hạ Toa . Bởi vì danh bạ điện thoại riêng của hắn tổng cộng cũng chỉ lưu không đến mười người , mỗi người lại dùng một kiểu nhạc chuông riêng. Nếu như là dĩ vãng hắn sẽ vui mừng nhận điện thoại của Hạ Toa rồi bắt tán gẫu , nhưng là bây giờ, hắn rất mờ mịt, chịu khổ chịu tội hắn không sợ, hắn duy nhất sợ chính là Hạ Toa bị tổn thương , như vậy hắn sẽ không thể tha thứ chính mình.

42. Q.1 - Chương 42: Lại Gặp Tang Thuyết

Hạ Toa chẳng có mục đích đi lang thang ở trên đường , sáng sớm hôm nay đi mấy văn phòng giới thiệu việc làm , công việc thì rất nhiều , thế nhưng chế độ đãi ngộ cô không cách nào chấp nhận được. Cũng không phải là cô lười, mà là thật không thể đi a, khiến một người ở trên đường không phân biệt được Đông Nam Tây Bắc đi tới một địa phương xa lạ ngươi sẽ yên tâm sao? Thật ra thì công việc ở Sky vẫn luôn giữ cho cô , chỉ cần cô mở miệng, Tần Lạc lập tức có thể để cho cô trở về làm , chỉ là cô không có thói quen, đã lựa chọn rời đi, cần gì phải trở lại đây?

Bất giác thế nhưng đi tới trước cửa hàng của Hàn Dạ, Hạ Toa giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay

, vẫn quyết định đi quán cà phê của Tuyết Thiếu ngồi một chút, uống ly cà phê, suy nghĩ một chút bước tiếp theo mình nên làm như thế nào .

" Angela xin chào quý khách " Đào Nhạc thấy có người đẩy cửa, theo thói quen nói qua.

"Đào Nhạc?" Hạ Toa có chút không xác định xoa xoa hai mắt của mình, thật không thể tưởng tượng nổi, Đào Nhạc lại đang làm việc ở quán cà phê của Tuyết Thiếu.

“Hạ Toa, tại sao là cậu ?” Đào Nhạc cười tủm tỉm đi lên trước , lôi kéo Hạ Toa nói.

“Làm sao cậu ở nơi này? Đừng nói.” Hạ Toa nhìn dáng vẻ Đào Nhạc thẹn thùng thật ra thì đại khái đã đoán được , cũng không có nói thẳng .

“Cậu trước qua bên kia ngồi đi , mình lấy cà phê cho cậu , chúng ta buôn một chút.” Đào Nhạc chỉ chỉ chỗ ngồi trong góc, huých tay Hạ Toa. Chuyện cô tới đây làm việc vẫn không có nói cho Hạ Toa, bởi vì cô nghĩ không biết nên nói như thế nào, hơn nữa cô cũng không có nắm chắc có thể tiến xa với Tuyết Thiếu hay không , hôm nay nếu gặp được, như vậy cũng tốt, dứt khoát nhờ Hạ Toa nghĩ biện pháp giúp cô .

Hạ Toa có chút bất đắc dĩ đi tới góc ngồi xuống, thở dài, nếu như cô không biết Tần Di, như vậy có lẽ cô sẽ tán thành Đào Nhạc chủ động xuất kích, tranh thủ theo đuổi Tuyết Thiếu . Đáng tiếc cô quen Tần Di mà cả hai lại chung đụng thật vui vẻ, Tần Di mặc dù ly hôn với Tuyết Thiếu , nhưng giữa hai người dù sao cũng vẫn còn cảm tình.

“Hạ Toa, hôm nay sao không đi làm?” Đào Nhạc đem cà phê bỏ lên trên bàn, mình thì ngồi xuống đối diện với Hạ Toa .

“Nghỉ việc, lại đi tìm việc khác !” Hạ Toa cười nhạt một tiếng nói.

“Hạ Toa, thật xin lỗi, thật sự mình không phải cố ý không nói cho xậu .” Chỉ là điện thoại của mình bị mất , nên không có số của cậu . Đào Nhạc nhìn Hạ Toa có chút ngượng ngùng, cô không phải là người cẩn thận. Lần này đổi số điện thoại không có nói cho Hạ Toa bởi vì cô không có nhớ số điện thoại của Hạ Toa mà lưu trong danh bạ điện thoại di động đã bị mất của mình.

“Không có việc gì là tốt, mình nghĩ cậu đã ra nước ngoài, nên cũng không có liên lạc .” Thật ra thì một tuần lễ trước ở trên đường vô tình gặp được một bạn học cũ , cô đã biết Đào Nhạc không còn làm ở trường học nữa, người bạn học kia cũng nói thấy cô đang làm thủ tục đi nước ngoài , cộng thêm một tháng này chuyện của cô cũng rất nhiều, cho nên cũng không có liên lạc.

” Mình chia tay với Martin xong cảm thấy không cần thiết phải làm việc ở trường học nữa , cho nên xin nghỉ, vừa hay nhìn thấy Tuyết Thiếu tuyển người quản lý nên tới xin .” Đào Nhạc cười nhạt một tiếng mà nói.

“Cậu cảm thấy Tuyết Thiếu sẽ thích cậu sao?” Nhìn vẻ mặt say mê của Đào Nhạc, Hạ Toa thật không đành lòng đi phá .

“Đương nhiên có thể , mình tin tưởng nước chảy đá mòn, cậu không biết đâu , Tuyết Thiếu rất dịu dàng, mình làm ở đây gần hai tháng rồi mà chưa từng thấy hắn mang một cô gái nào về ở lại qua đêm cả.” Đào Nhạc nói tới việc này có chút hả hê, cô nghe những nhân viên kỳ cựu ở đây nói rồi, Tuyết Thiếu trước kia thường thay phụ nữ như thay áo, nhưng là kể từ sau khi cô tới , Tuyết Thiếu cũng không còn mang phụ nữ về , cái này chẳng lẽ không phải biểu hiện là yêu sao?

“Không mang về , không tỏ vẻ là hắn thích cậu ?” Nhìn Đào Nhạc bộ dạng si mê , Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu, này cũng coi là logic gì đó à?

“Hạ Toa, em đã đến rồi?” Tang Thuyết đi xuống lầu , hoảng hốt nghe được giọng nói của Hạ Toa , mới nhìn kỹ thật đúng là , vui mừng chạy tới.

“Tiểu Di.” Thấy Tang Thuyết hướng mình đi tới, Hạ Toa nhích người hướng bên trong ngồi dịch vào, ôn hòa kêu,

“Cô còn làm gì ở đây ? Còn không đi ?” Tang Thuyết trừng mắt liếc Đào Nhạc, giọng điệu thật không tốt.

“Đúng vậy, tôi sẽ đi.” Nhìn Tang Thuyết bộ dạng mất hứng , Đào Nhạc vội đứng lên, rời đi.

Hạ Toa còn muốn nói thêm cái gì, nhưng Đào Nhạc đã đi xa, canh chừng dáng vẻ của cô , trái tim cô có chút băng giá, đây là Đào Nhạc mà cô biết sao? Làm sao sẽ biến thành bộ dáng này, khúm núm như vậy ? Hèn mọn như vậy.

“Đừng để ý cô ta, chúng ta hàn huyên một chút.” Tang Thuyết từ trong túi sách lấy ra một chai nước , nhìn Đào Nhạc rời đi bóng lưng không vui nói.

“Tiểu Di, hình như thái độ của chị đối với Đào Nhạc có phải hơi quá hay không?” Hạ Toa thử dò xét hỏi thăm.

“Chị không thích cô ta , nhìn bề ngoài mà nói chuyện , đi với bụt mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy.” Nói đến Đào Nhạc, Tang Thuyết gương mặt khinh bỉ.

“Tiểu Di, Tần Di gần đây thế nào?” Hạ Toa cười nhạt nói sang chuyện khác, có lẽ là xã hội này quá táo bạo, Đào Nhạc cũng từ từ thay đổi đi, có lẽ chỉ có nhân tài như vậy mới có thể ở xã hội này lăn lộn thôi.

“Mới vừa rồi chị nhắn tin cho nó rồi, chắc bây giờ đang trên đường , lát nữa chúng ta đi dạo phố thôi.” Tang Thuyết nhìn Hạ Toa cười ha hả nói.

” Vâng .” Hạ Toa gật gật đầu nói.

43. Q.1 - Chương 43: Spa Hoa Hồng

Hạ Toa nằm ở trên giường không hề nghĩ nhúc nhích, một buổi chiều này đôi chân cô đã rã rời, loại phương pháp đi dạo này không phải hưởng thụ, mà tuyệt đối là chịu tội a! Tang Thuyết với Tần Di tuyệt đối không phải là người. Hai người đi dạo cả một buổi chiều, thế nhưng mà không có bị làm sao , khoa trương nhất chính là hai người đều đi giấy gót nhọn, mà cô là đi sandal cũng chịu không nổi.

“Làm sao vậy ?” Tần Lạc kéo cửa ra, thấy Hạ Toa nằm trên ghế sa lon, quan tâm hỏi thăm.

“Không có việc gì, chiều nay em đi dạo với Tiểu Di, Tần Di nên hơi mệt chút thôi .” Hạ Toa nằm trên ghế sa lon nhìn Tần Lạc nói.

“Anh dẫn em đi mát xa chân cho thoải mái một chút đi!” Tần Lạc thở dài, ngồi vào bên người Hạ Toa , đem đầu cô đặt lên trên đùi của mình.

“Em không nhúc nhích được á.” Mát xa chân cô rất muốn đi, nhưng mà vẫn phải đi bộ xuống.

“Ai, anh cõng em được chưa ?.” Tần Lạc sờ sờ tóc Hạ Toa , cưng chìu nói qua.

“Thật?” Nghe được Tần Lạc nói như vậy, Hạ Toa mới vừa rồi mặt còn chán chường , lúc này đã là nụ cười đầy mặt , vươn tay ôm cổ Tần Lạc .

“Hắc hắc, nếu không anh phục vụ em .” Tần Lạc nhìn Hạ Toa, trên mặt thoáng qua một tia cười giảo hoạt .

“Không cần.” Nhìn Tần Lạc biểu tình không không đứng đắn, Hạ Toa quả quyết cự tuyệt, cô hiện tại nhưng một chút hơi sức cũng không có, phải biết chuyện kia cũng là cần thể lực a, cô cũng không hy vọng ngày mai rời giường mình eo mỏi lưng đau .

“Này đi thôi, vẫn là dẫn em đi ngâm chân vậy.” Tần Lạc đỡ Hạ Toa ngồi dậy , hôn hít cô một chút , đứng lên đi tới tủ giày bên cạnh, tìm ra một đôi giày lười , khom người thay Hạ Toa đi vào.

Nhìn dáng vẻ tỉ mỉ Tần Lạc , Hạ Toa trong lòng cũng là ấm áp, cầm lên túi sách trên ghế sa lon, đi theo sau Tần Lạc ra cửa.

Spa Hoa hồng ở S thị vô cùng nổi tiếng bởi vì đó là một nơi cao cấp , là nơi mà người có tiền thích nhất , không chỉ bởi vì nơi này phục vụ tốt, hơn nữa bởi vì nơi này bảo vệ cẩn thận lại sâm nghiêm , ngươi không có thẻ hội viên căn bản tới cửa cũng không thể cho ngươi vào. Thẻ hội viên lại phân thành nhiều hạng như hội viên phổ thông, hội viên bạch kim , hội viên hoàng kim , hội viên kim cương . Mỗi một loại thẻ hội viên sẽ chỉ sử dụng một số dịch vụ nhất định .

Hạ Toa ngồi ở bên trong xe, ngơ ngác nhìn kiến trúc xanh vàng rực rỡ trước mắt , trong lòng có chút không thoải mái , cô vốn cho là Tần Lạc mang cô đến trung tâm chăm sóc gần chung cư , không thể nghĩ lại đến nơi này.

“Bảo bối, còn không xuống sao?” Tần Lạc nhìn dáng vẻ ngơ ngác của Hạ Toa , mở cửa xe, dịu dàng nói.

“Nơi này rất đắt , mà nơi này còn có rất nhiều người nổi tiếng phải không ?” Hạ Toa phục hồi tinh thần lại, xuống xe, nhìn Tần Lạc có chút thần bí hề hề nói.

“Không có việc gì.” Tần Lạc đưa chìa khóa xe cho nhân viên an ninh , ôm Hạ Toa hướng cửa đi tới.

Vừa đi vào đại sảnh, Hạ Toa liền bị lối trang hoàng của nơi này dọa sợ, đây cũng quá xa hoa đi, đây là đại sảnh sao? Quả thật chính là chỗ ở của quý tộc Âu châu a.

“Đây là đi đâu ?” Hạ Toa nhìn nhân viên phục vụ cung kính dẫn hai người đi phía trước, không khỏi lầm bầm một câu.

“Sắp tới.” Tần Lạc quay đầu nhìn Hạ Toa an ủi.

Hai người lại đi một lúc , vòng vo mấy chỗ cua quẹo, ở trước một cánh cửa không tầm thường chút nào thì ngừng lại.

Tần Lạc từ trong túi lấy ra bóp da, cứ như vậy ở trước cửa quẹt lên , cửa ken két một tiếng mở ra.

“Quy củ cũ.” Tần Lạc hướng về phía nhân viên phục vụ nói.

” Dạ vâng.” Nhân viên phục vụ cung kính đáp một tiếng, lui ra ngoài.

“Gian phòng kia thật là xinh đẹp.” Hạ Toa nhìn ánh đèn bên trong gian phòng , quay đầu lại đối với Tần Lạc nói.

“Đợi lát nữa đi, một hồi sẽ có người đi tới ” Tần Lạc đi tới một bên nằm xuống ghế sofa .

“Tần Lạc, không nghĩ tới anh cũng có thể tới đây?” Hạ Toa nằm ở trên ghế sofa, nhắm mắt lại, đùa giỡn nói.

“Làm sao rồi hả ?” Tần Lạc nghiêng đầu liếc mắt nhìn Hạ Toa không hiểu ý tứ trong lời nói này.

“Không có gì, không có gì, chẳng qua là cảm thấy những người tới nơi này cũng rất dễ dàng dính xì căng đan với người nổi tiếng .” Hạ Toa nhàn nhạt nói xong, tạp chí lá cải cũng đề cập không ít tới chỗ này a.

“A, ý này à !” Nghe Hạ Toa như vậy giải thích, Tần Lạc nhàn nhạt ồ một tiếng, người nổi tiếng ở nơi này thật đúng là không thiếu , tùy tiện đi lên một vòng cũng có thể gặp phải mấy người.

“Anh Tần, anh khỏe chứ, xin mời dùng, một lúc nữa nhân viên sẽ đến.” Một nữ nhân viên phục vụ bưng trái cây đi vào, nhìn Hạ Toa nằm bên cạnh , quay đầu lại đối với Tần Lạc nói.

“Ừ.” Tần Lạc nhìn cũng không nhìn nhân viên phục vụ một cái, thản nhiên nói.

Nữ phục vụ có chút mất mác nhìn Tần Lạc một cái , không quá cam tâm đi ra ngoài, mỗi lần Tần Lạc tới đều là gọi cô tới phục vụ, cô vẫn cho là Tần Lạc để ý cô, lòng tràn đầy vui mừng cho là mình có thể đi theo Tần Lạc . Hôm nay thật vất vả trông được hắn tới, ai ngờ, hắn lại dẫn theo bạn gái, điều này làm cho cô làm sao mà chịu nổi, phải biết rằng cô nói dối mọi người , nếu để cho bọn họ biết còn không cười nhạo cô? Nghĩ tới đây cô không khỏi giận dữ liếc mắt nhìn Hạ Toa, đóng cửa lại.

44. Q.1 - Chương 44: Phụ Nữ Ly Hôn Rất Bạo Lực

Tang Thuyết và Tần Di không vui nhìn nhìn chằm chằm người cảnh sát, mặt lạnh, không muốn nói cái gì, nên giải thích mới vừa rồi cũng đã giải thích qua rồi, không phải là một câu nói không hợp đánh nhau sao? Hơn nữa còn là đánh hai người đàn ông này bị thương sao? Dùng ánh mắt như vậy nhìn cô chằm chằm là sao? Chẳng lẽ cô là quái nhân sao?

” Em đã nói đừng đi tham gia cái gì dạ tiệc sáu người , tám người , chị không chịu nghe, xem đi, hiện tại gây ra chuyện lớn như vậy .” Tần Di tức giận nhìn Tang Thuyết đang ngồi ở một bên oán trách nói.

” Em không phải nhàm chán sao? Em phải biết rằng tham gia buổi dạ tiệc này mọi người đều là những người rất có tiếng , không thấy riêng vé vào cửa đã là mười vạn, ai biết những người đó thế nhưng tư cách kém như vậy.” Tang Thuyết cũng có chút bất đắc dĩ, đây chính là cô nhờ mối quan hệ làm tới hai vé mới , cho là sẽ gặp được một chút người có phẩm vị, kết quả người tới đều là nhà giàu mới nổi, đeo vàng đội bạc , thật là không chịu nổi.

“Sớm biết như vậy, không bằng sống ở trong quán rượu !” Cô đây sao phải khổ như thế chứ? Không phải là ly hôn sao? Cái gì mà Tiểu Tam với lại em gái Tiểu Tam.

“Tính khí em cũng quá nóng nảy, tại sao lại đánh người ta gãy cả răng vậy ?.” Nhớ tới chuyện mới vừa rồi Tang Thuyết liền không nhịn được buồn cười , không phải là một chiếc răng vàng sao? Còn phải đi tìm .

“Không biết người nào một cước đá người khác thiếu chút nữa không thể giao hợp.” Tần Di nhàn nhạt mà cười cười nhìn Tang Thuyết.

“Hai cô còn có thời gian nói đùa, tôi xem vẫn là tranh thủ thời gian tìm người bảo lãnh, nếu không thì hai người xui xẻo rồi .” Đồng chí cảnh sát quèn ngồi ở đối diện hai người có chút bất đắc dĩ nói , đánh ai không đánh , lại cố tình đánh cháu của cục trưởng bọn hắn, mà vị cục trưởng này lại cực kỳ bao che, còn không chỉnh chết bọn họ a.

“Có nghiêm trọng vậy sao ?” Tang Thuyết cùng Tần Di hai người nhìn lẫn nhau một chút, không có cảm thấy hai người bị đánh vừa nãy có chỗ dựa mạnh mẽ . Nếu không phải là không muốn làm cho trong nhà biết, thì chỉ cần một cú điện thoại gọi về nhà căn bản họ không cần ở nơi này ăn không ngồi chờ rồi.

“Cái người béo là cháu của cục trưởng chúng ta , còn có người gầy chính là con trai của CEO tập đoàn Tiểu Khai.” Cảnh sát quèn liếc nhìn bọn họ nói.

“Rất sợ đó a.” Tần Di cùng Tang Thuyết nghe qua không khỏi cười to lên, không phải chỉ là cháu trai của cục trưởng cùng với một tên công tử con nhà giàu sao? Huống chi nếu không phải là bọn họ chủ động khiêu khích thì hai người làm sao lại động thủ đây?

“Chuyện gì xảy ra vậy ?” Hạ Toa vừa đi vào đại sảnh liền vội vã chạy đến trước mặt Tần Di với Tang Thuyết hỏi thăm.

“Chuyện nhỏ, đừng lo lắng.” Nhìn vẻ mặt lo lắng Hạ Toa, Tang Thuyết vỗ vỗ bả vai của cô nói.

” Anh Tần , anh đã đến .” Cảnh sát quèn thấy Tần Lạc, vội đứng lên, lấy lòng tiến ra đón.

“Cục trưởng Mã có ở đây không ?” Tần Lạc nhìn cảnh sát quèn đứng ở trước mặt mình nói.

“Có , có , .” Cảnh sát quèn nịnh nọt mang theo Tần Lạc hướng phòng làm việc của cục trưởng đi tới.

“Thế đạo này.” Tần Di nhìn cảnh sát quèn mới vừa rồi còn đối với các cô nói lời lạnh nhạt, khi thấy Tần Lạc so nhìn đến bản thân cha ruột còn phải thân thiện hơn.

“Rốt cuộc chuyện gì xảy ra à?” Mới vừa rồi ở spa nhận được điện thoại, làm cô sợ hết hồn, không phải dạo phố xong tất cả về nhà rồi sao ? Thế nào vào đồn cảnh sát đây?

“Chính là tham gia một dạ tiệc sáu người , cho là có thể gặp được mấy người có phẩm vị, không nghĩ tới chính là một chút nhà giàu mới nổi, vừa nghe đến A Di ly hôn, liền nói cô là Tiểu Tam a, ở đó toàn người giàu có , đủ các loại khinh thường! .” Cứ nghĩ tới những lời đó, Tang Thuyết liền tức cành hông.

“Người nọ ngược lại chưa nói Tiểu Di cái gì? Chỉ là làm ám hiệu muốn tình một đêm a, rồi các loại ám hiệu mua hàng hiệu a.” Nhớ tới biểu tình của người đàn ông kia , Tần Di liền không nhịn được cười lên ha hả, mua hàng hiệu, tình một đêm , chẳng nhẽ bây giờ đàn ông trong đầu cũng chỉ có cái này sao?

” Dạ tiệc sáu người nghe có vẻ thật tốt , tại sao sẽ là như này?” Hạ Toa có chút ngạc nhiên, ở trong ấn tượng của cô dạ tiệc sáu người là chuyện xem mắt nhưng thuộc hạng sang a, tại sao có thể có đàn ông không có tiêu chuẩn như vậy đâu?

“Đúng vậy, trước kia chị đã tham gia một lần , đều là những người rất có phẩm vị, rất có tiêu chuẩn , không nghĩ tới lần này dĩ nhiên sẽ là như vậy, có lẽ là xã hội này gây lên , thời đại bây giờ còn có ai sẽ hạ tâm nói chuyện tình cảm.” Tang Thuyết có chút mất mác, bây giờ muốn có một tình yêu thuần túy chân thành , thật sự là một loại hy vọng xa vời.

“Em chán ghét tất cả mấy chuyện xem mắt .” Cảm giác mình giống như là một món hàng , bị người ta bình phẩm từ đầu đến chân, nghĩ tới chuyện vừa mới xảy ra , Tần Di la hét.

Thời điểm ba người đang nói chuyện đến mức nhanh bốc hỏa , Tần Lạc cùng Mã Cục Trường cùng đi ra ngoài.

“Tiểu Trương, các ngươi làm sao có thể tùy tiện dẫn người trở về đồn cảnh sát vậy ? Còn không xin lỗi người ta .” Mã Cục Trường đi tới trước mặt ba người , hướng về phía cảnh sát quèn mới vừa rồi khiển trách.

“Đúng vậy, thật xin lỗi hai vị, chỉ là hiểu lầm.” Tiểu Trương lập tức đứng lên, hướng về phía Tần Di cùng Tang Thuyết nói.

“Được rồi, chúng ta có thể đi chưa ?.” Tang Thuyết liếc nhìn Tiểu Trương đứng ở đối diện , thầm nghĩ, người này không phải học qua Xuyên kịch a, biến sắc mặt tốc độ thật là mau a.

“Đúng vậy, dĩ nhiên có thể.” Tiểu Trương nịnh hót nói.

“Cám ơn Cục trưởng , hôm nào mời anh ăn cơm.” Tần Lạc nhìn Mã cục trưởng đứng bên người mình nói.

“Đâu có đâu có, hôm nào hay là để anh đến nhận lỗi thôi.” Mã cục trưởng nhìn Tần Lạc khách sáo nói, trong lòng lại đem cháu của mình mắng ngàn lần, trêu ai không trêu, làm sao lại chọc đến trên đầu Tần gia . Phải biết Tần gia không cần dậm chân một cái, tùy tiện nói một câu, hắn có thể về nhà ăn cơm của mình rồi.

45. Q.1 - Chương 45: Đừng Làm Hỏng Cô

Nhìn ba người phụ nữ trong xe , Tần Lạc bất đắc dĩ mà lắc đầu, ba người này chỉ cần ở chung một chỗ, sẽ trực tiếp coi hắn là không khí, thật là đả thương người a, dầu gì cũng là hắn đem các cô từ trong cục cảnh sát vớt ra ngoài được không.

“Hạ Toa, gần đây em đang rảnh phải không ? Ba người chúng ta đi du lịch có được hay không, chị biết một nơi rất hay nha.” Chuyện của Hạ Toa và Tống Tử Phong cô cũng biết một chút, cũng biết Hạ Toa cố ý muốn tránh Tống Tử Phong, vì vậy liền đề nghị .

“Chẳng lẽ chị lại muốn đi biển .” Tần Di nhìn Tang Thuyết đang ngồi ở bên cạnh mình nói.

“A Di, em thật quá thông minh.” Tang Thuyết vui mừng sờ sờ tóc Tần Di nói.

“Có thể không biết không? Chị mười lần thì chín lần đều đi biển, trên thế giới này bãi biển đoán chừng không có mấy nơi mà chị chưa đi qua.” Tần Di nhỏ giọng lẩm bẩm.

” Vâng.” Tìm việc làm rất mất thời gian, ra ngoài du lịch một chút cũng tốt, dù sao Tô Mạc sẽ chăm sóc Tống Tử Phong, huống hồ còn có Hàn Dạ ở đây, không cần phải lo lắng.

“Hai người không nên làm hư Hạ Toa nữa .” Hắn thật rất lo lắng, Hạ Toa nếu tính cách biến thành giống như Tần Di hoặc là Tang Thuyết , vậy hắn nên làm gì à? Hắn còn là thích Hạ Toa có chút mơ hồ , và đơn thuần cơ.

“Làm sao có thể, chị đây tính tình thật tốt.” Tang Thuyết nói một chút cũng không có cảm thấy ngượng ngùng, tự biên tự diễn .

“Tiểu Di, em có thấy khôi hài hay không ?” Nhìn bộ mặt tỉnh bơ của Tang Thuyết , Tần Di ở bên cạnh cũng không nhịn nổi, cười to nói, nếu như nói Tang Thuyết tính tình tốt, như vậy cõi đời này còn có mấy người tính tình không tốt nữa rồi ?

“Chẳng lẽ tính cách của chị không được sao?” Tang Thuyết nghiêng đầu, chờ Tần Di hỏi ngược lại.

” Vâng , thật là tốt, nhưng mà chỉ là hay nói thẳng chút, động thủ năng lực mạnh một chút, thường trong lúc vô tình là có thể đắc tội người khác một cách gắt gao.” Tần Di gật đầu một cái, mở miệng nói.

“Cũng thế, một chút như vậy có thiếu sót một ít cũng không sao cả.” Tang Thuyết lơ đễnh thừa nhận , cô dĩ nhiên biết cần phải uyển chuyển, nhẹ nhàng nhưng cô chính là không có thói quen .Tốt cũng được , không

tốt chính là không tốt, mình rõ ràng là không thích , cần gì phải nói ngọt ngào, sau đó cuối cùng mới nói là không tốt đây? Trực tiếp nói thẳng có phải hơn không .

" Vâng, Tần Lạc, đưa em trở về quán bar nhé." Tần Di gật đầu một cái, nói với Tần Lạc. Tuy nói Tang Thuyết tính khí thật chưa rõ ràng gì, nhưng mà đối với những lời công nhận của cô là tuyệt đối tốt không phản đối, giống như thời điểm cô và Tuyết Thiếu mới vừa kết hôn, luôn có va chạm xảy ra , mỗi một lần Tang Thuyết đều là đứng ở phía bên cô , an ủi cô.

"Chị cũng đi với A Di ." Chuyện ngày hôm nay để cho cô nhớ tới mấy năm trước ở buổi dạ tiệc sáu người biết một người đàn ông, hai người qua lại trong hai năm, sau đó cô lại chạy, bởi vì đột nhiên phát hiện người kia thật ra nhỏ hơn cô tới sáu tuổi, cô cảm thấy mình không cách nào tiếp nhận.

" Vâng , có muốn gọi cho Tuyết Thiếu không ? Tránh cho hắn lo lắng." Tần Lạc từ trong kính chiếu hậu thấy Tang Thuyết vẻ mặt có chút cô đơn, hỏi thăm.

"Không cần, ở S thị nơi mà chị có thể đi lại không nhiều lắm, muốn tìm chị , rất dễ dàng ." Cô hơn ba mươi tuổi rồi, biết mình đang làm gì? Chẳng qua là tối nay rất muốn say rượu mà thôi.

"Hạ Toa, nếu như không có vấn đề, em đặt vé máy bay chúng ta đi hưởng thụ một chút, ánh mặt trời, bờ cát, nước biển, có được không?" Tần Di nghiêng đầu nhìn Tang Thuyết đang dựa người ở trên ghế không có nói thêm cái gì.

"Uh, không thành vấn đề, định đi mấy ngày ?" Thật lâu cũng không có đi ra ngoài du lịch, Hạ Toa có chút hưng phấn, hỏi thăm.

"Một tuần lễ thôi." Tần Di suy nghĩ một chút nói.

"Được , em muốn mua đồ tắm mới, em muốn mua mũ , em còn muốn mua kính râm , kem chống nắng, còn phải mua giày." Hạ Toa có chút kích động hướng về phía Tần Lạc ở bên cạnh nói.

"Được, ngày mai anh đi mua với em ." Nhìn Hạ Toa dáng vẻ vui mừng, Tần Lạc mở miệng đáp ứng , du lịch hắn không phản đối, chỉ là đi theo Tang Thuyết với Tần Di, trong lòng của hắn cảm thấy không nắm chắc đây? Một tuần này sau khi trở lại chẳng lẽ biến thành một Tần Di nữa , hoặc là một người giống như Tang Thuyết , vậy hắn có muốn khóc cũng không biết tìm nơi nào a.

46. Q.1 - Chương 46: Tuyệt Giao

Ngày hôm qua đi chơi về quá muộn, nếu không phải là điện thoại di động không ngừng kêu , thì Hạ Toa còn ngủ tiếp. Hạ Toa lật người, đưa tay sờ loạn ở dưới gối một hồi , rốt cuộc tìm được điện thoại di động.

"Alo, ai vậy ?" Bị đánh thức, Hạ Toa nói chuyện giọng điệu thật không tốt.

" Hạ Toa, mình là Đào Nhạc."

"Nhạc Nhạc, tìm mình có chuyện?" Hạ Toa dụi dụi con mắt, ngồi lên. Cô vẫn cho rằng tình bạn của mình và Đào Nhạc là kiên cố nhất, nhưng không nghĩ tới Đào Nhạc gặp phải Tuyết Thiếu sau cũng thay đổi, thay đổi để cho cô có chút xa lạ.

"Bố mẹ muốn mình đi theo họ ra ngước ngoài, nhưng là cậu biết mình thích Tuyết Thiếu , nếu chưa có kết quả thì mình sẽ không rời đi, tối hôm nay mình muốn tỏ tình với anh ấy."

"Bây giờ cậu đang ở đâu?" Đối với quyết định của Đào Nhạc , Hạ Toa có chút giật mình.

"Mình đang ở nhà , cậu có rỗi không? Mình đến nhà cậu."

"Uh, cậu tới nhà mình đi." Hạ Toa suy nghĩ một chút đồng ý, cũng không phải nói cô hi vọng Đào Nhạc cùng Tuyết Thiếu đến với nhau, chỉ là mẫu hình mà Tuyết Thiếu thích hoàn toàn không giống như Đào Nhạc , huống chi cô và Tần Di còn là là bạn tốt, nghĩ tới đây Hạ Toa lại nằm trở lại trên giường, rối rắm.

Không ngờ lại nằm ngủ thêm nửa giờ, Hạ Toa nhìn đồng hồ, đã mười giờ rưỡi, lười biếng từ trên giường đi xuống , rửa mặt, thay quần áo. Mới vừa uống một ly nước trái cây, chuông cửa liền vang lên.

Hạ Toa đi tới cửa từ trong mắt mèo nhìn một chút, mới mở cửa. Kỳ thật trước đây mở cửa cô chưa bao giờ nhìn, sau lại bị Tần Lạc dạy dỗ thông suốt , mới dần dần dưỡng thành thói quen, trước khi mở cửa phải xác nhận người đến là ai .

"Hạ Toa, cậu nói mình nên làm như thế nào ?" Đào Nhạc mặt mờ mịt nhìn Hạ Toa, muốn nhờ cô giúp bày mưu tính kế.

"Ngồi xuống, từ từ nói thôi." Hạ Toa cười nhạt, đóng cửa lại.

"Mình thật lòng thích Tuyết Thiếu, cậu có biết không? Tuyết Thiếu là kiến trúc sư, giành được rất nhiều giải thưởng ." Nói đến Tuyết Thiếu, Đào Nhạc trên mặt không tự chủ tràn ra nụ cười hạnh phúc.

"Cậu hiểu anh ấy sao? Gia đình anh ấy như thế nào ? Anh ấy là hạng người gì? Những gì cậu thấy chỉ là bề ngoài của anh ấy thôi ." Hạ Toa cố ý dội cho Đào Nhạc một gáo nước lạnh, cô không muốn Đào Nhạc dính vào. Từ bối cảnh của Tần Lạc đến xem, thì gia đình của Tuyết Thiếu cũng không đơn giản, bằng không Tần Di làm sao có thể gả cho Tuyết Thiếu đây?

"Cậu hôm nay làm sao thế ? Chẳng lẽ mình tìm người có điều kiện tốt hơn bạn trai cậu cũng không được sao? Chính cậu cũng không phải là tìm Tần Lạc sao? Tại sao mình thì không thể tìm Tuyết Thiếu chứ?" Đối với lời nói lạnh nhạt của Hạ Toa , Đào Nhạc trong lòng rất không thoải mái , cô là tìm đến Hạ Toa bày mưu tính kế , không phải cho cô dội nước lạnh .

"Mình không phải ý này, mình chỉ là muốn nói, đối với chuyện tình cảm cậu nên suy nghĩ một chút cho rõ ràng, chuyện tình cảm với Martin chẳng lẽ không phải là lời cảnh tỉnh sao?" Nhìn bộ dạng Đào Nhạc không vui , Hạ Toa cũng có chút bất đắc dĩ.

"Cậu xem mình không vừa mắt ? Cảm thấy mình ngu ngốc sao? Mình biết rõ lần trước mình rất kích động, thế nhưng lần này không giống như thế, mình ở quán cà phê của Tuyết Thiếu làm việc cũng mau ba tháng, mình hiểu rõ anh ấy, anh ấy không phải là người giống như Martin , mình hoài nghi có phải cậu không muốn thấy mình tốt hơn phải không ?" Đào Nhạc nhìn Hạ Toa ngồi ở bên Hạ Toa, cười lạnh nói.

"Cậu cảm thấy mình là người như vậy sao? Cậu cảm thấy mình không muốn cậu hạnh phúc sao? Mình chỉ là hy vọng cậu suy nghĩ một chút rõ ràng, Tuyết Thiếu không cùng tầng lớp với chúng ta , cậu hiểu sao? Chúng ta không thể hòa hợp với những người như vậy ." Nhìn Đào Nhạc kích động , Hạ Toa chậm rãi giải thích, nếu không phải là nhìn ở tình bạn của hai người , cô khẳng định mở cửa ra để cho cô ấy đi về rồi .

"Cái gì gọi là không cùng một thế giới , Cô bé lọ lem cũng có thể gả cho hoàng tử, vì sao mình không thể, chẳng lẽ bạn trai cậu cũng không cùng thế giới với chúng ta sao? Cậu không phải cùng anh ấy ở một chỗ à , chẳng lẽ mình so với cậu kém sao? Cậu không muốn giúp mình thì thôi." Đào Nhạc nói xong từ trên ghế salon cầm lên túi sách, hướng cửa đi tới.

"Đào Nhạc, mình hi vọng cậu suy nghĩ rõ ràng một chút." Hạ Toa đuổi về phía trước , có ý tốt khuyên nhủ.

"Hạ Toa, mình nhìn lầm cậu, cậu không phải là bạn thân của mình , chúng mình tuyệt giao." Đào Nhạc đi giày vào, kéo cửa ra, quay đầu lại giận dữ liếc mắt nhìn Hạ Toa nói.

Hạ Toa cứ như vậy sững sờ đứng ở cửa , đây là chuyện gì xảy ra a, chỉ vì chuyện nhỏ như vậy mà muốn cùng cô tuyệt giao, đây mới thật là Đào Nhạc mà trước kia cô biết sao?

47. Q.1 - Chương 47: Sống Cho Chính Mình Là Tốt Rồi

Tần Lạc đang lái xe vào chung cư liền nhìn thấy Đào Nhạc thở phì phò đi ra khỏi cửa chung cư, trong lòng không khỏi lộp bộp một chút, quả nhiên khi hắn đi tới cửa thì phát hiện Hạ Toa cũng ngơ ngác đứng ở đó .

"Hạ Toa, làm sao vậy ?" Tần Lạc đi vào trong nhà, đóng cửa lại, nhìn vẻ mặt mờ mịt của Hạ Toa ân cần dò hỏi.

“Đào Nhạc vì chuyện của Tuyết Thiếu muốn cắt đứt quan hệ với em .” Hạ Toa trong lòng rất bối rối, chẳng lẽ tình bạn vài chục năm vẫn còn ít hơn so với Tuyết Thiếu sao? Huống chi cô mới vừa rồi cũng không có nói gì ? Vì sao phải tức giận đến như vậy ?

“Cắt đứt, đây đúng là một tin tức tốt.” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tần Lạc ngược lại rất là vui mừng, hắn lần đầu tiên thấy Đào Nhạc cũng không có nửa điểm hảo cảm.

“Em đoán nếu Tiểu Di mà biết tin này cũng có phản ứng giống anh vậy .” Hạ Toa có chút bất đắc dĩ nhìn nụ cười trên mặt Tần Lạc , nhớ tới đánh giá của Tang Thuyết đối với Đào Nhạc , trong lòng có chút nghi ngờ, chẳng lẽ cô thật sự nhìn lầm người sao? Tại sao Tần Lạc với Tang Thuyết cũng đều không thích Đào Nhạc đây?

“Cô ấy tới tìm em, sẽ không phải là nhờ em giúp chuyện tỏ tình với Tuyết Thiếu đấy chứ?” Tần Lạc ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Hạ Toa, nói ra trong lòng mình nghi vấn.

“Làm sao anh biết?” Hạ Toa có chút khó tin nhìn Tần Lạc, thầm nghĩ, như vậy cũng có thể đoán được, thật là lợi hại.

“Anh thấy cô ấy tức giận đi ra khỏi chung cư, chỉ là em yên tâm, Tuyết Thiếu sẽ không thích cô ấy, nếu thích thì đã sớm chủ động ra tay rồi, còn phải chờ tới bây giờ sao? Có lẽ Đào Nhạc quá hấp tấp đi, còn tốn tâm tư đi tỏ tình ?” Sau khi biết Tần Di ly hôn, hắn cố ý đi thăm dò về Tuyết Thiếu , nên biết không ít chuyện.

“Nếu như không có Tần Di hoặc là em không biết Tần Di, thì em sẽ khích lệ cô ấy theo đuổi hạnh phúc của mình , nhưng bây giờ dù sao Tuyết Thiếu cùng Tần Di mới ly hôn không bao lâu, huống chi Tần Di còn thích Tuyết Thiếu , em làm sao có thể để cho cô ấy dính vào chuyện này được đây?” Hạ Toa thật ra thì cũng rất bất đắc dĩ, cô không muốn nhìn thấy Đào Nhạc liên lụy vào , không muốn nhìn thấy cô ấy đặt hết toàn bộ tình cảm vào để rồi đổi về một thân thương.

“Thật ra thì chuyện này cũng không có quan hệ gì đến A Di , dù sao hai người cũng ly hôn, chủ yếu là Tuyết Thiếu căn bản là không thể thích một người như Đào Nhạc vậy,em cảm thấy Tuyết Thiếu có thể đần đến nỗi Đào Nhạc thích hắn mà cũng không biết sao? Em cảm thấy Tang Thuyết có thể vô duyên vô cố ghét một người sao? Trong này rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ có bọn họ mới biết.” Tần Lạc buông tay ra, rất là bất đắc dĩ.

“Đúng vậy a, lần trước thấy người phụ nữ đó dáng người rất đẹp.” Nhớ tới một lần ở quán bar gặp nhau, Hạ Toa gật đầu một cái, đồng ý nói qua.

“Lui vạn bước mà nói, coi như thật có thể ở bên Tuyết Thiếu, vậy gia tộc Tuyết Thiếu có nguyện ý chấp nhận một người phụ nữ bình thường như vậy sao?” Tần Lạc lúc nói lời này trong lòng cũng là ê ẩm, hắn cũng gặp phải chuyện như vậy .

“Đúng vậy , vốn cũng không phải là người của một thế giới.” Hạ Toa thở dài nói.

“Uh, bọn họ muốn làm gì thì làm cái đó đi, chúng ta không quản được.” Tần Lạc vỗ cái trán Hạ Toa cưng chìu nói.

“Vâng , không thèm nghĩ nữa, nếu cô ấy muốn chấm dứt quan hệ với em , như vậy em sẽ không ngốc đến mức đi níu kéo , thích làm sao thì làm đi, cũng không phải là lần đầu tiên bị phản bội.” Hạ Toa mặc dù ngoài miệng nói không thèm để ý , nhưng trong lòng vẫn là rất để ý

.

“Uh, chúng ta cứ sống tốt cuộc sống của chính mình là được rồi, ngày đã định, buổi sáng ngày mai mười giờ bay, trước anh dẫn em đi ăn cơm, sau đó sẽ dẫn em đi mua đồ .” Tần Lạc đem Hạ Toa ôm vào trong lòng an ủi .

“Vâng , em thật sự là đói .” Nói chưa dứt lời, vừa nói thật đúng là cảm thấy thật đói, Hạ Toa tựa vào trên bả vai Tần Lạc , gật đầu một cái.

Hai người cứ như vậy lẳng lặng ngồi một canh giờ, cũng không phải Tần Lạc muốn ngồi lâu như vậy, chỉ là Hạ Toa thế nhưng nằm ở trong ngực của hắn ngủ thiếp đi, hắn lại không đành lòng kêu cô , cho nên cũng chỉ có thể đợi, hoàn hảo thời gian không lâu, một canh giờ sau Hạ Toa liền tỉnh.

“Đi thôi, ăn cơm, còn phải mua đồ nữa .” Tần Lạc lôi kéo tay Hạ Toa , dẫn đầu đứng lên.

“Ừ.” Hạ Toa gật đầu một cái, vui mừng nhìn Tần Lạc cười cười, nghĩ tới ngày mai đi , tâm tình của cô rất tốt.

48. Q.1 - Chương 48: Bạn Trai Cũ

Hạ Toa vốn cho là Tang Thuyết nói đi du lịch chỉ là đến một điểm du lịch nổi tiếng nào đó, không thể nghĩ đến là một bãi biển riêng. Những thứ này khiến Hạ Toa có chút giật mình, chỉ là nhớ tới Tuyết Thiếu thì cũng hiểu, người có tiền tự nhiên biết tất cả những người có tiền, một bãi biển mà thôi lại có gì lạ.

“Đây là đảo nhỏ của một người bạn của chị , em xem những người đến đây hơn phân nửa đều biết hắn , hắn là người quen biết rộng , lại là người rộng lượng, chỉ có một chút không tốt, rõ ràng là con em thế gia, thế mà chẳng khác nào người bình thường. Chúng ta sẽ ở trong tòa nhà kia, buổi tối chị dẫn em đi dạo một vòng. Bây giờ chúng ta mang đồ để vào phòng đi , chị dẫn em ra chỗ thuê xe máy nước đi một vòng trên biển .” Tang Thuyết trực tiếp bỏ quên Tần Di, lấy lòng nhìn Hạ Toa nói.

Cũng không phải nói cô thật bỏ quên Tần Di, chỉ là Tần Di đi cùng với cô rất nhiều lần, nên cũng không cảm thấy mới lạ nữa , chủ yếu cô nghĩ khoe khoang bản lĩnh đi xe máy nước của mình .

Ba người đi tới chỗ cho thuê xe máy nước ở ngoài bãi biển , không đợi Tang Thuyết mở miệng, người nọ liền phái hai người đẩy hai chiếc ra ngoài biển , đưa cho Tang Thuyết và Tần Di. Cũng không phải nói người nọ thông minh, chỉ là hắn nhìn thấy Tần Di ra hiệu mà thôi.

“Tiểu Di, chúng ta đua một cuộc không?” Tần Di ngồi trên xe máy nước, nhìn Tang Thuyết nói.

“Đua thì đua, ai sợ cô .” Tang Thuyết nhàn nhạt nói một tiếng , trực tiếp khởi động , xông ra ngoài.

“Hạ Toa ngồi chắc, Tang Thuyết, chị lại ăn vạ.” Nhìn Tang Thuyết đã lái thật là xa, Tần Di lớn tiếng la hét.

Xe máy nước có tốc độ rất nhanh, ở nơi này trên mặt nước dong ruổi , bọt nước văng lên đã sớm làm ướt tóc, Hạ Toa ôm thật chặt Tần Di, chỉ nghe được gió đang gào thét bên tai.

Tang Thuyết hả hê nhìn Tần Di ở phía sau , lại tăng tốc độ nhanh hơn, ở trên mặt biển thoải mái dong ruỗi .

“Tang Thuyết !” Một người đàn ông từ phía sau đuổi theo, đi đến bên người Tang Thuyết.

“Tiểu Phàm?” Nhìn người tới, Tang Thuyết có chút không xác định.

” Uh , Nhậm Kiến cũng ở đây a!” Tiểu Phàm cười nhạt, cầm lên điện thoại giắt trước ngực hô to, ” Nhậm Kiến, Nhậm Kiến, Tang Thuyết đang ở đây!”

Tang Thuyết vừa nhìn hắn cầm điện thoại lên , cũng biết tình huống không xong , vặn mạnh tay ga, xông ra ngoài. Còn chưa kịp đi , rất nhanh liền bị mấy chiếc xe máy nước khác vây vào giữa, không cách nào rời đi.

” Chị Thuyết, chị cần gì phải vậy?” Tiểu Phàm từ phía sau đuổi theo, có chút bất đắc dĩ nói.

“Đúng vậy , chị Thuyết, Nhậm Kiến lập tức tới ngay, chị không muốn gặp anh ấy sao?” Trong đó một người khác biết Tang Thuyết thở dài nói.

“Chị Thuyết, chị biết Nhậm Kiến rất thích chị , ban đầu là chị chủ động chia tay đã làm thương tổn anh ấy, chẳng lẽ chị không phải nên gặp anh ấy một lần sao?”

“Tiểu Tuấn, Tiểu Tiêu, Tiểu Phàm, Tiểu Lục, chị biết rõ mấy em đều là bạn tốt của hắn, lời nói bây giờ của chị không thể tốt hơn so với các em. Chị cùng hắn cũng không thể đi tới cuối cùng, mấy em mới đến ba mươi thì chị đã bốn mươi rồi, mọi người bốn mươi thì chị đã năm mươi. Không nên làm khó chị , để cho chị đi thôi.” Nhìn mấy chàng trai đang vây quanh cô, những hình ảnh trước kia lại quanh quẩn trong đầu .

“Nói dối, em muốn trốn tránh tới khi nào, em có dám nói rằng em chưa bao giờ yêu tôi sao?” Đang lúc mấy người không biết làm sao thì Nhậm Kiến chạy tới.

” Anh Nhâm , chị Thuyết, hai người từ từ tán gẫu, bọn em đi trước.” Mọi người vừa nhìn chính chủ đến, cũng liền thức thời lui ra ngoài.

Tần Di thấy Tang Thuyết bị vây khốn, nhanh chóng hướng này chạy tới, nhanh đến thì thấy đám người cứ như vậy tản ra, cũng liền quay lại đầu đi ra ngoài. Người đàn ông đi với Tang Thuyết không cần đoán cũng biết là người nào. Chuyện của Tang Thuyết cô cũng biết một chút, cô thật ra thì cũng cảm thấy hai người bọn họ quả thật nên nói chuyện, có những lời cũng nên nói một chút rõ ràng.

“Người kia là bạn trai của Tang Thuyết .” Hạ Toa quay đầu lại tìm hiểu xem bóng lưng của người đàn ông kia, có chút tò mò hỏi.

“Đúng, người kia rất được.” Tần Di gật đầu lên tiếng.

“Có muốn đi dạo một vòng không, hay là đi về?” Tần Di hỏi ý kiến Hạ Toa .

“Tần Di, chúng ta quay về, cậu dạy ình điều khiển xe máy nước có được không?” Nhìn người khác đều là tự mình chạy , chỉ có cô là đi theo Tần Di , trong lòng có chút không thoải mái , rất muốn học .

” Được.” Tần Di vừa nói vừa hướng bên bờ đi tới.

Nhìn Tang Thuyết không nói lời nào, Nhậm Kiến cứ như vậy lẳng lặng đi theo bên cạnh cô, cô nhanh, hắn cũng nhanh, cô chậm, hắn cũng chậm, hai người thủy chung giữ vững song song.

Tang Thuyết thở dài, nghiêng đầu nhìn một chút Nhậm Kiến đi theo bên cạnh mình , trong lòng cũng là vô vị hỗn tạp, cô đương nhiên là thích Nhậm Kiến , nếu không phải là hai người kém quá nhiều tuổi , cô có lẽ thật sẽ cùng hắn , nhưng.

“Thuyết Thuyết cẩn thận.” Thấy trước mặt một chiếc xe máy nước cứ như vậy chạy tới đây, Nhậm Kiến vội kêu Tang Thuyết.

” Rầm ” chờ Tang Thuyết phản ứng kịp, dồn sức chuyển hướng, kết quả còn chưa kịp đi đã bị người đụng ngã , cùng nhau ngã vào trong nước.

” Anh xảy ra chuyện mau tới đây.” Nhậm Kiến cầm điện thoại lên phân phó , vội nhảy xuống nước, đi kéo Tang Thuyết.

“Con mẹ nó , mày không có mắt à?” Người đàn ông vừa mới va chạm với Tang Thuyết, nhìn Nhậm Kiến và Tang Thuyết la hét.

“Anh nói ai đó?” Thấy thái độ phách lối của đối phương , Nhậm Kiến sắc mặt của trầm xuống, nhìn đối phương nói.

” Tao nói mày đấy ? Làm sao? Đại gia ta là con trai của Bàng gia , Bàng Húc .” Người đàn ông khinh thường nhìn Nhậm Kiến , kêu gào.

Bàng Húc là con trai nhà Bàng gia , nhưng ở nhà cũng không được chiều , lần này tới bãi biển này cũng bởi vì lão già nhà hắn cho hắn đi đến là muốn cùng Tiêu Dục nhà họ Tiêu làm thân. Thế nhưng cũng không nhận ra Nhậm Kiến với Tang Thuyết , hắn liền tự nhận hai người chẳng qua là những người đi theo người khác nên mới dám to gan như vậy.

“Anh Nhâm, chị Thuyết, hai người thế nào?” Mấy người nguyên bản là có chút tòn mò, cho nên tuy nói rời đi, nhưng là vẫn không có cách quá xa, vừa nhìn tình huống không đúng, vội chạy tới.

“Anh không sao, Thuyết Thuyết em không sao chớ.” Nhậm Kiến nhìn mấy người, quay đầu nhìn Tang Thuyết ân cần hỏi thăm.

“Không có việc gì.” Nhìn Nhậm Kiếm trong mắt tràn đầy nhu tình, Tang Thuyết tâm dựng phòng tuyến từng điểm từng điểm hỏng mất.

” Xe máy nước của em hỏng, anh chở em thôi.” Nhậm Kiến nhìn mấy mảnh vỡ trôi lơ lửng trên mặt nước nói.

“Ừ.” Nhìn ánh mắt mong đợi của Nhậm Kiến , Tang Thuyết không đành lòng cự tuyệt, cũng không muốn cự tuyệt gật đầu đồng ý nói.

"Tiểu Phàm, gọi người ta tới đem chiếc xe này lái đi, đúng rồi các cậu ai biết Bàng gia là làm gì không ? Người này các cậu có biết không ?" Nhậm Kiến đem xe đẩy , ngồi trên xe, duỗi tay cho Tang Thuyết , đợi Tang Thuyết ngồi vững vàng xong, có chút khinh bỉ nhìn người vẫn còn ở trong nước tự xưng con trai thứ Bàng Húc của Bàng gia hỏi.

Mấy người lắc đầu một cái, bày tỏ không hề ấn tượng.

Bàng Húc vốn là muốn lừa gạt Nhậm Kiến , nhưng khi nhìn đến mấy ngươi , kinh hãi hận không có chìm ở trong nước không nên ra . Hắn mặc dù không biết Nhậm Kiến, nhưng phía sau hắn mấy người kia hắn đều là biết, đó là Du Thứ của Câu Lạc Bộ Tứ thiếu a, mỗi người đều là hắn không đắc tội nổi.

"Anh Nhâm , người này em thật là nhớ có chút ấn tượng, nhớ gần đây cùng Tiêu gia nhà em có tiếp xúc, em có nghe trợ lý nói qua, có một người tên gì nhỉ, à Bàng Sáng , muốn đấu thầu một hạng mục của công ty em ." Tiêu Dục nhìn kỹ Bàng Húc, suy nghĩ kỹ nửa ngày mới nhớ tới.

"A, Tiểu Tiêu, em biết nên làm như thế nào sao." Nhâm Kiến nhìn Tiêu Dục khẽ mỉm cười nói.

"Anh Nhâm em biết rõ ." Tiêu Dục gật đầu một cái bảo đảm.

Bàng Húc vốn là còn âm thầm may mắn không có bị nhận ra , thế nhưng lúc này là hối hận đến nỗi ruột xanh mét rồi, ông cụ không lột da các của hắn mới là lạ chứ? Hắn rất muốn trốn, nhưng không có tiền chạy trốn thế nào a. Bàng Húc suy nghĩ một chút vẫn là quyết định mở miệng cầu xin Nhậm Kiến, hắn không phải kẻ ngu, nhìn đến mấy người bọn họ đối với hắn tôn kính như vậy, hiển nhiên thân phận địa vị còn phải so với bọn hắn cao hơn . Chỉ tiếc không đợi hắn mở miệng, mấy người thấy Nhậm Kiến rời đi cũng liền lập tức giải tán .

49. Q.1 - Chương 49: Coi Như Là Hắn Xui Xẻo

Tang Thuyết được sự hộ tống của Nhậm Kiến quay về bờ , đi tới bên người Hạ Toa cùng Tần Di , cũng không có giải thích nhiều, thật ra thì thế này còn phải giải thích cái gì đây? Tất cả mọi người đều hiểu.

"Xin chào, tôi là Tần Di." Tần Di hào phóng nhìn Nhậm Kiến đưa tay ra.

"Xin chào, tôi là Hạ Toa." Thấy Tần Di giới thiệu mình , Hạ Toa cũng thản nhiên nói.

"Chào mọi người , tôi là Nhậm Kiến, bạn trai của Thuyết Thuyết." Nhậm Kiến mỉm cười nhìn hai người.

"Đã chia tay rồi." Tang Thuyết trừng mắt liếc Nhậm Kiến giải thích.

"Không có, anh không có đồng ý ." Nhậm Kiến ôm Tang Thuyết vào trong ngực, phản bác.

"Hạ Toa, chúng ta đi bên kia xem một chút đi ." Nhìn hai người, Tần Di cười nhạt, lôi kéo Hạ Toa chuẩn bị rời đi. Đối với Nhậm Kiến thì người này cô đã nghe Tang Thuyết đề cập tới rất nhiều lần, cũng rất rõ ràng Tang Thuyết cũng không có để xuống, đã có duyên ở chỗ này gặp phải, vậy thì hãy cố gắng nắm chặt cơ hội này đi.

"Uh, mình có chút khát, chúng ta uống chút nước thôi." Hạ Toa dĩ nhiên cũng không phải là kẻ ngu, Tần Di vừa nói ra, nhìn Tang Thuyết một chút, hai người rời đi.

"Các ngươi." Tang Thuyết nhìn hai người rời đi vội vàng mở miệng gọi lại , thế nhưng lần thứ nhất cô nhất định phải thất vọng, Tần Di và Hạ Toa ngay cả đầu cũng không có quay lại, chỉ là hướng cô phất tay một cái.

"Thuyết Thuyết, chúng ta nói chuyện một chút đi, nửa năm qua em sống như thế nào?" Nhậm Kiến dắt tay Tang Thuyết đi tới ghế dựa ở dưới mái che nắng nằm xuống.

"Hoàn hảo." Tang Thuyết nhắm mắt lại không muốn nhìn Nhậm Kiến, thật ra thì trong lòng lại làm sao không hiểu, cô tới nơi này, đơn giản đây là nơi lần đầu tiên hai người gặp mặt mà thôi, chỉ là không nghĩ tới sẽ gặp phải Nhậm Kiến .

Hạ Toa nhìn Tần Di, trong lòng vẫn rất do dự, không biết có nên nói về chuyện của Tuyết Thiếu hay không . Còn có, ngày hôm qua rốt cuộc Đào Nhạc có làm ra chuyện gì không nữa .

“Hạ Toa, cậu cảm thấy Tuyết Thiếu như thế nào?” Tần Di nhìn nước biển xanh thẫm , dừng bước lại, hỏi thăm Hạ Toa .

“Hắn cũng không tệ lắm , là người cũng rất trượng nghĩa.” Hạ Toa nhặt lên hòn đá cuội bên chân hướng trong biển ném tới.

“Hắn có bạn gái mới rồi.” Tần Di khổ sở cười cười nói.

“Không biết a, mình thấy hắn rất thích cậu , làm sao có thể tìm bạn gái mới đây?” Hạ Toa trong lòng cả kinh, có một loại dự cảm xấu.

“Thật ra thì tối ngày hôm qua mình gọi cho hắn, kết quả là có một cô gái nhận, mình gọi cho hắn là điện thoại ở nhà riêng , mà lại là nữ nhận.” Tần Di có chút bi thương, đó là gian phòng thuộc về cô, nhưng là bây giờ lại có một người phụ nữ khác ở , cái này bảo cô làm sao mà chịu nổi.

“Cô đó chưa nói tên là gì sao?” Hạ Toa nhướng mày, chất vấn , Đào Nhạc sẽ không có bản lãnh lớn như vậy đi, nhưng không phải Đào Nhạc thì là ai đây? Chẳng lẽ Tuyết Thiếu thật sự có bạn gái mới , nhưng tại sao không có nghe Hàn Dạ hoặc là Tần Lạc đề cập tới ?

“Không biết, nhưng giọng nói rất nhẹ nhàng, mình lại không phải là một người phụ nữ dịu dàng .” Cô không phải người dịu dàng, dịu dàng như vậy cô cả đời cũng không làm được , có lẽ đây chính là nguyên nhân tại sao Tuyết Thiếu sẽ chọn người phụ nữ kia thôi.

“A Di, thật ra thì có một chuyện mà mình rất muốn nói với cậu , nhưng vẫn không tìm được cơ hội, hôm nào không bằng hôm nay đi, chúng ta ngồi đi.” Hạ Toa suy nghĩ một chút vẫn là quyết định đem chuyện Đào Nhạc nói cho Tần Di.

“Uh, nói đi.” Tần Di quay đầu, hướng về phía Hạ Toa khẽ mỉm cười.

“Cậu có biết người quản lý sảnh ở trong quán cà phê của Tuyết Thiếu không ? Tên là Đào Nhạc , thật ra thì cô ấy là bạn của mình . Cô ấy rất thích Tuyết Thiếu , ngày hôm qua đi tìm mình , muốn tỏ tình với Tuyết Thiếu , mình không biết đến cùng có phải cô ấy hay không . Buổi tối mình gọi điện , cậu nghe một chút xem có phải không.” Hạ Toa thở dài nói, cô xem thường nhất là nói xấu sau lưng người khác , nhưng là bây giờ cô cũng thành người như vậy, thật rất bi kịch.

“Người phụ nữ kia, sẽ là cô ấy sao? Mình đã gặp qua, nhưng là không có nghe cô ấy nói chuyện nhiều.” Tần Di suy nghĩ một chút lắc lắc đầu nói.

Đang lúc hai người tán gẫu thì một quả bóng chuyền hướng Hạ Toa bay tới, thật vừa đúng lúc đập vào trên đầu Hạ Toa .

“Đau quá!” Hạ Toa sờ sờ đầu lẩm bẩm.

“Này, đem bóng ném cho chúng tôi.”

“Cậu không sao chớ.” Nghe được tiếng la, Tần Di quay đầu trừng mắt liếc người đàn ông kia, quan tâm hỏi thăm Hạ Toa.

“Chắc là sưng lên.” Hạ Toa có chút uất ức quệt mồm nói.

“MD, tôi bảo các cô ném tới đây không nghe thấy sao?”

Tần Di nguyên bản là có chút không thoải mái, nghe được đối phương nói như vậy, trực tiếp đứng lên, hướng người đàn ông kia đi tới, không đợi hắn phản ứng kịp, nhấc chân cho hắn một cước.

“A Di.” Thấy Tần Di chạy tới, Hạ Toa vội vàng đuổi theo, ra bên ngoài nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, cô cũng không có chuyện gì lớn, không đáng giá xảy ra xung đột với người ta.

Một nhóm người cũng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Tần Di sẽ xông lên đánh người, dĩ nhiên bọn họ sẽ không ngu ngốc giống như Bàng Húc , trừ Tần Di cùng người đàn ông kia, cũng không có ai chủ động tiến lên, đều đứng một bên xem.

“A Di, chúng ta đi thôi.” Hạ Toa nhìn người chung quanh càng ngày càng nhiều, trong lòng có chút hốt hoảng, kêu Tần Di.

“Hạ Toa, không có chuyện gì.” Tần Di quay đầu liếc mắt nhìn Hạ Toa an ủi, vốn là còn không biết xả cơn tức như thế nào , hiện tại đã có người đưa tới cửa, vậy chỉ có thể coi là chính hắn xui xẻo.

50. Q.1 - Chương 50

Tần Di ngược lại thật thoải mái vì có chỗ xả , chỉ đáng buồn vì Hạ Toa là tay trói gà không chặt, bị người từ phía sau va huých vào trực tiếp ngã cắm đầu xuống đất. Cũng không phải nói người nọ là vô tâm, đây tuyệt đối là cố ý . Nếu không tất cả mọi người vây xem không ra tay, tại sao hắn sẽ phải đụng vào Hạ Toa, hơn nữa sức lực lớn như vậy đây?

Hạ Toa vô cùng nhếch nhác ngã trên mặt đất, làm mọi người cười ầm lên . Tần Di vừa nhìn, vội đem cô đỡ lên, giận dữ nhìn chằm chằm bọn họ, cầm điện thoại hét lên.

“Tang Thuyết, Tang Thuyết, mau tới đây , chỗ này có một đám vô lại.”

Những người đó vừa nghe Tần Di gọi viện binh, bộ dạng đều là một đám chờ xem kịch vui , thờ ơ lạnh nhạt nhìn hai người, trong lòng không nhịn được cười nhạo, rốt cuộc người nào không có mắt như vậy, thế nhưng đắc tội ông trời con Chuông Lỗi. Phải biết Chuông Lỗi nhưng là con út của Chung gia , lại được Chung gia cưng chiều nhất.

Tang Thuyết cùng với Nhậm Kiến vội vàng chạy tới, thấy Hạ Toa một thân nhếch nhác, vội xông lên phía trước, hỏi thăm Tần Di.

“Đây là làm sao vậy?”

“Là tôi đụng cô ấy, thế nào?” Tần Di còn chưa mở miệng, một người đàn ông lạnh lùng cười một tiếng nói.

“Pằng.” Tang Thuyết không chút khách khí giơ tay lên chính là cho người đàn ông kia một cái tát.

“Cô.” Người đàn ông không ngờ rằng Tang Thuyết thế nhưng lại động thủ đánh hắn, cũng giơ tay lên muốn đánh lại , nhưng tay còn chưa có vung xuống, liền bị Nhậm Kiến một phát bắt được.

” Cậu nghĩ làm gì vậy, Nhiễm Văn?” Nhậm Kiến nghiêm mặt nhìn người đàn ông trước mắt nói.

” Anh Nhâm ?” Vừa nhìn thấy Nhậm Kiến , Nhiễm Văn tâm nhất thời chợt lạnh. Vốn đinh uyển chuyển phủ nhận, không thể nghĩ đến lại đá trúng thiết bản rồi.

“ Hạ Toa, không có việc gì, không có việc gì.” Tang Thuyết kéo Hạ Toa , không ngừng an ủi, cô dĩ nhiên có thể hiểu được Hạ Toa tại sao âm thầm, là bởi vì không muốn cho các cô thêm phiền toái.

“Tiểu Di.” Hạ Toa có chút uất ức , cô có chọc người nào đâu , tại sao xui xẻo chỉ là cô đây? Xem ra sau này không nên tới chỗ như thế này nữa. Tất cả đều là một đám người tự cho là đúng , không chọc nổi, tránh được thì nên tránh vậy.

“Hạ Toa, thật không có chuyện, đừng lo lắng.” Tần Di cũng đi lên phía trước, an ủi cô, dù sao Hạ Toa lần đầu tiên tới, có chút không thích ứng.

” Anh Nhâm , thế nào?” Vốn là vẫn còn ở trên biển chơi xe máy nước, mấy người thấy bên này một vòng người vây quanh , cũng vội vã chạy tới hỏi thăm.

“Tiểu Di, em cũng ở đây à?” Lam Tuấn thấy Tần Di có chút vui mừng chạy tới.

“Uh.” Tần Di chỉ là nhàn nhạt đáp một tiếng, lại thân thiết nhìn Hạ Toa.

“Đây là chuyện gì xảy ra à?” Lý Phi Phàm nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

“Chúng ta trở về đi thôi, chuyện này cứ để cho Nhậm Kiến xử lý là được .” Tang Thuyết nhìn càng ngày càng nhiều người, mở miệng đối với Tần Di nói.

Tần Di gật đầu một cái, trừng mắt liếc người đàn ông mới vừa rồi cùng mình đánh nhau đang nằm trên đất cười lạnh.

“Anh biết rõ rồi, yên tâm đi.” Nhậm Kiến hướng về phía Tang Thuyết cười cười, gật đầu bảo đảm.

” Chị Thuyết Thuyết, buổi tối cùng nhau ăn cơm a.” Tiêu Thần bị cái quay đầu lại cười yếu ớt của Hạ Toa làm cho bị điện giật, đột nhiên nhớ lại , đây không phải là cô gái ban đầu đó sao? Vội hướng về phía bóng lưng Tang Thuyết hét lớn , lần này hắn sẽ nắm chặt cơ hội.

“Được, chuyện này xử lý nếu làm chị hài lòng , chị có thể suy tính.” Tang Thuyết cũng không quay đầu lại , hướng sau lưng phất tay một cái nói.

Lời vừa nói ra này, Nhiễm Văn sắc mặt sợ đến mức tái nhợt, mặc dù bọn họ đều là con nhà giàu , nhưng Câu Lạc Bộ Tứ thiếu so với hắn hơn rất nhiều . Mình tại sao lại nhiều chuyện như vậy đây? Không đi chọc cô gái kia không phải tốt sao?

” Mấy cậu đem chuyện mới vừa rồi kể lại cho tôi !” Lục Huy hướng về phía đám người vây xem quát lên.

Thấy Lục đại thiếu mở miệng, có chút người thích nịnh hót , vội chạy lên kể lại tất cả chuyện vừa mới xảy ra . Sau đó xấu bụng nhìn Chuông Lỗi nằm dưới đất lắc đầu một cái cười cười.

“Tiêu Thần a, cậu hãy nói một tiếng với bác của cậu đi , không phải là người nào cũng có thể tới, cậu xem bây giờ chuyện thành thế này đây ? Đúng rồi, đừng quên nói với cô là hôm nay chuyện này làm Tang Thuyết rất tức giận, rất tức giận nha.” Nhậm Kiến bất đắc dĩ nhìn Tiêu Thần dặn dò, cuối cùng còn dặn dò hắn không nên quên nói cho hắn biết chuyện đã xảy ra hôm nay.

“Đúng vậy, em cũng cảm thấy thế, đừng cho rằng có một trăm mười vạn là có thể tới.” Tiêu Thần mặt tức giận nhìn Chuông Lỗi nằm dưới đất . Một nhà giàu mới nổi lại vẫn dám lớn lối như vậy, chọc người khác còn chưa tính, thế nhưng chọc tới bạn của chị Tang Thuyết , thật không biết chữ chết viết như thế nào sao?

“Tiểu Tuấn, Tiểu Phàm, Tiểu Lục, chuyện này mấy cậu nhìn làm đi. Tiêu Thần, chúng ta đi xem một chút bạn của Thuyết Thuyết như thế nào.” Nhậm Kiến vung tay lên, nhìn ba người nói.

“Anh Nhâm, anh yên tâm đi, nhất định khiến anh hài lòng.” Tiểu Phàm hướng Nhậm Kiến cười đùa nói.

“Đắc ý .” Nhậm Kiến nhìn Lý Phi Phàm, cười vỗ vỗ bả vai của cô nói.

Nhậm Kiến còn chưa đi xa, liền nghe đến sau lưng truyền đến một hồi tiếng kêu rên .

51. Q.1 - Chương 51: Một Mặt Lạnh Lùng Của Tuyết Thiếu

Tuyết Thiếu tức giận nhìn Đào Nhạc nằm ở bên cạnh mình , bất đắc dĩ mà lắc đầu. Từ trên giường ngồi dậy, mặc quần áo vào đi tới bên cửa sổ, đốt một điếu thuốc hút.

Đêm qua hắn uống hơi nhiều, gần đây công việc cũng không được vừa lòng, lại cả chuyện tình cảm với Tần Di cũng tiến triển không thuận lợi. Đêm qua mê rượu, không thể nghĩ đến sẽ xảy ra chuyện như vậy.

Hút xong một điếu thuốc, Tuyết Thiếu đi tới bên cạnh bàn, cầm điện thoại di động lên liếc mắt nhìn, không nhìn không biết vừa nhìn giật mình, thậm chí có cả tin nhắn của Tần Di gửi tới . Hơn nữa nội dung lại là sẽ rút lui để thành toàn hắn, vậy cũng được sao? Tuyết Thiếu hoàn toàn bị nội dung của tin nhắn này cho làm cho không giải thích được.

Đào Nhạc tự nhiên tỉnh lại, nhìn Tuyết Thiếu đứng ở bên giường nhàn nhạt cười cười. Họ đúng là đã ngủ với nhau rồi, mặc dù thủ pháp của cô có chút vụng về, nhưng tất cả đã thành sự thật , Tuyết Thiếu nghĩ ăn vạ đó cũng là không thể nào.

“Tuyết Thiếu” Đào Nhạc ngọt ngào kêu một tiếng khi thấy hắn đang chuyên chú nhìn điện thoại di động.

“Đào Nhạc, ngày hôm qua cô có nghe điện thoại của tôi phải không ?” Tuyết Thiếu quay đầu nhìn Đào Nhạc lười biếng nằm ở trên giường , giọng điệu cũng không khá lắm.

“Dạ, em trực tiếp nói cho cô ấy biết em là bạn gái của anh.” Đào Nhạc cũng không né tránh, trực tiếp mở miệng thừa nhận, nhìn Tuyết Thiếu sắc mặt cũng không khá lắm. Mặc dù cũng ý thức được có lẽ là một người quan trọng nào đó gọi tới, nhưng là bây giờ gạo đã nấu thành cơm rồi, không phải sao ?.

“Cô là bạn gái của tôi? Buồn cười quá, chẳng lẽ mỗi một người lên giường với tôi đều là bạn gái của tôi sao?” Tuyết Thiếu có chút hối hận, ban đầu tại sao muốn nhận cô vào làm ở quán cà phê của mình chứ . Hiện tại làm ra chuyện tốt thế này .

“Anh.” Vừa nghe Tuyết Thiếu nói như thế, Đào Nhạc lập tức có chút không tiếp thụ nổi, nhíu mày nói.

“Tôi cái gì tôi, những người phụ nữ khác lên giường với tôi ít nhất tôi cam tâm tình nguyện, cô thì sao? Chỉ sợ ngày hôm qua trong ly nước kia có thuốc trợ tình thôi.” Nếu đã nói đến đây rồi, vậy hắn cũng không cần giữ thể diện cho cô nữa . Có thể làm ra chuyện như vậy, còn có thể để ý đến thể diện sao?

“Em có cái gì không tốt, em không muốn gì nhiều, cho dù là làm tình nhân của anh em cũng là tình nguyện , anh cần gì nói ra những lời đả thương người như vậy ?” Bị Tuyết Thiếu chỉ trích , Đào Nhạc trong lòng cực kỳ uất ức, yêu một người chẳng lẽ có lỗi sao? Cô làm như vậy đơn giản là vì yêu hắn, nếu như không yêu cô cần gì phải làm bản thân mình hèn mọn như vậy ?

“Tình nhân? Làm tình nhân của tôi phải hiểu được đúng mực, không nên nghe điện thoại không cần nghe , chuyện không nên nói đừng có nói , cô làm được sao? Nếu như mỗi người đàn bà cũng muốn làm tình nhân tôi đều phải tiếp nhận sao? Tình nhân cũng là ngươi tình ta nguyện , tôi nơi nào cho cô ảo giác thích cô rồi hả ?” Tuyết Thiếu gương mặt đau khổ nhìn Đào Nhạc, hắn thật sự không nghĩ ra mình rốt cuộc là làm cho cô hiểu nhầm chỗ nào , thế nhưng lại trăm phương ngàn kế leo lên giường của hắn, đây cũng quá khó hiểu thôi.

“Vậy ban đầu vì sao anh lại muốn nhận em ?” Đào Nhạc vốn là tràn đầy lòng tin , giờ phút này phòng tuyến cuối cùng trong lòng đã sụp đổ mất rồi , đây coi là gì? Cô làm nhiều như vậy coi là gì?

“Chẳng qua là nhìn ở trên mặt Hạ Toa mà thôi, chỉ là trợ giúp trên phương diện một người bạn mà thôi. Không nên tự mình nghĩ quan trọng, cô đối với tôi mà nói, chẳng qua là một nhân viên mà thôi.” Tuyết Thiếu ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Đào Nhạc nằm ở trên giường , có chút khinh bỉ nhìn cô.

” Em, vậy em coi là cái gì? Anh tính toán không phụ trách rồi hả ?” Nếu vạch mặt, Đào Nhạc giận dữ nhìn Tuyết Thiếu la hét.

“Cô, cô ra giá đi, cô muốn bao nhiêu? Một trăm vạn? Năm trăm vạn? Còn là mười triệu?” Tuyết Thiếu hừ lạnh nói, một ngôi sao hạng nhất một đêm cũng chỉ là mấy triệu, mười triệu có thể bao một tháng.

“Anh.” Đào Nhạc tức giận nhìn Tuyết Thiếu, cô chưa từng ngờ tới mình sẽ chật vật như vậy, cô nghĩ tới trường hợp xấu nhất , cũng chỉ là làm tình nhân không thể lộ ra ngoài ánh sáng . Nhưng là tình huống bây giờ .

“Đây là một tấm chi phiếu trống, cô tùy tiện điền, còn có xin nhanh chóng rời đi thôi. Còn nữa, bắt đầu từ hôm nay cô không phải là nhân viên của quán cà phê nữa .” Tuyết Thiếu đưa chi phiếu trắng tới, lắc đầu một cái rời đi.

Đào Nhạc nhìn tấm chi phiếu đặt lên giường , bất đắc dĩ cười khổ, không trách được Hạ Toa không để cho cô và Tuyết Thiếu qua lại . Cô vẫn cho là cô ấy là ghen tỵ, không nghĩ tới, Tuyết Thiếu thế nhưng cũng sẽ có thời điểm máu lạnh như vậy .

52. Q.1 - Chương 52: Cậu Là Một Con Cừu Ngu Ngốc

Tuyết Thiếu đi xuống lầu, cũng không trở về quán cà phê của mình , mà là hướng cửa hàng bán mô hình của Hàn Dạ đi tới. Đẩy cửa vào, thấy Hàn Dạ đang ngồi trước một đống mô hình mới về , Tuyết Thiếu đi đến khu vực nghỉ ngơi , nằm ở trên ghế sa lon.

“Thế nào? Tuyết đại thiếu thất tình à?” Thấy Tuyết Thiếu có chút khác thường, Hàn Dạ thả mô hình trong tay ra , đi lên trước , hỏi thăm.

“Cậu và Tô Mạc như thế nào?” Tuyết Thiếu cũng không trả lời, hỏi ngược lại Hàn Dạ.

“Như cũ.” Vừa nhắc tới Tô Mạc , Hàn Dạ cũng là gương mặt bất đắc dĩ, Tô Mạc đối với Tống Tử Phong yêu đã sâu đến tận xương tủy, hắn làm sao có thể đi vào trong lòng của cô. Mỗi lần nhìn cô ngơ ngác ngồi ở bên cửa sổ, tim của hắn cũng rất đau , suy nghĩ muốn ôm cô, an ủi cô, nhưng người cô yêu không phải hắn, đây cũng có biện pháp gì ?

“Làm sao đột nhiên cậu hỏi cái này? Đúng rồi cậu và A Di như thế nào?” Hàn Dạ có chút buồn bực, Tuyết Thiếu không phải người nhiều chuyện , làm sao đột nhiên hỏi chuyện của hắn và Tô Mạc . Chẳng lẽ giữa hắn và A Di lại xảy ra vấn đề gì rồi sao?

“Còn nhớ rõ cô nhân viên quản lý sảnh trong tiệm của mình sao?” Tuyết Thiếu từ trên ghế salon ngồi dậy, nhớ tới thời điểm buổi sáng hắn hận không quất cho chính mình mấy cái.

“Biết a, không phải là ban của Hạ Toa sao?” Hàn Dạ không hề nghĩ ngợi, trực tiếp mở miệng nói. Cô gái đó hắn cũng nghe Tần Lạc đề cập tới, mặc dù hắn không có tiếp xúc qua, chỉ là nhìn dáng vẻ hắn cũng không thích, huống chi ấn tượng của Tiểu Di đối với cô ấy kém như vậy, nghĩ đến nhân phẩm chắc sẽ không quá tốt.

“Ngày hôm qua bỏ thuốc ình , lên giường với mình rồi.” Tuyết Thiếu có chút phiền não gãi gãi tóc của mình, hắn làm sao lại xui xẻo như vậy đây? Ngày hôm qua tại sao muốn uống nhiều a, uống nhiều liền uống nhiều đi, tự nhiên lên cơn thần kinh trở về nhà mình a, ở quán cà phê là tốt, về nhà thì về nhà đi, còn đi nói cho A Di làm gì? Lần này tốt lắm, toàn bộ xong rồi.

“Lên giường thì lên giường , phụ nữ lên giường với cậu cũng không ít a.” Hàn Dạ đi tới một bên rót cho Tuyết Thiếu một ly cà phê, không thèm để ý chút nào nói xong, mọi người đều là người lớn, lên giường không có gì lớn .

“Ở trên giường của mình với A Di , cậu cảm thấy không có gì sao?” Tuyết Thiếu nhận lấy cà phê, để vào trên bàn, ngẩng đầu nhìn Hàn Dạ gằn từng chữ một. Ở thời đại này, lên giường quả thật không phải là chuyện gì lớn, nhưng vấn đề là ở chỗ nào . Ở bên ngoài tìm bao nhiêu phụ nữ đều là không sao cả, nhưng ngươi lại đem người ta mang về nhà, hơn nữa lại ở tại trên giường của ngươi cùng với vợ ngươi , chuyện này thật sự là có chút nói không lại rồi.

“Đầu óc cậu không có hỏng đi, cậu không phải là vẫn ở trên lầu của quán cà phê sao? Thế nào đột nhiên về nhà ở rồi hả ?” Nghe Tuyết Thiếu vừa nói như thế, Hàn Dạ cũng là sững sờ, đây cũng quá xạo, nếu để cho A Di biết vậy còn có có cơ hội hòa hảo mới là lạ.

“Đây không phải là quan trọng , quan trọng chính là A Di gọi điện thoại về, là cô ta nghe máy, mình nên làm như thế nào đây ?” Nghĩ đến chuyện này, Tuyết Thiếu liền đau đầu nhức óc.

“Trời , lần này mình chỉ có thể nói cậu là con lừa ngu ngốc ,con lừa ngu ngốc!” Hàn Dạ lắc đầu một cái, nhìn Tuyết Thiếu nói. Có dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được A Di nhận được cú điện thoại này sẽ nghĩ thế nào . Chỉ là không biết là người nào mắt không mở lại ở thời điểm mấu chốt này gặp phải A Di, sau đó bị đánh một trận tơi bời.

“Cậu có phải là huynh đệ của mình hay không , cậu còn nhạo báng mình .” Con lừa ngu ngốc, hắn đúng là ngu ngốc ,lo lắng an ủi hắn còn chưa tính, còn cười nhạo hắn.

“Không có a, lời này gần đây rất lưu hành ! Hơn nữa chuyện này cậu làm xác thực rất thái quá a, đương nhiên là quá đáng !” Hàn Dạ nhìn vẻ mặt tức giận của Tuyết Thiếu, có chút uất ức giải thích.

” Cậu nói thì cũng đã nói rồi , cậu ví mình như con cừu Loli thiếu não, làm sao mà chịu nổi a, chẳng lẽ cậu cũng đã thoái hóa đến nỗi não tàn rồi hả?” Cũng bao nhiêu tuổi rồi còn giả bộ nai tơ, thật là không chịu nổi a.

“Chết tiệt , sáng sớm tới chỗ này cằn nhằn cái gì? Mình là chỗ cho cậu xả giận sao?” Hàn Dạ nói xong xoay người lại đi sửa sang lại mô hình .

“Này, đừng tức giận , giúp mình nghĩ biện pháp đi .” Nhìn Hàn Dạ lại bắt tay vào làm việc , Tuyết Thiếu cầm lên cà phê uống một cái, năn nỉ .

“Cô đó bây giờ đang ở đâu ?” Hàn Dạ đầu cũng không quay lại liền hỏi.

“Mình cho cô ấy một chi phiếu trắng để cho cô biến mất!” Tuyết Thiếu thở dài nói, tiền không là vấn đề, chỉ cần cô có thể biến mất ở trước mặt hắn là tốt rồi.

“Chi phiếu trắng, chịu không nổi a chịu không nổi!” Hàn Dạ lắc đầu một cái lẩm bẩm.

“Cậu chừng nào thì nghèo như vậy rồi hả ?” Tuyết Thiếu có chút bất đắc dĩ nhìn bóng lưng Hàn Dạ nói thầm .

“Cậu ngu a, cô ta và Hạ Toa là bạn tốt, chẳng lẽ sẽ không đưa chuyện nói cho cô ấy biết sao? Lên giường với cậu , nhiều kình bạo, Hạ Toa hiện tại lại cùng A Di ở chung một chỗ, cậu cảm thấy giấu được sao? Còn không bằng chờ A Di trở lại thẳng thắn nói với cô ấy , nhiều nhất bị đánh một trận tơi bời. Dù sao thời điểm cậu theo đuổi Tần Di cũng bị đánh không ít a.” Hàn Dạ xoay người, có chút đồng tình nhìn Tuyết Thiếu

“Mình thế nào lại quên chuyện này !” Tuyết Thiếu có chút hối tiếc lẩm bẩm.

“Không được, mình đi tìm Tần Lạc , để cho hắn đi thăm dò ý tứ.” Tuyết Thiếu không đợi Hàn Dạ mở miệng, bỏ lại lời nói, vô cùng lo lắng hướng công ty Tần Lạc chạy đi.

Nhìn dáng vẻ vội vã của Tuyết Thiếu, Hàn Dạ bất đắc dĩ cười cười, bây giờ người có tình cảm sâu sắc như Tô Mạc hình như cũng không còn nhiều nữa rồi. Hắn cũng sẽ không ngu đến mức tin tưởng cái cô Đào Nhạc kia thật sự là yêu Tuyết Thiếu.

53. Q.1 - Chương 53: Huynh Đệ Song Hành

Tuyết Thiếu vội vã chạy đến công ty Tần Lạc , sờ sờ túi mới phát hiện ra điện thoại không có mang. Bất đắc dĩ đi tới trước quầy lễ tân , nhìn cô bé lễ tân ngồi ở trong quầy đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn hắn, lúc này mới phát hiện ra áo sơ mi của mình thế nhưng cài lộn nút rồi. Mới vừa rồi ở cửa hàng của Hàn Dạ chắc là hắn cũng nhìn thấy, chết tiệt thế mà không nói ? Dám chơi xỏ mình , ngu ngốc, ngu ngốc , tuyệt đối là con lừa ngu ngốc.

” Giúp tôi liên lạc với Tần Lạc.” Tuyết Thiếu tựa trên quầy lễ tân , nhỏ giọng nói ra.

“Xin hỏi , anh có hẹn trước không ?” Cô bé Lisa ở quầy thu ngân giương mắt liếc mắt nhìn Tuyết Thiếu , hỏi một cách công thức hóa.

“Tôi gặp hắn còn phải hẹn trước, cô gọi điện hộ tôi .” Vốn là tâm tình không thoải mái , bị nhân viên lễ tân hỏi như vậy, Tuyết Thiếu có chút không vui .

”Xin lỗi , CEO rất bận, không có hẹn trước không thể gặp. Lisa mới mặc kệ Tuyết Thiếu có giận hay không , chỉ là cự tuyệt theo công thức .

“Có thể cho tôi mượn điện thoại được không ?” Tuyết Thiếu không nhịn được hướng cô bé ở quầy thu ngân liếc mắt, đem cơn giận của mình đè xuống , lễ phép hỏi .

“Vâng, có thể.” Lisa nhìn hắn một chút, đem điện thoại đẩy tới trước mặt Tuyết Thiếu .

“Hàn Dạ, cậu nói số điện thoại của Tần Lạc ình , mình quên mang điện thoại di động người ta không ình đi lên.” Tuyết Thiếu bấm số cửa hàng Hàn Dạ , không vui nói.

Lisa nghe được Tuyết Thiếu vừa nói như thế, mới ý thức tới mình vừa rồi tựa hồ có chút quá mức. Thật ra thì nếu khách không có hẹn trước cũng là được phép thông báo . Chỉ là cô xem bộ dạng Tuyết Thiếu có chút quái dị, cho nên tự động bỏ qua, không nghĩ tới hắn cư nhiên sẽ có số điện thoại riêng của CEO , nhìn tình huống lần này chắc cô chuẩn bị phải cuốn gói đi. Cô bé ở quầy thu ngân ai oán nhìn Tuyết Thiếu , hối hận đến mức ruột xanh mét rồi.

“Cám ơn.” Cúp điện thoại, Tuyết Thiếu nhìn cô bé lễ tân tâm tình có chút xuống thấp nói.

“Thật xin lỗi, em không biết anh quen CEO.” Lisa có chút xấu hổ nhìn Tuyết Thiếu nói xin lỗi .

“Không có việc gì, cô làm không sai, đừng lo lắng, tôi sẽ không nói .” Tuyết Thiếu tà tà cười, hướng cửa thang máy đi tới.

Nhìn nụ cười tà mị của Tuyết Thiếu , Lisa có chút mất hồn

Còn chưa có bước vào phòng làm việc của Tần Lạc , liền nghe đến bên trong truyền đến từng đợt tiếng gầm gừ, Tuyết Thiếu vội bước nhanh hơn, một bước vào phòng làm việc, bị một màn trước mắt làm cho sợ trực tiếp lại lui trở về.

“Cô quậy đủ chưa, tôi đã có bạn gái, tôi từ trước đến giờ đều không có thích cô .” Tần Lạc xoa xoa đầu, la hét.

“Tuyết Thiếu , cậu đứng ở bên ngoài làm gì, đi vào.” Tần Lạc có chút không vui kêu.

“Ặc, em tới không đúng lúc .” Tuyết Thiếu có chút lúng túng nhìn Kha Nham chỉ mặc áo sơ mi nam đang đứng ở một bên , hắn dám đánh cuộc cô này ở bên trong nhất định không có mặc đồ lót.

“Rầm ” một tiếng, cửa kính nặng nề khép lại, Tần Lạc đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, có chút chán chường.

“Mới vừa rồi còn tốt , đây là diễn tuồng nào a ?” Tuyết Thiếu liếc Kha Nham ở ngoài cửa hỏi.

“Ai biết , tự nhiên vào nói quần áo bị bẩn , hỏi anh mượn một cái áo sơ mi, mượn liền mượn, kết quả.” Tần Lạc lắc đầu một cái không có nói tiếp.

“A a a nha.” Tuyết Thiếu tràn đầy đồng cảm, cảm thán. Thì ra là mọi người tình cảnh đều là giống nhau đó a.

“Cậu không đi làm à, tới đây làm gì mà vội vã thế .” Tần Lạc liếc mắt nhìn Tuyết Thiếu, cười cười.

“Em và anh không sai biệt lắm.” Tuyết Thiếu đóng lại nút áo lần nữa , rất là bất đắc dĩ nói .

“Xem ra huynh đệ chúng ta thật là khó khăn, đúng rồi A Di có gọi cho cậu không ?” Tần Lạc quan tâm hỏi thăm, hôm nay hắn gọi điện thoại cho Hạ Toa nhưng không có được , Tần Di thì máy toàn báo bận , Tang Thuyết thì để hộp thư thoại , thật là không biết ba người này làm cái quỷ gì vậy .

“Em còn muốn hỏi anh đây? A Di là không chủ động liên lạc với em , đừng nói anh cũng không gọi được cho Hạ Toa .” Tuyết Thiếu quay đầu liếc mắt nhìn Tần Lạc, suy đoán nói.

“Uh, cho nên anh mới hỏi cậu .” Tần Lạc gật đầu một cái cũng không phủ nhận.

” Ài, mẹ nó, chẳng lẽ anh không phải biết khuya ngày hôm trước em bị bắt quả tang sao?” Tuyết Thiếu đứng lên đi tới đi lui ở bên trong phòng .

“Anh thật đúng là không biết.” Tần Lạc ngẩn người một chút, lắc lắc đầu nói.

“Sẽ không có chuyện gì chứ?” Nghĩ tới ba người họ liên lạc không được, Tần Lạc có chút bận tâm, Tang Thuyết với Tần Di hai người đều là không dễ chọc . Hạ Toa lại dễ bị kích động , bây giờ biết làm thế nào đây . Nghĩ đến đây Tần Lạc cũng không ngồi yên.

Đang lúc hai người nóng nảy không dứt , thì chuông điện thoại của Tần Lạc vang lên .

” Chị Thuyết, Hạ Toa với A Di không có việc gì chứ?” Vừa nhận điện thoại, Tần Lạc vội hỏi thăm.

“Không có việc gì, chị gọi điện chỉ là nói cho các cậu biết , chúng ta tính toán chơi thêm mấy ngày, cuối tháng mới về, thế nhé .”

“Cuối tháng mới về , vậy không phải là nửa tháng?” Nghe trong điện thoại truyền đến tiếng tút tút , Tần Lạc lẩm bẩm.

Nghe Tần Lạc lầm bầm như vậy , Tuyết Thiếu ngược lại an tâm không ít, hắn hiện tại chỉ sợ Tần Di đột nhiên trở lại, bởi vì hắn không biết nên giải thích như thế nào . Hiện tại cuối tháng mới về , như vậy ít nhất hắn còn có nửa tháng để xử lý chuyện Đào Nhạc .

“Cũng tốt, vừa đúng đem những chuyện này xử lý , tránh cho đến lúc đó xui xẻo.” Tần Lạc trở lại trên ghế sa lon, suy nghĩ một chút tự nhủ.

54. Q.1 - Chương 54: Người Ái Mộ

Khi Tuyết Thiếu với Tần Lạc còn đang rối rắm xử lý chuyện như thế nào cho tốt, thì Tang Thuyết đang ở bãi biển và đang trình diễn tiết mục chạy trốn tình yêu .

Tang Thuyết có Nhậm Kiến ở bên cạnh không khác nào một cận vệ , mọi người dĩ nhiên là không dám chủ động trêu chọc .Tần Di thì bản lĩnh rất tốt, cho nên cũng không người nào dám động tới cô , xui xẻo nhất chính là Hạ Toa , cả ngày bị người dây dưa. Thậm chí có mấy người vẫn còn vì Hạ Toa vung tay.

Màn đêm buông xuống, một nhóm người tụ tập ở bên trong quầy rượu, uống rượu, đưa tình, đang mong đợi may mắn . Hạ Toa đi tới bên người Tần Di ngồi xuống, nhìn Tần Di một ly lại một ly uống có chút bận tâm.

“Hạ Toa, xin lỗi vì đã làm hỏng điện thoại của cậu , Tần Lạc liên lạc không được nhất định sẽ lo lắng.” Tần Di có chút ngượng ngùng nhìn Hạ Toa, ngày đó cô chỉ là nghe được tiếng nói của Đào Nhạc , thấy ảnh của cô , nghĩ tới chuyện giữa cô và Tuyết Thiếu , trong lòng bốc hỏa không nhịn nổi, liền đem điện thoại di động ném ra ngoài, kết quả ném xong mới nhớ tới điện thoại đó không phải là của mình.

“Không có chuyện gì, đừng đi suy nghĩ nhiều, có lẽ chỉ là Đào Nhạc đơn phương, giữa bọn họ sẽ không có chuyện gì đâu ?” Hạ Toa cũng biết chuyện này làm sao có thể nhỏ, nhưng nhìn Tần Di không vui như vậy , trong lòng cô cũng không vui vẻ.

“Hạ Toa , hát một bài đi .” Tiêu Thần đi tới bên Hạ Toa ngồi xuống, có chút làm nũng nói.

“Không muốn .” Hạ Toa nhìn Tiêu Thần trực tiếp cự tuyệt, nếu như cô không gặp Tần Lạc trước , cô có lẽ sẽ tiếp nhận Tiêu Thần. Bởi vì hắn thật sự là rất dịu dàng lại biết quan tâm săn sóc, nhưng là bây giờ, giữa bọn họ chỉ có thể là bạn bè.

“Hạ Toa, không thể cho anh một cơ hội sao?” Tiêu Thần có chút chán chường, chỉ cần hắn mở miệng không biết có bao nhiêu cô gái sẽ tự mình đưa tới cửa, nhưng hắn cố tình lại chọn Hạ Toa , nhưng mặc kệ hắn làm cái gì, Hạ Toa vẫn duy trì một khoảng cách với hắn.

“Tiêu Thần, nhiều phụ nữ như vậy , anh cần gì phải dây dưa với Hạ Toa ?” Không đợi Hạ Toa mở miệng, Lý Phi Phàm cũng đi tới, chen đến bên người Tiêu Thần ngồi xuống, nhìn về phía Hạ Toa cười cười.

“Tiểu Phàm, cậu đừng dính vào được chứ?” Thấy Lý Phi Phàm Tiêu Thần có chút bất đắc dĩ.

“Không có dính vào , mình chỉ nói sự thật thôi ? Hạ Toa, em thấy anh thế nào, nếu không suy nghĩ về anh một chút.” Lý Phi Phàm liếc nhìn Tiêu Thần, lấy lòng nhìn Hạ Toa hỏi.

“Em có bạn trai rồi , cho nên ý tốt của các anh, em chỉ có thể nói xin lỗi.” Thấy Lý Phi Phàm cũng tới dính vào một cước, Hạ Toa có chút bất đắc dĩ, nói gần từng chữ .

“Không có quan hệ , có thể chia tay .” Lý Phi Phàm hì hì cười một tiếng nói.

“Em rất thích anh ấy , anh ấy cũng rất yêu em, cho nên rất xin lỗi.” Hạ Toa không khỏi vuốt vuốt huyệt thái dương của mình , hướng tới Tần Di ngồi ở bên cạnh đưa ánh mắt cầu cứu.

“Đừng nhìn mình , mọi người chưa có kết hôn, cậu có thể lựa chọn.” Tần Di nhìn Hạ Toa lắc đầu một cái, ném xuống lời nói, cầm ly rượu lên đi ra ngoài.

“Cậu đi đâu vậy , Tần Di.” Nhìn Tần Di rời đi, Hạ Toa vội hỏi thăm, mặc dù cô biết Tiêu Thần cùng Lý Phi Phàm đều không phải là người xấu, nhưng là một mình cô ứng phó vẫn còn có chút hoảng .

“Mình muốn yên lặng một chút, có chuyện cậu tìm Tang Thuyết nhé .” Tần Di đầu không quay lại , hướng Hạ Toa sau lưng phất tay một cái nói.

“Hạ Toa , thật ra thì Tần Di nói không sai, em có thể lựa chọn , anh là người tốt, anh bảo đảm nếu em ở bên cạnh anh , anh nhất định sẽ không để cho em chịu uất ức .” Tiêu Thần đứng lên đi tới chỗ mà Tần Di mới vừa rồi ngồi xuống.

“Hạ Toa, đừng nghe hắn, hắn có rất nhiều bạn gái , hãy suy nghĩ về anh đi, anh vừa đẹp trai lại hài hước, lại khéo hiểu lòng người, biết chiều chuộng , vô luận em muốn cái gì, anh sẽ dốc toàn lực tới thỏa mãn yêu cầu của em.” Lý Phi Phàm trực tiếp bỏ qua biểu tình muốn ói của Tiêu Thần , tự khoe khoang nói.

“Cậu nói mà không thấy xấu hổ à , bạn gái của cậu mới là nhiều nhất đấy? Quán rượu này trong đó có mấy người mà cậu không có trạm qua.” Nghe Lý Phi Phàm nói như vậy, Tiêu Thần không khỏi lắc đầu liên tục, tuyệt không khách khí trực tiếp bóc mẽ hắn.

” Thật ra thì hai người các anh cũng rất tốt, nhưng mà em đã có bạn trai rồi , nếu như các anh vẫn dây dưa không rõ như vậy, em sẽ đi, em và các anh thật ra là người của hai thế giới , không phải sao?” Hạ Toa suy nghĩ một chút thở dài nói, có thể tới nơi này không là phải toàn người giàu có sao , cô chỉ là một người bình thương , nếu không phải là Tang Thuyết thì làm sao cô có thể tới nơi này?

” Anh không quan tâm em là ai, em là tỷ phú cũng tốt, là triệu phú cũng được , là một người buôn bán nhỏ cũng được , là con gái người ăn xin cũng chẳng sao , anh thích chỉ là bản thân em , bối cảnh của em ra sao đối với anh mà nói lại không có gì quan trọng .” Tiêu Thần nhìn bộ dạng có chút mất mác của Hạ Toa , an ủi.

“Đúng vậy , em chính là em, anh sẽ không để ý, nếu em cảm thấy không thoải mái, sau này anh sẽ không nhắc lại, chẳng qua anh nghĩ giữa chúng ta có thể làm bạn bè bình thường vẫn là có thể thôi.” Thấy không khí có chút giằng co, Lý Phi Phàm cũng thay đổi giọng điệu nhạo báng , chân thành nói qua.

“Vâng, là bạn, rất vui có thể biết anh .” Thấy Lý Phi Phàm nói như vậy, Hạ Toa cảm kích hướng về phía hắn cười cười.

“Nếu là bạn bè , vậy thì hãy nhận lấy cái điện thoại di động này đi, anh biết điện thoại của em bị hỏng rồi .” Lý Phi Phàm từ phía sau lấy ra một chiếc điện thoại kiểu mới nhất đưa cho Hạ Toa .

” Hãy nhận đi , anh cũng vậy tôn trọng quyết định của em , nếu như ngày nào đó em cảm thấy hắn không thích hợp với em , trong lòng anh vĩnh viễn có một vị trí là thuộc về em.” Tiêu Thần có chút không cam lòng , nhưng cũng không muốn làm khó Hạ Toa , nhàn nhạt nói qua.

“Cám ơn.” Hạ Toa nhìn điện thoại di động cũng không muốn nhận, nhưng khi nhìn biểu tình chân thành của hai người, suy nghĩ một chút vẫn là nhận lấy .

Ba người rất có ăn ý ai cũng không đề cập tới chuyện mới vừa rồi, thoải mái trò chuyện, mãi cho đến lúc Tần Di trở lại hai người mới rời đi.

55. Q.1 - Chương 55: Khiêu Khích?

Thời gian trôi qua thật nhanh, đảo mắt nửa tháng cứ như vậy mà qua rồi. Tám người ngồi vây quanh bàn, uống rượu. Ánh mắt của Nhậm Kiến nhìn Tang Thuyết đong đầy thâm tình và mang đầy thương cảm. Nửa tháng nói dài cũng không dài lắm mà bảo ngắn cũng không ngắn lắm, tuổi của hai người cũng chênh không nhiều lắm, chung sống vô cùng vui vẻ, nghĩ tới muốn chia lìa, cả hai ít nhiều gì cũng có chút thương cảm.

“Thuyết Thuyết , trở về với anh được chứ?” Nhậm Kiến uống hơi nhiều, nói chuyện cũng có chút yếu đuối.

“Không được, anh rể cuối tháng này tổ chức đại thọ 50 rồi, em phải về nhà Thuần Vu .” Tang Thuyết nhìn Nhậm Kiến đã uống có chút hơi say , vuốt ve gương mặt của hắn nói.

“Anh không muốn em đi, em đi thì không biết lúc nào anh mới có thể gặp lại em .” Nghe được Tang Thuyết cự tuyệt, Nhậm Kiến ôm cô vào trong ngực, la hét.

Nhìn bộ dáng luống cuống của Nhậm Kiến , tất cả mọi người không nói gì, cũng không có ai cười nhạo hay khinh bỉ. Bởi vì tất cả mọi người nhìn thấy từ trong ánh mắt Nhậm Kiến là tình yêu nồng đậm đối với Tang Thuyết.

“Chúng ta trở về phòng nói được chứ?” Tang Thuyết Thuyết vỗ vỗ sau lưng của Nhậm Kiến, an ủi.

“Không cần, bọn họ đều không phải là người ngoài, em lại lừa anh , một hồi sẽ không thấy em nữa.” Nhậm Kiến như cũ gắt gao ôm lấy Tang Thuyết không chịu buông tay.

Tang Thuyết có chút xấu hổ nhìn mọi người, ngày trước cô nói đi ra ngoài mua đồ rất nhanh sẽ trở lại, kết quả cô rời đi khỏi thành phố kia luôn , trốn thật xa . Chuyện này có lẽ đã để lại ấn tượng rất sâu trong lòng Nhậm Kiến , cho nên hắn mới có thể cố chấp như vậy.

” Chị Thuyết , nếu không mấy người bọn em cũng đi S thị , nhà lớn như vậy ở chung một chỗ cũng tốt, tránh cho Nhâm ca đến lúc đó lại thương tổn tới mình.” Lục Huy nhìn Tang Thuyết , thận trọng mở miệng hỏi thăm.

Thật ra bọn họ đối với với Tang Thuyết rất là kính trọng , không chỉ là bởi vì Tang Thuyết là bạn gái của Nhậm Kiến , mà còn bởi vì cô là người sống rất trượng nghĩa, thắng được sự tôn trọng của mọi người . Bọn họ vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, Tang Thuyết từng một người một ngựa đến cứu bọn họ. Dĩ nhiên khi đó bọn họ tuổi trẻ ngông cuồng không biết trời cao đất rộng mới có thể bị tính kế, nếu là đổi hiện tại, mới không có khả năng này đấy.

“Ai, thật ra thì không cần như vậy, chị sẽ ở S thị nán lại một khoảng thời gian, tùy mọi người thôi.” Tang Thuyết thở dài, có chút bất đắc dĩ, cô lúc nào thì thành ra như vậy rồi, cũng đề phòng cô sẽ mất tích .

Một hồi chuông điện thoại dồn dập vang lên, Hạ Toa lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, là một tin nhắn, cho là thư rác, kết quả mở ra vừa nhìn, giật mình thẫn thờ.

” Cạch .” Điện thoại di động rơi xuống đất, Hạ Toa nhìn ly rượu có chút mất hồn.

Tần Di nhặt điện thoại lên vừa nhìn, cũng không khỏi sợ hết hồn, trực tiếp gọi lại.

“Cô là ai, cô đây là ý gì?” Tần Di khó chịu hỏi.

“Cô thấy sao?” Bên đầu điện thoại kia chỉ nói một câu như vậy rồi tắt máy.

“Cái quỷ gì vậy ?” Tần Di cầm điện thoại để ở trên bàn , nhớ tới Tuyết Thiếu, trực tiếp cầm rượu lên uống.

“Hạ Toa, chúng ta uống..., mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì ?” Tần Di cầm lên một ly rượu đưa tới.

Hạ Toa không nói gì, cười khổ một cái, cầm lấy ly rượu, từng ngụm từng ngụm uống, nước mắt trong lúc lơ đãng đã làm ướt khuôn mặt.

Nhìn hai người bộ dạng khác thường , Tang Thuyết nhất thời có chút không phản ứng kịp, đi tới bàn ăn, cầm điện thoại di động lên liếc mắt nhìn. Ở trong lòng thở dài nói, Tần Lạc a Tần Lạc, chơi gái cũng phải cần kỹ thuật , tại sao có thể để cho người ta chụp ảnh còn nhắn tin cho bạn gái của mình đây?

“Hạ Toa, em uống chậm một chút , mặc kệ xảy ra chuyện gì anh sẽ ở bên cạnh em .” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa có chút không bỏ được , đoạt lấy chai rượu trong tay cô, lớn tiếng nói.

“Cám ơn anh Tiêu Thần, đi ra ngoài với em một chút đi.” Hạ Toa ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Tiêu Thần, mở miệng nói.

Bóng đêm rất đẹp, hai người sóng vai đi ở trên bờ cát, nhưng tâm tình của Hạ Toa giờ khắc này hỏng bét, vốn là vui sướng chuẩn bị về gặp Tần Lạc nhưng chỉ vì một hình khiêu dâm mà hoàn toàn đổ vỡ. Cô không biết sau khi trở về nên dùng thái độ như thế nào để đối mặt Tần Lạc.

“Rất nhiều chuyện không phải đơn giản như mình nhìn thấy , nếu như em thương hắn, thì cho hắn cơ hội giải thích đi .” Tiêu Thần nhìn khuôn mặt u buồn của Hạ Toa , nhàn nhạt mở miệng.

“Em không biết đối mặt với anh ấy như thế nào .” Cô thật không nghĩ ra, đàn ông thật sự không chịu nổi cô đơn sao? Cô không phải là đi mới có nửa tháng sao? Thế nhưng có thể có quan hệ với người phụ nữ khác , đây không phải quá đáng sao ?

“Vậy thì cả hai hãy tỉnh táo lại đi, anh cũng sẽ đi S thị, có chuyện gì thì gọi cho anh, anh sẽ đến.” Tiêu Thần vỗ vỗ bả vai Hạ Toa , cam kết. Mặc dù hắn biết đây là một cơ hội tuyệt vời để chính hắn theo đuổi Hạ Toa nhưng hắn không muốn hèn hạ như vậy, nhân lúc yếu đuối mà nhảy vào. Một ngày nào đó hắn sẽ làm cho Hạ Toa yêu hắn, cam tâm tình nguyện trở thành người phụ nữ bên cạnh hắn.

Hoàn cuốn 1

56. Q.2 - Chương 1: Đón Hụt

Có lẽ bởi vì Tuyết Thiếu và Tần Lạc đều làm ra chuyện để cho không người nào có thể tiếp nhận được . Cho nên Tần Di và Hạ Toa kiên trì không cho Tang Thuyết thông báo hai người bọn họ, đoàn người cứ như vậy lặng lẽ trở lại S thị.

Tiêu Thần nhà buôn bán bất động sản , nên ở S thị cũng có mấy căn hộ cho nên mấy người bọn họ liền trực tiếp đến ở trong biệt thự của Tiêu Thần . Thật khéo , chỗ ở của Tiêu Thần chỉ cách nhà Hạ Toa có mười phút chạy xe.

Hạ Toa đẩy cửa ra, nhìn gian phòng trống rỗng, trong lòng có chút mất mác, kể từ khi cha mẹ sống ở thành phố khác. Trong nhà càng lạnh lẽo , trước kia có Tần Lạc vẫn còn không có phát giác, thế nhưng lần thứ nhất trở lại, trong lòng thật sự cảm thấy trống trải. Một ít hình ảnh giường chiếu của hai người lại hiện về trong óc của cô không ngừng lẩn quẩn . Đó là khuôn mặt mà cô vô cùng quen thuộc, là Kha Nham thư ký của Tần Lạc .

Hạ Toa từ trên ghế salon đứng lên, đi tới bên cửa , khóa trái cửa lại , thay giày, tắm, tắt máy, ngủ, cô cảm thấy mình mệt quá, phải nghỉ ngơi một chút rồi suy nghĩ thật kỹ chuyện này.

Tuyết Thiếu và Tần Lạc chờ ở sân bay , nhìn đám người ra ra vào vào , nhưng thủy chung không có phát hiện bóng dáng của Hạ Toa cùng Tần Di . Hai người tâm tình như đưa đám, đi tới trước quầy thông tin , vừa hỏi mới biết họ đã sớm trở lại.

“A Di không cho em biết, em có thể hiểu, nhưng tại sao Hạ Toa cũng không báo cho anh?” Tuyết Thiếu ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nhìn Tần Lạc hỏi thăm. Theo lý thuyết hai người đang ở trong giai đoạn cuồng nhiệt , làm sao có thể không báo cho Tần Lạc tới đón đây?

“ Anh làm sao biết.” Tần Lạc tâm tình vốn rất tốt , khi biết Hạ Toa đã trở lại S thị thì mặt cũng đen thui. Hai ngày trước thật vất vả giải quyết Kha Nham, muốn chờ Hạ Toa về là chỉ có ở trong thế giới của hai người, ai biết tự nhiên sẽ thành như vậy.

“Ai, anh còn tốt hơn em , cho đến bây giờ em còn không có giải quyết Đào Nhạc được đây? Em đây là tạo nghiệt gì a!” Nghĩ tới Đào Nhạc, Tuyết Thiếu cảm thấy đau đầu nhức óc. Cô ta biến mất trước mắt hắn , nhưng mỗi ngày đều kiên trì sáng trưa tối sẽ gọi ba cuộc điện thoại cho hắn , nếu không nghe thì gọi trực tiếp tới quán cà phê . Dù sao mặc kệ như thế nào thì ba cuộc điện thoại là nhất định phải nhận, nếu không ngày nay cũng đừng nghĩ ngừng nghỉ.

“Thật ra thì anh có dự cảm xấu, Hạ Toa nhất định biết cái gì, nếu không không thể nào trở lại không gọi điện cho anh , hơn nữa anh mới vừa gọi cho cô ấy, thấy tắt máy .” Tần Lạc càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, đây là tình huống gì đây?

“Em xem hay là hỏi Tiểu Di đi .” Tuyết Thiếu bấm số điện thoại của Tần Di kết quả cũng là tắt máy, rất là bất đắc dĩ chỉ có thể đổi sang gọi cho Tang Thuyết , thế nhưng ba người cực kỳ nhất trí, đều là tắt máy.

Thật ra thì cũng không thể trách Tang Thuyết , cô giờ phút này đang cùng Nhậm Kiến quay cuồng trong thế giới riêng của hai người , làm sao có thể mở máy để bị làm phiền đây . Về phần Tần Di, cũng giống Hạ Toa , tắt máy đi ngủ .

"Anh chở em về quán , sau đó anh đi tìm Hạ Toa xem có chuyện gì không ." Thấy Tuyết Thiếu vừa nói như thế, Tần Lạc có chút thấp thỏm, không biết ba người này muốn làm cái gì, hay là có chuyện gì đó mà mọi người đã biết đây?

"Cũng chỉ có thể như vậy, tối em đi tìm A Di vậy , sắp đại thọ 50 của lão già nhà em rồi, phải chuẩn bị một chút quà tặng ." Tuyết Thiếu gương mặt đau khổ, có chút bất đắc dĩ nói.

"Uh, cũng chỉ có thể như vậy, A Di biết chuyện này , cậu khẳng định không chạy thoát được đâu." Nhớ tới tính tình bạo lực của Tần Di , Tần Lạc chỉ có thể lắc đầu một cái, thương mà không giúp gì được a.

"Đánh một trận dĩ nhiên không sao, chỉ sợ ngay cả mặt mũi cũng không cho thấy ." Phải biết ban đầu bọn họ ly hôn đơn giản đúng là vì xì căng đan của hắn và nữ người mẫu lên trang đầu của tạp chí. Hắn thật sự là không có quan hệ mờ ám gì với cô người mẫu kia , Tần Di liền trực tiếp xử tử hắn , ngay cả cơ hội giải thích cũng không có cho hắn, lần này lên giường rồi, hắn thật không cách nào tưởng tượng được có thể cầu Tần Di tha thứ được không.

"Ai, cậu biết rõ A Di trong lòng chỉ thích một mình cậu , nó cũng hi vọng cậu cũng chỉ yêu một mình nó , cậu và người khác gây ra xì căng đan, rồi lại cùng người phụ nữ khác lên giường , nó dĩ nhiên không chịu nổi a." Tần Lạc vừa lái xe, vừa dạy dỗ Tuyết Thiếu

"Em dĩ nhiên cũng chỉ yêu một mình cô ấy , nhưng cho dù là phạm nhân chờ tử hình cũng có cơ hội mở miệng giải thích đi, ngay cả cơ hội giải thích cũng không cho em." Nhớ tới lúc mình nhận được giấy li hôn thì chỉ biết gãi đầu .

"Cậu cũng không phải là ngày thứ nhất biết nó , cậu không phải biết tính cách của nó sao?" Tần Lạc liếc mắt nhìn Tuyết Thiếu đang ngồi bên tay lái phụ , lắc đầu một cái, dầu gì yêu đương năm năm mới kết hôn , thế nào còn có thể ngu đến mức khiêu chiến ranh giới cuối cùng của Tần Di .

"Ai, không có cách nào sống được rồi !" Nghĩ tới lão già nhà mình , da đầu Tuyết Thiếu không khỏi có chút tê dại, nếu là biết hắn và Tần Di ly hôn, khẳng định sẽ đánh cho hắn một trận tơi bời .

Nhìn Tuyết Thiếu chán nản ngồi ở vị trí kế bên tài xế, Tần Lạc lòng cũng không thể bình tĩnh, suy đoán thật lâu vẫn là không nghĩ ra mình rốt cuộc đắc tội Hạ Toa chuyện gì , tại sao liên lạc không được đây?

57. Q.2 - Chương 2: Dò Xét Lẫn Nhau

Chở Tuyết Thiếu về đến quán cà phê, Tần Lạc trực tiếp chạy tới chung cư hạnh phúc , lấy chìa khóa của mình ra mở cửa. Lúc này mới phát hiện Hạ Toa khóa trái từ bên trong , hắn có chìa khóa cũng không dùng được , gọi điện thoại, nhưng điện thoại vẫn tắt máy.

Tần Lạc chán nản đứng ở ngoài cửa , tâm tình rơi xuống đáy vực , mơ hồ cảm thấy trong này nhất định chuyện gì xảy ra, có lẽ có liên quan đến Khan Nham . Dù sao trước kia Hạ Toa ở công ty quá thật thà nếu có người nhân chuyện này mà gọi điện thoại nói cho cô biết thì cũng không khó khăn gì.

"Này, Kha Nham, có phải cô nói gì với Hạ Toa không ?" Tần Lạc ngồi ở chân cầu thang gọi điện hỏi .

"CEO, anh nói gì vậy? Gần đây em cũng không gặp Hạ Toa, em có thể nói gì với cô ấy ?" Kha Nham lên tiếng phủ nhận , trên mặt thoáng qua nụ cười hả hê .

"Không có gì ." Tần Lạc bất đắc dĩ cúp điện thoại.

Hạ Toa một giấc này ngủ rất say, vẫn ngủ thẳng tới khi trời tối.

Tần Lạc đã ngồi có chút tê dại, thấy bên trong nhà lộ ra một tia sáng, vội đứng lên, đi tới cửa , gõ cửa .

"Anh đã đến rồi?" Hạ Toa nhìn qua mắt mèo , chần chờ một chút mới mở cửa, nhàn nhạt nói qua.

“Uh, anh mới đến , đi chơi vui vẻ sao?” Nhìn bộ dạng không vui của Hạ Toa , Tần Lạc thận trọng thử thăm dò. Mặc dù trong lòng tức giận, nhưng ngoài mặt vẫn duy trì nho nhã, bộ dáng dịu dàng.

“Cũng được .” Hạ Toa ngáp một cái, cầm lên điều khiển trên ghế sa lon , mở TV.

“Không nhớ anh sao?” Tần Lạc đi tới trước mặt Hạ Toa , đem cô ôm vào trong ngực, nhìn chằm chằm vào cô.

“Em hơi mệt .” Hạ Toa tránh câu hỏi của Tần Lạc , nếu như không có hình ảnh của ngày hôm qua đó , cô nhất định sẽ chủ động hôn hắn, nhưng nghĩ tới chuyện này , tâm tình của cô liền tuột dốc không phanh , không muốn có bất cứ tiếp xúc thân mật nào với Tần Lạc .

” Sao vậy ? Rốt cuộc có chuyện gì vậy ?” Tần Lạc buông Hạ Toa ra , liên tiếp hỏi thăm.

Hạ Toa không nói gì, đem điện thoại ở trên tủ TV cầm lên, mở máy.

” Điện thoại anh mua cho em đâu ?” Thấy Hạ Toa đổi điện thoại di động, Tần Lạc ở trong lòng có chút không thoải mái.

“Bị Tần Di ném hỏng .” Hạ Toa quay đầu nhìn Tần Lạc, bình tĩnh nói xong, trên mặt một tia tiếc hận cũng không có.

” À .” Tần Lạc nhàn nhạt đáp một tiếng, nhìn điện thoại trên bàn , trong lòng có chút mất mác, cái điện thoại di động này rõ ràng là loại số lượng có hạn, giá tiền cũng không phải rẻ , khẳng định không thể nào là Tần Di mua, nửa tháng này rốt cuộc xảy chuyện gì? Tại sao Hạ Toa sau khi trở về lại đối xử lạnh nhạt với hắn như thế ? Hắn có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng khi nhìn đến vẻ mặt lạnh nhạt của Hạ Toa , tất cả lời nói như nhẹn ở cổ họng.

“Một người bạn tặng .” Thấy Tần Lạc trầm mặc không nói , Hạ Toa nhàn nhạt giải thích.

“Đói bụng không, anh đi làm đồ ăn cho em .” Tần Lạc không biết nên làm sao sao nói tiếp, dời đề tài, bạn, là bạn như thế nào mới có thể ra tay hào phóng như vậy?

” Vâng , em có chút đói rồi.” Hạ Toa khẽ mỉm cười, gật đầu một cái. Cô không biết nên làm sao đối mặt với Tần Lạc, mở miệng hỏi thăm hắn về chuyện Kha Nham cô lại không làm được, không khí giữa hai người có chút xấu hổ.

Nhưng vào lúc này, điện thoại di động vang lên , Hạ Toa cầm lên vừa nhìn là Tiêu Thần, cười nhận.

“Tiêu Thần, mọi chuyện sắp xếp ổn cả sao ?” Hạ Toa nghiêng người dựa vào trên ghế sa lon hỏi thăm.

“Xong rồi , em cùng đi ăn cơm nhé, chị Thuyết Thuyết cũng ở đây.” Tiêu Thần mở miệng mời mọc.

Hạ Toa quay đầu nhìn Tần Lạc đang bận rộn ở trong phòng bếp , suy nghĩ một chút vẫn là quyết định cự tuyệt.

“Không, bạn trai nấu cơm cho em rồi . Hôm nào đi!”

“Vậy cũng được .” Tiêu Thần có chút mất mác cúp điện thoại, thật ra thì hắn đã ở dưới sân chung cư nhà Hạ Toa rồi.

Tần Lạc không nói gì, chỉ là mới vừa rồi nghe Hạ Toa nói cái tên đó hắn đã nhớ ở trong lòng, Tiêu Thần, cái tên này có chút quen thuộc, xem ra hắn phải điều tra một chút, nếu không bạn gái bị người khác theo đuổi còn không biết đấy.

“Tần Lạc, nửa tháng này anh thế nào à?” Hạ Toa vẫn còn có chút không nhịn được, đi tới phòng bếp dịu dàng hỏi thăm.

“Một ngày không có em có chút cô đơn.” Tần Lạc quay đầu nhìn Hạ Toa nói vô cùng thành khẩn .

“Vậy không có gì bất ngờ à ? ” Hạ Toa thử thăm dò, trong lòng cũng quyết định, nếu như Tần Lạc chủ động nói , như vậy chuyện này cô không truy cứu.

“Bất ngờ ? Nào có ! Công ty rất bận rộn !” Tần Lạc thấy buồn cười, sờ sờ tóc Hạ Toa , lắc đầu nói.

“Em còn tưởng rằng anh sẽ ra ngoài lêu lổng ?” Nhìn Tần Lạc ngậm miệng không nói, Hạ Toa cũng mất đi kiên nhẫn, không muốn nhiều lời .

“Không có, anh không lêu lổng.” Tần Lạc hì hì cười một tiếng, bưng cơm chiên hướng bàn ăn đi tới.

“Thơm quá a!” Hạ Toa trên mặt thoáng qua vẻ thất vọng, mặt mũi tràn đầy tươi cười chính là đi đến trước bàn cơm.

“Hạ Toa , em đừng vội tìm việc , tháng sau anh nghỉ nửa tháng , anh dẫn em đi chơi!” Nhìn Hạ Toa đang tập trung vào ăn , Tần Lạc toát ra một câu nói như vậy.

Hạ Toa dừng một chút, ngẩng đầu nhìn Tần Lạc, lắc đầu một cái, không làm việc sao có thể, không có tiền trong người cô thật sự không có thói quen. Tuy nói Tần Lạc đã cho cô một cái thẻ ATM , nhưng cô chưa bao giờ dùng qua, chỉ có tiêu tiền của mình mới thoải mái

58. Q.2 - Chương 3: Ai Lừa Ai?

Vừa rạng sáng ngày thứ hai , Tuyết Thiếu đeo kính râm xuất hiện trong phòng làm việc của Tần Lạc , không cần nói cũng biết ngày hôm qua khẳng định bị Tần Di đánh một trận. Mặc dù đeo kính mát, nhưng là vết máu đọng nơi khóe miệng đã bán đứng hắn.

“Mới sáng sớm có chuyện gì à?” Tần Lạc có chút buồn cười nhìn Tuyết Thiếu đứng ở trước mặt mình

“Anh còn cười, anh nhất định phải chết anh biết không?” Tuyết Thiếu hết sức nghiêm túc nhìn Tần Lạc, hận hận nói. Nếu không phải là ngày hôm qua A Di uống nhiều quá, không cẩn thận lộ ra một câu thì hắn thật đúng là không biết Tần Lạc thế nhưng cũng đã lên giường với thư ký của hắn rồi.

“Anh làm sao rồi?” Bị Tuyết Thiếu nói như thế, Tần Lạc nhún nhún vai, có chút không hiểu, chuyện giữa bọn họ thì có quan hệ gì tới hắn đây?

” Thái độ của Hạ Toa đối với anh không tốt lắm phải không ?” Tuyết Thiếu đi tới bên sofa ngồi xuống, cầm điếu thuốc trên bàn hút lên , hai chân vắt tréo , nhìn Tần Lạc lắc đầu liên tục.

“Làm sao cậu biết.” Vốn cho là Tuyết Thiếu tới oán trách, không thể nghĩ đến thật đúng là bị nói trúng rồi, chẳng lẽ thật đã xảy ra chuyện gì hắn không biết sao?

“Chính anh làm chuyện gì mà anh còn không biết sao?” Tuyết Thiếu liếc mắt một cái về phía Kha Nham, nhàn nhạt nói qua.

Tần Lạc có chút khó hiểu , hắn làm chuyện gì à? Hắn chuyện gì cũng không nói , Tuyết Thiếu tại sao phải nhìn Kha Nham đây? Chẳng lẽ chuyện này thật sự là Kha Nham làm sao? Hắn đã trực tiếp cự tuyệt cô , hơn nữa giữa hai người cũng đã nói rõ , còn có thể có chuyện gì đây?

“Anh và nhóc thư ký lên giường, chuyện này còn phải để em nhắc anh mới nhớ sao?” Nhìn Tần Lạc bộ dáng ngu ngơ, Tuyết Thiếu có chút không muốn nói.

“Anh lúc nào thì lên giường với cô ấy ?” Nghe Tuyết Thiếu vừa nói như thế, Tần Lạc trực tiếp từ chỗ ngồi đứng lên, hướng về phía Tuyết Thiếu la hét.

Hắn và Kha Nham lên giường, đây là chuyện cười ở đâu ra vậy , căn bản là không xảy ra , tại sao Tuyết Thiếu đột nhiên lại nói chuyện này ? Đây là người nào tạo ra ? A Di làm sao biết đây? Tần Lạc lúc này mới nhớ tới ngày hôm qua Hạ Toa quả thật hỏi hắn mấy câu, chẳng lẽ là ám hiệu chuyện này sao?

“Ai nha, cũng là đàn ông mà , anh còn giả bộ với em làm gì ? Đã lên giường , không thừa nhận, có ý gì à?” Thấy Tần Lạc không thừa nhận, Tuyết Thiếu thở dài , có chút khinh bỉ nhìn Tần Lạc.

“Chỉ có hai người chúng ta, anh có tất yếu phải nói dối em sao ? Thật không có!” Thấy dáng vẻ khinh bỉ của Tuyết Thiếu , Tần Lạc thật sự có chút bất đắc dĩ. Rõ ràng không có xảy ra , tự nhiên phải đội lên trên đầu hắn, đây coi là có ý gì.

“Thật không có?” Nhìn bộ dáng Tần Lạc thề son sắt , Tuyết Thiếu hỏi ngược lại, Tần Di khẳng định không thể nào nói láo , dù sao Tần Lạc còn là anh họ của cô ? Vậy rốt cuộc là người nào gửi hình cho Hạ Toa đây ?

”Hình khiêu dâm cũng gửi đến điện thoại Hạ Toa rồi, Tiểu Di cùng A Di đều thấy được.

“Hình khiêu dâm, đây không phải là lừa bịp sao? Ai lại tính kế anh như vậy đây ? Không trách được ngày hôm qua Hạ Toa hỏi anh có chuyện gì bất ngờ hay không , nửa tháng gần đây như thế nào.” Tần Lạc bất đắc dĩ lắc đầu, lúc này mới suy nghĩ ra câu hỏi của Hạ Toa ngày hôm qua .

“Nữ chính là thư ký của anh a!” Tuyết Thiếu có chút hả hê nhìn Kha Nham ngoài cửa .

“Cậu thấy được hình rồi hả ?” Tần Lạc có chút chần chờ, hình khiêu dâm gửi đến điện thoại Hạ Toa , Tần Di coi như thấy cũng không biết là người nào, Tuyết Thiếu lại từ chỗ nào chứng thật người phụ nữ kia chính là Kha Nham đây?

“Muốn xem sao? Em cũng có!” Tuyết Thiếu lấy điện thoại di động ra, đắc chí , ngày hôm qua thừa dịp lúc A Di có chút mơ hồ, hắn len lén đem hình truyền đến điện thoại di động của mình rồi.

“Anh xem một chút.” Tần Lạc đoạt lấy điện thoại trong tay Tuyết Thiếu ,vừa mở ra nhìn, quả nhiên là mình và Kha Nham , lần này thật sự là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch tội . Photoshop hại chết người a.

“Dáng người của cô ấy thật đúng là tốt!” Tuyết Thiếu tới gần phía trước, hì hì cười một tiếng nhạo báng.

“Anh đều buồn chết cậu còn đùa !” Tần Lạc thở dài lắc đầu một cái, tâm loạn như ma.

“Còn có một tin tức có muốn nghe hay không?” Tuyết Thiếu dừng một chút, cố ý treo ngược khẩu vị của Tần Lạc .

“Còn có cái gì quan trọng hơn cái này ?” Tần Lạc lắc đầu một cái thật sự không nghĩ ra được còn có cái gì hơn chuyện này nữa đây .

“Tiêu Thần biết không, là con trai được cưng chiều nhất của Tiêu Kỳ Văn , con trai của trùm bất động sản , giá trị con người có thể so với anh cao hơn a!” Tuyết Thiếu đi tới một bên vuốt vuốt đồ lưu niệm để ở bên trong ngăn kéo .

“Là hắn!” Tần Lạc hơi sững sờ, không trách được cảm thấy quen thuộc như vậy , thì ra là hắn, đây là lần đầu tiên hắn thật không sốc nổi tinh thần lên được . Không giải thích rõ ràng , Hạ Toa là không thể nào cho hắn sắc mặt tốt được , hơn nữa dáng sợ nhất là Tiêu Thần cũng ở S thị, đến lúc đó hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

” Anh tự giải quyết cho tốt đi, em mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng tới báo tin cho anh đó .” Tuyết Thiếu hướng Tần Lạc khoát khoát tay, hướng cửa đi tới.

Đối với Tuyết Thiếu báo tin, Tần Lạc còn là rất cảm kích, nếu như hắn không đến nói cho hắn biết, thì có nghĩ vỡ đầu sợ rằng cũng sẽ không nghĩ đến sẽ xảy ra chuyện như vậy, cái hình này rốt cuộc là ai gửi cho Hạ Toa đây ? Thật chẳng lẽ chính là Kha Nham làm sao? Cô tại sao phải làm như thế đây? Biết rõ hắn là không thể nào thích mình . Tần Lạc chán chường ngồi ở trên ghế, không biết nên làm gì bây giờ.

59. Q.2 - Chương 4: Cường Hôn?

Chuyện tấm ảnh kia khiến Hạ Toa làm bất cứ chuyện gì đều không lên tinh thần , trong lòng buồn buồn, Tiêu Thần mấy lần hẹn cô đều cự tuyệt, ngay cả Tần Lạc tới cô cũng là không đáp .

Hạ Toa ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Tô Mạc cùng Hàn Dạ hai người bận trước bận sau, nhàn nhạt cười cười. Hôm nay nếu không phải là Hàn Dạ đi đón cô, có lẽ cô bây giờ còn đang trong nhà ngủ đấy.

"Chơi vui vẻ sao?" Tống Tử Phong, chống gậy, đi tới bên sofa ngồi xuống, hỏi thăm.

"Cũng được , anh khôi phục thế nào." Hạ Toa dịch thân thể, để chỗ trống cho Tống Tử Phong ngồi xuống .

"Cũng đang tốt lên ." Tống Tử Phong cầm một quả quýt từ trên bàn trà lên bóc vỏ , đưa cho Hạ Toa.

"Cám ơn." Nhìn hành động dịu dàng của Tống Tử Phong , Hạ Toa có chút xấu hổ cười cười.

Nếu như không biết Tô Mạc yêu Tống Tử Phong, nếu như Tần Lạc chưa có trở về, như vậy có lẽ cô thật sẽ cùng Tống Tử Phong yêu đương một lần nữa . Dù sao Tống Tử Phong từng mang cho cô rất nhiều thời gian vui vẻ , nhưng là bây giờ cô chỉ coi Tống Tử Phong như một người bạn bình thường.

" Giữa chúng ta còn phải nói cám ơn sao?" Tống Tử Phong cũng có chút mất mác, lúc nào thì giữa hai người cũng trở nên khách sáo như vậy.

" Em có chuyện muốn nói riêng với anh, không bằng đi vào phòng nói đi." Hạ Toa suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định nói thẳng với Tống Tử Phong . Cô là người rất đần , chuyện chân đạp mấy cái thuyền cô làm không được, nếu cứ dây dưa tiếp tục như vậy , đến cuối cùng, sẽ làm cho tất cả mọi người không vui vẻ.

"Tốt, đi thôi." Tống Tử Phong gật đầu một cái, đứng dậy. Thật ra thì hắn cũng có rất nhiều lời muốn nói với Hạ Toa , chỉ là không tìm được cơ hội thích hợp, hiện tại nếu Hạ Toa lên tiếng, như vậy cũng cần thiết nói một chút.

"Tô Tô, mình cùng Tống Tống có một số việc muốn nói riêng , mọi người cứ làm đi nhé ." Hạ Toa đi tới cửa phòng bếp , hướng về phía Hàn Dạ nháy mắt mấy cái, hướng về phía Tô Mạc nói.

"Uh." Tô Mạc quay đầu nhìn Hạ Toa, gật đầu một cái, vẻ mặt có chút cô đơn. Cô biết Tống Tử Phong muốn nói gì? Chỉ là không biết Hạ Toa sẽ làm như thế nào, chuyện giữa cô và Tần Lạc gần đây cô cũng đã biết đến, nếu như Hạ Toa đồng ý Tống Tử Phong, vậy cô nên đi nơi nào.

Trở về phòng, Hạ Toa đóng cửa lại, đi đến cạnh cửa sổ ngồi xuống, nhìn Tống Tử Phong, trong lòng có chút băn khoăn , cũng không biết mở miệng như thế nào.

"Hạ Toa, em muốn nói gì với anh ?" Chuyện gần đây của Tần Lạc và Hạ Toa hắn đương nhiên biết, hơn nữa hắn cảm thấy đây là cơ hội của mình, nhìn Hạ Toa có chút do dự , Tống Tử Phong chủ động mở miệng hỏi.

" Em, giữa chúng ta rất nhiều chuyện đã qua hãy để cho nó đi qua đi, chúng ta hãy làm những người bạn bình thường thôi." Nhìn ánh mắt thâm tình của Tống Tử Phong , Hạ Toa dằn lòng nói ra.

"Anh cũng có lời nói muốn nói, đợi anh nói hết em hãy quyết định được chứ?" Tống Tử Phong từ dưới cái gối lấy ra một quyển album ảnh thật dầy nhìn Hạ Toa, có chút nặng nề.

Nhìn Tống Tử Phong trịnh trọng như thế , Hạ Toa không có cự tuyệt, gật đầu một cái.

"Chúng ta quen biết cũng hơn tám năm đi, thời gian chúng ta ở chung một chỗ cũng có hai năm , anh nghĩ nếu như không phải là anh đi nước ngoài , có lẽ bây giờ chúng ta còn hạnh phúc . Vì sao mà anh ra đi , chắc Tô Tô đã nói cho em biết đi, dĩ nhiên anh biết cảm tình của Tô Tô đối với anh , nhưng mà tình cảm là không thể miễn cưỡng, trong lòng anh chỉ có một mình em , làm sao còn có thể chấp nhận người khác được ?" Tống Tử Phong nói xong đem quyển album đưa tới.

Hạ Toa nhận lấy quyển album , lật nhìn từng hình ảnh của mình, cô thật không có biện pháp nói ra lời cự tuyệt , những hình này từ lúc học cấp 3 , còn có lúc học đại học , thậm chí còn có lúc mới đi làm . Hạ Toa nhìn quyển album, lại nhìn một chút Tống Tử Phong, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói gì!

"Hạ Toa, anh biết để em lập tức tiếp nhận anh sẽ có chút khó khăn, nhưng anh chỉ hi vọng em có thể cho anh một cơ hội, để cho anh lần nữa theo đuổi em, được chứ?" Nhìn Hạ Toa trầm mặc không nói , Tống Tử Phong có chút nóng nảy.

"Em không thể, thật xin lỗi." Nhớ tới Tô Mạc, nhớ tới Tần Lạc, Hạ Toa lắc đầu một cái, cự tuyệt.

“Hạ Toa, Hạ Toa ?” Lòng tràn đầy vui mừng cho là Hạ Toa sẽ đồng ý, nhưng chờ tới cũng là kết quả như thế, Tống Tử Phong hiển nhiên có chút không tiếp thụ nổi, nắm bả vai Hạ Toa lắc lắc.

“Đừng như vậy được chứ?” Hạ Toa nhìn Tống Tử Phong, lắc đầu một cái.

“Không, em là của anh, em là của anh .” Tống Tử Phong không cách nào tiếp nhận, nhất thời mất khống chế, cường hôn Hạ Toa.

Nhìn Tống Tử Phong luống cuống, Hạ Toa muốn đẩy hắn ra, thế nhưng như thế nào có thể, chỉ có thể cắn chặt hàm răng, khiến Tống Tử Phong khó khăn mà lui lại.

Một lúc sau Tống Tử Phong phục hồi tinh thần lại, thấy nước mắt trên mặt Hạ Toa , nói xin lỗi .

” Hạ Toa, anh không cố ý, em tha thứ cho anh.”

Hạ Toa không nói gì, xoa xoa nước mắt, sửa sang lại quần áo mình một chút , không có nhìn Tống Tử Phong một cái, thẳng ra cửa, cũng không có nói một tiếng, rời đi.

60. Q.2 - Chương 5: Em Yêu Anh Có Lỗi Sao?

Thấy Hạ Toa rời đi, Tô Mạc bảo Hàn Dạ đuổi theo, mình thì vọt vào trong phòng. Nhìn Tống Tử Phong ngồi ở bên giường dùng đôi tay ôm mặt , nhẹ giọng hỏi thăm.

“Tống Tống, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Anh cường hôn cô ấy .” Tống Tử Phong ngẩng đầu, nhìn Tô Mạc đứng ở trước mặt mình lạnh lùng nói.

“Cái gì?” Tô Mạc đặt mông ngồi dưới đất, cô thật sự không có biện pháp tin tưởng, Tống Tử Phong thế nhưng lại làm ra chuyện như vậy. Điều này sao có thể?

” Em không có nghe lầm, anh cường hôn cô ấy .” Tống Tử Phong nhìn Tô Mạc lớn tiếng la hét, đem việc Hạ Toa không chấp nhận mình đẩy toàn bộ trách nhiệm tới trên đầu Tô Mạc , đồng thời nói chuyện giọng điệu cũng biến thành rất kém cỏi.

Bị Tống Tử Phong gào thét như vậy , Tô Mạc ngẩn người, ngay sau đó cũng hiểu được, cũng không tiếp lời, chỉ là nhặt những tấm ảnh rơi tán lạn đầy đất nhặt lên, bỏ lại vào album .

” Tại sao em lại yêu anh , em là người nổi tiếng , người thích em nhiều như vậy, em tại sao lại yêu anh ?.” Nhìn dáng vẻ âm thầm của Tô Mạc, Tống Tử Phong càng tức giận.

“Em thích anh , em cũng biết rõ anh thích Hạ Toa, nhưng em chưa từng nghĩ tới để cho anh quay lại yêu em , em cũng vậy không có phản đối anh đến với Hạ Toa .” Tô Mạc đem album ảnh để qua một bên, nhìn Tống Tử Phong, trong lòng rất uất ức. Chuyện xảy ra ngày hôm nay cũng không phải là cô muốn nhìn đến , yêu một người chẳng lẽ có lỗi sao?

“Cũng là bởi vì Hạ Toa biết cô yêu tôi , cho nên cô ấy mới không chịu tiếp nhận tôi đấy, cô biến đi , cô hãy cút đi thật xa, vĩnh viễn không nên xuất hiện ở trước mặt tôi .” Tống Tử Phong chỉ vào mặt Tô Mạc la hét.

Nhìn Tống Tử Phong đang gào thét với mình , Tô Mạc ở bên trong lòng rất mất mác, nhưng là nghĩ đến chuyện Tống Tử Phong bị Hạ Toa cự tuyệt. Dù sao hắn cũng là bệnh nhân, nên cũng không đi so đo cùng hắn, chỉ là yên lặng đi ra ngoài, đóng cửa lại, để cho hắn một người yên lặng một chút cũng là để ình suy nghĩ một chút.

Nhìn Tô Mạc rời đi, Tống Tử Phong nằm vật xuống giường, trong lòng cũng có chút hối hận, tuy nói Hạ Toa cự tuyệt hắn khẳng định nguyên nhân không phải là bởi vì Tô Mạc, nhiều hơn phải là Tần Lạc thôi.

Hàn Dạ lái xe, nhìn Hạ Toa một đường đều không nói chuyện , mấy câu đến khóe miệng muốn hỏi, nhưng đến cuối cùng vẫn là không nói gì. Mặc dù hắn rất muốn biết rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra giữa cô và Tống Tử Phong .

“Đưa em tới quán bar của A Di đi, em không muốn về.” Hạ Toa nhìn ngoài cửa xe, quay đầu lại nói với Hàn Dạ.

“Quán bar hiện tại không mở cửa ?” Hàn Dạ ngẩn người, ban ngày A Di làm sao có thể mở cửa a, hơn nữa ban ngày cũng không buôn bán , không có ai lại tới chẳng phải mất công sao?

“Mở, có bạn em ở đó.” Hạ Toa cười nhạt giải thích. Giờ phút này cô rất muốn uống rượu, chỉ có say mới có thể cái gì cũng không muốn , cô cái gì cũng không muốn suy nghĩ, nhưng không ngừng nhớ tới.

“Được rồi.” Hàn Dạ gật đầu một cái, quẹo khúc quanh.

“Em và Tần Lạc không có sao chứ?” Nhìn Hạ Toa không nói lời nào, Hàn Dạ có chút bận tâm, cẩn thận mở miệng hỏi thăm.

“Không có việc gì.” Hạ Toa ngoài miệng nói không có việc gì, nhưng sắc mặt cũng là trầm xuống.

Nhìn dáng vẻ Hạ Toa không vui , Hàn Dạ cũng thức thời không lên tiếng nữa, cũng may không bao lâu đã đến cửa quán rượu, còn chưa có xuống xe liền nghe đến trong quán rượu truyền ra thanh âm huyên náo.

Hàn Dạ có chút bận tâm Tô Mạc , nhìn Hạ Toa có chút áy náy nói, “Hạ Toa, anh không đưa em vào, anh trở về xem Tô Tô một chút.”

“Vâng, cám ơn anh .” Hạ Toa mở cửa xe, đi xuống xe , hướng Hàn Dạ phất tay một cái, hướng bên trong quán rượu đi tới.

“Xin lỗi, chúng tôi chưa mở cửa .” Mới tới cửa nhân viên đứng ở cửa nhìn Hạ Toa uyển chuyển nói qua.

“Tôi tới tìm Tần Di .” Hạ Toa vốn là tâm tình không tốt, thấy nhân viên lại đem mình ngăn ở bên ngoài, có chút không vui nói.

“Xin lỗi, bà chủ đang ngủ, có chuyện gì buổi tối hãy đến đây đi.” Nhân viên quán bar nhìn Hạ Toa một chút , như cũ cự tuyệt, cũng không phải Tần Di đang ngủ, chỉ là hắn cảm thấy bà chủ không thể nào có bạn trông mộc mạc thế này , người tới ai mà không phải từ đầu đến đuôi một thân hàng hiệu, nhưng người này toàn thân tất cả đều là hàng vỉa hè thôi.

“Có để cho tôi vào hay không ?.” Hạ Toa nhìn người nhân viên , một lần cuối cùng xác nhận .

“Rất xin lỗi, bây giờ không phải là thời gian buôn bán .” Nhân viên quản rượu nhìn Hạ Toa, một bộ biểu tình ngươi thức thời một chút lập tức cút đi .

“Tốt, rất tốt.” Hạ Toa cười lạnh, từ trong túi sách lấy điện thoại di động ra, bấm số của Tiêu Thần .

61. Q.2 - Chương 6: Mắt Chó Nhìn Người Thấp

Nhìn bộ dạng mọi người rất vui vẻ , Tiêu Thần một mình yên lặng ngồi ở trong góc uống rượu, điện thoại để ở trên bàn đúng lúc này vang lên, tâm tình Tiêu Thần có chút phiền não theo bản năng muốn tắt đi , nhưng vừa nhìn tên, vội cầm lên.

“Hạ Toa, em tìm anh ?” Tiêu Thần đi ra khỏi phòng vip đóng cửa lại, dịu dàng hỏi thăm.

“Anh có ở trong quán rượu không, em đang ở ngoài cửa, nhân viên không cho vào, anh ra ngoài dẫn em vào nhé .” Hạ Toa giọng điệu rất lạnh, nói xong trực tiếp liền tắt điện thoại di động.

Tiêu Thần còn muốn nói cái gì, lại phát hiện điện thoại đã tắt, vội vàng hướng cửa đi tới.

“Hạ Toa.” Thấy Hạ Toa đứng ở ngoài cửa, Tiêu Thần vội đi ra ngoài, cầm tay của cô.

Người nhân viên thấy Tiêu Thần đi ra, trong lòng cả kinh, cũng không có biểu hiện ra, nhìn thấy hắn thế nhưng dắt tay Hạ Toa chuẩn bị vào cửa thì lại mở miệng nói.

“Bà chủ nói rồi, không hy vọng có người ngoài , nếu như cô ấy là bạn của anh , anh hãy nói một tiếng với bà chủ , mong anh đừng làm khó tôi .” Người nhân viên nhìn Tiêu Thần cùng Hạ Toa lên tiếng nói.

“Con mẹ nó, ngươi cút ngay cho ta.” Tiêu Thần mới không ăn bộ dạng này của người nhân viên , đẩy hắn ra , mang theo Hạ Toa muốn đi vào.

“Thật xin lỗi anh Tiêu , đây là quy định của bà chủ .” Người nhân viên hiển nhiên là sống chết không muốn cho Hạ Toa đi vào.

“Ý của anh là tôi không thể đi vào hả ?” Hạ Toa nhìn hồi lâu cũng cuối cùng hiểu, thì ra là người nhân viên này là cố ý cùng mình không qua được , cũng khó trách, cô lại không đeo vàng đội bạc, vừa không có xe ô tô , nơi này mấy người thì người nào không phải có mấy ngàn vạn , cô đương nhiên là so sánh không bằng rồi.

“Thật xin lỗi.” Người nhân viên nhìn Hạ Toa nhàn nhạt nói một câu. Trong lòng còn dương dương tự đắc, hi vọng Tiêu Thần có thể gọi Tần Di tới, cũng tốt để cho bà chủ biết mình là tận trung trên cương vị công tác tới cỡ nào . Đáng tiếc hắn ván cờ này tính toán sai lầm rồi.

” Anh Nhâm , gọi Tần Di đi ra.” Tiêu Thần cầm điện thoại gọi cho Nhậm Kiến , mình thì ở bên cạnh Hạ Toa , hướng về phía người nhân viên lắc đầu một cái, cười lạnh.

Chỉ chốc lát , một nhóm người toàn bộ đi tới cửa, Tần Di nhìn Hạ Toa, lại nhìn một chút người nhân viên , “Pằng” một cái tát bay thẳng đến trên mặt người nhân viên , đi tới bên người Hạ Toa .

“Hạ Toa, sao cậu lại tới đây, sao không gọi mình tới đón cậu ?” Tần Di nhìn Hạ Toa quan tâm hỏi thăm, cô cũng biết mấy ngày nay chuyện giữa cô và Tần Lạc có chút không vui vẻ.

“Ngày mai cậu không cần đến nữa .” Tần Di dắt Hạ Toa đi vào cửa, quay đầu lại đối với người nhân viên nói.

Nhìn Hạ Toa bị Tần Di đón vào, người nhân viên che má phải còn có chút đau , nhớ tới mình lại phải đi tìm việc làm, trong lòng tức giận không thôi, nảy ra ý hay, nhìn bóng lưng Hạ Toa cười lạnh. Thầm nghĩ, họ những người đó tôi không chọc nổi, chẳng lẽ còn không chọc nổi cô sao?

“Hạ Toa, không có sao chứ?” Tần Di mang theo Hạ Toa đi vào phòng VIP , nhìn cô tâm tình có chút xuống thấp, quan tâm hỏi thăm.

“Có muốn chị giúp em điều tra chuyện tấm ảnh không ?” Nhìn dáng vẻ chán nản của Hạ Toa , Tang Thuyết ôm cô ở trong lòng.

“Chuyện mới vừa rồi là mình không tốt, để cho cậu chịu uất ức.” Tần Di nhìn Hạ Toa có chút ngượng ngùng, người nhân viên này bình thường cũng không tệ lắm, không thể nghĩ đến có thể mắt chó nhìn người thấp như vậy.

“Không có việc gì, uống rượu thôi.” Nhìn vẻ mặt quan tâm của Tần Di cùng Tang Thuyết , Hạ Toa cố gắng bày ra một nụ cười, cầm bia ở trên bàn lên, uống.

“Uống chậm một chút.” Nhìn Hạ Toa liều mạng , Tang Thuyết có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu.

Ở ghế salon bên ngoài phòng VIP , Nhậm Kiến và Tiêu Thần sóng vai mà ngồi, ánh mắt của hai người cũng nhìn chằm chằm vào trong phòng , có chút bận tâm.

“Tiểu tử cậu phải cố gắng một chút.” Nhìn cánh cửa hồi lâu kia vẫn đóng thật chặt , Nhậm Kiến xoay đầu lại tức giận hướng về phía Tiêu Thần nói.

“Em cũng nghĩ vậy , nhưng.” Hắn đã rất tích cực rồi, nhưng Hạ Toa không thèm nghía đến hắn, vậy hắn có biện pháp gì, thấy Hạ Toa như vậy trong lòng hắn cũng rất không dễ chịu , nhưng có thể như thế nào đây?

“Ai!” Nhậm Kiến thở dài, trong lòng cũng hiểu, chuyện tình cảm cũng không dễ dàng, giống như mình, người khác nhìn vào có lẽ cảm thấy hắn rất hạnh phúc . Mỗi ngày cùng Tang Thuyết ở chung một chỗ, nhưng ai nào biết hắn là cỡ nào sợ mình một lần nữa mất đi, trong lòng mình có bao nhiêu lo lắng.

“Ai!” Tiêu Thần nhìn Nhậm Kiến , cũng không khỏi thở dài, hai người yên lặng uống rượu, đều có tâm sự riêng.

62. Q.2 - Chương 7: Đánh Nhau

Hạ Toa cả đêm không về, Tần Lạc vẫn ở nhà chờ, nhưng đợi đến buổi trưa ngày hôm sau , cũng không thấy cô trở lại. Trong lòng có chút nóng nảy, đang muốn ra cửa tìm kiếm, lại nhận được điện thoại của Tần Di , vội vã chạy tới quán rượu, nhìn Hạ Toa đang mê man nằm ở trên ghế sofa. Trong lòng không có cảm giác, muốn ôm Hạ Toa về , lại bị Tiêu Thần ngăn lại.

“Anh là Tần Lạc phải không ?” Tiêu Thần mang chút say nhìn Tần Lạc hỏi.

“Đúng là tôi , có vấn đề gì sao?” Tần Lạc liếc mắt nhìn Tiêu Thần nhún nhún vai, khom người chuẩn bị đi ôm Hạ Toa.

“Tôi muốn nói chuyện với anh một chút!” Tiêu Thần nhìn Tần Lạc, nghiêm giọng nói.

“Không rảnh.”Từ lúc hắn vào quán rượu đầu tiên nhìn liền nhận ra Tiêu Thần, đối với Tiêu Thần hắn cũng không có một tia hảo cảm, không chút khách khí cự tuyệt.

“Anh.” Tiêu Thần còn muốn nói thêm cái gì, nhưng khi nhìn đến Tang Thuyết đi vào, không nói thêm nữa.

“Tần Lạc, chị có chuyện muốn nói với em .” Tang Thuyết nhìn Tần Lạc, mặc dù là giọng điệu thương lượng , nhưng trong giọng nói lại có hàm ý bất luận kẻ nào không được phép cự tuyệt.

Tần Lạc nhìn Hạ Toa còn đang co rúc ở trên ghế sa lon , chần chờ một chút, vẫn là đi theo Tang Thuyết ra ngoài.

Tần Di ngồi ở bên phòng đối diện , nhìn Tang Thuyết đi tới, dịch thân thể, để ra khoảng trống bên cạnh . Tần Di nhìn Tần Lạc, thở dài cái gì cũng không nói.

“Em biết mọi người muốn hỏi về chuyện tấm hình , tất cả đều là giả.” Đối với chuyện tấm hình Tần Lạc giống như bất đắc dĩ, mấy ngày nay thật ra thì hắn vẫn điều tra nguồn gốc tấm hình, nhưng không thu hoạch được gì.

“Giả?” Tần Di liếc mắt nhìn Tần Lạc lắc đầu một cái, Kha Nham người này cô biết, đó là đàn em ở đại học của Tần Lạc , từ nước ngoài vẫn theo tới S thị, rồi theo tới tập đoàn SKY , phải nói giữa hai người mà không xảy ra chuyện gì thì cô tuyệt đối không tin tưởng. Mặc dù nói cô và Tần Lạc là anh chị em họ, thế nhưng chuyện này cô tuyệt đối là giúp hạ Toa .

“Giả, vậy cậu lấy chứng cớ ra, nếu như cậu không thể bảo đảm đời này chỉ có thể có một mình Hạ Toa , vậy thì cậu cũng không cần dây dưa cô ấy , đến lúc đó hại người hại mình.” Tang Thuyết nhìn Tần Lạc khuyên giải nói, cũng không phải cô không hy vọng bọn họ ở chung một chỗ, chỉ là người Tần gia sẽ tiếp nhận một Hạ Toan không hề có bối cảnh sao?

“Chứng cớ em còn không có tìm được, rốt cuộc em và Hạ Toa về sau sẽ như thế nào, em nghĩ đây không phải là chuyện mà mọi người nên quan tâm ” Bị Tang Thuyết nói trúng chỗ đau , giọng điệu Tần Lạc rõ ràng kém rất nhiều.

“Anh thật là quá đáng.” Nghe Tần Lạc nói như vậy, Tiêu Thần có chút không tiếp thụ nổi, nếu không phải là lo lắng cho Hạ Toa thì bọn họ ngồi ở đây nói nhiều với hắn như vậy sao?

“Cậu là cái thứ gì?” Tần Lạc quay đầu xem Tiêu Thần, khinh bỉ nói.

Một lời không hợp hai người liền lao vào đánh nhau, nhưng kỳ quái là mặc kệ là Nhậm Kiến hay là Tang Thuyết, hoặc là Tần Di, không có một người đi lên khuyên can, cũng không có một người đi lên hỗ trợ, chỉ là cùng thoáng lui về sau một chút, chừa lại chỗ trống nhiều hơn cho hai người.

Nửa giờ sau, hai người đánh mệt ngừng lại, ai cũng không thể so với người nào tốt, hai người trên mặt cũng chảy máu, trên người cũng chảy máu, lẫn nhau trừng mắt liếc đối phương ngồi xuống.

"Đánh xong?" Nhìn hai người ngồi xuống, Tang Thuyết nhàn nhạt mở miệng.

"Thoải mái?" Nhìn hai người không nói lời nào, Tang Thuyết lại hỏi.

"Em đưa Hạ Toa về nhà." Tần Lạc nhìn Tang Thuyết nói qua đứng lên.

"Tần Lạc, hay là thôi đi, anh bây giờ đưa cô ấy về nhà thì có thể như thế nào đây? Hãy để em khuyên cô ấy một chút đi, chuyện anh và Kha Nham hãy xử lý thật tốt , đừng nói Hạ Toa không tin, ngay cả em cũng sẽ không tin tưởng." Tần Di nhìn Tần Lạc, lắc đầu một cái.

"Vậy cũng tốt, anh đi về trước đây." Tần Lạc chần chờ một chút, suy nghĩ cảm thấy Tần Di nói cũng không sai, có chút mất mác xoay người đi ra ngoài.

Nhìn Tần Lạc rời đi, Tiêu Thần bất mãn lẩm bẩm.

"Thứ gì, nếu không thể cho Hạ Toa hạnh phúc, còn không bằng sớm một chút cút đi "

"Tốt lắm, cậu cũng đi tắm đi, xem cậu thành cái dạng gì rồi ." Nhậm Kiến nhìn Tiêu Thần thở phì phò an ủi.

Nhìn hai người rời đi Tần Di nhìn Tang Thuyết, có chút mờ mịt.

"Tiểu Di, có phải em làm sai rồi không , em nên hướng Tần Lạc , hôm nay em nói anh ấy có phải quá nặng hay không ?." Cuối cùng cũng là anh họ của mình , cô như vậy hướng về Hạ Toa có chút không ổn phải không ?

"Không có sai, chúng ta nên vì Hạ Toa suy nghĩ một chút, em suy nghĩ đi Tần gia có thể tiếp nhận Hạ Toa sao?" Tang Thuyết nhìn Tần Di cũng rất là bất đắc dĩ, nghĩ cố gắng ở cùng nhau không phải là không được, nhưng là có nhiều khó khăn, mọi người trong lòng cũng rất rõ ràng.

63. Q.2 - Chương 8: Mượn Rượu Giải Sầu

Liên tiếp mấy ngày Hạ Toa cũng không có về nhà, vẫn sống ở bên trong quán bar của Tần Di , mỗi ngày đều uống say như chết. Tiêu Thần nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, nhưng mà lại không thể làm gì .

"Cô nói xong chưa? Chuyện cô lên giường với Tần Lạc cần gì phải nói rõ ràng với tôi như thế ?" Hạ Toa đang say chếnh choáng nhận điện thoại, hướng về phía đầu điện thoại bên kia la hét.

Cô vốn mở điện thoại là chờ Tần Lạc giải thích, nhưng cuối cùng vẫn là Kha Nham gọi đến khoe khoang, điều này cũng khiến cho Hạ Toa mấy ngày nay càng hỏng bét, " Cạch " điện thoại di động bị ném xuống đất, vỡ tan tành.

"Tiêu Thần, uống rượu với em ." Hạ Toa cầm chai rượu lên , có chút lay động đi đến bên người Tiêu Thần ngồi xuống, cùng hắn chạm cốc nói.

" Làm sao em phải khổ như thế chứ? Cuộc đời này cũng không phải chỉ có Tần Lạc mới là đàn ông ." Tiêu Thần có chút cô đơn, hắn chẳng lẽ so ra kém Tần Lạc như vậy sao?

"Không cần nói đến hắn, em ghét hắn." Hạ Toa trừng mắt liếc Tiêu Thần, ngửa đầu uống rượu vào, cô chỉ chỉ là rời đi nửa tháng mà thôi, cứ như vậy không chịu nổi lên giường với người khác. Nếu là như vậy , tại sao ban đầu muốn tới trêu chọc cô đây? Tại sao.

Nhìn bộ dạng đau lòng của Hạ Toa , Tiêu Thần yên lặng thở dài, không nói thêm gì nữa, trong đầu cũng buồn bực uống rượu, trong lòng là tư vị rất không phải.

“Tại sao vậy?” Tang Thuyết đi vào , thấy đầy bàn vỏ chai rượu, xác điện thoại vỡ tán loạn , lại nhìn hai người ngồi liệt ở trên ghế sofa , không nhịn được lắc đầu lẩm bẩm.

“Chị Thuyết .” Thấy Tang Thuyết đi tới, Tiêu Thần để chai rượu xuống đứng lên.

“Làm sao cậu lại để cô ấy uống vậy ?” Nhìn Hạ Toa uống say bất tỉnh , Tang Thuyết có chút bất đắc dĩ hỏi thăm Tiêu Thần.

“Em có thể có biện pháp gì?” Nhìn Hạ Toa nửa nằm ở trên ghế sofa , Tiêu Thần cũng là gương mặt bất đắc dĩ.

“Cậu đi theo chị đi, Tần Lạc tới,chuyện giữa bọn họ hãy để cho bọn họ tự xử lý đi .” Tang Thuyết bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Hạ Toa, vỗ vỗ bả vai Tiêu Thần , sâu kín nói qua.

Tiêu Thần cười lạnh một tiếng, nhìn Hạ Toa, cái gì cũng không nói, xoay người đi theo Tang Thuyết đi ra ngoài, đi tới cửa thì thấy Tần Lạc đang đứng ở cửa, hướng hắn khinh bỉ dựng ngón giữa, liếc hắn một cái, bước nhanh tránh ra.

Tần Lạc đi vào trong phòng, nhìn một mảnh hỗn độn , nhướng mày, mấy ngày nay hắn không có liên lạc với Hạ Toa, chỉ là muốn để cho cô tỉnh táo lại, không nghĩ tới cô lại đem mình làm cho chật vật như vậy.

“Hạ Toa ?” Tần Lạc đi tới bên sofa, ngồi dưới đất, ôm cô vào trong lòng.

“Tôi muốn uống rượu.” Hạ Toa say không biết trời đất gì , dùng lực đẩy Tần Lạc ra , bò đến bên bàn trà, lại đem chai rượu cầm lên.

“Tốt lắm, đừng uống nữa.” Tần Lạc đoạt lấy chai rượu trong tay Hạ Toa, lạnh lùng nói.

“Anh là ai , thật đáng ghét, ngày mai bảo Tần Di đuổi anh , thậm chí có nhân viên phục vụ quản cả chuyện của khách nữa !” Hạ Toa say lảo đảo đứng lên, chỉ vào mặt Tần Lạc nói xong, dưới chân mất thăng bằng, ngã vào trong ngực Tần Lạc .

“Anh nên làm thế nào cho phải đây?” Nhìn Hạ Toa nằm trong ngực mình, Tần Lạc thở dài, hắn lần này trở về S thị thật ra là muốn nối lại tình duyên với Hạ Toa , tối thiểu trước khi người nhà mình biết thì hắn có thể cho Hạ Toa một đoạn hồi ức tốt đẹp , ai biết thế nhưng lại xảy ra chuyện này , hắn cho là Hạ Toa sẽ lựa chọn tin tưởng hắn, nhưng hắn thật sự là quá đề ình, cũng quá coi thường lòng đố kỵ của phụ nữ rồi.

“Tần Lạc, em đang đợi anh giải thích , tại sao anh không giải thích, còn muốn để cho Kha Nham nhiều lần gọi điện nói chuyện thân mật giữa hai người , em nên như thế nào làm, nên làm cái gì.” Hạ Toa tựa vào trong ngực Tần Lạc lẩm bẩm.

Tần Lạc cứ như vậy đứng, mặc cho Hạ Toa tựa vào trong ngực của hắn ngủ, thái độ cũng là lạnh lẽo. Hắn vẫn luôn không muốn tin tưởng Kha Nham sẽ làm ra chuyện như vậy, thấy vậy lần thứ nhất hắn thật sai lầm rồi,

Nhìn Hạ Toa đang ngủ say, Tần Lạc ôm cô đi ra khỏi phòng , hướng trên lầu hai đi tới. Đẩy cửa vào, lại phát hiện bên trong phòng nghỉ ngơi đã ngồi không ít người, mọi người tựa hồ cũng biết hắn sẽ đến vậy.

Tần Lạc không nói gì, chỉ là đem Hạ Toa ôm đến bên trong đặt cô xuống giường , sau đó đóng cửa lại đi ra, ở một bên ghế sofa còn trống không ngồi xuống, nhàn nhạt mở miệng nói.

“Tôi hiểu mọi người đều đang đợi lời giải thích của tôi , tôi sẽ không làm thương tổn Hạ Toa .”

64. Q.2 - Chương 9: Nửa Năm Ước Hẹn

Đối với lời nói của Tần Lạc , mọi người anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, ai cũng không có tiếp lời , mọi người đều là người trong một hội, loại lời khách sáo này , thật ra thì tất cả mọi người không thể nào tin tưởng. Cũng

không phải nói nhân phẩm của Tần Lạc có điều hoài nghi, mà là thân bất do kỷ, đến cuối cùng vẫn là mỗi người đi một ngả.

"Tôi cũng biết tôi nói lời này, mọi người cũng sẽ không tin tưởng, đừng nói mọi người, dù là tự mình , trong lòng tôi cũng không có đáy, nhưng tôi yêu cô ấy , tôi sẽ cố hết khả năng của mình để bảo vệ cô ấy, quan tâm cô ấy." Tần Lạc nhìn Tiêu Thần, thở dài một hơi nói.

"Tần Lạc, hãy để cho Hạ Toa một con đường sống đi, người nào đó cũng nhanh trở về nước, đến lúc đó..." Tần Di nhìn Tần Lạc muốn nói lại thôi.

"Thật sao?" Không đợi Tần Lạc mở miệng, Tiêu Thần cũng có chút lo lắng hỏi thăm Tần Di, nếu quả như thật là như thế này, hắn tuyệt đối sẽ không để cho Tần Lạc cùng Hạ Toa ở cùng một chỗ.

"Trở lại thì thế nào? Nguyên bản không phải là hôn ước của anh , tại sao lại can thiệp vào tương lai của anh ." Nhớ tới vụ kết thân buôn bán này , Tần Lạc cảm xúc cũng có chút kích động. Năm đó cha mẹ hắn là thật lòng yêu nhau nhưng bởi vì không môn đăng hộ đối, cho nên bị buộc chia tay, trước kia lúc hắn mười tuổi thì ấn tượng đối với cha mình là là người trong tấm ảnh, cho đến sau này, người anh cùng cha khác mẹ hắn ngoài ý muốn tử vong, hắn mới bị nhớ lại, mới có thể nhận tổ quy tông, trở lại Tần gia, vì để ẹ hắn không phải nhìn sắc mặt mọi người để sống qua ngày, hắn nỗ lực học tập, tranh thủ lấy được địa vị nhất định ở Tần gia , cũng may mấy người đó không có so đo với hắn . Hắn không muốn buông tha Hạ Toa, nhưng càng không hy vọng cô đi lên con đường giống như mẹ mình .

"Anh còn nhìn không thấu sao? Anh, em, những người chúng ta ngồi đây , ai có thể thoát được ?" Tần Di nhìn mấy người khác, mặt cô đơn nói. Cô tốt nghiệp đại học rồi gả cho Tuyết Thiếu, tuy nói hai người là tự do yêu, nếu không phải là Tuyết Thiếu trong nhà còn nhiều tiền hơn so với Tần gia thì cha mẹ cô làm sao có thể để cho cô rút lui hôn sự mà gả cho Tuyết Thiếu đây? Nếu không phải là Tuyết Thiếu trong nhà thực lực đủ mạnh, làm sao có thể dễ dàng giải quyết Lý gia đã từng định ra hôn sự với cô đây ? Nếu nói lưỡng tình tương duyệt thì trước tiên chính là môn đăng hộ đối.

"Tại sao? Tại sao phải như vậy?" Nhìn Tần Di, Tần Lạc hai tay che mặt, khẽ nguyền rủa, trong lòng hắn làm sao không hiểu ? Chỉ là hắn vẫn luôn không chịu đối mặt, đều trốn tránh.

"Tần Lạc, chị biết lời nói của Tần Di có chút đả thương người, nhưng chúng nên vì Hạ Toa suy tính một chút, cô ấy rất tốt, chị cũng vậy rất thích cô ấy , nhưng cô ấy và chúng ta thật sự không phải là người của một thế giới, coi như gả cho cậu , cậu có thể bảo đảm người Tần gia không cho cô ấy sắc mặt để nhìn sao? Không phải là chị nói chuyện khó nghe, Tần gia thế lực thì ai cũng biết ." Nhớ tới danh tiếng của Tần gia trong hội này , Tang Thuyết không khỏi lắc đầu một cái.

"Em không hiểu, mọi người vì sao chỉ mong em và Hạ Toa chia tay đây? Tất cả đều vẫn chưa đi đến cuối cùng không phải sao?" Tần Lạc ngẩng đầu nhìn Tang Thuyết, cau mày không vui nói.

"Nếu như không có chuyện tấm hình , chúng tôi sẽ không khuyên câu chia tay, thế nhưng nếu chuyện đã xảy ra , giữa cậu và cô ấy cũng sinh ra khoảng cách , hơn nữa kết quả cuối cùng hai người vẫn sẽ tách ra , không bằng thừa dịp lúc này chia tay thôi." Nhậm Kiến nhìn Tần Lạc, ý vị sâu xa nói, nếu như hắn đứng ở vị trí của Tần Lạc , hắn khẳng định cũng không nguyện ý buông tay, nhưng cuối cùng kết cục đã có thể dự liệu.

"Tôi sẽ không chia tay , tôi sẽ giải thích rõ chuyện Kha Nham , mặc kệ mọi người tin tưởng cũng tốt, không tin cũng tốt, tôi và Kha Nham thật sự cái gì cũng không có xảy ra , mặc kệ tương lai sẽ như thế nào, tôi thích nhất vĩnh viễn chỉ có một mình Hạ Toa ." Tần Lạc từ trên ghế salon đứng lên, đi về phía trước hai bước, liếc mắt nhìn mấy người ngồi ở bốn phía , kiên định không nghi ngờ nói.

"Nửa năm, nếu như nửa năm sau, anh không cách nào xử lý tốt chuyện của anh, tôi sẽ bắt đầu chủ động theo đuổi Hạ Toa ." Tiêu Thần đứng lên, nhìn Tần Lạc, vẻ mặt kiên định, cũng không phải nói Tiêu Thần đạo đức tốt đến cỡ nào , chỉ là hắn cũng cần một chút thời gian, nói trước với người trong nhà một chút, hơn nữa hắn khẳng định có thể, thắng lợi sau cùng là thuộc về hắn. Nửa năm sau, hắn nhất định sẽ lấy tư thái tốt hơn tới nghênh chiến Tần Lạc, hơn nữa sẽ đánh bại hắn.

65. Q.2 - Chương 10: Người Đứng Sau Mọi Chuyện

Nhìn bộ dáng Tiêu Thần , trong lòng Tần Lạc có chút không thoải mái, nói thật ra thì hắn cũng không nguyện ý tiếp nhận Tiêu Thần khiêu chiến. Mấy ngày nay Tuyết Thiếu tìm được không ít tư liệu về Tiêu Thần cho hắn, quả thật rất mạnh, hơn nữa bởi vì là con một trong nhà , lại được cưng chiều , khác hẳn với hắn đang dựa vào sự cố gắng của chính mình để thắng được người sự nể trọng trong gia tộc thì hoàn toàn không là một khái niệm.

"Thế nào, sợ?" Thấy dáng vẻ Tần Lạc cũng không nói chuyện , Tiêu Thần có chút khinh bỉ nói qua.

"Tốt, một lời đã định, nửa năm ước hẹn!" Nhìn bộ dạng muốn đánh của Tiêu Thần , Tần Lạc vươn tay nắm tay Tiêu Thần .

Hai người trên mặt đều là nụ cười thản nhiên, nhưng trên tay cũng âm thầm dùng sức , không ai nhường ai, nổi gân xanh.

"Mặc kệ các cậu quyết định như thế nào , tôi chỉ hi vọng các cậu đừng nên làm thương tổn Hạ Toa." Tang Thuyết nhìn hai người, nhàn nhạt mở miệng, lời tuy như thế nhưng trong lòng một chút tin tưởng cũng không có. Mặc dù Tiêu gia có thể tiếp nhận Hạ Toa dễ dàng hơn so với Tần gia , nhưng người mà Hạ Toa yêu thủy chung lại là Tần Lạc, Tiêu Thần muốn chiếm được lòng của cô, cũng không phải chuyện dễ dàng

Hàn Dạ đứng ở trên ban công, nhìn bên ngoài, khổ não trong lòng cũng là không nói ra được . Hắn yêu Tô Mạc, Tô Mạc yêu Tống Tử Phong, Tống Tử Phong lại yêu Hạ Toa, Hạ Toa yêu Tần Lạc, vốn là quan hệ của mấy người trong đó cũng đã rất phức tạp, hiện tại lại xuất hiện thêm Tiêu Thần. Mọi người đều không phải là đèn đã cạn dầu.

"Anh định làm như thế nào đây?" Hàn Dạ quay đầu nhìn Tống Tử Phong hỏi thăm.

"Tôi dĩ nhiên sẽ không để Tần Lạc cùng Hạ Toa ở chung một chỗ, Hạ Toa là của tôi. Huống chi tình huống bây giờ cậu cũng thấy đấy." Tống Tử Phong cười nhạt, lời nói chỉ nói một nửa.

"Chuyện hình khiêu dâm sẽ không phải là anh làm ra chứ?." Hàn Dạ mặt không tin nhìn Tống Tử Phong, trong lòng đối với Tống Tử Phong đánh giá không bằng trước kia. Tuy nói tình yêu là ích kỷ , nhưng hắn không thể chấp nhận việc giở trò quỷ sau lưng , nếu như Tống Tử Phong cùng Tần Lạc chính diện đối đầu , mà không phải ở sau lưng dùng loại thủ đoạn này tới tạo thành trở ngại giữa hai người. Như vậy hắn nhất định sẽ đứng ở bên Tống Tử Phong , nhưng là bây giờ.

"Là tôi, tôi chỉ là gọi một cú điện thoại cho Kha Nham, không nghĩ tới cô ấy đồng ý ngay ." Nói đến Kha Nham, gương mặt Tống Tử Phong tràn đầy khinh bỉ cùng khinh thường.

"Anh thật quá đáng , chẳng lẽ anh không biết Hạ Toa sẽ rất đau lòng sao?" Nhìn dáng vẻ nhẹ nhàng của Tống Tử Phong , Hàn Dạ tức giận xoay người đi trở về bên trong phòng.

"Tình cảm là ích kỷ , tôi yêu hạ Toa, chỉ cần cô ấy có thể trở về bên cạnh tôi là tốt rồi, về phần Tần Lạc, hắn căn bản không thể cho Hạ Toa được tất cả những thứ mà cô ấy cần , sớm muộn gì cũng chia tay, tôi chỉ tranh thủ đẩy nhanh quá trình chia tay lên một chút thôi." Tống Tử Phong khập khễnh đi trở về, ngồi ở ghế salon đối diện với Hàn Dạ , cầm lên ly trà lạnh uống một hớp.

"Nếu theo như anh nói , tôi cũng có thể quấn quít chặt lấy Tô Mạc, chặn tất cả các cơ hội hai người có thể gặp mặt rồi hả ?" Hàn Dạ cười lạnh , nhìn Tống Tử Phong chất vấn.

"Dĩ nhiên có thể, tôi không thích Tô Mạc , nếu như không phải là cô ấy thì bây giờ tôi đã cùng Hạ Toa ở chung một chỗ, chỉ là cô ấy là cô gái tốt, tôi hi vọng cô ấy có một cuộc sống hạnh phúc , chuyện phòng ở cậu giúp tôi tìm như thế nào rồi? ." Đối với Tô Mạc , Tống Tử Phong là vừa tức lại không có cách. Dù sao lúc hắn yếu ớt nhất, thời điểm bất lực nhất thì Tô Mạc vẫn ở bên người hắn , nhưng là chính là bởi vì như vậy, hắn muốn tiến tới với Hạ Toa thì càng khó khăn.

"Phòng đã tìm được , ngày mai tôi dẫn anh đi xem , sau đó tìm người bắt đầu lắp đặt thiết bị, lễ mừng năm mới có thể vào ở." Thấy Tống Tử Phong chuyển đề tài, Hàn Dạ cũng không nguyện ý nói thêm cái gì, đối với cách làm của Tống Tử Phong hắn rất khinh bỉ.

“Cũng tốt, tôi khôi phục cũng khá hơn rồi , so với tưởng tượng nhanh hơn nhiều .” Tống Tử Phong nhìn một chút chân của mình, tâm tình rất tốt.

“Hai lần này tới cũng không thấy Tô Mạc , cô ấy gần đây lại bắt đầu bận rộn sao?” Trước đây mỗi lần tới đều nhìn đến Tô Mạc bận trước bận sau, thế nhưng hai lần tới ngay cả một bóng người cũng không thấy, hơn nữa sát vách cũng không có ai ở đây.

“Uh, mấy ngày nay giống như có mấy cuộc họp báo, công việc của cô ấy cũng từ từ khôi phục , tôi nghĩ, cô ấy rất rõ ràng tôi cùng cô ấy là không thể nào, cho nên gửi gắm tình cảm với công việc thôi.” Nói đến Tô Mạc, trong lòng Tống Tử Phong có chút áy náy.

“A, tôi hiểu rồi, như vậy cũng tốt.” Hàn Dạ thở dài, gật đầu một cái.

“Cậu có thời gian thì gọi cho cô ấy một chút, gần đây cảm xúc của cô ấy có chút xuống thấp, thời tiết cũng chuyển lạnh, cậu hiểu chứ?.” Tống Tử Phong nhìn Hàn Dạ nháy nháy mắt, khẽ cười nói.

Hàn Dạ không nói gì, gật đầu một cái, không thể phủ nhận, Tống Tử Phong nói quả thật không sai, coi như đến cuối cùng vẫn là không thể trở thành người yêu , vậy ít nhất thì quan hệ cũng sẽ thân mật hơn nhiều so với bây giờ .

66. Q.2 - Chương 11: Mình Buông Tay

Xong cuộc họp báo, Tô Mạc đứng ở cửa khách sạn , nhìn bóng đêm mịt mờ, trong lòng tràn đầy thê lương. Cô dĩ nhiên biết Hạ Toa tốt tính, nhưng người nào lại muốn biến thành tình huống thê lương như bây giờ. Gió đêm thổi vào người có chút lành lạnh, Tô Mạc bất đắc dĩ lắc đầu, sớm biết trễ như vậy, thật không nên bảo quản lý chạy xe đi về trước , hiện tại.

Đang lúc Tô Mạc đứng ở ven đường vẫy xe thì một tiếng còi phá vỡ không gian yên tĩnh ban đêm. Tô Mạc có chút tức giận nhìn chiếc xe sang trọng đột ngột dừng trước mặt mình , lắc đầu một cái tiếp tục đi đến phía trước.

“Tô Mạc , hiện tại rất khó bắt xe, để anh đưa em về .” Hàn Dạ quay cửa kính xe xuống, nhô đầu ra.

“Là anh à?” Tô Mạc có chút giật mình nhìn Hàn Dạ, mở cửa xe ngồi xuống.

“Uh, có thể vì thần tượng là vinh hạnh của anh !” Hàn Dạ hướng Tô Mạc khẽ mỉm cười, nhạo báng nâng mình .

“Hạ Toa gần đây không tốt chút nào phải không ? Em muốn đi gặp cô ấy .” Tô Mạc suy nghĩ một chút, nhàn nhạt nói qua. Từ ngày đó cô có mấy lần gọi điện thoại cho Hạ Toa, nhưng cô ấy cũng không có nhận, trong lòng khó tránh khỏi có chút bận tâm.

“Được .” Hàn Dạ không có cự tuyệt, quay đầu xe hướng quán bar của Tần Di đi tới , lại nói hắn cũng mấy ngày rồi chưa gặp nhóm của Tần Di , cũng nên tụ họp rồi.

Hàn Dạ đậu xe xong, mang theo Tô Mạc cùng đi vào quán bar của Tần Di . Có lẽ là gần đây chủ yếu bán cho khách quen , cho nên bên trong quán cũng không có quá nhiều người, cũng may hắn trước kia thường tới cho nên hỏi nhân viên xong , trực tiếp liền hướng phòng nhóm người Tần Di đi tới.

“Tiểu tử , rốt cuộc đã tới?” Thấy Hàn Dạ đẩy cửa vào, Tần Di đứng lên, nhạo báng.

“Tô Tô?” Thấy Tô Mạc đứng ở bên cạnh Hàn Dạ , Hạ Toa vội đi lên trước , kéo cô ngồi vào bên cạnh.

“Mình có chuyện muốn nói với cậu .” Tô Mạc nhìn mọi người trong phòng, hướng về phía Hạ Toa nhỏ giọng nói.

Hạ Toa gật đầu một cái, hướng về phía mọi người nói một câu , liền mang theo Tô Mạc đi ra khỏi phòng, đi vào căn phòng nhỏ sát vách .

“Tô Tô, gần đây như thế nào?” Đóng cửa lại, nhìn Tô Mạc thần sắc không phải rất tốt, ân cần hỏi thăm.

“Ngày đó sau khi cậu đi, mình đã nói chuyện với Tống Tử Phong , tháng sau mình sẽ đi những thành phố khác quay quảng cáo rồi, muốn tạm thời rời khỏi S thị một khoảng thời gian.” Tô Mạc nhìn Hạ Toa trong lòng có chút hâm mộ, mặc kệ cô vì Tống Tử Phong làm nhiều hơn nữa, vĩnh viễn đều không cách nào thay thế được vị trí của Hạ Toa ở trong lòng hắn .

“Cậu bỏ qua?” Hạ Toa nhìn Tô Mạc, thở dài hỏi thăm.

“Uh, buông tay, mệt quá, thật sự rất mệt mỏi, mình cho là một ngày nào đó anh ấy sẽ về quay đầu lại nhìn mình , nhưng trong mắt của anh ấy trừ cậu ra, đều nhìn không tới người khác, mình không biết cậu còn tình cảm với anh ấy hay không , về sau cậu không cần phải băn khoăn cảm thụ của mình nữa , nếu như một ngày nào đó muốn quay lại với anh ấy , mình sẽ chúc phúc hai người .” Tô Mạc lôi kéo tay Hạ Toa , thật lòng nói xong, chỉ là có chút tiếc nuối , cô và Tống Tử Phong không thể trở lại quan hệ như trước kia được nữa rồi .

“Tô Tô, vậy cậu có nghĩ tới chuyện cho Hàn Dạ một cơ hội hay không , hắn rất thích cậu !” Nếu Tô Mạc quyết định buông tha Tống Tử Phong, như vậy Hàn Dạ có thể có cơ hội không đây?

“Hắn không phải là mẫu người mình thích , mình cũng biết rõ hắn là người tốt, nhưng không thích hợp với mình ! Thật ra thì làm bạn bình thường vẫn tốt hơn .” Cô thật ra thì đã sớm biết Hàn Dạ thích cô, nhưng cô chưa từng có cho hắn một tia hi vọng. Cô không hy vọng hắn đi lên con đường của mình , thật rất khổ sở.

“Tô Tô, nếu quyết định, phải tự chăm sóc mình thật tốt , gặp phải người thích hợp cũng không cần buông tha, mặc kệ chuyện gì , mình đều sẽ ở bên cạnh cậu , cậu vĩnh viễn đều là bạn tốt nhất của mình .” Hạ Toa ôm Tô Mạc, có chút nức nở nói.

“Uh, cậu cũng thế, mặc kệ cậu làm ra quyết định gì , mình đều sẽ ủng hộ cậu .” Có một số việc, có những lời, không cần phải nói quá rõ, trong lòng nhau đều biết .

Nói chuyện cả đêm , những chuyện luẩn quẩn trong lòng tất cả đều tiêu tán không còn bóng dáng, rạng sáng ngày thứ hai , Hạ Toa nói ọi người, quyết định không trốn tránh nữa , đi về nhà ở.

67. Q.2 - Chương 12: Chủ Động Ra Tay

Đối với quyết định của Hạ Toa , Tang Thuyết và Tần Di mặc dù rất ủng hộ, nhưng vẫn có chút không yên lòng, hai người kiên trì muốn tự mình đưa Hạ Toa về nhà.

“Mấy ngày nay thật sự làm phiền mọi người ?” Nhìn Tang Thuyết và Tần Di ngồi ở bên cạnh mình , Hạ Toa có chút ngượng ngùng nói.

“Không có việc gì, trước đi mua điện thoại di động, sau đó đổi lại kiểu tóc khác , sau đó mua một bộ quần áo thật đẹp , đi tới công ty Tần Lạc , khiến cho cái cô Kha Nham kia nhìn một chút, tôi không kém so với cô .” Tang Thuyết ôm bả vai Hạ Toa , an bài.

“Đúng, ý kiến này rất tốt, trước đừng về nhà.” Đối với đề nghị của Tang Thuyết , Tần Di suy nghĩ một chút cũng đồng ý, dù sao Hạ Toa cùng Tần Lạc hai người sẽ không thể đơn độc cùng nhau nói chuyện rồi. Huống chi cô cũng nghĩ nhìn xem Kha Nham có cái gì tốt.

“Chị Thuyết, chị thật thiên vị.” Nghe ba người đối thoại, Tiêu Thần mím mím môi có chút uất ức .

“Nào có?” Tang Thuyết giơ tay lên vỗ đầu Tiêu Thần một cái, phủ nhận .

“Anh Nhâm .” Bị Tang Thuyết đánh một cái, Tiêu Thần quay đầu nhìn về phía Nhậm Kiến, muốn tìm kiếm một tia an ủi.

“Anh cái gì cũng không thấy, không nghe thấy.” Nhậm Kiến cười híp mắt liếc mắt nhìn Tiêu Thần, mở mắt nói dối .

“Các người bắt nạt em.” Nhìn phản ứng của Nhậm Kiến, Tiêu Thần bĩu môi, lẩm bẩm.

“Tiêu Thần, nếu như có một ngày em thật sự chia tay với Tần Lạc , em sẽ ở cùng một chỗ với anh .” Từ trong kính chiếu hậu nhìn dáng vẻ uất ức của Tiêu Thần , Hạ Toa nửa thật nửa đùa nói.

“Thật?” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tiêu Thần lập tức thay khuôn mặt tươi cười, tốc độ nhanh có thể so với kịch biến sắc mặt.

“So trân châu còn thật hơn.” Hạ Toa cười nhạt, đáp lời. Mặc dù cô biết mình nói như vậy có lẽ hơi quá đáng , hơn nữa đối với Tiêu Thần mà nói cũng không công bằng. Nếu quả như thật có một ngày như vậy , có lẽ cùng Tiêu Thần ở chung một chỗ cũng không tồi, dù sao hắn đối cô tốt, ấy là sự chân thành.

“Tốt, quyết định như vậy, anh sẽ luôn ở bên cạnh em, trừ Tần Lạc, còn lại tất cả người ái mộ, anh sẽ đuổi hết bọn họ đi .” Tiêu Thần bỏ qua mất mác mới vừa rồi , nhỏ giọng nói thầm . Lời này trừ Nhậm Kiến , không có bất kỳ người nào nghe được, dĩ nhiên Nhậm Kiến chỉ là cười cười, Tiêu Thần dù sao cũng là huynh đệ của hắn , nếu quả như thật có thể cùng Hạ Toa ở chung một chỗ hắn cũng thay bọn họ vui mừng, huống chi Hạ Toa lại hợp với Tang Thuyết như vậy .

Ba người đàn bà thành cái chợ, thừa dịp Tần Di cùng với Hạ Toa làm tóc , Tang Thuyết đến trung tâm thương mại chọn mấy cái quần soọc cho Hạ Toa vừa đáng yêu lại không mất sự hấp dẫn của phụ nữ . Dù sao Hạ Toa không cao lắm, quần dài ngược lại không thể đem sức quyến rũ của cô thể hiện ra ngoài.

“Rất đẹp!” Khi Hạ Toa thay quần soọc mà Tang Thuyết mua về , Tần Di không nhịn được nhỏ giọng hô .

” Tóc của cô Hạ rất đẹp.” Nhà tạo mẫu tóc vừa làm công đoạn cuối cùng cho Hạ Toa , vừa than thở.

“Hạ Toa, thích không?” Tang Thuyết hả hê nhìn Hạ Toa trong gương , hỏi thăm.

“Rất đẹp.” Hạ Toa gật đầu một cái, cô thật sự có chút không dám tin tưởng người trong gương sẽ là cô, cô vẫn có thói quen ăn mặc đơn giản , không nghĩ tới thay đổi còn có thể gặp người.

“Trên đời này không có người phụ nữ xấu , chỉ có người phụ nữ không chịu làm đẹp , chịu khó thay đổi một chút, cậu sẽ không kém Kha Nham đâu.” Tần Di vỗ vỗ bả vai Hạ Toa , khẽ cười nói.

“Mọi người biết, em sẽ không trang điểm .” Nhìn bộ dạng Tang Thuyết và Tần Di kích động không thôi , Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu.

“Không có việc gì, về sau học nhiều là được , khiến ai kia phải nhìn một chút, chúng ta cũng không phải là ngồi không.” Nhớ tới tấm hình khiêu dâm, Tần Di giận dữ nói qua.

“Thật ra thì mình muốn bỏ qua , mặc kệ là thật hay giả, chỉ cần Tần Lạc nói là giả mình sẽ tin tưởng, mình không muốn so đo nhiều như vậy, mình thật vất vả mới có thể ở bên cạnh anh ấy , cần gì bởi vì chuyện nhỏ này mà không vui đây? ” Hạ Toa nhàn nhạt nói xong, khoảng cách giữa cô và Tần Lạc , cô đã sớm biết, nhưng cô không muốn buông tay, bởi vì cô thích Tần Lạc đã nhiều năm rồi, coi như cuối cùng sẽ chia tay, vậy ít nhất ở chung một chỗ , ít nhất không có tiếc nuối.

“Vậy lúc nãy em nói với Tiêu Thần ?” Tang Thuyết có chút không hiểu, nếu biết kết quả, vậy đối với Tiêu Thần mà nói có phải hay không có chút không công bằng đây?

“Em chỉ là nói đùa với anh ấy , khi đó em cũng chưa nghĩ ra, bây giờ mới hiểu, thật sự em không nên so đo quá nhiều.” Hạ Toa, nhìn Tang Thuyết trong gương , nhàn nhạt giải thích.

“Thật ra thì Tiêu Thần là một người đàn ông tôt , nếu quả như thật có thể cùng hắn cũng không tồi.” Tang Thuyết thở dài có chút do dự.

“Chuyện sau này, sau này hãy nói thôi.” Hạ Toa nhìn thợ trang điểm mang theo dây chuyền đi ra , hướng cô gật đầu nói cảm ơn , quay đầu lại đối với Tang Thuyết.

“Sau này hãy nói đi, mình đi với cậu đến công ty Tần Lạc .” Tần Di cũng thay một bộ quần áo, đi ra.

“Đợi chút, chị còn không thay !” Nhìn hai người đã xong xuôi , Tang Thuyết vội cầm một bộ quần áo hướng phòng thay quần áo đi tới.

68. Q.2 - Chương 13: Vật Hy Sinh

Khi ba người bước vào công ty thì Tần Lạc vừa đi ra từ thang máy tới đón bọn họ. Dĩ nhiên đây cũng không phải là Tần Lạc bấm ngón tay mà biết , mà là Tần Di thừa dịp lúc thay quần áo gọi điện thoại cho Tần Lạc .

“Hạ Toa, em thật đẹp.” Thấy cách ăn mặc hôm nay của Hạ Toa , hai mắt Tần Lạc tỏa sáng, kéo tay Hạ Toa , cầm lên hôn hít mới hạ xuống, hành động này làm cho hai cô bé lễ tân ở sảnh kinh hãi không ngậm miệng được, chỉ vào Hạ Toa nói không ra lời.

Tang Thuyết kéo tay Tần Di đi trước , nhìn bộ dạng hai người hòa hảo như lúc ban đầu , trong lòng cũng không biết là vui mừng hay là mất hứng, ngũ vị tạp trần. Dù sao Tiêu Thần bây giờ cùng gần cô hơn một chút.

Ra khỏi thang máy, Tần Di cùng Tang Thuyết không hẹn mà cùng thả chậm bước chân, đi ở sau lưng hai người, dọc theo đường đi bốn người cũng không có nói chuyện với nhau, chỉ là hướng phòng làm việc của Tần Lạc đi tới.

Kha Nham ngồi ở trước bàn làm việc ý cười đầy mặt, hiển nhiên tâm tình rất tốt, nhưng khi cô nhìn thấy Tần Lạc kéo tay Hạ Toa xuất hiện tại trước mặt cô thì cả người trong nháy mắt liền hỏng mất. Cô thế nào cũng không nghĩ đến, Tần Lạc và Hạ Toa thế nhưng đã làm lành rồi, vốn là muốn thừa dịp hai người còn đang giận dỗi , mình nhân cơ hội thừa cơ mà vào, không nghĩ tới quay đầu lại đã là công dã tràng.

“Kha Nham, không nghĩ tới cô còn không chết tâm đấy ?” Tần Di nhìn dáng vẻ không cam lòng của Kha Nham , lắc đầu một cái, đi vào phòng làm việc.

“Cô.” Nghe lời này Kha Nham bản năng muốn phản kích, nhưng ngẩng đầu nhìn lên lại là Tần Di, lời nói đến khóe miệng cũng chỉ có thể nuốt xuống. Mặc dù Kha gia cũng coi như có chút thực lực, nhưng so với quái vật khổng lồ như Tần gia thì Kha gia cái gì cũng không tính là.

“Tần Di em quá đáng thế , cần gì đâm vào chỗ đau của người ta !” Tang Thuyết khinh thường nhìn Kha Nham một cái, hướng về phía Tần Di nói.

Nhìn Tang Thuyết và Tần Di hả hê đi vào phòng làm việc, trong lòng Kha Nham giống như bị kim châm , thương là không được. Giận dữ ngồi trở lại đến trên ghế dựa, cầm điện thoại lên bấm số của Tống Tử Phong .

“Tôi là Kha nham, Tần Lạc và Hạ Toa đã làm lành rồi , tôi căn bản là không có cơ hội, tôi nên như thế nào làm mới phải?”

“Được rồi , tôi hiểu rồi, buổi tối gặp mặt chúng ta sẽ nói cặn kẽ .”

Vừa dứt lời, bên đầu điện thoại kia liền truyền đến tiếng tút tút , Kha Nham hai tay chống cằm , trong lòng rất rối rắm, rốt cuộc buổi tối muốn đi gặp Tống Tử Phong hay không đây? Suy nghĩ kỹ nửa ngày , rốt cuộc vẫn phải quyết định muốn đi gặp hắn một lần .

Màn đêm mới vừa buông xuống, trong một góc phố , một nam một nữ đang nói chuyện lửa nóng. Không sai, hai người này là Tống Tử Phong và Kha Nham, hai người đang tính toán làm như thế nào để chia rẽ Tần Lạc và Hạ Toa.

“Anh thật sự có thể lấy được thuốc sao?” Kha Nham vẫn là có chút không yên lòng.

“Đương nhiên là không có vấn đề.” Tống Tử Phong không chút do dự đáp trả, chỉ cần có thể chia rẽ Tần Lạc cùng Hạ Toa, dù có tiêu bao nhiêu tiền hắn cũng không chút suy nghĩ, chỉ là hình khiêu dâm đã không

có tác dụng gì, như vậy thì khiến cho đám chó săn kia ra tay đi , dầu gì Tần Lạc cũng là CEO của tập đoàn SKY , hắn cũng không tin những người đó không muốn đào một chút tin tức.

"Tôi mà làm như vậy , Tần Lạc nhất định sẽ hận tôi ." Cô rất muốn ở chung một chỗ với Tần Lạc, nhưng chuyện bỏ thuốc này thật sự có chút hơi quá, nếu thật được như ý nguyện, chờ thời điểm hắn tỉnh táo lại khẳng định cũng sẽ không tha thứ cho cô.

"Lúc này cô còn băn khoăn nhiều như vậy làm gì? Chỉ có quậy lớn chuyện rồi, cô mới có cơ hội ở bên cạnh Tần Lạc , lui vạn bước mà nói coi như thời điểm Tần Lạc thật chán ghét cô , như vậy cô cũng đã lên giường với hắn , từng có quan hệ thân mật, gây chuyện không tốt còn có thể mang thai đứa bé của hắn." Nhìn dáng vẻ còn do dự của Kha Nham , Tống Tử Phong lại một lần kiên nhẫn giải thích.

"Vậy cũng tốt, liền theo như kế hoạch của chúng ta tiến hành thôi." Kha Nham suy nghĩ một chút, rốt cuộc đồng ý theo ý kiến của Tống Tử Phong . Nếu như có thể mang thai đứa bé, như vậy cô cả đời này cũng coi là hạnh phúc.

69. Q.2 - Chương 14: Phù Dung Trướng Ấm Một Đêm Xuân

Bởi vì Hạ Toa thay đổi mà tâm tình của Tần Lạc rất tốt, chỉ là ai cũng không đề cập đến chuyện tấm hình khiêu dâm . Tần Di cùng Tang Thuyết ngồi một lát, rồi sau đó viện cớ cặp tay rời đi.

Thấy hai người rời đi, Tần Lạc cũng không thể kìm nén nổi dục vọng trong lòng nữa, hôn lên môi Hạ Toa , một ngày không gặp như cách ba năm, huống chi hai người đã có ít nhất nửa tháng không ở cùng nhau. Chuyện này như thể củi khô lửa bốc thiêu đốt điên cuồng.

Hôn cho đến khi tình đã chín nồng thì Tần Lạc một tay ôm lấy Hạ Toa, đá văng cửa phòng nghỉ ngơi, đem hạ Toa đặt lên ghế tràng kỷ. Cầm lên cái điều khiển trên tủ tivi, rèm cửa sổ thật dày chậm rãi rơi xuống, cửa cũng khóa trái từ bên trong , làm xong những thứ này Tần Lạc còn cảm thấy chưa đủ, tắt điện thoại di động rồi rút cả điện thoại bàn ra. Hắn cũng không hy vọng lúc này còn bị người quấy rầy.

"Hạ Toa, anh yêu em." Tần Lạc cúi người, ở bên tai Hạ Toa nói nhỏ, đôi tay thuần thục sờ tới sau lưng, móc khóa của chiếc váy cứ như vậy dễ dàng bị kéo ra.

"Em cũng yêu anh." Hạ Toa nói nhỏ một tiếng, đôi tay chủ động ôm lên cổ Tần Lạc .

Thật ra thì Tần Lạc đã sớm không kềm chế được, nhưng Hạ Toa không có bày tỏ hắn cũng không dám tiến lên , hiện tại Hạ Toa đã chủ động, lòng Tần Lạc rốt cuộc để xuống, ánh đèn màu vàng, chứng kiến hai người nhiệt tình như lửa, phù dung trướng ấm một đêm xuân, cũng chẳng qua như thế chứ.

Khi Hạ Toa chậm rãi tỉnh lại, nhìn đồng hồ, đã là ba giờ sáng , nhớ tới mình điên cuồng lúc trước, Hạ Toa không khỏi đỏ bừng cả khuôn mặt, cô thế nhưng lại làm ra chuyện như vậy, thật đúng là không thể tưởng tượng nổi. Nhìn Tần Lạc ở bên cạnh ngủ say , Hạ Toa không khỏi sờ sờ mặt của hắn, cười khổ lắc đầu. Người đàn ông này là cô thích, nhưng càng thích, trong lòng lo lắng cũng càng ngày càng nặng. Không muốn nghe, không muốn xem, rồi lại không chú ý đi đến chú ý đến hắn. Nhìn Tần Lạc, nhìn Tang Thuyết, nhìn Hàn Dạ, nhìn Tuyết Thiếu, cũng càng hiểu, mình và bọn họ không phải người của một thế giới, mà một lần du lịch kia càng làm cho lòng cô hoang mang.

"Làm sao em khóc?" Cảm thấy có thứ gì rơi vào trên mặt, Tần Lạc lười biếng mở mắt, thấy nước mắt trên mặt Hạ Toa có chút đau lòng hỏi thăm.

"Em không sao." Hạ Toa lấy tay lau nước mắt, mỉm cười.

"Hạ Toa, anh hiểu chuyện hình khiêu dâm em rất khó tin tưởng, nhưng anh thật sự không có gì với Kha Nham , anh chưa từng lên giường với cô ấy , dĩ nhiên anh biết rõ cô ấy thích anh, nhưng anh đã cự tuyệt, nếu như em vẫn chưa yên tâm, anh có thể để cho cô ấy rời khỏi công ty." Tần Lạc cho là Hạ Toa vẫn còn ở để ý chuyện hình khiêu dâm , vươn tay, đem cô ôm vào trong ngực, giải thích.

"Cô ấy ở hoặc là không có ở đây,không có quan hệ, chỉ cần lập trường của anh kiên định là được rồi." Hạ Toa lắc đầu một cái cự tuyệt. Coi như Kha Nham đi thì có thể như thế nào đây? Còn không phải là lại nhận người mới , đến Lý Nham, Vương Nham , còn sẽ không giống như thế, đừng nói anh không có kết hôn, coi như anh đã kết hôn, vẫn sẽ có rất nhiều người phụ nữ nghĩ leo lên giường của anh không phải sao?

"Vậy em đi làm lại đi, cũng có thể giám sát anh." Tần Lạc nhìn Hạ Toa nói nghiêm túc . Hắn thật sự không yên lòng để Hạ Toa ở nhà một mình, không tìm được việc làm cô sẽ lo lắng tâm tình không tốt, tìm được công việc hắn lo lắng hơn. Hắn cũng không hy vọng người phụ nữ của mình bị người khác nhớ thương, có một Tiêu Thần hắn đã đủ nhức đầu, hắn cũng không hy vọng xuất hiện thêm mấy Tiêu Thần nữa.

"Vậy cũng tốt, hiện tại cũng đã là cuối tháng, đầu tháng tới em bắt đầu đi làm lại." Dù sao cũng tìm việc làm, nếu Tần Lạc nói như vậy, cô cũng liền thuận nước giong thuyền, dù sao ở công ty mọi người đều biết chuyện giữa cô và Tần Lạc . Nghĩ đến cũng không có bao nhiêu người sẽ cố ý làm khó cô đi, huống chi Tần Lạc nói cũng không sai, ở chung một công ty hai người làm cái gì cũng rõ ràng cũng không cần suy nghĩ lung tung.

"Thật tốt quá, như vậy mỗi ngày anh có thể đi làm cùng với em , cùng ăn cơm với em rồi." Nghe được câu trả lời của Hạ Toa , Tần Lạc vui mừng cơ hồ muốn kêu lên , ở trên mặt Hạ Toa nặng nề hôn một cái.

Về chuyện của công ty hắn đã nói với Hạ Toa rất nhiều lần, nhưng mỗi một lần đều bị bác bỏ, lần này hắn cũng là thử nói ra thôi , không nghĩ tới Hạ Toa cư nhiên đồng ý, chuyện này thật sự có chút vượt ra ngoài dự liệu.

70. Q.2 - Chương 15: Về Công Ty

Thời gian mấy ngày đảo mắt đã trôi qua , mùa thu cũng dần dần tiến vào những tháng cuối. Ngày đầu tiên của tháng mười một , Hạ Toa cùng Tần Lạc mặc áo đôi xuất hiện ở tập đoàn Sky.

Khi hai người tay nắm tay đi vào đại sảnh thì ánh mắt của mọi người đều tập trung vào trên người hai người, dĩ nhiên ánh mắt của những cô gái ái mộ Tần Lạc nhìn Hạ Toa không có chỗ nào mà không phải là hâm mộ ghen ghét.

"Lisa,Judy, tôi lại trở về rồi, nếu như có đồ của tôi hãy đưa lên phòng làm việc cho tôi nhé ." Hạ Toa và Tần Lạc đi tới trước quầy lễ tân nhìn hai người, dịu dàng nói qua.

"Uh, biết." Lời nói là đáp lại Hạ Toa , nhưng ánh mắt của hai người cũng là nhìn chằm chằm vào Tần Lạc .

Nhìn hai người đi vào thang máy, Lisa cùng Judy mới vừa vặn phản ứng lại, dậm chân lẩm bẩm.

"CEO có phải ánh mắt bị mù rồi hay không , rõ ràng dáng người người diện mạo của mình cũng tốt hơn so với Hạ Toa , làm sao lại không thấy được đây?" Lisa vừa nói còn vừa nhìn cửa thang máy.

"Nhìn không khá chúng ta cũng có thể tiếp nhận, nhưng ngay cả mỹ nữ như chị Kha Nham vậy mà CEO cũng không nhìn một cái, mình thật sự không nghĩ ra à?" Judy liếc nhìn Lisa có chút không hiểu nói.

"Đây cũng là , không biết Hạ Toa cho CEO ăn cái gì **, khiến CEO mê luyến như vậy." Lisa mặc dù nói như vậy, nhưng nói gần nói xa còn là ê ẩm.

" Đừng để ý, làm tốt chuyện của chúng ta là tốt rồi, cô ấy có CEO bảo bọc không ai dám động, chúng ta thì không có, gần đây Lão Vu Bà canh chừng cũng chặt, coi chừng một chút." Judy rất nhanh bình phục tâm tình, hướng về phía Lisa nói qua.

"Uh, cũng thế." Lisa suy nghĩ một chút gật đầu một cái.

Tin tức Hạ Toa trở về phòng tài vụ giống như là mọc cánh, rất nhanh liền truyền khắp cả công ty, mặc dù ngoài mặt tất cả mọi người không nói gì, thế nhưng khi buổi trưa thấy Hạ Toa cùng Tần Lạc hai người ở trong nhà ăn của công ty thì trên mặt mỗi người biểu tình đều không giống nhau. Anh chàng cùng trường

với Hạ Toa đã thăng cấp làm quản lý ngồi ở góc yên lặng nhìn hai người, trong lòng cũng không có cảm giác.

"Mọi người giống như cũng không thích em trở lại!" Thấy ánh mắt của mọi người không giống nhau thì Hạ Toa hướng về phía Tần Lạc lầm bầm một câu.

"Vậy thì thế nào đây?" Tần Lạc không thèm để ý chút nào nhìn mọi người chung quanh, nhàn nhạt hỏi thăm, tuy nói công ty là có quy định, nhân viên sau khi nghỉ việc, là không cho phép quay lại công ty , vậy thì thế nào đây? Hắn lại không có dán thông báo nói Hạ Toa nghỉ việc.

"Đúng, vậy thì thế nào đây? Em làm tốt việc của em là tốt rồi , còn may là phòng làm việc cũng không có người mới." Hạ Toa suy nghĩ một chút, cũng không có cảm thấy mọi người trong phòng làm việc đối với việc cô trở về có ánh mắt khác thường gì, cái này đủ rồi, dù sao cô cũng không thế nào quá để ý tới người khác.

"Đúng rồi, em có thể nghĩ như vậy là tốt." Tần Lạc cưng chìu sờ sờ đầu Hạ Toa , mặt tràn đầy dịu dàng.

Kha Nham nhìn hành động thân mật của Tần Lạc đối với Hạ Toa , tay không tự giác nắm thành quyền, trong ánh mắt lộ ra một tia âm lãnh, thầm nghĩ, để xem các ngươi có thể qua được mấy ngày, đến lúc đó tôi xem cô làm sao mà giải thích, muốn tranh đàn ông với tôi , cô còn quá non.

Thời gian từng ngày trôi qua , mọi người cũng dần dần có thói quen mỗi ngày thấy Hạ Toa cùng Tần Lạc dùng cơm chung ở nhà ăn, cũng thói quen thấy hai người cùng đến cùng đi, ngược lại một ngày mà thấy hai người không có cùng xuất hiện, sẽ trở thành vấn đề bàn tán của mọi người .

"Hôm nay chúng ta ra ngoài ăn đi." Tần Lạc thân thiết cài dây an toàn cho Hạ Toa , khởi động xe.

"Vâng." Hai ngày nay vì chuyện công ty , lượng công việc tăng nhiều, sau khi về nhà cũng không suy nghĩ muốn động, đi ra ngoài ăn cũng tốt, sau khi ăn xong trực tiếp có thể ra ngoài giải trí.

"Mấy ngày nay mệt lắm hả ?." Nhìn vẻ mặt mệt mỏi của Hạ Toa, Tần Lạc quan tâm hỏi thăm.

"Vâng , ăn cơm tối xong chở em đi mát xa ở chỗ lần trước nhé ." Nhớ tới lần trước Tần Lạc mang cô tới khách sạn Hoa Hồng , nhân viên phục vụ ở đó thật làm cho người ta quên cả lối về a.

"Được , không thành vấn đề." Tần Lạc kéo tay Hạ Toa , hôn xuống, đồng ý.

71. Q.2 - Chương 16: Giả Bộ Ngủ

Tần Lạc mang theo Hạ Toa ăn một bữa tiệc lớn, sau khi hưởng thụ , thừa dịp nhân viên phục vụ đi ra cửa thì Tần Lạc từ trong túi lấy ra một cái hộp đưa tới.

" Gì vậy ?" Hạ Toa lười biếng nằm ở trên ghế sa lon , liếc mắt nhìn Tần Lạc hỏi thăm.

"Mở ra xem một chút chẳng phải sẽ biết?" Tần Lạc cười nhạt, cũng không đáp lại.

Hạ Toa hướng Tần Lạc hếch lên, mở ra hộp quà tặng, mở hộp ra vừa nhìn, cả người cũng sợ ngây người, đây là cái dây chuyền kim cương , cô và Tang Thuyết đi dạo phố lúc trước đã từng xem qua, còn khen quá , không nghĩ tới Tần Lạc sẽ đưa cô quà tặng quý trọng như vậy.

Phục vụ cầm hết đồ đẩy cửa đi vào, thấy dây chuyền trong tay Hạ Toa , đỏ mắt không dứt, nhìn về phía Tần Lạc ánh mắt cũng biến thành không giống với, phục vụ đứng bên cũng cực kỳ dịu dàng săn sóc.

"Mới vừa rồi nữ phục vụ xinh đẹp giống như ra ám hiệu với anh ." Đi ra khỏi khách sạn Hoa Hồng , Hạ Toa buông ra cánh tay Tần Lạc , đi tới trước mặt của hắn nhạo báng.

"Trong mắt của anh chỉ có em, không tin em xem." Tần Lạc kéo tay Hạ Toa , thâm tình nhìn chăm chú vào cô, nữ nhân viên trong khách sạn Hoa Hồng này ra ám hiệu cho hắn nhiều đếm không xuể, nếu là hắn mà nhận thì đó không phải là tìm tội, mà là tự tìm đường chết.

” Anh khéo miệng quá .” Hạ Toa nhón chân lên muốn đi vỗ vào đầu Tần Lạc , chính là một không yên lại hướng Tần Lạc nhào tới.

“Thật biết nghe lời .” Nhìn Hạ Toa ngã vào trong ngực mình, Tần Lạc không chút khách khí hôn lên môi của cô, hai người trao nhau nụ hôn nóng bỏng, đưa đến một hồi ồn ào ở sau lưng .

“Ghét.” Hạ Toa đánh nhẹ lồng ngực Tần Lạc , đỏ bừng cả mặt, tính tình cô mặc dù hướng nội, nhưng trước mặt mọi người thân mật như vậy vẫn cảm thấy rất lúng túng.

Nhìn Hạ Toa thẹn thùng , Tần Lạc khẽ cười, đứng ở cửa khách sạn chờ người lái xe đến. Nhớ tới thời gian trước của hai người bỗng rùng mình, Tần Lạc không khỏi lắc đầu một cái, ở trong lòng thầm hạ quyết tâm, từ giờ về sau không bao giờ để xảy ra chuyện ngu xuẩn như vậy nữa.

“Tần Lạc, có phải anh đã sớm biết em thích anh phải không ?” Nghe tiếng nhạc êm dịu bên trong xe , Hạ Toa nhẹ giọng hỏi.

“Uh.” Tần Lạc gật đầu một cái, nhìn Hạ Toa cười cười nói“Nếu như mà anh không trở về Tần gia, chúng ta bây giờ có lẽ đã kết hôn!” Nếu là thật như thế hắn cũng không có lo lắng như thế này , hắn vẫn sợ ngày nào đó Hạ Toa sẽ rời hắn mà đi.

“Thì có lẽ …! .” Nếu như không có rời đi cô cũng không thể nào biết Tống Tử Phong , có lẽ Tô Mạc có thể đến với Tống Tử Phong , và mọi chuyện cũng sẽ không có liên quan tới cô . Mặc dù cũng sẽ không quen Tang Thuyết và Tần Di cũng có chút đáng tiếc, nhưng cũng sẽ không biết Tiêu Thần, cứ như vậy cuộc sống của cô sẽ thật bình tĩnh.

“Thế nào đột nhiên nói chuyện này?” Tần Lạc có chút không hiểu nhìn Hạ Toa, không hiểu tự nhiên tại sao Hạ Toa sẽ hỏi chuyện này.

“Không có gì, chỉ là đột nhiên có chút cảm xúc thôi.” Hạ Toa lắc đầu một cái, để ình không thèm nghĩ đến những thứ ngổn ngang kia , dù sao trên thế giới này không có nếu như. Nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô ích, chuyện đã qua từ lâu thì hãy để qua đi, căn bản không biện pháp thay đổi, điều này cũng chính là số mạng.

” Em vĩnh viễn đều là người phụ nữ mà anh thích nhất , cả đời này cũng không thể có người thay thế được vị trí của em ở trong lòng anh.” Nhìn bộ dáng Hạ Toa có chút mất mác , Tần Lạc không nhịn được an ủi , thế nhưng lời vừa ra khỏi miệng chính hắn cũng có chút ngây ngẩn cả người, muốn giải thích, nhìn đến bộ dáng cảm động của Hạ Toa , cũng liền không có nói thêm cái gì.

“Uh, đi qua thì cứ để qua đi.” Hạ Toa duỗi lưng một cái gật gật đầu nói.

Nhìn Hạ Toa nhắm mắt dựa vào ghế nghỉ ngơi, Tần Lạc không có nói chuyện, vặn nhỏ nhạc xuống, yên lặng lái xe.

Hạ Toa thật ra thì cũng không có ngủ, mới vừa rồi câu nói vô thức của Tần Lạc kia thật ra thì trong tiềm thức cũng cho là hai người cuối cùng cũng không tới được với nhau, nhưng là cô không nói, cũng không hỏi, coi như mình nghe không hiểu. Dù sao Tần Lạc là mối tình đầu của cô , là người đàn ông đầu tiên mà cô thích , hiện tại hai người có thể ở cùng nhau đã là trời cao đối cô thương hại, cô cần gì phải vì kết cục kia mà gây sự với Tần Lạc đây?

72. Q.2 - Chương 17: Mỹ Nhân Kế

Ngày thứ hai, hai người vẫn đến công ty như thường ngày , Tần Lạc vừa đưa Hạ Toa đến cửa phòng tài vụ , xoay người đi không tới ba bước, điện thoại di động vang lên. Tần Lạc lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, là Kha Nham, không khỏi nhướng mày, nhấn nút tắt.

“Này, cô có chuyện gì sao?” Điện thoại di động lại vang lên , Tần Lạc đi tới cửa phòng làm việc của mình , cũng không thấy Kha Nham, lúc này mới không vui nghe điện thoại.

” CEO, em biết em sai rồi, chuyện hình khiêu dâm là em làm, xin lỗi anh , cha mẹ em sống ở nước ngoài, anh đã không quan tâm tới em, như vậy em cũng không có gì đáng lưu luyến, CEO kiếp sau em muốn là người đầu tiên gặp anh .” Kha Nham nghẹn ngào nói qua điện thoại.

“Kha Nham, cô đang làm cái gì vậy? Cô ở đâu, tôi sẽ tới chỗ cô .” Nghe Kha Nham vừa nói như thế, tuy nói mình cự tuyệt cô ấy , nhưng cũng không hi vọng thấy Kha Nham xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vội hỏi tới .

“Không cần, hẹn gặp lại.” Kha Nham nói xong cũng tắt máy.

Nghe trong điện thoại truyền đến tiếng tút tút, Tần Lạc có chút nóng nảy, vội đi tới trước bàn làm việc của Kha Nham , tìm kiếm dấu vết, có một chiếc bút máy cắm trong ống đựng bút trên bàn đưa tới sự chú ý của hắn, khách sạn Vân Thường , đây không phải là khách sạn cách công ty không xa ? Nghĩ tới đây Tần Lạc vội vã chạy ra ngoài.

Trong phòng 602 của khách sạn Vân Thường , Kha Nham đang cầm một chai thuốc ngủ đổ thuốc rơi vãi đầy đất, lại cầm lên ly nước cho vào mấy viên thuốc kích thích rồi để lên bàn , thay chiếc váy ngủ trong suốt , nằm nghiêng ở trên giường, nhìn ảnh ngược của mình trong gương trang điểm , thay đổi rất nhiều tư thế vô cùng hấp dẫn .

“Reng reng, reng reng.” Chuông cửa không ngừng vang lên, trong lòng Kha Nham có chút kích động, vội hít sâu, cố gắng bình phục tâm tình của mình, đứng dậy đi tới bên cửa đợi một hồi lâu, mới giả vờ bày ra một bộ dáng yếu ớt, mở cửa.

Tần Lạc đứng ở ngoài cửa đợi thật lâu cũng không còn thấy có người mở cửa , đang muốn xoay người đi tìm nhân viên phục vụ tới giúp một tay, cửa két một tiếng mở ra.

“Cô đang làm cái gì vậy?” Tần Lạc nhìn mấy viên thuốc vứt tán loạn trên đất , chất vấn Kha Nham.

” Sao anh lại tới đây? Anh cứ để cho em chết đi !” Nhìn Tần Lạc đang đứng ở trước mặt mình , Kha Nham có chút do dự, nhưng nghĩ tới lúc hắn và Hạ Toa ở chung một chỗ , cũng không để ý nhiều như vậy.

“Tôi đưa cô đi bệnh viện .” Nhìn Kha Nham chỉ mặc áo ngủ , Tần Lạc đi tới một bên trên ghế sa lon ngồi xuống, hỏi thăm.

“Em không muốn đi bệnh viện, uống nước thôi.” Kha Nham bưng hai ly nước đặt vào trên bàn , ở bên người Tần Lạc ngồi xuống.

Nhìn Kha Nham ngồi ở bên cạnh mình , Tần Lạc thở dài, xem ra chính mình thật suy nghĩ nhiều quá, có khi Kha Nham chỉ là hù dọa hắn mà thôi, nếu mà uống nhiều thuốc ngủ như vậy , chỉ sợ hiện tại đã sớm ngủ chết rồi, làm sao có thể có tinh thần tốt như vậy để nói chuyện với mình đây?

“Nói đi, cô để cho tôi tới làm gì vậy?” Tần Lạc cầm lên ly nước uống vài ngụm, nhìn Kha Nham bên cạnh chất vấn.

“Em thật sự yêu anh rất nhiều , CEO , chẳng lẽ em thật sự kém Hạ Toa sao? Anh xem dáng người của em tốt hơn cô ấy nhiều .” Kha Nham vừa nói vừa cởi áo ngủ mỏng như cánh ve của mình ra , đứng ở trước mắt Tần Lạc dịu dàng nói qua.

“Đừng như vậy, tôi đi đây .” Thấy Kha Nham như vậy, Tần Lạc lắc đầu một cái, đứng lên muốn rời khỏi, nhưng thân thể lại có chút không nghe sai bảo.

“Đừng đi, em biết rõ anh yêu em mà .” Thấy bộ dáng Tần Lạc có chút hoảng hốt , Kha Nham ôm lấy hắn, chủ động hôn lên môi của hắn.

Tần Lạc muốn đẩy Kha Nham ra , nhưng thân thể không tự giác lại nghênh hợp, da thịt bóng loáng như tơ lụa đưa tới xúc cảm, nụ hôn như lửa nóng kia , cũng kích thích giác quan của Tần Lạc , Tần Lạc gầm nhẹ một tiếng, đem Kha Nham đẩy ngã ở trên ghế sofa, thuận tay xé toang quần áo trên người cô , không chút nào dịu dàng ra sức chiếm đoạt .

Kha Nham không ngừng nghênh hợp Tần Lạc, khóe miệng nâng lên nụ cười hả hê . Thầm nghĩ, Tần Lạc ơi Tần Lạc, rốt cuộc anh vẫn phải thua trên tay tôi , xem lần này anh sẽ giải thích với Hạ Toa như thế nào.

73. Q.2 - Chương 18

Buổi trưa Hạ Toa vẫn còn ở phòng làm việc chờ Tần Lạc về ăn cơm cùng, nhưng chờ mòn chờ mỏi vẫn không có thấy hắn đến, gọi điện thoại cũng không có ai nghe, đang lúc cô định một mình đi ăn cơm trước thì thấy Tuyết Thiếu đầu đầy mồ hôi hướng cô chạy tới.

"Chuyện gì mà gấp gáp như vậy?" Nhìn Tuyết Thiếu thở hổn hển , Hạ Toa có chút khó hiểu.

"Mau đi với anh ." Tuyết Thiếu tựa vào tường thở dốc một hơi, kéo Hạ Toa hướng thang máy chạy đi.

"Có chuyện gì vậy ?" Bị Tuyết Thiếu lôi ra khỏi công ty, Hạ Toa thật sự chạy hết nổi , hất tay Tuyết Thiếu ra, chất vấn.

"Em xem." Tuyết Thiếu chỉ vào cửa tập đoàn Sky đang bị đám phóng viên vây kín nói.

"Đây rốt cuộc là có chuyện gì ?" Làm sao mà phóng viên tới nhiều như vậy , đây rốt cuộc muốn làm gì ? Tại sao điện thoại Tần Lạc cũng không gọi được đây? Hắn rốt cuộc đi nơi nào ?

"Đi cửa hàng của Hàn Dạ rồi nói ." Tuyết Thiếu thở dài hướng về phía Hạ Toa nói, mới vừa nhận được điện thoại của Tần Lạc thì hắn thật sự là sợ hết hồn, vội vã chạy tới công ty mang Hạ Toa đi.

Nhìn biểu tình của Tuyết Thiếu , trong lòng Hạ Toa mặc dù có rất nhiều nghi vấn, nhưng là cũng không có hỏi nhiều, đi theo phía sau hắn, hướng cửa hàng của Hàn Dạ đi tới.

Thấy Tuyết Thiếu và Hạ Toa đẩy cửa vào, Hàn Dạ đem tấm bảng tạm ngừng buôn bán treo lên rồi đi ra ngoài, khóa cửa lại, nhìn Hạ Toa cũng là thở dài một cái. Hắn đương nhiên là tin tưởng Tần Lạc bị người hãm hại , thế nhưng muốn giải thích thế nào với Hạ Toa đây?

"Đây là cái gì?" Xem tin tức trong mục giải trí trên ti vi , Hạ Toa không thể tin vào ánh mắt của mình, không trách được cô không liên lạc được với Tần Lạc, thì ra là hắn ở chỗ Kha Nham .

"Hạ Toa, em đừng kích động, hãy nghe anh giải thích." Thấy dáng vẻ kích động của Hạ Toa, Tuyết Thiếu vội an ủi.

"Anh giải thích thì có ích lợi gì?" Hạ Toa nhìn Tuyết Thiếu cười lạnh nói.

"Hạ Toa, chuyện đã xảy ra , trước tỉnh táo một chút, nếu như thật là Tần Lạc làm sai , em muốn làm như thế nào đều không có vấn đề, nhưng là có thể tỉnh táo một chút hay không, tới cùng nhau phân tích?" Hàn Dạ ôm Hạ Toa lý trí phân tích.

Hạ Toa ngồi ở trên ghế sofa, yên lặng chảy nước mắt, đây là chuyện gì? Ngày hôm qua còn đưa cô dây chuyền kim cương , ngày hôm qua vẫn cùng cô trắng đêm điên cuồng, hôm nay lại ở cùng người phụ nữ khác , làm sao lại không sợ tinh tẫn nhân vong (1) đây? Luôn miệng nói không có quan hệ gì với Kha Nham, đã sớm cự tuyệt cô, vậy đây là cái quỷ gì ? Muốn chia tay liền trực tiếp nói , cần gì phải dùng chuyện này để buộc cô rời đi ?

"Hạ Toa, anh biết rõ em rất khó tiếp nhận, nhưng anh cảm thấy Tần Lạc là bị người hại ." Hàn Dạ nhìn gương mặt lạnh lùng của Hạ Toa, giải thích.

"Đúng vậy , Hạ Toa, em biết rất rõ tình cảm của Tần Lạc đối với em , hắn làm sao có thể làm ra chuyện như vậy ?" Coi như thật sự có xảy ra chuyện như vậy thì làm sao lại để cho đám phóng viên biết được ? Rõ ràng là một cái bẫy , chỉ là không nghĩ tới Kha Nham lần này sẽ mạnh tay như vậy.

"Lên TV rồi, chẳng lẽ còn là giả sao?" Hạ Toa khinh bỉ Hàn Dạ và Tuyết Thiếu , chỉ vào màn hình TV hét lên. Tin tưởng, muốn cô thế nào tin tưởng, dù là thiết kế, hắn thông minh như vậy làm sao có thể dễ dàng liền dính đây?

"Cái này." Nhìn dáng vẻ thất vọng của Hạ Toa, Hàn Dạ cũng không biết nên làm sao giải thích, chuyện này khiến truyền thông biết, một hồi lâu muốn áp xuống cũng không đơn giản.

"Em không muốn nghe nữa, nếu hắn và Kha Nham đều như vậy rồi, em sẽ rút lui , em thành toàn bọn họ." Xem dáng vẻ đầy uất ức ngồi co rúc trên ghế sa lon của Kha Nham , Hạ Toa thật rất muốn cười to.

“Không có sao chứ, Hạ Toa.” Nhìn bộ dạng bình tĩnh của Hạ Toa , Hàn Dạ vô cùng lo lắng, nếu như Hạ Toa khóc lớn làm ầm ĩ lên thì hắn còn có thể yên tâm một chút, thế nhưng cô lại bình tĩnh, thật sự là rất khác thường .

“Em không sao, giờ này bắt taxi hơi khó , anh đưa em về nhà được chứ?” Hạ Toa nhìn Hàn Dạ cười nhạt.

“Không đi chỗ Tần Di sao?” Để cô một mình ở nhà, hắn thật sự không yên lòng, nếu là có chuyện gì xảy ra thì cả đời này hắn đều sẽ ân hận .

“Không cần, em muốn ở một mình.” Hạ Toa lắc đầu một cái, cự tuyệt. Cô không muốn người khác thấy cô nhếch nhác, thấy cô yếu ớt, lần trước chuyện hình khiêu dâm đã đủ nhếch nhác rồi, lần này đau đớn hơn nhiều so với lần trước , cô không muốn làm cho bọn họ lo lắng.

(1) Tinh khí khô kiệt dẫn đến mất mạng

74. Q.2 - Chương 19: Tự Làm Khổ

Hạ Toa về nhà liền tìm thợ khóa đến thay toàn bộ khóa cửa. Rút dây điện thoại bàn ra , điện thoại di động thì tắt đi , cắt đứt toàn bộ liên lạc với bên ngoài. Sau đó trở về phòng, đóng cửa lại, một mình lẳng lặng nằm ở trên giường, nhìn TV treo trên tường ngẩn người, trằn trọc trở mình đêm không thể say giấc.

Một tuần lễ cứ như vậy lặng yên không tiếng động đã qua, cô không thể không nghe được tiếng gõ cửa mỗi ngày. Chỉ là cô không muốn động, ngay cả cơm cũng không muốn ăn, thì làm sao lại nguyện ý đi mở cửa đây?

Cho đến ngày nào đó, ngủ mơ mơ màng màng thì phát hiện Tang Thuyết, Tần Di, Tiêu Thần, Nhậm Kiến, thế nhưng tất cả đều vây ở bên giường của cô. Cô cho là mình đang nằm mơ cũng không để ý tới, lật người, chùm kín chăn.

“Hạ Toa, sao em lại tự làm khổ mình như thế chứ?” Một tuần lễ qua một chút tin tức cũng không có , Tiêu Thần cũng tiều tụy không ít, nhưng khi nhìn đến Hạ Toa chỉ còn một hơi nằm ở trên giường thoi thóp thì tức giận cũng không nổi.

Bốn người bọn họ tới là vì muốn đả thông tư tưởng cho Hạ Toa, nhưng khi nhìn đến tình cảnh này, ai cũng không đành lòng trách móc cô . Vốn cho là sẽ là uống say mèm, không thể nghĩ đến sẽ thành như vậy.

Vách tường trắng của bệnh viện hòa lẫn với sắc mặt tái nhợt của Hạ Toa thành một mảnh, làm cho người ta có chút không phân rõ, rốt cuộc là vách tường quá trắng hay là sắc mặt Hạ Toa tái nhợt nhiều hơn. Hàn Dạ và Tuyết Thiếu cũng vội vã chạy tới, nhìn Hạ Toa đã uống thuốc ngủ thật say , thở dài, nói không ra lời.

Thấy hai người vội vã chạy tới , sắc mặt Tang Thuyết cũng không dễ chịu chút nào , nhìn chằm chằm hai người, xảy ra chuyện lớn như vậy thế nhưng cũng không nói cho cô biết. Nếu là Hạ Toa thật sự xảy ra điều gì ngoài ý muốn, đến lúc đó thì phải làm sao.

” Các cậu đi ra ngoài cho tôi.” Tang Thuyết liếc nhìn hai người, giọng nói lạnh lẽo.

Tuyết Thiếu và Hàn Dạ, anh nhìn tôi , tôi nhìn anh, cúi đầu, đi theo sau lưng Tang Thuyết ra khỏi phòng bệnh, ngoan ngoãn đứng ở hành lang, không dám ngẩng đầu nhìn Tang Thuyết. Trong lòng đã làm tốt công tác chuẩn bị sẽ nghe Tang Thuyết mắng ột trận rồi.

“Hai người các cậu? Xảy ra chuyện như vậy tại sao không nói sớm.” Tang Thuyết đặt mông ngồi ở trên ghế, giận dữ nói qua.

” Em cho là chị sẽ xem tin tức.” Hàn Dạ thận trọng quan sát sắc mặt của Tang Thuyết, uất ức cực kỳ.

Chuyện của Tần Lạc chỉ cần mở ti vi là có thể thấy được, coi như không xem TV thì báo cũng đăng nhan nhản rồi, hắn làm sao biết Tang Thuyết thế nhưng ngay cả báo cũng không có nhìn mà TV lại không có xem .

“Tần Lạc này?” Tang Thuyết thở dài, lại hỏi tới , hai ngày nay cô và Tần Di không ngừng gọi cho Tần Lạc , nhưng không có ai bắt máy, nhắn tin cũng không có trả lời , người lớn như thế giống như phút chốc bốc hơi khỏi nhân gian.

“Hình như trở về Tần gia rồi.” Hàn Dạ đi tới ngồi xuống , hướng về phía Tang Thuyết nói, nếu không phải là trong nhà gọi điện thoại tới bảo hắn đừng có như Tần Lạc , thì hắn cũng không biết Tần Lạc đêm đó đã bị Tần gia đón về rồi.

“Trở về Tần gia rồi, vậy làm sao A Di gọi điện thoại về lại nói không có ở nhà?” Nghe Hàn Dạ vừa nói như thế, Tang Thuyết cảm thấy rất tò mò, Tần Di cũng không phải là người ngoài, theo lý thuyết không thể nào phải giấu cô ? Huống chi chuyện của Kha Nham cũng không coi là chuyện lớn gì, có cần thiết phải như vậy không?

“Tiểu Di, tuần sau là đại thọ của ba rồi, dì về chứ?” Tuyết Thiếu đứng ở bên người Tang Thuyết, năn nỉ .

” Để tôi tính một chút đã .” Tang Thuyết trừng mắt liếc Tuyết Thiếu , nhàn nhạt nói qua. Cô lần này trở về chính là vì ăn mừng đại thọ 50 của ba hắn, làm sao lại không về đây? Chỉ có điều lần này Tuyết Thiếu làm thật sự là có chút quá mức, chuyện đã xảy ra như vậy tại sao có thể để Hạ Toa một mình ở trong nhà như vậy ? Nếu là thật có chuyện gì xảy ra, cả đời trong lòng cũng sẽ không yên.

“Tiểu di, cháu thật sự là không là cố ý , cháu cho là Tần Lạc sẽ đi tìm Hạ Toa giải thích ? Ai biết được.” Tần gia lần này thế nhưng thái độ khác thường, tin tức vừa ra liền đem Tần Lạc gọi về, thủ đoạn xử lý chuyện này , thật sự làm cho người ta có chút không thể tưởng tượng nổi, Kha gia so với những gia tộc như bọn họ cũng không có gì đặc biệt sao ? Thế nào có cảm giác chạy trối chết ?

” Anh Hàn Dạ ?” Y tá đang định đẩy cửa đi vào , thấy Hàn Dạ ngồi ở một bên , đi tới bên người hắn , ngọt ngấy kêu một tiếng, trong mắt tràn đầy ái mộ.

“Linh Lan, em làm ở đây à?” Hàn Dạ có chút xấu hổ nhìn Tang Thuyết và Tuyết Thiếu, quay đầu lại nói chyện với Linh Lan.

“Vâng , đúng vậy, hai vị này là?” Linh Lan nhìn sắc mặt không phải là tốt của Tang Thuyết , có chút nghi hoặc nhìn Hàn Dạ.

“Tôi đi vào trước.” Thấy y tá không chuyên nghiệp như vậy , Tang Thuyết không vui nhìn Hàn Dạ lạnh mặt nói.

“Tôi cũng vậy .” Tuyết Thiếu vốn là còn mỉm cười nhìn Linh Lan , thấy bộ dáng mất hứng của Tang Thuyết, cũng hướng Hàn Dạ nói vội đi vào theo.

“Linh Lan, bên trong là bạn anh , em cứ làm việc đi nhé , sau khi tan ca chúng ta nói chuyện.” Nhìn bộ dạng sắp khóc của Linh Lan , Hàn Dạ vội an ủi, dù sao Linh Lan cũng là đàn em của mình. Mặc dù cô cư xử có chút không thỏa đáng, nhưng là cũng không nên trách móc nặng nề.

“Vâng .” Nghe Hàn Dạ vừa nói như thế, khuôn mặt mới vừa rồi còn uất ức , bây giờ đã là cười tươi như hoa , hướng Hàn Dạ gật đầu một cái, bước nhanh đi vào.

75. Q.2 - Chương 20: Có Khách Tới

Hạ Toa nằm thoi thóp ở trên giường trong bệnh viện, sắc mặt tái nhợt, Tiêu Thần lo lắng túc trực ở một bên.

Tần Lạc trải qua những ngày cũng không lấy gì làm dễ chịu lắm ,giờ phút này hắn đang ngồi ở trên ghế sofa trong phòng khách nhà mình , nhìn ông nội đang ngồi ở đối diện . Tâm loạn như ma, hắn không sợ cha của mình, nhưng là đối với ông nội của mình nếu mà có thể trốn hắn sẽ trốn xa hơn, tránh khỏi tất cả những cơ hội mà hai người có thể tiếp xúc. Thế nhưng lần đầu tiên , hắn không nghĩ tới ông cụ thế mà lại hỏi tới.

“Lát nữa người nhà họ Trầm tới, hãy thể hiện cho thật tốt .” Ông Tần nhìn thằng cháu trai duy nhất ngồi đối diện mình mà thở dài, trong lòng xúc động thật lâu. Nó vốn không được mình chấp nhận , dựa vào bản lãnh của mình nên để cho hắn coi trọng. Tất cả đều tốt , hắn cũng rất yên tâm, chuẩn bị an hưởng tuổi già,

ai ngờ thế nhưng lại xảy ra chuyện này , làm náo loạn dư luận , từ sau khi tin tức bùng nổ , cổ phiếu của Tần thị liên tiếp rớt giá.

" Con biết rồi, ông nội ." Tần Lạc ngồi ở trên ghế sa lon có chút thận trọng, cung kính nói qua. Chuyện này từ lúc đám phóng viên xuất hiện bắt quả tang hắn và Kha Nham trên giường thì đã hoàn toàn không còn có thể khống chế ở trong lòng bàn tay của hắn nữa . Đây tuyệt đối là âm mưu, hắn làm sao có thể làm ra chuyện như vậy ? Nhưng màu đỏ tươi trên tấm drap giường trắng làm đau nhói ánh mắt của hắn, hắn thế nào cũng không ngờ tới Kha Nham vẫn là xử nữ.

"Ông Tần , ông khỏe chứ." Thẩm Như Biển theo quản gia đi vào đại sảnh, thấy ông cháu họ Tần đang hàn huyên.

"Ông Tần ." Thẩm Thu Linh thân mật kéo cánh tay ông Tần , hướng ghế sa lon đi tới.

"Ôi, cháu gái ta , con gái lớn không dùng được." Nhìn dáng vẻ khéo léo của Thẩm Thu Linh , Thẩm Như Biển liếc mắt nhìn Tần Trường Thiên lắc đầu một cái, bất đắc dĩ cười cười.

" Ông Thẩm , chào ông ." Thấy mấy người đi tới, Tần Lạc vội đứng lên chào hỏi.

" Anh Tần ." Thẩm Thu Linh nhìn Tần Lạc đứng cách đó không xa , có chút thẹn thùng hô một tiếng, từ lần đầu tiên nhìn thấy Tần Lạc cô liền hoàn toàn cảm phục, trước kia cô là không muốn cùng nhà họ Tần kết thân . Cô không thích đại thiếu gia của Tần gia cả ngày lẫn đêm coi trời bằng vung. Sau khi biết được cái chết của hắn, cô vui mừng chừng mấy ngày, vốn cho là tất cả cứ như vậy mà kết thúc, nhưng cha cô nói cho cô biết, hôn sự với nhà họ Tần cũng sẽ không thay đổi, nhà họ Tần sẽ đưa một đứa bé khác trở lại. Mặc dù là con riêng, nhưng là dù sao cũng là đàn ông duy nhất còn lại của họ Tần . Tâm lý của cô lúc đó là hận chết Tần Lạc , thế nhưng khi cô nhìn thấy Tần Lạc thì hắn nho nhã, học thức của hắn, hoàn toàn để cho cô mê muội, một khắc kia cô thật sự yêu Tần Lạc.

Chuyện lần này cô dĩ nhiên cũng là biết đến, chỉ là cô không tức giận, Tần Lạc của cô ưu tú như vậy, phụ nữ tự đưa tới cửa đó là chuyện rất bình thường, cô thậm chí còn muốn cảm tạ cô gái này. Nếu không có chuyện này xảy ra thì hôn sự của cô và Tần Lạc tối thiểu còn chờ thêm hai năm.

"Thu Linh." Tần Lạc hướng Thẩm Thu Linh khẽ mỉm cười.

"Tần Lạc, cháu và Linh Linh ra ngoài đi dạo đi , ta và ông Thẩm có chuyện cần phải bàn." Thấy ánh mắt Thẩm Thu Linh nhìn Tần Lạc , ông Tần thông minh như thế sao lại không hiểu đây? Tùy ý viện cớ, đuổi hai người đi.

"Ông nội, cháu và anh Tần đi chơi một lúc ." Thẩm Thu Linh sắc mặt đỏ lên, hướng về phía Thẩm Như Biển làm nũng nói.

"Đi đi, đi đi." Thẩm Như Biển cưng chìu sờ sờ tay cháu gái , gật gật đầu nói.

Hai mươi năm trước nhà họ Thẩm quả thật so ra kém nhà họ Tần , thế nhưng hai mươi năm qua, trải qua không ngừng cố gắng, họ Thẩm đã cùng họ Tần đứng ở trên cùng một tầm rồi , cho nên coi như họ Thẩm nói từ hôn, thì nhà họ Tần cũng không thể làm gì , nhưng nhìn đến cháu gái bảo bối thích Tần Lạc như vậy , hắn làm ông nội tự nhiên cũng vui vẻ mà tác thành, dĩ nhiên Tần Lạc cũng cần khiêm tốn một chút, nếu không, hắn cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

" Ông Thẩm ,minh nhân bất thuyết ám thoại(người thông minh không nói tiếng lóng) , ông cũng biết lần này tôi gọi ông tới là làm cái gì." Nhìn hai người đã đi xa, Tần Trường Thiên thu hồi ánh mắt, hướng về phía Thẩm Như Biển nói.

"Dĩ nhiên, mọi người đều là bạn bè , Đình Đình rất thích Tần Lạc nhà ông , tôi cũng không muốn nó không vui, nhưng là chuyện này về sau không thể xảy ra nữa , bằng không đừng trách tôi không niệm cựu tình." Thẩm Như Biển nhìn Tần Trường Thiên không vui lên tiếng .

"Tự nhiên, tự nhiên." Vốn là đã tính toán đến chuyện xấu nhất nghe được Thẩm Như Biển vừa nói như thế, trong lòng treo tảng đá cũng rơi xuống, vội đồng ý.

"Chuyện lần này tôi tin tưởng anh Tần có thể xử lý tốt." Xác định quan hệ, Thẩm Như Biển khách sáo nói.

“Đây là tự nhiên, đây là tự nhiên. Anh xem bọn chúng cũng không còn nhỏ nữa nếu không trước đính hôn thôi.” Tần Trường Thiên cố gắng rèn sắt khi còn nóng nói

76. Q.2 - Chương 21

Hai người sóng vai đi ở trong sân, trong lòng Tần Lạc lại nhớ Hạ Toa, hắn không có bất kỳ một lời giải thích nào liền rời đi, chỉ sợ lần này càng khó giải thích hơn đi, về đến nhà mới phát hiện trong lúc vội vàng lại để quên điện thoại di động ở trong phòng làm việc, lên muốn nhắn tin cho Hạ Toa , lại phát hiện cô không có mở máy . Mấy ngày nay cả ngày bị người nhìn chằm chằm, một chút tự do cũng không có, nghĩ tới đây Tần Lạc không khỏi nặng nề thở dài.

” Anh sao vậy ? ” Nhìn dáng vẻ không yên lòng của Tần Lạc , Thu Linh chỉ coi hắn là vì chuyện kia mà không vui vẻ.

“Không có gì, chẳng qua là cảm thấy mệt thôi .” Tần Lạc nhìn Thẩm Thu Linh đang đi bên cạnh , bọn họ biết nhau cũng mau mười năm rồi, cô là một người phụ nữ tốt . Hắn vẫn luôn coi cô như một người em gái , chưa bao giờ chân chính đem chuyện hôn ước giữa hai người coi là chuyện gì to tát cả .

“Anh đừng quá lo lắng , tất cả đều sẽ đi qua .” Hai người đi tới một gốc cây , ngồi xuống ghế.

“Nơi này đã qua mùa đông rồi .” Ở nơi này bốn mùa đều như mùa xuân , hắn thiếu chút nữa quên bây giờ đã là giữa tháng mười một , vốn nên kế hoạch đi du lịch ở nước ngoài, bây giờ nhìn lại cũng chưa chắc có thể thực hiện.

“Đúng vậy, cũng may, ở đây là phía nam , mùa đông cũng sẽ không quá lạnh.” Thu Linh len lén quan sát Tần Lạc, trong lòng rất vui vẻ, cô dĩ nhiên rất rõ ràng mục đích lần này tới Tần gia , rốt cuộc cô đã đợi đến ngày này, rốt cuộc có thể danh chánh ngôn thuận đứng ở bên người hắn.

“Thu linh, ông Trầm có phải rất tức giận hay không , chuyện đã xảy ra như vậy?” Tần Lạc thử dò xét hỏi thăm, nếu như là tới từ hôn vậy đối với hắn mà nói tuyệt đối là tin tức tốt.

” Ông nội quả thật có chút tức giận, nhưng mà em lại tin rằng chuyện lần này nhất định là do cô gái ấy hại anh .” Thu Linh khẽ ngẩng đầu, chống lại ánh mắt Tần Lạc , ngọt ngào cười một tiếng, ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây phản xạ ở trên mặt của cô, có vẻ cực kỳ rực rỡ.

“Cám ơn em .” Tần Lạc cảm kích nhìn cô, theo thói quen nắm lấy tay Thu Linh .

Nhìn Tần Lạc cầm tay của mình, Thu Linh có chút ngượng ngùng, nhưng cũng không rút ra.

“Thật xin lỗi, là anh đường đột.” Nhìn dáng vẻ ngượng ngùng của Thu Linh, Tần Lạc vội buông tay của mình ra , áy náy nói.

“Không có gì , anh Tần , nghe nói nhà anh mới làm một nhà kính để trồng hoa, có thể đưa em đi xem một chút được không ?” Vì để tránh lúng túng, Thu Linh vội dời đề tài, nhưng trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải làm cho Tần Lạc yêu mình.

” Ừ, không có vấn đề, anh dẫn em đi.” Tần Lạc gật đầu một cái đứng lên, mang theo Thu Linh đi tới nhà trồng hoa , nhà kính trồng hoa là gần đây mới làm , hôm qua cũng là lần đầu tiên hắn mới thấy, nếu như không phải là Thu Linh chủ động nhắc tới, hắn thật đúng là quên mất.

” Anh Tần , anh thích tuýp phụ nữ như thế nào ?” Thu Linh nhìn Tần Lạc im lặng đi bên cạnh không lên tiếng, lấy hết dũng khí hỏi thăm.

“Anh à, thích đáng yêu một chút , không cần thật xinh đẹp , một chút mơ hồ , một chút ngây thơ .” Nói đến mẫu người phụ nữ của mình , trong đầu Tần Lạc lập tức hiện ra hình bóng của Hạ Toa , mỉm cười nói qua.

” À .” Thu Linh có chút mất mác, đáng yêu, thanh tú, cô đều phù hợp, chỉ là không biết vì sao Tần Lạc lại thích người ngây thơ mơ hồ , vậy chẳng phải là mang đến phiền toái cho người đàn ông của mình sao? Đó

không phải là gánh nặng sao? Phụ nữ không phải nên giúp đỡ người đàn ông của mình sao? Tại sao có thể bám vào người đàn ông đây ?

"Thật ra thì những thứ này chỉ nói mà thôi, anh nói linh tinh ấy mà , không phải như em nghĩ đâu ." Thấy tâm tình Thu Linh có chút xuống thấp, Tần Lạc vội giải thích.

"A, anh vẫn còn luyện quyền đạo chứ ?" Thu Linh nói chuyện chuyển đề tài .

"Ừ, anh vẫn luyện ." Tần Lạc không muốn giải thích, chuyện này càng giải thích càng mơ hồ, nên đành ậm ừ cho qua.

"Nơi đó rất nhiều hoa Tulip !" nhìn phía xa trong nhà kính hoa Tulip nở rộ , Thu Linh vui mừng chạy tới, có chút hưng phấn đối với Tần Lạc nói.

Tần Lạc cũng không nói lời nào, hướng Thu Linh gật đầu một cái, mỉm cười, từ từ đi qua. Thấy trong góc có một khóm Lavender , Tần Lạc không khỏi nhớ tới Hạ Toa , nhớ tới cô đã từng nếu như sau này già rồi nhất định phải mua một căn nhà , sau đó ở trong sân trồng đầy Lavender . Hắn cũng không phải hướng tới cuộc sống như thế, nhưng là bây giờ, giống như tất cả đều thay đổi vô cùng xa xôi.

Hạ Toa , anh đang nhớ em , còn em thì sao? Tần Lạc ngẩng đầu nhìn trời , ở trong lòng yên lặng nói qua.

" Anh Tần , anh đang nhìn gì vậy ? Mau tới đây !" Thấy Tần Lạc ngẩng đầu ngơ ngác nhìn trời , Thu Linh kêu lên .

Tần Lạc phục hồi tinh thần lại, nhìn Thu Linh, bước nhanh tới.

77. Q.2 - Chương 22

Khi người giúp việc thông báo ông nội gọi hắn đến thư phòng thì trong lòng Tần Lạc liền mơ hồ lo lắng, còn chưa đi tới cửa, đã nghe thấy giọng nói cường tráng mà bá đạo của Tần Gia Minh từ phía sau cửa truyền ra.

"Anh không phải nói thêm gì nữa , Tần Lạc đã 25 rồi, cũng đến lúc nên kết hôn."

"Nhưng."

"Không có nhưng nhị gì hết, tôi không muốn nghe bất luận ý kiến gì về việc hôn sự này ."

Tần Lạc trong lòng sửng sốt, nhưng vẫn sửa sang lại quần áo , giơ tay lên gõ cửa.

" Vào đi."

" Ông nội , ông tìm con ?" Tần Lạc chỉ là liếc mắt nhìn cha mình ngồi ở trên ghế sa lon , cũng không có chào hắn, quay đầu đi tới trước mặt Tần Gia Minh , nhẹ giọng hỏi thăm, mặc dù hắn đã đại khái đoán được nguyên nhân, nhưng ngoài mặt vẫn giả vờ như không biết .

" Ừ, tới đây ngồi đi ." Tần Gia Minh chỉ chỉ ghế sa lon bên cạnh nói.

Tần Lạc khéo léo đi lên phía trước, ngồi xuống.

"Cha, không có chuyện gì con ra ngoài trước." Tần Hải liếc mắt nhìn Tần Lạc, hướng về phía Tần Gia Minh nhàn nhạt nói. Hắn đã thành thói quen Tần Lạc lạnh nhạt đối với hắn , dù sao khi còn bé hắn mặc cho nó từ thân tự diệt, chưa từng có quan tâm tới nó , dù là Tần Lạc trở lại Tần gia, hắn đối với nó vẫn không có sắc mặt tốt, chờ mấy năm này muốn bồi thường cho nó, lại phát hiện tất cả đều đã quá muộn, tình phụ tử đã sớm giống như người xa lạ .

" Ừ, đi đi." Tần Gia Minh nhìn Tần Hải thở dài một cái.

"Hắn dù sao cũng là ba con, cũng đã nhiều năm như vậy, vẫn còn oán hận sao?" Nhìn bóng lưng cô đơn của Tần Hải , Tần Gia Minh quay đầu nhìn Tần Lạc, có chút bất đắc dĩ. Tạo thành cục diện ngày hôm nay, thật ra thì hắn cũng không thoát được quan hệ, ban đầu nếu không phải là hắn kiên trì không đồng ý đem mẹ con Tần Lạc đón về, có lẽ hiện tại tình cảm cha con bọn họ cũng sẽ không biến thành như vậy.

" Con biết ." Tần Lạc nhìn Tần Gia Minh gật đầu một cái. Chỉ cần nghĩ tới khi còn bé, nhớ tới mẹ thường len lén khóc thầm , hắn không có biện pháp tha thứ . Nếu như không phải là hắn giấu giếm, hắn sẽ không phải sống như bây giờ?

"Hôm nay tìm con , có chuyện muốn nói với con , ta biết chuyện này đối với con cũng không công bằng, nhưng là con đang ở Tần gia, nên có trách nhiệm ." Tần Gia minh đứng lên, vỗ vỗ bả vai Tần Lạc , trong lòng cũng không có cảm giác, nhà nào trưởng bối không hy vọng con cháu mình sống thật vui vẻ, nhưng gia đình bọn họ như vậy, rất nhiều chuyện cũng là thân bất do kỷ.

"Con biết rõ." Nhìn Tần Gia Minh đứng lên, Tần Lạc cũng đứng lên, đỡ Tần Gia Minh đi đến bên cửa sổ .

"Ngày đính hôn của con và Thu Linh đã định , ngày tám tháng sau , là một ngày tốt lành, tháng này Thu Linh sẽ ở tại Tần gia, ta biết rõ con không thích nó , nhưng nó lại thật lòng thích con , tình cảm thì có thể từ từ bồi dưỡng, Tần gia chúng ta ít người, con biết là ta vô cùng trọng nam khinh nữ , cho nên Tần gia tất cả đều phải dựa vào con , mấy anh em họ hàng của con , không gây thêm phiền cho ta đã tốt lắm rồi ." Nhớ tới mấy đứa cháu , Tần Gia Minh không khỏi lắc đầu liên tục, dù là có một đứa giống như Tần Lạc như vậy , hắn cũng yên lòng.

"Ông nội , con đã có người trong lòng, con không muốn làm tổn thương Thu Linh." Tần Lạc biết nếu nói ra lời này , khẳng định là không có kết quả tốt, nhưng đến lúc này hắn không thể kéo dài thêm , một khi hắn và Thu Linh đính hôn, như vậy hạ Toa chắc chắn sẽ không thể tiếp tục cùng hắn .

"Mặc kệ con thích người nào, con đều phải đính hôn với Thu Linh , đây là của trách nhiệm của con , nếu như con thích cô bé kia, con có thể nói với Thu Linh , nếu như nó đồng ý công bằng cạnh tranh, như vậy ta sẽ không tham dự, nếu như nó cự tuyệt, như vậy sau này con không cần để ý tới cô bé kia nữa , nếu không, con biết hậu quả." Tần Gia Minh nhìn Tần Lạc nửa câu đầu vẫn còn tương đối nhẹ nhàng hiền lành, nhưng đến nửa câu sau tuyệt đối là trắng trợn cảnh cáo.

" Con biết rồi." Tính khí Tần Gia Minh hắn là rất rõ ràng, nói một không nói hai, nếu quả thật muốn chống đối với hắn , vậy tuyệt đối không có chỗ tốt. Hiện tại duy nhất có khả năng là thuyết phục Thu Linh, chỉ cần cô đồng ý buông tay, như vậy tất cả đều dễ dàng rất nhiều.

"Tốt lắm, không sao, con đi ra ngoài đi." Nhìn Tần Lạc cũng không có tiếp tục không vâng lời hắn, Tần Gia Minh không khỏi tán thưởng gật đầu một cái.

" Ông nội, vậy con đi ra ngoài trước." Tần Lạc cung kính nhìn Tần Gia Minh, vô cùng lễ phép nói .

Tần Gia Minh không nói gì, chỉ là gật đầu một cái, nhìn hắn rời đi, khóe miệng nâng lên một nụ cười, thầm nghĩ, con nhỏ Thu Linh này, quan sát thật đúng là cẩn thận, làm sao mà biết hắn đã có người mình thích đây? Lại vẫn muốn cạnh tranh công bằng , người trẻ tuổi bây giờ a, hắn thật là càng ngày càng nhìn không ra rồi.

78. Q.2 - Chương 23

Hạ Toa đi dạo trong hành lang, tùy ý cầm lên tờ báo, liền nhìn đến hình ảnh của Tần Lạc và Kha Nham đăng ngay trên trang đầu. Nhìn tờ báo trong tay Hạ Toa không khỏi cười lạnh một tiếng, thì ra đây chính là lý do mà bọn họ không để cho cô xem TV, xem báo chí đi!

"Hạ Toa , sao em lại ra đây ?" Nhìn tờ báo trong tay Hạ Toa , Tang Thuyết cuống quít đi lên trước , ân cần hỏi thăm, trong lòng lại đem Tiêu Thần mắng đến nghìn lần.

"Nằm mãi cũng chán , em ra ngoài hoạt động một chút." Hạ Toa cười nhạt, mặc cho Tang Thuyết kéo lấy cô đi tới giường.

" Thằng nhóc Tiêu Thần đâu rồi ?" Nhìn quanh cả căn phòng, căn bản không phát hiện Tiêu Thần, Tang Thuyết có chút không vui mở miệng hỏi thăm.

"Đi mua cho em ít đồ ." Hạ Toa vừa nói, lại nằm xuống giường, ở bệnh viện đảo mắt một tuần lễ đã qua, thật ra thì cô căn bản là không có bệnh gì, chỉ là mấy ngày đó không có ăn cơm thôi, nhưng nói mà bọn họ vẫn không tin, cứ bắt cô ở lại bệnh viện điều dưỡng cho tốt.

Tang Thuyết nhìn tờ báo Hạ Toa đặt ở trên tủ đầu giường , muốn nói lại thôi, buổi sáng nhận được điện thoại của Tần Di , nói là đầu tháng sau phải về tham gia lễ đính hôn của Tần Lạc . Lúc nghe tin tức ấy , cô kinh ngạc không ngậm miệng được, dù là muốn đính hôn cũng không cần gấp gáp như vậy đi, điều này làm cho Hạ Toa làm sao mà chịu nổi? Cô vốn là nghĩ tới sẽ nói cho Hạ Toa biết, nhưng khi nhìn đến bộ dạng cô bây giờ đối với chuyện gì cũng không có hứng thú , cô thật sự không đành lòng ở rắc muối ở trên vết thương của cô ấy.

"Tiểu Di, chị cho em ăn gì vậy ?" Nhìn chiếc cặp lồng trong tay Tang Thuyết , Hạ Toa có chút ngạc nhiên hỏi thăm, chưa bao giờ nghe nói Tang Thuyết còn có thể làm đồ ăn, mỗi lần đều thấy cô và Nhậm Kiến đi chung với nhau , đều là người khác phục vụ cô.

" Cháo gà, bổ khí,điều hòa thân thể của em." Tang Thuyết nói xong, đem cái bàn trên giường lật xuống , mở cặp lồng ra , múc một chén ra ngoài.

"Thơm quá." Vừa mở nắp, một mùi thơm nồng xông vào mũi, làm cho cơn đói của Hạ Toa càng thêm cồn cào .

"Chị Ngôn Ngôn , chị đã đến rồi? Thơm quá ." Tiêu Thần đến cửa phòng bệnh, thấy Tang Thuyết, lễ phép chào hỏi, đi tới bên giường, thấy một tô cháo gà, nuốt một ngụm nước bọt.

"Ngửi đi, cậu không có phần đâu ." Nhớ tới Tiêu Thần tự tiện rời đi, Tang Thuyết không nhịn được lườm Tiêu Thần nói.

" Chị Ngôn Ngôn , em sai rồi." Tiêu Thần uất ức nhìn Tang Thuyết , lôi kéo tay của cô, làm nũng nói.

"Được rồi, cậu đừng làm nũng với tôi , ghê tởm chết ." Nhìn bộ dạng Tiêu Thần chu mỏ nũng nịu , Tang Thuyết đẩy hắn ra , chán ghét nói qua.

"Hắc hắc, Hạ Toa , em xem, anh cố ý chạy đi mua canh mà em thích ăn này ." Tiêu Thần khoe đồ mình mới mua , nhưng khi nhìn đến tô cháo gà, lại ỉu xìu.

"Thật, em rất thích ăn ." Nhìn đến món canh mà bản thân thích , Hạ Toa không kịp chờ đợi, trực tiếp xúc một miếng thả vào trong miệng, một bộ dáng hưởng thụ , ăn xong rồi còn không quên vươn đầu lưỡi liếm đôi môi.

" Nếu thích thì hàng ngày anh đều mua tới cho em ." Thấy dáng vẻ thỏa mãn của Hạ Toa , Tiêu Thần căn bản liền quên mình vì mua món canh này mà phải chịu nửa giờ chạy xe, còn phải xếp hàng một giờ nứa.

" Hạ Toa, em từ từ ăn, chị có chút chuyện nói với Tiêu Thần ." Nhìn Tiêu Thần dáng vẻ hả hê, Tang Thuyết kéo hắn đứng lên , hướng cửa đi tới.

Tiêu Thần vốn là muốn phản bác, nhưng khi nhìn đến ánh mắt giết người của Tang Thuyết, vẫn là nhịn xuống, ngoan ngoãn đi theo Tang Thuyết .

" Cậu biết tin tức gì chưa ?" Tang Thuyết đi tới hàng ghế ngoài hành lang ngồi xuống, mở miệng hỏi thăm.

"Mới vừa biết, lúc trở về bệnh viện em nhận được điện thoại của ba , nên em trở về không đi nữa ." Tiêu Thần nhíu nhíu mày, không vui nói. Hạ Toa còn nằm ở trên giường bệnh, hắn lại đính hôn với người khác , mẹ kiếp.

" Chị cũng là hôm nay mới biết, nhưng biết nói thế nào với Hạ Toa đây?" Tang Thuyết thở dài, có chút bất đắc dĩ nói thầm .

"Trước cứ từ từ , dù sao còn có nửa tháng, đúng rồi mấy ngày trước đại thọ em không có đi, thực xin lỗi." Nghĩ lại mấy ngày trước đại thọ của ba Tuyết Thiếu, Tiêu Thần có chút ngượng ngùng.

"Không có việc gì, đừng để trong lòng." Tang Thuyết sờ sờ tóc Tiêu Thần , mỉm cười an ủi.

"Vâng , chuyện này cứ chờ sau khi Hạ Toa xuất viện rồi nói vậy ." Tiêu Thần nghĩ một lát, nhìn Tang Thuyết. Hắn tuyệt không nghĩ nói cho Hạ Toa bất cứ chuyện gì về Tần Lạc , nhưng coi như bọn họ đều không nói, đến lúc đó chỉ cần Hạ Toa mở ti vi, hoặc là xem bất cứ tờ báo nào rồi cũng sẽ biết, dù sao Tần Lạc bây giờ là người thừa kế được xem trọng nhất Tần gia .

“Ai!” Tang Thuyết nặng nề thở dài, nhìn Tiêu Thần bất đắc dĩ gật đầu một cái, chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có thể như vậy.

79. Q.2 - Chương 24

Ba ngày sau, Hạ Toa xuất viện, mọi người mở một bữa tiệc nhỏ ăn mừng cô trở về, nơi tổ chức đương nhiên là ở quán bar của Tần Di . Nhìn từng khuôn mặt quen thuộc, Hạ Toa cười khổ một cái, người cô muốn thấy nhất, người cô quen thuộc nhất , không hề ở nơi này nữa , thậm chí hơn nửa tháng qua cũng không có liên lạc với cô , nhưng đối mặt với những người bạn quan tâm đến mình như vậy , Hạ Toa chỉ có thể cố gắng dấu nỗi buồn ở trong lòng, không hề biểu lộ ra trên mặt.

” Hạ Toa, còn đang suy nghĩ tới chuyện đó sao?” Nhìn Hạ Toa một mình ngồi ở trong góc, Tần Di đi lên trước , rất là lo lắng hỏi thăm.

“Không có, cám ơn mọi người .” Hạ Toa lên tiếng phủ nhận , nhưng thái độ rõ ràng bán đứng cô. Chỉ là Tần Di cũng không có vạch trần.

” Ngày hôm nay các tờ báo đều đồng loạt đăng tin người thừa kế thứ nhất của Tần gia , Tần Lạc đang cùng Thẩm Thu Linh công chúa của Thẩm gia đi cùng nhau , hơn nữa còn có tin , Thẩm Thu Linh lấy thân phận là con dâu nên ở lại Tần gia .”

Hàn Dạ có chút không biết làm sao nhìn tin tức trên tivi , hắn vốn là định mở ti vi muốn xem một chút tin túc của Tô Mạc , không thể nghĩ đến lại đưa tin về Tần Lạc .

Mọi người sau khi nghe tin tức này , rất có ăn ý thay đổi an tĩnh khác thường, ánh mắt của mọi người không hẹn mà cùng toàn bộ nhìn về phía Hàn Dạ , hận không ăn được tim của hắn .

“Tần Di, có phải thật vậy hay không? ” Hạ Toa đứng lên, nhìn Tần Di nghiêm túc hỏi thăm.

Bị Hạ Toa chăm chú nhìn, Tần Di chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu một cái, muốn mở miệng an ủi, tuy nhiên lại bị Hạ Toa tránh qua vượt lên trước .

” Mọi người cũng biết hết sao? Chỉ có một mình tôi là không biết gì đúng không?” Ánh mắt quét qua tất cả mọi người , Hạ Toa đưa ánh mắt ngừng ở trên mặt Tần Di , cười khổ.

” Mọi người không phải cố ý, chỉ là không biết mở miệng như thế nào .” Thấy dáng vẻ mất hồn của Hạ Toa , Tần Di vội đỡ cô giải thích.

Nghe Tần Di giải thích, Hạ Toa cũng không để ý chỉ là cầm lên chai rượu uống , nước mắt cũng không tự giác chảy xuống, mới vừa rồi chuyện tấm hình không ngừng ở trong đầu Hạ Toa quanh quẩn. ” Choang ” một tiếng, đang lúc mọi người còn không có tỉnh hồn lại , Hạ Toa đem vỏ chai rượu ném xuống đất, nhất thời mảnh vụn văng lên tung tóe

.

“ Hạ Toa , em đừng như vậy.” Thấy Hạ Toa như vậy, Tiêu Thần vội chạy lên tiến đến, ôm cô vào trong ngực, mặc cho cô không ngừng khua tay đánh sau lưng của mình.

” Hạ Toa , mọi người gạt em là không đúng, nhưng mọi người không hy vọng em bị tổn thương.” Nhìn Hạ Toa dần dần bình tĩnh lại, Tang Thuyết cũng đi lên trước khuyên bảo.

“ Anh thật sự không phải cố ý, anh chỉ là muốn xem tin tức của Tô Tô , cô ấy bảo hôm nay sẽ có .” Hàn Dạ đi lên trước , nhìn Hạ Toa khóc thút thít , gương mặt đau lòng, nếu biết là nói về Tần Lạc , có đánh chết hắn cũng sẽ không mở.

Hạ Toa không nói gì, chỉ là tựa vào trong ngực Tiêu Thần thân thể phát run. Cô thật sự không nghĩ ra, rõ ràng là cùng Kha Nham ở chung phòng rồi chớp mắt lại xuất hiện một vị hôn thê đây? Cho tới bây giờ cũng không nghe hắn đề cập tới ! Vẫn cho là mình rất hiểu rõ Tần Lạc, không nghĩ tới biết chỉ là một phần nghìn .” Chớ khổ sở, mặc kệ xảy ra chuyện gì, anh đều sẽ ở bên cạnh em .”Tiêu Thần không muốn nhân lúc yếu đuối mà nhảy vào, nhưng hắn lại càng không nguyện ý thấy Hạ Toa một mình hao tổn tinh thần, ở bên tai của cô nói nhỏ .

“Cám ơn anh .” Hạ Toa lau nước mắt, rời đi lồng ngực Tiêu Thần , đi tới một bên ghế sa lon ngồi xuống.

” Hạ Toa , mình cũng không biết khuyên cậu như thế nào , chuyện hôn sự của Tần Lạc và Thẩm Thu Linh đã định từ rất nhiều năm trước, mình biết rõ Tần Lạc không thích Thẩm Thu Linh, nhưng Thẩm Thu Linh lại cực kỳ thích Tần Lạc , bằng không ban đầu lúc anh cả mình mất hoàn toàn có thể hủy bỏ hôn ước , nhưng cô ấy không có làm vậy .” Việc đã đến nước này, Tần Di cũng không muốn thay Tần Lạc giải thích, chỉ là đem chuyện mình biết nói ra thôi.

” Mình biết nên làm gì mà , thật xin lỗi, mới vừa rồi tâm tình có chút mất khống chế.” Hạ Toa cố gắng điều chỉnh lại tâm tình của mình, nắm tay Tần Di , có chút ngượng ngùng nói.

“Không có việc gì, không có việc gì, là mọi người không đúng .” Tần Di ngồi xuống bên cạnh Hạ Toa , ôm cô nói.

Thấy Hạ Toa rốt cuộc bình tĩnh lại, Tang Thuyết vẫn là có chút không yên lòng, đẩy Tiêu Thần ra , ngồi vào bên người Hạ Toa .

80. Q.2 - Chương 25

Có lẽ là uống nhiều, có lẽ là tâm tình không tốt, Hạ Toa tựa vào bả vai Tần Di từ từ ngủ thiếp đi. Thấy Hạ Toa ngủ, Tang Thuyết đẩy Tiêu Thần một cái , để cho hắn ôm Hạ Toa lên lầu nghỉ ngơi.

“Nếu truyền thông cũng đã công bố, em gọi điện thoại về nhà hỏi một chút rốt cuộc là có chuyện gì đi ?” Nhìn Tiêu Thần ôm Hạ Toa lên lầu, Tang Thuyết nhìn Tần Di mở miệng thúc giục.

Thật không biết Tần Lạc đang giở trò quỷ gì, điện thoại di động thì tắt máy, trên mạng cũng không tìm được hắn, mà điện thoại của Tần gia cô lại không rõ ràng lắm, xảy ra chuyện cứ như vậy âm thầm rời đi, đây là hành động mà một người đàn ông nên làm sao? Vậy cũng quá kém đi, luôn miệng nói yêu Hạ Toa, sẽ không để cho cô bị tổn thương, nhưng bây giờ thì sao?

Tần Di gật đầu một cái, bấm điện thoại nhà. Nhìn Hạ Toa như vậy cô cũng không nhẫn tâm, mặc dù cô biết Thẩm Thu Linh vốn là định hai năm sau mới bàn chuyện đính hôn chuyện, thế nào đột nhiên gấp gáp như vậy ?

” Alo , Tần Lạc có ở đó không ?” Điện thoại rốt cuộc cũng có người nhấc máy , Tần Di nhìn Tang Thuyết một chút, hỏi thăm.

“Đại Thiếu Gia và Thẩm tiểu thư đi ra ngoài, xin hỏi cô là?”

“Tôi là Tần Di, khi nào anh ấy về hãy bảo gọi điện thoại cho tôi .” Tần Di thở dài nói .

“Dạ, Tần tiểu thư , tôi biết rồi.”

Nhìn ánh mắt chờ đợi của mọi người , Tần Di bất đắc dĩ mà lắc đầu, ném điện thoại đến trên bàn kính.

” Anh không hiểu, tại sao Tần Lạc không liên lạc với mọi người ?” Nhậm Kiến đi đến bên cạnh Tang Thuyết ngồi xuống, cau mày hỏi thăm. Nếu như hắn thật để ý Hạ Toa, vậy làm sao có thể cả nửa tháng đều không liên lạc đây? Coi như liên lạc không được, vậy cũng nên liên lạc với Tần Di không phải sao? Tần Di dầu gì là em họ hắn, coi như người Tần gia thật đem hắn giam lỏng, thì gọi điện thoại cho em họ mình cũng là rất bình thường .

“Ông nội em là nột người rất thông minh, em đoán Tần Lạc là sợ bị nghe lén, đến lúc đó lại làm thương tổn Hạ Toa , ông nội em rất bá đạo.” Nghĩ tới ông nội của mình, Tần Di liền không nhịn được rùng mình một cái, đứng ở trước mặt của ông , cô giống như không có bất kỳ bí mật gì có thể giữ được, cô hoàn toàn tin tưởng, chỉ cần ông nội muốn , là có thể đem Hạ Toa xử lý.

“Vậy làm sao bây giờ? Hạ Toa làm thế nào?” Tiêu Thần chẳng biết lúc nào đã đi xuống lầu , nghe Tần Di vừa nói như thế, lo lắng hỏi thăm .

“Em không biết.” Thấy Tiêu Thần lo lắng , Tần Di bất đắc dĩ mà lắc đầu, nếu như chuyện này thật sự là do một tay ông nội sắp đặt , như vậy Tần Lạc tuyệt đối không phản kháng được.

“Vậy chúng ta có nên trở về hay không ?” Tuyết Thiếu hai tay chống ở trên ghế sofa , tiến tới bên tai Tần Di dịu dàng hỏi thăm, kể từ sau khi đại thọ của cha mình , thái độ của Tần Di đối với hắn đã khá nhiều, mà hắn cũng an phận rất nhiều, mỗi ngày trừ công việc chính là đến chỗ Tần Di. Mặc dù thỉnh thoảng cũng có cãi vã chút , nhưng loại cảm giác đó giống như trở lại lúc còn yêu trước kia.

” Anh cảm thấy chúng ta có thể không về mà được sao?” Tần Di trừng mắt liếc Tuyết Thiếu hỏi ngược lại. Cô cũng không muốn trở về, nhưng ông nội cô có thể bỏ qua cô sao? Không về, đây tuyệt đối là tìm chết a.

” Đúng vậy , còn cậu thì sao?” Tuyết Thiếu suy nghĩ một chút gật đầu một cái, quay đầu nhìn Hàn Dạ đứng ở một bên .

“Tôi, đến lúc đó hãy tính , dù sao tôi không đi , cùng lắm là bị nói một chút thôi .” Hàn Dạ nhún nhún vai, mặt không sao cả , kể từ khi biết mình và Tô Mạc không thể đi tới đâu , hắn đối với chuyện tình cảm cũng đã ít nhiều hiểu ra, gần đây hắn và cô bé y tá học cùng trường ngày xưa trôi qua cũng coi như thoải mái, ít nhất không cần giống như trước , vẫn luôn phải suy nghĩ làm như thế nào để lấy lòng Tô Mạc , huống chi tuần lễ trước Tống Tử Phong cũng đã đi.

“Ngôn Ngôn, chúng ta đi sao?” Mặc dù hắn cũng nhận được tin tức trong nhà , nhưng nếu như Tang Thuyết không đi , hắn cũng sẽ không đi . Dù sao đối với hắn mà nói có đi hay không đều là giống nhau , hắn sẽ không coi trọng người khác, cũng không muốn bị người khác quyến rũ.

“Còn không biết, xem Hạ Toa thế nào rồi sau đó mới quyết định.” Nhớ tới Hạ Toa, Tang Thuyết có chút không yên lòng, thời gian trước lúc xảy ra chuyện của Kha Nham, Hạ Toa lại đập lại gây chuyện , cũng làm cho cô tương đối an tâm. Thế nhưng lần này xảy ra chuyện lớn như vậy mà Hạ Toa lại rất bình tĩnh, thật sự có chút không hiểu được.

” Em lại muốn xem một chút Thẩm Thu Linh đến cùng có phải là sao chiếu mệnh tốt như đồn đãi hay không .” Tiêu Thần mặt tức giận, cắn răng nghiến lợi nói qua.

Hạ Toa đứng ở hành lang lầu hai , nghe họ đối thoại, ngồi bệt ở trên mặt đất, thật ra thì mới vừa rồi Tiêu Thần đặt cô đến trên giường cô đã tỉnh rồi, nghe được tiếng Tiêu Thần đóng cửa , cô đã rời giường, định đi xuống lầu , cô cũng không phải thật muốn nghe lén gì cả ? Nhưng bên trong quầy rượu yên lặng, lại làm cho cô nghe rõ ràng cuộc đối thoại giữa bọn họ .

81. Q.2 - Chương 26

Lau nước mắt, Hạ Toa từ trên mặt đất đứng lên, đi xuống dưới lầu , cái tên Thẩm Thu Linh này lại khắc sâu vào trong đầu cô, cô muốn đi xem một chút , cô không cam lòng nhìn Tần Lạc cứ như vậy mà đính hôn. Mặc kệ như thế nào, dù là chia tay, cô cũng muốn nghe từ chính miệng Tần Lạc nói cho cô biết.

“Tiêu Thần, anh dẫn em tới lễ đính hôn của Tần Lạc nhé .” Hạ Toa kéo tay áo Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn hắn.

” Ừ .” Nhìn khuôn mặt có chút chờ đợi của Hạ Toa , Tiêu Thần không chút do dự, một tiếng đồng ý .

“Hạ Toa , em muốn đi thật sao ?” Nhìn vẻ mặt kiên định của Hạ Toa , Tang Thuyết mở miệng xác nhận , cô thật sự không muốn thấy Hạ Toa bị tổn thương, trường hợp như vậy thật có chút xấu hổ, đến lúc đó Tần Lạc thấy Hạ Toa có thể luống cuống hay không , ông cụ biết lại tìm cách đối phó Hạ Toa. Tất cả mọi chuyện cô không có cách nào mà đoán trước .

“Đúng vậy , Hạ Toa, cậu định đi thật sao? Cậu muốn nói gì, không bằng để mình nhắn lại dùm.” Nghe Tang Thuyết vừa nói như thế Tần Di nhất thời hiểu rõ , đến lúc đó mà Hạ Toa làm hỏng bữa tiệc đính hôn, thì chỉ sợ cô ấy chết như thế nào cũng không biết.

“Tiêu Thần, anh sẽ đưa em đi được không ? Anh giúp em nhé ?” Thấy Tần Di và Tang Thuyết đồng thời phản đối , Hạ Toa quay đầu làm bộ đáng thương nhìn Tiêu Thần hỏi. Mặc dù cô biết mình làm như vậy đối với Tiêu Thần là không công bằng, nhưng còn có biện pháp nào tốt hơn sao? Cô cũng hiểu thân phận của mình là không thể nào đi tham gia lễ đính hôn của Tần Lạc , nhưng cô rất muốn hỏi rõ tại sao, rốt cuộc là tại sao? Bọn họ thật vất vả mới ở chung một chỗ, cô cũng bắt đầu có thói quen có Tần Lạc ở bên cạnh, tại

sao lại muốn đem hắn tách rời khỏi cô , tại sao? Cô không có hy vọng xa vời có thể cả đời ở chung một chỗ với hắn , chỉ cần mấy năm , dù là một năm cũng có thể, nhưng.

" Anh biết rồi, yên tâm đi, anh sẽ dẫn em đi , sẽ bảo vệ em." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa bảo đảm.

"Cậu đã đồng ý với Hạ Toa, vậy cậu cũng nên suy nghĩ thật kỹ mà giải thích với ba cậu ." Gương mặt Tang Thuyết lạnh lùng, đẩy ra Nhậm Kiến đang ngồi ở bên cạnh mình , thở phì phò hướng lầu hai đi tới. Cô làm tất cả chẳng lẽ không phải vì Hạ Toa sao? Tại sao cái tên Tiêu Thần này không thể giúp đỡ khuyên giải đây?

"Ngôn Ngôn." Nhìn Tang Thuyết thở phì phò bỏ đi , Nhậm Kiến vội vội vã đi theo.

" Hạ Toa , mình hi vọng cậu suy nghĩ cho rõ ràng, mình với Tiểu Di không phải là không cho cậu đi, chỉ là trường hợp đó thật sự không thích hợp với cậu ." Thấy Tang Thuyết rời đi, Tần Di cũng đứng dậy, đi tới trước mặt Hạ Toa nói ra suy nghĩ của mình .

" Mình hiểu , yên tâm đi, mình biết rõ nên làm như thế nào." Hạ Toa hướng Tần Di gật đầu một cái, bảo đảm. Mặc dù trong lòng cô cũng hoang mang, không biết nhìn thấy Tần Lạc sẽ phản ứng như thế nào , không biết hai người gặp mặt rồi sẽ nói cái gì? Nhưng cô thật sự rất nhớ hắn, cũng muốn nhìn một chút rốt cuộc là người phụ nữ như thế nào mới có tư cách đứng ở bên người hắn.

"Hạ Toa, em đừng tức giận, Tiểu Di và A Di nói như vậy là lo lắng cho em thôi , em đừng suy nghĩ quá nhiều." Nhìn Tần Di rời đi, Tuyết Thiếu đi tới trước mặt Hạ Toa, giải thích.

"Em biết , em không có tức giận." Hạ Toa khẽ mỉm cười đi tới ngồi xuống một bên.

"Hạ Toa, vậy anh đi trước." Nhìn mọi người rời đi, Hàn Dạ giơ tay lên nhìn đồng hồ một chút, cáo từ , hắn nên đi đón cô y tá bé nhỏ của hắn tan sở.

" Vâng, anh đi đi ." Hạ Toa ra vẻ đã biết, nhìn Hàn Dạ cười cười. Lúc cô xuất viện cũng đã biết Hàn Dạ và cô y tá đó đi chung với nhau , vốn là còn hi vọng hắn có thể cùng Tô Tô đến với nhau , bây giờ nhìn lại là không thể nào, chỉ cần hắn vui vẻ là được rồi rồi.

"Bái bai, hôm nào gặp ." Hàn Dạ nói qua như một làn khói đi ra ngoài.

" Để anh hát cho em nghe ." Nhìn trong đại sảnh cũng chỉ còn lại có hắn và Hạ Toa, Tiêu Thần nhìn còn có chút nản lòng, nản chí nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

" Vâng ." Nhìn Tiêu Thần ngồi ở bên cạnh , nói không cảm động đó là giả, chỉ là tình cảm giữa cô và Tần Lạc không phải người khác có thể hiểu được, cho nên coi như cảm động, giữa cô và Tiêu Thần hiện tại cũng chỉ có thể trở thành bạn bè bình thường mà thôi.

Đi tới sân khấu giữa đại sảnh , Tiêu Thần lấy một cây đàn guitar từ trên tường xuống , điều chỉnh thử mấy cái, chậm rãi hát lên .

82. Q.2 - Chương 27

Thấy Thẩm Thu Linh đi dạo vẫn chưa thỏa mãn , nhìn trong tay một đống túi lớn túi nhỏ gì đó, Tần Lạc không khỏi nhíu mày một cái, nhưng là nhớ tới chiếc điện thoại mới tinh trong túi thì tâm tình lại thoải mái rất nhiều.

Kể từ lúc điện thoại để quên ở công ty , hắn không dám dùng điện thoại mà người trong nhà cho hắn để liên lạc với Tần Di. Bọn Hàn Dạ, sợ là sợ điện thoại di động cũng bị người nghe lén, đến lúc đó ngược lại gây thêm phiền toái cho bọn họ.

Nếu không phải Thu Linh nói muốn ra ngoài đi dạo một chút, hắn chỉ sợ là không thể ra khỏi cửa Tần gia, coi như ra khỏi cũng không thể mua được điện thoại di động. Cũng may hắn ở nơi này vẫn có mấy người bạn , nhờ người ta lấy cho hắn một cái.

" Tần Lạc, anh thấy bộ này có được không?" Thu Linh cầm lên một chiếc váy ở trên người ướm thử , hỏi ý kiến Tần Lạc đứng cách đó không xa .

“Cũng không tệ lắm.” Tần Lạc liếc mắt nhìn xong, trả lời , nếu là cô ấy lựa chọn như vậy chỉ cần cô ấy thích là tốt, mặc dù từ ánh mắt hắn nhìn xem chiếc váy này thật sự chẳng ra hình dáng gì.

“Nhưng em cảm thấy thật bình thường .” Thu Linh nhìn chiếc váy trong tay , có chút rối rắm , cả ngày hôm nay , chỉ cần cô cầm lên đồ gì , mặc kệ là kiểu dáng gì hay màu sắc gì, chỉ cần hỏi Tần Lạc, hắn chỉ sẽ nói đẹp , rất đẹp , không tệ. Nhìn một cái cũng biết là trả lời qua loa .

“Vậy nếu không thử cái này đi .” Nhớ tới điện thoại di động trong túi của mình cũng là nhờ Thu Linh mới có được , có chút ngượng ngùng đi tới giá treo đồ bên cạnh, chọn lựa một cái , đưa tới.

“Vâng .” Thu Linh nhận lấy chiếc váy vui mừng nói xong, mặc dù không phải là kiểu dáng mình thích , nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên Tần Lạc chủ động giúp cô chọn , vẫn là say mê cuồng nhiệt cầm đồ đi tới phòng thay quần áo .

“Chị à , bộ này chị mặc rất đẹp .” Cô bán hàng nhìn Thu Linh từ phòng thay đồ mặt đầy tươi cười tiến ra đón, giúp đỡ cô sửa sang lại quần áo thở dài nói.

“Tần Lạc, đẹp không?” Nghe được người bán hàng ca ngợi Thu Linh rất vui vẻ , quay đầu hỏi thăm Tần Lạc.

“Thật đẹp , khác hẳn với những cái trước em vừa mua .” Tần Lạc cũng không keo kiệt ca ngợi, mặc dù trong lòng hắn vẫn cảm thấy nếu như là Hạ Toa măc sẽ đẹp hơn nhiều .

“Vậy tính tiền đi thôi .” Thu Linh ở trước gương nhìn ngắm thêm một chút, hài lòng quay về phòng thay quần áo.

Tần Lạc chủ động đi trả tiền , rồi xách túi đồ .

“Thời gian không còn sớm, nếu không chúng ta đi ăn cơm đi .” Thu Linh giơ tay lên nhìn đồng hồ, lại nhìn Tần Lạc đang xách túi lớn túi nhỏ, chủ động mở miệng nói.

“Ừ.” Tần Lạc cũng không cự tuyệt, dù thế nào đi nữa hắn hôm nay chính là đi tiếp khách.

Hai người mới vừa đi tới cửa trung tâm thương mại , liền nhìn đến tài xế Tiểu Vương vội vã tiến lên đón , từ trong tay Tần Lạch nhận lấy túi lớn túi nhỏ.

” Em gọi điện thoại báo tài xế à ?” Ngồi vào bên trong xe, Tần Lạc mỉm cười hỏi thăm Thu Linh.

“Vâng , em gởi tin nhắn.” Thu Linh gật đầu một cái cười nhạt, hướng về phía tài xế Tiểu Vương nói ” đi nhà hàng Phẩm Nhạc .”

“Nơi đó đồ hải sản rất ngon , chúng ta đi ăn đi.” Nhớ tới hành động hôm nay của mình, Thu Linh có chút ngượng ngùng nhìn Tần Lạc.

” Ừ, không thành vấn đề.” Tần Lạc cũng không thèm để ý ăn cái gì, hắn chỉ nghĩ nhanh một chút đến nhà hàng , sau đó mượn cớ đi toilet gọi điện thoại.

Thấy Tần Lạc cũng không có vẻ tức giận, Thu Linh chủ động khoác lên tay hắn, tựa đầu vào bả vai của hắn, cô từ nhỏ đến lớn muốn cái gì có cái đó, đối với Tần Lạc cô cũng điều tra qua, cô gái tên Kha Nham, ngay từ đầu cô đã biết, cũng biết Tần Lạc không thích cô ta , nhưng mà đối với với cô gái tên Hạ Toa , cô thật tò mò , cô đang đợi chờ Tần Lạc chủ động mở miệng nhắc tới, nhưng cũng nhanh cuối tháng, Tần Lạc vẫn không có nói.

” Anh Tần, chúng ta đi chụp hình cưới ở biển được chứ?” Thu Linh tựa vào vai Tần Lạc , nhìn cảnh sắc lướt qua ngoài cửa sổ , mở miệng.

“Chúng ta chỉ là đính hôn, không cần gấp gáp như vậy.” Tần Lạc nhíu mày, có chút không vui.

” Chỗ chụp ảnh đó rất đông khách , phải đặt trước .” Thu Linh quay đầu mặt mong đợi nhìn Tần Lạc nói.

“Đến lúc đó lại nói đi, trước cứ ăn cơm đi đã ” Thấy xe ngừng lại, Tần Lạc thuận thế đổi đề tài.

“Vậy cũng được .” Thu Linh có chút thất vọng nhìn Tần Lạc gật đầu một cái.

Nhìn Tần Lạc đi xuống xe , Thu Linh ngồi ngay ngắn ở bên trong xe, chờ đợi Tần Lạc tới mở cửa xe cho cô , nhưng đợi một hồi lâu, cửa xe là mở ra, nhưng người mở cửa lại là tài xế Tiểu Vương, Thu Linh tức giận nhìn Tần Lạch đứng ở đối diện , dậm chân, bước nhanh đi lên phía trước.

Hai người đi vào nhà hàng , phục vụ dẫn hai người vào một phòng riêng , đưa lên thực đơn.

" Em gọi trước đi , anh vào toilet ." Không đợi Thu Linh trả lời, Tần Lạc liền quay người lại ra khỏi phòng.

Nhìn Tần Lạc bước nhanh đi ra cửa , Thu Linh có chút buồn bực, trong phòng này không phải có phòng vệ sinh sao? Cần gì phải đi toilet chung của nhà hàng ? Chỉ là cô cũng không muốn nói nhiều, chuyên tâm nhìn vào thực đơn.

Tần Lạc lắc mình đi vào phòng vệ sinh, đóng cửa lại, trực tiếp móc điện thoại di động ra , bấm số đã sớm nhớ kỹ trong lòng .

" A lô , Tần Di ?"

83. Q.2 - Chương 28

Tần Lạc có chút lo lắng đợi trả lời, nhưng là hơn mấy phút đồng hồ, vẫn không có bất kỳ động tĩnh gì, Tần Lạc cầm điện thoại di động lên nhìn một chút, có chút buồn bực, rõ ràng là vẫn đổ chuông , tại sao không nghe máy đây? Tần Lạc có chút bất đắc dĩ tắt điện thoại , xoay người nhìn mình trong gương , gương mặt mất mác.

Đang lúc Tần Lạc nghĩ đẩy cửa đi ra ngoài thì điện thoại di động trong túi vang lên, Tần Lạc có chút nóng nảy vội lấy ra vừa nhìn là Tần Di gọi lại, vui mừng nhận.

" A lô , Tần Lạc sao?"

" Là anh , A Di, Hạ Toa thế nào." Tần Lạc nói qua đi tới bên bồn cầu, mở nước .

"Cô ấy sẽ đến tham gia lễ đính hôn của anh , đến lúc đó không cần luống cuống, nếu mà làm ông nội tức giận, không phải anh và em có thể can thiệp đâu ." Tần Di ở bên đầu điện thoại kia dặn dò .

" Ừ, anh biết rồi , em nói với cô ấy , mặc kệ về sau như thế nào, cô ấy vẫn là người phụ nữ anh thích nhất ." Tần Lạc thở dài, nói với Tần Di .

" Ừ, đến lúc đó gặp."

" Ừ, giúp anh chăm sóc cô ấy ." Tần Lạc hít sâu một hơi, cúp điện thoại di động, đẩy cửa, đi tới phòng ăn.

Thu Linh đợi đã có chút suốt ruột , đứng ở cửa nhìn quanh, thấy Tần Lạc từ xa đi tới, vui mừng đi lên phía trước nghênh đón.

"Trong phòng có phòng vệ sinh , sao anh còn phải ra ngoài ?" Thu Linh kéo tay Tần Lạc , nhỏ giọng hỏi .

"Bụng của anh có chút không thoải mái, ở trong phòng sợ mùi ." Tần Lạc nhìn Thu Linh, tìm lý do nói.

"À " mặc dù Thu Linh cũng không tin tưởng, nhưng nếu Tần Lạc nói như vậy, thì cô liền tạm thời cho rằng là như vậy đi, không cần vì một chút chuyện nhỏ như vậy mà gây với hắn.

"Gọi xong đồ ăn rồi hả?" Đi vào phòng , ngồi xuống ghế , Tần Lạc nhìn Thu Linh ngồi ở đối diện mình hỏi thăm.

" Gọi xong rồi, thực đơn đây , anh muốn ăn thêm món gì thì gọi ." Thu Linh cầm quyển thực đơn đưa cho Tần Lạc.

"Ừm , trước tiên cứ như vậy đi, gọi thêm rồi cũng ăn không hết." Tần Lạc nhìn qua thực đơn , hướng về phục vụ dặn dò .

Thu Linh nhìn Tần Lạc, vốn cho là hắn còn có thể nói những thứ gì, nhưng đợi thật lâu cũng không thấy hắn mở miệng nói chuyện, trong lòng không khỏi có chút mất mác, chỉ cần Tần Lạc thích ăn món gì cô đều gọi , vốn cho là Tần Lạc ít nhất sẽ khen cô , không nghĩ tới cái gì cũng không nói.

Tần Lạc bây giờ nào có nghĩ tới những thứ kia, hắn đang suy nghĩ câu nói của Tần Di nói rằng Hạ Toa sẽ tham gia lễ đính hôn của hắn làm cho hắn không biết làm sao , từ trong lòng mà nói hắn là rất muốn thấy Hạ Toa , nhưng Tần Di nói cũng không sai, nếu như hắn luống cuống, như vậy không chỉ có ông nội sẽ không bỏ qua hắn, Thẩm gia cũng không thể bỏ qua cho hắn thôi." Tần Lạc , anh đang nghĩ gì vậy ?" Nhìn Tần Lạc ngơ ngác , Thu Linh không nhịn được chủ động mở miệng.

"Không có gì?" Nghe được Thu Linh gọi hắn, Tần Lạc phục hồi tinh thần lại, lúng túng cười .

"Hạ Toa sao?" Thấy Tần Lạc tránh nặng tìm nhẹ, Thu Linh không nhịn được nói ra tên Hạ Toa , cô vốn là không muốn nói, nhưng khi nhìn đến Tần Lạc mất hồn , trong lòng cô cũng có chút không thoải mái , Hạ Toa hình cô cũng thấy qua, một cô gái thật bình thường .

" Em điều tra anh ?" Thấy Thu Linh nói tới Hạ Toa, Tần Lạc không khỏi nhíu mày, sắc mặt cũng âm trầm xuống, nhỏ giọng hỏi .

" Không có, em chỉ là thấy hiếu kỳ." Cảm nhận được Tần Lạc không vui , Thu Linh không khỏi cúi đầu biện giải ình .

"Tò mò." Tần Lạc hừ lạnh một tiếng đứng lên.

"Tần Lạc , em thật sự chỉ là hiếu kỳ thôi ." Thấy Tần Lạc muốn rời khỏi, Thu Linh cũng vội đứng lên, kéo lại hắn.

"Buông ra." Tần Lạc chán ghét nhìn Thu Linh một cái, lạnh lùng nói.

"Thật xin lỗi, em không phải cố ý." Thấy Tần Lạc có vẻ tức giận, Thu Linh rất hối hận.

" Anh rất thất vọng vì em , anh muốn đi một mình , em ăn xong kêu tài xế đưa về đi." Tần Lạc hất tay Thu Linh ra , cũng không quay đầu lại bước nhanh rời đi.

Nhìn Tần Lạc rời đi, Thu Linh đứng ở cửa phòng , âm thầm thề, nhất định phải lấy được Tần Lạc, nhất định sẽ làm cho Hạ Toa biết khó mà lui. Cô mới là người đứng ở bên cạnh Tần Lạc , là người phụ nữ cùng hắn đi tới cuối đời .

84. Q.2 - Chương 29

Ngày trôi qua rất nhanh, đảo mắt đã đến mùng sáu, mặc dù Tang Thuyết và Tần Di cũng không tán thành Hạ Toa đi tham gia lễ đính hôn của Tần Lạc , nhưng hai người vẫn giúp đỡ Hạ Toa lựa chọn quần áo, trang sức , còn mướn một thợ trang điểm , vì muốn làm cho Hạ Toa không có quá nhiều áp lực, nhưng họ lại quên mất, Hạ Toa nguyên bản không phải người cũng tầng lớp với họ , họ cảm thấy cô không có áp lực chút nào, nhưng trong lòng của cô áp lực lại rất lớn, sợ mình thất bại, sợ làm cho Tang Thuyết và Tần Di mất mặt, cũng sợ nhìn thấy người nhà Tiêu Thần , dù sao chỉ là giả mạo bạn gái Tiêu Thần, cũng không phải thật.

"Rất đẹp, Anna, ngày kia sẽ lấy bộ này nhé ,nhớ lấy bộ này nữa , nhớ trang điểm kiểu gì chưa ?" Nhìn Hạ Toa trong gương giống như một nàng công chúa , Tang Thuyết hướng về Anna dặn dò .

"Dạ, em biết rõ rồi." Đối với lễ đính hôn này Anna có chút hưng phấn , mặc dù cô đã tham gia không ít hôn lễ, nhưng không có hoành tráng như lễ đính hôn này a, đây tuyệt đối là Hào Môn trong Hào Môn. Vận khí tốt biết đâu còn có thể câu được một người giàu có đây? Anna ở trong lòng vui vẻ suy nghĩ.

"Tiểu Di, những bộ này có thể trả lại sao?" Nhìn những bộ lễ phục ở một bên , Hạ Toa có chút ngượng ngùng mở miệng , mặc dù Tang Thuyết nói này những thứ này cứ để cho cô ấy và Tần Di phụ trách, thế nhưng một ít đồ cũng hơn hai trăm vạn, đối với cô bây giờ mà nói tuyệt đối là quá sức , cô hiện tại không có công việc, không có tiền gửi ngân hàng, cha mẹ cô sống ở thành phố F , thỉnh thoảng gọi điện thoại tới hỏi thăm cô, cô cũng không thể hỏi bọn họ mượn tiền được.

" Trả lại ? Tại sao muốn trả lại ? Một cô gái cần phải có mấy bộ lễ phục trong tủ quần áo ." Tang Thuyết có chút không rõ, tại sao Hạ Toa lại nói về vấn đề này, trả lại dĩ nhiên là không thành vấn đề.

“Em .” Hạ Toa nhìn Tang Thuyết trong gương , muốn nói lại thôi, thầm nghĩ, hay vẫn là dùng rồi sau đó trả dần , nếu không chính mình tự đi học một khóa thiết kế thời trang đến lúc đó muốn mặc cái gì thì tự mình làm , chỗ quần áo này thật sự không phải cô có thể mua được .

“Đừng lo lắng chuyện tiền bạc, em cứ thoải mái đi đừng để chị trở mặt .” Tang Thuyết đi lên phía trước, từ phía sau ôm Hạ Toa ở bên tai cô nhẹ giọng nói.

Tang Thuyết cũng nói như vậy, cô cũng đành phải gật đầu một cái đồng ý, cô cũng đã thấy qua Tang Thuyết trở mặt , đó cũng không phải là cô có thể thừa nhận đến , vẫn là ngoan ngoãn nghe lời là tốt, về phần thiếu một phần nhân tình này không thể làm gì khác hơn là sau này lại nói rồi.

” Chị Ngôn Ngôn .” Tiêu Thần vừa đi vào cửa, đã nghe đến giọng nói của hắn, xem ra hắn hôm nay tâm tình rất tốt.

“Không phải nói mười giờ rưỡi sao? Bây giờ còn không đến mười giờ, nóng lòng như thế?” Thấy Tiêu Thần đi vào trong tiệm, Tang Thuyết không nhịn được nhạo báng hắn .

” Chị Ngôn .” Nhìn Hạ Toa trong gương , Tiêu Thần kéo dài âm điệu có chút bất đắc dĩ kêu.

“Tốt lắm, tốt lắm, cậu cùng với Hạ Toa đi , tôi ra bên ngoài đi dạo.” Tang Thuyết cười nhạt, vỗ vỗ bả vai Tiêu Thần, hướng ngoài tiệm đi tới.

” Sao anh tới sớm vậy ?” Hạ Toa nhìn qua gương thấy Tiêu Thần đứng ở sau mình hỏi thăm.

“Buổi sáng bị giật mình tỉnh giấc , liền trực tiếp dậy đi luôn.” Tiêu Thần đi tới ngồi trên ghế sa lon , hai chân vắt tréo , hời hợt nói qua.

“Vậy anh đợi chút nhé , em còn nửa giờ mới xong .” Hạ Toa gật đầu một cái, hướng về phía Tiêu Thần nói, thật ra thì hiện tại cũng có thể đi , nhưng cô vẫn suy nghĩ muốn thay quần áo đã , dù sao hôm nay cô mới tới chi là mặc thử một chút , không có y phục phối hợp, rồi tóc vừa mới làm lại còn trang điểm , cô còn chưa có thói quen.

“Như vậy cũng được .” Tiêu Thần có chút không hiểu, không phải đã xong rồi hả? Còn phải lấy cái gì à?

“Đi tẩy trang và tháo tóc .” Hạ Toa nói qua nâng váy liền hướng phòng thay quần áo đi tới.

Nhìn Hạ Toa đi vào phòng thay quần áo, Tiêu Thần có chút bất đắc dĩ nhún nhún vai, vốn là hắn còn trông cậy vào Hạ Toa có thể cho bọn họ một kinh hỉ, không nghĩ tới, chỉ là cũng may, hắn tới sớm, thấy được, thật rất tốt, cảm giác làm cho người ta hai mắt tỏa sáng , ánh mắt của hắn quả nhiên không sai a, , Tiêu Thần không ngừng ở trong lòng âm thầm hả hê .

85. Q.2 - Chương 30

Chuyện kết hôn của hai nhà Tần Thẩm hấp dẫn sự chú ý của các hãng truyền thông , sáng sớm đám phóng viên đã chen đầy lầu một nơi tổ chức buổi tiệc rồi .

Khi xe ở dừng lại cửa khách sạn thì Hạ Toa có chút thận trọng nhìn Tiêu Thần đang ngồi ở bên cạnh , trong lòng cố gắng tự trấn an mình , nhìn những vị khách ở đây cũng đã để cho cô nản lòng thoái chí, nếu không phải là Tần gia thống nhất an bài xe đưa đón , chỉ sợ bãi đậu xe đã biến thành nơi triển lãm xe .

“Đừng lo lắng, có anh đây?” Tiêu Thần xuống xe trước , thay Hạ Toa mở cửa xe, đỡ cô đi xuống xe, dịu dàng an ủi.

Hạ Toa gật đầu một cái, cảm kích nhìn Tiêu Thần, kéo tay của hắn, hướng đại sảnh khách sạn đi tới.

Tuyết Thiếu tinh mắt nhìn thấy Hạ Toa và Tiêu Thần nắm tay nhau đi vào cửa , hướng Tần Di nháy nháy mắt, bước nhanh đi lên trước .

” Mọi người đã tới, Tiểu Di ở phòng cuối cùng trên lầu nghỉ ngơi, đi tìm cô ấy đi .” Tuyết Thiếu nhìn Hạ Toa có chút gò bó cười nhạt.

“Đừng lo lắng, không có chuyện gì.” Tần Di tiến tới bên tai Hạ Toa , an ủi.

"Ừ, mọi người cứ đi đi , Tiêu Thần sẽ dẫn mình đi." Mặc dù trong lòng có chút sợ, nhưng là Hạ Toa vẫn hướng Tuyết Thiếu và Tần Di khẽ mỉm cười.

"Yên tâm đi, anh biết đúng mực." Nhìn Tần Di không yên lòng , Tiêu Thần khẽ cười nói. Loại tình huống này hắn trải qua nhiều, ứng phó một chút không vấn đề gì.

Nhìn người đi tới không ngừng , Tần Di và Tuyết Thiếu cũng không thể không đi tiếp . Hôm nay , người tới không giàu cũng quý, nên không được phép nửa điểm sơ xuất.

Tiêu Thần mang theo Hạ Toa quen cửa quen nẻo đi tới lầu ba , trực tiếp đi tới căn phòng cuối cùng , gõ cửa tượng trưng , không đợi người ở bên trong trả lời, liền trực tiếp đẩy cửa đi vào. Tang Thuyết có chút trách cứ nhìn Tiêu Thần, lại quay đầu nhìn Tần Lạc ngồi một bên có vẻ có chút lúng túng.

"Chị Ngôn , có khách cũng không nói sớm ." Thấy Tần Lạc, sắc mặt Tiêu Thần cũng không được khá lắm, tuy nói vậy nhưng vẫn đi vào.

"Mọi người đều là người quen, khách khứa gì , ngồi đi!" Vì để tránh ọi người lúng túng Nhậm Kiến không thể làm gì khác hơn là đứng ra mà hoà giải .

Tần Lạc cứ như vậy nhìn chằm chằm vào hạ Toa, giống như Hạ Toa nhìn hắn không chớp mắt, giờ khắc này giống như trong phòng những người khác đều không tồn tại , trong mắt của bọn họ chỉ có lẫn nhau.

"Anh(em) khỏe không ?" Ngắn ngủn ba chữ, hai người lại là trăm miệng một lời, ngay sau đó nhàn nhạt cười cười.

Hạ Toa cũng không có đi tới bên cạnh Tần Lạc ngồi xuống, mặc dù bên cạnh hắn có một chỗ trống.

"Có muốn uống gì không , anh lấy cho em ?" Nhìn Hạ Toa ở bên mình ngồi xuống, Tiêu Thần có chút hài lòng, nhỏ giọng hỏi thăm.

"Vâng ." Hạ Toa nhìn Tiêu Thần thuận theo gật đầu.

"Anh." Tần Lạc rất muốn giải thích về chuyện bữa tiệc đính hôn , nhưng khi nhìn đến Tiêu Thần và Hạ Toa thân mật, như nghẹn ở cổ họng.

"Hôm nay anh mặc rất đẹp, em đã xem hình hai người rồi, vị hôn thê của anh rất đẹp." Thấy bộ dạng Tần Lạc như đang muốn nói lại thôi, Hạ Toa nhàn nhạt nói xong, ngoài mặt gió êm sóng lặng, nhưng trong lòng cũng đang rỉ máu.

"Em cũng rất xinh đẹp, còn chuyện về anh và Kha Nham ." Tần Lạc có chút khẩn trương xoa xoa tay, muốn giải thích.

" Chuyện anh và Kha Nham đã qua rồi , không cần giải thích ." Không đợi Tần Lạc nói tiếp, Hạ Toa liền tiếp lời nói.

"Quả thật đều qua rồi." Thấy Hạ Toa bình tĩnh như thế , Tần Lạc không khỏi ở trong lòng cười lạnh, ngươi ngày ngày nhớ tới cô ấy , nhưng cô ấy thì sao ? Thậm chí ngay cả lời giải thích của mình cũng không muốn nghe.

"Tần thiếu gia, thời gian sắp tới, lão gia báo cậu chuẩn bị." Ngoài cửa truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, sau đó truyền đến lời nói của quản gia.

"Vậy em đi trước." Tần Lạc đứng lên, nhìn Tang Thuyết , lại nhìn một chút Hạ Toa, bước nhanh đi tới cửa, mở cửa, đi ra ngoài.

Nghe được tiếng đóng cửa, Hạ Toa vẫn đè nén cảm xúc rốt cuộc không nhịn được , nước mắt thi nhau chảy xuống, cũng may sáng nay trang điểm cô dùng loại phấn không thấm nước , nếu không thì nhất định không thể nhìn rồi.

" Hạ Toa , sao em phải khổ như thế chứ? Tần Lạc đã chờ em mấy giờ rồi , nhưng." Tang Thuyết cầm lên khăn giấy vừa thay cô lau nước mắt, vừa không nhịn được oán trách.

“Anh cảm thấy Hạ Toa làm không có sai, hôm nay dù sao cũng là lễ đính hôn của Tần Lạc và Thẩm Thu Linh , em muốn Hạ Toa nói gì? Chẳng lẽ bỏ trốn sao? Chẳng lẽ muốn Tần Lạc trước mặt mọi người từ hôn sao?” Nhậm Kiến nhìn Tiêu Thần sắc mặt không phải rất tốt , có chút trách cứ quở trách Tang Thuyết.

” Em không sao, hôm nay em là bạn gái Tiêu Thần , mà Tần Lạc từ hôm nay đã ra khỏi cuộc đời của em.” Hạ Toa lau nước mắt, đứng dậy, đi tới bên người Tiêu Thần , kéo tay của hắn, son sắt nói.

Tiêu Thần nhìn Hạ Toa đứng ở bên cạnh mình , có chút đau lòng, thứ cảm tình này nói tới thì dễ dàng, nhưng thật khó .

86. Q.2 - Chương 31

Tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên , lễ đính hôn chính thức bắt đầu, tất cả quan khách đều ngồi vào bàn của mình , Hạ Toa ngồi chung bàn với mọi người đều là biết lẫn nhau , cũng không khiến Hạ Toa cảm thấy lúng túng, hướng về phía Tần Di cảm kích gật đầu một cái. Nếu là để cô ngồi chung bàn với những người không quen, chắc chắn cô sẽ không dám ăn cái gì.

” Hạ Toa, em muốn ăn gì, anh đi lấy cho em .” Nhìn Nhậm Kiến đứng lên , Tiêu Thần dịu dàng hỏi thăm Hạ Toa đang ngồi bên cạnh.

” Cho em thứ gì nhẹ nhàng thôi .” Hạ Toa đưa cái đĩa cho Tiêu Thần, nhỏ giọng nói qua.

Nhìn Tần Lạc mang theo Thẩm Thu Linh hướng bàn của bọn họ đi tới, Hạ Toa không tự chủ được nhích vào bên trong , theo bản năng không muốn cùng hắn có bất kỳ trao đổi gì , nhưng cô muốn tránh, Thẩm Thu Linh lại không nghĩ tránh, lôi kéo Tần Lạc đi lên trước .

“Tần Di, hôm nay thật làm phiền cô .” Thẩm Thu Linh cầm ly rượu lên kính Tần Di.

“Cần phải vậy.” Đối với Thẩm Thu Linh Tần Di cũng không có cảm giác tốt, cũng chưa nói tới ghét, nhàn nhạt đáp lại.

“Vị này là?” Thẩm Thu Linh chỉ vào Hạ Toa cố ý quay đầu hỏi thăm Tần Lạc.

“Bạn gái của tôi, Hạ Toa.” Không đợi Hạ Toa mở miệng, Tiêu Thần chạy tới bên cạnh cô, nhìn Thẩm Thu Linh giới thiệu.

“Hả? Hạ Toa, sao tôi lại không nhớ rõ Hạ gia có người gọi Hạ Toa nhỉ? .” Thẩm Thu Linh hơi chút nghiêng đầu, thấy Tần Lạc nhìn thẳng Hạ Toa, trong lòng cũng có chút không vui, cố ý gây khó dễ .

“Chuyện này thì có quan hệ gì tới cô ?” Nghe thấy câu nói của Thẩm Thu Linh , Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, hỏi ngược lại.

“Ai, tôi thì làm gì có tư cách trông nom chuyện tình của Tiêu Tứ thiếu đây?” Thẩm Thu Linh không ngờ tới Tiêu Thần sẽ che chở Hạ Toa như vậy, có chút không cam lòng nói.

“ Sao lại nói những chuyện này ? Tôi mời mọi ngươi một ly.” Nhìn sắc mặt Tần Lạc có chút âm trầm, Hàn Dạ đứng dậy, chủ động dàn xếp.

“Cám ơn.” Thẩm Thu Linh nhìn Hàn Dạ, dịu dàng nói .

“Cám ơn mọi người đã đến , xin chậm dùng .” Thấy Hạ Toa một câu cũng không nói chỉ cúi đầu, Tần Lạc hướng về phía mọi người nói.

Nhìn Tần Lạc và Thẩm Thu Linh đi xa, nhìn Hạ Toa buồn bã , Tiêu Thần không khỏi ôm bả vai của cô, sử dụng ánh mắt an ủi cô.

” Người phụ nữ này không phải đèn đã cạn dầu.” Nhìn Thẩm Thu Linh và Tần Lạc len lỏi ở trong đám người , Hàn Dạ lắc đầu một cái, thở dài nói xong, nếu như Hạ Toa và Thẩm Thu Linh đối đầu với nhau , khẳng định cô không phải là đối thủ của cô ta . Chỉ sợ lần này nhất định Hạ Toa phải đau lòng rồi.

“Cô ấy rất đẹp.” Thấy ánh mắt quan tâm của mọi người, Hạ Toa ngẩng đầu nhìn màu đỏ trong đám người kia , có chút mất mác nói.

” Anh không có cảm thấy cô ấy xinh đẹp, ở đây trong mắt anh thì em mới là người xinh đẹp nhất .” Tiêu Thần có chút khinh bỉ nhìn Thẩm Thu Linh, quay đầu lại thâm tình nói với Hạ Toa .

“Anh thật rất biết an ủi .” Nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, Hạ Toa không khỏi bật cười, mặc kệ cô gặp chuyện buồn phiền gì , Tiêu Thần luôn có biện pháp trêu chọc cô vui vẻ, chỉ từ điểm này mà nói, nếu ai làm bạn gái của hắn tương lai nhất định sẽ rất hạnh phúc.

“Không có , anh thật lòng cảm thấy em đẹp hơn cô ấy .” Thấy Hạ Toa nở nụ cười, Tiêu Thần cũng yên lòng, nhưng mà đối với sự khiêu khích mới vừa rồi của Thẩm Thu Linh hắn đã nhớ ở trong lòng, một ngày nào đó, hắn sẽ làm Thẩm Thu Linh biết khiêu khích người phụ nữ mà hắn thích sẽ phải trả giá thật lớn.

Khi Tần Lạc và Thẩm Thu Linh mời rượu xong , rất nhiều người từ từ ra về, cả bàn này trừ Tần Di và Tuyết Thiếu bị kéo đi chào hỏi khách bên ngoài, những người khác nhìn nhau, đều đi ra khỏi phòng tiệc.

Mấy người đi tới sân thượng của khách sạn , trên đây có một hồ bơi, nhìn trong bể bơi mấy người trẻ tuổi không coi ai ra gì đang thân mật với nhau , Hạ Toa chọn một chỗ đứng, nhìn cảnh đẹp phía xa cả thành phố , không thể không thừa nhận, sự khác biệt giữa cô và Tần Lạc lớn hơn rất nhiều so với trong tưởng tượng của cô .

” Hù .” Tiêu Thần đi tới bên người Hạ Toa , khe khẽ đẩy cô một chút, thừa dịp cô sợ, bất chợt ôm cô vào trong lòng.

“Mới vừa rồi làm em sợ muốn chết.” Nhìn Tiêu Thần ôm mình , Hạ Toa có chút sợ vỗ vỗ ngực, căn bản không có chú ý tới mình đang tựa vào trong ngực Tiêu Thần .

Nhìn Hạ Toa ánh mắt mê mang , Tiêu Thần không nhịn được cúi đầu hôn lên môi cô, có chút thị uy đối với Tần Lạc đang tiến về phía này.

Tần Lạc đứng tại chỗ , thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại, hắn thật sự không tin những gì mình thấy. Hắn hào hứng chạy tới sân thượng , chính là muốn giải thích với Hạ Toa chuyện mới vừa rồi, chỉ là không thể nghĩ đến để cho hắn thấy một màn này , mặc dù hắn khẳng định là Tiêu Thần cố ý chọc giận hắn, nhưng nếu như Hạ Toa không muốn, Tiêu Thần làm sao có thể hôn cô, nghĩ đến đây Tần Lạc cảm thấy buồn buồn, cũng hoàn toàn không có tâm tình đi giải thích , xoay người đi xuống dưới lầu.

” Anh .” Hạ Toa phản ứng kịp lập tức đẩy Tiêu Thần ra , nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt uất ức của hắn , chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu.

Thấy Hạ Toa xoay người rời đi, Tiêu Thần gấp rút mà đi theo, nhớ tới bộ dạng vừa rồi của Tần Lạc , tâm tình của hắn thật tốt.

87. Q.2 - Chương 32

Thẩm Thu Linh đang đi chung quanh tìm Tần Lạc, nhìn thấy hắn mặt xanh mét vội đi lên phía trước, hướng về phía Tần Lạc nói nhỏ, ” Mặt anh như vậy là có ý gì, đừng để đến lúc ông nội trông thấy thì không hay đâu .”

Nghe Thẩm Thu Linh vừa nói như thế, Tần Lạc có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, thay vào đó bằng một bộ mặt tươi cười đầy công thức hóa , cầm tay Thẩm Thu Linh thật chặt , nhẹ nhàng hướng về phía Thẩm Thu Linh cười một tiếng, một động tác nhỏ như vậy trong nháy mắt đưa tới vô số phóng viên nhiệt tình, đèn flash nháy không ngừng.

“Mọi người xin chậm dùng, tôi uống hơi nhiều, cần nghỉ ngơi một chút .” Thấy đèn flash dần dần ít lại, Thẩm Thu Linh lôi kéo Tần Lạc đi lên phía trước, dịu dàng chào hỏi với đám phóng viên .

“Cám ơn mọi người đã đến, xin chậm dùng.” Hắn vốn cũng không muốn nán lại ở phòng tiệc này, nghe Thẩm Thu Linh vừa nói như thế, lập tức tiếp lời .

Tần Lạc vừa dứt lời, vung tay lên, sau lưng mấy người rất nhanh liền lấy những bao lì xì đỏ đã sớm chuẩn bị bắt đầu phát ọi người . Trong nháy mắt lấy được hảo cảm của tất cả đám phóng viên , điều này cũng làm cho Tần Gia Minh đứng cách đó không xa thoả mãn gật gật đầu.

Cáo biệt đám phóng viên , Thẩm Thu Linh kéo Tần Lạc đi tới chỗ Tần Gia Minh đang đứng.

"Ông nội ." Thẩm Thu Linh buông tay Tần Lạc ra , nũng nịu ôm lấy cánh tay Tần Gia Minh , ngọt ngào kêu một tiếng.

"Ông nội ." Tuy nói trong lòng có chút không vui, nhưng ở trước mặt Tần Gia Minh , hắn không có một chút tính khí.

" Con nhỏ này , còn chưa có chính thức xuất giá, trong mắt cũng không có ta sao?" Thẩm Như Biển đi lên trước , cưng chìu nhìn Thẩm Thu Linh, tuy nói là khiển trách, nhưng giọng cũng là ân cần.

" Ông Trầm . Thấy Thẩm Như Biển đi tới, Tần Lạc vội chào hỏi.

"Ông nội , ông chém gió, ông mới vừa không có ở đây, trong mắt con sao lại không có ông nội đây? Con thích nhất ông nội." Nhìn đến ông nội của mình , Thẩm Thu Linh vội nịnh nọt , lấy lòng.

"Con nhỏ này ." Nhìn cháu gái bảo bối của mình , Thẩm Như Biển cưng chìu sờ sờ tóc của cô, cũng may bây giờ là lễ đính hôn còn có thể trở lại Thẩm gia đi, nếu là hiện tại trực tiếp ở tại Tần gia, vậy hắn thật là không thói quen đấy.

"Hắc hắc, con và Tần Lạc đi lên thay quần áo nghỉ ngơi đây ." Thẩm Thu Linh nói qua không đợi Tần Lạc phản ứng kịp, liền hướng cửa cầu thang đi tới.

Nhìn bóng lưng hai người rời đi , Thẩm Như Biển đặt tay lên vai Tần Gia Minh , có chút cảm khái nói.

"Về sau Linh Linh nhà tôi cần ông phải chăm sóc nhiều rồi , nó từ nhỏ đến lớn chưa từng chịu khổ gì, nếu có chỗ nào không ổn , ông bỏ qua cho nó nhé ." Thẩm Như Biển trong lòng rất rõ ràng, Tần Gia Minh rất thích Thẩm Thu Linh , nhất định sẽ che chở cô, nhưng hắn còn là có chút không yên lòng dặn dò .

"Yên tâm đi, bạn bè cũng đã nhiều năm như vậy , tôi sẽ không để cho Tần Lạc bắt nạt Linh Linh đâu ." Tần Gia Minh nắm tay Thẩm Như Biển , gật đầu một cái, bảo đảm. Một màn này để cho hắn hồi tưởng lại ngày Tần Di xuất giá , ban đầu hắn cũng là nắm tay Thuần Vu dặn dò như vậy. Mặc dù người khác thấy Tần Di ở Tần gia cũng không được cưng chiều , nhưng trong lòng, hắn thật đúng là rất ưa thích Tần Di , tính tình mặc dù có chút nóng nảy, ngược lại cực kỳ giống lúc hắn còn trẻ .

" Ừ , Linh Linh đứa nhỏ này cũng khổ , từ nhỏ không có mẹ, sống với mẹ kế, ai, tôi thật đúng là không đành lòng nhìn nó đi lấy chồng , còn muốn nó ở bên cạnh thêm mấy năm, thế nhưng con nhỏ kia không biết gặp phải bùa mê thuốc lú gì , một chút cũng không ngại ngùng, nghe nói gả cho Tần Lạc, vui sướng mấy ngày , con gái lớn không dùng được a. Hiện tại tôi cũng không có ai khác để trông cậy vào, chỉ là hi vọng Tần Lạc có thể thu hồi tâm, thật tốt đối đãi Linh Linh." Thẩm Như Biển và Tần Gia Minh hai người đi tới góc ngồi xuống, nhớ tới thân thế Thẩm Thu Linh , Thẩm Như Biển cũng rất cảm khái.

"Yên tâm đi, tôi sẽ nói chuyện với Tần Lạc ." Nhìn Thẩm Như Biển có chút thương cảm , Tần Gia Minh ở một bên an ủi.

Nhìn Tần Gia Minh nói ra lời thề son sắt , khóe miệng Thẩm Như Biển nâng lên một nụ cười, hắn cố ý nói như vậy, đơn giản là thay Thẩm Thu Linh ở Tần gia tìm một chỗ dựa , có Tần Gia Minh chiếu cố , Tần Lạc có thể tạo ra bao nhiêu sóng gió đây?

Tần Gia Minh sao có thể không hiểu nụ cười nơi khóe miệng Thẩm Như Biển đây? Chỉ là hắn không nói ra, bây giờ Tần gia không lớn bằng lúc trước, cần Thẩm gia giúp đỡ nhiều, từ trước đến giờ ấn tượng của hắn đối với Thẩm Thu Linh cũng không tệ, coi như Thẩm Như Biển không nói hắn cũng không thể để cho cô ở Tần gia chịu uất ức, nói một cách thẳng thừng giữa bọn họ chẳng qua là lợi dụng lẫn nhau mà thôi. Nói cho cùng hai người này đều là lão hồ ly!

88. Q.2 - Chương 33

Buổi lễ đính hôn của hai nhà Tần Thẩm mặc dù đã kết thúc, nhưng khách khứa tham dự cũng không có tản đi, tốp năm tốp ba tụ chung một chỗ, đối với bọn họ mà nói , trừ những thời điểm như này thì rất khó có cơ hội tụ tập lại , cho nên cũng muốn thừa cơ hội này tìm cách quan hệ, xem có cái gì có thể hợp tác không .

"Chúng ta lúc nào thì trở về?" Nhìn Tần Lạc và Thẩm Thu Linh thân mật , Hạ Toa thật sự không muốn ở nơi này nán lại thêm , cho dù là một giây cũng rất khó chịu.

" Anh mua vé buổi tối rồi , không có chuyện gì chứ ?!" Tiêu Thần cúi đầu nhìn qua Hạ Toa, nhàn nhạt cười , dịu dàng an ủi.

Chỉ tiếc cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng, hai người còn chưa đi đến trước bàn ăn, liền bị Thẩm Thu Linh vừa vặn xoay đầu lại nhìn thấy, lần này coi như Hạ Toa muốn tránh cũng không có chỗ tránh được.

"Tiêu Thần, hôm qua không có thời gian chiêu đãi mọi người ,giờ rảnh rỗi nếu không chúng ta ngồi một chút?" Thẩm Thu Linh nhìn Hạ Toa, cười yếu ớt thăm Tiêu Thần.

"Tôi không quan tâm, chỉ là Hạ Toa còn chưa có ăn sáng, cho nên bây giờ chúng tôi định đi ăn , thứ cho không thể đi cùng ." Tiêu Thần liếc mắt thấy Tần Lạc không nói tiếng nào , nhún nhún vai, ôm Hạ Toa thẳng tránh ra.

Nhìn Tiêu Thần cũng không có cho cô chút thể diện, sắc mặt Thẩm Thu Linh lập tức liền trầm xuống, giận dữ nhỏ giọng mà nói thầm , "Thật coi mình là ai chứ , coi trọng anh mới nói chuyện với anh ."

" Cô nháo đủ rồi sao?" Nhìn Thẩm Thu Linh thở phì phò , Tần Lạc lạnh giọng chất vấn, hai ngày nay hắn phối hợp cô rất đầy đủ , không có nghĩa vụ giúp cô đi châm chọc Hạ Toa đi. Coi như trong lòng hắn cũng rất không vui nếu thấy Tiêu Thần và Hạ Toa ở chung một chỗ, nhưng là chính hắn như bây giờ, làm sao có thể trách móc Hạ Toa đây?

"Đau lòng sao ?" Thấy Tần Lạc có vẻ tức giận, Thẩm Thu Linh lạnh lùng cười một tiếng chất vấn.

"Cô thích làm sao thì làm ." Thấy bộ dáng này của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc thật sự có chút im lặng, trực tiếp hất tay cô từ trên cánh tay mình , xoay người hướng trên lầu đi tới, hắn cũng không muốn đi cùng người phụ nữ nổi điên này.

" Anh ." Thẩm Thu Linh thế nào cũng không ngờ tới Tần Lạc sẽ để mặc kệ cô như vậy , mình rời đi, giận dữ dậm chân, ngay sau đó cũng đi theo.

" Rầm " Tần Lạc mới vừa ngồi xuống đem áo khoác cởi ném trên ghế sa lon, Thẩm Thu Linh liền tức giận đẩy cửa ra, xông vào.

" Cô có chút lễ phép được chứ?" " Tần Lạc cởi nút áo áo sơ mi ra, nhìn Thẩm Thu Linh thản nhiên nói.

" Anh có ý gì?" Thẩm Thu Linh đóng cửa lại, đặt mông ngồi ở đối diện Tần Lạc , hỏi thăm.

"Tôi có ý gì ? Tôi có thể có ý gì?" Thấy dáng vẻ muốn gây sự của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc cũng không để ý tới , gương mặt lạnh lùng thản nhiên nói.

" Anh còn đang suy nghĩ tới con nhỏ đó ." Nhớ tới ánh mắt Tần Lạc nhìn Hạ Toa , Thẩm Thu Linh liền đầy bụng oán khí, cô vẫn cho là dựa vào điều kiện của mình, hoàn toàn có thể bắt lấy tâm của Tần Lạc , không nghĩ tới Tần Lạc nhưng ngay cả nhìn cũng không liếc nhìn cô một cái. Kể từ ngày hôm qua ở bữa tiệc đính hôn thấy Hạ Toa , Tần Lạc cả người giống như mất hồn ,hôm nay cô chỉ là muốn đi giáo huấn Hạ Toa một chút, không ngờ tới Tiêu Thần không ngừng che chở cô, ngay cả Tần Lạc cũng trực tiếp cùng cô trở mặt.

"Nếu như tôi không có nhớ lầm , không phải cô nói là sẽ cạnh tranh công bằng với Hạ Toa sao? Cô đã sớm biết sự tồn tại của cô ấy, cũng muốn cùng cô ấy phân cao thấp, hiện tại tại sao lại cố tình gây sự đây?" Tần Lạc đứng dậy đi tới quầy bar lấy lon cà phê, thản nhiên uống.

Bị Tần Lạc vừa nói như thế, Thẩm Thu Linh bình tĩnh lại, không khỏi ở trong lòng hỏi ngược lại mình , bản thân mình điều kiện ưu tú hơn nhiều so với Hạ Toa , tại sao phải lo lắng chứ , huống chi chính mình là

một người nho nhã không phải sao ? Làm sao phải luống cuống như vậy ? Cũng chỉ là một người phụ nữ thôi, cha của cô ở bên ngoài cũng có không biết bao nhiêu người phụ nữ, mẹ kế cô vẫn sống qua ngày không phải sao? Cũng không thấy bà ấy muốn chết muốn sống a, mình thật sự là quá vọng động rồi, thật vất vả ở trước mặt Tần Lạc dựng lên hình tượng thục nữ, hai ngày nay lại bị chính mình làm hỏng rồi .

"Thật xin lỗi, Tần Lạc, em chỉ là quá quan tâm tới anh ." Sau một hồi suy nghĩ kỹ Thẩm Thu Linh cũng rốt cuộc hiểu rõ, chủ động mở miệng nói phải trái với Tần Lạc , suy nghĩ một chút bây giờ mình đã là vị hôn thê của Tần Lạc , cái này thì Hạ Toa không thể so sánh được rồi, mình vẫn còn lo lắng cái gì đây?

" Tôi không cần lời xin lỗi của cô ." Tần Lạc đem lon cà phê hướng cạnh cửa thùng rác ném tới, cầm áo khoác trên ghế sa lon mặc vào , đến giờ ăn cơm , hắn lại nên đi xã giao .

Nhìn Tần Lạc phản ứng không mặn không lạt , Thẩm Thu Linh mặc dù có chút không vui, nhưng là cũng không để ý, chủ động kéo Tần Lạc , hướng lầu dưới đi tới, khẽ nâng đầu hướng Tần Lạc cười nhạt, cô biết lúc này Tần Lạc không thể nào đẩy ra cô, cần thiết xã giao lẫn nhau đều hiểu .

89. Q.2 - Chương 34

Thấy Thẩm Thu Linh và Tần Lạc cũng không có cùng tới đây, Hạ Toa trong lòng âm thầm thở dài một hơi, nếu là thật cùng tới đây, cô thật đúng là không biết mình còn cố gắng được không .

" Em ăn no rồi sao?" Nhìn Hạ Toa cầm lên khăn giấy lau miệng, Tiêu Thần híp mắt cười yếu ớt, chuyên chú nhìn nhất cử nhất động của Hạ Toa.

" Vâng , ăn xong, anh có muốn nói chuyện với ba anh không , em tự về phòng nghỉ ngơi được mà ." Ném khăn tay vào thùng rác, nhớ tới ngày hôm qua Tiêu Thần nhận được điện thoại, hỏi thăm.

"Không cần gấp , buổi tối anh đi gặp cũng được, chúng ta ra ngoài đi dạo phố nhé ." Nói đến cha của mình, Tiêu Thần có chút không nhịn được, trực tiếp dời đi đề tài.

"Được rồi, đã đến như vậy rồi, phải đi dạo chứ , anh chờ em chút em đi toilet ." Nếu như không phải là tới tham gia bữa tiệc đính hôn , cô nhất định sẽ có cảm tình với thành phố này , chỉ là hiện tại... nhưng mà nếu đã tới, cũng nên đi xem một chút , lần sau trở lại còn không biết tới khi nào đấy.

" Ừ , anh lên trước giúp em xách đồ , lát nữa em ở cửa ra vào chờ anh nhé ." Tiêu Thần suy nghĩ một chút săn sóc đề nghị , dù sao cũng phải đợi, chẳng bằng hắn đem một vài việc chuẩn bị trước làm xong.

"Vâng ." Hạ Toa mỉm cười gật đầu một cái, xoay người hướng phòng vệ sinh đi tới.

Nơi xa Thẩm Thu Linh vẫn chú ý hai người bọn họ, nhìn Tiêu Thần một người vội vã đi lên lầu, cùng Tần Lạc nói nhỏ mấy câu, cũng hướng phòng vệ sinh đi tới, nghĩ tới rốt cuộc muốn đối mặt với Hạ Toa , khóe miệng không khỏi nâng lên một nụ cười xấu xa .

Hạ Toa đang đứng ở trước gương rửa tay, thấy Thẩm Thu Linh đẩy cửa vào trong lòng không khỏi lộp bộp một chút, nhưng là cũng không lên tiếng, như cũ tự nhiên rửa tay, sau đó hong khô , xoay người rời đi.

"Gấp gáp đi như vậy làm cái gì?" Thẩm Thu Linh ngăn ở cửa, lạnh lùng âm hiểm nhìn Hạ Toa nói.

"Xin nhường lối." Hạ Toa cũng không tính cùng Thẩm Thu Linh dây dưa, lễ phép nhìn Thẩm Thu Linh nói.

"Hôm nay cô phải nói rõ ràng, nếu không tôi không thể nào để cho cô đi ra." Nhìn dáng vẻ bình tĩnh của Hạ Toa , Thẩm Thu Linh giận ghê gớm, cẩn thận dò xét Hạ Toa từ đầu tới đuôi , không khỏi lắc đầu một cái, cô thật sự không nghĩ được Tần Lạc làm sao sẽ coi trọng Hạ Toa , nói về dáng người, nói về diện mạo, đều là bình thường, bàn về giá trị con người xa như vậy so ra kém cô, nguyên nhân cuối cùng là gì khiến Tần Lạc để ý Hạ Toa như vậy đây? Cô hôm nay nhất định phải hỏi rõ ràng.

"Nói gì? Tôi thấy giữa chúng ta không có gì để nói." Nhìn bộ dáng muốn gây sự của Thẩm Thu Linh , gương mặt Hạ Toa không khỏi trầm xuống, đây là cái gì, thị uy sao? Cười nhạo sao? Châm chọc cô không tự lượng sức sao?

“Cô nói xem rốt cuộc cô sử dụng thủ đoạn gì khiến Tần Lạc đi chung với cô ?” Mắt thấy tay Hạ Toa đụng đến tay nắm cửa rồi, Thẩm Thu Linh kéo tóc Hạ Toa một cái , Hạ Toa mất trọng tâm , ngã nhào trên đất, quần áo một mảng lớn bị nhuốm bẩn.

” Đồ đê tiện, tao để ày quyến rũ Tần Lạc này .” Thấy Hạ Toa té ngã trên đất, Thẩm Thu Linh đi lên phía trước, ngồi xổm người xuống, giơ tay cho Hạ Toa một cái tát, trong miệng còn không ngừng hùng hùng hổ hổ.

“Cô đã là vị hôn thê của anh ấy rồi, cô còn muốn như thế nào, cô không có tự tin với bản thân mình sao? Như vậy sợ tôi sao? Cô không phải là cái gì cũng tốt hơn tôi sao ? Vẫn còn để ý tới tôi làm cái gì?” Hạ Toa từ trên mặt đất đứng lên, đi tới trước gương, thoáng sửa sang lại quần áo một chút, nhìn không nhìn Thẩm Thu Linh một cái, hừ lạnh.

Đối với cái tát không giải thích được này cô cảm giác mình rất oan uổng, cô cũng rất muốn rav tay , nhưng nghĩ lại này dù sao cũng là tiệc đính hôn của Tần Lạc , nếu là mình và Thẩm Thu Linh đánh nhau, vậy coi như làm mất mặt Tần Lạc , huống chi cô và Tần Di quan hệ không tồi, mặc kệ như thế nào, coi như thua thiệt mình cô chịu vậy .

“Hừ, cô cứ chờ xem.” Vốn cho là Hạ Toa sẽ phản pháo, không thể nghĩ đến sẽ là dạng này, Thẩm Thu Linh nhất thời cảm giác mình giống như một kẻ ngu , cho là toàn lực nhất kích, nhưng thật giống như đánh vào bịch bông , dễ dàng bị hóa giải, hướng Hạ Toa quẳng xuống lời đe dọa , thở phì phò mở cửa rời đi.

Nhìn quần áo mình dơ bẩn , Hạ Toa có chút bất đắc dĩ nhìn mình trong gương lắc đầu một cái, lầm bầm lầu bầu , ” ngươi à, làm người tốt làm gì , mới vừa rồi nên đánh lại , xem xem ngươi chính mình nhếch nhác , hay là trước đi thay quần áo đi, như vậy đi ra ngoài đi dạo phố, thật sự là quá mất mặt rồi.

Đứng ở cửa khách sạn đợi một hồi lâu cũng không thấy Hạ Toa, Tiêu Thần không khỏi lại vòng trở lại, một cái liền chú ý tới vết bẩn trên quần áo cô , vội đi lên trước , quan tâm hỏi thăm.

“Đây là thế nào? Làm sao lại thành ra như vậy , em có bị thương hay không ?”

“Không có việc gì, em đi thay quần áo là tốt rồi.” Hạ Toa hướng Tiêu Thần khoát khoát tay, cười nhạt.

“Mặt của em hình như có chút sưng.” Hai người đến giữa cửa, Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, bất thình lình mở miệng.

“Không phải chứ, ” Hạ Toa vừa nói, vừa vuốt vuốt tóc mái , ánh mắt ưu tư lóe lên.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.” Đi vào phòng, Tiêu Thần kéo tay Hạ Toa lại , ôm cô vào trong ngực, nhẹ nhàng vén tóc của cô lên , ánh mắt lại càng ngày càng lạnh lẽo.

“Là ai đánh em .” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa tức giận la hét, hắn thật sự không thể nào tin nổi, mình rời đi một chút , Hạ Toa liền bị người đánh, thật ra thì không cần hỏi hắn cũng có thể đoán ra , trừ Thẩm Thu Linh còn ai có lá gan lớn như vậy.

“Không có việc gì á…, đều qua rồi, dù sao ngày mai chúng ta cũng trở về rồi .” Thấy Tiêu Thần nổi giận , Hạ Toa vội an ủi, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, cô cũng không muốn làm khó cho Tần Lạc .

Nhìn Hạ Toa nói như vậy, Tiêu Thần chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, một quyền nặng nề nện ở trên vách tường, thở phì phò đi tới trên ghế sa lon ngồi xuống, cố gắng để ình bình tĩnh lại, không ngừng ở trong lòng tự nhủ, hôm nay thù một ngày nào đó hắn sẽ thay Hạ Toa đòi lại , hơn nữa nhất định là tệ hại hơn !

90. Q.2 - Chương 35

Thấy Tiêu Thần ngồi vào trên ghế sa lon , Hạ Toa lấy quần áo trong va li , đi vào phòng thay quần áo, nhìn trong gương thấy gương mặt có chút sưng đỏ , Hạ Toa ở trong lòng lạnh lùng cười một tiếng, một tát này, cô nhớ kỹ, sớm muộn gì có một ngày cô sẽ lấy cả vốn lẫn lời về. Thay đổi quần áo xong xõa tóc ra để che đi chỗ sưng , hiệu quả cũng không tệ lắm, không chú ý nhìn thật đúng là không nhìn ra rồi.

” Em xong rồi, chúng ta đi dạo phố thôi.” Hạ Toa từ phòng thay quần áo đi ra cầm quần áo bẩn , bỏ vào trong va li . Ngày mai về nhà mang ra tiệm giặt khô là được.

” Ừ .” Tiêu Thần đáp một tiếng đứng lên, hướng chỗ Hạ Toa đi tới.

“Tay của anh bị thương rồi.” Hạ Toa mới vừa kéo cánh tay Tiêu Thần , lúc này mới phát hiện ra tay của hắn thế nhưng bị rách da , mới nghĩ đến vừa rồi Tiêu Thần nện ở trên tường một quyền kia, có chút tức giận lôi kéo hắn trở lại ghế sa lon, lấy ra hòm thuốc, lau vết thương cho hắn.

“Anh không sao .” Nhìn Hạ Toa thận trọng , Tiêu Thần trong lòng ấm áp, khoảng cách giữa hai người lúc ấy sao mà gần thế , hắn có thể ngửi thấy mùi sữa tắm nhàn nhạt trên người Hạ Toa .

” Anh đấy, về sau không cần xúc động như vậy.” Hạ Toa có chút trách cứ liếc mắt nhìn Tiêu Thần nói.

” Anh biết rõ rồi, chỉ là lần sau gặp chuyện như vậy anh sẽ không nương tay, mặc dù từ trước đến giờ anh không đánh phụ nữ , nhưng là nếu ai bắt nạt em , anh sẽ mặc kệ có phải là phụ nữ hay không .” Nhìn gương mặt của Hạ Toa có chút sưng đỏ , Tiêu Thần tự trách, nếu như không phải là mình rời đi, Hạ Toa làm sao có thể bị Thẩm Thu Linh đánh đây?

“Chuyện này không có liên quan tới anh , cô ấy vốn là nhìn em không vừa mắt, em nghĩ chắc cô ấy biết trước kia em và Tần Lạc ở chung một chỗ, hiện tại muốn ra oai với em thôi .” Hạ Toa vén tóc ra sau tai , không thèm để ý nói qua.

“Vậy chúng ta không nói cái này, chúng ta đi dạo đến tối thì quay về , anh biết nơi này có mấy chợ đêm rất hay .” Nhìn khóe miệng Hạ Toa khẽ giơ lên điềm tĩnh , Tiêu Thần lấy lòng nói qua.

” Vâng.” Cô lần đầu tiên tới cũng không biết nơi nào , nhìn bộ dạng Tiêu Thần chắc đã tới nhiều lần, cứ để cho hắn sắp xếp .

“Vậy chúng ta ở bên ngoài ăn khuya rồi mới về ?” Thấy Hạ Toa cũng không có phản đối, Tiêu Thần có chút được voi đòi tiên thử thăm dò.

” Vâng , Tiêu đại gia, bây giờ có thể đi sao!” Nhìn ánh mắt Tiêu Thần có chút chờ đợi , Hạ Toa không khỏi bật cười, đem hòm thuốc để lên trên bàn, thúc giục.

Nhìn Hạ Toa cười như hoa nở , Tiêu Thần cũng ngây ngốc cười cười, có chút nghịch ngợm sôi nổi hướng cửa chạy đi. Chỉ là hắn mải nhìn Hạ Toa , không có chú ý , một cái đụng phải tay nắm cửa, nhất thời nhe răng trợn mắt .

“Ha ha ha ha ha, anh không để ý à ? Anh đau không ?” Hạ Toa không nhịn được cười lên ha hả, vội vàng đi tới ân cần hỏi thăm.

“Không có việc gì, đi thôi.” Nhìn Hạ Toa đi ra cửa , Tiêu Thần theo bản năng vuốt vuốt eo ếch, nhếch miệng hít một ngụm lãnh khí, nghĩ thầm, buổi tối nhất định là một nốt bầm đen thật lớn đây.

“Thật không có việc gì sao?” Hai người đi vào thang máy, Hạ Toa nhìn Tiêu Thần không khỏi lần nữa hỏi thăm, bình thường khi cô đụng vào bàn cảm giác đau muốn chết , huống chi là đụng vào tay nắm cửa bằng thép .

“ Thật không sao .” Nhìn số thang máy , Tiêu Thần dắt tay Hạ Toa , chờ đợi cửa thang máy mở.

“Thật sự ? .” Hạ Toa nhìn Tiêu Thần, không nhịn được lại dặn dò.

“Hai người muốn đi ra ngoài?” Thấy Hạ Toa và Tiêu Thần tay nắm tay đi vào thang máy, sắc mặt Tần Lạc có chút không vui, thế giới này thật đúng là khéo, hắn chỉ là xuống lấy ít đồ, cũng có thể thấy hai người thân mật.

” Ừ , đi ra ngoài đi dạo một vòng.” Hạ Toa có chút xấu hổ nhìn Tần Lạc nhàn nhạt đáp lại.

” Ừm, chơi thật vui nhé .” Tần Lạc nhìn Tiêu Thần, quay đầu lại đối với Hạ Toa dịu dàng nói.

Nhìn Tần Lạc trong mắt lóe lên ưu thương, Hạ Toa không nói gì chỉ là gật đầu một cái, muốn tránh thoát tay Tiêu Thần , tuy nhiên lại bị Tiêu Thần phát hiện cầm tay cô thật chặt.

“Vậy chúng tôi đi trước.” Thấy Tần Lạc chăm chú nhìn Hạ Toa, Tiêu Thần hướng về phía Tần Lạc nói.

Nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, Tần Lạc cũng không nói lời nào, liếc mắt Tiêu Thần một cái, thẳng hướng thang máy đi tới.

Nhìn Tần Lạc thoáng qua, cô có rất nhiều lời muốn hỏi Tần Lạc nhưng không có mở miệng, cũng không có quay đầu lại.

91. Q.2 - Chương 36

Tần Lạc đứng ở bên cửa sổ, ngắm nhìn đường phố dưới lầu , bây giờ đã sắp mười hai giờ rồi, nhưng Hạ Toa vẫn chưa về, hắn có chút tâm thần không yên, hắn cũng biết mình làm như vậy là không tốt, thân phận hắn bây giờ coi như còn yêu Hạ Toa thì thế nào đây? Mặc dù hắn không yêu Thẩm Thu Linh , nhưng cô mới là vị hôn thê của hắn, coi như hắn không thích, cũng không còn biện pháp cự tuyệt.

Tuần sau hắn phải trở về thành phố S , về công ty rồi, Thẩm Thu Linh cũng đi theo hắn về, nhớ tới chuyện này trong lòng hắn thật không thoải mái. Hắn cũng đã đính hôn, về phần phải cấp bách canh người ta như vậy sao? Vốn là muốn thừa dịp trở về thành phố S sẽ nói chuyện với Hạ Toa một chút, cho dù đến cuối cùng hai người không thể đến với nhau , vậy cũng có thể làm bạn bè , nhớ tới bộ dạng Thẩm Thu Linh hai ngày nay nhằm vào Hạ Toa . Hắn thật không cách nào tưởng tượng đến lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì.

” Tần Lạc , anh còn chưa ngủ sao?” Thẩm Thu Linh từ trong phòng tắm đi ra, trên người chỉ quấn một cái khăn tùy thời có thể cởi sạch , vừa lau tóc, vừa đi đến bên giường ngồi xuống, nhìn Tần Lạc ngơ ngác đứng ở bên cửa sổ, hỏi thăm.

” Em ngủ trước đi.” Tần Lạc cũng không quay đầu lại, có chút không nhịn được nói. Hạ Toa cùng Tiêu Thần đến bây giờ cũng không trở lại, hắn làm sao có thể ngủ ?

“Tần Lạc , không còn sớm, chúng ta ngủ đi.” Thẩm Thu Linh cũng không nổi giận, cũng không để ý giọng điệu lạnh lẽo của Tần Lạc , cô đã ở Tần gia cũng hơn nửa tháng, nhưng Tần Lạc cũng không có đụng tới cô . Mấy ngày nay hai người mặc dù sống chung một phòng, hơn nữa cô cũng không chỉ một lần ra ám hiệu cho hắn, nhưng Tần Lạc chính là đều không đụng đến cô, nếu như không biết hắn đã từng cùng Hạ Toa ở chung một chỗ , cô thật cho là Tần Lạc là một tên GAY !

“Em ngủ trước đi.” Nhìn Thẩm Thu Linh rúc vào bên cạnh mình , Tần Lạc có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể nhẹ nhàng khuyên bảo .

“Chẳng lẽ em không xinh đẹp ?” Thẩm Thu Linh kéo nhẹ chiếc khăn tắm, cả người cứ như vậy không mảnh vải che thân đứng ở trước mặt Tần Lạc hỏi thăm.

“Đừng như vậy, hôm nay anh rất mệt mỏi.” Tần Lạc nhặt lên khăn tắm , khoác ở trên người Thẩm Thu Linh , an ủi cô. Hắn không phải cọc gỗ, nếu như nói thấy dáng người có lồi có lõm của Thẩm Thu Linh mà một chút cảm giác không có đó là không thể nào, nhưng nghĩ tới Hạ Toa giờ phút này đang ở cùng một chỗ với Tiêu Thần , trong lòng hắn chỉ có một ý tưởng đó là đố kỵ

.

“Vì sao lại đối với em như vậy, cô ấy phục vụ anh thế nào , em cũng có thể làm vậy .” Thấy Tần Lạc ba lần bốn lượt từ chối mình , Thẩm Thu Linh uất ức nhìn Tần Lạc.

“Đừng như vậy được chứ? Hôm nay anh thật sự rất mệt mỏi.” Nhìn bộ dạng điềm đạm đáng yêu của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc thở dài, đẩy cô ra đi vào phòng tắm.

Nhìn Tần Lạc đi vào phòng tắm, Thẩm Thu Linh cũng quay về trên giường, cởi khăn tắm nằm trên giường, cô cũng không tin, dáng người cô như vậy mà không khơi gợi được hứng thú của Tần Lạc .

Tiếng nước chảy rào rào vang lên , Tần Lạc đốt một điếu thuốc, ngồi ở trên bồn cầu, lẳng lặng rút ra, hắn chưa từng nghĩ tới Thẩm Thu Linh sẽ làm ra hành động như vậy . Tuy nói mấy ngày nay thái độ của cô đối với Hạ Toa thật không tốt, nhưng là đối với người khác vẫn rất có lễ phép, làm cho hắn cảm giác cô vẫn là ôn tồn nho nhã, biết phân biệt , thật không có biện pháp đem chuyện mới vừa rồi liên hệ tới cô .

Hạ Toa cho đến bây giờ không có trở lại, chẳng lẽ Tiêu Thần cố ý, sau đó ở bên ngoài đem cô ấy ... nghĩ tới đây Tần Lạc không khỏi rùng mình một cái, vội ném mẩu thuốc lá, từ trong túi lấy điện thoại di động ra, bấm số của Tang Thuyết hỏi.

"Tang Thuyết , Hạ Toa đã về chưa ?" Điện thoại mới vừa có người nghe , Tần Lạc liền liên tục không ngừng hỏi thăm.

"Còn chưa có, mới vừa rồi gọi điện thoại nói muốn đi chợ đêm xong mới trở về. Có việc gì thế?" Tang Thuyết nghe giọng điệu lạnh nhạt mà bình tĩnh của Tần Lạc truyền đến cứ như đang vụng trộm hỏi thăm.

"Không có gì, em chỉ là có chút lo lắng." Nghe được Tang Thuyết trả lời, Tần Lạc trong lòng lành lạnh, lại bắt đầu mò mẫm suy nghĩ.

"Bọn họ trở lại, chị cúp máy đây ." Tang Thuyết nói xong cũng vội vã cúp điện thoại.

Nghe trả lời, Tần Lạc rốt cuộc thở dài một hơi, đưa điện thoại di động thả lại trong túi, duỗi lưng một cái, cảm thấy cả người rất mệt mỏi, vọt vào tắm, đi ra phòng tắm, nằm đến trên giường, cũng không nói với Thẩm Thu Linh câu nào , đầu hơi dính gối liền ngủ mất .

Nhìn Tần Lạc thở to ngủ ở bên cạnh , Thẩm Thu Linh tức muốn chết, nhưng mà lại không thể làm gì , xem ra hôm nay mỹ nhân kế lại thất bại, tất cả chỉ có thể đợi ngày mai lại nói tiếp.

92. Q.2 - Chương 37

Tiêu Thần đem đồ ăn vặt để lên trên bàn , có chút buồn bực nhìn Tang Thuyết , từ lúc hắn về tới vẫn nhìn chằm chằm vào mình , có chút hoài nghi quay đầu , nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

" Hạ Toa , trên mặt anh có vết bẩn sao?"

"Không có, làm sao vậy ?" Hôm nay đi chơi thật thoải mái , cũng ăn đủ rồi, những đồ ăn vặt ở chợ đêm thật đúng là không phải chỗ nào cũng có . Cô và Tiêu Thần hai người quả thật giống như hai đứa trẻ to xác , ăn uống thoải mái ..., tuyệt không chú ý đến hình ảnh.

"Không còn sớm, cậu đi tắm đi, ba cậu vừa đi tìm cậu đó , tắm một cái rồi chạy nhanh qua đi , toàn mùi mồ hôi ." Nhậm Kiến cau mày nhìn Tiêu Thần thúc giục, tiểu tử này đi chơi với Hạ Toa , lại muốn hắn ở nhà chịu trận.

"Tiểu di, cái này ăn thật ngon nha." Hạ Toa từ trên bàn cầm lên một xâu đồ ăn không biết là món gì đưa tới trước mặt Tang Thuyết , giống như hiến vật quý nói.

"Mặt của em sao vậy ?" Hạ Toa lơ đãng , mắt tinh Tang Thuyết liền phát hiện vấn đề, rõ ràng hai bên má không giống nhau, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là Tiêu Thần đánh người rồi, hay là Hạ Toa và Tần Lạc động thủ, bằng không Tần Lạc làm sao lại đột nhiên gọi điện thoại cho cô đây?

"Không có gì, là em không cẩn thận ." Hạ Toa có chút xấu hổ lui về phía sau , nhàn nhạt nói qua.

Thấy Hạ Toa không muốn nhiều lời, Tang Thuyết cũng không hỏi tới, dù sao một hồi vào trong phòng, có thời gian từ từ hỏi, cô cũng không tin mình hỏi không ra , đề ra nghi vấn loại chuyện như vậy cô vẫn còn có chút tự tin .

" Em đi trước tìm ba, mọi người từ từ ăn, Hạ Toa ngủ sớm một chút ." Tiêu Thần thay quần áo xong vội vã ra cửa, lúc đóng cửa quay đầu lại , cố ý dặn dò Hạ Toa

Lầu ba trong một gian phòng, giờ phút này chính là đang truyền tới từng tiếng gầm gừ, hoàn hảo cái khách sạn này hiệu quả cách âm tốt vô cùng, bằng không hàng xóm cũng không có biện pháp ngủ, Tiêu Thần cúi thấp đầu đứng ở một bên, đứng ở bên cửa sổ khiển trách Tiêu Thần là cha của hắn Tiêu Quỳnh.

" Con giỏi nhỉ , hiện tại gan lớn rồi, ngay cả ba nói con cũng không nghe đúng không ?" Ngày hôm qua đã dặn đi dặn lại bảo hắn sáng sớm đến gặp mình, vốn là muốn giới thiệu cho hắn mấy đối tác làm ăn , không thể nghĩ đến giờ này mới trở về, như thế này là sao?

" Ba , ba cũng biết con không thích dựa dẫm ." Thật ra thì dùng đầu ngón chân hắn cũng có thể đoán được, cha hắn không phải giới thiệu đối tác làm ăn với hắn thì chính là giới thiệu mấy cô con gái hay cháu gái của mấy người đó , vô luận bên nào thì hắn cũng cảm thấy vô cùng nhàm chán.

"Con còn lý luận? Ba đồng ý con và cô bé kia lui tới, không có nghĩa là ba sẽ để cho hai người ở chung một chỗ." Nhìn mặt Tiêu Thần, Tiêu Quỳnh cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu, chỉ là trên mặt vẫn giả bộ có khí thế của một người làm cha.

"Ba, có một số việc con phải nói cho ba biết, con đã để ý người phụ nữ nào thì cho dù ba có phản đối vậy cũng vô dụng, con không dễ dàng buông tha, nếu như có một ngày cô ấy cam tâm tình nguyện ở bên cạnh con , coi như để cho con buông tha toàn thế giới này con cũng không chút do dự." Nhớ tới Hạ Toa, Tiêu Thần trong lòng liền ấm áp, mặc dù bọn họ bây giờ chỉ là quan hệ bạn bè , nhưng là hắn tin tưởng ông trời đền bù cho người cần cù, cũng tin tưởng Hạ Toa không phải người mù, một ngày nào đó sẽ bị hắn cảm động.

"Tiểu tử ngươi, nếu như con thật muốn cùng nó ở chung một chỗ, con nên suy nghĩ một chút như thế nào mới có thể để cho nó có một cuộc sống tốt hơn, con bây giờ kiếm tiền cũng không đủ cho bản thân mình , vậy con cảm thấy con có năng lực để cho nó có một cuộc sống tốt hơn sao?" Tiêu Quỳnh vỗ vỗ bả vai Tiêu Thần nói qua.

"Ba , con hiểu, con sẽ chứng minh cho ba xem, con có thể sống rất tốt, dựa vào năng lực của chính mình." Tiêu Thần suy nghĩ lời nói của cha mình , gật đầu một cái ứng thừa.

"Vậy thì về công ty bắt đầu từ công việc thấp nhất ." Nhìn Tiêu Thần rơi đến cái bẫy của mình , Tiêu Quỳnh không khỏi bật cười, hắn vẫn muốn Tiêu Thần về công ty, thế nhưng tổ tông mỗi lần đều cự tuyệt, hiện tại thì tốt rồi không dễ dàng có cơ hội này, hắn cũng sẽ không bỏ qua .

"Biết, chẳng qua con không muốn ở Tổng Công Ty, con muốn ở lại thành phố S , ở trong công ty mới của chúng ta ." Hắn không phản đối đi công ty, nhưng hắn không thể không thấy Hạ Toa , thời gian này hắn giống như đã thành thói quen, thói quen mỗi ngày đều có thể thấy Hạ Toa, thói quen mỗi ngày nói chuyện với cô.

"Tốt, cố gắng duy trì." Chỉ cần Tiêu Thần đồng ý vào công ty là tốt rồi, về phần cái khác hắn thật cũng không để ý.

"Cha, không có chuyện gì , con đi trước ." Vì phòng ngừa Tiêu Quỳnh tiếp tục , Tiêu Thần vội ngăn lại đề tài, hắn cũng không nguyện ý nghe tiếp , lăn qua lộn lại cứ như vậy mấy câu nói, sớm chán nghe rồi.

93. Q.2 - Chương 38

Nhìn phong cảnh quen thuộc trước mắt , tâm tình Hạ Toa vốn là đè nén cũng đã khá nhiều, nhìn gương mặt Tiêu Thần bên cạnh hai mắt như con gấu trúc không khỏi hì hì một tiếng bật cười.

"Chuyện gì buồn cười vậy, nói ra cho anh nghe với !" Nhìn khuôn mặt tươi cười của Hạ Toa , Tiêu Thần xoa xoa hai mắt ê ẩm , hỏi thăm. Ngày hôm qua hắn cơ hồ là không ngủ , mới vừa nằm xuống , đồng hồ báo thức liền vang lên.

"Anh thích em thật sao?" Mặc dù trong lòng cô rất rõ ràng, nhưng cô vẫn muốn xác nhận, đêm qua cùng Tang Thuyết hàn huyên , cô cũng suy nghĩ rất nhiều, không thể phủ nhận, trong lòng cô vẫn thích Tần Lạc, nhưng vậy thì có thể làm gì ? Tiêu Thần đối với cô quả thật cũng rất không tệ, chẳng thà tiếp nhận xem một chút, có lẽ cô sẽ từ từ yêu hắn cũng không nhất định.

"Đương nhiên là thật." Nhìn gương mặt phớt tỉnh của Hạ Toa , Tiêu Thần mặc dù không hiểu tại sao Hạ Toa lại hỏi như vậy , nhưng là vẫn không chút do dự gật đầu một cái.

"Tiểu di nói anh là một người đàn ông không tệ, để cho em suy nghĩ thật kỹ , em cảm thấy quả thật có thể suy tính một chút." Hạ Toa hướng Tiêu Thần dí dỏm trừng hai mắt, có chút ngượng ngùng nói .

“Thật sao? Thật sẽ xem xét sao?” Nghe lời này, Tiêu Thần vội dừng xe ở ven đường, xoay người, vẻ mặt thành thật nhìn Hạ Toa xác nhận , hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý , nhưng thật không nghĩ tới Hạ Toa thế nhưng lại chủ động nói đến chuyện này .

“Đương nhiên là thật.” Nhìn bộ dạng Tiêu Thần luống cuống , Hạ Toa tới gần phía trước, hôn một cái lên gò má của Tiêu Thần , nhìn dáng vẻ hắn hoang mang sợ hãi , che miệng khẽ cười.

Tiêu Thần theo bản năng sờ sờ gò má của mình, ôm cổ Hạ Toa, chủ động hôn lên môi của cô, cái hôn này, không giống với cái hôn trộm trên sân thượng kia , mà là chân chính thuộc về hai người lần đầu tiên tiếp xúc thân mật, thỉnh thoảng dịu dàng, thỉnh thoảng bá đạo, vẫn hôn cho đến khi hai người cũng không thở nổi, lúc này mới kết thúc. Nhìn Hạ Toa đỏ bừng cả khuôn mặt , Tiêu Thần hả hê cười cười. Đạp chân ga, tiếp tục lên đường.

Nhìn Tiêu Thần bộ dáng hả hê, Hạ Toa trong lòng rất hối hận, sớm biết như vậy cô cũng không trêu chọc hắn, hiện tại tốt rồi, ngược lại để cho hắn chiếm tiện nghi .

Mở gương trước mặt ở tay lái phụ , nhìn môi mình có chút sưng đỏ , Hạ Toa bất đắc dĩ cười cười.

Nhìn Hạ Toa nhắm mắt dưỡng thần , Tiêu Thần ở bên trong lòng có chút thấp thỏm, mới vừa rồi kích động hôn Hạ Toa, mặc dù nụ hôn này rất đáng được hưởng , nhưng là mới vừa rồi mình quả thật quá vọng động rồi, nếu không biết sẽ cảm thấy hắn là tên dê xồm.

Một hồi chuông dễ nghe cắt đứt suy nghĩ của Tiêu Thần , Hạ Toa từ trong túi tiền lấy ra điện thoại di động, dụi dụi mắt nghe điện thoại.

” Hạ Toa, Hạ Toa ,mình muốn đính hôn.” Còn chưa chờ Hạ Toa mở miệng, giọng nói kích động của Tô Mạc đã truyền đến.

“Đính hôn, với ai?” Hạ Toa nhíu nhíu mày, cô và Tô Mạc cũng ba bốn tháng không thấy đi, thế nào nhanh như vậy muốn đính hôn? Chẳng lẽ Tô Mạc và Tống Tử Phong đến với nhau rồi hả ?

” Một người bạn trên mạng, tên là Khiếu Thiên Nhai .” Tô Mạc có chút ngượng ngùng nói .

“Bạn trên mạng ?” Hạ Toa không khỏi hỏi lại , cùng bạn trên mạng đính hôn, trời ạ, cuộc đời này là thế nào?

“Đúng, cũng coi là fan hâm mộ mình thôi.” Tô Mạc suy nghĩ một chút còn nói.

“Có đáng tin không ? Đã tìm hiểu kỹ sao?” Nghe được Tô Mạc nói như vậy, Hạ Toa không khỏi lấy tay nâng trán, hoàn hảo là đính hôn, nếu là nói kết hôn cô thật sẽ cho rằng mình đang nằm mơ .

“Ai u, người này làm sao mà không lãng mạn tẹo nào .” Tô Mạc có chút oán trách nói qua.

“Tiểu thư, đính hôn, chẳng lẽ người kia rốt cuộc là thân phận như thế nào cũng không biết hả ?” Cái này chẳng lẽ chính là bị tình yêu làm hôn mê đầu óc hay sao? Không phải vẫn thích Tống Tử Phong sao? Làm sao đột nhiên nghĩ thông suốt vậy ? Hay là bị cái gì kích thích? Trong lúc nhất thời, rất nhiều ý niệm lộn xộn lung tung quanh quẩn ở trong đầu Hạ Toa , cô thật sự không có biện pháp tiếp nhận.

“Không nói với cậu, ba ngày sau mình trở về thành phố , mình dẫn hắn đến mời cậu ăn cơm .” Không đợi Hạ Toa nói chuyện, Tô Mạc cũng đã vội vã đã cúp điện thoại.

“Tiêu Thần, mới vừa điện thoại anh cũng đã nghe đi, không phải là em nằm mơ chứ.” Nhìn điện thoại ở trong tay, Hạ Toa nhất thời chưa tỉnh hồn lại, nhìn Tiêu Thần bên cạnh hỏi thăm.

“Không phải là ảo giác, không phải nằm mơ, Tô Mạc muốn đính hôn với bạn trên mạng .” Tiêu Thần lắc đầu một cái, tổng kết lại mà nói.

94. Q.2 - Chương 39

Hạ Toa ngồi ở trên giường, vươn vươn lưng mỏi, nhìn gian phòng trống trải , có chút mất mác, tầm mắt chuyển tới nơi còn có thể cảm thấy bóng dáng Tần Lạc tồn tại, nhưng tất cả đều không trở về được.

Chuông cửa kêu leng keng , cắt đứt suy nghĩ của Hạ Toa , nhìn đồng hồ, gãi gãi đầu , đi xuống lầu mở cửa.

“Anh dậy sớm vậy ? Đợi em thay quần áo .” Thấy Tiêu Thần đứng ở ngoài cửa , Hạ Toa còn buồn ngủ nói, đi lên lầu.

“Từ từ đi, không vội vàng .” Tiêu Thần đóng cửa lại, đổi giày, hướng về phía bóng lưng Hạ Toa nói.

Mặc dù là lần đầu tiên tới, nhưng giống như tới rất nhiều lần , Tiêu Thần quen cửa quen nẻo đi vào phòng bếp, từ trong tủ bát lấy ra chén , đem đồ ăn mới mua chuẩn bị thỏa đáng, để vào trên bàn ăn. Lại từ trong tủ lạnh lấy ra sữa tươi, rót một ly.

“Anh là bảo mẫu nhà em sao?” Hạ Toa từ trên lầu đi xuống , thấy đồ ăn trên bàn , không khỏi nhạo báng Tiêu Thần .

“Nếu như em nguyện ý, anh chính là bảo mẫu của em .” Nhìn Hạ Toa ngồi ở bên cạnh bàn ăn điểm tâm , Tiêu Thần cười hì hì nói qua.

“Ăn ngon thật, anh cũng ăn đi .” Hạ Toa gắp lên một chiếc bánh bao hấp đưa đến bên khóe miệng Tiêu Thần nói.

Bánh bao hấp không phải ngọt, nhưng là ăn ở trong miệng Tiêu Thần so mật còn ngọt hơn , đặc biệt là Hạ Toa cũng không có đổi đũa, vẫn cầm cặp đũa đó gắp đồ ăn, không để ý đôi đũa đó cô đang ăn rồi.

“Ăn ngon no bụng quá!” Hạ Toa xoa tay vỗ vỗ bụng mình .

“Còn nửa ly sữa tươi em không uống sao?” Nhìn trên bàn còn dư lại nửa ly sữa tươi, Tiêu Thần hỏi Hạ Toa.

“Uống không được, nếu không anh uống hết đi, sữa tươi này rất đắt tiền, bỏ đi thật lãng phí.” Hạ Toa chỉ là thuận miệng vừa nói như thế, không nghĩ tới Tiêu Thần lại thật sự đem nửa ly sữa tươi uống một hơi cạn sạch.

Nhìn Tiêu Thần bận trước bận sau thu dọn cái bàn , Hạ Toa ánh mắt có chút đăm chiêu , trong thoáng chốc giống như lại thấy được bóng dáng Tần Lạc .

“Hạ Toa, chúng ta có thể lên đường sao?” Nhìn Hạ Toa có chút ngẩn người , Tiêu Thần đưa tay ở trước mắt của cô quơ quơ, dịu dàng hỏi.

“A, em đi lấy túi sách.” Nhìn gương mặt Tiêu Thần xuất hiện tại trước mặt của mình thì Hạ Toa lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hướng về phía Tiêu Thần nói.

Nhìn Hạ Toa vội vã rời đi, Tiêu Thần bất đắc dĩ cười cười, đi tới cửa đổi giày. Cho tới nay đều là phụ nữ chủ động theo đuổi hắn, phục vụ hắn. Sau khi gặp phải Hạ Toa , tất cả giống như đã thay đôi , hắn cũng hiểu thì ra là chỉ cần có thể thấy khuôn mặt tươi cười của cô , như vậy tất cả mọi việc mình làm đều là đáng giá.

“Một hồi anh xem một chút Khiếu Thiên Nhai hộ em nhé , xem hắn rốt cuộc có đáng tin cậy không .” Hạ Toa mặc cho Tiêu Thần dắt tay của cô, hai người đi xuống tầng ngầm, lên xe trước, Hạ Toa nhìn Tiêu Thần dặn dò .

” Ừ, anh nhất định tranh thủ đem mười tám đời tổ tông nhà hắn cũng hỏi lên có được hay không?” Nhìn bộ dạng khẩn trương của Hạ Toa , Tiêu Thần không khỏi nhạo báng.

“Ghét, anh cười nhạo em à?” Hạ Toa bĩu môi, hướng Tiêu Thần hừ lạnh.

“Công việc của em sao rồi ?” Lái xe ra khỏi gara, Tiêu Thần nhìn Hạ Toa còn quệt mồm thở phì phò hỏi thăm.

“Buổi sáng gọi điện thoại xin nghỉ rồi , em mới không muốn tiếp tục ở lại công ty làm cho người ta chế giễu .” Nhớ tới bên đầu điện thoại kia có chút thanh âm cười nhạo , cô tức giận cũng không làm được gì .

“Vậy bây giờ có tính toán gì không ?” Hắn rất muốn Hạ Toa đến công ty của hắn, nhưng lại không có biện pháp nói thẳng, chỉ có thể thử dò xét rồi tính .

“Em học tài vụ và kế toán chuyên nghiệp, nhưng mà em lại không muốn làm tài vụ, tìm công việc thư ký mà làm thôi, nếu là không thích hợp cùng lắm thì đi bán hàng ở cửa hàng của Hàn Dạ , dù thế nào đi nữa lần trước anh ấy đã đồng ý với em rồi .” Hạ Toa suy nghĩ một chút nhàn nhạt nói qua.

Đầu năm nay tìm việc làm cũng dựa vào quan hệ, có bối cảnh trình độ học vấn chỉ là một trang giấy, vẫn bị người ta áp bức bóc lột, thậm chí còn phải đi đêm mới xin được vào làm

“ Anh biết một công ty, đang tuyển người, làm chuyên viên em có muốn làm không ?” Nhìn Hạ Toa có chút mất mác , Tiêu Thần tiếp tục thử thăm dò.

“Cách nhà em gần không? Anh biết con người của em không có nhận biết phương hướng .” Cô hiện tại cũng đã hiểu , có người ở công ty để dựa dẫm , còn hơn so với một mình một người một ngựa mạnh hơn nhiều, cuộc đời này người hay là muốn thực tế chút.

“Có xe bus, cách nhà em nửa giờ.” Thấy bộ dạng Hạ Toa một bộ có thể thử xem , Tiêu Thần nhàn nhạt cười.

“Vậy thì tốt, em đi, anh và người ta có quen biết à . Đầu năm nay có quan hệ mà không cần là người ngu.” Hạ Toa nhìn Tiêu Thần dặn dò .

“Vậy nếu như anh nói đó là công ty của nhà anh , em còn muốn đi sao?” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tiêu Thần ngẩn người một chút, sớm biết Hạ Toa nghĩ thông suốt vậy hắn còn phí nhiều miệng lưỡi như vậy làm gì?

“Đi, tại sao không đi.” Cô ở đây không công việc cũng mau miệng ăn núi lở rồi, có công việc đương nhiên là muốn đi.

“Được rồi, thứ hai tuần sau anh tới đón em đi công ty phỏng vấn, yên tâm đi chỉ là hình thức mà thôi.” Sợ Hạ Toa lo lắng, Tiêu Thần giải thích.

“Ừ, cám ơn anh .” Mặc dù trong lòng có chút khinh bỉ mình, nhưng thực tế thì rất tàn khốc , mặc dù chỉ cần cô mở miệng, Tiêu Thần tuyệt đối sẽ cho cô đầy đủ tiền xài, nhưng là như vậy cô tiêu tiền sẽ không an lòng, mặc dù nói công việc này cũng là hắn giới thiệu, nhưng ít ra đây là mình lao động mà có được.

“Đừng khách khí, vào công ty xong , cố gắng làm tốt.” Xác nhận Hạ Toa sẽ đi công ty, Tiêu Thần lúc này mới yên lòng lại, hắn lo lắng Hạ Toa không muốn tiếp nhận ý tốt của hắn, chỉ là hoàn hảo Hạ Toa cũng không có cự tuyệt.

95. Q.2 - Chương 40

Hai người câu được câu không trò chuyện, đi ra rất nhanh tới nơi hẹn với Tô Mạc , hai người dừng xe, vừa bước vào quán cà phê, Tô Mạc cũng đã đứng lên hướng hai người vẫy tay, một chút cũng không có để ý bởi vì mình là người nổi tiếng mà phải chú ý hình tượng.

“Xem ra tâm tình rất tốt a.” Hạ Toa và Tiêu Thần đi tới, ở trước mặt Tô Mạc ngồi xuống, nhìn một chút người đàn ông ngồi ở bên cạnh , khẽ mỉm cười nhạo báng.

“Chẳng phải mình vội tới giới thiệu cho cậu sao, anh ấy là Doãn Tường, ba mươi tuổi , làm kinh doanh cảng .” Tô Mạc cười híp mắt nhìn Doãn Tường ngồi bên cạnh , ngọt ngào nói qua.

“Xin chào, tôi là Hạ Toa bạn thân của Tô Mạc, đây là bạn tôi Tiêu Thần.” Hạ Toa hướng Doãn Tường gật đầu một cái, chỉ chỉ Tiêu Thần ngồi ở bên cạnh mình giới thiệu.

“Xin chào, Tiêu đại thiếu.” Doãn Tường hướng Hạ Toa gật đầu một cái, nhìn Tiêu Thần cười nhạt, nói qua.

“Xin chào, Doãn Tam Thiếu.” Tiêu Thần giống nhau hướng về phía Doãn Tường cười cười, nhàn nhạt đáp lại.

Nhìn bộ dạng hai người , Hạ Toa và Tô Mạc đều không hẹn mà cùng nhìn người bên cạnh mình, gương mặt tò mò, thế giới này có phải nhỏ quá hay không ? Thế nào mà từ đông đến tây đều biết nhau đây?

“Trong câu lạc bộ đã gặp mặt vài lần.” Nhìn khuôn mặt đầy hồ nghi của Hạ Toa , Tiêu Thần vội giải thích. Hắn nghe nói Doãn Tường muốn cưới , vốn là vẫn còn đang suy nghĩ rốt cuộc là người phụ nữ nào có sức quyến rũ lớn như vậy . Thì ra là, thế giới này thật sự rất nhỏ.

“Ừ, trên phương diện làm ăn cũng có lui tới, mấy tháng không thấy anh và Nhậm Kiến xuất hiện tại Câu Lạc Bộ, còn tưởng rằng nhóm Tứ thiếu giải tán chứ ? Không nghĩ tới anh lại đang ở đây .” Doãn Tường nhìn Hạ Toa, xấu bụng cười cười.

“Chẳng phải cậu lợi hại hơn sao , âm thầm muốn kết hôn.” Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Doãn Tường, Tiêu Thần cũng không giả suy tư đáp lại.

” Em xem hay là chúng ta vào phòng riêng đi , ngồi ở đại sảnh , một hồi nhiều người, nói chuyện cũng không thoải mái .” Nhìn bộ dạng hai người chuyện trò vui vẻ , Hạ Toa nhìn đồng hồ, hỏi thăm ý kiến của Tô Mạc , mặc kệ nói thế nào dù gì Tô Mạc cũng là người nổi tiếng , đến lúc đó người càng nhiều nhất định sẽ bị nhận ra.

“Ừ, mình cũng định thế , vốn là ngồi ở đây chính là vì chờ hai người tới.” Tô Mạc gật đầu một cái, vừa nói vừa đứng lên.

“Không bằng đi nhà hàng khác , hai người chạy xe tới sao?” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa đề nghị , từ dưới lầu đổi lên trên lầu tựa hồ cũng không có gì cần thiết, chẳng bằng đổi lại nhà hàng khác.

“Cũng tốt, không phải anh có một căn biệt thự ở khu náo nhiệt nhất thành phố sao? Mang em đi thăm một chút .” Doãn Phi nhìn Tiêu Thần đề nghị , hắn vẫn luôn đang tìm cơ hội hy vọng có thể kết thân với Tiêu Thần , nếu như Doãn gia có thể dựa vào Tiêu gia cây to này, như vậy hôn sự giữa hắn và Tô Mạc cũng sẽ không bị người trong nhà có quá nhiều câu oán hận rồi.

“Tốt, dĩ nhiên không có vấn đề.” Tiêu Thần ôm Hạ Toa gật đầu đáp lời, dẫn đầu đi ra cổng đi.

“Anh không phải chỉ có biệt thự ở vùng ngoại sao? Khi nào có cả ở trong thành phố rồi hả ?” Hai người đi tới ngoài cửa, Hạ Toa có chút nghi ngờ hỏi thăm, mặc dù biết bọn họ có vài chỗ bất động sản đó là chuyện rất bình thường, nhưng hắn cũng không phải thường ở tại đây vậy muốn nhiều nhà như thế làm gì à?

“Phòng ở kia cách công ty tương đối gần, ba anh gần đây mới mua.” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa kiên nhẫn giải thích.

“Em chỉ tùy tiện nói một chút , không cần giải thích cẩn thận như vậy .” Thấy Tiêu Thần kiên nhẫn cẩn thận vì mình giải thích, Hạ Toa đột nhiên cảm thấy mình rất nhiều chuyện , cô và Tiêu Thần hiện tại chẳng qua là bạn bè bình thường thôi, mình giống như nữ chủ nhân giống nhau hỏi lung tung này kia.

“Vậy anh cũng tùy tiện giải thích .” Thấy bộ dạng Hạ Toa có chút xấu hổ , Tiêu Thần sờ sờ tóc của cô, nhạo báng mình. Thật ra thì hắn rất vui mừng, Hạ Toa có thể hỏi hắn chính là không coi hắn là người ngoài.

“Xe tới rồi, đi thôi.” Doãn Phi và Tô Mạc đi ra, hướng về phía hai người nói.

“Chiếc xe màu bạc này là của hai người ?” Nhìn chiếc xe thể thao mui trần màu bạc trắng xuất hiện tại trước mặt của mình, Hạ Toa hai mắt tỏa sáng, hướng về phía Tô Mạc cười cười.

Cô vẫn luôn đang suy nghĩ Tô Mạc sẽ coi trọng người như thế nào? Không thể nghĩ đến là một công tử con nhà giàu , kể từ khi biết Tần Di và Tang Thuyết thì cuộc sống của cô cũng thay đổi, trước kia khó có thể nhìn thấy những thiếu gia con nhà giàu , hiện tại tùy tiện trông thấy.

96. Q.2 - Chương 41

Mấy người đi rất nhanh đến căn biệt thự của Tiêu Thần tại khu phố náo nhiệt nhất của thành phố S , chạy xe thẳng vào gara xong mấy người trực tiếp đi thang máy lên trên nhà . Đối với cuộc sống như này thì Tiêu Thần và Doãn Phi đã sớm tập mãi thành thói quen, nhưng là đối với với Hạ Toa và Tô Mạc mà nói, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy , hai người có một ít hưng phấn nho nhỏ ở một bên nói chuyện không ngừng.

“Dì Trương , dì đi chuẩn bị hoa quả ướp lạnh , tôi tự pha coffee .” Thấy dì Trương quản gia từ bên ngoài đi vào, Tiêu Thần nhàn nhạt phân phó .

” Vâng, cậu chủ ” Dì Trương nhìn hai người ngồi ở trên ghế sa lon líu ríu nói chuyện không ngừng một chút không khỏi lắc đầu một cái, đáp một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

” Bà dì quản gia nhà anh dường như quản hơi nhiều!” Nhìn bóng lưng dì Trương rời đi , Doãn Tường có chút không vui nói qua.

“Thôi, đừng nghĩ nhiều.” Đối với biểu tình mới vừa rồi của dì Trương hắn cũng nhìn thấy, nhưng mà hắn không muốn nói trước mặt mọi người để cho cô khó chịu, nghĩ lén lút đi nói, không nghĩ tới Doãn Tường thế nhưng cũng nhìn thấy.

“Em hi vọng không có lần sau.” Doãn Tường nhìn một chút Tô Mạc ngồi ở trên ghế sa lon quay đầu lại đối với Tiêu Thần nói. Người phụ nữ của hắn người khác không được phép phát biểu ý kiến, mà người kia còn là một bà cô quản gia.

“Hai anh nói chuyện gì vậy ? Đứng mãi cũng không thấy mỏi à !” Nhìn Tiêu Thần cùng Doãn Tường đứng ở một bên, Hạ Toa không khỏi hỏi thăm.

“Không có gì, anh đi rót coffee, mọi người cứ trò chuyện.” Tiêu Thần hướng Hạ Toa nhàn nhạt cười cười, đi tới phòng bếp đi.

“Em cũng đi.” Hạ Toa nhìn Doãn Tường một chút, đứng dậy đi theo sau Tiêu Thần vào phòng bếp

” Anh không vui sao?” Tô Mạc nhìn sắc mặt Doãn Tường không phải quá tốt hỏi thăm, dọc theo đường đi hai người cũng có nói có cười, thế nào đột nhiên mất hứng đây?

“Không có , anh chỉ là đang suy nghĩ, để cho em buông tha sự nghiệp diễn xuất, em có cảm thấy anh rất ích kỷ hay không ?” Doãn Tường ôm Tô Mạc vào trong ngực, nhỏ giọng hỏi thăm.

“Em cũng không có cảm thấy không ổn cái gì, nếu đã quyết định lấy anh , anh nguyện ý nuôi em, làm một người quần áo đến vươn tay cơm tới há mồm có cái gì không tốt đây?” Từ sau khi biết thân phân của Doãn Tường , cô đã biết sẽ là kết quả như vậy , gia đình như vậy là không thể nào tiếp nhận một cô con dâu xuất đầu lộ diện ra ngoài xã hội , chính cô nói nên giải nghệ vẫn tốt hơn đến lúc đó người nhà bọn họ nói .

“Cám ơn em.” Mặc dù Tô Mạc nói rất thoải mái, nhưng hắn lại làm sao không biết đây? Tô Mạc làm như vậy chính là không muốn làm cho hắn khó xử. Chỉ cần cô nguyện ý, tùy thời đều có thể tìm một người so với hắn tốt hơn.

Nhìn ánh mắt dịu dàng của Doãn Tường , Tô Mạc cười nhạt, hôn một cái lên gương mặt của hắn.

”Khụ

khụ ~~“.” Thấy hai người thân mật , dì Trương đặt khay hoa quả thật mạnh xuống bàn trà , có chút không vui ho nhẹ .

Nghe được tiếng ho khan của quản gia, Tô Mạc có chút xấu hổ, cuống quít buông lỏng ra Doãn Tường, tránh qua một bên .

“Tô Tô, ăn quýt nhé ?” Doãn Tường liếc mắt nhìn dì Trương đứng ở một bên giống như đề phòng cướp nhìn bọn họ , đưa tay cầm lên một quả quýt, dịu dàng hỏi thăm, loại quản gia như thế này nếu là ở nhà hắn, đã sớm để cho nghỉ việc rồi , không biết nhà Tiêu Thần làm sao vẫn dùng .

“Không cần, để em tự bóc .” Cảm nhận được ánh mắt sắc như dao của dì Trương quản gia , Tô Mạc vội từ chối .

“Dì Trương , nơi này không có việc gì , dì có thể đi xuống.” Tiêu Thần và Hạ Toa bưng cà phê mới vừa đi ra phòng bếp liền nhìn đến dì Trương đứng ở bên sofa, không khỏi nhíu mày một cái, không vui nói .

“Đúng vậy.” Nghe được Tiêu Thần nói dì Trương có chút không thoải mái lui ra ngoài, lúc gần đi còn trừng mắt liếc Hạ Toa.

“Em có thù oán với dì ấy sao?” Vô duyên vô cớ bị dì Trương trừng như vậy , Hạ Toa có chút buồn bực, cô là lần đầu tiên thấy dì ấy đi, nhìn cô như vậy là sao? Cô không có thiếu tiền dì ấy thôi.

“Mặc kệ dì ấy, nơi này còn chưa tới phiên dì ây làm chủ.” Thấy Hạ Toa biểu tình không vui, Tiêu Thần trong lòng cũng có chút không thoải mái, bình thường không ai ở dì Trương vẫn lên mặt với những người khác còn chưa tính, hôm nay lại tỏ thái độ trước mặt hắn và bạn bè.

“Về sau không tới nữa.” Hạ Toa có chút khó chịu nói với Tiêu Thần ,

“Anh ủng hộ em.” Doãn Tường chẳng những không có giúp đỡ khuyên, ở một bên thêm dầu vào lửa .

“Là anh không tốt, đừng nóng giận được chứ?” Tiêu Thần đem cà phê đặt lên bàn , trừng mắt liếc Doãn Tường, đi tới bên người Hạ Toa , dụ dỗ.

Nhìn Tiêu Thần ở một bên trêu chọc mình , Hạ Toa không khỏi bật cười, vừa định nói tha thứ hắn, trong túi điện thoại lại vang lên. Hạ Toa lấy điện thoại ra, liếc mắt nhìn, vốn là khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt lại âm trầm xuống, Tiêu Thần có chút không hiểu, nhìn dãy số trên điện thoại của cô , không khỏi cũng giận tái mặt ,

Thấy hai người đồng thời giận tái mặt , Tô Mạc và Doãn Tường có chút bận tâm nhìn hai người.

“Sao không nghe điện thoại?” Nhìn điện thoại kêu lên không ngừng, Tô Mạc ở một bên quan tâm hỏi thăm.

“Mọi người cứ nói chuyện, em ra nghe điện thoại.” Hạ Toa nói qua đứng lên, hướng một bên góc đi tới.

97. Q.2 - Chương 42

Nhìn dãy số quen thuộc , cô không biết mình có nên nhận hay không , hắn đính hôn, đã là của người khác rồi, từ đó cũng không còn quan hệ tới mình nữa , nhưng tại sao nghĩ đến sau này sẽ không gặp mặt, sẽ không liên lạc, lòng của cô lại cảm thấy khó chịu như vậy . Hắn tại sao muốn xuất hiện, tại sao phải cho cô hi vọng.

“Hạ Toa , em không sao chớ.” Thấy bóng lưng của Hạ Toa run run, Tiêu Thần đi lên phía trước, lại phát hiện cô đã sớm lệ rơi đầy mặt, đau lòng ôm vào trong ngực.

Điện thoại di động vẫn không ngừng vang lên , Hạ Toa tựa vào bả vai Tiêu Thần, ngẩng đầu lên đôi mắt đẫm lệ mông lung nhìn hắn, thần sắc có chút lo lắng.

“Nghe đi, xem hắn rốt cuộc muốn nói cái gì?” Tiêu Thần cúi đầu hôn một cái lên trán Hạ Toa khích lệ.

” Alo .” Hạ Toa hít sâu một hơi, nghe điện thoại.

“Em khỏe không ? Hôm nay vừa tới công ty, biết em nghỉ việc , anh tới nhà tìm em , nhưng chìa khóa của anh không mở được cửa, anh biết em trách anh, nhưng em phải tin tưởng anh , anh thật sự chỉ yêu một mình em .” Giọng nói quen thuộc của Tần Lạc vang lên bên đầu dây điện thoại.

“Bây giờ nói cái này còn có ý nghĩa sao? Yêu em mà lại cùng người khác lên giường, lại cùng người khác đính hôn, đây là yêu em sao?” Nghe Tần Lạc giải thích , nhớ tới gần đây xảy ra đủ chuyện , tâm tình của cô thật sự không cách nào bình tĩnh, hướng điện thoại di động đầu kia hầm hừ.

“Hạ Toa, anh muốn gặp em , có mấy lời trong điện thoại cũng nói không rõ ràng lắm, anh có thể giải thích.” Bên đầu điện thoại kia giọng nói Tần Lạc có chút nóng nảy.

“Em không có rảnh!” Hạ Toa nói xong cúp điện thoại di động, xoay người nhào tới trong ngực Tiêu Thần khóc thành tiếng. Cô muốn gặp hắn, muốn nghe hắn giải thích, nhưng cô thật rất sợ, cô không muốn làm kẻ thứ ba , không muốn lén lén lút lút, không muốn mỗi lần gặp mặt giống như làm gián điệp.

Cuộc đối thoại vừa rồi giữa hai người , hắn toàn bộ nghe được, hắn thật rất muốn vọt tới công ty của Tần Lạc đánh hắn một trận tơi bời, nếu lựa chọn buông tay, cần gì phảid ây dưa đây? Từ ngày hắn nhìn thấy Hạ Toa , hắn cũng đã quyết định muốn cho cô hạnh phúc, coi như Tần Lạc không có rút lui , hắn vẫn sẽ chờ đợi ở bên người Hạ Toa , huống chi hiện tại thế nào!

Khóc mệt mỏi, khóc đủ rồi, Hạ Toa có chút xấu hổ ngẩng đầu lên, nhìn Tiêu Thần trước ngực đã sớm ướt đẫm , rù rì nói“Thật xin lỗi.”

"Đồ ngốc, giữa anh và em cần gì nói lời khách sáo vậy ? Anh dẫn em đi rửa mặt thôi." Tiêu Thần cười nhạt, lôi kéo Hạ Toa hướng phòng vệ sinh đi tới, trực tiếp đem hai người trên ghế sa lon bỏ quên.

Nhìn hai người rời đi, Tô Mạc đối với Tiêu Thần cảm giác lại thích rất nhiều, chuyện của Tần Lạc cô cũng nghe nói một chút, hôm nay thấy Hạ Toa mang theo Tiêu Thần xuất hiện tại trước mặt cô thì cô thật sợ hết hồn. Nhưng mới vừa rồi thấy Tiêu Thần dịu dàng như vậy đối với Hạ Toa, cô rốt cuộc yên tâm không ít, mặc dù cô vẫn cảm thấy Tống Tử Phong rất tốt, nhưng là kể từ khi gặp Doãn Tường , cô cũng hiểu một ít chuyện, có lẽ có chút chuyện đã qua chính là đã qua, cưỡng cầu không được , giống như Hạ Toa và Tống Tử Phong, giống như Tống Tử Phong và cô.

"Không nghĩ tới Tiêu đại thiếu lại có thể dịu dàng như thế ." Khi hắn thấy Hạ Toa và Tiêu Thần cùng xuất hiện thì trong lòng hắn thật sự có một chút cười nhạo , nghĩ tới Hạ Toa là bạn thân của Tô Mạc cũng không có mở miệng. Phải biết rằng những người phụ nữ trước kia của Tiêu Thần không phải dáng người cao gầy, lung linh hấp dẫn, xinh đẹp như hoa, so với Hạ Toa đúng là một trời một vực.

"Thế nào, anh cảm thấy Hạ Toa không xứng với Tiêu Thần sao?" Tô Mạc vừa quay đầu vừa hay nhìn thấy vẻ mặt không tin của Doãn Tường , không nhịn được chất vấn. Mặc dù Hạ Toa không được coi là mỹ nữ, dầu gì cũng là con gái, sao có thể chịu được hắn chất vấn như vậy.

"Đúng, đúng, là Tiêu Thần không xứng với Hạ Toa." Doãn Tường nhìn Tô Mạc trái lương tâm nói.

"Hạ Toa là bạn tốt của em, em không muốn từ trong miệng anh nghe được bất kỳ điều gì về cô ấy , kể cả là biểu hiện trên mặt ." Nhìn bộ dạng Doãn Tường , Tô Mạc thay đổi bộ mặt mới vừa cười đùa, phớt tỉnh nhìn Doãn Tường nói qua.

"Anh hiểu rồi." Thấy Tô Mạc nghiêm túc , Doãn Tường liên tục không ngừng gật đầu đồng ý .

Thật ra thì lần này Doãn Tường thật đúng là nhiều chuyện , chuyện của Tiêu Thần và Hạ Toa thì có quan hệ gì tới hắn , hắn thấy hai người không thích hợp, thì hai người không thể ở chung một chỗ sao?

98. Q.2 - Chương 43

Tần Lạc đứng ở bên trong phòng làm việc, nhìn ngoài cửa sổ, nhớ tới ngày hôm qua trong lòng rất không thoải mái , hắn cố ý viện cớ để nói với Thẩm Thu Linh để tới công ty trước ba ngày . Vì muốn giải thích với Hạ Toa , ai biết vừa vào công ty thì nhận được tin cô đã xin thôi việc . Đi tới nhà Hạ Toa , lại phát hiện khóa cửa đã đổi, gọi điện thoại cũng không ai nghe.

Tần Lạc có chút không rõ, hắn và Hạ Toa làm sao sẽ làm thành ra như vậy, mọi thứ vẫn đang tốt đẹp, tại sao hiện tại chỉ là một cuộc gặp giữa hai người bình thường mà cũng khó khăn như vậy? Hắn vẫn cho rằng sau khi Kha Nham biết mình đính hôn sẽ rời rời khỏi công ty , nhưng hắn phát hiện hắn sai lầm rồi, Kha Nham không chỉ không có nghỉ việc , ngược lại càng thêm nhiệt tình so với trước , giống như chuyện kia chưa từng xảy ra.

"CEO, cà phê của anh." Kha Nham mặc bộ đồ bó sát toàn thân , phô diễn toàn bộ dáng người hoàn mỹ ra, hướng về phía bóng lưng Tần Lạc nhẹ nhàng nói.

" Cô ra ngoài đi, không có tôi cho phép không nên tùy tiện bước vào phòng làm việc của tôi." Tần Lạc đầu cũng không quay lại lạnh lùng nói

.

"CEO, anh không nên đối xử với em như vậy ? Em thật sự yêu anh rất nhiều , em không ngại anh đã đính hôn, em có thể làm tình nhân của anh , nếu em có thể ở bên cạnh anh nhìn anh là tốt rồi." Kha Nham cũng không có bởi vì Tần Lạc cự tuyệt mà ngại ngùng , ngược lại đi lên trước , từ phía sau ôm lấy Tần Lạc, uất ức nói.

"Nơi này là công ty, tôi đã nói với cô rất nhiều lần rồi, tôi không thích cô, về phần chuyện lần trước , tại sao phải như vậy, cô rõ ràng hơn tôi . Nếu như cô không nghĩ để tôi phải đuổi việc cô , về sau đừng để cho tôi nghe được những lời như hôm nay ." Tần Lạc đẩy Kha Nham ra, xoay người lại trách cứ . Nếu như Hạ Toa

nói những lời này hắn nhất định sẽ rất kích động , chỉ tiếc, Hạ Toa vĩnh viễn sẽ không để ình hèn mọn như vậy , cô tình nguyện khóc rời đi cũng không nguyện ý ở chung một chỗ như vậy với mình.

" CEO , anh đừng tuyệt tình như vậy có được hay không, tháng này em chưa có thấy nguyệt sự , em nghĩ em có thể!" Kha Nham mắt ngấn lệ nhìn Tần Lạc, ấp a ấp úng nói qua.

" Chẳng lẽ cô nói cô mang thai, đứa bé là của tôi ." Nhìn dáng vẻ Kha Nham , Tần Lạc không khỏi cười lạnh một tiếng, lạnh lùng nói. Chỉ một lần như vậy liền mang thai, hắn và Hạ Toa ở chung một chỗ nhiều lần như vậy, tại sao Hạ Toa cũng chưa có mang thai đây?

"Có thể, em còn chưa có đi bệnh viện kiểm tra ." Nhìn biểu tình lạnh nhạt của Tần Lạc , Kha Nham có chút sợ lui về phía sau , cô tháng này nguyệt sự quả thật chưa có tới, nhưng là có phải là con của Tần Lạc hay không , cô cũng không thể xác định, cô và Tống Tử Phong lên giường số lần nhiều hơn Tần Lạc , hơn nữa cô không có chọn lựa bất kỳ biện pháp ngừa thai nào.

"Tôi không muốn nghe câu có thể , nếu như cô thật sự mang thai, tôi muốn giám định DNA , tôi là không thể nào thừa nhận, về phần đứa bé này đến cùng có phải của tôi hay không , tôi nghĩ trong lòng cô rất rõ ràng, chỉ là tôi nói cho cô biết, coi như đứa bé này thật đúng là của tôi , cô cũng nên hiểu tôi đã cùng Thẩm Thu Linh đính hôn, chưa tới hai ngày, cô ấy cũng sẽ gia nhập công ty với chúng ta , đến lúc đó cô chính mình có thể cùng cô ấy nói chuyện , nếu như cô ấy đồng ý sự tồn tại của cô, vậy tôi sẽ mua nhà ẹ con cô ." Tần Lạc liếc mắt nhìn Kha Nham, từ bên cạnh bàn cầm lên một điếu thuốc đốt, hút một hơi, nhả khói trước mặt của Kha Nham , chậm rãi nói qua.

"Tần Lạc, anh không cảm thấy anh thật là quá đáng sao? Anh ngủ với tôi là sự thật, chẳng lẽ anh liền muốn như vậy chối bỏ sao? Hôm nay tôi sẽ đi kiểm tra, nếu như thật là mang thai, tôi nhất định sẽ sinh ra , tôi tuyệt đối sẽ không để cho anh thoải mái ." Nhìn khuôn mặt Tần Lạc , Kha Nham không khỏi sinh ra một loại ý niệm trả thù . Cô đã hèn mọn như vậy rồi, cô cái gì cũng không muốn chỉ muốn ở bên cạnh Tần Lạc mà thôi , nhưng vẫn như cũ bị hắn hung hăng cự tuyệt. Cho dù cô nói chuyện mang thai ra , không cách nào khiến cho Tần Lạc đối xử với mình tốt hơn chút , nếu hắn không để cho cô thoải mái , cô cần gì phải để cho hắn sống thoải mái đây. Ban đầu cô không chỉ có tìm tới truyền thông đơn giản như vậy, ngay từ lúc thuê phòng cô đã đặt camera, ghi lại toàn bộ chuyện xảy ra ngày đó , dĩ nhiên một ít đoạn cô đã sớm tìm người cắt đi rồi, cô chỉ giữ lại đoạn cao trào lửa nóng của hai người trên giường kia mà thôi , vốn là định cho Hạ Toa xem , bây giờ nhìn lại còn nhiều thêm một người. Kha Nham xoay người rời đi, ở trong lòng giận dữ nói, Tần Lạc, anh nhất định sẽ vì chuyện ngày hôm nay mà hối hận đấy!

99. Q.2 - Chương 44

Đối với lời nói của Kha Nham , Tần Lạc căn bản không có để ở trong lòng, hắn còn thật sự hy vọng Kha Nham có thể đi tìm Thẩm Thu Linh , về phần Hạ Toa dù sao cô cũng đã nghỉ việc ở công ty , Kha Nham cũng sẽ không thể làm gì được cô , huống chi tình cảnh hiện tại của hai người .

Tần Lạc đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình , điện thoại trên bàn làm việc vang lên không ngừng, Tần Lạc có chút không nhịn được đi qua , đem điếu thuốc đang hút dở dụi vào trong gạt tàn, cầm lên điện thoại.

"Xin chào, đây là tập đoàn Sky, tôi là Tần Lạc." Tần Lạc ngồi trên ghế , tự giới thiệu.

"Không phải cậu đang tìm Hạ Toa sao? Nhanh lên , cô ấy đang ở cửa hàng của tôi ." Bên đầu điện thoại kia chỉ nói một câu như vậy liền vội vã cúp máy, nghe bên đầu điện thoại kia truyền đến tiếng tút tút dài , Tần Lạc vội đã cúp điện thoại, cầm lên áo khoác trên ghế , như một làn khói vọt ra khỏi phòng làm việc, đi tới trước thang máy, có chút không nhịn được ấn thang máy liên tục.

Hàn Dạ thận trọng cúp điện thoại, nhìn Hạ Toa đang ngắm nghía mấy cái mô hình , không nhịn được vỗ vỗ ngực, hắn thật không muốn làm kẻ phản bội , chỉ là hắn thật không đành lòng thấy khuôn mặt đau khổ của Tần Lạc .

" Hàn Dạ , anh mới vừa gọi điện cho Tần Lạc à ." Hạ Toa cầm lên một món đồ chơi mô hình , quay đầu, nhìn Hàn Dạ cười nhạt.

"Cái này, cái này." Bị Hạ Toa hỏi như vậy, Hàn Dạ chỉ có thể lúng túng cười cười.

“Anh yên tâm , hôm nay em tới đây cũng biết anh sẽ thông báo cho anh ấy , ngày hôm qua anh ấy cũng đã đi tìm em .” Hạ Toa ôm món đồ chơi ở trong tay, đi tới một bên sofa ngồi xuống, ngày hôm qua suy nghĩ cả đêm, cô thật không bỏ được Tần Lạc, thật cũng rất muốn gặp hắn, cho nên hôm nay thừa dịp Tiêu Thần về công ty . Cô một mình đi tới cửa hàng đồ chơi của Hàn Dạ . Bọn họ bắt đầu từ cửa hàng này mà đến với nhau, vậy hãy để cho nơi đây là điểm kết thúc đi, cũng coi là đến nơi đến chốn.

“Em biết Tần Lạc yêu em , tại sao không thể cho anh ấy thêm một cơ hội ?” Hàn Dạ có chút không rõ, tại sao hai người rõ ràng vẫn thích nhau, lại không thể ở chung một chỗ đây? Coi như Tần Lạc đính hôn thì thế nào ? Hắn còn chưa có kết hôn không phải sao?

” Anh ấy đã đính hôn, anh ấy đã làm ra lựa chọn, bọn em không thể nào ở cùng nhau? Anh và cô bé y tá như thế nào? Chẳng lẽ để cho cô ấy cuối cùng lại giống như em ư? .” Hạ Toa nhìn Hàn Dạ ,chuyển đề tài, có lẽ đối với bọn họ mà nói, đính hôn chỉ là nghi thức, vẫn là có thể cùng người trong lòng ở chung một chỗ, nhưng là cô không thể tiếp nhận.

” Anh còn chưa vội kết hôn, huống chi cô ấy cũng biết gia đình anh , cùng lắm thì đến lúc đó hai người…” Nhớ tới tương lai muốn đối mặt , Hàn Dạ nói rất thoải mái , nhưng là trong lòng vẫn có chút lo lắng. Mặc dù giữa hai người đã nói chuyện rất nhiều , cô ấy cũng đồng ý, nhưng là dù sao đối với cô ấy vẫn là không công bằng.

” Hạ Toa ” cửa đột nhiên bị đẩy ra, Tần Lạc miệng thở hổn hển, nhìn Hạ Toa trên mặt tràn đầy nụ cười.

“Tôi đi rót nước .” Thấy Tần Lạc thở hổn hển , Hàn Dạ vội đi tới một bên rót một chén nước, đưa tới, nhìn Tần Lạc có chút chật vật , không cần đoán cũng có thể biết hắn đoạn đường này là chạy như điên tới.

“Hạ Toa , em nghe anh giải thích.” Tần Lạc nhận lấy ly nước uống một hơi cạn sạch, cảm kích nhìn một chút Hàn Dạ , hướng ghế sa lon đi tới.

Hạ Toa không nói gì, chỉ là nhìn chằm chằm vào Tần Lạc, hắn tựa hồ gầy hơn so với trước kia ,hai mắt thâm quầng, tóc cũng là tán loạn, tựa hồ cũng không khá lắm.

” Anh và Thẩm Thu Linh đính hôn hoàn toàn là bởi vì quan hệ của gia tộc, anh thật sự không yêu cô ấy , anh cũng chưa từng thích cô ấy , nhiều năm như vậy, em mới là người duy nhất anh yêu.” Thấy Hạ Toa cứ như vậy ngồi ở trước mặt mình, Tần Lạc có chút kích động.

“Anh gầy.” Hạ Toa nhìn Tần Lạc, hốc mắt có chút ướt , có chút nghẹn ngào nhìn Tần Lạc nói.

“Hạ Toa , cho anh chút thời gian được chứ? Anh sẽ xử lý tốt mọi thứ .” Nghe Hạ Toa quan tâm, Tần Lạc ở bên cạnh Hạ Toa ngồi xuống, đem cô ôm vào trong ngực.

Hạ Toa có chút quyến luyến hít một hơi thật sâu, đây là mùi vị cô quen thuộc cỡ nào , cô thật rất muốn kích động một tiếng đồng ý , nhưng là lại nhớ đến ánh mắt oán hận của Thẩm Thu Linh, làm sao mà cô lại không nhìn ra, cô ấy cũng yêu Tần Lạc . Cô không muốn hứa hẹn cái gì, nếu quả như thật có một ngày Tần Lạc giải quyết tất cả mọi chuyện, mà cô vẫn còn độc thân , cô sẽ cùng hắn đi.

” Hạ Toa , em đáp ứng anh có được hay không? ” Đợi thật lâu vẫn không có nhận được câu trả lời của Hạ Toa , Tần Lạc không nhịn được lại hỏi.

“Em không có cách nào đồng ý, em cũng cần phải có thời gian để sắp xếp lại những chuyện xảy ra gần đây , cho nên hôm nay em đến gặp anh , chính là nghĩ nói cho anh biết, về sau chúng ta còn là ít liên lạc đi, như vậy đối với cả hai đều tốt.” Hạ Toa đẩy ra Tần Lạc , nhỏ giọng nói xong, nhưng tâm cũng đang rỉ máu, cô không có cách nào giống như những người phụ nữ khác , bị hắn nuôi, được hắn đối xử dịu dàng, lại vĩnh viễn không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

” Hạ Toa, dù là bạn bè bình thường cũng có thể thường xuyên gặp mặt ăn cơm đi.” Nhìn bộ dạng lạnh nhạt của Hạ Toa , Tần Lạc không nhịn được hỏi tới .

“Gặp mặt, ăn cơm, bạn bè bình thường, anh đi hỏi một chút xem vị hôn thê của anh có đồng ý không ?” Hạ Toa cười lạnh, từ trên ghế salon cầm lên túi của mình đi ra cửa.

Nhìn bóng lưng của Hạ Toa , Tần Lạc không có đuổi theo, chỉ là tựa đầu thật sâu chôn ở trên đùi, không thể không thừa nhận Hạ Toa nói không sai, nếu Thẩm Thu Linh biết, nhất định sẽ nổi điên .

100. Q.2 - Chương 45: Anh Định Làm Gì?

Đi ra khỏi cửa hàng đồ chơi của Hàn Dạ , Hạ Toa không có mục đích đi dạo lung tung ngoài đường, trong lòng cô rất loạn, muốn tìm người để nói chuyện, nhưng Tô Mạc và Doãn Tường từ sáng sớm đã rời khỏi thành phố , Nhậm Kiến và Tang Thuyết, Tuyết Thiếu và Tần Di, tất cả đều đi du lịch rồi.

Đứng ở ngã tư đường, nhìn dòng người tới lui , Hạ Toa cảm giác mình hình như là dư thừa, người khác lúc khổ sở có thể có ba mẹ dựa vào, còn cô đây? Cha mẹ sống ở thành phố khác, có thể mấy tháng cũng không liên lạc với cô.

Không biết từ lúc nào thì đi vào một con đường mòn trong rừng, nhìn khung cảnh thanh u này, Hạ Toa không khỏi đi lòng vòng, cảm thụ trong không khí hương thơm của đất trời tháng mười hai . Chợt có một trận gió thổi qua, cũng làm cho người ta cảm thấy run lẩy bẩy. Này lạnh lẽo, cũng để cô phục hồi tinh thần lại, mờ mịt nhìn khung cảnh xa lạ trước mắt , cảm giác bất lực đánh tới, cô là người không nhận biết phương hướng , đi trên đường phân không rõ đông nam tây bắc, tới đây dễ dàng, nhưng là phải làm thế nào để trở về đây?

Đi hai giờ, đường lại càng ngày càng vắng vẻ, trên đường phố không có một người nào , ngay cả người để hỏi đường cũng không có, Hạ Toa vuốt vuốt hai chân ê ẩm , đặt mông ngồi ở trên một tảng đá .

“Cô em xinh đẹp , có muốn anh đưa về nhà không , nơi này vắng vẻ không gặp được xe đâu .” Một người đàn ông xa lạ, dừng xe máy ở trước mặt Hạ Toa , cười xấu xa

.

Thấy đột nhiên xuất hiện một người đàn ông xa lạ ở trước mặt mình , Hạ Toa đứng lên, phủi phủi quần áo, không có nói một câu , xoay người rời đi.

” Đừng ngại , để anh chở em về .” Người đàn ông thấy Hạ Toa đứng dậy rời đi, quay đầu xe đi theo.

Đối với người đàn ông đi theo sát mình , Hạ Toa không khỏi có chút sợ, đây là một con đường không thấy cuối đường, cô không biết mình đi hướng này có đúng hay không, muốn gọi điện thoại cho Tiêu Thần, tuy nhiên lại không rõ lắm mình ở đâu, trong lòng loạn thành một đoàn.

“Ngoan ngoãn đi cùng anh thôi.” Người đàn ông trực tiếp đem xe ngăn ở trước mặt Hạ Toa .

“Anh đừng tới đây, nếu không tôi báo cảnh sát.” Hạ Toa có chút sợ cầm điện thoại di động lên, hướng về phía người đàn ông xa lạ la hét.

“Báo cảnh sát đi, cảnh sát trưởng là chú của anh đó .” Hắn giễu cợt nhìn Hạ Toa, kêu gào. Hắn thường xuyên đi trên con đường này gặp phải không biết bao nhiêu phụ nữ, không người nào là không bị hắn trêu đùa .

Nhìn bộ dạng phách lối của hắn, trong lúc bối rối Hạ Toa bấm số điện thoại của Tần Lạc .

” Anh đừng tới đây, anh đừng tới đây.” Thấy hắn thế nhưng dừng xe, hướng mình đi tới, Hạ Toa liên tiếp lui về phía sau .

“Cô em ngoan ngoãn để cho anh đưa về nhà đi .” Hắn không ngừng quan sát Hạ Toa, suy nghĩ cô rốt cuộc là hạng người gì , từ trong tay cô hắn có thể thấy được đây là kiểu điện thoại mới nhất , cũng không tiện nghi, hơn nữa nhìn dáng vẻ cũng không phải hàng nhái , nhưng khi nhìn kỹ , lại không giống như người có tiền, người có tiền làm sao có thể không có xe đây? Chỗ này cách phố xá sầm uất là một đoạn đường rất dài.

” Anh đừng tới đây, tôi không biết anh .” Hạ Toa đưa điện thoại di động bỏ vào túi quay đầu lại chạy như điên.

Hắn thấy Hạ Toa thế nhưng chạy ngược lại , lạnh lùng cười một tiếng, cũng chưa nóng nảy đuổi theo, từ từ quay về chỗ chiếc xe máy, hướng Hạ Toa đi tới.

Lại nói Tần Lạc vừa nhìn thấy Hạ Toa gọi điện thoại tới, tâm tình không khỏi khá hơn, nhưng nghe được Hạ Toa khàn giọng kiệt lực kêu, một lòng cũng thót lên tới cổ họng, vội vàng kêu Hàn Dạ tra tìm vị trí hiện tại của Hạ Toa.

“Hạ Toa sao lại đi tới đây .” Nhìn hệ thống định vị GPS, Hàn Dạ không khỏi buồn bực.

” Chỗ nào?” Thấy sắc mặt của Hàn Dạ , Tần Lạc lo lắng hỏi thăm.

“Đi cùng chứ.” Hàn Dạ ôm lấy máy vi tính, đem chìa khóa xe ném cho Tần Lạc, từ bên trong khóa cửa lại, từ cửa sau rời đi.

Ban đầu mấy người bọn họ cùng mua một loại điện thoại, lúc đó hắn tương đối nhiều chuyện , liền đem điện thoại của mấy người đăng ký vào một trang web định vị GPS, không nghĩ tới hôm nay thật đúng là phát huy tác dụng.

Hạ Toa quay đầu nhìn người đàn ông còn theo sát mình , cảm thấy rất đau xót, biết rõ mình không chịu nổi , lại cứ càng muốn đi gặp mặt, lần này tốt lắm, đem mình làm cho chật vật như vậy, nói không chừng còn sẽ bị nam tử này **, đến lúc đó vứt xác nơi hoang dã, cũng không biết mấy ngày nữa mới có thể bị người phát hiện? Nghĩ tới đây Hạ Toa dưới chân lảo đảo một cái, té ngã trên đất.

“Cô em vẫn là ngoan ngoãn đi với anh thôi?” Thấy Hạ Toa ngã xuống, hắn vẫn giạng chân ở trên xe gắn máy, cười hì hì nói qua.

” Anh mơ đi!” Nhìn nụ cười bỉ ổi của hắn , Hạ Toa hừ lạnh một tiếng, đứng lên, tiếp tục đi về phía trước .

” Nhưng mà anh không nhịn được nữa đâu .” Thấy trước mặt một bãi cỏ lớn , hắn dừng xe máy ở ven đường, hướng Hạ Toa chạy tới, một tay nhấc cô lên , vứt cô đến một bên trên cỏ.

” Anh định làm gì?” Nhìn trong mắt hắn tràn đầy dục vọng , Hạ Toa không ngừng lui về phía sau .

” Cô em cứ từ từ, anh sẽ làm em **** .” Hắn nhìn thấy Hạ Toa không thể lui được nữa, nhào tới.

Nhìn quanh cảnh bốn phía , Hạ Toa có chút tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, không phải cô không muốn phản kháng, cô cao không tới 1m 60 mà liếc mắt thấy hắn tối thiểu vượt qua 1m80, cô chưa kịp phản kháng cũng đã bị đánh cho hôn mê.

101. Q.2 - Chương 46: Khó Có Thể Tiếp Nhận

Hàn Dạ và Tần Lạc lái xe dọc theo đường nhỏ , Tần Lạc không ngừng nhìn chung quanh, giọng nói của Hạ Toa từ trong điện thoại di động truyền tới để cho hắn có chút không cách nào chịu đựng.

“Sắp tới, đừng lo lắng.” Hàn Dạ nhìn GPS, an ủi Tần Lạc.

” Xe máy kìa, chắc ở chỗ này.” Hàn Dạ nhìn hệ thống định vị GPS, lại nhìn chiếc xe máy dừng sát ven đường , lạnh lùng nói qua.

Tiếng nói của Hàn Dạ còn chưa rứt, Tần Lạc cũng đã thấy Hạ Toa nằm trên cỏ , người đàn ông kia đang kéo quần của mình, Tần Lạc cầm lên chai nước hoa bên trong xe ô tô , hướng người đàn ông đó vọt tới, nặng nề đập vào đầu của hắn.” Con mẹ nó ai dám phá hỏng chuyện tốt của ông ?” Hắn ôm đầu, xoay người hướng về phía Tần Lạc rống to. Vùng này có vài tên côn đồ cắc ké nhìn đến hắn không phải cúi đầu khom lưng lấy lòng, có ai dám can thiệp ?

“ Mày muốn chết.” Thấy Hạ Toa nằm dưới đất không có một chút phản ứng, Hàn Dạ xông lên hướng về phía người đàn ông kia đánh cho hắn một trận tơi bời, đừng xem Hàn Dạ vóc người không có cao to như người đàn ông kia , thế nhưng hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của Hàn Dạ . Dầu gì thì Hàn Dạ cũng là cao thủ đai đen quyền đạo , thu phục một tên côn đồ như vậy vẫn là dư sức có thừa.

” Hạ Toa .” Tần Lạc ôm lấy Hạ Toa, không ngừng gọi.

“Trước tiên đem cô ấy ôm vào trong xe đi, em gọi điện thoại làm cho người ta bắt tên này mang đi.” Hàn Dạ nhìn Tần Lạc đã không còn tỉnh táo bảo .

” Ừ .” Nghe Hàn Dạ vừa nói như thế, Tần Lạc lúc này mới chú ý tới áo khoác của Hạ Toa đã sớm rách nát rồi, trên cỏ gió cũng lớn, vội ôm Hạ Toa ngồi vào bên trong xe.

Hàn Dạ đánh cho hắn nằm trên đất, đi tới cóp xe lấy ra một sợi dây thừng, đem hắn trói vào bên tảng đá, hơn nữa đem lột sạch quần áo của hắn chỉ để chừa lại cái quần lót, một trận gió thổi qua, làm cho hắn lạnh đến mức hai hàm răng kêu lập cập.

"Hạ Toa như thế nào?" Hàn Dạ đi lên xe, đem xe thay đổi phương hướng, hỏi thăm.

"Còn không có tỉnh." Nhìn Hạ Toa nằm trong ngực , Tần Lạc không còn hơi sức đáp trả, trách cứ mình, mới vừa rồi tại sao không đuổi theo ra tới đây? Tại sao có thể mặc cho cô một mình đi loạn đây? Cũng không phải không biết cô là người không phân biệt được phương hướng ? Hắn thật đáng chết, nếu không phải là trên điện thoại di động có định vị GPS, nói không chừng hắn cũng không thấy được cô.

" Anh ấn huyệt nhân trung - giữa mũi và miệng." Hàn Dạ vừa lái xe, quay đầu nơi với Tần Lạc .

" À." Nhìn Hạ Toa trên cổ có vệt dây, Tần Lạc lòng muốn chết đều đã có, không ngừng ôm Hạ Toa .

"Không nên tới, không nên tới." Hạ Toa tỉnh lại, nhưng kêu đôi câu lại ngất đi.

Nhìn cả người Hạ Toa vết thương chồng chất , Tần Lạc nước mắt liền không ngừng rơi xuống, nếu như mà biết sẽ xảy ra chuyện như vậy, thì hôm nay hắn tình nguyện không tới gặp Hạ Toa , này gặp bao nhiêu tội a.

"Tần Lạc, anh cũng đừng quá tự trách, cũng chẳng ai ngờ Hạ Toa sẽ xảy ra này chuyện này , tên kia em đã thông báo người đi xử lý, sẽ không bỏ qua cho hắn." Từ trong kính chiếu hậu nhìn bộ dạng Tần Lạc tự trách , Hàn Dạ không nhịn được an ủi nâng hắn . Hôm nay chuyện này thật ra thì cũng có một phần lỗi của hắn, hắn nên bảo Tần Lạc đuổi chạy ra, hoặc là mình đuổi chạy theo, dầu gì cũng nên thông báo Tiêu Thần , cũng không phải không biết Hạ Toa là một người không biết phương hướng.

"Hàn Dạ, lát nữa cậu gọi cho Tiêu Thần tới đón cô ấy đi, tôi thật sự không còn mặt mũi để nhìn cô ấy ." Tần Lạc xoa xoa nước mắt, sửa sang lại quần áo cho Hạ Toa, hướng về phía Hàn Dạ nói.

" Sao anh phải khổ như thế chứ? Hạ Toa sẽ không trách anh , hơn nữa anh còn là cứu cô ấy , đây là cơ hội để hai người làm lành , tại sao phải nhường cho Tiêu Thần đây?" Đối với lời nói của Tần Lạc , Hàn Dạ có chút giống như không hiểu.

"Thẩm Thu Linh không phải người hiền lành gì , lúc đính hôn , đã ra tay đánh Hạ Toa, cậu cũng biết hai ngày nữa cô ấy sẽ tới đây , tôi không hy vọng đến lúc đó ccô ấy lại làm ra chuyện gì bất lợi đối với Hạ Toa ." Mặc dù hắn không muốn rời Hạ Toa, nhưng trước mắt vì tốt cho Hạ Toa , hắn cũng chỉ có thể làm ra quyết định như vậy , Tần Di và Tang Thuyết lại không có ở đây, Hàn Dạ cũng có bạn gái, duy nhất có thể chăm sóc Hạ Toa, bảo vệ Hạ Toa cũng chỉ có Tiêu Thần rồi.

"Hạ Toa thật rất cố chấp , anh đính hôn thì không thể cùng anh ở cùng một chỗ sao?" Bao nhiêu người phụ nữ vì tiền mà chấp nhận đi theo một người đàn ông còn lớn tuổi hơn so với cha mình , Hạ Toa và Tần Lạc yêu nhau, tại sao Hạ Toa không thể thỏa hiệp một chút đây?

"Cô ấy chính là cố chấp như vậy ".

"Hai người a." Nhìn thái độ của Tần Lạc , Hàn Dạ thở dài, lắc đầu liên tục.

102. Q.2 - Chương 47: Sẽ Không Để Cho Em Một Mình

Trong bệnh viện , chỉ thấy một người đàn ông dáng vẻ vội vã hướng khu nội trú chạy đi, trong lúc bối rối còn đụng vào người khác , nhưng mà hắn cũng không quay đầu lại, vẫn như cũ một đường chạy như điên, không sai người đang chạy như điên đó chính là Tiêu Thần. Hắn nhận được điện thoại của Hàn Dạ , bỏ lại công việc , liền hướng bệnh viện chạy tới. Hắn thật sự không tin Hạ Toa buổi sáng ra cửa còn tốt , thế nào đến buổi chiều lại ở trong bệnh viện rồi?

" Hàn Dạ, đây là chuyện gì xảy ra?" Thấy Hạ Toa nằm ở trên giường truyền nước biển , Tiêu Thần một tay kéo Hàn Dạ đến trên hành lang, chất vấn.

"Hạ Toa sau khi rời khỏi cửa hàng của tôi , ở trên đường gặp phải một chút ngoài ý muốn." Nhìn Tiêu Thần kích động chẳng kém Tần Lạc là mấy, Hàn Dạ có chút áy náy giải thích.

“Trên đường? Cô ấy một mình đi đâu? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Đối với lời nói của Hàn Dạ, Tiêu Thần căn bản cũng không tin tưởng, tự nhiên Hạ Toa sẽ ở trên đường có gì ngoài ý muốn đây? Đây chính là bịa chuyện à? Trên đường người đến người đi, ban ngày ban mặt người nào lá gan lớn như vậy.

“Chuyện này cậu không phải hỏi nhiều , tôi sẽ xử lý tốt .” Nhìn Tiêu Thần vẫn hỏi tới, Hàn Dạ thở dài, không muốn nhiều lời.

“Hiện tại tôi cũng không có thời gian nhiều lời với cậu , tôi đi xem Hạ Toa một chút, nếu là Hạ Toa có gì không hay xảy ra, cậu không phải nói tôi cũng sẽ tra được .” Nhìn dáng vẻ Hàn Dạ không muốn nói nhiều , Tiêu Thần cũng không muốn hỏi nhiều, đẩy cửa ra đi vào phòng bệnh.

“Làm sao lại thành ra như vậy?” Tiêu Thần ngồi ở bên giường, hai tay nắm tay Hạ Toa , nhìn vết ứ đọng trên cổ cô , khổ sở trong lòng không dứt.

” Bác sĩ đã làm kiểm tra cho cô ấy, không có chuyện gì, mới vừa rồi uống thuốc an thần, đợi cô tỉnh lại là không có chuyện gì rồi.” Nhìn Tiêu Thần bộ dạng đau lòng, Hàn Dạ đi tới bên cạnh hắn, vỗ vỗ bờ vai của hắn, giải thích.

Tiêu Thần quay đầu nhìn Hàn Dạ, thật rất muốn hỏi tới cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng là vẫn không có nói ra miệng , mới vừa rồi Hàn Dạ đã biểu minh thái độ, hắn cần gì phải hỏi nhiều đây? Chỉ cần chờ Hạ Toa tỉnh lại, là có thể biết xảy ra chuyện gì.

“Là tôi không đúng, tôi đã báo cho Tần Lạc, hai người gặp mặt xong Hạ Toa đi trước, về sau Tần Lạc nhận được điện thoại, biết đã xảy ra chuyện, tôi liền sử dụng hệ thống định vị GPS của điện thoại để tìm , lúc tìm được Hạ Toa thì cô ấy đã hôn mê.” Hàn Dạ trong lòng rất rối rắm, ở bên trong phòng không ngừng đi tới đi lui, suy nghĩ kỹ một hồi , cuối cùng đem chuyện nói cho Tiêu Thần, hắn không nói rõ ngày mà Hạ Toa tỉnh, đến lúc đó Tiêu Thần cũng sẽ biết rõ .

“Tôi biết ngay là như vậy mà .” Nghe Hàn Dạ vừa nói như thế, Tiêu Thần cười khổ, lắc đầu một cái nói, Hạ Toa không thể không có đầu óc, cũng biết mình là dân mù đường, nếu không phải là bị kích thích, làm sao có thể chạy loạn, làm sao có thể xảy ra ngoài ý muốn, quả nhiên đây tất cả đều là bởi vì Tần Lạc.

” Cậu cứ trách tôi đi, nếu không phải là tôi tự chủ trương, Hạ Toa cũng sẽ không biến thành như vậy.” Nhìn Hạ Toa nằm ở trên giường bệnh có chút tiều tụy , Hàn Dạ hướng về phía Tiêu Thần chịu nhận lỗi .

“Thôi, chuyện cũng đã như vậy, tôi không muốn nói ra, chỉ là người kia, tôi nhất định muốn giết chết hắn.” Nhìn Hạ Toa trong tay bầm tím, Tiêu Thần lạnh lùng nói.

“Tôi biết rõ, tôi sẽ không bỏ qua cho hắn.” Lại dám giữa ban ngày ban mặt làm loại chuyện này, như vậy thì hắn phải chấp nhận kết quả, đừng tưởng rằng tất cả mọi người đều là dễ bắt nạt.

“Làm phiền cậu.” Tiêu Thần nhìn Hàn Dạ nói cám ơn , cũng ở trong lòng âm thầm thề, về sau mặc kệ đi đâu cũng sẽ không để một mình Hạ Toa . Chuyện như vậy có một lần hắn cũng đã không chịu nổi, nếu thêm một lần nữa hắn làm sao chịu đựng được .

“Nếu như không phải là tại tôi, Hạ Toa cũng sẽ không như vậy, đây là việc mà tôi cần phải làm.” Nhớ tới Hạ Toa trên đầu gối có mảng lớn bầm tím, Hàn Dạ trong lòng vẫn là rất băn khoăn, cũng may bọn họ tới kịp thời, nếu như Hạ Toa thật có chuyện gì xảy ra, vậy hắn đời này cũng sẽ không an tâm.

“Hai người không cần lo lắng, bệnh nhân không có chuyện gì lớn, chỉ bị thương ngoài da, rất nhanh rồi cũng sẽ tốt thôi.” Một y tá đi tới, thấy hai người biểu lộ nặng nề, không khỏi khẽ mỉm cười, an ủi hai người.

“Trời đã tối rồi, cậu còn không có ăn cơm đi, tôi đi mua chút gì cho cậu.” Nhìn sắc trời dần dần tối xuống, Hàn Dạ nhìn một chút Tiêu Thần hỏi thăm.

“Không, tôi không muốn ăn, cậu có chuyện hãy đi về trước đi, một mình tôi ở đây là được rồi.” Hạ Toa không có tỉnh lại, hắn như thế nào ăn được đây?

“Vậy cũng tốt, có chuyện điện thoại cho tôi, tôi đi về trước đây.” Hàn Dạ cũng không kiểu cách, biết mình ở nơi này cũng là dư thừa, hướng Tiêu Thần gật đầu một cái xoay người liền hướng ngoài phòng bệnh đi tới.

“Hạ Toa, về sau anh sẽ không để cho em một mình .” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, giơ tay lên hôn một chút lên mu bàn tay cô, tự mình lẩm bẩm.

103. Q.2 - Chương 48: Em Không Óc Bị....

Nửa đêm, Hạ Toa mơ mơ màng màng tỉnh lại, nhìn vách tường màu trắng , lại nhìn cái chăn trên người mình , nhìn Tiêu Thần chờ đợi ở bên , tâm rốt cuộc bình tĩnh lại.

Lúc bị đẩy ngã kia, cô cho là mình lần này thật xong rồi, vạn vạn không nghĩ tới mình còn có thể sống để nằm trong bệnh viện, xem ra vận khí của cô tựa hồ không phải quá kém.

Trong cổ họng giống như bị lửa thiêu rất khó chịu, Hạ Toa nhẹ nhàng để tay Tiêu Thần ra , muốn đứng dậy đi uống nước , nhưng đúng là vẫn đánh thức Tiêu Thần .

Thấy Hạ Toa đối diện mình mỉm cười, Tiêu Thần vuốt vuốt hai mắt của mình, có chút không tin chắc, đưa tay đi sờ vào mặt Hạ Toa , cảm thấy độ ấm trên mặt cô , vui mừng kêu lên.

” Hạ Toa, em tỉnh lại, em rốt cuộc tỉnh rồi!”

“Trước rót cho em ly nước .” Nhìn Tiêu Thần cười như đứa bé, Hạ Toa không đành lòng trách móc hắn, nhìn hắn, nhẹ nhàng nói qua.

“A, ừ.” Nghe được Hạ Toa muốn uống nước, Tiêu Thần vội đi tới một bên rót một ly nước ấm, đưa tới, cầm điện thoại di động lên nhắn tin cho Hàn Dạ. Mặc dù hắn không chào đón Tần Lạc, nhưng chuyện đã xảy ra như vậy, hắn nhất định cũng không ngủ ngon đi, huống chi cũng là bọn hắn cứu Hạ Toa, về tình về lý hắn cũng nên nói cho bọn hắn biết .

” Anh gửi tin cho ai vậy ?” Thấy Tiêu Thần đang cầm điện thoại di động, Hạ Toa tò mò hỏi thăm.

“Không có, anh chỉ xem giờ mà thôi.” Tiêu Thần nói xong đưa điện thoại di động bỏ vào trong túi.

Thật ra thì mới vừa rồi cô cũng đã thấy được, động tác kia rõ ràng là nhắn tin , nhưng mà nếu hắn phủ nhận, cô cũng không có cần thiết nói trắng ra, dù sao đây cũng không phải là chuyện gì to tát.

” Hạ Toa, em biết không? Hôm nay chút nữa bị em hù chết.” Tiêu Thần đi tới bên giường ngồi xuống, nắm tay Hạ Toa , lòng vẫn còn sợ hãi nói .

“Thật xin lỗi.” Nhìn dáng vẻ Tiêu Thần lo lắng , Hạ Toa có chút ngượng ngùng, chuyện ngày hôm nay quả thật cũng tại chính cô, cũng may không có xảy ra chuyện lớn gì, nếu là thật có gì ngoài ý muốn, chắc hẳn mấy người bọn hắn trong lòng cũng sẽ đau lòng .

“Về sau có anh ở đây anh sẽ không để cho em đi đâu một mình , kể cả em có đi gặp Tần Lạc, anh cũng sẽ đi cùng với em .” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, mặt thận trọng nói xong, hắn thật không chịu nổi thêm một lần nào nữa .

“Sau chuyện lần này chẳng lẽ em còn không học ngoan sao? Yên tâm, lần sau em sẽ mang theo bên mình bình xịt cay, súng phóng điện, nếu có người đàn ông nào tới em trực tiếp phóng điện giật chết hắn, em không có bị....” Hạ Toa sờ sờ mặt Tiêu Thần , bối rối hỏi thăm.

“Không có.” Tiêu Thần dĩ nhiên biết Hạ Toa chỉ là cái gì, sờ sờ tóc của cô, mỉm cười, không chút do dự nói qua.

“Ông trời phù hộ.” Cô đã chuẩn bị sẵn tâm lý để nghe chuyện xấu nhất xảy ra , nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, vui mừng trực tiếp chủ động ôm lấy Tiêu Thần.

Thấy Hạ Toa vui mừng, Tiêu Thần khẽ vuốt ve lưng của cô, mặc cho cô ôm mình, hắn thật rất sợ Hạ Toa tỉnh lại sau còn có thể bị chuyện kia làm ảnh hưởng đến, cũng may, cô là người đơn giản trừ quan tâm mình là không phải thất thân còn lại tất cả đều rất bình thường.

” Em đói bụng, anh mua chút gì cho em ăn đi , đồ ăn trong bệnh viện chán lắm .” Trong lòng lo lắng đã không còn, hai tay Hạ Toa ôm lấy cổ Tiêu Thần , có chút nũng nịu nói qua.

” Ừ, anh đi lấy thực đơn, em xem một chút muốn ăn cái gì, anh gọi bọn họ đi chuẩn bị.” Tiêu Thần gật đầu một cái, bỏ tay Hạ Toa ra, lấy tờ thực đơn trên bàn cầm tới .

“Cái này, cái này, cái này, còn có cái này.” Nhìn thực đơn, Hạ Toa không ngừng chỉ vào, Tiêu Thần cầm giấy ở một bên không ngừng nhớ, không chút nào để ý hai người gọi nhiều như vậy rốt cuộc có ăn hết hay không .

Tần Lạc ngơ ngác ngồi ở bên trong phòng làm việc , nhìn hình Hạ Toa trong máy vi tính , đưa tay vuốt ve màn ảnh, nhớ tới chuyện đã xảy ra hôm nay, hắn cho đến bây giờ có chút sợ.

Điện thoại di động để ở trên bàn , rung lên một cái, Tần Lạc mở ra vừa nhìn, là Hàn Dạ nhắn tin cho hắn , nội dung rất đơn giản, đã tỉnh, mạnh khỏe. Thấy tin nhắn này , Tần Lạc nặng nề thở phào nhẹ nhõm, tự nhủ, ” Hạ Toa , em nhất định phải chờ anh, một ngày nào đó, anh sẽ xử lý tốt tất cả, mang theo em ở bên bờ biển mua một căn nhà, mặt hướng biển , xuân về hoa nở.”

Nhìn đồng hồ, Tần Lạc khép lại máy vi tính, từ trên ghế đứng lên, đem áo sơ mi cởi , hướng phòng tắm đi tới, Hạ Toa tỉnh, hắn cũng rốt cuộc có thể an tâm tắm một cái rồi ngủ một hồi rồi.

104. Q.2 - Chương 49

Nhìn Hạ Toa ngủ say , Tiêu Thần khom người nhẹ nhàng vuốt ve một chút gương mặt của cô , có chút do dự, hắn nghĩ ở bên cạnh cô, nhưng là hôm nay có một hội nghị rất quan trọng không thể không tham dự .

” Ở công ty có chuyện anh hãy đi về trước đi, không cần lo lắng cho em.” Hạ Toa dụi mắt, nhìn Tiêu Thần ngồi ở bên giường , nhẹ nhàng cười một tiếng, mặc dù Tiêu Thần nói điện thoại rất nhỏ, nhưng là cô vẫn là nghe đến.

“Không có việc gì, vẫn còn thời gian.” Thấy Hạ Toa tỉnh lại, Tiêu Thần đứng dậy đi vì Hạ Toa rót một chén nước, đỡ cô lên, đem nước đưa qua.

“ Tôi tới đây, mang theo đồ ăn sáng cho hai người đây.” Hàn Dạ từ ngoài cửa đi vào, thấy Hạ Toa tỉnh, cầm đồ ăn trong tay quơ quơ, hướng về phía hai người nói.

“Hạ Toa lát nữa còn phải thử máu, không thể ăn.” Tiêu Thần liếc Hàn Dạ một cái , đã dặn dò hắn, còn như vậy không có đầu óc.

“A, tôi quên rồi.” Hàn Dạ cười hắc hắc, đặt đồ ăn sáng trên bàn nhỏ, lấy ra một xuất không lịch sự ăn.

” Cậu cả ngày hôm qua chưa ăn sao? Tướng ăn khó nhìn như vậy.” Thấy dáng vẻ Hàn Dạ cơ hồ ăn như hổ đói , Tiêu Thần không khỏi nhíu nhíu mày, mở miệng nói.

” Cậu nói đúng rồi đấy, ngày hôm qua ăn không ngon , ngủ không tốt.” Hàn Dạ vừa nói, vừa nhìn Tiêu Thần .

“Là em không tốt, hại mọi người lo lắng.” Người nói vô tình người nghe cố ý, nghe Hàn Dạ vừa nói như thế, Hạ Toa tự nhiên hiểu, có chút ngượng ngùng nhìn Hàn Dạ nhỏ giọng nói.

“Đừng để ý đến hắn, một ngày không ăn không chết được.” Thấy Hạ Toa có chút áy náy , Tiêu Thần vội an ủi, hung hăng trợn mắt nhìn Hàn Dạ.

” Hạ Toa, anh đang giảm cân , chỉ là thật sự đói quá chịu không được , cho nên tính toán ăn xong lại tiếp tục giảm cân.” Thấy sắc mặt Hạ Toa còn tái nhợt, Hàn Dạ cầm lên khăn giấy xoa xoa tay, đi tới bên giường hướng về phía Hạ Toa hì hì cười một tiếng giải thích.

“Thúi chết, đi đánh răng đi.” Tiêu Thần có chút chán ghét nhìn Hàn Dạ, lấy tay không ngừng vung.

“Ừ, anh đi đánh răng, sau đó đưa em đi kiểm tra, cậu có thể trở về công ty đi.” Hàn Dạ đi vào phòng rửa tay, vẫn không quên thò đầu ra hướng về phía Tiêu Thần kêu la.

” Anh họp xong lại tới thăm em .” Nhìn bộ dạng Hàn Dạ, Tiêu Thần căn bản không có phản ứng đến hắn, lôi kéo tay Hạ Toa nói qua.

” Ừ , đi đi, anh đi đường cẩn thận.” Hạ Toa gật đầu một cái, dặn dò .

“Tên kia đi rồi à ?” Hàn Dạ từ phòng rửa tay đi ra, cũng không có thấy Tiêu Thần, hỏi thăm.

“Vâng , mới vừa đi.” Hạ Toa gật gật đầu nói, Tiêu Thần đối với cô thật tốt, nhưng họ gặp nhau quá muộn, mặc dù cô và Tần Lạc coi như là chia tay, nhưng Tần Lạc dù sao cũng đã mọc rễ trong lòng cô , muốn hoàn toàn nhổ không phải chuyện dễ dàng.

“Tần Lạc rất lo lắng cho em , anh biết em bây giờ không có biện pháp tiếp nhận hắn, nhưng hãy cho anh ấy một cơ hội đi .” Hàn Dạ đi tới ngồi xuống một bên, nhìn Hạ Toa, không khỏi lại thay Tần Lạc nói tới nói lui.

“Em biết ngày hôm qua là anh và anh ấy đã cứu em, Tiêu Thần cũng không có giấu giếm, nhưng mà em cần một ít thời gian để điều chỉnh lại suy nghĩ của mình, giữa em và anh ấy vấn đề không chỉ là bởi vì anh ấy đính hôn.” Tần gia không phải cô có thể với tới , Tần Lạc cũng không phải giống như trước kia nữa rồi, sự chênh lệch giữa bọn họ quá lớn, trong phim truyền hình thần tượng vẫn thường diễn những cảnh như vậy , nhưng trong cuộc sống gặp phải chuyện như này, làm sao có thể dễ dàng giải quyết đây?

“Anh cũng biết , gia đình bọn anh như vậy, đúng là ngay cả hôn nhân của mình cũng không biện pháp làm chủ, người khác thấy bọn anh sống thoải mái như vậy, nhưng cũng chỉ có tự bọn anh mới có thể hiểu được cuộc sống của mình như thế nào .” Lời này người khác nghe có lẽ sẽ cảm thấy rất kiểu cách, nhưng sự thật chính là như vậy, bọn họ thật ra thì rất khổ ép.

“Vâng , em có thể hiểu, ọi người một chút thời gian thôi. Anh lấy xe lăn tới , đẩy em đi kiểm tra thôi.” Hạ Toa gật đầu một cái, ngăn trở Hàn Dạ đang định tiếp tục nói xuống.

” Ừ, đầu gối em thế nào?” Hàn Dạ vừa chuẩn bị xe lăn, vừa hỏi thăm.

“Khá hơn một chút rồi, em chính là lười a!” Hạ Toa cũng không có chờ Hàn Dạ tới đây đỡ mình, đã xuống giường đi, cười duyên nói.

“Em ngồi cẩn thận, anh đẩy nhanh nhé .” Hàn Dạ đem Hạ Toa đẩy tới trong hành lang, hướng về phía Hạ Toa dặn dò một câu, tăng nhanh tốc độ , ở trong đám người mạnh mẽ chạy tới , cũng may không có nhiều người , nếu không chắc chắn sẽ đụng người .

” Anh điên à , sao chạy nhanh thế ?.” Rốt cuộc ngừng lại, Hạ Toa lòng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ lồng ngực của mình, quay đầu lại đối với Hàn Dạ khiển trách.

“Chơi xong rồi, không quan trọng.” Hàn Dạ mặt không sao cả , nhún nhún vai, hướng về phía Hạ Toa làm mặt quỷ, nhàn nhạt nói qua.

105. Q.2 - Chương 50: Tương Kính Như Tân

Làm xong một loạt kiểm tra, đã đến giờ ăn cơm trưa, Hạ Toa có chút nhàm chán mang điện thoại di động ra chơi , chờ đợi Hàn Dạ mang cơm ình , nhưng đợi thật lâu cũng không còn thấy hắn trở lại, đang lúc cô rời giường muốn đi ra ngoài xem một chút thì cửa bị đẩy ra , nhưng người tiến vào cũng không phải Hàn Dạ.

“Sao anh lại tới đây?” Thấy Tần Lạc cầm hoa tươi, Hạ Toa hơi giật mình.

” Anh không yên tâm, cho nên tới xem một chút, Hàn Dạ và cô bé y tá đi ăn cơm rồi , để anh lấy cơm cho em .” Tần Lạc nói xong đem hoa trác tử cắm vào lọ , đem thức ăn để ở trên bàn.

“Cám ơn.” Hạ Toa nhìn Tần Lạc, có rất nhiều lời muốn nói, nhưng đến khóe miệng, lại chỉ có thể nói ra hai chữ này.

” Không có gì .” Tần Lạc ngồi ở một bên nhìn Hạ Toa cũng không biết nên nói cái gì. Vốn là sớm tới tìm Thẩm Thu Linh, nhưng chuyến bay lại thay đổi phải buổi tối mới có thể đến, vì vậy hắn còn một chút thời gian tới thăm Hạ Toa.

Thấy Tần Lạc cũng không có nói tiếp , Hạ Toa cũng im lặng, tiếp tục từ từ ăn cơm. Thật ra thì trừ chuyện Thẩm Thu Linh cô càng muốn biết Kha Nham bây giờ còn ở công ty không , xảy ra chuyện như vậy cô ấy xử lý như thế nào .

"Ăn xong rồi sao?" Thấy Hạ Toa dọn dẹp bát đũa, Tần Lạc vội tới phụ giúp, ân cần hỏi thăm.

"Vâng, ăn xong rồi." Hạ Toa gật đầu một cái, nhẹ nói .

"Giữa chúng ta chẳng lẽ muốn khách sáo như thế sao?" Tần Lạc đem bát đũa ném vào trong thùng rác, nhìn chằm chằm vào Hạ Toa hỏi thăm.

"Không có ." Hạ Toa lên tiếng phủ nhận, cô chỉ phải không biết nên sao để đối mặt hắn mà thôi.

"Tạo thành hoàn cảnh như hiện tại không phải là điều mà anh muốn , về phần Kha Nham, thật sự là anh không biết nên làm sao giải thích, anh với cô ấy cũng không phải như tin tức trên báo nói đâu , anh là hạng người gì, em cũng biết ." Tần Lạc nói chuyện , ở một bên ngồi xuống, có chút vô lực giải thích, hắn vẫn cho là có một số việc không cần giải thích, hai người người yêu nhau là cần tin tưởng lẫn nhau, mà không phải là tin lời đồn đãi của người ngoài .

" Anh như thế nào dĩ nhiên là em biết, nhưng chúng ta dù sao cũng có nhiều năm không gặp ,con người luôn sẽ thay đổi, Kha Nham thật ra thì so với em tốt hơn rất nhiều, tối thiểu còn có thể ở công ty giúp anh, em thì chỉ mang thêm phiền toái cho anh ." Hạ Toa cười khổ một tiếng, cô thật ra kém hơn nhiều so với Kha Nham , làm sao có thể so với Thẩm Thu Linh đây?

"Sao em lại tự hạ thấp mình như vậy, em ở trong lòng anh không giống như những người đó , là đặc biệt, ở bên cạnh em anh mới là chính mình." Thấy Hạ Toa như vậy tự hạ thấp mình, Tần Lạc cơ hồ là hầm hừ đối với Hạ Toa nói ra những lời này.

" Em mệt , muốn nghỉ ngơi rồi." Nhìn Tần Lạc , Hạ Toa lòng vốn cũng không kiên định lại bắt đầu có một chút xíu dao động.

"Vậy cũng được, em nghỉ ngơi đi, anh ngồi một chút." Tần Lạc đứng lên thay Hạ Toa dịch chăn, nhàn nhạt nói qua.

Hạ Toa cố ý đem chăn kéo thật cao , che giấu trong lòng mình hốt hoảng, cô hiện tại thật rất sợ đơn độc đối mặt Tần Lạc, chỉ cần nghĩ tới hắn, những hình ảnh thời hai người ở chung lại hiện lên trong đầu, xua đi không được. Từ lần đầu tiên cô nhìn thấy Tần Lạc cũng đã bị hắn hấp dẫn, cô mơ ước có một ngày có thể gả cho hắn, nhưng không đợi cô thổ lộ, Tần Lạc rời đi, từ đó những người đàn ông cô yêu đều giống như hắn. Thật vất vả hai người mới tới được với nhau, nhưng ông trời lại muốn tách bọn họ ra.

Nhìn bộ dáng Hạ Toa , Tần Lạc khổ sở cười, khi hắn ở công ty thấy tên cô , nhìn thấy cô chia tay với người đàn ông khác, xác định cô độc thân, trong lòng của hắn có bao nhiêu kích động, thật vất vả hai người đến được với nhau, hắn cho là cuộc sống như thế tối thiểu có thể phải được hai năm, mà hai năm có rất nhiều chuyện có thể xảy ra, hắn thậm chí còn nghĩ tới tìm lý do để từ chối cuộc hôn nhân với Thẩm Thu Linh , nhưng Kha Nham náo loạn như vậy, tất cả kế hoạch cũng hóa thành bọt nước, tình cảm giữa hắn và Hạ Toa thật vất vả tạo dựng lên cứ như vậy bị phá hủy thật dễ dàng .

106. Q.2 - Chương 51: Cô Ấy Vui Vẻ Là Được Rồi

Khi Hạ Toa tỉnh dậy thì bên trong phòng đã sớm không có bóng dáng Tần Lạc , người chờ đợi ở bên cạnh đã đổi thành Tiêu Thần. Nhìn ngoài cửa sổ, thế nhưng đã là chạng vạng tối.

"Em đã tỉnh?" Thấy Hạ Toa tỉnh lại, Tiêu Thần khẽ mỉm cười.

" Kết quả xét nghiệm đã lấy hết chưa, em có thể xuất viện sao?" Hạ Toa nhìn Tiêu Thần hỏi thăm, cô không muốn sống ở bệnh viện, quá buồn bực, cô phải về nhà, trong nhà không có mùi thuốc.

"Ừ, đã không có gì đáng ngại, nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày là khỏe, hôm nay sợ là không làm được thủ tục xuất viện rồi, trước tiên có thể về nhà, em có muốn về nhà hay không đây?" Tiêu Thần nhìn Hạ Toa biết mà còn hỏi.

“Dĩ nhiên, nhưng em không có quần áo , chẳng lẽ lại mặc cái này đi về .” Hạ Toa nhìn bộ quần áo trên người mình có chút uể oải nói.

“Ai nói không có, anh mang tới cho em này , đi thay thôi.” Tiêu Thần từ rìa ghế dựa lấy ra một túi quần áo đưa tới.

“Anh thật chu đáo.” Nhận lấy quần áo, Hạ Toa vui mừng đi vào phòng rửa tay, thay quần áo.

Nhìn Hạ Toa dáng vẻ vui mừng, Tiêu Thần ở trong lòng có chút rối rắm, hắn căn bản cũng không có nghĩ đến phải chuẩn bị quần áo, huống chi hắn cũng không biết rõ cỡ quần áo của Hạ Toa , quần áo này thật ra là Tần Lạc chuẩn bị, nhưng hắn rốt cuộc có nên đem chuyện này nói cho Hạ Toa không đây?

“Đi thôi.” Hạ Toa đem đầu tóc tùy ý buộc lên, có chút nóng nảy thúc giục Tiêu Thần .

“Không ngồi xe lăn à?” Nhìn đầu gối Hạ Toa còn không có tiêu sưng , Tiêu Thần quan tâm hỏi thăm.

“Không cần, đi thôi, nếu đi không được, không phải còn anh sao? Anh cõng em .” Hạ Toa nhìn Tiêu Thần nhếch miệng cười một tiếng. ” Được rồi.” Tiêu Thần đứng dậy, thoáng thu dọn môt chút , một tay cầm đồ , một tay dắt Hạ Toa hướng cửa thang máy đi tới

Nhìn Hạ Toa và Tiêu Thần rời đi, Hàn Dạ và Tần Lạc tránh ở chỗ không xa đi ra, cứ như vậy yên lặng nhìn, mãi cho đến lúc hai người đi vào thang máy không còn nhìn thấy bóng dáng nữa mà hai người vẫn còn ngẩn người.

” Sao cậu phải khổ như thế chứ?” Nhìn vẻ mặt mất mác của Tần Lạc, Hàn Dạ giận dễ sợ, đây coi là cái gì, tự nhiên tiện nghi Tiêu Thần.

“Chỉ cần cô ấy vui vẻ là được rồi .” Hai người chuyện trò vui vẻ làm đau nhói tim của hắn, nhưng chỉ cần Hạ Toa vui vẻ , như vậy một chút đau đớn này lại coi là cái gì đây?

“Cậu có thể xác định là cô ấy thật vui vẻ sao? Cậu vui vẻ sao?” Hàn Dạ có chút khinh thường nhìn Tần Lạc, hắn cảm thấy Tần Lạc làm như vậy quả thật giống kẻ ngu , vụng trộm nhìn xem, len lén tặng đồ.

“Tôi vui hay không vui không quan trọng , chỉ cần cô ấy vui vẻ là tốt rồi, cậu như thế nào chứng minh cô ấy không phải thật vui vẻ đây?” Tần Lạc nhìn Hàn Dạ ở bên cạnh hỏi ngược lại, hắn mặc dù không thể xác định, nhưng ít nhất nhìn qua cô ấy vui vẻ là đủ rồi.

“Tôi thật sự không hiểu nổi hai người, cậu yêu cô ấy, làm sao có thể để cho cô ấy và người đàn ông khác ở chung một chỗ?” Hàn Dạ đến cái ghế gần đó ngồi xuống, không thể hiểu được, đây là chuyện gì à?

“Bây giờ cậu cảm thấy tôi có tư cách cùng cô ấy đứng chung một chỗ sao? Có tư cách cho cô hạnh phúc mà cô ấy muốn sao? Cậu cảm thấy Thẩm Thu Linh sẽ dễ dàng để cô ấy yên sao? Cậu cảm thấy Thẩm Thu Linh nếu là cùng Hạ Toa xung đột chính diện, ai sẽ thắng đây?” Tần Lạc nhìn Hàn Dạ, ngồi xuống bên cạnh hắn , liên tiếp ném ra nhiều vấn đề.

“Cái này, thật đúng là khó mà nói.” Hàn Dạ suy nghĩ một chút không khỏi thở dài, hắn thật đúng là không nghĩ nhiều như vậy, hắn và bạn gái hai người đều là người tương đối đơn giản , sẽ không nghĩ quá xa hoặc là chuyện quá phức tạp, đối với bọn họ mà nói , mỗi ngày vui vẻ là đủ rồi.

“Tôi cũng vậy không dám đánh cuộc , ngộ nhỡ Thẩm Thu Linh làm ra chuyện gì , đến lúc đó hối hận cũng không kịp.” Trải qua chuyện của Kha Nham , hắn thật không dám nghĩ Thẩm Thu Linh nếu là nổi điên , sẽ không biết làm ra chuyện gì .

“Chuyện của các người chính các người xử lý đi, tôi cũng vậy không quản được, tôi chỉ hi vọng cậu không phải phải hối hận, ngộ nhỡ ngày nào đó Hạ Toa và Tiêu Thần kết hôn, đến lúc đó cậu có hối hận cũng muộn rồi.” Đến lúc đó, thật sự hắn cũng sẽ không giống như bây giờ ủng hộ Tần Lạc kéo Hạ Toa quay về, dù sao phá hỏng hôn nhân của người khác đó là một chuyện vô cùng không có đạo đức.

107. Q.2 - Chương 52

Bởi vì chân bị thương còn chưa có khỏi hẳn , nên việc Hạ Toa vào làm ở công ty của Tiêu Thần cũng bị lùi lại sau một tuần lễ, mặc dù Hạ Toa cảm thấy căn bản không cần khoa trương như vậy, nghỉ ngơi một hai ngày là tốt rồi, nhưng Tiêu Thần lại kiên trì muốn cô ở nhà nghỉ ngơi một tuần lễ. Nói cho cùng cô còn là nhân viên của Tiêu Thần , cũng chỉ có thể đồng ý.

Một tuần lễ nghỉ ngơi, Hạ Toa thật cũng không nhàn rỗi, tìm người tới nhà tổng vệ sinh, đem tất cả những thứ thuộc về Tần Lạc tất cả đều dọn dẹp cất vào phòng chứa đồ, cô thừa nhận cô là một người yếu ớt , cô không chịu nổi thấy vật nhớ người, mặc dù trong lúc nhất thời cô có chút không thích ứng, nhưng có ít thứ, hiện tại chỉ có thể giữ ở trong lòng.

Hạ Toa mới vừa thu dọn xong, nằm ở trên giường nghỉ ngơi, điện thoại đặt ở bên gối vang lên, vừa nghe nhạc chuông, không cần đoán cũng có thể biết là Tiêu Thần, " Vâng,anh họp xong rồi hả ?" Hạ Toa nhận điện thoại, có chút lười biếng nói qua.

"Ừ, anh có đặt trên mạng cho em một ít đồ, khoảng buổi trưa sẽ chuyển đến, em nhớ nhận nhé ." Tiêu Thần ở bên đầu điện thoại kia dùng lời nhỏ nhẹ dặn dò .

"Ừ, em biết rồi, đừng quá bận rộn, nhớ ăn cơm." Hạ Toa ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường , ân cần nói qua. Cô hiện tại giống như càng ngày càng lệ thuộc vào Tiêu Thần rồi, tuy nhiên đó không phải là cảm giác giữa bạn bè trai gái , loại cảm giác đó giống như Tiêu Thần là anh của mình vậy .

"Ừ, anh còn có một cuộc họp, trước như vậy, buổi tối anh qua đón em ra ngoài ăn cơm." Tiêu Thần đáp một tiếng, điện thoại di động đầu kia rất nhanh truyền đến tiếng tút tút .

Hạ Toa để điện thoại di động vào một bên, nằm ở bên giường, nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, tất cả giống như cũng không có thay đổi, tất cả giống như cũng đã lặng lẽ thay đổi.Hạ Toa còn đắm chìm trong suy nghĩ của mình thì chuông cửa đột nhiên vang lên, nhớ tới Tiêu Thần mới vừa nói , vội vã đi dép chạy xuống.

"Xin lỗi, có phải cô là Hạ Toa không ? Đây là đồ của cô , xin ký nhận." Nhân viên bưu kiện nhìn Hạ Toa bộ dạng phòng bị, lấy ra một gói đồ, cũng không thèm để ý, khách khí nói qua.

"Cám ơn." Hạ Toa đem tờ giấy chuyển phát từ trong cửa sắt đưa ra ngoài, đợi cho nhân viên bưu kiện đi rất xa, mới mở ra cửa sắt, đem hộp đồ chuyển vào bên trong nhà.

Đóng cửa lại, Hạ Toa trực tiếp ngồi chồm hổm trên mặt đất bắt đầu mở hộp đồ , đem từng món một ra bên ngoài , càng cầm tâm tình càng tốt, càng cầm nụ cười trên mặt cũng càng rực rỡ, đều là những thứ cô thích , còn có con thú nhồi bông có chức năng MP3 .

Đem mấy thứ đặt ở phòng khách, phòng bếp, hài lòng kiểm tra xong sau đó ôm thú nhồi bông MP3, cầm mấy món trang sức, hướng trên lầu đi tới.

Vừa mở cửa ra, nhìn khắp nơi trong nhà đều là đồ của mình mua , Tiêu Thần không khỏi cười, loại cảm giác này thật tốt, trước kia tới thấy đều là những món đồ kỉ niệm của cô và Tần Lạc , mặc dù hắn trên miệng không nói cái gì, nhưng trong lòng vẫn là có một chút xíu ngại.

"Tiêu Thần, là anh sao?" Nghe được tiếng cửa mở, Hạ Toa ở trên lầu lớn tiếng hỏi thăm.

"Ừ, anh đã về, anh không đi lên , em thay quần áo đi rồi anh dẫn em ra ngoài ăn cơm." Tiêu Thần ngồi ở trên ghế sa lon, cầm lên đồ chơi ở trên bàn chơi tiếp, hướng về phía trên lầu nói.

"Vâng , vậy anh chờ em một lúc, em đi tắm đã ." Lời còn chưa dứt cũng đã nghe được trên lầu truyền tới tiếng nước chảy.

Vào lúc Tiêu Thần chờ đợi đến sắp ngủ mất , Hạ Toa cuối cùng từ trên lầu đi xuống, thấy túi rác chất đống ở tại cửa ra vào , cười nhạt, đi tới bên sofa, từ phía sau ôm lấy Tiêu Thần.

"Thơm quá, đây là muốn quyến rũ anh sao?" Một mùi sữa tắm thơm ngát truyền vào trong mũi, Tiêu Thần quay đầu nhìn Hạ Toa nhạo báng.

“Thôi đi, đâu có đâu? Đi thôi!” Bị Tiêu Thần trêu đùa như vậy , Hạ Toa vội đẩy tay ra, có chút đỏ mặt chính là đi tới cửa, hướng Tiêu Thần chu mỏ một cái!

108. Q.2 - Chương 53: Không Thể Buông Tha

Khi Tiêu Thần dắt Hạ Toa đi vào khách sạn thì Thẩm Thu Linh đang kéo Tần Lạc từ một cửa khác đi tới, hiển nhiên họ cũng là đến ăn cơm. Hạ Toa thấy được bọn họ, Thẩm Thu Linh và Tần Lạc tự nhiên cũng nhìn thấy .

“Thật đúng là có duyên , em họ , đây là Hạ Toa mà chị đã từng nói với em , còn đây là Tiêu Thần của Tiêu gia.” Không đợi Tần Lạc mở miệng, Thẩm Thu Linh cũng đã hướng về phía người đàn ông bên người giới thiệu.

“Xin chào, tôi là La Hải .” La Hải có chút khinh thường quan sát Hạ Toa , quay đầu lại đối với Tiêu Thần nói.

“Chúng tôi muốn đi ăn cơm, xin lỗi không tiếp được.” Thấy Thẩm Thu Linh nhiệt tình chủ động , Tiêu Thần hướng về phía cô lễ phép nói gật đầu một cái, dắt Hạ Toa nhanh chóng rời đi, nếu không phải là khách sạn này đồ ăn ngon , thì mới vừa rồi hắn đã lôi Hạ Toa quay đầu rời đi, nhìn đều không muốn nhìn cô một cái.

Từ đầu đến cuối, Tần Lạc không có nói một câu , nhưng là sắc mặt đã âm trầm rất nhiều, vốn là hắn cũng không muốn cùng với Thẩm Thu Linh và em họ của cô tới dùng cơm, nhưng lại không tìm được lý do thích hợp để từ chối, lại không thể nghĩ đến sẽ gặp phải Hạ Toa, cô xem như đã khá nhiều, thấy Tiêu Thần quan tâm đến cô như vậy, hắn cũng yên tâm.

“Anh rể , sao anh không nói gì vậy ?” Thấy Tần Lạc không nói gì, La Hải có chút ngạc nhiên, đối với quan hệ của Tần Lạc và Hạ Toa hắn cũng tương đối rõ ràng, ban đầu chuyện này vẫn là hắn giúp đỡ Thẩm Thu Linh tìm hiểu đây ? Chỉ là nhìn tình huống này đến xem, tựa hồ có chút khác thường .

“Tôi không muốn ăn, hai người đi ăn đi.” Tần Lạc liếc mắt nhìn La Hải, hất tay Thẩm Thu Linh ra, xoay người rời đi.

Nhìn Tần Lạc cứ như vậy rời đi, Thẩm Thu Linh chỉ vào mặt La Hải dậm chân, thở phì phò mắng.

” Cậu không cần nói chuyện không được sao? Không nhìn thấy hắn mặt đều đen thành ra như vậy rồi hả? Cậu không biết dùng đầu óc à, thật tức chết , tôi bảo cậu đến đây là để giúp tôi, bây giờ cậu nhìn xem , không ăn nữa .” Thẩm Thu Linh nói xong cũng thở phì phò đi ra cổng đi.

“Chị họ , là em không tốt, em sai lầm rồi vẫn không được sao?” Thấy Thẩm Thu Linh thở phì phò xông ra, La Hải vội đi theo ra ngoài, hắn cũng không phải muốn rời đi, nhưng trên người ngay cả nửa xu cũng không có, nếu là Thẩm Thu Linh bỏ đi, như vậy hắn đã có thể thảm

Tiêu Thần và Hạ Toa ngồi ở bên trong phòng, thưởng thức từng món ăn , căn bản không nghĩ tới ba người Thẩm Thu Linh sẽ làm cho bọn họ không vui, đối với chuyện vừa mới xảy ra chính là hai người rất có ăn ý ngậm miệng không nói.

“Hạ Toa, qua hết tuần này, em sẽ đến công ty làm việc , đến lúc đó có chuyện gì hãy nói cho anh biết.” Tiêu Thần thật ra thì rất tò mò đợi Hạ Toa đến công ty làm việc, nếu không phải là sợ Hạ Toa mất hứng, hắn thật đúng là muốn đem Hạ Toa làm thư ký riêng ình để ình tùy thời đều có thể thấy.

“Yên tâm đi, không có chuyện gì, công là công, tư là tư, chúng ta cũng không muốn nhập làm một, ở công ty nếu không có chuyện gì thì em sẽ không đi tìm anh, có chuyện gì anh gọi điện cho em là được , em không muốn vừa đi làm liền bị người ta nói em dựa vào quan hệ , trước đây em ở công ty Tần Lạc, cũng bị nói không ít.” Hạ Toa nói xong, không khỏi lại nói Tần Lạc, thấy Tiêu Thần nhìn mình, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, có chút xấu hổ cười cười, sau khi xuất viện cô và Tiêu Thần đã ngầm định ra một hiệp nghị, chính là hai người mặc kệ ai cũng không thể chủ động nhắc tới hai chữ Tần Lạc .

“Không có việc gì, anh hiểu rồi , từ phòng làm việc của anh có thể trực tiếp nhìn thấy em làm gì, em cũng không được lười biếng đấy .” Thấy Hạ Toa có chút xấu hổ, Tiêu Thần vội đổi đề tài.

“Phòng làm việc của anh là dùng kính một chiều sao? Chính là bên trong thấy được bên ngoài, bên ngoài không thấy được bên trong.” Hạ Toa đang gắp một miếng thịt muối, ngửa đầu hỏi thăm.

“Ừ, như vậy mới riêng tư.” Nhìn Hạ Toa gắp một lúc lâu cũng không có đem miếng thịt muối gắp đến trong chén, Tiêu Thần khẽ mỉm cười, giúp cô thả vào trong chén.

“Ai, khổ thân em , ngay cả miếng thịt muối nó đều chống lại em .” Nhìn trong chén thịt muối, Hạ Toa ngẩng đầu lên mặt vô tội nhìn Tiêu Thần nói.

“Vậy hãy để cho anh tới cứu vớt em đi .” Nhìn Hạ Toa giả vờ bày ra một bộ dáng vô tội , để hợp với lời này, Tiêu Thần nhịn không được cười lên, thuận miệng tiếp lời đi.

“Một người thích ăn thịt bò bít tết làm sao có thể cứu vớt một người thích ăn thịt muối đây ?” Nhìn Tiêu Thần cười to , Hạ Toa có bĩu môi nói.

“Thôi để cho anh còn ăn cơm.” Nhìn bộ dạng Hạ Toa , Tiêu Thần thả ra đôi đũa trong tay , cười có chút đau sốc hông.

109. Q.2 - Chương 54: Chứng Cuồng Loạn

Thẩm Thu Linh mở cửa, thấy Tần Lạc đang ngồi ở trên ghế sa lon ăn mì ăn liền, xem ti vi. Chỉ vì một câu nói liền ném cô ở trong khách sạn, tình nguyện mình về nhà ăn mỳ ăn liền.

“Tần Lạc, anh đây là ý gì?” Thẩm Thu Linh đi tới trước mặt Tần Lạc , tức giận chất vấn.

” Cô tránh ra , tôi đang xem tin tức.” Tần Lạc cũng không ngẩng đầu, nhìn cũng chưa từng nhìn cô một lần, nhàn nhạt nói qua.

” Anh nói rõ cho em, tại sao anh lại đối xử với em như vậy.” Thấy Tần Lạc không để ý tới mình , Thẩm Thu Linh đi tới trước tivi, trực tiếp tắt .

Thấy Thẩm Thu Linh tắt ti vi, Tần Lạc cũng không nhiều lời, cầm lên hộp mỳ mới vừa ăn xong đi vào phòng bếp ném nó vào trong thùng rác.

“Tại sao anh lại đối xử với em như vậy, em có gì không tốt?” Thấy Tần Lạc đi vào phòng bếp, Thẩm Thu Linh đi theo, ngăn ở cửa tiếp tục truy vấn . Cô không hiểu mình rốt cuộc điểm nào kém Hạ Toa, tại sao Tần Lạc ngay cả liếc mắt cũng không nhìn cô một cái, mấy năm trước chẳng phải vẫn còn tốt đẹp sao.

“Anh nói đi , tại sao anh không thể đối xử với em giống như trước đây ?” Nhớ tới trước kia, lại nhìn hiện tại, Thẩm Thu Linh không nhịn được rơi lệ, cô thật không nghĩ ra, một chút cũng không rõ .

“Trước kia cô là như vậy sao? Trước kia cô hiền thục, dịu dàng, hiện tại thế nào? Như người điên, tôi không biết tại sao sau khi anh trai tôi chết cô lại đồng ý gả cho tôi, tôi có gì tốt mà cô nhất định phải gả cho tôi , tôi có nói là tôi thích cô sao? Tô nói là tôi yêu cô sao? Tôi cũng chỉ coi cô như em gái tôi mà thôi.” Nhìn Thẩm Thu Linh nhỏ giọng khóc nức nở , Tần Lạc đẩy ra cô, đi tới bên sofa ngồi xuống, lạnh lùng chất vấn.

“Tình cảm là có thể từ từ bồi dưỡng, chúng ta bây giờ đã đính hôn rồi, đừng…lạnh nhạt như vậy với em, được không ?” Thấy Tần Lạc có vẻ tức giận, Thẩm Thu Linh đi lên trước , quỳ gối trước mặt Tần Lạc , ngẩng đầu nhìn hắn, cầu khẩn năn nỉ .

“Tôi cần một chút thời gian, tôi cũng hi vọng cô đừng nhằm vào Hạ Toa nữa, chuyện giữa tôi và cô không có liên quan tới cô ấy .” Thấy Thẩm Thu Linh quỳ gối trước mặt mình, Tần Lạc có chút mềm lòng, coi như hắn không thích cô, nhưng cô cũng nói không sai, tối thiểu ở trong mắt người ngoài bọn họ đã là vợ chồng sắp cưới , ngoài mặt ân ái vẫn còn cần , hơn nữa Tần gia gần đây tình huống cũng không được khá lắm, quả thật rất cần Trầm gia giúp một tay.

“Vâng, em hiểu rồi, em sẽ khống chế tính tình của mình .” Thấy Tần Lạc thái độ không có cứng rắn như mới vừa rồi , Thẩm Thu Linh cũng thở dài một hơi, đứng lên ở bên cạnh Tần Lạc ngồi xuống.

“Còn chưa có ăn cơm đi, trong ngăn kéo nhỏ dưới bàn trà có quyển sổ gi số điện thoại của tiệm đồ ăn nhanh đó, em gọi chút gì ăn đi , anh đi tắm.” Tần Lạc liếc mắt nhìn Thẩm Thu Linh thở dài, chỉ chỉ ngăn kéo dưới bàn trà nói.

” Vâng .” Thẩm Thu Linh liếc mắt nhìn Tần Lạc, gật đầu một cái, khéo léo đáp lời, thật vất vả mới hòa hoãn cô cũng không muốn gây sự nữa.

Đưa mắt nhìn Tần Lạc rời đi, Thẩm Thu Linh mở ra ngăn kéo, lấy ra quyển sổ nhỏ , mở ra vừa nhìn, thật vất vả mới kiềm chế được lửa giận bây giờ lại bùng lên tới, ngay trang đầu tiên của cuốn sổ hắn lại dán tấm ảnh chụp chung với Hạ Toa , phía sau mỗi một trang ghi địa chỉ đều có ký hiệu, vẽ hình vuông chính là Hạ Toa thích ăn, vẽ vòng tròn chính là Tần Lạc thích ăn. Cuối cùng còn làm một bảng danh sách những món mà Hạ Toa thích .

Nhìn quyển sổ này , Thẩm Thu Linh thật hận muốn đem nó xé nát bấy, nhưng nghĩ lại, mình mới vừa làm lành với Tần Lạc , nếu là tùy tiện đem quyển sổ này xé, nhất định sẽ làm ối quan hệ với Tần Lạc càng thêm kém. Thẩm Thu Linh lạnh lùng cười một tiếng, nghĩ đến La Hải em họ của mình , trong đầu nổi lên một kế hoạch.

110. Q.3 - Chương 1: Tài Xế Riêng

Tuy Hạ Toa đã liên tục nói không cần Tiêu Thần chăm sóc đặc biệt , nhưng một buổi sáng tinh mơ , Tiêu Thần còn là tự mình lái xe chạy tới nhà Hạ Toa , chở cô tới công ty đi làm.

“Không phải em nói anh không cần đến sao? Ngày hôm qua về muộn, anh nên ngủ thêm một lát chứ .” Hạ Toa ngồi vào bên trong xe, nhìn Tiêu Thần có chút không vui lẩm bẩm, chỉ là trong lòng vẫn thật vui mừng. Tuy nói Tiêu Thần mỗi ngày đều tới nhà cô báo cáo, mặc kệ rất muộn , chỉ cần Hạ Toa không nói cho hắn ở lại, Tiêu Thần cũng sẽ không chủ động , cho dù là rạng sáng cũng sẽ rời đi.

” Đi xe riêng không phải thoải mái hơn sao, dù sao anh cũng không ngủ được.” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa cười cười. Về việc không ngủ được điểm này hắn thật sự là không có nói láo, nghĩ tới bắt đầu từ ngày hôm nay là có thể mỗi ngày ở công ty nhìn thấy Hạ Toa , trong lòng đặc biệt vui mừng, hưng phấn quá, liền trực tiếp ngủ không được.

“Đi thôi, lát nữa anh dừng cho em xuống ở trạm xe bus gần công ty , em tự đi vào .” Hạ Toa suy nghĩ một chút rồi dặn dò .

“Được, tất cả nghe theo em.” Tiêu Thần cũng không có bởi vì lời nói của Hạ Toa mà cảm thấy không vui, sảng khoái đồng ý, xe chậm rãi chạy ra khỏi chung cư, hướng công ty đi tới.

Dọc theo đường đi, Hạ Toa cũng không có nói nhiều với Tiêu Thần , chỉ là vùi đầu nhìn vào tờ giới thiệu vắn tắt về công ty , muốn mau sớm làm quen một chút phương thức hoạt động của công ty , dù sao cô bây giờ không phải là làm kế toán mà là làm thư ký, nói khó nghe chút chính là làm chân sai vặt, chuyện gì đều muốn biết. Tuy nói là người mới , cũng không thể để người khác hỏi gì cũng không biết đi.

“Còn có cái gì không hiểu sao?” Thừa dịp đèn đỏ , Tiêu Thần quay đầu nhìn Hạ Toa ân cần hỏi thăm.

“Em là ở bộ phận thiết kế ?” Đối với bộ môn này Hạ Toa có chút mờ mịt, cô là một người lười, hoạt dộng đầu óc để cho ra y tưởng rất mệt a .

“Không phải bộ phận hành chính sao?” Đối với câu hỏi của Hạ Toa , Tiêu Thần cũng có chút buồn bực, bộ phận thiết kế ? Vậy toàn là đàn ông ! Hắn làm sao có thể ngu như vậy, đưa cô đến phòng này đây? Đây không phải là tự mình làm khổ mình sao?

“Nhưng ngày hôm qua bộ phận nhân sự thông báo em sẽ làm ở phòng thiết kế .” Hạ Toa suy nghĩ một chút thở dài có chút buồn bực, những người làm thiết kế , căn bản cũng có chút cá tính , cô cũng không thích phục vụ người.

“Vậy ngày hôm qua sao em không nói ?” Tiêu Thần chạy xe chậm lại , tiếp tục hỏi.

“Em quên mất, là buổi trưa họ nói với em.” Hạ Toa đem tài liệu bỏ vào trong túi xách, suy nghĩ một chút nói.

“Hôm nay anh sẽ đi với em , muốn xem người nào sao mà to gan như vậy, chuyện anh dặn dò cũng có thể không nghe.” Tiêu Thần sắc mặt của có chút âm trầm, lạnh giọng nói qua.

“Nếu không em đi thử một chút, mấy ngày nữa hãy nói?” Thấy Tiêu Thần không vui , Hạ Toa có chút do dự . Cô không hy vọng bởi vì chính mình mà làm cho tất cả mọi người không vui.

“Không được, chuyện này anh phải xử lý.” Lần đầu tiên Tiêu Thần giọng điệu kiên trì như vậy , lần đầu tiên Tiêu Thần cự tuyệt ý kiến của Hạ Toa .

Thấy Tiêu Thần kiên quyết , Hạ Toa đột nhiên có chút hối hận, cảm giác mình cho dù muốn nói cũng muốn đợi đến buổi tối hãy nói…, Sáng sớm còn chưa có vào công ty, liền làm cho có chút không vui .

“Thật xin lỗi, mới vừa rồi anh hơi lớn tiếng .” Thấy Hạ Toa không nói lời nào, Tiêu Thần chủ động nắm lấy tay Hạ Toa , nhẹ giọng nói xin lỗi .

“Không có gì, là em không tốt.” Hạ Toa vỗ nhẹ tay Tiêu Thần , khẽ gật đầu.

“Không có chuyện gì, lát nữa anh sẽ để em xuống ở trạm xe gần công ty , anh xem trước rốt cuộc người nào ngồi vị trí của em, em yên tâm, trong vòng ba ngày nhất định anh sẽ xử lý thỏa đáng.” Tiêu Thần suy nghĩ một chút vẫn là quyết định trước đem chuyện này tìm hiểu kỹ…, xem một chút người nào đang giở trò.

“Vâng , đừng quá tức giận, đây đều là chuyện nhỏ, nếu như thực không phải , em liền ở bộ phận thiết kế cũng được .” Hạ Toa nhìn Tiêu Thần an ủi.

“Bọn họ nếu là quá đáng, em cứ xin nghỉ, không cần phục vụ bọn họ.” Nhớ tới mấy người ở bộ phận thiết kế , Tiêu Thần trong lòng cũng có chút không vui, hận không được trực tiếp để cho Hạ Toa nghỉ ba ngày , chờ hắn xử lý xong tất cả ở công ty rồi mới đi làm.

“Không có chuyện gì, em không có yếu ớt như vậy. Anh dừng ở phía trước đi .” Nhìn cũng nhanh đến công ty, Hạ Toa chỉ vào trạm xe trước mặt quay sang phía Tiêu Thần nói

111. Q.3 - Chương 2: Vừa Lùn Lại Vừa Xấu!

Bước vào công ty, Hạ Toa nhìn quanh , thoả mãn mà gật gật đầu, hướng phía quầy lễ tân đi tới.

” Xin hỏi, bộ phận thiết kế ở chỗ nào ?” Hạ Toa nhìn nhân viên lễ tân phía trước quầy đang chơi điện thoại di động hỏi thăm.

“A, cô là người mới tới, từ nơi này đi thẳng qua , phòng làm việc thứ hai là tới .” Nhân viên lễ tân ngẩng đầu liếc nhìn Hạ Toa, lại cúi đầu nhìn điện thoại di động của mình, có chút không nhịn được nói.

Hạ Toa cũng không suy nghĩ nhiều, có chút bất đắc dĩ nhún nhún vai, cũng không để trong lòng, hướng bộ phận thiết kế đi tới. Còn chưa có vào cửa liền nghe đến bên trong mọi người đang nói chuyện ầm ĩ.

“Lần này cứ tưởng rằng là người đẹp , ai mà ngờ .”

“Đúng vậy , chúng ta dù sao cũng là bộ phận thiết kế, thật vất vả mới có một nhân viên nữ , kết quả còn chán như vậy .”

” Sao mà xấu thế, lại còn lùn.”

“Mấy người đừng có chanh chua như vậy được không?”

Hạ Toa đứng ở ngoài cửa nghe một hồi lâu, nghe được bên trong tiếng nói dần dần ít đi, tuy nói trong lòng khó chịu, nhưng trên mặt vẫn là duy trì mỉm cười, đi vào trong phòng.

“Xin hỏi, vị trí của em ở đâu?” Hạ Toa nhìn thấy một nhân viên nữ duy nhất trong phòng làm việc , hỏi thăm.

“Ở chỗ này, để lát nữa chị giúp em dọn dẹp, em gọi chị là chị Na là được .” Thấy Hạ Toa đi tới, Vương Na nhiệt tâm chỉ vào vị trí gần bên cửa sổ nói,

“Vương Na, cô có lầm hay không, đây là của vị trí của tôi , bên kia mới là của cô ấy .” Thấy Vương Na phải đi qua giúp cô dọn dẹp, một người đàn ông vội đi lên phía trước ngăn ở trước mặt, chỉ vị trí khuất nhất của gian phòng nói.

“Ngô Cường, anh vừa phải thôi , vị trí kia có thể là của anh sao? Đừng cho là tôi không biết mọi người là có ý gì.” Thấy Ngô Cường như vậy, Vương Na giống như mất hứng.

” Cô cho rằng cô là ai , bộ phận thiết kế vốn chính là thiên hạ của đàn ông , cô cũng chỉ là trợ lý , thế nào có muốn tôi báo cáo lại với anh Uy hay không ?” Thấy Ngô Cường và Vương Na hai người rùm beng, mấy người khác không có chút nào muốn khuyên can , tất cả đều là một bộ xem trò vui .

” Chị Na , vị trí kia cũng được thôi.” Thấy Vương Na bị chính mình liên lụy, Hạ Toa kéo ống tay áo của cô nhỏ giọng nói , dù sao ở đây cô cũng sẽ không làm lâu dài , thật ra thì vị trí nào cũng không có quan trọng.

“Vị trí kia chính là để cho em.” Vương Na có chút không cam tâm, chỉ vào vị trí gần cửa sổ nói.

“Sáng sớm, ầm ĩ gì đây? Đây là chợ rau sao?” Một người đàn ông trung niên đeo kính đi vào, nhìn thoáng qua mọi người khiển trách.

“Anh Uy , vị trí này em để tài liệu , anh cũng biết em tương đối nhiều sổ sách giấy tờ, anh xem có thể để cho cô ấy ngồi ở vị trí này hay không ?” Ngô Cường nói qua chỉ chỉ vào vị trí trong góc đã sớm tích một lớp bụi thật dầy, phía trên tạp nhạp đầy đồ ngổn ngang.

“Chút việc nhỏ thế này đều muốn hỏi tôi, dù sao người mới cũng không có chuyện gì làm , để cho cô ấy tự mình dọn dẹp một chút cũng được.” Người đàn ông trung niên quay đầu liếc mắt nhìn Hạ Toa đứng ở bên cạnh Vương Na , nhàn nhạt nói qua.

” Lát nữa chị sẽ giúp em dọn dẹp, đúng rồi em tên gì vậy?” Nếu trưởng phòng cũng lên tiếng, Vương Na cũng chỉ có thể buông tha , hướng về phía Hạ Toa cười cười, an ủi.

“Em tên là hạ Toa.” Hạ Toa cảm kích hướng Vương Na gật đầu một cái, dịu dàng nói qua.

“Vương Na, tài liệu làm xong chưa ? Hôm nay hành trình cô sắp xếp xong chưa ? Trước hết cô hãy làm xong chuyện của mình rồi hãy nói.” Nghe được Vương Na nói như vậy, trưởng phòng Uy chân đã bước vào phòng làm việc riêng , ngừng lại, lạnh giọng chất vấn.

” Anh Uy , em biết rồi, em lập tức gửi cho anh .” Vương Na có chút bất đắc dĩ nhìn Hạ Toa, chính mình trở lại vị trí làm việc.

Nhìn bàn làm việc bề bộn , Hạ Toa có chút bất đắc dĩ đi lên phía trước, thoáng thổi một chút , bụi đã đập vào mặt, Hạ Toa từ trong túi xách lấy ra một bọc khăn giấy, muốn che cái mũi của mình, lúc này Vương Na đi lên trước , đưa cho Hạ Toa một cái khẩu trang.

“Cám ơn.” Hạ Toa nhận lấy khẩu trang, hướng Vương Na gật đầu một cái.

Mang theo khẩu trang, nhìn trước mắt một đống đồ, Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu, bắt đầu sửa sang lại , sơ ý một chút bị dao dọc giấy để lẫn lộn trong đó cắt một nhát vào tay.

“Thật là một ngu ngốc, ngay cả dọn dẹp cũng sẽ làm bị thương tay, mắt là để trang trí sao?” Thấy Hạ Toa tay bị chảy máu, Ngô Cường có chút âm dương quái khí nói qua.

“Làm sao vậy ?” Nghe được Ngô Cường vừa nói như thế, Vương Na vội vàng đi tới , có chút bận tâm hỏi thăm về Hạ Toa .

“Không có gì , chỉ đứt tay thôi .” Hạ Toa nhìn vết thương trên tay , lắc đầu một cái.

“Đi rửa đi , sau đó dán lên.” Vương Na xoay người từ trong ngăn kéo lấy ra một miếng băng dán, nhét vào tay Hạ Toa , thúc giục.

“ Chỉ là một vết thương nhỏ, chẳng lẽ sẽ chết sao? ” Thấy Hạ Toa đi tới cửa, bên trong phòng làm việc một người đàn ông khác có chút khinh thường nói.

Đối với bọn hắn cố ý gây khó khăn , chê cười, Hạ Toa cũng không có đáp lại, khóe miệng nâng lên một tia cười lạnh, thầm nghĩ, mấy người bất nhân, đừng trách tôi bất nghĩa, đến lúc đó còn không biết là người nào khóc đấy.

112. Q.3 - Chương 3: Bh Thẩm Thu Linh

Vừa đi vào phòng làm việc của mình , xa xa liền nghe đến tiếng cãi vã của Thẩm Thu Linh và Kha Nham loáng thoàng còn nghe thấy giọng nói của một người đàn ông, không cần đoán cũng biết người này là La Hải. Xem ra là Thẩm Thu Linh biết chuyện trước đây của mình và Kha Nham nên tìm cơ hội dạy dỗ cô ấy đây.

“CEO.” Thấy Tần Lạc đi tới, Kha Nham gương mặt cực kỳ uất ức đi tới bên cạnh Tần Lạc , có chút giận dữ nhìn Thẩm Thu Linh và La Hải .

” Chuyện gì đã xảy ra ?” Thấy Kha Nham dáng vẻ nhếch nhác, trong lòng Tần Lạc có chút không vui, mặc dù nói hắn cũng không có thích Kha Nham, nhưng là bây giờ dù gì cũng là giờ làm việc, Kha Nham còn phải ở trong công ty đi lại, như vậy nếu để cho người khác nhìn thật là mất thể diện.

“Cũng không có gì, em cũng chỉ là muốn hỏi cô ấy chút chuyện, chẳng may sẩy tay liền làm rối loạn tóc của cô ấy thôi .” Thẩm Thu Linh hời hợt nói , tối hôm qua nhận được điện thoại của cha cô , nói Tần gia hiện tại cần Trầm gia trợ giúp, Tần Lạc không dám đối với cô như thế nào, không cần uất ức mình.

” Cô đi sửa soạn lại đi. Hai người vào phòng tôi .” Tần Lạc vỗ vỗ bả vai Kha Nham nhỏ giọng nói xong, quay đầu nhìn hai người lạnh lùng nói.

Đi vào phòng làm việc, Thẩm Thu Linh và La Hải hướng trên ghế sa lon ngồi xuống, thế nhưng ai cũng không đề cập tới chuyện vừa mới xảy ra , trong khoảng thời gian ngắn không khí quỷ dị tới cực điểm.

“Tại sao không nói, không phải mới vừa rồi vẫn còn nhiều lời lắm à ?” Nhìn hai người không nói tiếng nào , Tần Lạc vừa vuốt vuốt chiếc bật lửa trong tay , vừa nhìn hai người hỏi thăm.

“Cũng không có gì, chỉ là để cho cô ta biết thân phận mình , chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm.” La Hải nhận được ánh mắt của Thẩm Thu Linh , lúc này mới lên tiếng chậm rãi nói ra.

“Không có đánh ?” Mới vừa rồi hắn chỉ thoáng nhìn một chút, trên mặt Kha Nham rõ ràng có dấu tay.

“Không có, nếu có cô ấy mới vừa rồi đã nói rồi.” Nếu Kha Nham chưa nói, cô cần gì phải thừa nhận, Thẩm Thu Linh nhìn Tần Lạc, lên tiếng phủ nhận. Ban đầu khi thấy những tấm hình kia cô cho là Kha Nham nhất định sẽ nghỉ việc , không nghĩ tới người phụ nữ này da mặt dầy như vậy, lại vẫn ở công ty, vậy thì đừng trách cô không cho cô ta một bài học.

“Về sau đừng như vậy, cô ấy dù sao cũng là thư ký của tôi, thỉnh thoảng cũng muốn theo tôi đi ra ngoài xã giao, không nên quá mức biết không?” Nhìn dáng vẻ của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc bất đắc dĩ mà lắc đầu, nhìn hai người nói.

” Vâng, em biết rồi, hôm nay em cũng có chút quá , thật xin lỗi, .” Thấy Tần Lạc cũng không có chân chính nổi giận, Thẩm Thu Linh thở phào nhẹ nhõm. Tuy cha cô đã phân tích một chút cho cô biết tình huống của hai người , biết rằng hôn sự của mình và Tần Lạc đã chắc như đinh đóng cột không thể có gì có thể thay đổi, nhưng cô càng hy vọng quan hệ của mình và Tần Lạc có thể từ từ thân mật .

” La Hải dù sao cũng là em họ của em , nếu không để cho hắn làm quản lý của bộ phận nghiệp vụ đi .” Tần Lạc nhìn La Hải một chút rồi quay qua nói với Thẩm Thu Linh.

” Vâng, em sẽ tới làm thư ký cho anh .” Thẩm Thu Linh gật đầu một cái, nhìn quanh phòng làm việc của Tần Lạc xung phong nhận việc nói. Cô muốn xem còn có người phụ nữ nào dám đến quyến rũ người đàn ông của cô nữa không.

” Được, nếu không em và em họ của em đi mua một bộ bàn ghế mới đi, trong phòng anh cũng không có bàn làm việc, em nguyện ý ngồi ở bên ngoài sao?” Tần Lạc suy nghĩ một chút, vẫn đồng ý, ít nhất trước mắt mình cũng không sợ cô gặp phải chuyện gì .

“Em mới không muốn cùng cô ta ở chung một chỗ ? Em và em họ chính mình tự đi mua bàn ghế là được.” Thẩm Thu Linh nhìn Kha Nham đã ngồi trở lại đến trước bàn làm việc có chút khinh thường nói.

“Được, vậy hai người đi đi.” Nhìn Thẩm Thu Linh đã đồng ý lời đề nghị của mình , Tần Lạc mở máy vi tính ra chuẩn bị làm việc.

“Anh rể, em không có xe, anh cho tài xế đưa hai chị em đi .” Thấy Tần Lạc đã bận rộn, La Hải suy nghĩ một chút vẫn là mở miệng đề nghị , hắn thật sự không thích thuê xe, quá phiền, nếu không phải là chưa quen thuộc, hắn cũng muốn tự mình lái xe đi.

“Không cần làm phiền, em tự thuê xe là được .” Thấy Tần Lạc ngẩng đầu lên, Thẩm Thu Linh cười nhạt, vội cự tuyệt.

“Là anh sơ ý, anh sẽ an bài, hai người đi đi, anh sẽ bảo xe chờ ở cửa công ty .” Tần Lạc nhìn hai người, cầm điện thoại lên bấm số của bộ phận lái xe .

Cúp điện thoại, nhìn hai người cuối cùng đã rời đi, Tần Lạc thở dài, cúi đầu làm việc của mình, nếu không phải là sợ bọn họ hai người ở công ty làm cho rối loạn, hắn mới không muốn hít chung một bầu không khí trong một phòng làm việc với Thẩm Thu Linh đấy.

113. Q.3 - Chương 4: Bạn Lâu Năm

Đến trung tâm thương mại, Thẩm Thu Linh và La Hải bảo lái xe đi về , hai người vào đi dạo . Hai người đông xem một chút, tây xem một chút, nhìn hồi lâu cũng không có tìm được thứ hợp tâm ý .

” Quán cà phê này buôn bán cũng không tệ lắm.” Đi vào trong quán cà phê trong trung tâm thương mại , La Hải nhìn không gian chung quanh , thoả mãn mà gật gật đầu, hai người tìm một căn phòng riêng ngồi xuống.

” Chị họ, hôm nay chị ra tay hơi nặng đó, chỉ là cô kia thật cũng không nói lung tung .” Đối với chuyện xảy ra buổi sáng , La Hải có chút hả hê nhớ lại.

“ Cậu còn nói tôi, tôi thấy cậu cũng sờ cô ta đủ đi, cảm thấy như thế nào?” Thẩm Thu Linh lắc đầu một cái, khẽ cười, không kiêng dè nhạo báng.

“Không có thoải mái như của chị .” La Hải đắm đuối nhìn bộ ngực của Thẩm Thu Linh nói qua.

“Chuyện này cẩn thận không thể truyền tới tai ba mẹ tôi đi, càng không thể truyền tới tai Tần Lạc , bằng không cậu biết hậu quả.” Thẩm Thu Linh nhìn La Hải vốn là ngồi ở đối diện , bây giờ đã chen đến bên cạnh đang giở trò với mình, nũng nịu nói.

” Chị họ, em biết rõ, chị thích không ?” La Hải mặt nghi ngờ cười nhìn Thẩm Thu Linh.

“Ngồi lại đi, làm cho người ta thấy không hay đâu .” Nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, Thẩm Thu Linh vội thúc giục La Hải, ngay sau đó sửa sang lại y phục, rồi mới hướng ngoài cửa nói.

“Mời vào.”

Thấy nhân viên bưng cà phê tiến vào là người đẹp, La Hải ánh mắt cũng có chút không an phận , thừa dịp nhân viên phục vụ đem cà phê đưa đến bên cạnh mình, đưa tay ra sờ soạng một cái, thấy nhân viên phục vụ lúng túng, cười hì hì.

” Người này tính tình lúc nào thì có thể thay đổi đây !” Nhìn nhân viên phục vụ lúng túng đi ra ngoài, Thẩm Thu Linh thở dài nói.

” Không phải chị họ thích em như vậy sao?” La Hải cười hì hì nói xong, dùng chân đụng chạm lấy chân của Thẩm Thu Linh , không hề chớp mắt nhìn biểu tình trên mặt cô .

“Tốt lắm, đừng làm rộn .” Trải qua La Hải khiêu khích như thế , Thẩm Thu Linh có một chút cảm giác, nhưng ở nơi này trong trung tâm thương mại cũng không thể.

“Chị họ , chúng ta thật lâu không có.” Thấy Thẩm Thu Linh hăng hái, La Hải ở một bên trợ giúp .

“Thời gian vẫn còn sớm, chúng ta trước đi chọn lựa đồ đã , sau đó sẽ đi.” Thẩm Thu Linh nghĩ một lát gật đầu một cái đồng ý, ở nhà Tần Lạc ở một tháng, Tần Lạc cũng không hề đụng chạm tới cô , cô thật sự chính là có chút ham muốn.

Bên trong phòng, La Hải quấn khăn tắm từ phòng tắm đi ra, nhìn Thẩm Thu Linh đã sớm tắm xong nằm ở trên giường chờ hắn , La Hải mới vừa vén chăn lên chuẩn bị nằm dài trên giường, đột nhiên phát hiện dưới chăn Thẩm Thu Linh thế nhưng đã sớm không mảnh vải che thân. Thân thể này giống như có ma lực , hấp dẫn ánh mắt của hắn, lập tức La Hải cũng không kịp làm gì. Trực tiếp tháo khăn tắm trên người mình, thân thể trần truồng cùng Thẩm Thu Linh dây dưa .

Vợ không bằng tình nhân, tình nhân không bằng vụng trộm, huống chi trên danh nghĩa thì La Hải và Thẩm Thu Linh là chị em họ, ai có thể nghĩ đến hai người thế nhưng lại làm chuyện như thế này, chỉ là nói đến La Hải , nhà hắn cùng Trầm gia cũng chỉ là quan hệ họ hàng xa , chẳng qua là bởi vì trước kia cùng Thẩm Thu Linh học chung một trường học, hai người mới nối lại quan hệ thôi .

“Kỹ thuật của em so với vị hôn phu của chị như thế nào?” La Hải ở trên người Thẩm Thu Linh không ngừng vận động .

“Đừng nhắc tới hắn, hắn đến bây giờ cũng không đụng tới tôi .” Nói đến Tần Lạc, sắc mặt Thẩm Thu Linh trầm xuống có chút không vui.

” Được rồi, được rồi không nói tới hắn, bảo bối, chị càng làm cho em mê muội rồi.” Thấy Thẩm Thu Linh có chút không vui, La Hải thức thời không nói, vừa vuốt ve thân thể của cô, vừa than thở.

” Người này há mồm có thể có mấy câu là thật.” Nghe La Hải nói , trong lòng Thẩm Thu Linh dĩ nhiên là vui mừng, nhưng cũng biết La Hải miệng cũng là lừa gạt người chết không đền mạng .

“Quá chua, là dấm sao? Yên tâm đi, phụ nữ thì em có nhiều nhưng chị họ ở trong lòng em vĩnh viễn đều là xinh đẹp nhất, mê người nhất .” La Hải nói qua liền ôm lấy Thẩm Thu Linh, hôn lên môi của cô

114. Q.3 - Chương 5: Mỗi Nhà Đều Có Quyển Sách Khó Đọc

Tần Lạc vuốt vuốt chân mày, cuộc họp mới vừa rồi làm cho đầu óc hắn choáng váng, thấy tất cả mọi người rời đi phòng họp, Tần Lạc lúc này mới từ từ đi ra ngoài.

“CEO, cũng sắp hết giờ làm , tôi có cần đi đón họ không ?” Bác Trương lái xe có chút thấp thỏm nhìn Tần Lạc hỏi thăm, dù sao đây cũng là việc mà Tần Lạc tự mình dặn dò , nếu là làm không tốt, vậy coi như hỏng bét.

“Không cần, bác cứ về đi” Tần Lạc nhìn bộ dáng bác Trương đầy khẩn trương, an ủi hắn.

“Vậy tôi về trước đây , CEO.” Nghe được Tần Lạc nói như vậy, bác Trương rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, cùng Tần Lạc nói lời từ biệt .

Trở lại phòng làm việc, Tần Lạc nhìn đồng hồ, cũng không có chủ động gọi điện thoại cho Thẩm Thu Linh, lại vùi đầu làm việc, mấy ngày trước còn có một ít chuyện không có xử lý xong, mấy ngày nay bởi vì chuyện này chuyện kia , còn có rất nhiều công việc chờ hắn đi làm, Thẩm Thu Linh không có ở đây hắn càng cảm thấy vui vẻ .

Tần Lạc thế nào cũng sẽ không nghĩ đến vợ chưa cưới của mình giờ phút này đang ở khách sạn quấn quýt lấy em họ của mình , mới vừa đính hôn hắn cũng đã bị cắm sừng.

“Sao cậu lại tới đây?” Nhìn Hàn Dạ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình , Tần Lạc có chút không hiểu hỏi thăm.

“Tôi đang chán , đến tìm cậu uống rượu, cậu cũng biết, Tuyết Thiếu không có ở đây, tôi lại không có bạn bè nào .” Hàn Dạ cả người nằm vật xuống ở trên ghế sofa, than thở .

” Sao vậy ?Cãi nhau với bạn gái ?” Nhìn dáng vẻ Hàn Dạ không còn hơi sức , Tần Lạc để công việc trong tay xuống đi tới hỏi thăm.

” Ừ, cô ấy có thai, tôi muốn cô ấy sinh nhưng cô lại muốn bỏ đi.” Nghĩ tới con mình tâm tình của hắn thật rất phiền não, cũng bởi vì chuyện này, hôm nay hai người tranh cãi ầm ĩ một trận.

“Tại sao muốn bỏ ?” Tần Lạc có chút không hiểu, cũng không phải là không nuôi nổi, tại sao muốn bỏ đứa bé đi ? Linh Lan cũng không phải là người tàn nhẫn , nên không thể làm ra chuyện như vậy đi.

” Ở bệnh viện chỗ cô ấy làm có cơ hội ra ngước ngoài học thêm , đến phiên cô ấy , trước khi đi phải làm kiểm tra sức khỏe , nếu để cho người ta biết cô ấy mang thai, khẳng định không đi được.” Hàn Dạ thở dài có vẻ rất là bất đắc dĩ. Nên nói hắn đều đã nói, nhưng Linh Lan chính là không chịu vứt bỏ cơ hội lần này.

“Cố gắng khuyên cô ấy , ra nước ngoài sau này vẫn còn có cơ hội mà ? Nếu không cậu bảo Hạ Toa khuyên cô ấy , hai người bọn họ quan hệ cũng không phải rất tốt sao?” Tần Lạc nhìn Hàn Dạ cũng không biết nên nói cái gì, chuyện này cũng không phải là hắn có thể làm chủ .

“Cũng chỉ có như vậy.” Hàn Dạ suy nghĩ một chút, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu một cái, chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng không có biện pháp khác, ngày mai đi tìm Hạ Toa, nhờ cô ấy tới chỗ Linh Lan hàn huyên một chút.

“Nghe nói Thẩm Thu Linh lần này không phải một mình tới?” Hàn Dạ có chút nhiều chuyện nhìn Tần Lạc hỏi thăm.

” Ừ , còn có em họ của cô ấy tên là La Hải.” Tần Lạc gật đầu một cái, cũng không thèm để ý nói.

“La Hải?” Cái tên này rất quen thuộc, Hàn Dạ không khỏi hỏi lại , nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không nhớ rõ rốt cuộc là từ nơi nào nghe nói.

“Cậu biết à?” Tần Lạc đốt một điếu thuốc, nhàn nhạt hỏi thăm.

” Có lẽ ...! , không nhớ rõ.” Hàn Dạ cũng từ trong hộp thuốc lá lấy ra một điếu thuốc châm lửa , hiện tại hắn ngay cả chuyện của mình còn không xử lý được , nào còn thời gian đi trông nom chuyện của người khác.

” Hai người bọn họ nếu như thực có chuyện gì, đó chính là loạn luân , nếu là truyền đi, Thẩm gia làm gì còn mặt mũi nữa, nghĩ đến hai người bọn họ cũng không thể làm ra chuyện gì quá đáng được .” Tần Lạc nhìn Hàn Dạ cười nói, không biết, lần này hắn thật đúng là nói đúng.

” Ừ, cũng thế, đi uống mấy chén đi .” Hàn Dạ giơ tay lên nhìn đồng hồ, đề nghị .

” Được.” Gần đây tâm tình của hắn cũng kém lắm? Đi ra ngoài uống rượu giải sầu một chút cũng tốt, Tần Lạc dập tắt điếu thuốc , cầm áo khoác lên đi theo Hàn Dạ đi ra khỏi phòng làm việc.

115. Q.3 - Chương 6: Tình Nhân Của Boss

Cuối cùng Linh Lan vẫn nghe lời Hạ Toa nói, giữ đứa bé lại, bỏ qua cơ hội ra nước ngoài , điều này cũng làm cho Hàn Dạ an tâm .

Ngày đầu tiên Hạ Toa đi làm ở bộ phận thiết kế mà tay bị thương, chuyện này khiến cho Tiêu Thần rất là tức giận , cũng không nghe Hạ Toa giải thích, trực tiếp liền để cho Hạ Toa nghỉ một tuần lễ .

Một tuần lễ cứ như vậy mà đi qua , lần thứ hai Hạ Toa bước vào công ty thì tất cả mọi người đều nhìn cô với ánh mắt đầy kinh ngạc, giống như cô là người ngoài hành tinh , rất nhanh, quản lý của bộ phận hành chính liền vội vã đi tới, đem Hạ Toa dẫn tới chỗ ngồi, mặt còn đầy thận trọng hỏi thăm cô có cần thêm gì hay không .

” Giám đốc Lục, chị cứ kệ em , một lát em quen là được rồi .” Đối với sự nhiệt tình của giám đốc Lục, Hạ Toa có chút không tiếp thụ nổi, xấu hổ nói.

” Ừ, ừ, có vấn đề gì không hiểu, cứ tới hỏi chị .” Giám đốc Lục tươi cười nhìn Hạ Toa nói. Bộ phận thiết kế bởi vì Hạ Toa thu xếp đồ đạc mà làm tay bị thương , tất cả mọi người bị giảm 20% lương , Vương Na ngược lại bị điều đến bộ phận khác, tiền lương tăng gấp đôi , trưởng phòng Uy trực tiếp bị đuổi việc , cô cũng không muốn bị khai trừ , cô còn muốn làm ở công ty này đến lúc về hưu đấy.

“Trên mặt tôi có gì sao?” Nhìn tất cả mọi người nhìn mình chằm chằm, Hạ Toa có chút nghi ngờ nhìn mọi người hỏi thăm.

“Còn không đi làm việc ?” Thấy Hạ Toa có chút không vui, giám đốc Lục trừng mắt liếc mọi người khiển trách.

Thấy mọi người giống như cố ý giữ khoảng cách với mình, Hạ Toa cũng không suy nghĩ nhiều, chuyện ở bộ phận thiết kế cô cũng nghe Tiêu Thần nói rồi, cô cũng không cảm thấy có gì không ổn, mấy người đàn ông đó quả thật cần phải chấn chỉnh .

” Cậu nghe nói gì không ? Cái người mới tới ở bộ phận hành chính là tình nhân của boss đó.”

“Đúng vậy , tôi cũng nghe nói vậy , cậu xem bộ phận thiết kế thật thảm?”

“Đúng vậy , chỉ là xui xẻo nhất phải kể đến là cháu gái của giám đốc Tổng, người đang làm ở bộ phận hành chính , lần này…”

“Cậu cũng không biết đi , vị trí này nguyên bản chính là của Hạ Toa , cháu gái của giám đốc Tổng căn bản không phải là ở bộ phận này , là tạm thời đổi.”

“Thật a, tôi xem giám đốc Tổng tám phần là để cho cháu gái mình đi quyến rũ boss, cậu không có nhìn ngày đầu tiên đi làm cô ta mặc hở hang như thế nào đâu.”

Mấy người cô một lời tôi một câu trò chuyện, căn bản không nghĩ tới trong nhà vệ sinh còn có một người trong cuộc tại chỗ.

Hạ Toa ngồi ở trên bồn cầu, nghe bọn họ đối thoại, không khỏi thở dài, sớm biết sẽ bị nói thành như vậy, lúc ấy cô chẳng cần tới bộ phận thiết kế, trực tiếp đi theo Tiêu Thần tới công ty là tốt rồi , còn bị một ngày tức, thật là không đáng giá.

Một lúc lâu sau, cuối cùng không có thanh âm gì , Hạ Toa mới từ bên trong đi ra, rửa tay một cái, nhìn mình trong gương , tự mình lẩm bẩm.

“Hạ Toa ơi Hạ Toa, hiện tại thì không biết có bao nhiêu người hâm mộ người vừa lùn vừa xấu này đây?”

“Hạ Toa, sao em vẫn còn ở nhà vệ sinh, boss kêu em đến phòng làm việc của hắn.” Đang lúc Hạ Toa vẫn còn tự ái tự nói chuyện thì cửa phòng vệ sinh được mở ra, giám đốc Lục thò đầu vào mặt đầy lo lắng hướng về phía Hạ Toa la hét.

“Biết, em rửa tay xong sẽ đi, để cho hắn chờ , gấp gáp gì .” Nhớ tới người khác nói mình là tình nhân của Tiêu Thần , Hạ Toa không khỏi tức giận, hướng về phía giám đốc Lục nói.

Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, làm cho giám đốc Lục một đầu mồ hôi lạnh, trong công ty này có ai dám khiến đại boss chờ , chỉ sợ tin đồn này không phải là giả a, nói không chừng Hạ Toa thật đúng là tình nhân của boss đấy.

“Tiểu Tổ Tông, em nhanh lên một chút được không ? Đều giục ba lần rồi đó .” giám đốc Lục có chút nóng nảy đứng ở ngoài phòng vệ sinh đi tới đi lui, lầm bầm lầu bầu .

Cũng may chưa được vài phút, Hạ Toa liền đi ra ngoài, giám đốc Lục tự mình dẫn cô đến trước cửa phòng làm việc của Tiêu Thần , dừng bước.

“Giám đốc Lục không vào sao?” Nhìn giám đốc Lục cũng không đẩy cửa đi vào, Hạ Toa có chút không hiểu hỏi thăm.

“Boss chỉ tìm một mình em.” Giám đốc Lục có chút xấu hổ nói.

“A, em hiểu , vậy chị cứ đi đi, em tự vào là được .” Hạ Toa gật đầu một cái, đẩy cửa đi vào.

“Anh tìm em có chuyện gì?” Vừa đi vào phòng làm việc, thấy Tiêu Thần còn đang bận, Hạ Toa không khỏi nhíu mày một cái, hỏi thăm.

“Ngày mai, Tần Lạc và Thẩm Thu Linh sẽ tới nói chuyện hợp tác , em có muốn đi cùng không?” Nghe được tiếng đóng cửa, Tiêu Thần để công việc trong tay xuống, đứng dậy đi ra, nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

“Không muốn đi, tránh cho đến lúc đó lại cãi vả, anh đi đi.” Nhớ tới Thẩm Thu Linh, Hạ Toa có chút sợ, người phụ nữ này nhìn đến bản thân mình thì giống như người điên , giống như tùy thời sẽ nổi điên , cô càng ít tiếp xúc thì tốt hơn.

“Được rồi, vậy anh có thể dẫn thư ký của anh đi được không ?” Tiêu Thần chỉ chỉ thư ký ngồi ở phía ngoài , hỏi thăm.

“Vâng, anh cứ chuẩn bị cho tốt, không cần lo lắng cho em.” Hạ Toa nhìn theo ngón tay của hắn , mỉm cười gật đầu một cái, dặn dò .

Vốn là còn muốn oán trách chuyện mới vừa rồi ở phòng vệ sinh nghe được , bây giờ suy nghĩ một chút, Tiêu Thần sợ mình hiểu lầm ngay cả một chút chuyện nhỏ như vậy cũng phải nói với mình , có thể thấy được hắn thật rất để ý mình, suy nghĩ một chút còn chưa tính, tình nhân liền tình nhân đi, cô cũng không muốn nhiều lời, không muốn giải thích thêm rồi, mệt sợ.

116. Q.3 - Chương 7: Làm Phiền Cậu

Vì để tránh cho Hạ Toa lúng túng, vốn là định họp tại công ty để đàm phán hợp tác nhưng tạm thời đổi thành trung tâm thương mại gần công ty . Trước khi đi , Tiêu Thần còn cố ý nhìn Hạ Toa đang xắp xếp bàn làm việc , nhìn cô đang bận, cũng không có nói thêm cái gì, kêu thư ký sửa sang lại tài liệu , liền đi ra ngoài.

“Boss, em có thể hỏi anh một vấn đề không ?” Đặng Lan len lén liếc nhìn Tiêu Thần, nhỏ giọng hỏi thăm.

“Nói đi.” Tiêu Thần liếc mắt nhìn Đặng Lan, mở cửa xe, ngồi vào bên trong xe, nhàn nhạt nói qua.

” Hạ Toa thật sự là tình nhân của boss sao?” Lời vừa ra khỏi miệng, thấy Tiêu Thần sắc mặt đổi một chút , biết mình hỏi có chút nhiều chuyện, cúi đầu mà xin lỗi.

” Phải hoặc là không phải, cũng không có liên quan tới cô .” Tiêu Thần sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói, hắn cũng không hy vọng mình cũng phạm vào sai lầm như Tần Lạc . Nếu như thư kí của hắn đối với hắn bày tỏ tình cảm , hắn nhất định nhẫn tâm chuyển công tác, thậm chí đuổi việc , tuyệt đối không có khả năng mềm lòng.

“Là em hỏi quá nhiều.” Đặng Lan hốc mắt có chút hồng, giọng nói nghe ngẹn ngào, mắt to vụt sáng làm cho người trìu mến, nhưng Tiêu Thần cũng không để ý ngay cả nhìn cũng không nhìn một chút dáng vẻ này của Đặng Lan , bao nhiêu cái này khiến Đặng lan có chút thất bại.

” Cô sửa sang kiểm tra lại tài liệu thật cẩn thận , tôi hi vọng cô điều chỉnh lại tâm tình của chính mình thật tốt , không cần ảnh hưởng tới cuộc đàm phán.” Tiêu Thần lấy ra tài liệu liếc nhìn, hướng về phía Đặng Lan nhàn nhạt nói qua.

Không lâu lắm, hai người liền đến trung tâm thương mại, khi Tiêu Thần và Đặng Lan đi vào phòng thì Tần Lạc cùng Thẩm Thu Linh đã sớm chờ ở một bên. Hôm nay Thẩm Thu Linh rõ ràng ăn mặc rất cầu kỳ, nghĩ đến là muốn ở trước mặt Hạ Toa khoe khoang đi, cho nên nhìn thấy người bên cạnh Tiêu Thần không phải Hạ Toa thì cảm thấy hơi mất mác.

“Tới đã bao lâu?” Tiêu Thần ngồi xuống đối diện Tần Lạc , khẽ mỉm cười, hỏi thăm.

“Vừa tới, bây giờ bắt đầu luôn hay là nghỉ ngơi một chút?” Tần Lạc hướng về phía Tiêu Thần gật đầu một cái, không chút lúng túng, nhàn nhạt hỏi thăm.

“Tôi theo anh, anh quyết định là được rồi.” Tiêu Thần lấy ra bao thuốc lá đưa tới, đợi Tần Lạc cầm một điếu , mình cũng cầm lên một điếu đốt.

Thẩm Thu Linh mặc dù không nói gì, nhưng là có chút không vui cau mày, không ngừng lấy tay vung khói mù.

"Đặng Lan, mở cửa sổ ra ." Thấy bộ dạng Thẩm Thu Linh , Tiêu Thần liếc mắt Đặng Lan đang ngồi ngay ngắn ở bên cạnh mình , nói .

Một lúc lâu mùi thuốc lá trong phòng mới tản đi, Tiêu Thần ý bảo Đặng Lan đem hợp đồng cùng tài liệu lấy ra, đưa tới trước mặt Tần Lạc .

"Tư liệu của công ty cậu tôi đã nghiên cứu qua, chắc cậu cũng nhìn kỹ điều kiện của bên tôi ." Tần Lạc nhận lấy tài liệu và hợp đồng, ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần hỏi thăm.

"Đúng, anh chỉ cần xem hợp đồng, nếu như không có vấn đề liền ký hợp đồng thôi." Tiêu Thần gật đầu một cái, hướng về phía Tần Lạc thản nhiên nói.

"Giá tiền này so với lúc ban đầu chúng ta bàn cao hơn hai trăm vạn?" Tần Lạc nhìn một chút điều khoản, thấy giá tiền thì có chút không hiểu ngẩng đầu hỏi thăm.

"Đây là bởi vì hiện tại vận chuyển hàng hóa, nhân công, cũng so ban đầu cao hơn một chút." Đặng Lan nhìn Tiêu Thần không có nói gì, ở một bên bổ sung giải thích.

"Tốt, không có vấn đề." Tần Lạc nhìn Tiêu Thần, nhìn hắn khẳng định gật đầu một cái, cũng không nói thêm gì, trực tiếp ký tên vào.

" Hợp tác vui vẻ." Tiêu Thần cũng ký tên ở trên hợp đồng, đưa cho Tần Lạc ba bản, mình cũng thu hồi ba bản.

"Buổi tối nếu không cùng nhau ăn một bữa cơm, mang theo cô ấy nhé ." Thẩm Thu Linh cầm hợp đồng cất vào trong túi xách, nhìn Tiêu Thần, có điều ngụ ý.

"Không, chúng tôi buổi tối còn có việc khác." Tiêu Thần nhìn Thẩm Thu Linh sắc mặt trầm xuống, trực tiếp cự tuyệt.

"Vậy cứ như vậy đi." Tần Lạc thở dài đứng lên, vươn tay.

" Lát nữa tôi gọi lại ." Tiêu Thần vươn tay bắt tay Tần Lạc , nhỏ giọng nói.

"Làm phiền cậu." Tần Lạc nhìn Tiêu Thần nhàn nhạt nói qua.

"Không có gì ." Tiêu Thần gật đầu một cái, đáp lời.

Thẩm Thu Linh đứng ở một bên nghe, sắc mặt có chút âm trầm, cô cũng không phải là Đặng Lan, như thế nào lại nghe không hiểu, mấy câu nói đó căn bản không phải chuyện hợp đồng , mà là chuyện về Hạ Toa . Hai người rõ ràng là tình địch, hiện tại cũng trở nên hiểu nhau không cần nói , đây cũng quá buồn cười.

117. Q.3 - Chương 8: Thì Ra Là Thật

Nhìn Tiêu Thần cùng thư ký rời đi, Thẩm Thu Linh sắc mặt lập tức trầm xuống, có chút khó chịu nhìn Tần Lạc nói, " Mới vừa rồi tại sao anh lại đồng ý trả cao hơn hai trăm vạn? Dự tính chúng ta đã tính đi tính lại mấy lần, làm sao có thể sai."

"Hai trăm vạn, không phải 20 triệu, không phải là em mua một chiếc túi xách thôi sao , có cần thiết phải so đo không ?" Tần Lạc ngẩng đầu liếc nhìn Thẩm Thu Linh có chút không nhịn được nói.

" Tiền thừa đó là đưa cho Hạ Toa đi." Thấy dáng vẻ bất cần của Tần Lạc , Thẩm Thu Linh càng thêm không vui.

"Cô đừng cố tình gây sự như vậy , việc này có quan hệ gì tới Hạ Toa , chính cô cả ngày lẫn đêm suy nghĩ, có ý tứ sao?" Mỗi một lần chỉ cần dính đến Hạ Toa, Thẩm Thu Linh giống như một người điên.

"Em cố tình gây sự , mới vừa rồi anh nói với Tiêu Thần mấy câu đó là có ý gì?" Tần Lạc càng không thèm để ý, Thẩm Thu Linh lại càng tức giận.

” Cô đủ chưa, có thể ngừng lại chưa , trước đây cô hứa hẹn như thế nào .” Thấy Thẩm Thu Linh lại muốn bắt đầu cuồng loạn , Tần Lạc có chút nổi giận.

“Tôi biết anh không thương tôi , nhưng là anh đừng hòng vứt bỏ tôi.” Thẩm Thu Linh không nghĩ tới Tần Lạc lại nhắc lại chuyện cũ , cầm chiếc gối trên ghế sa lon ném thẳng tới chỗ Tần Lạc .

“Tần Lạc, anh cút đi cho tôi.” Thấy Tần Lạc trực tiếp trốn ra, Thẩm Thu Linh giận dữ gào lên .

Tần Lạc xoay người cầm lên tài liệu trên bàn, cũng không quay đầu lại đi ra khỏi phòng.

Thấy Tần Lạc đi thật , Thẩm Thu Linh trong khoảng thời gian ngắn lại không tiếp thụ nổi , ngồi ở trên ghế sa lon khóc

Trở lại công ty, Tiêu Thần đem tài liệu cất đi , thấy trong phòng làm việc mọi người đi ăn cơm, cũng chỉ có một mình Hạ Toa còn đang bận, nhìn Đặng Lan cũng đi ra ngoài ăn cơm, Tiêu Thần lúc này mới đi ra phòng làm việc, hướng bàn làm việc của Hạ Toa đi tới, thuận tay kéo qua cái ghế, ở bên người Hạ Toa ngồi xuống, nhìn cô còn đang không ngừng làm việc, quan tâm hỏi thăm.

“Hôm nay rất bận à?”

”Mới vừa rồi máy vi tính bị mất điện, tài liệu mất hết , hiện tại em đang làm lại . Đối với chuyện mới vừa xảy ra, cô cũng rất là bất đắc dĩ.

“Lát nữa anh cho người tới kiểm tra lại đường điện , làm sao đột nhiên mất điện được ?” Thấy Hạ Toa còn bận rộn , Tiêu Thần có chút đau lòng.

“Không cần …, là em mới vừa rồi không cẩn thận đá rơi ổ điện .” Thấy Tiêu Thần khẩn trương , Hạ Toa quay đầu hướng về phía hắn cười cười giải thích.

” Đàm phán có thuận lợi không ?” Nhìn Tiêu Thần vẫn nhìn chằm chằm vào mình , Hạ Toa đưa tay quơ quơ trước mắt hắn , tiếp tục hỏi,

“Rất thuận lợi, Thẩm Thu Linh, hôm nay ăn mặc rất sặc sỡ .” Nhớ tới khuôn mặt Thẩm Thu Linh khi nhìn thấy người đi cùng với hắn là Đặng Lan , tâm tình của hắn cũng rất tốt.

“Mặc kệ cô ta , em không muốn tiếp xúc với cô ấy , quả thật giống người điên.” Mỗi lần thấy cô ta Hạ Toa luôn luôn phải chịu khổ , không chọc nổi chẳng lẽ còn không trốn thoát sao?

“Hai người .” Đặng Lan lòng tràn đầy vui vẻ cầm hộp cơm mới mua cho Tiêu Thần , vừa đi vào phòng làm việc lại thấy Tiêu Thần cùng Hạ Toa hai người đang nói chuyện vui vẻ, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào tiếp nhận, khóc xông ra ngoài.

“Cô ấy làm sao thế ?” Thấy Đặng Lan khóc chạy ra ngoài, Tiêu Thần có chút không hiểu hỏi thăm Hạ Toa.

“Cô ấy thích anh , bằng không thì tại sao khi thấy chúng ta ở chung một chỗ lại trở lên luống cuống như vậy.” Hạ Toa không nhịn được lắc đầu một cái, đây coi như là Kha Nham thứ hai đây?

“Anh mới đến không tới một tháng mà đã thích anh rồi.” Tiêu Thần bất đắc dĩ lắc đầu, lẩm bẩm.

“Cô gái nhỏ như thế là rất bình thường , anh còn không có ăn cơm đi, có muốn ăn một chút hay không? .” Nhìn Tiêu Thần bộ dạng có chút như đưa đám, Hạ Toa lấy ra hộp cơm của mình hỏi thăm.

” Em mua nhiều đồ ăn ngon như vậy.” Thấy trong hộp rất nhiều đồ ăn , Tiêu Thần khôi phục nụ cười mới vừa rồi , lại vui vẻ cùng Hạ Toa nói đùa .

Đặng Lan cũng không có đi xa, cô cho là Tiêu Thần ít nhất sẽ đuổi theo ra tới xem một chút, nhưng đợi một hồi lâu cũng không còn nhìn thấy người, không nhịn được lại đi trở về, thấy Tiêu Thần cùng Hạ Toa vẫn đang trò chuyện, giống như mới vừa rồi cái gì cũng không có xảy ra , Đặng Lan cảm thấy rất mất mác, đem hộp cơm vừa mua bên ngoài ném tới trong thùng rác, đi tới phòng họp một người lẳng lặng ngây ngô, cô cho là cô chỉ là có một chút thích Tiêu Thần, nhưng khi cô nhìn thấy Tiêu Thần cùng Hạ Toa vui vẻ ở chung một chỗ , cảm giác đau lòng, tuyệt đối không phải đơn giản là thích một chút xíu như vậy, cô rất rối rắm, rất vô dụng, không biết nên làm sao sao đối mặt tình cảm của mình, cũng không biết có nên tiếp tục ở lại công ty hay không .

118. Q.3 - Chương 9: Chuyển Phát Kinh Hồn

Đặng Lan đột nhiên nghỉ việc , khiến mọi người trong công ty đều thất kinh, sau lưng bàn tán ầm ĩ rồi cũng bắt đầu hướng về phía Hạ Toa nói này nọ , dù sao Đặng Lan từ chức là sau khi đi cùng Tiêu Thần ra ngoài đàm phán .

Đối với những lời đồn đãi trong công ty , Hạ Toa cũng không để ý , cô cũng đã hỏi Tiêu Thần, rốt cuộc là hắn cho Đặng Lan nghỉ việc hay là cô ấy chủ động nghỉ việc . Tiêu Thần nói là chủ động nghỉ việc , nếu là như vậy , cô cũng không có có gì cần phải nói.

“Hạ Toa, bưu kiện của em .” Giám đốc Lục từ bên ngoài đi vào, cầm một cái hộp, đưa cho Hạ Toa.

“Cám ơn, giám đốc Lục .” Nhận lấy cái hộp, Hạ Toa hướng giám đốc Lục nói cám ơn .

“Không cần, chị đi trước.” Giám đốc Lục khoát khoát tay, nói qua hướng phòng làm việc của mình đi vào.

”A, a, a, a

” Hạ Toa cũng không có việc gì phải bận rộn nên sau khi ngồi vào chỗ của mình , mở ra cái hộp, vừa mở ra, Hạ Toa sợ hãi kêu liên tiếp, mọi người nghe tiếng tất cả đều đi tới, nhìn trong hộp con thỏ chết máu chảy dầm dề , mấy nhân viên nữ nhát gan liên tiếp lùi lại mấy bước.

” Sao thế ? .” Tiêu Thần đi tới bên cạnh ôm Hạ Toa vào trong ngực, liếc mắt nhìn vào trong hộp nói .

“Đi gọi bộ phận an ninh tới, để cho hắn xử lý.”

“Đừng sợ, có anh ở đây , cái này chắc là người khác gửi lầm .” Nhìn Hạ Toa còn vẫn chưa tỉnh hồn , Tiêu Thần vuốt ve tóc của cô dịu dàng an ủi.

Chỉ chốc lát an ninh liền vội vã chạy tới, cầm cái hộp mang đi. Đám người vây quanh cũng trở về vị trí của mình, đến đây tất cả mọi người hiểu một chuyện, Hạ Toa quả thật cùng boss léng phéng, về phần là tình nhân hay còn là bạn gái, vậy coi như không thể kết luận rồi.

Tiêu Thần cũng không để ý nhiều như vậy, trực tiếp dắt Hạ Toa rời đi trong ánh mắt hâm mộ và tràn đầy đố kỵ của mọi người .

“Thấy không, thấy không, tôi nói rồi cô ấy và boss có quan hệ đi!” Thấy Tiêu Thần và Hạ Toa rời đi, một nữ nhân viên vội hướng về phía mấy người nói qua.

“Đúng vậy , thật không nhìn ra.” Một nữ nhân viên lắc đầu liên tục, cô thế nào cũng nghĩ không thông Tiêu Thần làm sao lại cùng Hạ Toa được.

“Cũng không biết dùng thủ đoạn gì, liền mê hoặc boss.” Một nhân viên nữ khác lấy gương ra soi , có chút bất đắc dĩ nói .

“Không bằng chúng ta đi hỏi nhân viên an ninh, trong hộp kia trừ con thỏ chết còn có cái gì không ?.” Một nhân viên nam vốn là thích Đặng Lan có chút nhiều chuyện nói, đối với việc Đặng Lan đột nhiên nghỉ việc, hắn vốn là không tin là bởi vì quan hệ tới Hạ Toa , nhưng lúc nhìn thái độ khẩn trương của Tiêu Thần đối với Hạ Toa thì không phải là không có thể .

” Được , được .” Mấy nữ nhân nhân viên vừa nghe đề nghị này , vội phụ họa.

Không lâu sau , nhân viên an ninh liền lên tới, vừa mới đi vào phòng làm việc, nhân viên nam mới vừa rồi liền hướng hắn mãnh liệt ngoắc.

“Mới vừa rồi trong hộp đó còn có cái gì không ?” Thấy nhân viên an ninh đi vào, nhân viên nam đó nhìn chung quanh nhỏ giọng hỏi thăm.

” Không có gì .” Nhìn mấy người cũng bu lại, nhân viên an ninh có chút không thói quen, nhớ tới Tiêu Thần mới vừa dặn dò, lắc đầu liên tục.

“Không thể nào , chẳng lẽ là gửi lầm rồi?” Đối với kết quả này , nhân viên nam có chút không tin chắc.

“Tôi xem cũng không giống, đây có điểm giống khiêu khích a, mọi người có cảm giác hay không ?” Một nữ nhân viên giống như nhớ tới cái gì nói qua.

“Em cũng thấy thế, tám phần chắc là cô ấy đụng chạm tới người nào rồi .” Một nhân viên nữ khác cũng phụ họa.

“Mọi người nói đủ không ? Còn không đi làm việc của mình?” Nhìn bên ngoài mấy người vẫn còn bàn luận ầm ĩ , giám đốc Lục đi ra, hướng về phía mấy người la hét. Nhất thời cả phòng làm việc đều yên lặng xuống.

Nhân viên an ninh vừa nhìn không có việc của hắn , cũng liền xoay người rời đi, trong cái hộp kia thật ra là có đồ , về phần rốt cuộc viết cái gì hắn cũng không rõ ràng , mặc dù thư hắn để trong túi , nhưng hắn cũng biết chuyện này không phải hắn có thể nói , phải biết trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, hắn cũng không muốn mất công việc mà thật vất vả mới tìm được . Đến lúc đó trực tiếp giao cho boss không nói chính xác có có thể được boss để ý , tối thiểu không cần vẫn bị coi thường rồi. Nhân viên an ninh vừa đi, vừa suy nghĩ.

119. Q.3 - Chương 10: Thu Linh Tố

Bởi vì chuyện của Hạ Toa , công ty thành lập thêm bộ phận an ninh, đem tất cả nhân viên trước kia vốn thuộc về phòng hậu cần đều trở thành nhân viên của bộ phận an ninh. Nhân viên an ninh kia cũng bởi vì chuyện hộp chuyển phát mà được cất nhắc thành tổ trưởng, mọi người đều biết hắn có phương pháp liên lạc với boss, cũng không có người nào dám đến tìm hắn gây phiền phức, hắn cũng rốt cuộc an ổn vượt qua .

Bởi vì Đặng Lan nghỉ việc , bộ phận an ninh thành lập, công ty lại bắt đầu nhận thêm người mới.

Nhìn trong công ty người đến người đi, Hạ Toa có chút nhớ lại chính mình cũng từng có thời gian như thế , nhớ lại lúc ban đầu mình đi phỏng vấn, quá quan trảm tướng hiểu rõ tình hình, không khỏi có chút cảm thán.

” Bạn cũng đến phỏng vấn sao?” Một cô gái mặc bộ vest, nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

“Mình tên là Thu Linh Tố, còn bạn ?” Không đợi Hạ Toa mở miệng, cô bé này liền chủ động giới thiệu mình.

” Mình tên là Hạ Toa, bạn tới nộp đơn xin vào làm thư ký ?” Hạ Toa khẽ mỉm cười, dò xét cẩn thận cô gái tên Thu Linh Tố trước mắt này , cô có một đôi mắt to sáng ngời, ánh mắt trong suốt , môi hồng răng trắng, điển hình của hot girl bây giờ, tên xứng với người .

” Mình chỉ tốt nghiệp đại học , nghe nói thư ký yêu cầu tốt nghiệp thạc sĩ, nói được sáu thứ tiếng, mình cũng chỉ nói được có bốn thứ tiếng, không biết có cơ hội hay không .” Thu Linh Tố nháy mắt, có chút ai oán nhìn Hạ Toa.

“Không quan trọng.” Hạ Toa nhìn thu Linh Tố, nhàn nhạt cười, cô bây giờ không dễ dàng tin tưởng người khác, Đào Nhạc và Phan tuyết, trước kia quan hệ với cô tốt như vậy, nhưng vì đàn ông nói trở mặt liền trở mặt, nhưng không biết vì sao , cô đối với cô gái tên Thu Linh Tố này luôn có cảm tình.

” Bạn không biết đâu công việc cũ của mình rất nhàm chán, mỗi ngày đi làm toàn lên mạng đọc tin tức .” Thu Linh Tố ngồi ở bên cạnh Hạ Toa , bắt đầu oán trách .

“Chịu khó đi chơi sẽ không buồn như vậy rồi.” Nhìn cô bĩu môi, thở phì phò nói xong, Hạ Toa khẽ cười an ủi .

“Không có bạn bè cũng chẳng biết đi đâu .” Thu Linh Tố quay đầu nhìn Hạ Toa giọng nói có chút xuống thấp, nếu không phải là công ty tất cả đều là những cô chú lớn tuổi thì cô cũng không muốn đi ăn máng khác. Dù sao nơi đó làm việc không có người cai quản, tự do thoải mái , tiền cũng không ít, nhưng vấn đề là ngay cả người để nói chuyện cũng không, vậy không bằng giết chết cô.

“Vậy cũng đúng, đổi lại môi trường biết thêm nhiều người cũng tốt.” Hạ Toa gật đầu một cái đồng ý nói, thật ra thì cô cũng không có nhiều bạn bè , nếu không phải là bởi vì Tần Lạc cô hiện tại có lẽ cũng giống như Thu Linh Tố thôi.

” Cậu biết không, thần tượng của mình rút lui khỏi làng giải trí rồi.” Ai, theo đuổi duy nhất một chút , hiện tại cũng mất.

“Tô Mạc ?” Hạ Toa nghiêng đầu hỏi thăm, chuyện của làng giải trí cô cũng không để ý , chỉ là những chuyện liên quan đến Tô Mạc thì cô mới quan tâm thôi.

“Đúng vậy cậu cũng thích cô ấy sao?” Nghe được Hạ Toa nói như vậy, Thu Linh Tố có chút kích động lôi kéo tay Hạ Toa , gật đầu liên tục.

” Ừ, cô ấy cũng không tệ.” Nhìn dáng vẻ kích động của Thu Linh Tố , Hạ Toa cũng không thèm để ý, cười gật đầu một cái.

“Tốt nhưng đáng tiếc , mình còn muốn nghe cô ấy hát cơ .” Thu Linh Tố có chút ai oán nói qua.

“Không có gì đáng tiếc cả , cô ấy sống hạnh phúc là tốt rồi.” Hạ Toa nhìn Thu Linh Tố nhàn nhạt nói qua.

“Ừ, cô nhất định sẽ hạnh phúc.” Nhìn dáng vẻ lạnh nhạt của Hạ Toa, Thu Linh Tố suy nghĩ một chút cũng gật đầu một cái nhỏ giọng nói qua.

“Thu Linh Tố, Thu Linh Tố đã đến rồi sao?” Giám đốc Lục đi ra bắt đầu kêu người nộp đơn .

“Mình đi trước , Hạ Toa, cậu cố lên nhé .” Nghe được tiếng gọi, Thu Linh Tố đem một trang giấy nhét vào trong tay của cô, vội vã chạy ra.

Mở tay ra vừa nhìn, Hạ Toa không khỏi cười, thì ra là cô ấy để lại cho số điện thoại của mình. Nhìn những người nộp đơn từng người một đi vào, Hạ Toa cũng đứng dậy hướng phòng làm việc đi tới, nếu Thu Linh Tố nghĩ đến công ty, vậy cô tới nói với Tiêu Thần lại có quan hệ gì . Coi như đến lúc đó thật không thích hợp làm thư ký cũng có việc khác thích hợp để cho cô ấy làm đi .

120. Q.3 - Chương 11: Mình Được Trúng Tuyển Đi

Thuận lợi qua vòng thứ nhất, qua hai lần phỏng vấn sau, Thu Linh Tố vui mừng đi ra muốn nói cho Hạ Toa tin tức tốt này, làm thế nào tìm, cũng không có tìm được cô. Có chút mất mác đợi vòng phỏng vấn thứ ba .

Nhìn những người cùng đợi phỏng vấn ngồi ở bên cạnh đang lấy ra gương trang điểm lại, Thu Linh Tố ngồi ở trên ghế, nghịch điện thoại di động của mình.

“Thu Linh Tố, Thu Linh Tố.” Đang nghịch điện thoại , đột nhiên nghe được có người kêu tên mình, Thu Linh Tố dụi dụi con mắt đi theo giám đốc Lục đi vào phòng họp tham gia vòng phỏng vấn thứ ba .

Vừa mới đi vào phòng họp, thấy Hạ Toa đang ngồi ở đối diện nhìn mình len lén nháy mắt, Thu Linh Tố kích động, cứng cõi mà nói .

“Cô có thể đi ra ngoài, kết quả trong vòng ba ngày bộ phận nhân sự sẽ thông báo cho cô .” Giám đốc bộ phận nhân sự Giang Nguyên nhìn Thu Linh Tố nói.

“Dạ, cám ơn nhiều.” Thu Linh Tố vừa nói, vừa hướng Hạ Toa nháy mắt.

Thấy bộ dạng tinh quái của Thu Linh Tố , Hạ Toa không khỏi che miệng bật cười, trộm cho cô dấu OK , để cho cô ở bên ngoài chờ mình một lúc.

Thu Linh Tố nhìn Hạ Toa gật đầu một cái, đi ra ngoài.

Nhìn Hạ Toa và Thu Linh Tố hai người liếc mắt đưa tình , Tiêu Thần cũng không nhịn được bật cười, mặc dù nói điều kiện của Thu Linh Tố không phải thích hợp làm thư ký , nhưng là chỉ cần Hạ Toa vui vẻ lại có cái gì không thể đây? Dù thế nào đi nữa hắn cũng không phải là chỉ có một thư ký, không làm được thư ký liền làm trợ lý thư ký , cũng không phải là vấn đề gì lớn.

” Em và Thu Linh Tố quen nhau sao?” Thấy mấy người khác đi ra ngoài, Tiêu Thần đứng lên, nghiêng đầu hỏi thăm cô.

“Không phải, cô ấy là fan hâm mộ của Tô Mạc, em rất thích cô ấy , em muốn nói cho cô ấy biết, cô ấy được trúng tuyển, anh không được trách em đâu đấy.” Hạ Toa suy nghĩ một chút hướng về phía Tiêu Thần nói.

“Ừ, em vui vẻ là tốt rồi.” Tiêu Thần gật đầu một cái, đồng ý, vốn là còn muốn nói nhiều cái gì, nhưng Hạ Toa lại chạy nhanh như làn khói đi ra ngoài, chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu

“Hạ Toa, thì ra là bạn không phải tới phỏng vấn , bạn là quản lý ở đây à?” Thu Linh Tố chán đến chết ngồi ở trong hành lang, thấy Hạ Toa đi ra vội nghênh đón, hỏi.

“Không .” Cô chính làm một ít việc của thư ký, nhưng mà những lời này nói ra chắc chắn Thu Linh Tố sẽ không tin tưởng, chẳng để cho cô ngày sau từ từ hiểu rõ là được.

“Hạ Toa, mình đói quá , chúng ta đi ăn cơm được chứ?” Thu Linh Tố tội nghiệp nhìn xem Hạ Toa, cô hôm nay ngủ quên, vội vã chạy tới, đến bây giờ ngay cả cơm trưa cũng chưa ăn nữa.

“Hiện tại căn tin không có cơm, nếu không mình dẫn bạn tới quán trà gần đây ăn chút gì vậy.” Nhìn Thu Linh Tố kéo tay của mình , Hạ Toa không có suy nghĩ nhiều đồng ý.

“Được , không làm trễ giờ làm của bạn chứ .” Thu Linh Tố vui vẻ gật đầu đồng ý, nhưng khi nhìn đến trong phòng làm việc mọi người đang bận, không nhịn được hỏi thăm.

“Không có việc gì, đi thôi.” Hạ Toa lắc đầu một cái, lúc đi qua phòng làm việc của Tiêu Thần , cô gõ một cái lên tường kính , vẫy vẫy một cái.

“Hạ Toa, bạn không sao chớ.” Đối với động tác mới vừa rồi của Hạ Toa , Thu Linh Tố sợ hết hồn, tuy nói trong hành lang có thể nhìn đến trong phòng làm việc , nhưng mới vừa rồi cái đó hoàn toàn không thấy được a.

“Đó là phòng làm việc của boss , mình xin nghỉ rồi, ở bên trong có thể nhìn ra bên ngoài .” Nhìn dáng vẻ đầy nghi hoặc của Thu Linh Tố , Hạ Toa khẽ cười giải thích.

” À .” Thu Linh Tố gật đầu một cái, nhưng trong lòng vẫn như cũ không có biện pháp hiểu.

“Chờ bạn đi làm sẽ biết.” Nhìn Thu Linh Tố do dự , Hạ Toa lắc đầu một cái, không có nói thêm cái gì.

“Hạ Toa, mình thật sự trúng tuyển sao?” Đi vào thang máy, Thu Linh Tố nhớ tới mình mới vừa trải qua cuộc phỏng vấn , vẫn còn có chút không tin mình được trúng tuyển.

” Ừ, yên tâm chờ thông báo .” Hạ Toa mỉm cười gật đầu một cái, một chút việc nhỏ như vậy nếu mà Tiêu Thần cũng làm không xong, vậy thì quá kém rồi.

“Hắc hắc, mình hiểu rồi, mình là dựa vào bạn mà được vào đi .” Thu Linh Tố ngơ ngác nghĩ một lát, hì hì một tiếng bật cười, nhìn Hạ Toa nhếch miệng cười một tiếng nói.

“Xem như thế đi.” Nhìn Thu Linh Tố làm mặt ngốc , Hạ Toa cảm thấy buồn cười , cũng không phủ nhận.

“Yên tâm mình sẽ làm cho cậu đẹp mặt .” Thu Linh Tố vỗ ngực bảo đảm.

“Ừ.” Hạ Toa gật đầu một cái, cửa thang máy đinh một tiếng mở ra, hai người đi ra khỏi thang máy.

“Mình còn tưởng rằng cô ấy là thế nào mới vào được vào vòng ba , thì ra là có người quen biết .”

” Đúng vậy , không phải là bộ dạng xinh đẹp sao? Trình độ học vấn cũng bình thường .”

“Nhìn cô ta có thể ở lại đây bao lâu.”

Hai người còn chưa đi mấy bước, liền nghe đến phía sau truyền đến những lời xì xào. Hạ Toa có chút lo lắng nhìn Thu Linh Tố, ai biết cô thế nhưng giống như không có bị ảnh hưởng, hướng về phía mình cười cười.

“Chị , không riêng có quan hệ , chị còn có bối cảnh, liền tức chết mấy em .” Giọng nói của Thu Linh Tố không tính là quá lớn, tuy nhiên nó khiến ấy người phía sau nhất thời ngậm miệng lại.

Nhìn bộ dạng chảnh chọe của Thu Linh Tố , Hạ Toa không khỏi bật cười, người này là hạt dẻ cười mà ông trời đưa cho cô đi, như vậy cũng sẽ vui vẻ .

121. Q.3 - Chương 12: Scandal Đầy Trời

Chuyện Hạ Toa nhận được chuyển phát nhanh đáng sợ , ngay buổi tối hôm đó Tiêu Thần đã nói chuyện với Tần Lạc, ngay cả phong thư cũng đều fax cho hắn. Ngày hôm sau Tần Lạc liền tìm người điều tra , cũng xác định là Thẩm Thu Linh sai La Hải làm như vậy , đối với việc này Thẩm Thu Linh lại càng không để ở trong lòng , có lúc ngay cả mặt mũi cũng đều lười giả bộ với hắn.

Tần Lạc dần dần bắt đầu đêm không về ngủ, ra vào quán bar, vũ trường, một loạt chỗ ăn chơi, mỗi nơi đều mang theo một người phụ nữ khác nhau , xì căng đan đầy trời.

Thẩm Thu Linh cầm một xấp báo, vọt tới phòng làm việc của Tần Lạc , nặng nề ném tới trước mặt Tần Lạc , chỉ vào những tấm ảnh trên báo chí mấy ngày vừa qua , lớn tiếng quát tháo.

" Anh có biết thân phận của anh không, anh có biết mình đang làm gì không ? Anh có nghĩ đến cảm nhận của em không ?" Thẩm Thu Linh nhìn Tần Lạc đối với cô làm như không thấy , một tay quẹt đổ hết tất cả mọi thứ trên bàn.

Đối với Thẩm Thu Linh, Tần Lạc dần dần đã quen chứng cuồng loạn của cô , chỉ là đứng lên, cầm lên hộp điều khiển , bấm cho rèm bốn phía toàn bộ kéo xuống, thong thả ung dung ngồi chồm hổm trên mặt đất nhặt tài liệu.

"Nói chuyện với anh đấy , tại sao anh không nói lời nào, anh cũng biết xấu hổ sao?" Thấy Tần Lạc để xuống rèm cửa sổ, ngồi chồm hổm trên mặt đất nhặt tài liệu, giận dữ đi tới, đá hết đống tài liệu mà hắn vừa nhặt lên , la hét.

"Chát " Tần Lạc đứng lên, giơ tay lên đánh Thẩm Thu Linh một cái tát, nếu như Thẩm Thu Linh vẫn là suy nghĩ muốn giống như trước kia , dịu dàng, biết nghe lời , có lẽ hắn sẽ suy nghĩ, sẽ cố gắng cùng cô sống qua ngày, nhưng là bây giờ, hắn ngay cả một chút ý niệm như vậy cũng không có, ba ngày hai người gây gổ, cáu giận, cái nhà kia hắn đã không ở nổi nữa.

"Anh đánh tôi, anh lại dám đánh tôi." Thẩm Thu Linh che má trái của mình, giận dữ nhìn Tần Lạc, cắn răng nghiến lợi nói.

"Tôi đánh cô đấy , thế nào ?." Tần Lạc đi tới ghế sa lon ngồi xuống, nhìn chằm chằm vào Thẩm Thu Linh, lạnh lùng hỏi thăm.

"Là anh ở bên ngoài lăng nhăng, anh vẫn còn dám đánh tôi." Nói xong Thẩm Thu Linh liền hướng Tần Lạc nhào tới.

" Nếu cô không ở nhà suốt ngày ầm ĩ, tôi sẽ đi ra ngoài sao? Cô tới công ty không tới một tháng, tất cả nhân viên nữ cũng không dám nói chuyện với tôi một câu, chỉ sợ bị cô biết, bị cô trả thù." Nghĩ tới chính mình phát hiện chỉ cần đi vào công ty, tất cả nữ nhân viên cũng cố ý giữ một khoảng cách với hắn , tâm tình của hắn rất chán nản , hiện tại hắn ngay cả một nữ thư ký cũng không có, cũng bị Thẩm Thu Linh đổi thành nam thư ký , còn muốn như thế nào đây? Còn muốn hắn phải làm như thế nào đây?

"Tôi như vậy còn không phải bởi vì anh sao? Anh để ý tôi một chút sẽ chết sao?" Thẩm Thu Linh nghĩ tới mình ngày ngày vườn không nhà trống tâm tình liền đặc biệt bốc hỏa.

Nhưng mà bây giờ Tần Lạc không có về nhà, cô và La Hải đều không cần đi ra ngoài thuê phòng . Chỉ là cô không cam lòng, không cam lòng thế nhưng mình không có biện pháp hấp dẫn Tần Lạc , đi một Hạ Toa cô cho là cô có thể cùng Tần Lạc sống thật tốt , không nghĩ tới bây giờ lại xuất hiện một Mộc Uyển Nhi.

"Để ý, chúng ta ở chung đều không thể vượt qua năm phút đồng hồ ? Tôi lại muốn một người vợ thật bình thường , cô nguyện ý sao?" Nhìn Thẩm Thu Linh nói uất ức như vậy, Tần Lạc cười lạnh, chất vấn.

"Chúng ta tại sao không thể giống như trước kia , ngày trước chúng ta quan hệ rất tốt." Nhớ tới trước kia hai người mặc dù không phải là yêu nhau, nhưng là chung sống vẫn là hết sức hòa hợp , cô vốn cho là sau khi đính hôn giữa hai người sẽ càng thân mật, không ngờ tới sẽ là hoàn cảnh như ngày hôm nay .

"Tôi không muốn nghe, nếu như cô không có thay đổi tính khí của mình , tôi nghĩ chúng ta không có cách nào tiếp tục chung sống tiếp ." Nhìn Thẩm Thu Linh , Tần Lạc bất đắc dĩ thở dài, nhàn nhạt nói qua.

“Anh yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không dễ dàng để anh bỏ đi như vậy .” Nhớ tới những tin tức gần đây tràn ngập các mặt báo, Thẩm Thu Linh ở trong lòng cười lạnh. Cũng chỉ là một người mẫu vô danh, liền muốn giành đàn ông với cô , không khỏi quá coi trọng mình.

“Không có chuyện gì cô về đi , tôi mệt .” Nhìn đầy đất bừa bãi, Tần Lạc đứng lên hướng trong phòng nghỉ ngơi đi tới.

Nhìn Tần Lạc đi vào phòng nghỉ ngơi, Thẩm Thu Linh giận dữ dậm chân, mở cửa đi ra ngoài, hướng về phía thư ký nói.

“Đi đi bên trong dọn dẹp một chút.”

“Vâng” thấy gương mặt Thẩm Thu Linh âm trầm , nam thư ký gật đầu một cái, bước nhanh đi vào phòng làm việc, bắt đầu sửa sang lại .

122. Q.3 - Chương 13: Mộc Uyển Nhi

Mộc Uyển Nhi nhìn người đàn ông nằm ngủ ở bên cạnh mình , trong lòng có chút khổ sở, cô biết hắn, hắn là Tần Lạc là CEO của tập đoàn Sky , có một vị hôn thê, quan hệ cũng không hòa hợp. Lúc hắn ở trong đám người chú ý tới cô , trong lòng cô là vô cùng kích động , cũng không có vọng tưởng mình có thể phất lên , gả vào nhà giàu , chỉ là cảm giác mình có thể qua mấy năm an ổn , không cần thường đi theo người này, theo người kia . Nhưng khi hắn đang trên người cô kêu tên người khác thì lòng của cô thật rất đau, rất đau. Những lúc hắn tới với mình, mỗi một lần hai người thân mật ở trên giường, đều là lúc hắn uống say . Nghĩ tới đây Mộc Uyển Nhi nước mắt liền rớt xuống, mặc dù như vậy, cô còn là cam tâm tình nguyện ở lại bên cạnh hắn, không chỉ là bởi vì tiền, mà là cô chân chính yêu hắn.

” Hạ Toa , đừng rời khỏi anh được chứ?” Tần Lạc vô ý thức lật người nắm tay Mộc Uyển Nhi , tự mình lẩm bẩm.

“Rốt cuộc là người phụ nữ như thế nào mà làm cho anh tổn thương đến như vậy ?” Nhìn dáng vẻ bất lực của Tần Lạc , Mộc Uyển Nhi khẽ vuốt qua gương mặt của hắn, lầm bầm, cô cũng không dám hỏi Hạ Toa là ai lúc hắn tỉnh , cô sợ mình sẽ làm hắn nổi giận , sợ mình mất đi hắn.

“Tại sao khóc?” Nhìn Mộc Uyển Nhi yên lặng rơi nước mắt , Tần Lạc ôm cô trong ngực, hỏi thăm.

” Anh đã dậy ?” Thấy Tần Lạc tỉnh, Mộc Uyển Nhi cuống quít lau nước mắt.

“Anh làm em buồn rồi hả?” Tần Lạc ngồi dậy, từ trên tủ đầu giường cầm lên một điếu thuốc, châm lửa, nhàn nhạt hỏi thăm Mộc Uyển Nhi trong ngực .

“Không có, em chỉ là nhớ tới một chút chuyện cũ .” Thấy ánh mắt Tần Lạc đã không còn dịu dàng giống mới vừa rồi , Mộc Uyển Nhi tựa đầu vào ngực Tần Lạc , nhỏ giọng nói qua.

“Đừng suy nghĩ nhiều, rất nhiều chuyện đã qua chính là đã qua.” Lời này nghe như nói cho Mộc Uyển Nhi nghe, nhưng càng nhiều hơn là nói ình nghe, hắn không phải là người dễ dãi, sẽ không dễ dàng cùng phụ nữ lên giường, hắn lựa chọn Mộc Uyển Nhi, cũng là bởi vì Mộc Uyển Nhi dáng dấp giống Hạ Toa, mặc dù từ chiều cao, vóc người nhìn lên, hai người khác biệt vẫn là rất nhiều, nhưng là khuôn mặt , hai người quả thật có chút giống nhau.

“Vâng ,em hiểu , tối nay anh ở lại không ?” Mộc Uyển Nhi khéo léo gật đầu một cái, ngẩng đầu nhìn Tần Lạc dịu dàng hỏi thăm.

“Một hồi nữa hãy nói .” Nhớ tới Thẩm Thu Linh, sắc mặt Tần Lạc không khỏi có chút âm trầm.

“Em đi chuẩn bị nước tắm cho anh .” Nhìn điếu thuốc trong tay Tần Lạc sắp hút xong, Mộc Uyển Nhi đứng dậy hướng phòng tắm đi tới. Đây là thói quen của Tần Lạc , hút thuốc xong, mặc kệ về hay không về, đều muốn tắm.

Nhìn Mộc Uyển Nhi mặc vào áo ngủ hướng phòng tắm đi tới, Tần Lạc từ dưới gối lấy ra điện thoại di động, mở ra, nhìn ảnh của mình với Hạ Toa , trong lòng cũng có chút ê ẩm. Hắn đã không có tư cách đứng ở bên

cạnh cô rồi, cô cũng không thể nào hướng về phía hắn cười như vậy nữa , giữa bọn họ không thể quay lại được như ngày trước rồi.

"Anh đang nhìn gì vậy ?" Để hết nước, Mộc Uyển Nhi từ phòng tắm đi ra, nhìn Tần Lạc chuyên chú nhìn điện thoại di động không nhịn được hỏi thăm.

"Không có gì, xem một chút tin tức thôi." Tần Lạc liếc mắt nhìn Mộc Uyển Nhi, nhàn nhạt nói xong, ngay sau đó cầm điện thoại di động tiến vào phòng tắm.

" Em cũng muốn xem." Mộc Uyển Nhi cố ý làm nũng , bước nhanh tới.

"Không có gì ." Không đợi Mộc Uyển Nhi đến gần, Tần Lạc đã đem điện thoại di động giữ tại lòng bàn tay.

Mộc Uyển Nhi nhìn Tần Lạc cầm điện thoại di động đi vào phòng tắm, bất đắc dĩ thở dài, nhiều lần cô đều muốn trộm xem điện thoại của hắn , nhưng dù là lấy được, cô cũng đều xem không được, bên trong bất kỳ một mục nào đều là khóa lại , cô căn bản không biết mật mã. Thật ra thì trong lòng cô rất rõ ràng, cô chỉ cũng chỉ là một thế thân, nếu như một ngày nào đó người tên là Hạ Toa trở lại, như vậy cô cũng sẽ bị nhẫn tâm vứt bỏ. Mỗi lần nghĩ như vậy, cô liền không ngừng tự nói với mình, người kia vĩnh viễn sẽ không trở lại, vĩnh viễn vĩnh viễn đều sẽ không trở về. Nhưng thật sẽ như vậy sao? Cô không có nắm chắc, chỉ hy vọng ngày này tới chậm một chút, trễ một chút! ! !

123. Q.3 - Chương 14: Lại Bị Bệnh?

Tần Lạc tắm xong từ phòng tắm ra ngoài, lau tóc , nhìn Mộc Uyển Nhi đang ngồi ở trên giường ngẩn người , cũng không có mở miệng hỏi thăm cái gì, Mộc Uyển Nhi cũng chỉ là thế thân của Hạ Toa thôi, hắn là không thể nào phí sức suy đoán cô đang suy nghĩ gì.

"Anh phải về sao ?" Thấy Tần Lạc cầm lên quần áo rơi vãi trên đất, Mộc Uyển Nhi sâu kín nhìn hắn hỏi thăm.

" Ừ." Tần Lạc gật đầu một cái, nhanh chóng mặc quần áo, cũng không giải thích nhiều.

"Anh không thể ở lại sao?" Nhìn bóng lưng Tần Lạc , trên mặt Mộc Uyển Nhi đầy chờ đợi, bao nhiêu lần cô đều muốn mở miệng giữ hắn, nhưng cũng không có nói ra khỏi miệng, lần này cô thật rất hi vọng hắn có thể ở lại.

"Những lời này tôi không hy vọng nghe được lần thứ hai, nếu không, cô đi đi." Tần Lạc quay đầu mặt âm trầm nhìn Mộc Uyển Nhi, lạnh lùng nói qua.

Chạm được ánh mắt lạnh lẽo của Tần Lạc, Mộc Uyển Nhi lòng lành lạnh, lại như cũ từ trên giường xuống, đem Tần Lạc đưa đến cửa.

"Đi đường cẩn thận." Mộc Uyển Nhi nhìn Tần Lạc mang giày chuẩn bị rời đi, dịu dàng nói qua.

Mộc Uyển Nhi ngơ ngác nhìn trong hành lang, cho đến khi không nhìn đến bóng dáng của hắn nữa , mới xoay người đóng cửa, cửa phịch một tiếng bị đóng lại, Mộc Uyển Nhi nước mắt cũng rốt cuộc không ức chế được rớt xuống. Cô biết câu nói kia của mình khiến Tần Lạc tức giận, cho nên trước khi đi Tần Lạc cũng không có liếc nhìn cô một cái, không có nói một câu .

Mộc Uyển Nhi khóc trở lại trên giường, bên gối còn lưu lại mùi thuốc là nhàn nhạt trên người của hắn , nhưng cô biết mình vĩnh viễn đều không thể nào có được hắn, cầm lên điện thoại nhìn hình của Tần Lạc , đau lòng không cách nào hô hấp, cô yêu người đàn ông này, thế nhưng người đàn ông này lại là của người khác

Đêm đã rất sâu, trên đường cơ hồ không có người nào, Tần Lạc chậm rãi lái xe, chờ phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện mình đã lái đến cửa chung cư nhà Hạ Toa , bảo vệ chỉ ghé đầu nhìn xe vừa chạy xuống , liền mở cửa.

Tần Lạc đứng ở bên ngoài cửa nhà Hạ Toa , không ngừng đi tới đi lui, hắn nghĩ thấy cô, thế nhưng hơn nửa đêm, hắn lại sợ quấy rầy đến cô, hơn nữa hắn không biết Tiêu Thần có thể ở bên cạnh Hạ Toa hay không.

Tới tới lui lui mệt mỏi, Tần Lạc liền ngồi xuống trước của nhà Hạ Toa , không ngờ lại ngủ thiếp đi.

"Tần Lạc?" Nhìn Tần Lạc ngồi ngủ gục ở trước cửa nhà Hạ Toa , Tiêu Thần rõ ràng cả kinh, mở cửa, đem Tần Lạc mời đi vào.

Nhìn Tiêu Thần lấy ra chìa khóa để mở cửa, Tần Lạc trong lòng ê ẩm, trước kia căn nhà này hắn tùy thời có thể ra vào, nhưng là bây giờ, người ở bên trong cũng không có đổi, nhưng người có thể tùy ý ra vào cũng đã không phải hắn.

" Cậu trước ăn một chút gì đi, hôm nay tôi tới sớm, chắc cô ấy vẫn chưa dậy, tôi đi gọi cô ấy đã." Tiêu Thần kêu Tần Lạc ngồi xuống, trực tiếp liền đi lên lầu.

Nhìn bố cục quen thuộc , nhìn căn phòng quen thuộc , nhưng trên bàn, trên tường, những thứ đồ trang trí trước kia lại đã sớm không phải là những thứ lúc đó rồi, hoàn toàn đã đổi, nhìn lần nữa cách trang trí của phòng bếp, phòng khách, Tần Lạc cười khổ , lắc đầu một cái.

"Tần Lạc, Tần Lạc." Giọn nói Tiêu Thần dồn dập từ trên lầu truyền đến, đem Tần Lạc đang đắm chìm trong trong suy nghĩ của mình , kêu trở lại.

"Đã xảy ra chuyện gì sao?" Tần Lạc cuống quít đi tới cầu thang nghĩ lên lâu , nhưng đúng là vẫn còn không có đi lên, chỉ là đứng ở cửa cầu thang hỏi thăm.

"Hạ Toa lại bị bệnh, cậu đi lái xe đến dưới lầu, tôi bế cô ấy đi xuống. Nhìn Hạ Toa đỏ bừng cả khuôn mặt, hôn mê bất tỉnh , Tiêu Thần lớn tiếng hướng về phía Tần Lạc la hét.

"A, được." Tần Lạc đáp một tiếng, đổi giầy vội vã chạy ra ngoài.

Lái xe đến dưới lầu đợi không có mấy phút, Tiêu Thần liền ôm Hạ Toa mặt lo lắng vọt ra, Tần Lạc vội xuống xe mở cửa xe, giúp đỡ Tiêu Thần đem Hạ Toa đỡ đến bên trong xe.

"Lại bị bệnh? Hạ Toa gần đây sinh liên tục bệnh sao?" Tần Lạc có chút không hiểu, tại sao Tiêu Thần lại nói câu này, hắn nhớ Hạ Toa thân thể thật tốt, rất ít ngã bệnh đó a.

"Kể từ sau khi nhận được chuyển phát nhanh đáng sợ đó, buổi tối cô ấy vẫn không ngủ ngon, dễ dàng bị ác mộng, nửa tháng này , bị bệnh ba lượt rồi." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa tựa vào ngực mình , thở dài bất đắc dĩ nói .

"Cô ấy rất thích thỏ, thấy loại đó máu dầm dề, nhất định là dọa sợ, buổi tối cậu nên ở bên cạnh cô ấy, không để cho cô ấy phải nghĩ nhiều." Nhìn Hạ Toa bệnh thoi thóp , Tần Lạc trong lòng cũng không có cảm giác, hắn đã sớm điều tra được chuyện này là ai làm , nhưng là nghĩ Hạ Toa cũng không có sao, cũng không có nhắc lại, không nghĩ tới.

124. Q.3 - Chương 15: Cậu Biết Nên Làm Như Thế Nào?

Nhìn Hàn Dạ và Linh Lan chạy tới sau đó, Tiêu Thần và Tần Lạc cũng có chút xấu hổ, dù sao Linh Lan bây giờ đã mang thai, cho cô đến chăm sóc Hạ Toa thật sự có chút không tốt .

" Mọi ngươi cứ trò chuyện, em đi xem Hạ Toa." Linh Lan nhìn ba người, hướng Hàn Dạ nháy mắt, vội vàng hướng bên trong phòng bệnh đi tới.

Hạ Toa đã được hạ sốt, mặc dù vẫn còn ngủ mê man, nhưng nhìn qua cũng không có gì đáng ngại. Linh Lan ngồi ở bên giường bệnh , nhìn Hạ Toa, trong mắt là tràn đầy quan tâm. Từ trong miệng Hàn Dạ , cô cũng biết một chút về mối quan hệ giữa Tần Lạc, Hạ Toa và Tiêu Thần .

"Tháng này mình đã gặp cậu ba lượt rồi, làm sao cậu không biết chăm sóc bản thân mình như vậy ?" Linh Lan nhìn mu bàn tay Hạ Toa bị y tá thực tập ghim đỏ bởi vì truyền nước , có chút đau lòng thở dài nói.

Trong phòng được hút thuốc , ba người đàn ông yên lặng ngồi ở một bên hút thuốc, sắc mặt của mỗi người đều không phải là rất tốt.

” Hàn Dạ, thật xin lỗi.” Tiêu Thần đem thuốc là nặng nề dập tắt ở trong gạt tàn, hướng về phía Hàn Dạ nói. Theo lý thuyết, hắn không nên khiến Linh Lan tới chăm sóc Hạ Toa, nhưng khi nhìn đến y tá thực tập kia , mãi cũng không ghim được kim vào mạch máu, tức giận hắn trực tiếp liền tát cô một cái .

“Không có việc gì, Linh Lan vừa nghe Hạ Toa bị bệnh còn vội vàng hơn cả tôi .” Hàn Dạ bất đắc dĩ cười cười, trước kia hắn nói gì Linh Lan còn có thể nghe một chút, nhưng kể từ khi cô mang thai , rất nhiều chuyện liền làm ngược lại ý hắn , đừng nói hiện tại mới mang thai hai tháng, dù là tám tháng nghe được Hạ Toa bị bệnh, cũng sẽ la hét gọi hắn đưa cô tới đây chứ.

“Tần Lạc, tôi nghĩ anh biết chuyện này là ai làm , tôi hi vọng không có lần sau.” Tiêu Thần nhìn Tần Lạc , nếu như không phải là Thẩm Thu Linh làm cho người ta dùng loại thủ đoạn này tới dọa Hạ Toa, Hạ Toa như thế nào có thể bị bệnh đây?

“Tôi biết rồi, tôi sẽ nói chuyện với cô ấy .” Chuyện đến trình độ này, cũng quả thật không thể không nói chuyện với Thẩm Thu Linh .

Đang lúc mấy người mặt ủ mày chau thì Linh Lan gõ cửa, ý bảo bọn họ đi ra ngoài.

“Hạ Toa đã xảy ra chuyện sao?” Thấy sắc mặt của Linh Lan không phải rất tốt, Tiêu Thần vội hỏi tới .

“Em cảm thấy cần thiết phải báo cảnh sát.” Linh Lan nhìn ba người kiên định nói qua. Mới vừa rồi Hạ Toa tỉnh, nhưng là tâm tình rất không ổn định, vừa hỏi mới biết mấy ngày nay cứ khoảng nửa đêm có người gõ cửa nhà cô , ngày hôm qua cô lại thấy được con thỏ chết.

“Báo cảnh sát? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì ?” Nhìn bộ dạng Linh Lan muốn nói lại thôi, Hàn Dạ cũng không nhịn được truy vấn.

“Tiêu Thần, anh không phát hiện mấy ngày nay Hạ Toa ngủ không được sao? Mỗi ngày đều phờ phạc rũ rượi sao?” Linh Lan quay đầu chất vấn Tiêu Thần.

“Đúng vậy , tôi hỏi, cô ấy chỉ nói là không có ngủ tốt.” Nhìn Linh Lan trợn mắt , Tiêu Thần có vẻ có chút bất đắc dĩ.

“Nếu có người khuya khoắt gõ cửa nhà anh, anh có thể ngủ được không?” Linh Lan chỉ vào mặt Tiêu Thần có chút kích động nói.

“Tối ngày hôm qua người kia còn cầm con thỏ chết đặt ở cửa, anh cảm thấy chuyện này có nghiêm trọng không ?” Nhìn vẻ mặt Tiêu Thần không biết xảy ra cái gì , Linh Lan còn nói.

“Không thể nào , nếu là thật như vậy làm sao tôi không phát hiện ?” Hắn ngày hôm qua hơn hai giờ còn ở cửa nhà Hạ Toa , cái gì cũng còn không có phát hiện , nếu ném ở cửa nhà Hạ Toa sẽ không lý do gì mà không thấy.

“Chuyện này em mặc kệ, về phần mọi người có tin hay không, dù sao em là tin, nếu như có thể, em hi vọng cô ấy đổi chỗ ở khác.” Nếu tiếp tục như vậy , sớm muộn gì thần kinh cũng bị suy nhược .

“Tần Lạc, tôi hi vọng chuyện này cậu có thể điều tra một chút, về phần chuyện chỗ ở tôi sẽ giải quyết, tôi đi trước xem cô ấy.” Tiêu Thần hướng về phía Tần Lạc lạnh lùng nói, chuyện này trừ Thẩm Thu Linh hẳn không có người khác.

“Em đã cho cô ấy uống thuốc an thần, hiện tại buồn ngủ, mọi người cũng đi xem một chút đi.” Linh Lan nhìn Tần Lạc mặt đầy lo lắng , vỗ bả vai hắn nói.

Tần Lạc cảm kích nhìn Linh Lan một chút, nếu không phải là Linh Lan, chỉ sợ họ còn tưởng rằng là chuyện lần trước, không nghĩ tới thì ra là còn có chuyện như vậy.

” Phụ nữ một khi đố kỵ , thật là quá đáng sợ.” Mặc dù Tiêu Thần và Tần Lạc cũng không có nói rõ, nhưng là tất cả mọi người rõ ràng chuyện này tất nhiên là Thẩm Thu Linh sai người làm, nhìn hai người đi vào phòng bệnh, Hàn Dạ đứng ở hành lang lẩm bẩm lầu bầu .

125. Q.3 - Chương 16: Bị Hâm Mộ Ghen Ghét

Nhận được thông báo trúng tuyển, sáng sớm Thu Linh Tố vội vã chạy tới công ty, đúng lúc nhìn thấy Hạ Toa , vừa định bước nhanh đi lên phía trước, lại phát hiện một người đàn ông tiến ra đón, lôi kéo tay của cô, đang cùng cô nói gì đó, nhìn kỹ thế nhưng là boss ngày đó phỏng vấn , liền thức thời không có đi tới chào hỏi.

Công ty có hai bộ thang máy, một bộ là dành cho nhân viên bình thường , một bộ đặc biệt là dành riêng cho quản lý cao cấp dùng . Khi cửa thang máy sắp khép lại trong nháy mắt, Hạ Toa thấy được Thu Linh Tố đang vội vã đi tới , vội nhô người ra kêu cô đi vào.

Nghe được Hạ Toa kêu cô, Thu Linh Tố cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp đi vào thang máy, hướng về phía Tiêu Thần thân thiện cười cười, không có mở miệng nói chuyện.

"Hôm nay đi đường thuận lợi không ?" Nhìn thái độ khác thường của Thu Linh Tố thế nhưng không có chủ động nói như mọi lần, Hạ Toa mở miệng cười hỏi thăm.

"Tắc đường nên đến hơi muộn , kết quả giờ này mới đến công ty." Nghĩ tới tình trạng kẹt xe trên đường , Thu Linh Tố cũng có chút bất đắc dĩ.

"Có muốn đến chỗ mình ở hay không ?" Mặc dù hai người tiếp xúc thời gian không phải dài, nhưng Hạ Toa vẫn là chủ động mở miệng mời mọc. Chủ nhật vừa qua Tiêu Thần đã giúp cô thuê một căn nhà ba phòng ở gần công ty , nghĩ tới chuyện xảy ra mấy ngày nay , cô cũng không có cự tuyệt, ngày đó nhìn xong phòng ốc liền dọn dẹp chuyển đến rồi.

"Thật có thể sao ?" Thu Linh Tố nhìn Tiêu Thần đứng ở một bên không ra tiếng có chút chần chờ hỏi thăm.

"Dĩ nhiên có thể, chỉ là cậu phải nói với người nhà đi ." Hạ Toa gật đầu một cái, cười cười, dặn dò .

"Vậy đợi mình qua thời gian thử việc nhé " .Thu Linh Tố có chút thấp thỏm, bởi vì không biết mình có thể làm ở đây lâu dài hay không , cho nên cô cũng không có xin nghỉ ở chỗ làm cũ , hiện tại vẫn là ở trong khu tập thể của công ty .

"Không thành vấn đề." Thấy Hạ Toa quăng tới ánh mắt hỏi thăm, Tiêu Thần nhìn Thu Linh Tố gật đầu một cái, mặc dù Thu Linh Tố và Hạ Toa ở cùng một chỗ, hắn đi lại sẽ có chút không dễ dàng, nhưng người nào có thể bảo đảm về sau không xảy ra chuyện như vậy, có một người bạn cũng là tốt.

"Cám ơn, boss." Nghe được Tiêu Thần trả lời chắc chắn xong, Thu Linh Tố vui mừng nói cám ơn liên tục . Vừa nghĩ tới mình có thể thoát khỏi công việc buồn chán đó , trong lòng của cô liền sung sướng, cái công ty này lớn như vậy, không nói chính xác còn có thể gặp phải đối tượng của mình đấy.

"Hãy làm cho thật tốt nhé." Thấy nụ cười sáng lạn của Thu Linh Tố , Hạ Toa cưng chìu hướng về phía cô dịu dàng nói qua

Mấy nhân viên thực tập đã sớm chờ ở cửa thang máy , thấy Thu Linh Tố đi cùng boss ra khỏi thang máy, trong mắt là tràn đầy hâm mộ, hận người đứng bên cạnh boss không phải là mình . Dĩ nhiên bọn họ chủ động bỏ quên Hạ Toa, bởi vì cùng Thu Linh Tố đứng chung một chỗ, Hạ Toa quá tầm thường rồi.

"Hạ Toa, mình đi trước bộ phận nhân sự ." Thu Linh Tố nhìn Tiêu Thần đi vào phòng làm việc, hướng về phía bên cạnh Hạ Toa thông báo một tiếng.

"Quản lý nhân sự còn có nửa giờ nữa mới đến, bạn đến kia ngồi đợi đi ." Hạ Toa chỉ chỉ khu vực ghế chờ ở sảnh nói.

"Ừ, mình biết rồi." Thu Linh Tố gật đầu một cái, hướng ghế sa lon đi tới.

"Có vài người, cậy vào bề ngoài của mình , liền chủ động quyến rũ đàn ông, chúng ta bản lãnh không có , chỉ có thể dựa vào mình ." Nhìn Thu Linh Tố đi tới bên này, một người phụ nữ không mặn không nhạt nói qua.

"Đúng vậy , sáu thứ tiếng thì thế nào, còn không phải là không có gì ưu thế." Một người khác cũng trúng tuyển vị trí thư ký như Thu Linh Tố cũng có chút ai oán nói.

“Đúng vậy, nói được sáu thứ tiếng, thạc sĩ thì thế nào đây? Còn không bằng tốt nghiệp đại học bình thường.” Một cô gái khác vừa nhìn Thu Linh Tố vừa nghịch móng tay của mình, than thở nói.

“Dạo này, chỉ hận mình không có cởi hết quần áo trèo lên trên giường của boss đi, làm người có chỗ dựa thì sao, cũng không nhìn lại một chút mình là cái dạng gì, muốn ngực không có ngực, muốn mông không có mông , mặt trang điểm so quỷ khó coi, có cởi ra cũng chẳng ai thèm .” Thu Linh Tố nhìn mấy người ngồi ở bên cạnh mình , nhún vai, khẽ cười.

“Cô nói cái gì?” Cô gái ngồi ở giữa đang trang điểm lại , nghe nói như thế, để gương xuống, sẽ phải ra tay.

“Nơi này là công ty, nếu như muốn trang điểm lại xin mời đi phòng vệ sinh .” Thấy bên này không khí không đúng lắm, thư ký trước quầy đi tới , nhìn mấy người, lạnh lùng nói qua.

Thấy Hạ Toa hướng bên này nhìn qua, Thu Linh Tố không nhịn được hướng cô nháy mắt , đem bên cạnh ba người kia tức giận quá mức.

126. Q.3 - Chương 17: Nhằm Vào Tôi?

Nhìn Thu Linh Tố hướng mình nháy mắt ra hiệu , Hạ Toa đang uống nước thổi phù một tiếng bật cười, lập tức bị sặc, ho khụ khụ không ngừng, cái này làm cho Thu Linh Tố ngồi ở cách đó không xa bị sợ , cũng không để ý ánh mắt kinh ngạc của người khác , cuống quít chạy tới.

“Không sao chứ.” Thu Linh Tố vừa vỗ lưng của Hạ Toa , vừa dịu dàng hỏi thăm.

“Không có việc gì, không có việc gì, chính là sặc , bạn đi vào đi, mới vừa thấy quản lý nhân sự đi vào đó.” Hạ Toa ngừng ho , hướng về phía Thu Linh Tố lắc đầu một cái, nhỏ giọng nói qua.

“Vậy mình đi trước.” Thấy Hạ Toa ho khan chẳng phải lợi hại, Thu Linh Tố lúc này mới xoay người như một làn khói hướng phòng làm việc của bộ phận nhân sự chạy đi.

Nhìn mấy người đã sớm một chút ngồi ở trong phòng họp nhỏ , Thu Linh Tố có chút xấu hổ hướng quản lý nhân sự gật đầu một cái, đi tới vừa ngồi xuống. Trong lòng có chút thấp thỏm, nhìn quản lý nhân sự sắc mặt cũng không phải là tốt.

Nhìn sắc mặt Lưu Lãng , Giang Nguyên vội nhỏ giọng giải thích với Lưu Lãng , ai ngờ Lưu Lãng sắc mặt chẳng những không có chuyển biến tốt, ngược lại so mới vừa rồi càng thêm khó coi. Trong khoảng thời gian ngắn Giang Nguyên cũng có chút lúng túng,

“Tôi biết rõ các bạn có vài người có chỗ dựa, nhưng công ty có chế độ nên mọi người cần phải tuân thủ , những chỗ dựa kia của các bạn không có tác dụng gì ở đây với tôi .” Lưu lãng lúc nói những lời này ánh mắt nhìn chằm chằm vào Thu Linh Tố.

“Chờ một lát sẽ có người tới dạy cho các bạn , trong ba ngày, tôi hi vọng tất cả mọi người có thể tuân thủ nội quy , không cần như hôm nay khiến cho người hướng dẫn chờ các bạn .” Lưu Lãng nói xong chuyển một cái lại nhìn Thu Linh Tố, lạnh lùng nói.

“Giang Nguyên, cô mang mọi người đi làm thủ tục đi .” Lưu Lãng liếc mắt nhìn Giang Nguyên ở bên cạnh , đứng dậy đi ra ngoài.

Nhìn cô rời đi, Thu Linh Tố có chút khinh thường quay đầu lại nhìn một cái, phát hiện cô ta đang mỉm cười nói điện thoại . Nhất thời cảm thấy một hồi lạnh đến buồn nôn, tốc độ trở mặt này cũng quá nhanh đi, nhìn dáng vẻ, chắc là đang nói điện thoại với tình nhân đi . Thu Linh Tố nhìn biểu tình của Lưu Lãng ở trong lòng nghĩ bụng , đợi cô xoay người lại, mới phát hiện tất cả mọi người nhìn cô, có chút ngượng ngùng.

“Ba ngày nay thật ra thì không có chuyện gì, chủ yếu học tập một chút quy định chế độ của công ty , các bạn đều nộp đơn xin vào làm thư ký , về phần cuối cùng rốt cuộc ai có thể trở thành thư ký, vậy phải xem biểu hiện của các bạn rồi.” Giang Nguyên nhìn một chút bốn người ngồi ở đối diện mình trấn an họ.

“Trương Lâm, Lý Nhiên, Lưu Phương Phương, Thu Linh Tố, tôi hi vọng bốn người các bạn trong ba ngày học này không cần phớt lờ, chức vị thư ký giống như không tệ, nhưng là phải xử lý rất nhiều chuyện.” Giang Nguyên ý vị sâu xa liếc mắt nhìn Thu Linh Tố, bổ sung.

“Vậy chế độ của chúng tôi ?” Trương Lâm nhìn Giang Nguyên đưa ra một vấn đền mà tất cả mọi người đều muốn biết .

” Về chuyện chế độ , trên hợp đồng cũng viết rất rõ ràng, các bạn có thể xem kỹ , sau đó xác nhận không có vấn đề có thể ký tên, rồi tôi mang các bạn đi làm quen với các phòng ban.” Giang Nguyên đem hợp đồng phân phát cho bốn người , nhàn nhạt nói qua.

Trong khi người khác vẫn còn đang xem xét , Thu Linh Tố chỉ tùy ý nhìn vài lần, liền ký tên của mình vào.” Có đại boss tự mình gật đầu, cô còn lo lắng cái gì đây? Dù sao hợp đồng này cô thật ra thì cũng xem thấu đáo rồi.

Nhìn Thu Linh Tố đem hợp đồng đưa trả lại ình, Giang Nguyên chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, cô đương nhiên rất rõ ràng Thu Linh Tố là boss tự mình nói, cô cũng sẽ không ngu xuẩn bởi vì cô ấy mà có vấn đề gì với boss. Bởi vì sau ngày phỏng vấn đó, cô nhìn thấy Hạ Toa và cô đi cùng nhau. Kể từ sau khi xảy ra chuyện chuyển phát kia , quan hệ của boss và Hạ Toa cũng không còn là bí mật trong công ty nữa. Cũng may Hạ Toa cũng không phải là người khó sống chung , mọi người cũng chầm chậm đón nhận chuyện này.

“Tốt lắm, đều xem xong rồi sao? Vậy cùng tôi đến đây đi, làm xong thủ tục , sẽ có người mang các bạn đi học quy chế .” Giang Nguyên đem mấy bản hợp đồng cầm lấy nhìn qua một chút, đứng dậy mang theo mấy người đi ra ngoài.

127. Q.3 - Chương 18: Không Hiểu Lo Lắng

Tần Lạc đứng ở trong phòng làm việc, nghe thám tử tư báo cáo, nhìn ngoài cửa sổ lạnh lùng cười, hắn cho là sau vụ chuyển phát nhanh kia , hắn không có tiếp xúc với Hạ Toa , Thẩm Thu Linh cũng sẽ không đi quấy rầy cuộc sống của Hạ Toa nữa, không nghĩ tới hắn thật sự sai lầm rồi, Thẩm Thu Linh căn bản là người sẽ không chịu từ bỏ ý đồ.

Thứ bảy vừa về tới nhà hắn còn chưa kịp mở miệng, Thẩm Thu Linh cũng đã chất vấn hắn , hơn nữa không chút nào kiêng kỵ nói có người thấy hắn vào chung cư nhà Hạ Toa , rồi cô còn hỏi hắn có quay lại với Hạ Toa hay không , hai người giằng co một ngày.

“Anh Tần , còn muốn tiếp tục theo dõi hay không ?” Nhìn Tần Lạc im lặng không lên tiếng , thám tử Tống Nghị chủ động mở miệng hỏi thăm. Thật ra thì chỉ theo dõi ba ngày, tuy nhiên hắn cũng biết được không ít chuyện, nếu không phải là quan hệ với Hàn Dạ , ngược lại có thể có thể thừa dịp này vét lớn một chuyến, nhưng mà hắn nếu như thực làm như vậy, đoán chừng Hàn Dạ sẽ giết hắn.

“Không cần, những thứ này là đủ rồi. Tấm séc này là của anh.” Tần Lạc xoay người đi tới trước bàn làm việc, từ trong ngăn kéo lấy ra cuốn séc xé một tờ đưa tới.

“Vậy tôi không khách khí, nếu như có cái gì cần có thể tìm tôi, đây là danh thiếp của tôi .” Tống Nghị thu hồi tấm séc, từ túi kẹp danh thiếp lấy ra một tờ danh thiếp đưa tới.

“Cám ơn anh .” Tần Lạc nhận lấy danh thiếp, nói cám ơn .

“Không cần khách khí, tôi với Hàn Dạ coi như là bạn bè .” Tống Nghị hướng Tần Lạc cười cười, nói.

Tần Lạc còn muốn nói thêm cái gì, điện thoại trên bàn làm việc đột ngột vang lên, Tần Lạc hướng Tống Nghị xin lỗi cười cười, xoay người đi nghe điện thoại.

“Ừ, đúng, được, không thành vấn đề.” Tần Lạc đơn giản trả lời một chút, xoay người nhìn Tống Nghị mỉm cười nói.

” Tối này Hàn Dạ mở tiệc , hỏi anh có rảnh không? .”

“Tối hôm nay sợ là không được.” Tống Nghị có chút khó xử lắc đầu một cái, cũng không phải là không rảnh, hắn sợ chính mình chẳng may lỡ miệng nói, đến lúc đó mọi người khó chịu.

“Vậy cũng tốt, anh gọi điện cho hắn và nói đi .” Thấy Tống Nghị cự tuyệt, Tần Lạc cũng thở dài một hơi, dù sao hắn và Tống Nghị cũng không quen thuộc , có mấy lời hắn có thể cùng Hàn Dạ nói, nhưng là tuyệt đối không thể cùng Tống Nghị nói.

“Vậy tôi còn có chuyện, đi trước.” Tống Nghị hướng Tần Lạc gật đầu một cái, cáo từ .

“Được , tôi tiễn anh .” Tần Lạc nói xong, cùng Tống Nghị rời khỏi phòng làm việc

La Hải nhìn Thẩm Thu Linh rúc vào ngực mình , trong lòng có chút bận tâm, mặc dù biết lúc này Tần Lạc sẽ không về nhà, nhưng ở trong nhà này vụng trộm một ngày nào đó sẽ bị phát hiện, đến lúc đó chuyện này nếu là lọt đến trong tai ông cụ , vậy hắn cũng chỉ có thể chờ chết.

“Chị họ , chúng ta mua một căn phòng đi .” La Hải nhè nhẹ vỗ về gương mặt của Thẩm Thu Linh , nhàn nhạt nói qua.

“Thế nào? Muốn đi ra ngoài ở?” Thẩm Thu Linh có chút không hiểu nhìn La Hải, trong nhà này cũng không tồi, cái gì cũng có, mấy lần gây gổ Tần Lạc ít trở lại, căn bản không cần dọn đi ra ngoài ở.

“Em vẫn có chút lo lắng.” La Hải thở dài, chau mày, không biết vì sao hắn cảm giác Tần Lạc không trở lại rất có thể là biết chuyện hắn và Thẩm Thu Linh nên cố ý không trở lại .

“Cậu muốn mua thì tìm đi, ở cách xa đây quá cũng không có tiện, mà cậu cũng thiệt là, lần thứ nhất mang con thỏ chết dọa một chút là được rồi , thế nào còn khuya khoắt đi đến dọa dẫm vậy ? Cậu không thấy mệt mỏi à.” Thẩm Thu Linh ngẩng đầu liếc nhìn La Hải, cưng chìu nói qua.

” Em không phải là vì giúp chị hả giận sao? Hiện tại cô ta còn chuyển nhà, không tốt sao?” La Hải cúi đầu hôn lên môi Thẩm Thu Linh , nhàn nhạt cười, đôi tay lại bắt đầu không an phận ở trên người của cô qua lại động lên.

“Ghét, vừa mới xong, lại tới, còn có để người ta nghỉ ngơi một chút hay không đây .” Thẩm Thu Linh mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng thân thể lại nghênh hợp đi lên.

Mỗi ngày cùng La Hải ở chung một chỗ, cô cũng dần dần đã nhận ra, dù sao quan hệ của cô và Tần Lạc không phải một ngày hay hai ngày có thể hòa hoãn , nếu hắn đi ra ngoài lêu lổng, vậy cô cần gì phải thủ thân như ngọc đây? Dù sao cuộc sống của bọn hắn đều là như vậy, chỉ cần ngoài mặt hòa hợp, còn lại tất cả đều là bí mật . Chỉ là duy nhất một điều cô không thể tiếp nhận chính là Tần Lạc đến bây giờ cũng không chịu cùng cô lên giường. Bây giờ đối với chuyện này cô cũng chẳng phải quá để ý rồi, thật muốn cùng hắn lên giường, còn nhiều phương pháp.

128. Q.3 - Chương 19: Không Cần Có Lần Nữa

Nhìn hai người tới trễ , Tần Lạc cũng không nhiều lời, chỉ là đem túi hồ sơ hướng Thẩm Thu Linh ném tới. Đi tới cửa khóa trái lại , hắn cũng không muốn một hồi lại gây chuyện để trong công ty mọi người đều biết.

Thật ra thì chuyện này hắn vốn là muốn về nhà cùng cô nói chuyện , nhưng chỉ cần ở nhà, mỗi lần đều không chờ hắn nói xong, Thẩm Thu Linh chính là quát tháo hoặc là khóc rống , thật sự không có biện pháp nói.

“Đây là ý gì?” Nhìn tấm hình trong túi giấy , Thẩm Thu Linh hừ lạnh.

La Hải nhìn một chút hình, lo lắng cuối cùng cũng để xuống, hắn còn tưởng rằng Tần Lạc đã biết mối quan hệ của hắn và Thẩm Thu Linh đây? Thì ra là vẫn là vì chuyện của Hạ Toa , thiếu chút nữa dọa hắn chết rồi.

” Anh rể, chuyện này không phải chị họ làm, là em làm .” La Hải liếc mắt một cái nhìn mấy tấm hình, không e dè thừa nhận . Thật ra thì hắn nghĩ đổ thừa cũng không được, cũng bị người xem camera rồi in hình ra rồi .

“Cậu? Nếu không có cô ấy chỉ điểm cậu sẽ đi làm sao?” Tần Lạc cười lạnh một tiếng, khinh thường nhìn La Hải.

” Anh cũng biết em có thể như ngày hôm nay tất cả đều là dựa vào chị họ, em thấy chị họ chịu uất ức, em đương nhiên mới ra mặt.” La Hải nhìn Tần Lạc hùng hồn nói qua.

“Đừng nói nữa… Rốt cuộc anh muốn thế nào?” Thẩm Thu Linh nhìn La Hải ngồi ở bên mình , vốn cho là hắn sẽ nguỵ biện, dù sao họ biết nhau cũng mau hai mươi năm rồi, hắn là cái dạng gì cô làm sao không biết , nhưng không nghĩ tới, hắn lại đem tất cả mọi chuyện áp xuống .

” Chị họ.” Thấy Thẩm Thu Linh không vui , La Hải có chút uất ức hô một tiếng, liền cúi đầu không nói thêm gì nữa.

“Tôi nói rồi , tôi và Hạ Toa bây giờ đã không có gì nữa rồi, xin cô đừng nên ở đi quấy rối cô ấy nữa, lần trước cô đã như thế nào đồng ý với tôi ?” Thấy bộ mặt Thẩm Thu Linh kiểu anh có thể làm gì được tôi , Tần Lạc bất đắc dĩ mà lắc đầu, thầm nghĩ, ban đầu cho là cô dịu dàng, đáng yêu, thật đúng là mắt bị mù.

“Chuyện này tôi không muốn nói nhiều , tôi thật sự vô cùng ghét Hạ Toa, nhưng là nếu hiện tại cô đã ở cùng một chỗ với Tiêu Thần , vậy tôi cũng không còn cần thiết dây dưa với cô ấy nữa , anh yên tâm, sẽ không có lần nữa.” Về sau cô sẽ ngay trước mặt mà nhục nhã cô ấy , nếu mà không làm chút thủ đoạn gì , như vậy cũng không có khoái cảm.

“Hi vọng cô nói được làm được.” Nhìn Thẩm Thu Linh cũng không có tức giận, hắn cũng không thể nói thêm cái gì, chỉ là nếu như còn có lần sau, hắn cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy , đến lúc đó hắn cũng sẽ không bận tâm mặt mũi của Tần gia , sẽ kiên quyết yêu cầu từ hôn, còn có thể đem tất cả những chuyện này đưa đến tai ông cụ Trầm đi, đến lúc đó ai cũng đừng nghĩ có ngày tốt qua.

“Anh rể, em biết sai rồi, về sau không dám.” Nhìn gương mặt âm trầm của Tần Lạc , La Hải lập tức giọng điệu liền mềm nhũn ra, hắn cũng không đần như Thẩm Thu Linh vậy, tuy nói Hạ Toa không có quyền thế, nhưng bên người cô toàn là người không dễ chọc, đến lúc đó chuyện này nếu như thực truyền tới tai ông cụ , vậy hắn tuyệt đối là chết chắc.

“La Hải, tôi thật sự hi vọng không có lần nữa .” Tần Lạc nhìn La Hải lạnh lùng nói qua.

“Vâng , vâng .” La Hải liên tục không ngừng gật đầu đồng ý .

“Không có chuyện gì, chúng ta đi, hi vọng anh để ý một chút, không cần luôn lên đầu đề .” Thẩm Thu Linh cầm túi xách trên ghế , đi tới cửa , quay đầu lại đối với Tần Lạc nhắc nhở.

“Chuyện của tôi, tôi tự có chừng mực .” Tần Lạc cười nhạt, hướng về phía Thẩm Thu Linh nói. Chuyện hắn lên đầu đề các báo đã sớm không còn là bí mật đối với Tần gia nữa rồi , chuyện hắn và Thẩm Thu Linh đã chắc như đinh đóng cột , ông nội hắn cũng tự nhiên sẽ không để ý mấy chuyện kia . Huống chi hiện tại Thẩm gia luôn là vô ý cố ý áp nhà bọn họ một đầu, ông nội hắn cũng không quá chào đón Thẩm Thu Linh rồi, cũng sẽ càng không nói hắn cái gì. Dù thế nào đi nữa đối với bọn hắn cuộc sống riêng tương đối đều loạn.

“Chị họ , mới vừa rồi em sợ chết khiếp.” Ra khỏi công ty, La Hải lòng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ lồng ngực của mình có chút sợ nói.

“Sợ cái gì, trời sập xuống, còn có tôi đây.” Thẩm Thu Linh nhìn La Hải cười nhạt, chỉ là nói thật cô mới vừa rồi cũng là sợ muốn chết, cũng may Tần Lạc nói chỉ là để ý chuyện của Hạ Toa , thật ra thì suy nghĩ một chút cũng đúng, cô và La Hải vụng trộm đều ở nhà, hắn sẽ không đi giám thị nhà mình thôi.

“Chị họ , vẫn lên mua một căn phòng đi, như vậy thật sự cũng không tốt .” La Hải lôi kéo tay Thẩm Thu Linh năn nỉ nói.

“Được, buổi chiều cậu tìm người môi giới đi xem một chút có căn phòng nào thích hợp hay không .” Nhìn La Hải biểu lộ đáng thương, Thẩm Thu Linh không có suy nghĩ nhiều liền đồng ý.

Tống Nghị núp ở góc đường, không ngừng theo dõi . Tuy nói Tần Lạc đã không để cho hắn tiếp tục điều tra , nhưng tò mò hại chết mèo, đối với mối quan hệ của La Hải và Thẩm Thu Linh hắn liếc mắt đã thấy ra vấn đề, liền len lén đi theo , hắn có thể xác định, một ngày nào đó Tần Lạc sẽ làm hắn điều tra hai người bọn họ . Coi như là phòng ngừa chu đáo thôi.

129. Q.3 - Chương 20: Lấy Việc Công Làm Việc Tư

Ba ngày học quy chế rất nhanh đã trôi qua , Thu Linh Tố phát hiện mình không chỉ có bị người mới bài xích, lại vẫn bị người hướng dẫn cố ý gây khó khăn . Nếu không phải là Hạ Toa ra mặt chào hỏi, cô không chừng còn phải bị chỉnh thành cái dạng gì nữa.

"Từ hôm nay trở đi, bốn người các bạn sẽ thay phiên nhau làm thư ký cho quản lý của các phòng ban , trước tôi luyện một tháng, từ tháng thứ hai tôi sẽ bắt đầu phân công các bạn làm thư ký cho boss." Giám đốc nhân sự Giang Nguyên nhìn mấy người, nhẹ nhàng nói qua .

"Trương Lâm, bạn đi bộ phận tiêu thụ tìm quản lý để chào hỏi , Lý Nhiên, bạn đi bộ phận nghiệp vụ , Lưu Phương phương, bạn đi bộ phận phát triển , Thu Linh Tố, bạn đi bộ phận hành chính tìm Lục giám đốc " Nhìn mấy người đi ra khỏi phòng làm việc, Giang Nguyên không khỏi thở phào nhẹ nhõm, mặc dù Hạ Toa không có nói rõ, nhưng cô thật không dám đem người khác đưa vào bộ phận hành chính.

"Không biết quản lý bộ phận tiêu thụ có dễ chịu hay không , mình nghe nói hắn rất khó tính." Trương Lâm nhìn Lý Nhiên và Lưu Phương Phương có chút thấp thỏm nói.

"Bộ phận nghiệp vụ cũng không tiện , không biết có bắt mình mời ăn uống ở bên ngoài không nữa ." Lý Nhiên cũng là gương mặt như đưa đám.

"Bộ phận phát triển , ở đó không phải là toàn người khó tính sao , tuy nói quản lý là nữ nhưng mọi người đều biết …" Lưu Phương phương thở dài, có chút ai oán nói.

"Vậy thì có biện pháp gì , mình không có chỗ dựa ." Trương Lâm liếc mắt nhìn Thu Linh Tố ở sau lưng trong lòng rất tức giận .

"Đi thôi, chớ nói." Nhìn Trương Lâm tức giận bất bình , Lý Nhiên lôi kéo Trương Lâm, khuyên giải .

Thu Linh Tố mặc dù đi ở sau lưng mấy người , nhưng căn bản không có chú ý họ nói gì, tâm tình của cô bây giờ giống như là mặt trời phía ngoài kia , trời xanh mây trắng a, cô thế nào cũng không ngờ tới, thế nhưng lại gặp chuyện tốt như vậy, bộ phận hành chính, bộ phận của Hạ Toa , tuyệt đối không cần lo lắng

Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, nhàn nhạt cười, tuy nói hiện tại Hạ Toa chuyển đến căn hộ gần công ty , nhưng cơ hội hai người ở chung đã ít đi nhiều so với trước kia . Hắn cũng liền lấy việc công làm việc tư tìm mọi lý do tranh thủ mọi cơ hội để có thể chung đụng với cô.

"Em thật sự hoài nghi, không phải hôm nay anh hẹn khách hàng sao?" Hạ Toa giơ tay lên nhìn đồng hồ , hỏi thăm Tiêu Thần, đã hơn nửa giờ đồng hồ trôi qua mà bóng dáng khách hàng cũng không thấy.

"Khách hàng đã hẹn sang ngày khác rồi, cho nên sáng hôm nay không có chuyện gì ." Tiêu Thần cầm lên cà phê nhấp một miếng, cười rất ngọt.

"Ai, chẳng lẽ anh định ngồi luôn ở đây sao, về đi thôi?" Nhìn dáng vẻ bình tĩnh của Tiêu Thần , Hạ Toa đột nhiên có một loại dự cảm xấu.

"Trên căn bản như vậy không sai." Nhìn Hạ Toa giật mình, Tiêu Thần cười khẽ một tiếng, hắn thích ở cùng với Hạ Toa như vậy , ở một quán cà phê không lớn , tìm một vị trí gần cửa sổ, không có quá nhiều khách, có thể an tĩnh nói chuyện, cũng có thể nhìn người đến người đi ngoài đường .

"Uống xong cà phê có phải hay không cùng anh đi dạo phố, xem một bộ phim , ăn một bữa cơm, rồi vào khách sạn ?" Nhìn bộ dạng Tiêu Thần có chút hả hê , Hạ Toa không khỏi tiếp tục nhạo báng.

"Ừ, anh rất mong đợi đấy !" Nhìn Hạ Toa mặt mũi tràn đầy tươi cười , Tiêu Thần lập tức nhận lấy đề tài, giả vờ muốn đứng dậy kêu nhân viên phục vụ, chuẩn bị tính tiền.

"Được rồi, đừng làm ầm lên , anh uống cà phê đi ." Nhìn Tiêu Thần đứng dậy, Hạ Toa vội mở miệng ngăn cản hắn.

"Thật ra thì anh muốn cũng không nhiều, không cần đi khách sạn , chỉ cần hôn một cái là đủ rồi." Tiêu Thần cười nhạt ngồi xuống, nhìn Hạ Toa có chút uất ức nói.

“Chuyện này sau này hãy nói .” Nhìn Tiêu Thần nháy mắt mong đợi nhìn mình, Hạ Toa chuyển tầm mắt sang ngoài cửa sổ, nhàn nhạt nói qua.

“Ai, anh biết ngay mà , uống xong cà phê trở về công ty thôi.” Tiêu Thần có chút như đưa đám nhìn Hạ Toa một cái, không cam lòng nói.

“Thật khó khăn mới được ra ngoài, lát nữa đi xem phim , anh không thể trừ tiền lương của em đấy .” Nhớ tới ba ngày qua , hình như chính mình thật bỏ quên Tiêu Thần, nếu đi ra, vậy thì chơi một ngày cũng được .

“Vậy thì được, anh chọn địa điểm nhé .” Nghe được Hạ Toa nói như vậy, Tiêu Thần lập tức tinh thần lại phấn chấn .

” Vâng , anh quyết định là được rồi.” Hạ Toa cầm lên cà phê uống một cái, nhàn nhạt đáp lời.

Nhìn Hạ Toa đồng ý, Tiêu Thần ở bên trong lòng kích động không thôi , xem phim , trong biệt thự của hắn có phòng chiếu phim riêng , đây không phải là vừa đúng sao? Hắn mới không ngu đi đến rạp phim công cộng đâu , tuy nói cũng có phòng VIP , nhưng không thể thoải mái như ở nhà mình được , Tiêu Thần là càng nghĩ trong lòng lại càng sung sướng, hận không được lập tức tính tiền đi về nhà, nhưng khi nhìn Hạ Toa thong thả ung dung uống cà phê, chỉ có thể đợi .

130. Q.3 - Chương 21: Phiền Lòng Vì Điện Thoại

Mặc dù cô là người không nhận biết phương hướng , cũng không đại biểu một chút thông thường cũng không biết , nhìn đường đi càng ngày càng vắng vẻ, cô cũng biết Tiêu Thần làm gì rồi, đây đâu phải là đi tới rạp chiếu phim , đây là đường đi tới biệt thự của hắn mà.

” Có phải anh đã sớm nghĩ rồi phải không ?” Nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ , Hạ Toa nghiêng đầu nhàn nhạt hỏi thăm Tiêu Thần.

“Hắc hắc, bây giờ em mới biết, đã muộn rồi .” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa bướng bỉnh cười.

“Cũng không có gì không tốt, trong nhà cũng tự do.” Cô đồng ý đi xem phim cũng là bởi vì cảm giác mình mấy ngày nay thiếu quan tâm đến hắn, đi tới nhà hắn cũng là hai người chung đụng, cũng không có khác nhau quá lớn.

Nhìn Hạ Toa cũng không có tức giận, Tiêu Thần tăng tốc độ xe, hướng biệt thự ở vùng ngoại của mình.

Quản gia đã sớm biết Tiêu Thần muốn tới, thật sớm đã chuẩn bị trái cây và đồ ăn để trong phòng xem phim , thay Tiêu Thần mở cửa xong, liền biến mất không còn bóng dáng.

“Đi, chúng ta xem phim đi.” Dừng xe xong, Tiêu Thần dắt Hạ Toa, bước nhanh hướng đi lên lầu.

” Vâng , em còn không có đi thăm qua căn biệt thự này của anh đấy.” Nhìn đại sảnh thiết kế theo một phong cách riêng , Hạ Toa gật đầu một cái, đi theo Tiêu Thần đi lên lầu .

“Xem phim tình cảm nhé.” Tiêu Thần cầm lên hộp điều khiển tv hỏi thăm Hạ Toa.

“Được.” Dù sao cô cũng không có gì muốn xem , phim tình cảm thì phim tình cảm thôi.

Đây là một phim nước ngoài , không có lồng tiếng hay thuyết minh cần phải nhìn phụ đề, cảnh quay cũng không được khá lắm, chỉ là có rất nhiều cảnh thân mật , Hạ Toa liếc nhìn Tiêu Thần ngồi ở bên cạnh , nhìn thấy dục vọng trong mắt hắn, nhớ tới lời hắn nói lúc ở quán cà phê , tiến tới, bất thình lình hôn một cái lên môi của hắn.

Tiêu Thần bị Hạ Toa chủ động hôn, sợ hết hồn, hắn vẫn còn đang suy nghĩ làm như thế nào mới có thể làm ình không ra vẻ đường đột lại có thể hôn cô, không nghĩ tới hắn còn chưa nghĩ ra, Hạ Toa đã chủ động xuất kích.

Nhìn trên mặt Hạ Toa còn nguyên nụ cười giảo hoạt , Tiêu Thần đưa tay đem Hạ Toa ôm vào trong ngực, hôn lên môi của cô, từ chuồn chuồn lướt nước đến cách hôn sâu tiêu chuẩn , từ vừa mới bắt đầu ôm cô trong ngực đến đè cô ở trên ghế dựa.

Lửa tình vào giờ khắc này thiêu đốt, Hạ Toa cũng không có cự tuyệt Tiêu Thần gần gũi , cô và Tần Lạc đã chia tay, cô cũng cần phải có cuộc sống của mình, dục vọng , mặc kệ là đàn ông hay là phụ nữ thật ra thì đều là giống nhau .

Tiêu Thần đưa tay bấm vào nút bên rìa ghế dựa , ghế dựa một cái biến thành giường đơn. Nhìn Hạ Toa đỏ bừng cả mặt, cũng không có cự tuyệt hắn, Tiêu Thần gan lớn lên, bắt đầu từ từ cởi áo của Hạ Toa ra .

Đang lúc hai người chàng chàng thiếp thiếp , điện thoại di động cũng không hợp thời kêu không ngừng.

Nhìn Tiêu Thần bộ dáng như đưa đám, Hạ Toa phù một tiếng bật cười, chủ động hôn Tiêu Thần một cái, sau đó đẩy hắn ra, khẽ cười nói, " Anh nghe điện thoại đi, cũng kêu lâu lắm rồi ."

"Tên khốn nào vậy không biết , anh muốn giết hắn ." Chuyện tốt bị phá hư, Tiêu Thần có chút tức giận đứng lên, từ trong túi quần lấy điện thoại di động ra.

"Chuyện gì mà gọi gấp gáp như vậy, chạy đi đầu thai sao?" Tiêu Thần nhận điện thoại, không đợi bên kia mở miệng, liền tức giận quát .

"Làm sao rồi, giọng điệu kém như vậy, mình chỉ muốn hỏi cậu buổi tối nay có trình diễn thời trang có đi xem không thôi ?" Bên đầu điện thoại kia Hàn Dạ trong khoảng thời gian ngắn có chút không giải thích được, hắn nhưng mà chỉ hỏi một chút, về phần sao lại như vậy .

"Mấy giờ bắt đầu ?" Thấy Hạ Toa đi tới, Tiêu Thần giọng điệu hơi hòa hoãn một chút hỏi thăm.

"Chín giờ tối." Hàn Dạ nhàn nhạt nói qua.

"Được, tôi biết rồi, tôi sẽ cùng Hạ Toa đi, tôi hận cậu, Hàn Dạ ." Tiêu Thần hướng về phía đầu kia kêu một câu, trực tiếp tắt điện thoại.

"Anh làm gì đấy , tức giận lớn như vậy." Nhìn Tiêu Thần giận dữ ném điện thoại di động ra rất xa, Hạ Toa trong lòng vừa bực mình vừa buồn cười.

" Em biết rõ còn hỏi." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, hôn lên môi của cô.

"Hôm nay em ở lại đây được chứ?" Vừa hôn kết thúc, Tiêu Thần có chút thấp thỏm hỏi thăm.

"Không được , lần sau đi." Cô đã không còn tâm tình như vừa mới , cũng không muốn ở lại, chuyện này thật ra thì quan trọng là phụ thuộc vào tâm tình .

"Anh hận chết hắn." Nhìn Hạ Toa tựa vào ngực mình , hắn quyết định về sau nếu một mình đi với Hạ

Toa hắn tuyệt đối tắt máy, hôm nay chuyện này thật sự là quá mất hứng.

131. Q.3 - Chương 22: Dự Mưu?

Lần này buổi biểu diễn thời trang tiến hành ở trong một nhà kho bỏ hoang , vị trí này có chênh lệch chút ít, nhưng ngược lại là cách biệt thự của Tiêu Thần rất là gần. Có lẽ là bởi vì chuyện mới vừa rồi, Hạ Toa cự tuyệt Tiêu Thần đề nghị, thế nhưng tự mình xuống bếp, mặc dù không phải lần đầu tiên xuống bếp, nhưng là cô cũng chỉ biết làm mỳ ăn liền, cơm rang trứng, cơm trứng tráng . Mặc dù hương vị không được tốt cho lắm, nhưng Tiêu Thần ăn rất là ngon.

" Anh thật sự cảm thấy ăn ngon sao?" Nhìn Tiêu Thần đem một chén cơm rang trứng ăn sạch sẽ, Hạ Toa có chút ngạc nhiên hỏi thăm.

"Đúng vậy ." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa cười cười, có vẻ vẫn còn thèm thuồng.

"Không cảm thấy quá mặn sao?" Cô vừa sẩy tay cho thêm một muỗng muối, chính cô ăn thấy không trôi.

" Anh ăn mặn ." Tiêu Thần cười cười nói, hắn đương nhiên biết rất mặn, thế nhưng dù sao cũng là Hạ Toa lần đầu tiên xuống bếp nấu cho hắn , dù là khổ chính hắn cũng sẽ không chút do dự ăn đi.

"Được rồi." Hướng về phía Tiêu Thần khuôn mặt tươi cười, Hạ Toa có chút bất đắc dĩ cười cười, lại xúc vài miếng cơm.

“Nếu như ăn không quen vậy để lại đi, buổi tối mình đi ăn khuya .” Nhìn Hạ Toa hơi nhíu chân mày, Tiêu Thần nửa thật nửa đùa nói.

“Không có việc gì.” Hạ Toa nói xong cầm lên ly nước lạnh trên bàn đổ vào trong chén, ăn như hổ đói , rốt cuộc giải quyết hết gần nửa chén cơm .

“Thật hết cách với em.” Nhìn Hạ Toa nhanh chóng đem cơm bỏ vào trong miệng, Tiêu Thần không khỏi bật cười.” Ăn quá nhanh sẽ khó chịu đó .” Thu thập xong bát đũa, nhìn Hạ Toa nằm trên ghế sa lon động đều không động, Tiêu Thần đi tới ân cần hỏi thăm.

“Vâng , ăn quá nhanh dạ dày có chút không thoải mái.” Hạ Toa ôm bụng, hướng Tiêu Thần nhe răng trợn mắt, thầm nghĩ, về sau có ở đây cũng không ăn nhanh như vậy nữa, quá khó chịu.

“Em có muốn đi bệnh viện hay không ? .” Vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng Hạ Toa đang nói đùa, sau lại nhìn trên trán cô đổ mồ hôi hột, mới biết là thật, tâm một cái nhói lên, lo lắng hỏi thăm.

“Không đi, nghỉ một lát là tốt rồi, không phải anh đồng ý với Hàn Dạ đi xem thời trang sao?” Hạ Toa trừng mắt liếc Tiêu Thần lật người, lười biếng nói.

“Đi hay không cũng không quan trọng, thân thể mới là quan trọng nhất.” Đến lúc này còn băn khoăn xem thời trang , Tiêu Thần trong lòng có chút tức giận, nói chuyện giọng điệu cũng có chút nặng.

“Thật không có chuyện gì, nghỉ một lát là tốt.” Thấy Tiêu Thần không vui , Hạ Toa liên tục bảo đảm, kỳ thật trước đây cũng có chuyện như vậy xảy ra, mỗi lần đều là nghỉ ngơi một chút là tốt, cũng không phải là quá nghiêm trọng, căn bản không cần thiết đi bệnh viện

Khi Hạ Toa và Tiêu Thần tới địa điểm biểu diễn thời trang thì chương trình đã bước vào giai đoạn dầu sôi lửa bỏng rồi. Bởi vì Tiêu Thần và Hạ Toa không có vé mời , cuối cùng vẫn là Hàn Dạ ra ngoài dẫn bọn họ vào , đối với chuyện nhỏ ngoài ý muốn này Hạ Toa cũng không có để ý, nhưng Tiêu Thần trong lòng ngược lại nén lấy một cây đuốc, đem Hàn Dạ mắng trăm lần. Cũng may Hàn Dạ cũng không có so đo, cười cười dẫn hai người đi tới một bên trong phòng ngồi xuống.

“Hạ Toa, bạn đến rồi.” Linh Lan thấy Hạ Toa cười lên tiếng chào, tiếp tục đưa mắt chuyển tới trên sàn catwalk.

Hạ Toa gật đầu một cái, ở bên người Linh Lan ngồi xuống, nhìn trên sàn catwalk người đi tới đi lui, trừ dáng người cô thật không có phát hiện những trang phục này có gì đẹp, nhìn Linh Lan mặt tràn đầy hào hứng, Hạ Toa không khỏi trong lòng tự hỏi, có phải mình già rồi hay không , thưởng thức không tới chứ?

“Hạ Toa, cậu xem , Mộc Uyển Nhi kìa !” Linh Lan có chút kích động lôi kéo tay Hạ Toa kêu to lên.

“Mộc Uyển Nhi?” Hạ Toa hướng phương hướng mà Linh Lan chỉ nhìn theo , đúng lúc Mộc Uyển Nhi cũng hướng bên này nhìn sang, ánh mắt của hai người đụng chạm với nhau, đều không hẹn mà cùng sợ hết hồn.

” Cậu có cảm thấy cô ấy có chút giống mình hay không ?” Hạ Toa quay đầu nhìn Linh Lan hỏi thăm.

“Cậu mà không nói thật đúng là không phát hiện, thật là có chút giống đấy ?” Linh Lan cẩn thận nhìn Hạ Toa, một hồi lâu sau có chút giật mình nói .

Khi cô lại một lần nữa hướng Mộc Uyển Nhi nhìn lại , lại phát hiện cô đang nhìn một phương hướng khác , không khỏi cũng theo ánh mắt của cô ấy nhìn, khi cô thấy người kia thì tâm không khỏi run lên, người kia không phải là ai khác, lại là Tần Lạc.

Tiêu Thần vẫn chú ý Hạ Toa , thấy cô sắc mặt không đúng, cũng theo ánh mắt của cô nhìn, thấy Tần Lạc ngồi ở vị trí đối diện, không khỏi cười lạnh một tiếng, nhìn Hàn Dạ ánh mắt cũng trở nên không tốt.

132. Q.3 - Chương 23: Thật Buông Tay Sao?

Khoảng chừng hơn mười hai giờ thì chương trình cũng kết thúc , bởi vì thích Mộc Uyển Nhi nên Linh Lan lôi kéo Hạ Toa chạy về phía hậu trường . Mặc dù Hạ Toa cũng không nguyện ý tiếp xúc với Mộc Uyển Nhi nhưng Linh Lan lôi kéo cô, cô cũng không tiện cự tuyệt nên đành đi theo .

” Hạ Toa , em cũng tới xem ?” Đang cùng Mộc Uyển Nhi nói chuyện Tần Lạc thấy Hạ Toa đi vào, chủ động tiến ra đón.

“Đây là Linh Lan bạn gái Hàn Dạ, còn đây là Tần Lạc.” Hạ Toa nhìn Tần Lạc cười nhạt, giới thiệu.

“Vậy hai người nói chuyện đi , mình đi xem Mộc Uyển Nhi.” Linh Lan liếc mắt nhìn Tần Lạc, liền hướng Mộc Uyển Nhi đi tới. Thật ra thì đối với Mộc Uyển Nhi cô tuy nói là thích nhưng cũng không hâm mộ , cô tới phía sau hậu trường là bởi vì Hàn Dạ nhờ cô.

“Đây là anh cố ý sao?” Hạ Toa tìm một chỗ ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn Tần Lạc đứng ở bên cạnh mình hỏi thăm.

“Anh chỉ là muốn thấy em .” Nhìn gương mặt lạnh lùng của Hạ Toa, Tần Lạc có chút bất đắc dĩ, lấy ra một cái ghế ngồi ở bên người Hạ Toa dịu dàng nói.

“Thấy em rồi sẽ như thế nào đây? Giữa chúng ta cũng đã không còn gì không phải sao?” Nhìn Tần Lạc trong mắt tràn đầy thâm tình, Hạ Toa cũng rất thương. Cô vẫn tránh Tần Lạc, chính là sợ mình sẽ nhịn không được muốn trở lại bên cạnh hắn.

“Anh chỉ là..” Tần Lạc có chút im lặng, hắn nghĩ thấy cô, muốn cùng cô trò chuyện, hắn cũng biết cô sống rất tốt, nhưng hắn thật rất muốn cô, nghĩ sắp nổi điên.

“Nếu như không có chuyện gì, em phải đi, Tiêu Thần vẫn còn ở bên ngoài chờ em !” Hạ Toa nhìn Tần Lạc thở dài mà nói .

“Lạc, đây là ai vậy ? Cũng không giới thiệu với em ?” Từ lúc Hạ Toa vừa vào hậu trường thì Mộc Uyển Nhi ánh mắt cũng chưa có rời khỏi cô, thấy dáng vẻ Tần Lạc có chút bất đắc dĩ , không nhịn được đi tới, mềm mại nói.

Nhìn Hạ Toa trong mắt chợt lóe lên mất mác, Tần Lạc có chút chán ghét trừng mắt liếc Mộc Uyển Nhi.

“Lạc, rất thân thiết , xin chào, tôi là Hạ Toa, hai người tán gẫu đi , tôi đi trước.” Hạ Toa khinh thường liếc mắt nhìn Mộc Uyển Nhi, nhàn nhạt nói một câu, bước chân rời đi.

“Hạ Toa , em nghe anh giải thích.” Nhìn bóng lưng Hạ Toa rời đi , Tần Lạc dơ tay cho Mộc Uyển Nhi một cái tát, giận dữ chạy theo.

Nhìn Tần Lạc đuổi theo Hạ Toa , Mộc Uyển Nhi lạnh lùng cười, cô vẫn luôn suy nghĩ người tên là Hạ Toa là bộ dạng gì , hôm nay vừa thấy, tâm cũng liền định xuống. Một ngày nào đó cô sẽ làm cho Tần Lạc quỳ dưới váy của cô

Nhìn Hạ Toa một người thở phì phò đi ra từ phía hậu trường , Tiêu Thần vừa định tiến ra đón, phát hiện Tần Lạc đi theo sau lưng thế nhưng kéo lại Hạ Toa, hai người tựa hồ đang dây dưa cái gì.

” Hạ Toa , sao vậy ?” Tiêu Thần bước nhanh tiến ra đón, đem Hạ Toa hộ ở phía sau, dịu dàng hỏi thăm.

“Không có việc gì, chúng mình về đi , em mệt !” Nhìn Tiêu Thần đem mình hộ ở phía sau , Hạ Toa chủ động dắt tay Tiêu Thần nói qua.

” Hạ Toa , anh với Mộc Uyển Nhi thật không có gì!” Nhìn Tiêu Thần đem Hạ Toa hộ ở phía sau, Tần Lạc có chút không cam tâm giải thích, hắn làm sao lại nghĩ đến Mộc Uyển Nhi sẽ có gan lớn như vậy .

” Chuyện giữa hai người không cần giải thích với em .”Nhìn Tần Lạc tay chân luống cuống , Hạ Toa có chút mềm lòng, thật ra thì cô cũng rất nhớ Tần Lạc, nếu như đổi thành trường hợp khác , hoặc giả nói là chỉ có đơn độc hai người , cô thật không thể bảo đảm có xảy ra cái gì hay không , nhưng địa điểm không đúng, thời gian không đúng, giữa bọn họ cự ly chỉ biết càng ngày càng xa.

“Hạ Toa , chẳng lẽ em thật đã không còn tình cảm với anh ?” Nhìn Hạ Toa bộ dáng cứ như đang muốn nói lại thôi, Tần Lạc đi lên phía trước, hỏi thăm.

” Em.” Hai người tầm mắt đụng chạm, những lời cự tuyệt, cô thế nhưng không có biện pháp nói ra khỏi miệng.

"Nếu là như vậy , tại sao chúng ta không thể sống thật với tình cảm của mình đây? Cho dù là làm bạn bè bình thường, thỉnh thoảng gọi điện thoại, hoặc là ra ngoài ăn cơm, lại có cái gì quan hệ." Biết Hạ Toa trong lòng còn có mình, Tần Lạc trong nháy mắt đã khá nhiều, tiếp tục kiên nhẫn thuyết phục.

"Tần Lạc, anh không nên quá đáng , anh đã đính hôn , chuyện của anh và Mộc Uyển Nhi ngày ngày đều lên bìa các trang giải trí . Không cần lại dây dưa Hạ Toa nữa ." Nhìn Hạ Toa giống như bị Tần Lạc thuyết phục, Tiêu Thần lạnh lùng nhìn Tần Lạc nói.

"Chúng ta đi thôi." Tiêu Thần lời nói như cảnh tỉnh đem Hạ Toa có chút rời khỏi suy nghĩ kéo trở lại, nhìn Tần Lạc một chút, lôi kéo Tiêu Thần xoay người rời đi.

Cô thừa nhận cô là không thể nhanh như vậy mà quên được Tần Lạc, nhưng những lời mà Tiêu Thần nói cũng không có sai., Mộc Uyển Nhi mới vừa rồi cũng gọi hắn như vậy, giữa hai người làm sao có thể không có gì đây? Coi như bỏ qua Mộc Uyển Nhi, còn có Thẩm Thu Linh vị hôn thê chính hiệu ở đây, cô lại coi là cái gì? Vốn chính là người của hai thế giới, cuối cùng cũng không thể đến với nhau , cần gì còn dây dưa đây?

133. Q.3 - Chương 24: Tình Thế Bất Đắc Dĩ

Nhìn bóng lưng của Tiêu Thần và Hạ Toa rời đi , Hàn Dạ đi tới trước mặt Tần Lạc vỗ vỗ bờ vai của hắn, cái gì cũng không nói, hai người hướng tới phòng nghỉ phía sau hậu trường đi tới.

"Linh Lan , anh và Tần Lạc có một số việc cần nói , nếu không anh cho người tới đưa em về nhà, thời gian cũng không còn sớm." Nhìn Linh Lan đứng ở cửa , Hàn Dạ dịu dàng hỏi thăm.

"Để Tiêu Thần đưa em là được rồi , cần gì phải gọi người tới đây?" Linh Lan cũng không biết Tiêu Thần và Hạ Toa đã đi trước, nhìn Hàn Dạ khẽ cười nói.

"Bọn họ đã đi rồi, để anh kêu tài xế đưa em về đi thôi." Tần Lạc nhìn Linh Lan , cũng không đợi cô nói thêm cái gì, trực tiếp bấm điện thoại cho tài xế của mình.

"Vậy cám ơn." Hàn Dạ hướng Tần Lạc gật đầu một cái, mỉm cười nói.

"Hôm nay tôi nghĩ sẽ uống chút rượu , cho nên liền kêu tài xế." Không đợi Hàn Dạ tiếp tục hỏi thăm, Tần Lạc chủ động giải thích. Buổi biểu diễn thời trang hôm nay là hắn bỏ tiền ra tổ chức, cũng là hắn nhờ Hàn Dạ thông báo Tiêu Thần và Hạ Toa tới, nguyên nhân rất đơn giản, chính là hắn rất muốn gặp Hạ Toa một lần . Mặc dù vừa bắt đầu Hạ Toa đối với hắn giọng điệu cũng không tốt, nhưng hắn biết đó là bởi vì trong lòng của cô còn có hắn, nếu không thì sẽ không có nói chuyện với hắn , nhưng chưa từng nghĩ đến Mộc Uyển Nhi thế nhưng lại tự cho là đúng chính là đi lên thay mình ra mặt.

"Hôm nay không cần chờ anh , ngủ trước đi." Nhìn xe của Tần Lạc đã lái đến trước mặt, Hàn Dạ hướng về phía Linh Lan dặn dò .

" Vâng." Linh Lan thuận theo gật đầu, cũng không hỏi tới Hàn Dạ lúc nào thì trở về, ngồi lên ô tô.

Tần Lạc đi tới tủ rượu bên trong gian phòng, cầm lên một chai đi vào phòng nghỉ sát vách , phịch một tiếng nặng nề đóng cửa lại.Tự mình cầm lên một chai đi tới trên ghế sa lon cũng không nói chuyện, tự nhiên uống.

Tần Lạc luống cuống, Hàn Dạ thở dài cũng có chút bất đắc dĩ, mới vừa rồi Hạ Toa và Tần Lạc ở phía sau hậu trường , Tiêu Thần đã ở bên ngoài trở mặt với hắn . Hiện tại Tần Lạc lại làm bộ dáng này, hắn này người tốt làm cũng quá khó khăn.

"Rốt cuộc thế nào?" Hàn Dạ nhìn Tần Lạc bộ dạng chán chường , la hét.

"Tôi thật sự rất muốn cô ấy , tôi cho là tôi có thể buông tay , nhưng tôi không bỏ được!" Tần Lạc nói xong thế nhưng ôm đầu mà khóc , hắn thật cho là mình có thể buông tay, có thể đã thấy ra, dù sao thời gian hai người ở bên nhau cũng không phải rất dài, nhưng mỗi khi đêm khuya yên tĩnh , nhớ tới cô và Tiêu Thần ở chung một chỗ lại làm cho hắn đau tê tâm liệt phế, luôn ám ảnh hắn không cách nào ngủ được . Chính là bởi vì như vậy, lần đầu tiên ở trong tiệc rượu nhìn thấy Mộc Uyển Nhi hắn chấp nhận bao nuôi cô, nhưng Mộc Uyển Nhi cuối cùng không phải là Hạ Toa.

"Vậy cậu muốn thế nào đây?" Hắn biết Tần Lạc rất thích Hạ Toa, cũng biết bọn họ hơn nhiều năm trước kia liền biết, nhưng là bây giờ cục diện lại làm như thế nào vãn hồi đây? Tiêu Thần thời khắc canh giữ ở bên người Hạ Toa , sớm muộn gì cũng có một ngày sẽ làm Hạ Toa cảm động , hơn nữa bàn về giá trị con người, bàn về bối cảnh, đều không so Tần Lạc kém, quan trọng hơn là Tiêu Thần kiên trì, để cho cha hắn chỉ có thể thỏa hiệp.

"Nếu như mà tôi biết rõ làm sao mới có thể vãn hồi cô ấy, tôi còn khổ sở như vậy sao?" Tần Lạc ngẩng đầu nhìn Hàn Dạ không còn hơi sức nói.

"Nhưng nếu như bây giờ cậu với Hạ Toa ở bên nhau , cậu không sợ Thẩm Thu Linh lần nữa nổi đóa, cô ấy nhưng mà hận Hạ Toa thấu xương ." Nhớ tới những chuyện mà Thẩm Thu Linh làm , Hàn Dạ cũng có chút sợ, hắn không cách nào tưởng tượng đến lúc đó Thẩm Thu Linh đem tất cả đổ đến trên đầu của hắn, ngược lại cũng đi đối phó Linh Lan, như vậy hậu quả thật thiết tưởng không chịu nổi.

"Chuyện của tôi và Thẩm Thu Linh đã chắc như đóng đinh, hôn kỳ cũng đã định, chắc mọi người sẽ rất nhanh nhận được thiếp mời , thật ra thì cũng không sợ cậu chê cười, Tần gia lần này có chuyện lớn xảy ra, bằng không ông nội tôi cũng sẽ không nhanh như vậy để cho tôi và Thẩm Thu Linh kết hôn, mà tôi ngay cả cự tuyệt cũng không thể nói." Chú ba của hắn tham ô tiền của công ty đi đầu tư vào lĩnh vực nguy hiểm , kết quả đền tiền ngược đáy lên trời, mấy người em họ của hắn chỉ biết ăn uống vui chơi , tất cả mọi chuyện đều rơi vào trên vai hắn , hắn thật cũng mau không chịu nổi rồi.

"Như vậy thì trước yên tĩnh một chút đi, hãy cho nhau một khoảng thời gian , đến lúc đó rồi hãy nói." Chuyện của Tần gia ít nhiều hắn cũng biết một chút, nhưng nhà Nam Cung không phải là hắn làm chủ, hắn cũng chỉ có thể thương mà không giúp gì được, trên tay hắn mặc dù cũng có một chút tiền, nhưng là đối với với Tần gia mà nói cũng chỉ là như muối bỏ biển.

"Ừ, cũng chỉ có thể như vậy." Tháng sau hắn và Thẩm Thu Linh cưới tin này sẽ thông báo cho truyền thông rồi, lúc này đi trêu chọc Hạ Toa, quả thật không phải rất thỏa đáng. Mặc dù Thẩm Thu Linh đã đồng ý hắn không đi tìm Hạ Toa phiền phức, nhưng ai biết người phụ nữ này có thể nổi điên hay không .

"Cậu hãy yên tâm đi, có chuyện gì tôi sẽ nói cho cậu , Hạ Toa bây giờ đã dọn tới khu nhà ở gần công ty của Tiêu Thần nhưng là cậu không phải lo lắng gì , có một đồng nghiệp ở cùng với cô ấy, Tiêu Thần cũng không kiếm chác được gì đâu ." Hàn Dạ sợ Tần Lạc suy nghĩ nhiều, đem chuyện mình biết nói ra.

"Chuyện này tôi cũng biết, cô gái đó tên là Thu Linh Tố, tính cách con người cũng không tệ lắm." Tần Lạc gật đầu một cái, đối với chuyện này hắn đã phái người đi điều tra qua, nếu như không phải là có thể tin thì mặc kệ như thế nào hắn cũng sẽ nghĩ biện pháp đem người kia đưa đi , cũng may còn rất đáng tin .

" Ừ, cậu cũng đừng suy nghĩ nhiều, trước xử lý tốt chuyện của công ty đi ." Nhìn tâm tình Tần Lạc đã bình tâm trở lại , rốt cuộc yên lòng, nói ra lời nói thấm thía, dù sao Tần gia cũng coi là một công ty gia tộc lâu năm có uy tín , cũng không thể bởi vì chút chuyện này mà phá hủy thôi.

134. Q.3 - Chương 25: Phiền Toái Tới Rồi

Thời gian qua thật nhanh, đảo mắt một tháng đã trôi qua rồi, mà mấy người tổ chức đi du lịch rốt cuộc cũng trở lại. Tụ tập dĩ nhiên là không tránh khỏi, dù sao mọi người đều là những người thích đám đông.

"Thu, buổi tối mình có tiệc cậu đi cùng chứ." Hạ Toa nhìn Thu Linh Tố từ phòng giám đốc Lục đi ra gọi cô lại.

"Hôm nay mình có một người bạn học trở lại, sợ là không đi được." Nhớ tới con người ghê tởm đó, trong lòng Thu Linh Tố rất khó chịu, về thì về , tìm cô làm cái gì?

"A, được rồi!" Hạ Toa gật đầu một cái lên tiếng.

"Vậy mình đi làm việc đây !" Thu Linh Tố có chút ngượng ngùng nhìn Hạ Toa nói.

"Ừ, đi đi!" Hạ Toa gật đầu một cái, xoay người lại bắt đầu bận chuyện của mình đi.

Nhìn Hạ Toa xoay người vội công việc của mình, Thu Linh Tố cũng ôm một đống tài liệu, hướng phòng cất video audio đi tới. Hôm nay là ngày nhiều việc nhất từ khi cô tới công ty .

Vừa đem tài liệu bỏ vào máy photocopy , còn chưa kịp thở một cái, điện thoại trong túi bắt đầu kêu lên không ngừng. Thu Linh Tố lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, có chút chán ghét nhíu mày nghe máy.

"Linh Tố, anh ở gần công ty em, em ra ngoài đi , chúng ta đi uống trà !" Đầu dây bên kia vang lên giọng nói tràn đầy vui sướng của một người đàn ông trẻ tuổi .

"Lâm Diệp, chẳng nhẽ công ty của anh không cần nhân viên à , chẳng lẽ tôi không cần làm việc sao? Lão nương hiện tại rất là nhiều việc , không rãnh để ý tới anh ." Thu Linh Tố nói xong không đợi bên kia mở miệng liền thở phì phò tắt điện thoại di động.

"Mới vừa thoải mái hai năm, anh lại xuất hiện, làm sao anh cứ như âm hồn bất tán vậy ?" Thu Linh Tố đưa điện thoại di động bỏ vào túi, có chút tức giận lầu bầu.

Cô và Lâm Diệp thật ra thì cũng chỉ có học chung với nhau hai năm , mà hai người cũng không ngồi cùng bàn, nhưng sau khi tốt nghiệp, không biết sao Lâm Diệp liền luôn như là âm hồn bất tán xuất hiện tại trước mặt cô, vừa bắt đầu cô còn có thể hiểu. Dù sao Lâm Diệp cũng từng là đối tượng hẹn hò của cô , nhưng sau đó hắn có ra nước ngoài nhưng là hắn vẫn còn là âm hồn bất tán. Tối hôm nay đã đồng ý đi ra ngoài ăn cơm gặp mặt, kết quả hiện tại liền bắt đầu lằng nhằng.

Đang suy tư, còi báo động của máy photocopy cắt ngang ý nghĩ của cô, này vừa nhìn nhưng cô sợ hết hồn, tài liệu thế nhưng kẹt ở trong máy rồi . Mặc cho cô làm sao làm chính là không rút được tờ giấy kia ra , nhớ tới một hồi sẽ phải dùng , cả người không khỏi toát ra mồ hôi lạnh .

"Hạ Toa, mình cũng không biết tại sao có thể như vậy ." Nhìn Hạ Toa vội vã đi tới, Thu Linh Tố có chút uất ức nói, trước kia vẫn luôn thật tốt, thế nào đột nhiên liền.

"Không có việc gì, để mình !" Hạ Toa vỗ vỗ bả vai Thu Linh Tố , đi lên trước , đem nắp máy photocopy mở ra , sau đó đem tờ giấy đã có chút nhăn nhíu lấy ra.

" Trời ? Đơn giản như vậy?" Nhìn Hạ Toa dễ dàng đem giấy lấy ra, Thu Linh Tố nhất thời có chút không tiếp thụ nổi, mới vừa rồi mình kéo mãi cũng không có lấy ra được . Hạ Toa cứ như vậy một phát làm được luôn?

"Chính là chỗ này sao , đơn giản, mau lấy đi, một hồi sẽ biết." Hạ Toa hướng về phía Thu Linh Tố cười cười, thúc giục.

"Ừ, hôm nay nếu là gây chuyện không tốt, mình lại muốn bị nói." Thu Linh Tố gật đầu một cái, bắt đầu bận rộn, mặc dù đang trong công ty mọi người đều biết quan hệ của cô và Hạ Toa , cũng không dám ngay mặt nói cô cái gì, nhưng là sau lưng còn là không ít.

"Có mấy lời, nghe được coi như không nghe thấy đi!" Hạ Toa đi tới cửa, xoay người rồi hướng Thu Linh Tố dặn dò một phen, trong công ty một chút lời đồn đãi cô cũng nghe nói, hơn nữa còn rất thái quá .

" Mình hiểu , không phải là nói mình là dựa vào quan hệ sao? Không thèm để ý, để cho bọn họ hâm mộ ghen ghét đi !" Đối với chuyện này cô cũng không phải không muốn giải thích, mà là không thể nào giải thích, bởi vì boss đối với cô quả thật tương đối rộng lượng. Cô là người thoải mái nhất trong mấy người , cô giải thích người khác chỉ biết xem cô như khoe khoang.

135. Q.3 - Chương 26: Đại Hiệp Lâm Diệp

Bận rộn một ngày sắp kết thúc, mọi người đang dọn dẹp đồ chuẩn bị ra về thì một người đàn ông dáng dấp tuấn tú, một thân hàng hiệu xuất hiện ở trước quầy lễ tân của công ty , khi giơ tay nhấc chân, nghiễm nhiên một bộ ta đây là đại gia.

"Xin hỏi, Thu Linh Tố có làm việc ở đây không ?" Người đàn ông mỉm cười nhìn nhân viên lễ tân , nhàn nhạt nói qua.

“Lâm Diệp, anh muốn chết sao?” Không đợi nhân viên lễ tân mở miệng, Thu Linh Tố vừa vặn sửa sang xong tài liệu từ phòng họp đi ra, nhìn Lâm Diệp đứng trước quầy lễ tân , không để ý rất nhiều người của công ty đang ở đây, kêu to.

“Nhớ em muốn chết !” Lâm Diệp thấy Thu Linh Tố cũng không tức giận, trực tiếp nghênh đón, cười hì hì nói qua.

” Đừng có đùa bỡn lắm mồm, đi ra ngoài chờ, tôi còn chưa hết việc đấy.” Thu Linh Tố liếc nhìn Lâm Diệp có chút không vui nói.

“Vậy anh ở chỗ này chờ em tan sở có được hay không?” Lâm Diệp chỉ chỉ ghế sa lon, năn nỉ .

“Tốt lắm, tốt lắm, đi đi!” Nhìn Lâm Diệp làm bộ đáng thương , Thu Linh Tố khoát khoát tay, cầm tài liệu hướng vị trí của mình đi tới, không có ở đây để ý đến hắn.

Một màn này khiến những nhân viên nữ chưa cưới trong công ty kinh ngạc ngay cả miệng cũng không có khép lại , rối rít ở trong lòng nghĩ bụng , người đàn ông này rốt cuộc có quan hệ như thế nào với Thu Linh Tố , cũng hoặc là mình nên dùng biện pháp gì mới có thể biết đến vị đại gia này.

“Tiểu Diệp, làm sao cậu lại ở đây ?” Nhìn nhanh đến giờ nghỉ, Tiêu Thần từ phòng làm việc của mình đi ra, nhìn Lâm Diệp ngồi ở trên ghế salon ở công ty mình có chút giật mình hỏi thăm.

“Anh, em tìm Thu Linh Tố.” Lâm Diệp có chút xấu hổ nhìn Tiêu Thần một cái, ánh mắt lại phiêu hướng Thu Linh Tố.

“Buổi tối tụ tập cậu có tham gia không ?” Tiêu Thần nhìn Lâm Diệp, lại nhìn Thu Linh Tố, ý vị sâu xa nói qua.

“Hắc hắc, anh biết con người của em mà .” Lâm Diệp hì hì cười một tiếng, không có tiếp tục nói hết, thật ra thì lần này hắn đi theo Hàn Dạ trở lại, cũng là bởi vì biết Thu Linh Tố vẫn còn đang thành phố S .

“Ừ, biết, lập tức liền đến giờ về rồi, tôi đi xuống trước .” Tiêu Thần hướng Hạ Toa ra dấu tay , vỗ vỗ bả vai Lâm Diệp , đi ra cổng đi.

Lâm Diệp gọi một tiếng anh , có thể chính là lại để những nhân viên nữ trong phòng làm việc kia thiếu chút nữa thét chói tai ra ngoài, vốn là mấy người để ý Lâm Diệp cũng có chút không kềm chế được tâm tình kích động , hận không được lập tức xông tới quyến rũ hắn.

Khi cây kim đồng hồ chỉ mới vừa nhích tới năm giờ rưỡi, những nhân viên nữ đã sớm rục rịch chộn rộn không hẹn mà cùng hướng về phía Lâm Diệp vọt tới, nháy mắt liền đem Lâm Diệp bao bọc vây quanh.

“Em là Tiểu Mạn , đây là điện thoại của em.”

“Em là Na Na, đây là danh thiếp của em.”

“Em tên là Lộ Lộ, đây là điện thoại của em , nhất định phải gọi cho em nhé!”

Hạ Toa và Thu Linh Tố nhìn một màn này, không hẹn mà cùng lắc đầu liên tục, nắm tay rời đi, cũng không để ý tới Lâm Diệp.

“Thu Thu, chờ anh một chút!” Thấy Thu Linh Tố rời đi, Lâm Diệp có chút buồn bực nhìn mấy người phụ nữ còn vây quanh mình , hướng Thu Linh Tố lớn tiếng kêu.

Chờ Lâm Diệp tránh ra khỏi đám nhân viên nữ này thì quần áo trên người vốn là thẳng cũng đã có nhiều nếp nhăn rồi, một đường chạy như điên, rốt cuộc đuổi theo được Thu Linh Tố sắp đi ra khỏi tòa nhà.

“Thu Thu, sao em không đợi anh .” Lâm Diệp vừa há mồm thở dốc, vừa có chút ai oán nhìn Thu Linh Tố.

“Anh không phải là đuổi theo sao?” Thu Linh Tố nhìn Lâm Diệp ở bên cạnh , hì hì một tiếng bật cười, tóc rối loạn, y phục nhăn nhíu, xem ra bị đám nhân viên nữ kia giày xéo không ít a.

” Em còn cười anh , anh không sống được.” Nhìn Thu Linh Tố không chút khách khí cười ha ha , Lâm Diệp hận không được có một cái hố trực tiếp chui vào, quá là mất mặt rồi , thật sự là quá mất mặt rồi.

"Tốt lắm, đi thôi, chúng ta đi ăn cơm." Nhìn Lâm Diệp có chút xấu hổ, Thu Linh Tố cười nhạt, giơ tay vẫy một chiếc taxi, hướng về phía Lâm Diệp nói.

"Ừ." Lâm Diệp gật đầu một cái, đi theo Thu Linh Tố lên taxi.

Nhìn Thu Linh Tố cùng Lâm Diệp ngồi ở trong xe nghênh ngang rời đi, những nhân viên nữ mới vừa từ công ty ra ngoài , trên mặt mỗi người biểu tình đều không giống nhau , chỉ là nhìn về phía Thu Linh Tố ánh mắt cũng như nhau , đó chính là trắng trợn ghen tỵ, hâm mộ, hận.

136. Q.3 - Chương 27: Tần Lạc Đau Khổ

Nhìn Hạ Toa và Tiêu Thần rời đi, Tần Lạc mới từ phòng bên cạnh đi ra, đi tới chỗ mà Hạ Toa vừa mới ngồi, ngồi xuống, yên lặng uống rượu, hắn thật ra thì đã sớm tới rồi, vì để tránh cho Hạ Toa nhìn thấy hắn sẽ lúng túng, cho nên vẫn ngồi ở trong phòng không có ra ngoài, nhưng ánh mắt lại một khắc cũng không có từ trên người Hạ Toa rời đi.

"Tần Lạc, làm sao cậu phải khổ như thế chứ?" Hàn Dạ đi tới bên người Tần Lạc ngồi xuống, khuyên can .

" Anh họ , có muốn em giúp gì hay không ?" Nhìn Tần Lạc bộ dáng bi thương, Tần Di trong lòng cũng rất lo lắng.

"A Di, rất nhiều chuyện không phải em nghĩ thế nào liền như thế , nếu Hạ Toa thật sự trở lại bên cạnh Tần Lạc , Tiêu Thần làm thế nào? Coi như không để ý tới Tiêu Thần, vậy danh phận của Hạ Toa là gì ?" Nghe mấy người đối thoại, Tang Thuyết cũng không nhịn được mở miệng.

"Nhưng." Hàn Dạ còn muốn nói thêm cái gì, nhưng khi nhìn đến biểu tình của Tần Di , cũng im lặng không lên tiếng . Nếu như người đàn ông bên cạnh Hạ Toa không phải là Tiêu Thần thì bọn hắn căn bản sẽ không cố kỵ cảm thụ của người kia . Nhất định sẽ khuyên Hạ Toa trở lại bên cạnh Tần Lạc , nhưng người kia cố tình là Tiêu Thần, hơn nữa đối với Hạ Toa cũng đặc biệt tốt, điều này làm cho tất cả mọi người thật khó khăn.

" Ngày hai tháng hai âm lịch , tôi sẽ kết hôn, tôi đã không có tư cách ở bên cạnh Hạ Toa nữa." Nhìn mọi người ánh mắt quan tâm, Tần Lạc ngẩng đầu lên, nhìn mọi người nhàn nhạt nói qua.

"Còn có không tới bốn tháng ?" Tần Di không khỏi lên tiếng kinh hô, tin tức này thật sự là quá kinh người rồi, cô vốn cho là kết hôn tối thiểu cũng muốn đến mùa thu sang năm , không thể nghĩ đến sẽ vội vã như vậy.

"Ai!" Hàn Dạ nặng nề thở dài, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

"A Di, em và Tuyết Thiếu lúc nào thì đi đăng ký lại ?" Tần Lạc quay đầu nhìn Tần Di khẽ mỉm cười, hỏi thăm.

"Mùng tám tháng sau." Không đợi Tần Di mở miệng, Tuyết Thiếu có chút khoe khoang nói.

"Tốt vô cùng." Tần Lạc gật đầu một cái, nhàn nhạt nói xong, nhưng trong lòng cũng rất mất mác, giống như tất cả mọi người trôi qua không tệ, Tang Thuyết và Nhậm Kiến đã trở lại bên nhau , Tần Di và Tuyết Thiếu cũng quay lại , thấy vậy lần thứ nhất bọn họ tổ chức thành đoàn đi du lịch tương đối thành công.

"Anh họ, đừng lo lắng, em biết rõ Tần gia gần đây tình trạng không phải rất tốt, nếu là có cần gì giúp đỡ anh cứ mở miệng." Tần Di nhìn Tần Lạc quan tâm nói xong, trước kia cô đối với Thẩm Thu Linh thật ra thì vẫn là có một chút hảo cảm , nhưng kể từ sau khi đính hôn , xảy ra này rất nhiều chuyện, cô thật sự là càng ngày càng chán ghét cô ấy . Mặc dù mới vừa rồi Hạ Toa vẫn nói qua còn có thể, nhưng là Hàn Dạ vẫn kể lại những chuyện xảy ra gần đây cho bọn họ.

" Anh biết rồi, anh muốn một người yên lặng một chút, mọi người cứ đi đi." Tần Lạc gật đầu một cái, nhìn mọi người vây quanh bên mình nói

Nhìn Hạ Toa đã uống có chút say , Tiêu Thần chỉ là bất đắc dĩ mà lắc đầu, mặc dù Hạ Toa vẫn vui vẻ , nhưng hắn biết trong lòng cô thật ra thì cũng rất khổ , cha mẹ cô kể từ khi chuyển đến thành phố F , liền sẽ chưa có trở về qua, một tháng này thậm chí ngay cả một cuộc điện thoại cũng không có.

“ Hạ Toa, em không sao chớ?” Nhìn gương mặt Hạ Toa hồng hồng , Tiêu Thần có chút bận tâm hỏi thăm.

“Không có việc gì, em không sao.” Nghe được Tiêu Thần hỏi thăm, Hạ Toa quay đầu, mang theo men say, hướng Tiêu Thần cười.

“Mệt mỏi trước hết ngủ một lát đi .” Nhìn Hạ Toa mắt hồng hồng, Tiêu Thần có chút đau lòng.

“Chúng ta đi biệt thự của anh đi .” Một hồi lâu sau, Hạ Toa bất thình lình toát ra một câu nói như vậy.

“Được rồi!” Mặc dù không biết Hạ Toa tại sao phải đột nhiên đề ra yêu cầu này , chỉ là Tiêu Thần cũng không có cự tuyệt, đã trễ thế này trở về nhà trọ , cũng sợ ảnh hưởng đến người khác, chẳng bằng đi biệt thự của mình còn dễ dàng một chút.

Dọc theo đường đi Hạ Toa không có ở mở miệng nói gì, nhắm mắt lại tựa lưng vào ghế ngồi, trong lòng lại khó chịu muốn chết. Cô biết cô nên vì bọn họ vui mừng, cô cũng biết Tiêu Thần đối với cô rất tốt, nhưng lòng của cô vẫn rất đau, vừa nghĩ tới Tần Lạc, lòng của cô rất chua xót, không biết hắn trôi qua có được hay không, không biết hắn gần đây như thế nào, trước đây còn có thể đọc tin tức về hắn trên các tạp chí giải trí , thế nhưng một tháng nay , một chút tin tức cũng không có, cô thật rất lo lắng, vốn cho là hôm nay sẽ gặp được Tần Lạc, nhưng không có, có lẽ duyên phận giữa bọn họ cứ như vậy , dùng hết rồi cũng chỉ có thể chia lìa! Cô cho nên nói đi Tiêu Thần biệt thự, đó là bởi vì cô nghĩ phóng túng mình.

137. Q.3 - Chương 28: Kích Tình Bắn Ra Bốn Phía

Hạ Toa từ trong giấc mộng tỉnh lại, nhìn Tiêu Thần nằm ở bên cạnh mình , nhàn nhạt cười, đêm qua cô cho là bọn họ nhất định sẽ xảy ra cái gì, nhưng mà cái gì cũng không có xảy ra, hai người chỉ là nằm ở trên một cái giường ngủ một đêm.

Bây giờ nghĩ lại, mình thật quá vọng động rồi, nếu như ngày hôm qua thật xảy ra chuyện gì, mặc dù cô sẽ không trách Tiêu Thần nhưng là trong lòng chắc chắn sẽ có bận tâm ,về sau cùng Tiêu Thần chung đụng sẽ cảm thấy giá trị con người của hắn thấp đi.

Hạ Toa đi xuống giường, từ trong tủ quần áo của Tiêu Thần cầm một cái áo sơ mi, đi vào phòng tắm.

Nghe được tiếng nước chảy trong phòng tắm , Tiêu Thần lúc này mới mở mắt ra , khóe miệng nâng lên một chút ý cười, ngày hôm qua hắn quả thật rất muốn ăn Hạ Toa, có thể tưởng tượng nghĩ vẫn là nhịn được, hắn nghĩ cần chính là lòng của Hạ Toa , không phải là thân thể của cô , hắn cũng không nguyện ý lúc cô uống say mà chiếm lấy .

Ánh mắt Tiêu Thần vẫn nhìn hình ảnh Hạ Toa trong phòng tắm , mặc dù chỉ có thể mơ hồ thấy hình dáng, nhưng đã để hắn nhiệt huyết sôi trào, thân thể cũng nổi lên một chút phản ứng, nghe được tiếng nước chảy ngừng, Tiêu Thần vội vàng lại nhắm hai mắt lại, giả bộ ngủ.

Áo sơ mi của Tiêu Thần mặc ở trên người Hạ Toa chính là giống như một chiếc đầm đến đầu gối , xoa xoa tóc ướt , đi tới bên giường, nhìn Tiêu Thần còn chưa tỉnh lại không nhịn được nghĩ muốn hôn hắn, chỉ là khi tay cô mới vừa kịp chạm đến gương mặt của Tiêu Thần thì lại bị Tiêu Thần kéo lên giường, nhiệt tình hôn như lửa .

“Anh giả vờ ngủ.” Thật vất vả đợi đến cơ hội thở dốc, Hạ Toa nhìn Tiêu Thần lẩm bẩm.

“Em thật thơm!” Tiêu Thần đầu tựa vào bên cổ Hạ Toa , hít một hơi thật sâu, có chút say mê nói.

” Anh.” Cảm nhận được thân thể Tiêu Thần biến hóa, Hạ Toa đỏ bừng cả mặt, có chút xấu hổ nói.

“Anh muốn em!” Giọng nói Tiêu Thần có chút run rẩy, thấy Hạ Toa ngượng ngùng nhắm hai mắt lại, trái tim vui mừng, một tay dò vào áo sơ mi vuốt ve thân thể của cô, một tay nhanh chóng cởi núi cài áo .

“Ừm.” Cảm thụ Tiêu Thần dịu dàng, Hạ Toa không nhịn được than một tiếng.

Hạ Toa một tiếng ưm này nghe vào trong tai Tiêu Thần cũng là một loại ca ngợi khác , trong nháy mắt dục vọng thiêu đốt, càng không thể thu thập.

“Em là người phụ nữ của anh .” Tiêu Thần có chút hả hê nhìn Hạ Toa nói.

“Anh có cần vui mừng đến thế không ? Em cũng không còn trong trắng !” Nhìn Tiêu Thần bộ dáng hả hê, Hạ Toa không ngừng dội cho hắn gáo nước lạnh.

“Anh lại không lạ gì , Hạ Toa , anh nhất định sẽ làm em hạnh phúc.” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa tựa tại ngực mình , khẽ vuốt qua mái tóc dài của cô.

“Không còn sớm, rời giường, nên đi làm.” Hạ Toa nhìn Tiêu Thần nhàn nhạt mà cười cười, thúc giục.

“Em nên nghỉ ngơi, đừng đi làm .” Nhìn những vết hôn mình lưu lại ở trên người Hạ Toa , Tiêu Thần có chút ngượng ngùng.

” Anh có quần áo của em không? Nếu không thì đi mua cho em một bộ thôi.” Hạ Toa lắc đầu một cái, chuyển đề tài.

“Có, để anh kêu người mang đến.” Rất sớm trước kia hắn liền mua quần áo cho Hạ Toa , định đưa cho cô, nhưng khi đó cô và Tần Lạc vẫn còn ở bên nhau, đưa cũng đưa không ra, cũng may vẫn đặt ở trong ngăn kéo.

Nhìn Tiêu Thần quấn một cái khăn , cứ như vậy đi ra ngoài, Hạ Toa cầm lên gói thuốc trên tủ đầu giường , lấy ra một điếu vì mình đốt, đối với chuyện mới vừa rồi cô cũng không có cảm thấy có gì không ổn, cô không phải là trinh tiết liệt nữ, không thể nào để ý một người đàn ông cả đời, huống chi người đàn ông này có lẽ cả đời cũng sẽ không quay lại. Tiêu Thần đối với cô rất tốt, coi như mình bây giờ còn chưa có yêu hắn, nhưng ai có thể bảo đảm chuyện sau này đây?

“Hạ Toa , bộ này thế nào?” Tiêu Thần trong tay cầm một bộ đầm màu đen cổ xẻ chữ V đi vào.

” Được, vậy em đi giặt áo lót .” Hạ Toa cầm lấy quần áo nhìn một chút, gật đầu một cái, đang chuẩn bị hướng phòng tắm đi tới lại bị Tiêu Thần một tiếng ngăn cản.

” Anh đi.” Tiêu Thần nói qua cũng không quay đầu lại đi vào phòng tắm.

Nhìn Tiêu Thần đi vào phòng tắm, Hạ Toa mặc dù cảm thấy rất lúng túng, nhưng là trong nội tâm lại là ấm áp, dạo này, đàn ông vì phụ nữ giặt đồ lót sợ là không thấy nhiều thôi.

138. Q.3 - Chương 29: Hẹn Trước?

Ý định của Hạ Toa là hai người một trước một sau vào công ty, nhưng Tiêu Thần lại cố chấp lôi kéo tay của cô, cùng nhau đi vào công ty. Mặc dù trong công ty mọi người đều khẳng định giữa hai người có quan hệ nhưng khi nhìn đến hai người không chút nào kiêng kỵ dắt tay đi vào công ty vẫn có không ít người tâm như thủy tinh cứ như vậy vỡ tan tành.

Toàn bộ công ty vui mừng nhất trừ Tiêu Thần chính là Thu Linh Tố rồi, về phần Hạ Toa như cũ vẫn là một bộ gặp không sợ hãi , nhìn Tiêu Thần trên mặt nụ cười sáng lạn thậm chí còn có một tia bất mãn.

Khi Tiêu Thần đưa mắt nhìn Hạ Toa ngồi vào trước bàn làm việc, mới xoay người hướng phòng làm việc của mình đi tới, hành động này trong nháy mắt chinh phục tất cả nhân viên nữ bên trong phòng làm việc . Ánh mắt của mọi người nhìn Hạ Toa cũng trở nên khác thường .

Thu Linh Tố có chút nhiều chuyện chạy đến trước bàn làm việc của Hạ Toa , ghé vào bên tai nhỏ giọng hỏi thăm, ” Hai người hôm qua ấy..ấy..phải không ?”

“Ừ” Hạ Toa nhìn Thu Linh Tố gật đầu một cái.

“Oa!” Vốn cho là Hạ Toa không có trả lời, không nghĩ tới Hạ Toa không che giấu, một tiếng liền thừa nhận , Thu Linh Tố một cái không có che giấu , kêu to lên.

“Đi làm việc của cậu đi, nhiều chuyện.” Nhìn bộ dạng luống cuống của Thu Linh Tố , Hạ Toa cười nhạt, không nhịn được lắc đầu một cái.

“Hạ Toa, em có thể giúp chị sửa sang lại tài liệu này không ?.” Giám đốc Lục từ phòng làm việc đi ra, trong tay cầm một sấp tài liệu, thận trọng hỏi thăm.

“Vâng , không thành vấn đề.” Hạ Toa nhận lấy tài liệu gật đầu một cái đồng ý.

Thấy Hạ Toa cũng không có một chút không vui, giám đốc Lục lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nếu không phải là rất bận, cô cũng sẽ không để cho Hạ Toa làm nhiều việc, đừng xem cô bây giờ là quản lý, cô tuyệt đối tin tưởng, chỉ cần Hạ Toa ở trước mặt boss nói mình một câu không tốt, boss cũng có thể xé xác cô.

“Chị còn có việc gì sao? Giám đốc Lục .” Nhìn giám đốc Lục đứng ở trước mặt của mình, Hạ Toa chần chờ một chút hỏi thăm.

“Chuyện đó, em đi vào đây một chút.” Giám đốc Lục suy nghĩ một chút vẫn là kêu Hạ Toa vào phòng làm việc.

“Có chuyện gì vậy à?” Nhìn giám đốc Lục cứ như muốn nói lại thôi, Hạ Toa ở đối diện với cô ngồi xuống, hỏi thăm.

“Gọi chị là Kinh Hoa là được rồi, chị cũng không dối gạt em, con chị đột nhiên kiểm tra bị bệnh tim , mà chị mới vừa vay tiền mua nhà , chị nghe nói đơn vị có chính sách cho nhân viên vay tiền , chị có thể vay được không ?” Nói đến con trai mình gương mặt giám đốc Lục đầy phiền muộn.

“Chuyện này em không biết, nếu không em đi hỏi phòng tài vụ , nếu được công ty đồng ý thì trước hết chị chuẩn bị đầy đủ giấy tờ đi .” Mặc dù cô rất đồng tình giám đốc Lục gặp gỡ, nhưng công ty có chế độ của công ty . Cô nhiều nhất có thể giúp là ở trước mặt Tiêu Thần nói lại mà thôi.

“Đã giao cho phòng tài vụ hơn một tháng, chuẩn bị phải làm phẫu thuật rồi, tuy nhiên đợi mãi mà không có tiền .” Nghĩ tới mỗi lần đi hỏi thăm, trưởng phòng tài vụ luôn là gương mặt lạnh lùng, luôn nói đang kiểm tra hồ sơ , giám đốc Lục không nhịn được rơi lệ. Cô làm ở công ty này đã hơn mười năm, tự hỏi thái độ làm người cũng không tệ lắm, nhưng ai ngờ đến.

“Chị Kinh Hoa , đừng khóc, em giúp chị nói với Tiêu Thần là được.” Hạ Toa cầm lên khăn giấy đưa tới, an ủi.

“Cám ơn em, Hạ Toa.” Nghe được Hạ Toa nói như vậy, giám đốc Lục kích động giữ tay cô lại , nói cám ơn liên tục .

“Chớ khổ sở, tất cả rồi sẽ tốt, em sẽ đi tìm anh ấy ngay bây giờ , buổi chiều sẽ biết kết quả.” Nhìn bộ dạng của giám đốc Lục , Hạ Toa trong lòng cũng thật khó khăn , vội an ủi.

Ra khỏi phòng làm việc, Hạ Toa liền trực tiếp hướng phòng làm việc của Tiêu Thần đi tới, nhưng không ngờ bị Trương Lâm ngăn lại.

“Cô đây là ý gì?” Hạ Toa nhìn Trương Lâm ngăn ở trước mặt mình hỏi thăm.

“Boss mới vừa rồi đã phân phó buổi sáng có cuộc họp qua mạng , không có hẹn trước không thấy.” Trương Lâm bộ mặt phớt tỉnh nhìn Hạ Toa nói, theo ý cô, Hạ Toa căn bản không xứng với boss.

“Hẹn trước ? Cô có thể không cần khôi hài như vậy không ?” Hạ Toa lạnh lùng cười một tiếng nhìn Trương Lâm nói.

“Chị Hạ Toa , chị tìm boss à? Trực tiếp đi vào là được rồi.” Cảnh Phỉ từ xa đi tới , thấy Trương Lâm thế nhưng ngăn lại Hạ Toa , vội bước nhanh đi lên trước , dàn xếp.

” Cô thích Tiêu Thần tôi có thể tiếp nhận, nhưng là cô không cần dựa vào mình là một thư ký mà ra vẻ.” Hạ Toa cũng không có đẩy cửa đi vào, chỉ là nhìn Trương Lâm giận dữ nói.

“Chị Hạ Toa , cô ấy là nhân viên mới mà , chị đừng nên so đo với cô ấy .” Cảnh Phỉ hung hăng trợn mắt nhìn Trương Lâm, cười làm lành.

“Tôi không sai, buổi sáng boss nói có cuộc họp quan mạng , nếu không có hẹn trước thì không gặp, thế nào cô liền đặc biệt sao? Cũng chẳng qua chỉ người tình của boss mà thôi, cô ình là ai chứ?” Trương Lâm khinh thường nhìn Hạ Toa, khinh bỉ nói qua.

“Trương Lâm, cô tạm thời bớt nói một câu đi , không ai bảo cô là câm.” Trương Lâm không biết từ phòng làm việc của boss có thể thấy bên ngoài, nhưng là cô rất rõ ràng, mặc dù cái góc độ này coi như là khó thấy, nhưng nếu như là boss biết thì coi như xong rồi .

“Hạ Toa , em tìm anh sao?” Đang lúc Trương Lâm và Hạ Toa tranh cãi không thể tách rời ra , Tiêu Thần từ phòng làm việc đi ra, nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

139. Q.3 - Chương 30: Khích Bác Thị Phi

Thấy Tiêu Thần đi ra, Trương Lâm sửng sốt một chút, muốn phản bác, cũng không có nói ra miệng.

“Chuyện gì xảy ra?” Thấy Hạ Toa sắc mặt có chút không vui, Tiêu Thần quay đầu nhìn về phía Cảnh Phỉ và Trương Lâm , sắc mặt lạnh lùng chất vấn.

“Chuyện này….” Cảnh Phỉ nhìn Hạ Toa, muốn nói lại thôi.

” Cô nói.” Tiêu Thần có chút không nhịn được, chỉ vào Trương Lâm nói.

“Chuyện là như vầy, em nói với Hạ Toa là boss đang họp qua mạng, để cho cô ấy chờ một lát, nhưng cô ấy không chịu .” Trương Lâm ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần, dịu dàng nói .

“Là như thế này sao?” Nhìn Hạ Toa nhíu nhíu mày, Tiêu Thần hỏi ngược lại.

“Là như vậy, cô còn nói em nghĩ muốn quyến rũ boss !” Thấy Tiêu Thần giống như tin tưởng theo lời mình nói , Trương Lâm không nhịn được thêm dầu thêm mỡ phỉ báng Hạ Toa .

Cảnh Phỉ ở một bên nghe toát ra mồ hôi lạnh, Trương Lâm cũng có thể nói bậy quá đáng đi , boss nếu là tin tưởng đó mới là gặp quỷ đấy.

“Hả? Ý của cô nói là Hạ Toa cố ý tìm cô phiền toái?” Tiêu Thần khoanh hai tay trước ngực , híp mắt, lạnh lùng cười một tiếng.

“Em cũng có thể hiểu được , dù sao cô ấy cũng là người của boss , có chút đặc quyền cũng là bình thường, nhưng.” Trương Lâm nhìn Hạ Toa muốn nói lại thôi.

“Cô ngày mai không cần đến nữa , Cảnh Phỉ, mang cô ấy đi tài vụ tính tiền, công ty chúng ta không cần loại người cố tình gây chuyện .” Thấy Hạ Toa sắc mặt tái xanh, Tiêu Thần đối với chuyện này cũng mất đi kiên nhẫn, khinh thường nhìn Trương Lâm một cái, hướng Cảnh Phỉ nói.

“Vâng„ boss ” Cảnh Phỉ nhìn Trương Lâm lắc đầu liên tục, nhưng cũng không thể làm gì, người duy nhất có thể giữ lại cô chỉ có Hạ Toa, nhưng mới vừa rồi cô đắc tội với Hạ Toa như vậy, làm sao có thể giữ cô lại đấy.

“Tìm anh có việc đi, chúng ta đi phòng làm việc nói.” Mới vừa Tiêu Thần mặt còn xanh mét , quay đầu lại nói chuyện với Hạ Toa đã đổi lại khuôn mặt tươi cười, Trương Lâm nhìn ở trong mắt, kinh ở trong lòng, lúc này mới phát hiện ra mới vừa rồi mình tự cho là đúng khích bác, thật sự là sai thái quá

“Em còn sức sống không đấy ?” Tiêu Thần đi tới một bên, vì Hạ Toa rót một ly cà phê, bưng đến trên bàn trà, dịu dàng hỏi thăm.

“Không có, chuyện nhỏ như vậy , không đáng giá.” Cô mới vừa rồi quả thật tức giận quá mức, nhưng là muốn nghĩ, lại có cái gì mà tức giận đây ? Trong công ty cơ hồ tất cả người của đều là nghĩ như vậy , nhưng mà bọn họ tương đối thông minh, không có nói ra thôi.

“Nói chính sự đi thôi .” Tiêu Thần ở bên người Hạ Toa ngồi xuống, cầm lên ly cà phê cô đã uống , uống một ngụm nhỏ, lại thả lại đến trên bàn trà.

“Con trai giám đốc Lục phải mổ tim , mà chị ấy mới mua nhà cũng không còn tiền, giấy tờ vẫn để ở phòng tài vụ , anh giúp một tay xử lý xuống đi, nghe nói sắp phải phẫu thuật hai lần rồi .” Hạ Toa quay đầu nhìn Tiêu Thần, gương mặt lo lắng.

“Yên tâm, chuyện này lát nữa anh sẽ liền xử lý, hôm nay ở lại nhà anh nhé ?” Tiêu Thần một tiếng đồng ý, có chút đắm đuối nhìn Hạ Toa làm nũng .

“Không, em về nhà mình , đây chính là nhà em bỏ tiền ra thuê , nếu là mỗi ngày cả đêm cũng không về vậy thiệt thòi quá.” Hạ Toa sờ sờ tóc Tiêu Thần , nhàn nhạt mà cười cười, uyển chuyển cự tuyệt.

“Được rồi, buổi tối cùng nhau ăn cơm đi, em kêu cả Thu Linh Tố nhé , anh mời khách.” Nhớ tới mới vừa rồi Lâm Diệp gọi điện thoại tới, Tiêu Thần mở miệng đề nghị .

” Vâng, em biết , em đi trước, tan việc lại nói.” Hạ Toa nghĩ cũng không còn suy nghĩ nhiều trực tiếp đồng ý.

Thấy hạ Toa sảng khoái đồng ý, Tiêu Thần gật đầu một cái, đưa cô đi ra ngoài.

“Hạ Toa, không có sao chứ?” Nghe được Trương Lâm bị cho thôi việc , Thu Linh Tố vội vàng chạy đến tìm Hạ Toa, biết cô ở phòng làm việc của Tiêu Thần , cô vẫn ở bên ngoài chờ, chuyện thì cô đã nghe Cảnh Phỉ nói qua , nhưng cô vẫn không yên tâm.

“Không có việc gì, buổi tối Tiêu Thần mời chúng ta ăn cơm .” Nhìn dáng vẻ lo lắng của Thu Linh Tố , Hạ Toa hướng về phía cô cười cười, nói.

” Ừ, biết.” Thu Linh Tố cũng không còn suy nghĩ nhiều trực tiếp đồng ý, trong đầu cũng đã bắt đầu tính toán đến lúc đó có thể hay không biết được chút tin tức nội bộ gì.

140. Q.3 - Chương 31: Hoàn Cảnh Tần Gia

Ông Tần thở phì phò nhìn mấy đứa con đứng ở trước mặt mình mấy , ước gì một gậy đánh chết bọn họ, học cái gì không học , học người ta đầu tư mạo hiểm , tiền không có kiếm được ngược lại lại phải bồi thường ngược đáy lên trời.

“Tần Lạc, con ở lại, những người khác cút cho tôi.” Tần Gia Minh liếc mắt nhìn mấy người không kiên nhẫn phất tay một cái.

“Ông nội , tìm con có việc sao?” Nhìn ông nội thoáng một cái trông già rất nhiều , Tần Lạc trong lòng cũng có chút bận tâm, thật ra thì chuyện này đã qua hơn nửa năm, nếu không phải là bởi vì hắn mới nhận được một công trình, cần dùng tiền, căn bản không biết là công ty đã không còn bao nhiêu tiền rồi.

“Ông nghe nói con với con bé nhà họ Thẩm có chuyện ?” Tần Gia Minh đi tới ghế sa lon làm xuống, chỉ chỉ vị trí bên cạnh mình ý bảo Tần Lạc ngồi xuống.

“Con với cô ấy căn bản không hợp.” Tần Lạc thở dài, lắc đầu một cái.

“Tình cảm có thể từ từ bồi dưỡng, con bé đó nó cũng tốt.” Tần Gia Minh lôi kéo tay Tần Lạc vỗ vỗ, an ủi, mặc dù hắn không có ở đây , nhưng là có một số việc hắn vẫn rất rõ ràng.

“Con biết , ông nội yên tâm, con sẽ không thoái hôn , hiện tại hoàn cảnh của Tần gia cũng không cho phép con thoái hôn.” Tần Lạc có chút bất đắc dĩ cười cười, đến lúc này hắn còn có thể đổi ý sao?

“Ông biết con thiệt thòi .” Tần Gia Minh nhìn Tần Lạc thở dài, mặc dù người cháu này cũng không phải ở bên mình từ nhỏ , tuy nhiên nó là người có khả năng nhất mà hắn có thể dựa vào.

” Ông nội , đừng khách sáo, không cần nhiều lời, ông có chuyện gì cứ nói thẳng đi.” Tần Lạc liếc mắt nhìn Tần Gia Minh, hỏi.

“Ý của bên nhà họ Trầm là, đứa con đầu tiên của các con mặc kệ nam hay nữ đều mang họ Trầm.” Đối với yêu cầu này của nhà họ Trầm thì Tần Gia Minh hiểu rõ nhưng là rất không vui , đây coi là gì, cũng không phải là ở rể, tại sao đứa bé thứ nhất sẽ phải mang họ Trầm?

“Được .” Tần Lạc không cự tuyệt, không có bất mãn, một tiếng đồng ý . Kể từ khi Thẩm Thu Linh thay đổi càng ngày càng không thể nói nữa, hắn sẽ không muốn cùng cô như thế nào, nhưng mà nếu nhà họ Thẩm có yêu cầu này thì đến lúc đó cùng lắm thì thụ tinh ống nghiệm là xong . Dù sao bây giờ khoa học cũng phát triển lắm.

“Tần Lạc, ông nội xin lỗi con , nhưng là Tần gia chỉ có thể nhờ vào con .” Thấy Tần Lạc ngay cả một câu chất vấn cũng không có, Tần Gia Minh ở trong lòng cũng không thoải mái , tuy nhiên lại không thể làm gì, nếu như không đồng ý thì nhà họ Thẩm không có khả năng sẽ bỏ ra nhiều tiền như vậy tới giúp đỡ Tần gia vượt qua cửa ải khó khăn này.

“Ông nội , ông yên tâm, Tần gia sẽ không suy sụp .” Mặc dù chú hai nhà bọn họ đã móc ruột công ty gần như không còn tiền để quay vòng nhưng mà hắn sẽ không để cho Tần gia ngã xuống. Dù sao đây cũng là tâm huyết mấy đời của Tần gia . Mặc dù quan hệ của cha con hắn cũng không ra gì, nhưng hắn đối với mẹ mình ngược lại không tệ

Trở lại phòng mình , Tần Lạc ngồi ở bên cửa sổ, một mình uống rượu, từ lúc Tần Gia Minh gọi điện thoại cho hắn thì hắn cũng đã nghĩ tới Tần Gia Minh gọi hắn quay về là để dặn dò hắn về chuyện kết hôn, quả nhiên y như hắn dự liệu , chỉ là thêm một chuyện mà cũng không ngờ tới thế nhưng Thẩm gia lại nói lên yêu cầu như thế . Nhưng là sau lại suy nghĩ cẩn thận , cũng hiểu, nếu như Thẩm gia dù là yêu cầu để cho hắn ở rể , chỉ sợ bây giờ Tần gia cũng chỉ có thể đồng ý.

“Hạ Toa , chẳng lẽ lần này anh thật sự mất em thật sao?” Tần Lạc uống có chút hơi say, đi tới bên giường, mở máy vi tính xách tay của mình ra , vuốt ve màn ảnh tự mình lẩm bẩm.

“Tần Lạc, anh tới đuổi theo em đi , mau tới đây !” Tần Lạc nhấp con chuột mở ra một đoạn video. Đây là đoạn video kỉ niệm hắn và Hạ Toa quen nhau một trăm ngày , cũng là đoạn thời gian gần nhất hắn mỗi ngày cần phải nhìn.

“Hạ Toa, em biết không? Thật ra thì anh đã sớm chuẩn bị lễ kỉ niệm một năm ngày mình quen nhau rồi nhưng.” Nghĩ tới đây Tần Lạc ở bên trong lòng của ê ẩm, đừng nói là một năm, ngay cả lễ Giáng sinh cũng không thể ở bên nhau .

Tần Lạc vừa uống rượu, vừa xem video, không biết nước mắt đã rơi từ lúc nào , hắn thật lòng không muốn cưới Thẩm Thu Linh, cũng thật lòng không muốn chia tay với Hạ Toa , nhưng bản thân đành bất lực.

141. Q.3 - Chương 32: Theo Đuôi

Mấy ngày nay, Thu Linh Tố ước gì ngày ngày có thể núp ở trong nhà liền cửa đều không cần ra , chặt đứt mọi cách thức có thể liên lạc , thật sự quá chán nản, cái tên Lâm Diệp này thật sự là rãnh rỗi quá thể cơ hồ thành người hầu của cô 24 giờ, cũng không biết hắn cho boss thuốc mê gì mà có thể lại làm quản lý ở trong công ty , cả ngày dây dưa không nghỉ.

“Hạ Toa, bạn có thể nói với hắn một câu hộ mình được không , mình mau phiền chết rồi, nếu cứ như vậy nữa mình muốn xin nghỉ dài hạn mất .” Thừa dịp đi ra phòng giải khát uống nước , Thu Linh Tố hướng Hạ Toa ảo não nói.

“Ban nói Lâm Diệp hả , mình thấy hắn giống như rất thích bạn.” Nhìn dáng vẻ bất đắc dĩ của Thu Linh Tố , Hạ Toa khẽ cười lắc đầu một cái, trong công ty này chỉ cần liếc mắt ai cũng đều nhìn ra , Lâm Diệp rất thích Thu Linh Tố .

“Hắn thích mình , sẽ không á..., hắn là thích bạn thân của mình nhưng bạn ấy đã chuyển ra nước ngoài .” Thu Linh Tố lắc đầu một cái, phủ nhận.

” Bạn suy nghĩ kỹ một chút, hắn không thích bạn , hắn xin Tiêu Thần cho hắn một cái chức vụ không có thực làm cái gì?” Hạ Toa thản nhiên nói lý do trong đó .

“Hắn chính là vì muốn làm phiền mình , trước kia cũng như vậy.” Đối với chuyện này Thu Linh Tố cũng không có suy nghĩ nhiều, thật ra thì cũng không phải lần đầu tiên.

“Vậy cũng tốt, nếu bạn cảm thấy hắn thuần túy là vì trêu đùa bạn vậy không có gì phải nói thêm.” Hạ Toa lắc đầu một cái, đem cái ly bỏ vào trong quầy, xoay người đi ra ngoài.

“Chị Hạ Toa .” Lâm Diệp nhìn Hạ Toa đi tới nơi, ngọt ngào kêu một tiếng, đi vào.

“Anh lại tới làm gì ?” Thấy Lâm Diệp đi vào, Thu Linh Tố có chút bất đắc dĩ lẩm bẩm.

“ Anh tới uống trà .” Lâm Diệp cười nhạt, đi tới máy pha coffee rót ình một ly cà phê.

“Vậy anh uống đi, tôi đi trước .” Thu Linh Tố uống xong , xoay người phải đi.

“Đừng đi, chẳng lẽ giữa chúng ta không có gì để nói sao?” Còn chưa chờ Thu Linh Tố đi tới cửa, Lâm Diệp một cái lắc mình chắn ở cửa, có chút bất đắc dĩ nhìn Thu Linh Tố.

“Giữa chúng ta cũng là quan hệ bạn bè bình thường, thỉnh thoảng ăn cơm nói chuyện phiếm không phải là không thể được, nhưng anh xem anh bây giờ theo tôi tới tận công ty , thật quá mức có phải không?” Nhìn vẻ mặt đầy uất ức của Lâm Diệp , Thu Linh Tố ước gì có thể xông lên đánh hắn mấy đấm ,làm cho cuộc sống của mình vốn yên tĩnh giờ rối tinh rối mù không nói, hoàn hảo cứ như chính mình thiếu hắn.

“Anh biết rõ , nhưng ở nơi này anh chỉ có một mình em là bạn không phải sao?” Nhìn Thu Linh Tố không vui , Lâm Diệp ngược lại nháy mắt, làm bộ đáng thương nhìn cô.

“Được rồi, được rồi, bộ dạng đáng thương của anh cho ai nhìn đây? Tôi không chịu nổi .” Đối mặt với ánh mắt vô tội của hắn , Thu Linh Tố có chút cảm thấy lạnh đến buồn nôn, dù gì cũng hai mươi tuổi rồi , giả vờ vô tội cái gì , giả vờ đáng thương cái gì .

“Vậy cũng được, em mau lên, anh về phòng làm việc .” Lâm Diệp nói xong, mở cửa, ủ rũ cúi đầu đi ra ngoài.

“Nếu anh nhàn rỗi như vậy, vậy giúp tôi sửa sang lại tài liệu đi .” Nhìn Lâm Diệp ra vẻ đáng thương , Thu Linh Tố có chút không nhịn được, nói theo .

“Được, được.” Nghe được Thu Linh Tố vừa nói như thế, Lâm Diệp mới vừa rồi còn mặt buồn bực bây giờ đã đổi lại một khuôn mặt tươi cười, lấy lòng đi theo sau lưng Thu Linh Tố , muốn nhiều nịnh hót có nhiều nịnh hót.

Đi ở trong hành lang , Thu Linh Tố cảm thụ ánh mắt đố kỵ của những người đó , thật là có khổ không thể nói, ai thèm thì đến mà mang đi, cô thật đúng là không lạ gì đấy.

142. Q.3 - Chương 33: Bới Móc

Mộc Uyển Nhi nhìn tòa nhà của tập đoàn Tiêu thị , hít thở sâu một cái , lấy lại bình tĩnh, đi vào, cô hôm nay tới không phải gì khác chỉ là tìm đến Hạ Toa . Từ sau chuyện lần trước , Tần Lạc đã không cần cô, mặc dù cho cô một số tiền bồi thường không nhỏ , nhưng cô không cam lòng, không cam lòng cứ như vậy bị bỏ.

“Xin hỏi, có Hạ Toa ở đây không ?” Mộc Uyển Nhi đi tới trước quầy lễ tân , hướng nhân viên lễ tân khẽ mỉm cười, hỏi thăm.

“ Có, xin hỏi chị có phải là Mộc Uyển Nhi không ? Em là fan hâm mộ của chị , chị có thể chụp với em một kiểu hay không ?” Thấy Mộc Uyển Nhi, nhân viên lễ tân có vẻ có chút kích động, căn bản quên mất quy định của công ty .

“Được .” Mộc Uyển Nhi cười cười, ký tên , chụp ảnh.

” Em dẫn chị đi phòng tiếp khách .” Nhân viên lễ tân xung phong nhận việc mang theo Mộc Uyển Nhi tới phòng khách .

Mộc Uyển Nhi nhìn quanh , trong lòng lạnh lùng cười, vốn là cô muốn mời Hạ Toa ra ngoài, nếu nhân viên lễ tân mang cô đi tới phòng tiếp khách, cũng là lựa chọn không sai.

Nghe nhân viên lễ tân có chút kích động nói xong, Hạ Toa ở bên trong lòng lại cả kinh, cô và Mộc Uyển Nhi cũng chỉ là gặp mặt một lần, chưa nói tới bạn bè , cô ấy tìm đến mình làm cái gì? Nhưng mà nếu hiện tại cô ấy đã tìm tới cửa, vậy thì đi xem một cái đến tột cùng cô ấy muốn làm cái gì.

” Cô đến rồi?” Thấy Hạ Toa đi vào, Mộc Uyển Nhi chủ động đứng lên đón , vươn tay.

“Tìm tôi có việc sao?” Hạ Toa cũng không có đưa tay, chỉ là đi tới một bên ngồi xuống, nhìn chằm chằm vào Mộc Uyển Nhi.

” Tôi tới tìm cô, là về chuyện của Tần Lạc .” Nhìn Hạ Toa vẻ mặt cũng không hữu hảo, Mộc Uyển Nhi cũng không tức giận, đi tới đối diện Hạ Toa ngồi xuống, nhìn Hạ Toa có chút ai oán nói qua.

” Chuyện của anh ấy và cô thì liên quan gì tới tôi , tôi không muốn nghe.” Nghe được hai chữ Tần Lạc , Hạ Toa không khỏi cau mày, sau buổi biểu diễn thời trang cô và Tần Lạc cũng không liên lạc, huống chi cô cũng không muốn nghe về mối quan hệ giữa bọn họ .

” Cô hãy để cho tôi nói xong đã .” Thấy Hạ Toa thế nhưng một câu liền cự tuyệt, Mộc Uyển Nhi có chút không nén được giận, giọng điệu cũng có chút cứng rắn .

Hạ Toa không nói gì, chỉ là gật đầu, đem hai tay khoanh ở trước ngực, có chút lười biếng nhìn Mộc Uyển Nhi, chờ đợi đoạn sau.

“Tôi biết rõ chuyện của cô và Tần Lạc , mặc dù nói không biết cô như thế nào quyến rũ anh ấy, nhưng mà tôi muốn nói cho cô biết người anh ấy yêu là tôi, cô cũng thấy đấy giữa cô và tôi có mấy phần tương tự, cô chẳng qua là thế thân của tôi mà thôi . Tôi hi vọng cô đừng liên lạc với anh ấy , không cần dây dưa anh ấy .” Những lời này Mộc Uyển Nhi đã luyện ở nhà rất nhiều lần, cũng nghĩ tới Hạ Toa sẽ nói những gì, nhưng cô ngàn tính vạn tính không có tính đến, Hạ Toa mặt khinh bỉ nhìn cô, cũng không nói chuyện.

Cái này để ấy chiêu la lối om sòm tiếp theo của cô cũng không có biện pháp sử dụng.

“Tại sao cô không nói lời nào?” Đợi thật lâu cũng không thấy Hạ Toa nói chuyện, Mộc Uyển Nhi có chút không nén được tức giận.

“Thế cô nghĩ muốn nghe cái gì đây?” Hạ Toa cười nhạt, hỏi thăm Mộc Uyển Nhi.

“Tôi biết rõ trong lòng cô rất khổ sở, nhưng đây là sự thật, người Tần Lạc yêu là tôi, không phải cô, cô chẳng qua là thế thân mà thôi, người như cô muốn vóc người không có vóc người, muốn gương mặt không có gương mặt , là loại người không biết xấu hổ tôi đã thấy nhiều. Cô chẳng qua là coi trọng tiền của Tần Lạc thôi, nhưng là cô đừng mơ tưởng lấy được một đồng từ Tần Lạc .” Mộc Uyển Nhi càng nói trong lòng càng tức giận.

“Cô thật nghĩ rằng mình là người yêu của Tần Lạc còn tôi là kẻ thứ ba sao? Nghĩ đến Tần Lạc đã một cước đá cô , cô tới đây tìm tôi để gây chuyện sao ? Cô muốn dáng người có dáng người, muốn gương mặt có gương mặt , cô cần gì phải cùng tôi ầm ĩ vậy ? Nếu như cô gặp chỉ để nói những thứ này, như vậy cô có thể đi, tôi còn có rất nhiều việc cần phải làm .” Nhìn Mộc Uyển Nhi càng nói càng kích động , Hạ Toa có chút nghe không vô, trực tiếp cắt đứt cô.

“Cô.” Bị hạ Toa một câu đã nói toạc ra , Mộc Uyển Nhi mặt đỏ lên, cậy vào chính mình chiều cao, vọt tới trước mặt Hạ Toa , vung tay lên nhưng mà vẫn là không dám xuống tay, thở phì phò bỏ đi.

143. Q.3 - Chương 34: Giải Hoà

Nhìn Tần Lạc ngồi đối diện mình , Tiêu Thần cũng không cảm giác mình cùng hắn có cái gì có thể nói chuyện, nhưng nếu Tần Lạc chủ động hẹn mình ra ngoài, hắn cũng không thể không đi.

” Cậu nhất định rất kỳ quái là tôi hẹn cậu ra ngoài làm gì đi ?.” Tần Lạc cầm lên cà phê uống một hớp, nhìn Tiêu Thần nhàn nhạt nói qua.

“Là rất kì quái .” Tiêu Thần cũng không phủ nhận, thu hồi ánh mắt vẫn nhìn phía ngoài cửa sổ , nhìn Tần Lạc nói.

“Chuyện kết hôn của tôi và Thẩm Thu Linh đã định ra, tôi và Hạ Toa có lẽ ngay cả bạn bè đều không làm được rồi, tôi biết cậu rất thích cô ấy , tôi có một thứ cho cậu.” Tần Lạc nói xong từ trong túi xách lấy ra một quyển sổ , đưa tới.

Tiêu Thần nhận lấy quyển sổ , mở ra nhìn một chút, ngược lại nhìn Tần Lạc ánh mắt nhu hòa rất nhiều, đây là một bản nhật ký ghi chép về cuộc sống thường ngày của Hạ Toa . Mặc dù phía dưới có rất nhiều chỗ Tần Lạc phê chuẩn, nhưng là không trở ngại Tiêu Thần tán thưởng đối với Tần Lạc .

“Tôi vốn là muốn giữ lại , nhưng là nghĩ có lẽ cậu sẽ cần nó hơn so với tôi nên sẽ đưa cho cậu. Hi vọng cậu có thể chăm sóc cô ấy thật tốt.” Tần Lạc thở dài, khẩn cầu .

“Cám ơn anh , từ quyển sổ này tôi biết anh là thực sự yêu Hạ Toa ,tôi cũng có thể thông cảm cho anh thời gian vừa qua . Nếu bây giờ Hạ Toa đã ở cùng với tôi , tôi nhất định sẽ làm cho cô ấy hạnh phúc.” Tiêu Thần nhìn Tần Lạc bảo đảm.

“Nơi này có máy ghi âm , tôi biết rõ tôi có chút ích kỷ, nhưng mà tôi lại hi vọng hai người có thể dùng nó .” Tần Lạc nhìn máy ghi âm trong tay chần chờ một chút, cuối cùng vẫn còn đưa tới.

“Cám ơn, tôi sẽ suy tính.” Mặc dù không biết trong máy ghi âm đó có cái gì, nhưng là từ trong ánh mắt của Tần Lạc cũng có thể thấy được, vật này tuyệt đối là tốn tâm tư.

“Nơi này còn có mấy bộ hợp đồng căn hộ , là tôi đưa cho cô ấy , hi vọng cậu có thể trước thay cô ấy nhận lấy rồi tìm cơ hội thích hợp đưa cho cô ấy .” Cô từng nói qua về sau già rồi muốn làm một bà chủ nhà chuyên cho thuê nhà , có thể ở nhà không cần làm gì cả , đến lúc đó sẽ có người mang tiền đưa tới cửa, khi đó hắn liền bắt đầu len lén xem xét mua mấy căn hộ , chỉ là không nghĩ tới.

“Vậy cũng tốt, trước tôi cứ nhận lấy , nếu như cô ấy không cần, tôi lại đưa trả cho anh.” Nhìn mấy bộ hợp đồng nhà trước mắt , Tiêu Thần cũng không nghĩ cầm lấy , nhưng khi nhìn ánh mắt cầu khẩn của Tần Lạc, hắn thật sự không nỡ cự tuyệt.

“Cám ơn cậu.” Tần Lạc cảm kích nhìn Tiêu Thần, những thứ đồ này trừ mấy bộ hợp đồng ra thì đối với người khác mà nói căn bản không đáng tiền, nhưng là đối với người đàn ông thích Hạ Toa mà nói thì quyển sổ nhật ký kia, máy ghi âm giá trị lớn hơn nhiều so với mấy bản hợp đồng .

“Tôi nghĩ, nếu như anh muốn , về sau tôi sẽ đem tình trạng gần đây của Hạ Toa nói cho anh biết.” Nếu Tần Lạc đã lựa chọn rút lui , hắn cũng không còn cần thiết phải đề phòng hắn nữa.

“Thật có thể không?” Tần Lạc có chút chần chờ nhìn Tiêu Thần, chính mình không thể tin được nghe được, phải biết hai người bọn họ quan hệ trong đó vẫn luôn là như nước với lửa . Cho nên hắn mới gọi hắn ra ngoài cũng là hi vọng Hạ Toa có thể sống hạnh phúc, không hy vọng cô chịu một chút uất ức.

“Trừ phi anh không muốn.” Tiêu Thần nhìn Tần Lạc cười nhạt.

“Tôi dĩ nhiên muốn , cám ơn cậu.” Tần Lạc có chút kích động nhìn Tiêu Thần lại một lần nói cám ơn .

“Hôn lễ của anh tôi và Hạ Toa sẽ không tham gia, tôi không hy vọng cô không vui, hi vọng anh có thể hiểu.” Tiêu Thần nhìn Tần Lạc giải thích.

“Tôi hiểu .” Tần Lạc gật đầu một cái, có chút bất đắc dĩ cười cười, hắn cũng không hi vọng Hạ Toa tham gia hôn lễ của mình, tránh cho đến lúc đó Thẩm Thu Linh lại nổi điên, không biết làm ra chuyện gì nữa .

“Tôi còn có chuyện, đi trước, giữ liên lạc nhé .” Tiêu Thần nhìn đồng hồ, có chút xin lỗi hướng về phía Tần Lạc nói.

“Đi đi, tôi ngồi một lúc nữa cũng đi .” Tần Lạc gật đầu một cái, lên tiếng.

Nhìn bóng lưng Tiêu Thần rời đi , thực ra trong lòng Tần Lạc cũng không dễ chịu hơn, đem người phụ nữ mình yêu giao ột người đàn ông khác, thật ra thì hắn không làm được, nhưng hắn lại không thể không làm như vậy. Nếu như giờ phút này hắn vẫn cùng dính dáng đến Hạ Toa như vậy Thẩm Thu Linh mà biết được khẳng định lại muốn giày vò hắn rồi làm ra một chút chuyện.Hắn không hy vọng Hạ Toa bởi vì mình mà chịu bất kỳ tổn thương gì , từ tình huống vừa rồi đến xem, về sau hắn và Tiêu Thần quan hệ sẽ tốt hơn rất nhiều, tối thiểu không còn đối chọi gay gắt rồi, đây mà nói thì đối với hắn cũng là một chuyện tốt.

144. Q.3 - Chương 35: Tống Tử Phon Gọi Điện Tới

Tiêu Thần vừa về tới công ty, liền nghe đến mọi người trong công ty đang nghị luận chuyện về Mộc Uyển Nhi , chuyện này dọa hắn mồ hôi lạnh toàn thân, vội hướng tới phòng làm việc của Hạ Toa nhìn, cũng may Hạ Toa vẫn còn ở đó , tảng đá trong lòng rốt cuộc rơi xuống đất, chỉ cần Hạ Toa không có việc gì là tốt, những chuyện khác hắn cũng không thèm để ý, nhưng mà đối với việc Mộc Uyển Nhi đến, hắn còn là có chút ngạc nhiên.

"Cảnh Phỉ, sáng hôm nay có chuyện gì đặc biệt sao?" Tiêu Thần đi vào phòng làm việc, nhấn điện thoại trên làm việc gọi cho Cảnh Phỉ , hỏi thăm.

"Không có chuyện gì lớn." Cảnh Phỉ suy nghĩ một chút nói.

"Chuyện về Mộc Uyển Nhi là thế nào ?" Không có nghe được đáp án mà mình muốn , Tiêu Thần tiếp tục truy vấn .

"Cô ấy là tới tìm chị Hạ Toa , chỉ là ngồi nửa giờ rồi đi, lúc đi thở phì phò." Nghe Tiêu Thần hỏi như vậy, Cảnh Phỉ suy nghĩ một chút giải thích.

Nghe được đáp án, lòng của Tiêu Thần hoàn toàn trấn định xuống, Mộc Uyển Nhi là thở phì phò đi, này biểu hiện cũng không có làm gì được Hạ Toa , chỉ là Mộc Uyển Nhi thật đúng là coi mình như một nhân vật rồi, thế nhưng tìm được tới công ty. Đang lúc Tiêu Thần đắm chìm trong trong suy nghĩ của mình thì điện thoại trên bàn vang lên.

"Xin chào, ai vậy ?" Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn thời gian, có chút không nhịn được nhận điện thoại, còn khoảng năm phút đồng hồ nữa thì đến giờ ăn cơm , người này thật đúng là biết chọn giờ.

"Tôi là Tống Tử Phong, anh có hứng thú nói một cuộc giao dịch không ?" Tống Tử Phong Tử đi thẳng vào vấn đề trực tiếp mở miệng hỏi thăm.

"Tôi nghĩ tôi không biết anh, anh Tống ." Nghe được cái tên Tống Tử Phong này, Tiêu Thần không khỏi hừ lạnh một tiếng, hắn đương nhiên biết Tống Tử Phong là ban trai ở trường cấp ba của Hạ Toa , chia tay nhiều năm, bây giờ trở về tới đoán chừng là muốn theo đuổi Hạ Toa .

"Người thông minh không nói tiếng lóng, bây giờ anh là bạn trai của Hạ Toa không phải sao, tôi cũng là bạn trai của cô ấy , hơn nữa còn là người đầu tiên ." Bên đầu điện thoại kia Tống Tử Phong có chút hài lòng.

"Vậy thì thế nào, tôi không rãnh cùng anh nói nhảm." Đối với sự khiêu khích của Tống Tử Phong , Tiêu Thần có chút tức giận, trực tiếp cúp điện thoại. Là ban trai đầu tiên của Hạ Toa thì ngon rồi hả? Đáng giá khoe khoang rồi hả? Còn không phải là đã chia tay ?

"Boss, chị Hạ Toa hỏi, lúc nào thì đi ăn cơm ?" Thu Linh Tố gõ nhẹ vài cái lên cửa, nhìn Tiêu Thần vẻ mặt không vui có chút thấp thỏm hỏi thăm.

"A, cũng nên đi, em bảo Lâm Diệp lái xe đi, hôm nay tôi không muốn lái xe." Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn Thu Linh Tố, cười nhạt, phân phó .

"Vâng ." Thu Linh Tố đáp một tiếng lui ra ngoài.

Hạ Toa đứng ở cửa công ty nhìn Tiêu Thần đi ra, nghênh đón, khoác lên cánh tay của hắn.

"Anh hôm nay có chút mất hồn mất vía, là ngày hôm qua không có nghỉ ngơi tốt sao?" Đi vào thang máy, nhìn Tiêu Thần có chút hoảng thần, Hạ Toa ân cần hỏi thăm.

"Không có, chỉ là hơi nhức đầu." Nhìn Hạ Toa lo lắng , Tiêu Thần sờ sờ tóc của cô an ủi.

"Nếu không anh nghỉ ngơi một chút thôi." Nhìn sắc mặt Tiêu Thần không tốt lắm , Hạ Toa khuyên giải .

" Hạ Toa , bây giờ em là bạn gái của anh đúng không?" Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, trong lòng có chút thấp thỏm, không nhịn được mở miệng hỏi thăm, tuy nói giữa hai người đã sớm xảy ra quan hệ, nhưng cho tới bây giờ Hạ Toa cũng không có mở miệng nói cô là bạn gái của hắn … .

“Điều này rất quan trọng sao?” Hạ Toa có chút không hiểu nhìn Tiêu Thần, như bây giờ quan hệ không phải tốt vô cùng sao? Tiêu Thần thế nào đột nhiên hỏi như thế?

“Đối với anh mà nói rất quan trọng.” Tiêu Thần nắm thật chặt tay Hạ Toa , kiên định nói qua.

“Em là người phụ nữ của anh ,là bạn gái của anh, nếu như anh không yên tâm, em không ngại đi nhẫn đôi về đeo .” Nhìn bộ dạng Tiêu Thần có chút khẩn trương , Hạ Toa hướng về phía hắn cười cười.

“Được, xế chiều đi mua.” Một loạt vấn đề rối rắm trong lòng vào giờ khắc này lấy được giải đáp, Tiêu Thần kích động đem Hạ Toa ôm vào trong ngực, hạnh phúc cười.

“Đi thôi, Thu Thu cũng chờ chúng ta lâu rồi .” Cửa thang máy vừa mở ra, nhìn Tiêu Thần còn ôm mình không chịu buông , thúc giục.

145. Q.3 - Chương 36: Âm Mưu

Tống Tử Phong ngồi ở bên cửa sổ, nhìn Tiêu Thần và Hạ Toa hai người vừa nói vừa cười đi vào tiệm vàng, trong mắt lóe lên một chút lo lắng, hai tay không tự chủ nắm thành quyền. Sau khi chân hắn tốt lên , hắn trở về nhà một chuyến, vì có thể đoạt được Hạ Toa từ trong tay Tần Lạc . Hắn đã quyết tâm đi theo một vị cao thủ trong giới đầu tư tài chính để học tập đầu tư, một năm qua hắn mỗi ngày ngủ không quá ba giờ, mọi thứ người ta phải mất ba năm mới có thể học được thì hắn trong vòng một năm đã học tốt hơn nhiều so với người ta . Tần gia lụi bại thật ra thì cái này cùng hắn có quan hệ không nhỏ , nếu không phải là hắn phái người đi giựt giây mấy người chú của Tần Lạc để cho bọn họ nếm đến một chút ngon ngọt, bọn họ làm sao có thể không tham ô tiền quay vòng của công ty đây? Tần gia như thế nào lại nhanh như vậy lụi bại đi xuống đây? Tất cả đều phát triển theo kế hoạch của hắn , nhưng không thể nghĩ đến toát ra một Tiêu Thần , điều này làm cho hắn làm sao không tức giận?

“Anh Tống , xin lỗi để cho anh chờ lâu.” Trầm Ngân mặt áy náy nhìn Tống Tử Phong , phải biết Tống Tử Phong chịu tiếp nhận phỏng vấn , đây chính là Đài Truyền Hình tốn công sức .

“Chờ người đẹp thì cần phải vậy.” Tống Tử Phong hướng Trầm Ngân khẽ mỉm cười, quan sát cách ăn mặc của cô hôm nay , một thân vest màu đen lộ lưng sâu , đem vóc người hoàn mỹ của cô hiện ra ở trước mắt mình, hắn có chút hoài nghi, nữ MC này nếu là khẽ cong eo có phải toàn bộ bộ ngực liền lộ ra trước mặt mình hay không ?

“Có thể có được anh Tống khích lệ, là vinh hạnh của tôi , như vậy chúng ta bắt đầu phỏng vấn được chứ?” Trầm Ngân hướng Tống Tử Phong mập mờ cười cười, đem danh thiếp của chính mình đẩy tới trước mặt của hắn, cười tủm tỉm hỏi.

“Được , bắt đầu đi.” Tống Tử Phong liếc mắt nhìn danh thiếp mà Trầm Ngân đưa tới , ở trong lòng khinh bỉ cười cười, nhưng trên mặt vẫn là một bộ dáng vẻ nho nhã . Một năm qua hắn ngoài việc học tập thế nào đầu tư cũng học xong cách sống chung với mọi người , cũng sẽ không lỗ mãng giống như trước rồi.

“Xin hỏi anh Tống , anh bắt đầu học tập đầu tư quản lý tài sản từ lúc nào vậy?”

“Mấy năm trước thôi.”

“Nghe nói ánh mắt của anh Tống vẫn rất chính xác, không biết anh có bí quyết gì trong việc đầu tư không ? Có thể chia sẻ với mọi người được không ?”

“Đây là một loại trực giác.”

Trầm Ngân không ngừng hỏi, Tống Tử Phong nhàn nhạt đáp trả, cũng không có chút nào không nhịn được, nhìn Tống Tử Phong tác phong nhanh nhẹn , Trầm Ngân ước gì hiện tại liền nhào tới trong ngực của hắn.

Tống Tử Phong mặc dù kiên nhẫn đáp trả mọi vấn đề của Trầm Ngân , nhưng ánh mắt của hắn chung quy lại là vô tình nhìn vào tiệm vàng gần đó , hắn đang chờ hai người đi ra .

Một giờ sau , phỏng vấn cuối cùng kết thúc, mà Hạ Toa và Tiêu Thần cũng từ tiệm vàng đi ra, Tống Tử Phong có chút kích động, vội vã cùng chào tạm biệt Trầm Ngân , đi ra khỏi quán cà phê

Nhìn chiếc nhẫn trên tay Hạ Toa , lại nhìn trên tay mình, Tiêu Thần hài lòng cười. Đang lúc hai người vừa nói vừa cười chuẩn bị băng qua đường thì một chiếc xe từ đàng xa chạy gấp mà đến.

"Tiêu Thần, cẩn thận." Mắt thấy xe sẽ phải đụng vào hai người, Hạ Toa cũng không biết hơi sức ở đâu ra đẩy ra Tiêu Thần.

"Hạ Toa, Hạ Toa ." Nhìn Hạ Toa ngã vào trong vũng máu , Tiêu Thần không để ý vết thương trên người mình, vội ôm lấy cô, hướng bệnh viện gần đấy chạy đi.

Tống Tử Phong đứng ở cách đó không xa, thấy một màn như vậy , sắc mặt âm trầm làm cho người ta không rét mà run, hắn không có ngờ tới Hạ Toa sẽ đẩy Tiêu Thần ra , mà đem lấy chính mình lâm vào trong nguy hiểm.

"Một đám ngu ngốc!" Nhìn Tiêu Thần ôm Hạ Toa chạy đi, Tống Tử Phong lầm bầm một câu, xoay người hướng ga ra tầng ngầm đi tới.

146. Q.3 - Chương 37: Tai Nạn Xe Cộ?

Nhìn Hạ Toa nằm ở trên giường bệnh , trong lòng Tiêu Thần rất là khó chịu, nếu như không phải là mình cố chấp, có lẽ cũng sẽ không xảy ra chuyện này . Nếu như Hạ Toa không có đẩy hắn ra, như vậy hiện tại người nằm ở trên giường hẳn là hắn, hắn tình nguyện nằm ở trên giường chính là mình, cũng không nguyện ý thấy Hạ Toa chịu đựng khổ như vậy.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Tần Lạc vội vã chạy tới, vừa vào cửa thấy Hạ Toa còn ở vào hôn mê, lôi kéo Tiêu Thần lo lắng hỏi thăm.

"Tai nạn xe cộ." Tiêu Thần ánh mắt thủy chung không có rời đi Hạ Toa, nhàn nhạt đáp trả.

"Cậu đang làm cái gì vậy?" Nhìn Tần Lạc có chút mất khống chế , Tang Thuyết một tiếng kéo ra hai người, Hạ Toa xảy ra chuyện như vậy tất cả mọi người đều thực lo lắng , nhưng cũng không thể nổi giận với Tiêu Thần đi. Hạ Toa hôn mê ba ngày, Tiêu Thần không ngủ không nghỉ canh giữ ở bên cạnh ba ngày, cả người cũng gầy đi một vòng lớn.

Bị Tang Thuyết quát lên như vậy , Tần Lạc lúc này mới chú ý tới, Tiêu Thần đôi môi có chút đã khô nứt, sắc mặt tái nhợt, trên cánh tay hiện đầy tất cả vết thương lớn nhỏ . Có chút áy náy chính là đi đến một bên sofa ngồi xuống.

"Tiêu Thần, nghe chị, không ăn cơm thì cũng uống chút nước đi ?" Tang Thuyết cầm lên một ly nước đưa tới.

" Em không khát." Tiêu Thần mí mắt cũng không hạ xuống, cự tuyệt.

"Hạ Toa nếu là biết em hành hạ mình như vậy cô ấy sẽ an tâm sao? Nếu cô ấy tỉnh lại thấy bộ dạng em như quỷ thế này sẽ không khổ sở sao? Chuyện đã xảy ra , chúng ta chỉ có thể đối mặt thực tế, bác sĩ cũng không có nói Hạ Toa sẽ không tỉnh lại!" Nhìn Tiêu Thần lại cự tuyệt giống như thường ngày , Tang Thuyết tức giận nói.

"Vậy tại sao lại chưa tỉnh lại, bác sĩ đã nói 72 giờ sau sẽ tỉnh, tại sao còn không tỉnh đây?" Nghe được Tang Thuyết nhắc tới hai chữ bác sĩ, Tiêu Thần kích động, hướng về phía Tang Thuyết la hét.

"Cậu đang làm cái gì vậy? Nơi này là bệnh viện." Nhậm Kiến trong tay cầm đồ ăn, vừa đi vào phòng bệnh, liền nhìn đến Tiêu Thần hướng về phía Tang Thuyết kêu la, trong lòng có chút không vui, tiến lên chỉ trích .

Đối với Nhậm Kiến chỉ trích Tiêu Thần cũng không có phản bác, chỉ là thở dài, đi tới bên giường nắm tay Hạ Toa , yên lặng nhìn chăm chú vào cô.

"Tần Lạc, ăn một chút đi ." Tang Thuyết từ trong túi lấy ra đồ ăn đưa tới trước mặt Tần Lạc .

"Cám ơn, em ăn không vào." Nhìn Tiêu Thần nắm tay Hạ Toa , nhìn chiếc nhẫn sáng bóng trong tay hai người , tim của hắn giống như đao cắt , hắn cũng muốn lẳng lặng chờ đợi ở bên cạnh cô, nhưng không có

thể, ngay cả hôm nay, hắn cũng là thật vất vả rút ra một chút thời gian, một lát muốn đi, còn phải tiếp tục chuẩn bị mọi việc cho hôn lễ .

"Đừng lo lắng, tất cả rồi sẽ tốt." Tang Thuyết nhìn Hạ Toa, xoay đầu lại an ủi Tần Lạc.

" Em đi trước, có chuyện nhớ cho em biết." Tần Lạc giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một cái, lưu luyến liếc mắt nhìn Hạ Toa nằm ở trên giường, có chút bất đắc dĩ hướng về phía Tang Thuyết nói.

"Chị biết rồi, đi đường cẩn thận." Tang Thuyết đem Tần Lạc đưa đến ngoài cửa, dặn dò .

"Chuyện này em tin là ngoài ý muốn sao?" Nhậm Kiến nhìn Tang Thuyết đi tới nhàn nhạt hỏi thăm.

"Ý nghĩ của anh em hiểu được." Tang Thuyết thở dài nhìn Hạ Toa nằm ở trên giường , lại nhìn Tiêu Thần tiều tụy không chịu nổi, trong lòng có chút khổ sở

Tống Tử Phong lẳng lặng ngồi ở trên ghế sa lon, xem ti vi , trong lòng rất là khó chịu . Hắn chưa bao giờ nghĩ tới muốn thương tổn Hạ Toa, thế nhưng lần thứ nhất lại làm cho cô bị tổn thương lớn như vậy , hắn không dám đi bệnh viện nhìn cô, cho nên mua được thợ sửa chữa của bệnh viện và y tá trong phòng Hạ Toa . Gắn một cái camera ở trong phòng , mỗi ngày đều sẽ có người đem video về Hạ Toa đưa đến trong tay của hắn.

"Hạ Toa , anh thật sự là không muốn thương tổn em, thật sự ." Nhìn Hạ Toa sắc mặt tái nhợt, Tống Tử Phong bi thương tự mình lẩm bẩm.

147. Q.3 - Chương 38: Tình Địch Gặp Nhau

Mặt trời ấm áp xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào phòng bệnh, Hạ Toa ngồi ở trên giường, nhìn Tiêu Thần kiên nhẫn bóc vỏ trái cây , trên mặt nhàn nhạt cười. Cô rất rõ ràng tại sao muốn đẩy Tiêu Thần ra , bởi vì cô cảm giác mình không còn gì vướng bận nữa, cha mẹ cô ném cô ở thành phố S chẳng quan tâm, người đàn ông cô thích lại là của người khác rồi, trong lòng cô thật sự là rất khổ, rất khổ, tuy nói bên cạnh cô còn có Tiêu Thần, nhưng cô cuối cùng không có yêu hắn. Chỉ là không nghĩ tới ông trời còn không muốn thu mạng của cô, đây có phải là đại nạn không chết, tất có hậu phúc không ? Cô bây giờ còn không biết được .

"Vết thương thế của anh không sao chứ?" Hạ Toa nhận lấy quả táo Tiêu Thần đưa tới hỏi thăm.

"Không sao, về sau không được làm như vậy nữa biết không, làm anh sợ muốn chết." Tiêu Thần ngồi ở bên giường, có chút hơi giận chỉ trích . Chỉ là chuyện lần này cũng làm cho hắn kiên quyết nhất định phải cùng Hạ Toa ở chung một chỗ. Dù sao đầu năm nay người có thể vì mình mà liều mạng , thật sự là tuyệt chủng. Nếu như hắn biết Hạ Toa nghĩ khác thì chỉ sợ bực muốn chết.

"Em biết rồi, lúc nào thì xuất viện được ?" Mùi của bệnh viện làm cho cô muốn phun, một phút cũng không muốn ở thêm.

" Ở thêm một ngày nữa ." Mặc dù bác sĩ đã nói đã không có gì đáng ngại , nhưng hắn vẫn không yên lòng, mất nhiều máu như vậy làm sao có thể trong nửa tháng đã vô sự rồi ?

"Em mặc kệ, em muốn xuất viện." Ăn xong quả táo, Hạ Toa quệt mồm có chút không vui nói.

"Vẫn là đợi thêm đã , nếu không chúng mình ra ngoài cho thoải mái ." Nhìn Hạ Toa không vui , Tiêu Thần kiên nhẫn hỏi thăm.

" Vâng , anh đi lấy xe lăn đi , anh đẩy em nhé , em ngại đi." Hạ Toa cười hắc hắc sai bảo Tiêu Thần, tiếp tục ở trong phòng này, cô thật hoài nghi mình muốn bốc mùi rồi.

"Đúng rồi, dạo gần đây anh có vẻ rảnh rỗi thế, ngày nào cũng ở đây với em, công ty không có việc gì sao?" Hít thở không khí trong sạch, Hạ Toa quay đầu hỏi thăm Tiêu Thần.

"Ừ, không có việc ." Tiêu Thần cười nhạt, đẩy Hạ Toa đi ở đường mòn trong rừng gần bệnh viện , công ty dĩ nhiên không thể nào không có việc , bây giờ là cuối năm, làm sao có thể không có việc, chỉ là thời gian giành cho cô vẫn phải có.

“Quay về làm thủ tuch cho em xuất viện đi, em thật sự không muốn ở đây nữa.” Hạ Toa chỉ chỉ ghế dài ở bên cạnh bảo Tiêu Thần dừng lại, ngồi vào trên ghế dài, có chút nũng nịu hướng về phía Tiêu Thần nói.

“Vậy cũng được .” Tiêu Thần có chút bất đắc dĩ, hắn thật thật không có nguyên tắc rồi, Hạ Toa thoáng nũng nịu, hắn liền chống đỡ không được.

Đang lúc hai người vui vẻ nói về những chuyện gần đây trong công ty , một giọng nói quen thuộc truyền vào trong tai Hạ Toa .

“Tống Tử Phong?” Hạ Toa nhìn Tống Tử Phong tay cầm bó hoa Tulip có chút giật mình, cô cho là hắn đã sớm đi , không thể nghĩ hắn vẫn còn ở lại thành phố S.

” Hạ Toa, em không sao chứ?” Tống Tử Phong đem hoa đưa tới, dịu dàng hỏi thăm.

“Không sao, em giới thiệu với anh , bạn trai em , Tiêu Thần.” Hạ Toa nhận lấy hoa, chỉ vào Tiêu Thần giới thiệu.

“Xin chào.” Tống Tử Phong nhìn lên nhìn xuống đánh giá Tiêu Thần một chút nhàn nhạt nói qua.

“Xin chào .” Tiêu Thần nhìn Tống Tử Phong, khóe miệng nâng lên một tia khinh thường, cũng nhàn nhạt đáp trả.

Nhìn trường hợp trông như bình tĩnh , thật ra thì giữa hai người đã sử dụng hơn ngàn chiêu , nếu như giờ phút này ánh mắt có thể giết người thì hai người này đã sớm hỏng be hỏng bét.

” Anh ngồi đi .” Hạ Toa chỉ chỉ một bên ghế dài chào hỏi Tống Tử Phong.

“Nghe nói Tô Tô sắp kết hôn ?” Tống Tử Phong liếc mắt nhìn Tiêu Thần một cái , ngược lại chuyên chú nhìn Hạ Toa, quan tâm hỏi thăm.

“Vâng , đúng vậy, hai người không có liên lạc sao?” Hạ Toa có chút ngoài ý muốn, mặc dù biết Tô Tô đã không còn thích Tống Tử Phong, nhưng không nghĩ tới cô thế nhưng không có nói chuyện đám cưới cho hắn biết.

“Không có, cô ấy không có liên lạc với anh , chỉ là mong cô ấy có thể hạnh phúc là tốt rồi.” Tống Tử Phong nhẹ nhàng nói qua.

“Hạ Toa , gió lớn rồi, anh đẩy em về phòng nhé ?” Một trận gió thổi qua, Tiêu Thần thân mật vì Hạ Toa sửa lại một chút tóc, nhỏ giọng hỏi thăm.

“Được rồi.” Cảm thấy giữa hai người mùi thuốc súng, Hạ Toa cũng rất là bất đắc dĩ, gật đầu một cái đồng ý.

“Chờ em xuất viện, anh mời em ăn cơm đi, đây là danh thiếp của anh , nhớ gọi điện nhé.” Tống Tử Phong có chút không vui nhìn Tiêu Thần, từ trong túi lấy ra danh thiếp của mình, đưa tới, dặn dò .

“Được.” Hạ Toa nhận lấy danh thiếp, gật đầu một cái đồng ý.

148. Q.3 - Chương 39: Tỏ Tình

Tiêu Thần đẩy Hạ Toa trở về phòng nhưng sắc mặt không có được tốt lắm, mặc dù hắn là rất muốn hiểu Tống Tử Phong rốt cuộc dựa vào cái gì mà muốn cạnh tranh cùng hắn nhưng hôm nay vừa thấy, hắn không thể không thừa nhận, Tống Tử Phong đúng là một đối thủ không tệ.

“Không nghĩ tới hắn làm tài chính rồi, xem ra sau này ngược lại có thể để cho hắn giúp em đầu tư.” Hạ Toa vuốt vuốt danh thiếp trong tay , nhàn nhạt nói qua.

“Anh cũng có thể .” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tiêu Thần trong lòng có chút không vui, tiếp lời nói.

“Không có gì mà tức giận, hắn cũng chỉ là tới thăm em một chút mà thôi, mặc dù hắn là bạn trai cũ của em, đó cũng là rất nhiều năm trước .là ex boyfriend rồi, không có gì mà không vui , không nói chính xác ngày nào đó bạn gái trước của anh cũng sẽ xuất hiện , rất bình thường , ai cũng từng có đi, quá khứ chúng ta

không có đến với nhau được nhưng tương lai có thể ở cùng nhau là tốt rồi." Hạ Toa đứng lên, xoay người ôm cổ Tiêu Thần , an ủi.

"Ừ, anh sẽ đi làm thủ tục xuất viện cho em, chờ anh nhé." Thấy Hạ Toa còn là quan tâm của mình, Tiêu Thần trong lòng cũng cảm thấy thoải mái rất nhiều, gật đầu một cái dặn dò .

"Vâng,em biết rồi ,anh đi đi." Hạ Toa chủ động hôn một cái lên gò má Tiêu Thần gò má của, thúc giục.

Nụ hôn này thật ra thì rất bình thường, nhưng khi nhìn ở trong mắt của Tống Tử Phong , cũng là làm cho người ta khó có thể tiếp nhận, hắn đã định đi rồi nhưng là vẫn còn đi vòng vèo trở lại, không nghĩ tới vừa đi đến cửa phòng, liền thấy như vậy một màn.

"Hạ Toa ." Thấy Tiêu Thần rời đi, Tống Tử Phong lúc này mới đẩy cửa đi vào, sắc mặt có chút âm trầm.

" Không phải anh đi rồi sao? Tại sao lại tới, còn có việc sao?" Hạ Toa đang dọn dẹp đồ thấy Tống Tử Phong đi vào có chút buồn bực.

" Anh có chuyện muốn nói với em ." Tống Tử Phong đi tới trước mặt Hạ Toa , một phát bắt được tay của cô, nhìn chằm chằm vào ánh mắt của cô nói.

"Anh buông em ra đã, có gì từ từ nói." Tay đột nhiên bị cầm, Hạ Toa cả kinh, ở trong lòng thoáng bình phục một chút, hướng về phía Tống Tử Phong nói.

" Anh muốn quay lại với em ." Tống Tử Phong cũng không có buông ra Hạ Toa, ngược lại ôm cô ở trong lòng, ở bên tai cô nói nhỏ .

"Em đã có bạn trai." Hạ Toa muốn đẩy ra Tống Tử Phong, nhưng cô đẩy không được.

"Anh biết rõ, nhưng là hắn có cái gì tốt, hắn không cho em được hạnh phúc, những người như bọn họ cuối cùng đối tượng kết hôn cũng sẽ là giống như bọn họ vậy, Tần Lạc không phải là một ví dụ sao? Em yêu hắn như vậy còn hắn thì sao ? Không phải là cùng người phụ nữ khác ở chung một chỗ, nói không muốn em cũng không cần em, chỉ có anh mới là một kết thúc tốt nhất cho em ." Tống Tử Phong buông ra Hạ Toa, có chút kích động nắm tay của cô nói .

"Giữa em và anh đã qua, chúng ta không thể quay về như ngày trước nữa rồi, Tiêu Thần đối với em rất tốt, em ở bên anh ấy rất vui vẻ." Nhìn Tống Tử Phong có chút luống cuống , Hạ Toa có chút bất đắc dĩ nói .

" Anh hiện tại có rất nhiều tiền, anh có thể để cho em sống thoải mái không phải lo nghĩ , cũng có thể giúp em lấy lại công ty của ba em , đem nó mở rộng , mặc kệ lúc nào anh cũng chỉ yêu một mình em , em lại cho anh một cơ hội được không ?" Tống Tử Phong có chút năn nỉ nhìn Hạ Toa, hắn thật rất muốn cùng Hạ Toa nối lại tiền duyên.

"Tống Tống, chẳng lẽ anh không hiểu sao? Có một số việc đã qua, thật sự không về được, em mặc kệ tương lai sẽ như thế nào, cũng không quản Tiêu Thần có phải là Tần Lạc thứ hai không , nhưng mà em và anh thật không thể nào, hãy để cho những ký ức kia ở lại trong trí nhớ được chứ?" Nhìn dáng vẻ đầy thương cảm của Tống Tử Phong , hạ Toa trong lòng cũng rất khổ sở, dù sao cũng là người mình đã từng yêu , dù sao cũng là người đàn ông đầu tiên của mình , nhưng là dù sao cũng là chuyện của nhiều năm trước rồi, cô đã sớm buông xuống.

"Tiêu Thần, Tiêu Thần có gì tốt? Tại sao em chưa bao giờ nghĩ tới cảm thụ của anh , lần trước em vì Tần Lạc cự tuyệt anh , lần này em lại vì Tiêu Thần cự tuyệt anh, anh rốt cuộc chỗ nào không tốt, em nói, anh có thể thay đổi." Nhìn Hạ Toa nhiều lần cự tuyệt mình, Tống Tử Phong có chút mất khống chế lắc lắc thân thể Hạ Toa lớn tiếng hỏi thăm.

Tiêu Thần lòng tràn đầy vui mừng xử lý hết thủ tục xuất viện, còn chưa vào cửa liền nghe tiếng nói trong phòng vọng ra, vội bước nhanh đến, nhưng một màn trước mắt còn là dọa hắn giật mình.

Thấy Tiêu Thần đi vào, Hạ Toa sử dụng ánh mắt ý bảo của hắn rời đi trước, tránh kích thích Tống Tử Phong, nhưng Tiêu Thần chỉ là cười nhạt, thừa dịp Tống Tử Phong không chú ý, từ phía sau ôm lấy hắn kéo hắn ra.

Tống Tử Phong đang tức giận trong lòng , quay đầu nhìn lại lại là Tiêu Thần, không nói hai lời quả đấm liền hướng về phía trên người Tiêu Thần rơi xuống, trong khoảng thời gian ngắn hai người vật lộn trong phòng.

149. Q.3 - Chương 40: Em Là Bạn Gái Tiêu Thần

"Tất cả dừng tay cho tôi." Hạ Toa đứng ở trên giường, hướng về phía hai người hét lớn.

Hai người đang đánh nhau rốt cuộc ngừng tay , Tiêu Thần sửa sửa quần áo đi tới bên cạnh Hạ Toa , Tống Tử Phong liếc mắt nhìn Tiêu Thần, ở bên cạnh trên ghế sa lon ngồi xuống.

"Hai người các anh làm sao thế ? Đánh nhau vì em sao?" Hạ Toa có chút tức giận , cô cũng không phải là xinh đẹp gì , thế mà sẽ có người vì cô mà đánh nhau, hai người đàn ông này không phải là đầu óc có vấn đề đấy chứ ? Người như cô , ven đường tiện tay một nắm thì vớ được một xấp dầy .

"Đúng vậy ." Tiêu Thần và Tống Tử Phong thế nhưng trăm miệng một lời nói, lẫn nhau khinh thường liếc mắt nhìn, quay đầu đi chỗ khác.

Đối với hai người cùng một câu trả lời này Hạ Toa nhất thời ngây người tại chỗ, cô không nghĩ tới hai người thế nhưng lại nói như vậy, có chút bất đắc dĩ nhìn hai người nói, "Thôi, thôi, em muốn xuất viện."

"Anh lái xe tới , anh đưa em về." Thấy Hạ Toa đi xuống giường muốn đi cầm những thứ đó, Tống Tử Phong vội đi lên trước , cầm lên.

"Tống Tử Phong, em bây giờ là bạn gái Tiêu Thần , anh còn như vậy, thì ngay cả bạn bè bình thường cũng không làm được rồi." Hạ Toa nhìn Tống Tử Phong, thở dài nói.

"Hạ Toa , chúng ta đi thôi." Tiêu Thần từ trong tay Tống Tử Phong cầm lấy túi đồ, thị uy liếc mắt nhìn Tống Tử Phong, dịu dàng nhìn Hạ Toa nói

"Vâng ." Hạ Toa gật đầu một cái, hướng Tiêu Thần khẽ mỉm cười, kéo tay của hắn rời đi phòng bệnh.

Tống Tử Phong có chút thật thà nhìn hai người rời đi , một quyền nặng nề nện ở trên tường, vách tường màu trắng lưu lại một vệt máu nhưng đau đớn của vết thương trên tay không sánh bằng nỗi đau trong lòng .

Hắn thật ra thì luôn cho rằng, ban đầu Hạ Toa chọn lựa ở bên cạnh hắn , bởi vì chính mình có bề ngoài xuất sắc giống Tần Lạc , giống như lời cô nói thì hắn chính là rất háo sắc, ban đầu trong trường học con gái theo đuổi hắn nhiều không kể xiết, nhưng hắn cuối cùng vẫn còn lựa chọn Hạ Toa, dĩ nhiên bề ngoài của cô để cho hắn cảm thấy là một đối tượng không cần phải đắn đo gì nhiều. Vốn là cũng chỉ tính toán chơi một chút cho lòng thư thái , nhưng tiếp xúc thời gian càng dài, hắn liền hãm được càng sâu, nếu như không phải là đột nhiên bị bệnh thì hắn sẽ không lựa chọn ra đi không từ giã, có lẽ hắn hiện tại đã sớm kết hôn với Hạ Toa cũng không chừng, mặc kệ là kết quả như thế nào , cũng sẽ không so hiện tại hỏng bét.

Chuyện cũ ở trong đầu quanh quẩn mà qua, Tống Tử Phong đối với Tiêu Thần hận cũng càng ngày càng mãnh liệt , hắn đem tất cả tất mọi việc đều đổ tội cho Tiêu Thần , nếu như không có Tiêu Thần, Tần Lạc cưới người khác, vậy ít nhất Hạ Toa bây giờ còn là độc thân, cũng không thể đối với hắn như vậy, càng không thể nào xảy ra tai nạn xe cộ. Nghĩ tới đây Tống Tử Phong trong mắt lóe lên một tia sát ý

Từ lúc vừa lên xe , Tiêu Thần liền vẫn nắm tay Hạ Toa tay chưa từng buông ra, đối với chuyện mới vừa rồi còn lòng vẫn còn sợ hãi, hắn thật không cách nào tưởng tượng, nếu như Tống Tử Phong đẩy mạnh Hạ Toa , Hạ Toa từ trên lầu rơi xuống, vậy hắn nên làm cái gì?

"Còn đang suy nghĩ chuyện mới vừa rồi?" Nhìn Tiêu Thần bộ dáng khẩn trương, Hạ Toa ân cần hỏi thăm.

" Về sau có anh ở đây sẽ không để cho em ở một mình nữa, đây đã là lần thứ hai." Thừa dịp đèn đỏ Tiêu Thần quay đầu nhìn Hạ Toa bảo đảm.

" Anh đúng là…Tống Tử Phong cũng là nhất thời luống cuống, chứ thật ra thì cũng không tệ lắm ." Hạ Toa nhìn Tiêu Thần nũng nịu một tiếng, nhàn nhạt cười.

“Cái này anh cũng không để ý, dù sao bây giờ anh là bạn trai của em , coi như dính vào em 24 giờ cũng bình thường .” Nhớ tới mới vừa rồi Hạ Toa nói mình là bạn trai của cô , tâm tình Tiêu Thần rất tốt, hướng về phía Hạ Toa làm nũng .

“Nhìn anh như vậy nếu để cho người của công ty thấy, em xem bọn họ miệng đều muốn khép lại cũng khó.” Nhìn Tiêu Thần nũng nịu , nghĩ đến trong vẻ mặt của những người đó trong công ty Hạ Toa không khỏi bật cười.

“Thôi đi, anh làm nũng với bạn gái thì liên quan gì đến bọn họ .” Tiêu Thần có chút khinh thường nói, theo ý hắn, giữa đàn ông và phụ nữ làm nũng với nhau cũng là một loại tình thú.

“Gần đây Thu Linh Tố như thế nào?” Nhớ tới trong khoảng thời gian mình nằm viện Thu Linh Tố vậy mà chỉ đến xem qua mình ba lượt, này có chút không phải tính cách của cô.

“Tiểu tử Lâm Diệp kia đang theo đuổi Thu Linh Tố đấy ? Cô ấy ứng phó Lâm Diệp cũng không có thời gian rảnh, đâu còn có thể lo lắng cho em nữa ?” Nhớ tới bộ dạng chật vật của Thu Linh Tố , Tiêu Thần nhịn không được cười lên, bản lãnh bám người của Lâm Diệp thật sự quá đáng nể.

150. Q.3 - Chương 41: Thu Linh Tố Phiền Não

Vốn là Tiêu Thần muốn để cho Hạ Toa đến ở tại biệt thự ở vùng ngoại ô của mình nhưng cho dù cầu xin Hạ Toa vẫn là quyết định trở về phòng trọ của mình. Khu biệt thự đó cô đi một lần là đủ rồi, cô cũng không thể chịu được sự xem thường của quản gia . Ổ vàng ổ bạc không bằng ổ chó nhà mình .

Thấy Hạ Toa trở lại vui mừng nhất chính là Thu Linh Tố , mất hứng nhất đúng là Lâm Diệp rồi, hắn không thể giống như trước mỗi đêm trời tối tới phòng trọ của Thu Linh Tố đến nửa đêm mới đi. Hiện tại Thu Linh Tố chỉ cần nói một câu, Hạ Toa cần nghỉ ngơi rồi, hắn liền ngoan ngoãn ra về, bằng không Tiêu Thần cũng sẽ chửi mắng hắn.

“Cậu không biết chứ cậu không ở đây nửa tháng, mình mau bị Lâm Diệp làm cho điên rồi.” Thu Linh Tố kéo tay Hạ Toa hướng công ty vừa đi vừa oán trách.

“Hắn đang theo đuổi cậu ?” Đối với Lâm Diệp mặc dù cô không có cảm tình gì nhưng cũng không ghét, thấy Thu Linh Tố bị hắn quay vòng đầu đầy bụi đất cũng cảm thấy rất có ý.

“Theo đuổi , đấy gọi là theo đuổi sao? Mình thật sự hoài nghi, mỗi ngày hắn đều đến trước nhà chỉ tức không được theo vào đi, chỉ sợ mình chạy mất.” Nhớ tới Lâm Diệp, Thu Linh Tố liền một bụng tức giận , sớm biết sẽ có hôm nay, cô sẽ không cho hắn biết chỗ ở của mình. Hiện tại thì tốt rồi, cứ như là keo con chó vậy, bỏ cũng bỏ không được.

“Không có quá mức như vậy chứ ?” Nhìn Thu Linh Tố thở phì phò , Hạ Toa có chút không tin tưởng nói qua.

“Tuyệt đối có, bạn xem, hắn hiện tại khẳng định đã mua đồ ăn sáng ngồi ở đại sảnh tầng dưới chờ mình à xem !” Thu Linh Tố nghiến răng nghiến lợi nói xong .

“Đó không phải là rất tốt sao , bạn có thể tiết kiệm.” Hạ Toa có chút không hiểu nhìn Thu Linh Tố, có người mua đồ ăn sáng cho không tốt sao? Tiêu Thần cũng thường chuẩn bị đồ ăn cho cô mà, không có gì không tốt cả.

“Lời nói là không có lỗi, nhưng là liên tiếp nửa tháng ngày nào cũng ăn một món , bạn thấy có chịu được không ?” Cô là thích ăn thịt nhưng sáng sớm thấy đầy dầu mỡ , một hai ngày cô còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận, nhưng mỗi ngày đều là giống nhau, người nào chịu được , ngoài đùi gà chính là cánh gà.

“Được rồi, mình cũng vậy chịu không được .” Nghe Thu Linh Tố giải thích xong , Hạ Toa cũng có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên khi hai người một bước vào đại sảnh, Lâm Diệp liền hấp ta hấp tấp đã chạy tới, đem đồ ăn đưa tới trong tay Thu Linh Tố . Nhìn Thu Linh Tố bất đắc dĩ trợn trắng mắt, Hạ Toa buồn cười lại không thể cười, nghẹn thật sự có chút khó chịu, thấy Tiêu Thần đi vào, vội bước nhanh nghênh đón.

“Nhân lúc còn nóng ăn đi.” Thấy Hạ Toa rời đi, Lâm Diệp vội thúc giục Thu Linh Tố.

“Tôi hiện tại không đói bụng.” Thu Linh Tố trừng mắt liếc Lâm Diệp, nhét đồ rồi trở về, nhìn Tiêu Thần cùng Hạ Toa đi vào thang máy, bước nhanh chạy tới.

Lâm Diệp nhất thời không có kịp phản ứng , chỉ có thể trơ mắt nhìn Thu Linh Tố cùng Tiêu Thần bọn họ biến mất trong thang máy, có chút như đưa đám ngồi ở trên sofa. Hắn có chút buồn bực kể từ khi Hạ Toa trở lại, Thu Linh Tố giống như cố ý trốn tránh hắn, chẳng lẽ hắn thật sự làm cho người ta chán ghét như vậy sao? Biết cô không thịt không vui, mỗi ngày đều chạy đi mua đồ ăn cho cô , nhưng tại sao Thu Linh Tố vẫn không muốn gặp hắn đây?

“Lâm Diệp, làm sao anh lại một mình ngồi ở đây vậy ?” Lưu Phương Phương ở một bên quan sát một lúc lâu, thấy Lâm Diệp một mình ngồi ở trên ghế sa lon ngẩn người đi tới, dịu dàng hỏi thăm.

“Không có việc gì, tối thấy nhiều người nên ngồi nghỉ một lát.” Lâm Diệp ngẩng đầu liếc nhìn người tới, nhàn nhạt trả lời một câu.

“Vâng , người quả thật là quá nhiều, anh lại mua đồ ăn sáng cho Thu Linh Tố à?” Lưu Phương Phương liếc mắt nhìn túi đồ ăn trên ghế sa lon , giả vờ giật mình hỏi thăm.

“Đúng vậy , chỉ là cô ấy giống như không thích.” Nhớ tới phản ứng của Thu Linh Tố , Lâm Diệp cũng có chút mất mác.

“Vậy sao? Nếu là có người đàn ông đối với em tốt như vậy, em liền thỏa mãn.” Lưu Phương Phương có chút ai oán nhìn Lâm Diệp, suy nghĩ một chút mình mặc dù so sánh lại không hơn Thu Linh Tố nhưng so với Hạ Toa cũng là tốt hơn rất nhiều, tại sao cũng chưa có một người giống như vậy theo đuổi cô đây?

“Có lẽ cô ấy thích người giống như anh Tiêu Thần vậy .” Nhớ tới Thu Linh Tố mỗi lần cùng Tiêu Thần nói chuyện đều là rất vui vẻ , tâm tình của Lâm Diệp cũng có chút xuống thấp.

“Thì có lẽ vậy …! , chẳng qua em vẫn thích những người như anh ,tính tình tốt vô cùng, về sau nếu là ai ở chung một chỗ với anh nhất định sẽ rất vui vẻ đi .” Lưu Phương Phương vừa nói vừa cố ý nhìn về phía Lâm Diệp .

“A, sắp đến giờ làm việc rồi , tôi phải đi.” Lâm Diệp căn bản không có chú ý tới hành động của Lưu Phương Phương , nhìn đồng hồ, cầm túi đồ ăn , bước nhanh hướng cửa thang máy đi tới.

Nhìn Lâm Diệp rời đi , Lưu Phương Phương đứng lên, giận dữ dậm chân, cũng mau bước hướng thang máy đi tới.

151. Q.3 - Chương 42: Những Kẻ Nhiều Chuyện

Thấy Tiêu Thần dắt tay Hạ Toa đi vào công ty, lại còn tự mình rót một ly cà phê đưa tới bàn làm việc của Hạ Toa , những nhân viên nữ đang vì Tiêu Thần mà tranh đấu gay gắt không hẹn mà cùng thở dài ở trong lòng .

Nhà vệ sinh thường thường là nơi tụ tập nhiều người đưa chuyện nhất công ty , mấy nhân viên nữ đang nhìn gương trang điểm lại thở phì phò nói.

“Không phải nói là bị tai nạn xe cộ sao? Không phải vẫn còn rất nghiêm trọng sao ,sao mà không nằm một năm rưỡi nữa đi ?” Nhân viên nữ áo đỏ vừa dặm phấn vừa nói, cô là thư ký của Giang Nguyên , biết chuyện cũng tương đối nhiều một chút.

“Không thể như vậy sao? Mình mong có thể điều đến tổ thư ký của Cảnh Phỉ đây?” Lý Nhiên cũng có chút không vui nói qua.

” Cô , một nhân viên thực tập nho nhỏ còn chưa có qua còn đòi làm thư ký?” Một nhân viên nữ nữa từ trong buồng vệ sinh đi ra nhìn Lý Nhiên khinh bỉ nói qua.

” Tôi làm sao lại không được?” Lý Nhiên nhìn Ni Na thở phì phò hỏi.

”Tốt lắm đừng làm ầm , chỉ là Ni Na nói cũng không sai, cậu không có gì có thể đi tới tổ thư ký của Cảnh Phỉ được , cậu nên an phận ở bộ phận tiêu thụ đi, dù thế nào cũng còn hơn chỗ của Lưu Phương Phương , trưởng bộ phận đó rất là hám gái đó.

“Thu Linh Tố sướng nhất rồi, cũng không biết cô ta thế nào mà lại quen biết đại boss ?” Nhớ tới Thu Linh Tố , Lý Nhiên liền tức rận cắn răng, tuy nhiên cũng không thể tránh được.

“Đừng khắp nơi nói huyên thuyên.” Giám đốc Lục từ bên trong đi ra trợn mắt nhìn mấy người một cái, khiển trách. Đối với Hạ Toa cô còn là rất cảm kích, nếu không phải là Hạ Toa nói với boss , có lẽ đến bây giờ tiền của cô còn không có được nhận đâu.

“Vâng” mấy người có chút không cam tâm liếc mắt nhìn Lục giám đốc, rối rít cúi đầu đi ra ngoài.

” Chị cần gì nói mọi người đâu? Em còn không có nghe đủ đây?” Nghe mấy người rời đi, Hạ Toa mở cửa đi ra, cũng không phải cô cố ý muốn nghe, chỉ là cô vừa định đi ra thì bọn họ cũng đã bắt đầu nói rồi, con người luôn là hiếu kỳ không vậy sao? Cho nên cô cũng chưa có ra ngoài, nhưng bị giám đốc Lục làm như vậy , cái gì cũng nghe không được.

” Em nghĩ hù chết chị à?” Thấy Hạ Toa xuất hiện tại bên cạnh mình, giám đốc Lục cũng cả kinh, lẩm bẩm, cũng âm thầm toát mồ hôi thay ấy nhân viên nữ lắm mồm vừa nãy .

“Yên tâm, em còn không có rãnh rỗi như vậy, cũng không làm việc vô ích chỉ vì mấy câu nói liền tức giận, em thật sự là ăn no không có việc gì làm.” Nhìn Lục giám đốc trên mặt đầy lo lắng, Hạ Toa khinh thường cười một tiếng, giải thích.

Thật ra thì cô cũng thật muốn xem một chút cái công ty này cuối cùng có đến bao nhiêu nữ nhân viên để ý Tiêu Thần, lại có bao nhiêu người ước gì cô không biến mất, chỉ là cô khẳng định những người hi vọng cô biến mất sẽ nhiều hơn so với những người thích Tiêu Thần .

Bên trong phòng giải khát

“Về sau không nên đi mua đồ ăn sáng cho tôi nữa nhé ?” Thu Linh Tố có chút bất đắc dĩ nhìn Lâm Diệp ngồi ở bên cạnh mình .

” Được, em muốn ăn cái gì, anh mua là được rồi.” Lâm Diệp giống như là con gián đánh mà không chết, mặc kệ Thu Linh Tố đối với hắn như thế nào hắn đều là cười híp mắt , làm cho người ta không giận nổi.

“Lâm Diệp, chúng ta không hợp , anh không phải là kiểu người mà tôi thích .” Những lời này trong vòng nửa tháng Tthu Linh Tố nói đã không dưới trăm lần, nhưng Lâm Diệp vẫn như cũ , mỗi ngày đi theo phía sau cô giúp đỡ cô .

“Tình cảm là có thể từ từ bồi dưỡng, chờ em quen với sự tồn tại của anh là tốt rồi .” Đối với sự cự tuyệt của Thu Linh Tố , Lâm Diệp mắt điếc tai ngơ, mặc dù chuyện hồi sáng hắn quả thật có chút không vui, nhưng sau lại suy nghĩ một chút cũng muốn hiểu, nếu mỗi ngày đều ăn giống nhau nhất định là sẽ ngán , cho nên hắn quả quyết đem đùi gà vứt bỏ.

“Tôi đối với anh một chút cảm giác cũng không có, thế nào bồi dưỡng?” Thu Linh Tố ném xuống cái ly hướng về phía Lâm Diệp rống to, bước nhanh đi ra phòng giải khát.

” Anh thật sự chính là thích em .” Nhìn Thu Linh Tố giận dữ rời đi , lần này hắn không có đuổi chạy ra, cực kỳ uất ức lẩm bẩm. Hắn không hiểu, tại sao Thu Linh Tố không giống những người phụ nữ khác , chỉ cần đưa quà tặng, sẽ ngoan ngoãn đâm đầu vào ngực của hắn đây ?

152. Q.3 - Chương 43: Khách Tới Ngoài Ý Muốn

Giống như trong một đêm, Tống Tử Phong trở thành người được quan tâm nhất thành phố S , mọi tờ báo, tạp chí, tin tức trên TV , đều đưa tin về một năm thành công vừa qua của hắn , là người trẻ tuổi nhất trong giới đầu tư tài chính , cũng là người được mọi người đua tranh muốn mời nhất.

Hạ Toa lười biếng nằm trên ghế sa lon, xem ti vi , không khỏi lắc đầu , hắn quả nhiên khác trước kia . Cô thật đúng là xem thường hắn. Đang suy tư, chuông cửa vang lên.

” Mua thức ăn lại không mang chìa khóa sao?” Hạ Toa lẩm bẩm mở cửa, nhưng đứng ở ngoài cửa sắt lại là Kha Nham, đây cũng là để cho cô giật mình không nhỏ. Cô cảm thấy mình và Kha Nham không còn có cái gì có thể nói, thuận tay muốn đóng cửa.

“Hạ Toa, cô hãy nghe tôi nói, tôi đang mang thai con của Tần Lạc.” Kha Nham nhìn Hạ Toa có chút khổ sở cười cười.

“Vào đi!” Hạ Toa có chút không vui mở cửa, đem Kha Nham mời đi vào.

“Tôi với Tần Lạc đã chia tay rồi, tôi không giúp được cô cái gì.” Nhìn Kha Nham bụng to nặng nề, Hạ Toa có chút im lặng.

“Tôi biết rõ, tôi gọi điện thoại cho Tần Lạc nhưng anh ấy không nghe máy , cô có thể giúp tôi hẹn anh ấy không ?” Kha Nham nhìn Hạ Toa khẩn cầu , cô biết mình thật xin lỗi Hạ Toa, nhưng chuyện cho tới bây giờ cô thật không biết nên làm sao mới phải.

Trên TV vẫn phát hình có tin tức của Tống Tử Phong , Kha Nham trong mắt lóe lên một tia sầu lo, thật ra thì cô cũng không biết đứa nhỏ trong bụng rốt cuộc là ai , cô và Tần Lạc chỉ xảy ra quan hệ có một lần , nhưng cô và Tống Tử Phong lại xảy ra rất nhiều lần, hơn nữa còn là ở cùng trong một tháng đó . Cô không thể không đi tìm Tống Tử Phong, nhưng hắn đã sớm không hề ở chỗ cũ nữa , điện thoại di động cũng đổi số, cô căn bản không tìm được. Vốn là cô muốn đi công ty tìm , nhưng cô thật không mặt mũi thấy đồng nghiệp, cũng sợ gặp phải Thẩm Thu Linh.

“Tôi làm sao phải giúp cô ?” Nhìn bụng bầu nặng nề của Kha Nham , thật ra thì trong lòng Hạ Toa rất đố kỵ , cô và Tần Lạc ở chung một chỗ cũng gần nửa năm, cũng không có dùng biện pháp ngừa thai nào , nhưng một chút động tĩnh cũng không có, tại sao Kha Nham chỉ có một lần liền mang thai đây?

“Tôi biết trước kia đã làm rất nhiều chuyện có lỗi với cô , nhưng là đứa bé vô tội, mong cô nể tình đứa bé giúp tôi một lần được chứ?” Kha Nham nói xong định quỳ xuống trước mặt Hạ Toa .

“Đừng quỳ tôi , tôi không chịu nổi, nể mặt tôi và cô quen nhau , tôi liền giúp cô hẹn anh ấy .” Hạ Toa nhìn quần áo trên người Kha Nham , biết cô sống cũng không được tốt lắm , nhất thời mềm lòng đồng ý.

“Cám ơn cô, cô cũng đã nhìn ra, tôi cũng không khá lắm, thật ra thì nhà tôi điều kiện cũng không tệ lắm, nhưng tôi xảy ra chuyện như vậy, tôi không muốn bọn họ lo lắng, càng không muốn để cho bọn họ ở trước mặt họ hàng không ngóc đầu lên được. Cho nên sau khi rời khỏi công ty tôi vẫn chưa về nhà, chỉ là tìm một chỗ để ở, cô cũng biết bình thường tôi tiêu xài thoải mái quen rồi, cũng không có gì để dành, cho nên…” Nói tới chỗ này Kha Nham có chút xấu hổ cười cười, cô nghĩ bỏ đứa bé đi , nhưng là suy nghĩ một chút cuối cùng vẫn là không có chịu, mắt thấy tiền để dành sẽ phải dùng hết , không có cách nào nữa mới nhắm mắt đi cầu Hạ Toa .

“Thôi, chuyện lúc trước đã trôi qua rồi, cô nói đúng, đứa bé là vô tội, nếu đứa bé này thật sự là của Tần Lạc , tôi muốn anh ấy sẽ phụ trách , chỉ là Thẩm Thu Linh cũng không phải là dễ đối phó , chính cô cẩn thận.” Nhìn bộ dạng bây giờ của Kha Nham , nghĩ đến Thẩm Thu Linh , Hạ Toa không nhịn được nhắc nhở .

“Cái này tôi biết rõ , cám ơn cô, Hạ Toa.” Thấy Hạ Toa đồng ý, tâm tình Kha Nham rốt cuộc buông xuống, cô cũng không hy vọng xa vời Tần Lạc sẽ cho cô danh phận, chỉ là hi vọng đứa bé sinh ra có thể có cuộc sống tốt là được rồi.

” Tôi đi gọi điện thoại, một lát nữa tôi bảo Tiêu Thần đưa cô đi, tôi sẽ không đi .” Hạ Toa nói xong cầm điện thoại di động lên , nhấn số gọi.

153. Q.3 - Chương 44: Cô Xác Định Đứa Bé Là Của Tôi Sao?

Nhận được điện thoại của Tiêu Thần , Tần Lạc không có hỏi nhiều, liền đi tới địa điểm đã định, khi hắn thấy Kha Nham thì không khỏi nhíu mày một cái. Kha Nham quả thật gọi điện thoại tới cho hắn, nhưng hắn không có nghe , giữa hai người không có vấn đề gì , nhưng là bây giờ Kha Nham thế nhưng ngồi ở bên cạnh Tiêu Thần , hơn nữa bụng to vượt mặt , này hát tuồng nào vậy ? Tần Lạc có chút nghi ngờ ngồi xuống trước mặt hai người , gọi nhân viên phục vụ mang ình một ly cà phê.

“Anh đừng dùng ánh mắt như thế nhìn tôi , tôi chỉ là nhận ủy thác của người khác !” Nếu không phải là Hạ Toa gọi điện thoại cho hắn, hắn mới lười phải trông nom mấy chuyện vặt vãnh này.

“Có chuyện gì cô cứ nói thẳng đi, không cần phải vòng vèo .” Tần Lạc liếc mắt nhìn Tiêu Thần một cái , quay đầu có chút không nhịn được nhìn Kha Nham, nếu như không phải là Kha Nham thì hắn và Hạ Toa sẽ không như ngày hôm nay ,hắn làm sao có thể đính hôn nhanh như vậy , đầu sỏ gây tội đều là Kha Nham, hiện tại vẫn còn có mặt mũi xuất hiện tại trước mặt của hắn?

“Tôi mang thai con của anh .” Kha Nham ngẩng đầu liếc nhìn Tần Lạc, nói như đinh chém sắt , mặc dù trong lòng cô cũng không dám khẳng định như vậy.

“Giữa tôi và cô chỉ có một lần, hơn nữa còn là cô bỏ thuốc , cô cảm thấy tôi sẽ tin tưởng lời cô nói sao ?” Tần Lạc lạnh lùng cười một tiếng, nhìn Kha Nham chất vấn, nếu quả thật dễ dàng như vậy , vậy tại sao hắn và Hạ Toa ở chung với nhau mà cô ấy lại không có mang thai đây?

Tiêu Thần có chút giật mình nghe cuộc đối thoại của hai người, mặc dù biết Kha Nham tìm Tần Lạc nhất định là nói chuyện đứa nhỏ nhưng không ngờ tới lại vẫn sẽ có chuyện như vậy , thì ra là ban đầu xì căng đan đó thật sự là do người phụ nữ này một tay bày ra , quá đáng sợ, nghĩ tới đây Tiêu Thần không khỏi đem cái ghế hướng bên cửa sổ dịch ra một khoảng cách.

“Tôi biết anh không tin , thế nhưng là sự thật, tôi tính qua , đúng là khoảng thời gian tôi và anh xảy ra quan hệ .” Kha Nham nói qua liền từ trong túi xách lấy ra một tờ giấy khám thai của bệnh viện để chứng minh.

“Trong thời gian đó cô có ngủ với những thằng đàn ông khác hay không ? Trong lòng của cô là rõ ràng nhất , cô cho là tôi là đứa bé ba tuổi sao? Muốn cho tôi thừa nhận đứa bé trong bụng cô thì mang xét nghiệm DNA ra đây rồi nói…không cần phải đợi mấy tháng, bây giờ khoa học kỹ thuật phát triển vô cùng, hiện tại cũng có thể làm xét nghiệm .” Tần Lạc cũng không để ý Kha Nham , lạnh lùng nói qua.

“Nhiệm vụ của tôi hoàn thành, hai người cứ tán gẫu, tôi còn có chuyện, tôi đi trước.” Nhìn giữa hai người mùi thuốc súng càng ngày càng nặng, Tiêu Thần tìm cớ bước nhanh rời đi, quả nhiên không đợi hắn đi tới cửa, liền truyền đến tiếng kêu gào của Kha Nham .

“Tần Lạc, anh thật là quá đáng, anh không nghĩ nhận thức đứa bé này tôi không có ý kiến, nhưng anh ngủ với tôi đó là sự thật đi, tôi cũng cần tiền.” Thấy Tiêu Thần rời đi, Kha Nham lạnh lùng hướng về phía Tần Lạc kêu la.

“Tôi làm sao phải trả tiền? Là tôi muốn ngủ với cô sao? Là cô xin ngủ với tôi thì có .” Tần Lạc nhìn Kha Nham khinh bỉ nói qua. Thật ra thì hắn thật không phải là một người chua ngoa khắc nghiệt, nhưng mà đối với với Kha Nham, hắn thật sự không chịu đựng được.

” Anh , anh .” Kha Nham không nghĩ tới Tần Lạc thế nhưng lại như vậy đối với cô, tới thời điểm này cô đã nghĩ xong, coi như Tần Lạc không muốn nhận , tối thiểu sẽ cho cô một khoản tiền, nhưng là bây giờ.

“Tôi thế nào , tôi sẽ không để ý trong bụng cô đứa bé rốt cuộc là ai , dù là của tôi đấy, tôi cũng sẽ không cần, bởi vì thấy cô sẽ để cho tôi nhớ tới cô là một người đàn bà ghê tởm .” Bỏ Hạ Toa sang một bên thì chuyện của hắn và Kha Nham hầu như tất cả mọi người đều biết, mặt mũi của hắn tất cả đều vứt sạch, nếu không phải là tốn một đống tiền lớn khiến tất cả tòa soạn báo cũng ngậm miệng, chỉ sợ bây giờ còn trở thành đề tài của những người khác đấy.

” Anh chờ, anh không để cho tôi tốt hơn , tất cả mọi người đừng nghĩ tốt hơn.” Thấy Tần Lạc quyết tâm là không đưa tiền, lại không muốn muốn đứa bé, lại càng không nguyện ý để ý tới cô, Kha Nham cầm lên túi của mình giận dữ đi ra ngoài.

Nhìn Kha Nham rời đi , Tần Lạc lập tức tê liệt ngồi trên ghế , thấy cô, hắn liền nhớ lại chuyện xảy ra giữa hắn và Hạ Toa . Hắn và Hạ Toa đi tới hôm nay cũng là có công của Kha Nham đi, nếu không phải bởi vì chuyện tấm hình khiêu dâm. Hắn và Hạ Toa sẽ không như bây giờ, làm sao có thể đính hôn rồi kết hôn với Thẩm Thu Linh nhanh như vậy

154. Q.3 - Chương 45: Kha Nham Phản Kích

Phụ nữ một khi nổi giận sẽ nảy sinh những hành động ác độc thì tuyệt đối sẽ vượt qua ngoài sự dự đoán của mọi người , giống như Kha Nham, ra khỏi quán cà phê, trực tiếp đi tới tòa soạn báo lớn nhất thành phố S tung tin rồi đưa những tấm hình nóng bỏng cùng với thư nặc danh cho toàn bộ các tòa soạn khác trong thành phố. Bởi vì có thật nhiều tấm hình nóng bỏng cho nên tin tức vừa ra, lập tức đưa tới sóng to gió lớn, không khác gì như tin tức về Tống Tử Phong , trong lúc nhất thời không người nào là không biết tới .

"Quá kinh khủng, thật sự là quá kinh khủng." Tiêu Thần nhìn tin tức, hướng về phía Hạ Toa đang ngồi ở trên ghế sa lon nói , hắn vốn cho là cuối cùng hai người sẽ giải quyết êm đẹp, không nghĩ tới sẽ ầm ĩ lớn như vậy.

"Vâng , quả thật có chút lớn." Hạ Toa nằm trên ghế sa lon, ăn quả táo nhàn nhạt nói xong, xem ra người tốt thật đúng là khó làm , Tần Lạc giống như bị cô hại thảm rồi.

" Em lo lắng cho Tần Lạc ?" Nhìn bộ dạng Hạ Toa có chút bận tâm , Tiêu Thần thử dò xét hỏi thăm.

"Đúng vậy, nếu như mà biết rõ như vậy, em không nên mềm lòng." Hạ Toa không hề phủ nhận, trực tiếp đáp trả.

"Thẩm Thu Linh không phải cái đèn cạn dầu, không cần phải lo lắng." Mặc dù đã sớm đoán được đáp án, nhưng nghe được Hạ Toa chính miệng thừa nhận, trong lòng hắn vẫn còn có chút không thoải mái, vội chuyển đề tài.

"Đúng, làm sao lại quên mất cô ta nhỉ ? Kha Nham với Thẩm Thu Linh, rốt cuộc ai sẽ thắng, em thật đúng là có chút ngạc nhiên." Nhớ tới Thẩm Thu Linh, Hạ Toa có chút hả hê nói qua.

"Anh thật ra thì thật hâm mộ Hàn Dạ , chúng ta cũng muốn có em bé được không?" Tiêu Thần đem Hạ Toa bế lên, ngồi xuống, đặt đầu cô lên trên đùi hắn , có chút mong đợi nói.

"Loại chuyện như vậy vẫn là thuận theo tự nhiên thì tốt, chúng ta vẫn còn trẻ tuổi." Nhìn mặt Tiêu Thần đầy mong đợi , Hạ Toa cũng không trực tiếp cự tuyệt nên đành khéo léo nói.

"Vậy cũng tốt." Tiêu Thần sờ sờ mặt của Hạ Toa , gật đầu một cái đồng ý, thật ra thì chỉ cần Hạ Toa không cự tuyệt, hắn cũng đã rất thỏa mãn

Đối với Tiêu Thần cùng Hạ Toa còn đang chàng chàng thiếp thiếp, thì Tần Lạc không được may mắn như vậy, vì để tránh cho Thẩm Thu Linh đến trong công ty làm loạn , Tần Lạc trở về nhà, hai người vừa thấy mặt đã bắt đầu ầm ĩ .

"Tần Lạc, anh xem anh đang làm cái gì đây ?" Thẩm Thu Linh cầm tờ báo ném thẳng đến chỗ Tần Lạc.

"Chuyện đã như vậy, cô còn muốn làm ầm ĩ sao?" Tần Lạc có chút chán nản ngồi ở trên ghế sa lon, liếc Thẩm Thu Linh một cái, xảy ra chuyện như vậy một đám phóng viên thường trực ở trước cửa công ty , nếu không phải là công ty có cửa sau, chỉ sợ hắn hiện tại liền cửa công ty cũng không ra nổi.

"Còn một tháng, chúng ta sẽ kết hôn, chuyện này nếu đến tai ông cụ vậy hai chúng ta cũng không có kết quả tốt." Bị Tần Lạc quát lên như vậy , Thẩm Thu Linh cũng tỉnh táo lại.

"Đứa bé kia 99% không phải của tôi." Tần Lạc nhìn Thẩm Thu Linh nhàn nhạt nói một câu.

"Anh đã khẳng định như vậy, vậy để em xử lý chuyện này là tốt rồi, chỉ là em có điều kiện, về sau tốt với em một chút." Kể từ sau khi mua nhà cho La Hải thì hắn đối với cô càng ngày càng lạnh nhạt, điều này cũng làm cho cô có chút nản lòng thoái chí, chẳng thừa dịp chuyện này cố gắng thay đổi mối quan hệ với Tần Lạc cũng là thật tốt.

"Ừ, anh biết rồi, trước xử lý xong chuyện này lại nói." Thật ra thì hắn cũng sẽ nói chuyện này để cho Thẩm Thu Linh xử lý. Dù sao trên danh nghĩa thì cô ấy cũng là vợ chưa cưới của mình , chuyện này để cô ấy xử lý so với mình xử lý hiệu quả muốn tốt rất nhiều.

"Yên tâm đi, em sẽ đem chuyện này xử lý thật tốt, mệt không, em đi chuẩn bị nước cho anh tắm." Khó có được giữa hai người không có cãi vả, Thẩm Thu Linh dịu dàng hỏi thăm.

"Ừ, làm phiền em." Nhìn Thẩm Thu Linh hướng phòng tắm đi tới, Tần Lạc trong lòng cũng cảm thấy là lạ, lập tức cũng suy nghĩ không hiểu Thẩm Thu Linh định xướng tuồng gì. Hắn đã chuẩn bị tốt tư tưởng để cô phát lửa giận , khóc rống, thế nhưng lần thứ nhất như thế mà bình thản như vậy.

155. Q.3 - Chương 46: Cô Tới Làm Trò Cười Sao?

Thẩm Thu Linh ra mặt, cam kết nếu như là con của Tần Lạc thì sẽ đồng ý nuôi dưỡng, hơn nữa sẽ bồi thường cho Kha Nham . Sau đó công bố ngày tổ chức đám cưới của hai người , dư luận lại lập tức vòng vo, tất cả mọi người rối rít khiển trách Kha Nham , đối với Tần Lạc lại là đồng tình, đối với Thẩm Thu Linh lại bày tỏ tán thưởng, dĩ nhiên sau lưng chuyện này tự nhiên là phải dùng tiền .Thời buổi bây giờ có tiền có thể thuê cả ma quỷ thôi , huống chi lợi ích trên hết là tòa soạn báo đấy.

"Xem đi, hôm nay dư luận lại thay đổi phải không ? Anh đã nói Thẩm Thu Linh không phải đèn đã cạn dầu thôi." Tiêu Thần tiện tay cầm một tờ báo, hướng về phía Hạ Toa nói.

" Hiệp 1 , Thẩm Thu Linh thắng , không biết Kha Nham có còn bước kế tiếp hay không ?" Hạ Toa nhìn tờ báo, lắc đầu liên tục, cô cũng không tin tưởng Kha Nham chỉ có một chút thủ đoạn như vậy.

"Trừ phi đứa bé trong bụng của cô thật sự là của Tần Lạc , nếu không, mặc kệ bao nhiêu thủ đoạn đều không đấu lại Thẩm Thu Linh , chỉ là đứa nhỏ này có thể sinh ra được hay không còn là một vấn đề." Tiêu Thần đối với những lời nói của Hạ Toa cũng không đồng ý, người giống như Thẩm Thu Linh thì từ nhỏ liền mưa dầm thấm đất những chuyện này, huống chi còn là Kha Nham vừa ra tay cũng quá nhẹ , chỉ cần Thẩm Thu Linh muốn , chỉ sợ có rất nhiều biện pháp có thể giết chết Kha Nham.

"Không đến nỗi đi ." Đối với cách nói của Tiêu Thần , Hạ Toa có chút không tin tưởng, tuy nói Thẩm Thu Linh là có chút thủ đoạn, nhưng sẽ không ác như vậy đi, nếu quả như thật là như vậy , cô không phải chết sớm vài lần rồi ?

Lần này Hạ Toa thật đúng là nghĩ lầm rồi, Thẩm Thu Linh không muốn gặp cô là bởi vì cô cùng Tần Lạc đã chấm dứt quan hệ, nhưng là hiện tại dù sao cô và Tiêu Thần ở cùng một chỗ. Dù sao cô ta cũng phải chừa cho Tiêu Thần chút mặt mũi, tiếp theo chính là Hạ Toa coi như thức thời, cũng không có tiếp tục dây dưa với Tần Lạc . Đây cũng là lý do mà Thẩm Thu Linh để cho Hạ Toa yên.

"Hạ Toa, có người ở phòng tiếp khách chờ chị ." Thấy Tiêu Thần dắt tay Hạ Toa đi vào công ty,nhân viên lễ tân vội vã đi ra, chỉ chỉ phòng tiếp khách nói chuyện.

"Ừ, biết." Hạ Toa hướng nhân viên lễ tân gật đầu một cái, hướng phòng tiếp khách đi tới. Tiêu Thần định đi vào phòng làm việc nhưng nghe thấy vậy lại có chút không yên tâm đi theo sau lưng Hạ Toa cũng hướng phòng tiếp khách đi tới.

"Làm sao cô lại tới đây?" Một bước vào phòng tiếp khách Hạ Toa liền nhìn đến Kha Nham đang ngồi ở trên ghế sa lon khóc thầm , trong lòng có chút không vui.

"Hạ Toa, cô hãy giúp tôi đi , xin hãy giúp tôi đi ." Thấy Hạ Toa đi vào, Kha Nham ngay cả nước mắt cũng không để ý lau, liền thẳng tắp đã quỳ gối trước mặt Hạ Toa . Cô cho là đem chuyện này đăng lên báo thì mình thì có quyền chủ động, nào biết lại đem bản thân mình lọt vào thảm cảnh bi lụy hơn ,đang ở phòng trọ thật tốt thì bị chủ cho thuê nhà đột nhiên muốn lấy lại. Định ra nhà nghỉ ở mấy ngày, nhưng không nghĩ tới hỏi nhà nào cũng nói không có phòng, trong khoảng thời gian ngắn giống như bị xã hội này từ bỏ.

"Tôi giúp không được cô ." Mặc dù Kha Nham bây giờ nhìn lại thật nhếch nhác, nhưng cô không muốn can thiệp đi vào, không cần thiết.

"Tôi cầu xin cô, cầu xin cô !" Nhìn Hạ Toa ngay cả suy nghĩ đều không suy nghĩ đã trực tiếp cự tuyệt mình, Kha Nham có chút không cam tâm tiếp tục năn nỉ , thật ra thì cô thật rất muốn nói cho Hạ Toa tất cả mọi việc đều do Tống Tử Phong làm , cô cũng là một người bị hại, cũng không nhớ sau này mang thai cô lại không dám. Dù sao bây giờ Tống Tử Phong đã không phải là Tống Tử Phong của trước kia , muốn giết chết cô quá dễ dàng.

“Cô đi đi, nơi này có một vạn , tôi khuyên cô nên đi khỏi thành phố này thì tốt hơn, về phần đứa bé, tôi khuyên cô nên bỏ nó đi . Nếu như cô không thể xác định đứa nhỏ trong bụng rốt cuộc là của ai .” Tiêu Thần thở dài, liếc mắt nhìn Kha Nham quỳ gối ở trước mặt Hạ Toa , từ trong túi tiền lấy ra một vạn đồng , bỏ lên trên bàn, khuyên giải .

“Một vạn , một vạn liền muốn đuổi tôi?” Nhìn một vạn ở trên bàn , Kha Nham lạnh lùng nở nụ cười.

“Không cần thì thôi.” Nghe Kha Nham vừa nói như thế, Tiêu Thần có chút không vui, đem tiền trên bàn cất lại trong túi, hừ lạnh một tiếng.” Cho tôi một trăm vạn, tôi lập tức đi ngay, bằng không tôi sẽ nhảy cửa sổ .” Nhìn Hạ Toa không nhúc nhích , Kha Nham thay đổi chứng cuồng loạn .

“Có phải cô chưa tình ngủ hay không , tại sao tôi phải cho cô tiền, cô không cảm thấy cô quá buồn cười sao? Tôi không muốn gặp lại cô, nếu như cô có thể mở ra cánh cửa sổ này , tôi không sợ cô nhảy xuống, cô phải hiểu rõ ràng, cô mà nhảy xuống thì cái gì cũng bị mất.” Nghe Kha Nham vừa nói như thế, Hạ Toa đột nhiên cảm thấy cười đã, Kha Nham thế nhưng đòi cô cho tiền , chẳng lẽ cô có thể làm cho bụng của cô ta lớn hay sao ?

“Dẫn cô ta đi ra ngoài, về sau không cho phép người này vào tòa nhà Tiêu thị nữa .” Thấy mấy an ninh vội vã chạy tới, Tiêu Thần có chút không vui dặn dò .

Lúc mấy nhân viên an ninh mang cô rời đi, Kha Nham cũng không có phản kháng, chỉ là dùng một loại ánh mắt oán hận cực độ nhìn chằm chằm Hạ Toa.

“Ánh mắt của cô ấy có chút kinh khủng, em đột nhiên có một loại dự cảm xấu.” Nhìn Kha Nham rời đi, Hạ Toa đứng lên, hướng về phía Tiêu Thần nói.

“Không có chuyện gì, có anh đây!” Tiêu Thần đi tới bên người Hạ Toa ôm cô vào trong ngực vỗ vỗ phía sau lưng của cô, dịu dàng an ủi.

156. Q.3 - Chương 47: Ghen

Vốn cho rằng Kha Nham bị Thẩm Thu Linh đánh cho như vậy sẽ an phận không ra hành động gì khác nhưng ai biết cô thế nhưng lại làm ra chuyện vượt ra ngoài dự kiến của mọi người . Hạ Toa rốt cuộc cũng bị liên lụy đến .

Cũng không biết Kha Nham làm cách nào mà tìm được Manda , dù sao chuyện này trong nháy mắt xôn xao loan truyền , bên ngoài toà nhà Tiêu thị cũng có một đám phóng viên cắm điểm chờ đợi, chính là vì có thể gặp được Hạ Toa .

“Sao em lại xui xẻo thế này chứ ? Thật sự em không nên cho cô ta vào cửa, hiện tại chuyện này hay rồi .” Hạ Toa vô cùng buồn bực ngồi ở trên ghế salon trong biệt thự ở vùng ngoại ô của Tiêu Thần , thở phì phò la hét.

“Đừng nóng giận …, ngày mai anh sẽ đi nói rõ, nói bây giờ em là bạn gái của anh .” Đối với chuyện nà thì Tiêu Thần cũng không có quá để ý, hắn thậm chí cảm thấy tốt vô cùng, ít nhất trong khoảng thời gian này Hạ Toa là không thể nào ở trở về nhà trọ rồi, cứ như vậy hai người bọn họ sẽ có nhiều thời gian ở bên nhau hơn.

“Đừng nói , em không muốn anh dính vào chuyện này , xem trước một chút họ thế nào đáp lại.” Nghe Tiêu Thần vừa nói như thế Hạ Toa liên tiếp khoát tay cự tuyệt, suy nghĩ một chút còn là quyết định im lặng lắng nghe.

“Làm sao vậy ? Chẳng nhẽ anh làm thế không được sao?” Tiêu Thần biết Hạ Toa cũng không phải ý này, nhưng là trong lòng vẫn là có chút không vui, mặc dù cô đã nói ngay trước mặt Tống Tử Phong mình là bạn trai của cô . Hai người cũng mua nhẫn đôi , nhưng là dù sao chuyện này chỉ có một ít người biết, hiện tại tin tức này vừa ra, tất cả mọi người đang thảo luận về mối quan hệ của cô và Tần Lạc cùng Tống Tử Phong , căn bản không ai biết còn có sự hiện hữu của hắn.

"Không phải , không phải như anh nghĩ " Thấy mặt Tiêu Thần đột nhiên âm trầm xuống , Hạ Toa sửng sốt một chút, cô không cảm thấy cách làm của cô có cái gì không đúng, nhưng nhìn bộ dạng của Tiêu Thần giống như rất tức giận. Cô thật không hiểu, hắn rốt cuộc đang giận cái gì à?

"Anh biết trước kia em cùng Tần Lạc và Tống Tử Phong đã từng có thời gian ở bên nhau nhưng như vậy cũng là chuyện lúc trước rồi, em cũng nói anh bây giờ bạn trai của em nhưng hiện tại mọi người lại đang thảo luận chuyện của ba người, em thấy anh phải nghĩ như thế nào đây? Anh chỉ nghĩ nói ọi người, chuyện tình cảm rối rắm giữa ba người đã sớm là quá khứ. Hiện Tại người đứng ở bên cạnh em là anh, nhưng em nói không cần." Nói xong Tiêu Thần có chút kích động, liếc mắt nhìn Hạ Toa một cái , cũng không ngồi ở bên cạnh Hạ Toa , ngược lại đi đến ghế salon đối diện Hạ Toa ngồi xuống.

"Anh nói cũng đúng , là em nghĩ không cẩn thận , vậy anh đi thông báo với truyền thông đi!" Ngửi thấy được trong không khí mùi chua muốn chết , Hạ Toa cười nhạt, chủ động đi tới bên người Tiêu Thần ngồi xuống, dựa vào trong ngực hắn dịu dàng nói qua.

"Mới vừa rồi anh hơi lớn tiếng , thật xin lỗi." Tiêu Thần không nghĩ tới Hạ Toa sẽ nghe lời như vậy , đối mặt cô dịu dàng hắn trong lúc nhất thời còn có chút không thích ứng, có chút ngượng ngùng nói qua.

"Không có, thật ra là em không nghĩ cẩn thận , cũng không để ý tới qua cảm thụ của anh, thật xin lỗi." Nhớ tới thời gian qua ở bên Tiêu Thần , Hạ Toa trong lòng ấm áp, Tiêu Thần đối cô tốt cô đều xem ở trong mắt, nhưng còn mình thì sao đây? Trong lòng còn băn khoăn Tần Lạc, mắt thấy Tần Lạc sẽ phải kết hôn, cô còn là không bỏ được, dù sao cũng là cô giúp đỡ Kha Nham thấy Tần Lạc , đã tạo cho hắn rất nhiều rắc rối . Cô thật không muốn bởi vì do mình mà khiến Tần Lạc khó chịu, chỉ là cô thật sự không nghĩ tới Kha Nham thế nhưng lại lôi cả Tống Tử Phong vào chuyện này , đây thật là có chút ngoài dự đoán mọi người, nhưng mà điều này cũng để cho ấn tượng của cô đối với Tống Tử Phong lại kém đi một chút. Tuy nói hắn làm những chuyện kia chủ yếu là muốn cùng cô ở chung một chỗ, nhưng là thật sự làm cho lòng cô tổn thương rất nặng.

"Hạ Toa , thật ra thì xảy ra chuyện này anh cũng cảm thấy không có gì là không tốt, nếu không chúng ta cũng đính hôn đi, cứ như vậy liền hoàn toàn có thể chận lại miệng của những người đó ." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, thử thăm dò.

"Đính hôn? Chuyện này vẫn là từ từ đi, ba mẹ em mới đi du lịch nước ngoài , trực tiếp mở buổi họp báo là được rồi " Đối với đề nghị này của Tiêu Thần , Hạ Toa có chút lùi bước, cô cũng không nói được tại sao mình muốn lùi bước, chính là trong lòng không muốn, có lẽ ít nhiều gì vẫn là có liên quan tới Tần Lạc chăng ?

"Cũng được , vậy anh đi chuẩn bị , trưa ngày mai tốt lắm ." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa cười nhạt, có lúc hắn thật rất hi vọng thời gian cứ như vậy dừng lại, hắn cứ như vậy ôm lấy cô, cho đến vĩnh viễn, như vậy là đủ rồi.

157. Q.3 - Chương 48: Kế Hoạch Thay Đổi

Đúng là trời tính không bằng người tính, khi Tiêu Thần mới vừa định ra cuộc họp báo vào trưa mai , Tống Tử Phong lại thừa nhận với giới truyền thông , hắn yêu Hạ Toa, lần này trở về thành phố S cũng là vì có thể một lần nữa trở về bên cạnh Hạ Toa . Tin tức này vừa ra, Hạ Toa lại một lần được đẩy lên đầu sóng ngọn gió , ngay cả Thu Linh Tố cũng không dám trở về nhà trọ , tạm thời đến khách sạn ở.

"Thật không ngờ hắn còn dám nói." Tiêu Thần đem điều khiển ti vi nặng nề ném ra ngoài, thấy qua không biết xấu hổ , nhưng chưa từng thấy qua loại người không biết xấu hổ đến trình độ này , biết rõ hắn và Hạ Toa ở bên nhau , còn nói như vậy.

"Đừng nóng giận, không phải em đang ở bên cạnh anh sao? Hắn nói gì thì kệ hắn . Nghe được lầu dưới có động tĩnh, Hạ Toa từ trên lầu vội vã đi xuống, nhặt điều khiển tivi lên , an ủi Tiêu Thần.

"Thật xin lỗi, đã đánh thức em." Nhìn Hạ Toa đem điều khiển tv để lại trên bàn, Tiêu Thần mới vừa rồi mặt còn thô bạo , trong nháy mắt đổi lại một vẻ mặt dịu dàng , đi tới bên cạnh Hạ Toa dịu dàng nói qua.

“Không có việc gì, em dậy một lúc rồi, mới vừa rồi Thu Thu gọi điện cho em , nói này mấy ngày nay cô ở khách sạn , nhà trọ hiện tại thật sự là không có cách nào về , tất cả đều là phóng viên .” Hạ Toa ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần khẽ cười nói.

“Sớm biết hắn sẽ nói ra những lời không biết xấu hổ như vậy , chúng ta nên nên ngăn cản trước mặt hắn .” Tiêu Thần giận dữ liếc mắt nhìn trên Tống Tử Phong trên tivi cắn răng nghiến lợi nói.

“Không có chuyện gì, mấy ngày rồi anh cũng không tới công ty, nếu không chúng ta đi tới công ty một chút đi , thật sự em còn muốn nghe mọi người bàn tán về mình đó .” Nhớ tới Thu Linh Tố ở trong điện thoại cùng cô nói chuyện này cô đã cảm thấy rất vui vẻ , đám người kia thật đúng là có thể tưởng tượng được.

“Thôi, ga ra tầng ngầm cũng nhất định là có người chờ đợi , chúng ta vừa xuất hiện chắc chắn còn chưa tới công ty liền bị người vây quanh rồi .” Nhớ tới đám phóng viên , Tiêu Thần liền có chút rụt rè.

“Vậy cũng được, ngoan ngoãn ở nhà đi, không cho phép anh tức giận đâu đấy…, hắn chỉ chỉ là thuận miệng nói vài lời mà anh đã tức thành như vậy, quá không có lời .” Nhớ tới dáng vẻ mới vừa rồi của Tiêu Thần , Hạ Toa ngắt mũi của hắn khiển trách.

“Tiểu nhân biết rồi, lần sau không dám.” Tiêu Thần một tiếng ôm ngang Hạ Toa cười hì hì hướng đi lên lầu

Tần Lạc đứng ở trước cửa sổ trong phòng làm việc , trong lòng buồn cực kỳ, hơn một năm trước hắn chỉ thấy qua Tống Tử Phong, khi đó hắn còn không phải là người có tiếng tăm gì , nhưng một năm sau thế nhưng hắn lại thành người có giá trị nhất, phụ nữ muốn gả cho hắn rất nhiều . Mà hắn lại thừa nhận với giới truyền thông tình cảm của mình đối với Hạ Toa , điểm này làm cho hắn giật mình, mà hơn nữa là khâm phục, hắn cũng yêu Hạ Toa , nhưng là có rất nhiều nguyên nhân để cho hắn chỉ có thể đem tình cảm này chôn sâu ở trong lòng. Hắn cũng rất muốn cho toàn thế giới biết người phụ nữ duy nhất mà hắn yêu cũng chỉ có Hạ Toa, thế nhưng hắn lại không thể nói, bởi vì hắn sắp là chú rể của người khác .

” Anh đang nhớ chuyện gì sao?” Thẩm Thu Linh đẩy cửa đi vào, thấy Tần Lạc đứng ở bên cửa sổ, dịu dàng hỏi thăm.

“Sao em lại tới đây?” Tần Lạc quay đầu nhìn về phía Thẩm Thu Linh nhàn nhạt hỏi thăm, kể từ sau khi xảy ra chuyện này , Thẩm Thu Linh giống như thay đổi thành một người khác , không còn ầm ĩ với hắn , cũng không có chất vấn hắn về Hạ Toa, về Mộc Uyển Nhi , chỉ là yên lặng ở bên cạnh hắn , trong nhà cũng không còn loạn như lúc ban đầu nữa. Hắn có một loại ảo giác, cảm thấy Thẩm Thu Linh dịu dàng như lúc trước lại trở về rồi.

“Em đến xem anh một chút , ở nhà rất buồn bực .” Trước kia La Hải cả ngày cũng ở cùng với cô, hiện tại cả ngày đều tìm không thấy , gọi điện thoại cho hắn, hắn luôn là nói rất bận rất bận, cô rốt cuộc hiểu rõ thì ra là La Hải vẫn coi cô như là máy ATM của hắn thôi, cái gì thích, cái gì yêu, đều là giả.

“Ừ, đi ra ngoài một chút cũng tốt, chuyện lần này cám ơn em .” Tần Lạc đi tới một bên tự mình rót một ly nước đưa cho Thẩm Thu Linh .

“Cám ơn anh, gần đây em cũng suy nghĩ rất nhiều, thời gian trước em quả thực làm rất nhiều chuyện quá đáng , sau này sẽ không có nữa rồi.” Thẩm Thu Linh nhận lấy cái ly, để lại trên bàn, đi tới sau lưng Tần Lạc , từ phía sau lưng ôm lấy hắn, có chút nghẹn ngào nói qua.

“Mọi chuyện đã qua hãy để cho qua đi.” Tần Lạc không có đẩy Thẩm Thu Linh, xoay người, ôm cô trong ngực, nhàn nhạt nói qua.

158. Q.3 - Chương 49: Thủ Đoạn Của Tống Tử Phong

Kha Nham hoảng sợ nhìn Tống Tử Phong đứng ở trước mặt mình , cô không biết mình hiện tại đang chỗ nào, chuyện xảy ra đã hơn một tuần lễ , vốn cho là mình đã tránh thoát một kiếp này rồi, nhưng không ngờ khi tỉnh dậy cô lại đang ở địa phương này .

“Nói ra vô cùng thoải mái phải không ?” Tống Tử Phong đi tới bên người Kha Nham , ngồi xổm người xuống nhìn cô đang bị trói ở trên ghế hỏi thăm. Lúc đầu hắn tìm tới Kha Nham cũng đã đã cảnh cáo cô, chuyện này tuyệt đối không thể để Hạ Toa biết, nhưng là bây giờ không chỉ có Hạ Toa biết chỉ sợ cả thành

phố S này đều biết. Hắn không thèm để ý người ta như thế nào nhìn hắn, nhưng là hắn rất sợ Hạ Toa sẽ suy nghĩ khác về hắn, cho nên từ lúc Kha Nham lựa chọn nói ra thì hắn đã định trước kết cục bi thảm của cô rồi.

"Em thật sự là không cố ý , không phải cố ý, em mang thai con của anh , anh bỏ qua cho em đi." Nhìn vẻ mặt âm trầm của Tống Tử Phong , Kha Nham sợ toàn thân phát run, đứt quãng nói qua. "Con của tôi? Không phải cô nói là của Tần Lạc sao? Tại sao lại thành của tôi ?" Tống Tử Phong lạnh lùng nói , đưa tay bắt lấy cằm Kha Nham để cho ánh mắt của cô nhìn thẳng vào mình . "Em, em đi tìm anh, chỉ là anh không còn ở đó nữa, em cũng cần tiền, cho nên đi tìm Tần Lạc." Kha Nham bị buộc nhìn thẳng vào mắt Tống Tử Phong thì rất hoảng sợ , nhỏ giọng nói qua.

"Cô muốn bao nhiêu ?" Tống Tử Phong đứng lên, từ trên cao nhìn xuống Kha Nham, giọng nói vô cùng dịu dàng. "Em không muốn nữa , chỉ cần anh thả em , em lập tức rời khỏi thành phố này , tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở trước mặt anh nữa." Nhìn khuôn mặt mỉm cười của Tống Tử Phong , Kha Nham vui mừng, hèn mọn nói qua. Nhưng lần này cô thật sự sai lầm rồi, mỗi khi Tống Tử Phong lộ ra loại mỉm cười này chính là hắn đã nghĩ đến biện pháp đối phó người khác .Trong vòng một năm hắn có thể đi tới địa vị như bây giờ cùng với hắn quyết đoán sát phạt chặt chẽ không rời, hắn căn bản cũng không phải là một người nhân từ , trừ Hạ Toa, những người khác không vâng lời của hắn cũng không có kết quả tốt. Tống Tử Phong không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng vỗ tay ba lượt, mấy người đàn ông áo đen được huấn luyện nghiêm chỉnh đã xuất hiện ở trong gian phòng xốc xếch không chịu nổi này.

"Đại ca, anh yên tâm, chuyện này liền giao cho em " Một nam tử đầu trọc nhìn Kha Nham đang bị trói ở trên ghế , mặt lấy lòng hướng về phía Tống Tử Phong nói. "Nhớ nhất định phải xử lý gọn gàng." Tống Tử Phong quay đầu liếc mắt nhìn Kha Nham một cái , dặn dò tên đầu trọc bên cạnh . "Tống Tử Phong, anh không thể làm như vậy, em nghi ngờ đứa bé là của anh ." Nghe được cuộc đối thoại giữa bọn họ , Kha Nham trong nháy mắt cảm thấy lạnh lẽo , không cam lòng hướng Tống Tử Phong la hét.

"Tôi quên nói cho cô biết, đứa bé trong bụng cô không phải của tôi , cũng không phải là Tần Lạc , về phần là của ai, tôi không rõ lắm." Nghe được Kha nham hướng về phía mình lớn tiếng kêu la, Tống Tử Phong lại đi vòng vèo trở lại, khinh bỉ nhìn cô, bình tĩnh nói qua.

"Anh nói dối, anh nói dối !" Kha Nham căn bản không thể tiếp nhận sự thực này , đứa bé này không phải của Tống Tử Phong , không phải của Tần Lạc , vậy là của ai đây ? Kha Nham cả kinh đột nhiên nhớ lại một chuyện, chính là có một ngày cô uống rượu say, ngày thứ hai vừa rạng sáng phát hiện mình đang ở trong khách sạn, hơn nữa thân thể trần truồng, chẳng lẽ. Nghĩ tới đây Kha Nham cả người lập tức hỏng mất . "Tôi không có nói dối, nếu không phải là bởi vì xét nghiệm DNA cần mấy ngày , cô cho rằng cô có thể sống qua một tuần lễ sao?" Tống Tử Phong nhìn Kha Nham lắc đầu liên tục, hừ lạnh một tiếng, cũng không quay đầu lại đi ra cổng đi. "Cô đã muốn đàn ông đến thế , không bằng khiến mấy anh này thỏa mãn đi !" Nhìn Tống Tử Phong đi ra cửa đi, tên đầu trọc lúc này mới đắm đuối đi lên trước , hướng về phía kha nham nói.

"Các ngươi muốn làm gì?" Kha Nham có chút hoảng sợ nhìn tên đầu trọc xé rách quần áo của mình, lớn tiếng kêu. "Cô em cứ kêu đi , đây là một kho hàng bị bỏ hoang , kêu rách họng chỉ sợ cũng không có người đến cứu cô em , có trách chỉ có thể trách chính cô em đắc tội đại ca ."

Người đàn ông đầu trọc nói xong, không chút khách khí xé rách mảnh vải cuối cùng trên người Kha Nham , thô lỗ nhào tới. Vào giờ phút này Kha Nham đã vô cùng hối hận vì việc làm của mình , cô biết Tống Tử Phong sẽ không bỏ qua cho cô, chỉ là không nghĩ tới hắn sẽ dùng thủ đoạn như vậy.

159. Q.3 - Chương 50: Mấy Nhà Vui Mừng Mấy Nhà Buồn

Khi Tiêu Thần dắt tay Hạ Toa , tuyên bố mối quan hệ giữa hai người bọn họ , cũng khoe nhẫn đôi trên tay và kết thúc là một nụ hôn nóng bỏng đối với giới truyền thông thì sau hơn một tuần lễ, chuyện này mới chậm rãi lắng xuống. Đám phóng viên chờ đợi ở cổng công ty và nhà trọ cũng bắt đầu rút lui, cũng

có người nhiều chuyện đem chuyện của Tiêu Thần và Hạ Toa đi hỏi thăm Tống Tử Phong, chỉ là người này cũng không có lấy được câu trả lời, ngược lại lúc trên đường về tòa báo thì xảy ra tai nạn giao thông, ngoài ý muốn đã chết. Đối với sự việc này , tất cả mọi người đều đánh hơi được một ít gì, đến đây, không có một người dám đi hỏi thăm Tống Tử Phong về chuyện này nữa.

Ở nhà tránh né hơn một tuần lễ, khi Hạ Toa và Tiêu Thần lại một lần nữa xuất hiện tại công ty thì mọi người nhìn Hạ Toa vẻ mặt đều không giống nhau, không phải là hâm mộ đố kỵ, mà là thật sâu kiêng kỵ.

"Thu Thu, hôm nay không khí giống như có vấn đề." Hạ Toa có chút nghi ngờ nhìn biểu tình trên mặt đám nhân viên nữ trong công ty , hướng về phía Thu Linh Tố ngoắc ngoắc tay, hướng phòng giải khát đi tới.

" Kha Nham chết rồi." Nhìn Hạ Toa vẻ mặt không hiểu , Thu Linh Tố vì mình và Hạ Toa rót cà phê, ngồi xuống nhàn nhạt nói một câu.

"Chuyện khi nào ?" Kha Nham chết rồi, chuyện này cô một chút cũng không biết đấy ? Nghe Thu Linh Tố vừa nói như thế, Hạ Toa càng buồn bực, cô đem chuyện khuấy động ầm ĩ lên cuối cùng mình lại chết rồi, đây cũng quá khó tin thôi.

"Cô ấy còn để lại di thư đây? Còn có giám định DNA !" Thu Linh Tố nhớ tới buổi sáng xem báo chí , rất nhiều chuyện, mà tất cả đám nhân viên nữ trong công ty khi nhìn thấy Hạ Toa đều sợ, đó là bởi vì bọn họ nhất trí cho là Kha Nham chết đi làc có liên quan tới Hạ Toa , cộng thêm boss đã công khai mối quan hệ với Hạ Toa cho giới truyền thông . Họ coi như muốn có gian tình với boss đi chăng nữa thì hơn hết họ vẫn yêu quí cái mạng nhỏ của mình, dù sao cái thì Kha Nham chính là ví dụ tốt nhất.

"Giám định DNA, là vì cái này sao ?" Chẳng nhẽ Kha Nham tự tử là vì đứa nhỏ trong bụng ?

"Đúng vậy , giống như nói không phải là của Tần Lạc , cũng không phải là của Tống Tử Phong , cho nên đối với những chuyện mà cô ta đã nói , mọi người hiện tại cũng bắt đầu nghi ngờ ." Nói đến những chuyện này, Thu Linh Tố giống như rất kích động.

"Vậy cảnh sát nói thế nào, điều tra có kết quả sao?" Đối với Kha Nham chết đi, Hạ Toa là một bụng nghi vấn, người khác hoài nghi cô nói những thứ kia là giả, nhưng là cô biết cô ấy nói không phải 100% thì cũng có 90% là thật.

"Nói là tự sát . Còn phải tiến hành điều tra thêm ! Dù là bị giết, cảnh sát cũng không thể nói cho dân đen như chúng ta biết , cô ta cũng không nhìn một chút mình dính vào là những người nào, không đem hại chết mình mới thấy kỳ quái !" Thu Linh Tố vừa uống cà phê, vừa suy luận .

"Ừ, đúng rồi hôm nay thế nào không thấy Lâm Diệp ?" Hạ Toa như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, cầm lên cà phê uống một hớp, dời đi đề tài.

"Hắn mấy ngày trước đi về, giống như trong nhà có việc, mình rốt cuộc thoải mái ." Nghĩ tới không còn ai cả ngày đi theo phía sau đít mình, như vậy chính mình được tự do thoải mái , tâm tình của cô cũng rất tốt.

"Nhìn bạn vui mừng kìa , bạn không phải là thích Tô Mạc sao? Tháng sau cô ấy có thể tới đây , nếu tới , mình sẽ dẫn bạn đi." Nhớ tới Tô Mạc hiện tại rốt cuộc cũng có được cuộc sống hạnh phúc thuộc về mình , Hạ Toa không khỏi cười.

"Thật, thật?" Nghe tin tức ấy , Thu Linh Tố có chút kích động lôi kéo tay Hạ Toa liên tiếp hỏi thăm.

"Là thật, đúng rồi, công ty gần đây không phải đang tìm Đại Ngôn Nhân sao? Còn Viên Tiểu Manh bạn biết không?" Hạ Toa biết Thu Linh Tố đối với chuyện của mấy ngôi sao rất là để ý , không khỏi mở miệng hỏi thăm.

" A , mình biết rõ, bây giờ đang rất nổi tiếng , chỉ là con người cũng rất tốt, đáng tiếc mình chưa từng thấy qua ngoài đời , cùng một công ty với Tô Mạc , bạn có thể hỏi một chút." Đối với chuyện về những ngôi sao nổi tiếng thì ở trong công ty cô nếu là nói mình là số hai , không ai dám nói mình là số một, cô rất là chú ý những chuyện này.

"A, biết, mình gọi điện hỏi Tô Tô một chút là được, nên đi làm việc thôi , bằng không sẽ bị người ta chỉ trích sau lưng rồi." Hạ Toa ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường , đem cà phê trong ly uống xong, đi tới một bên rửa cái ly, thả vào trong quầy, hướng về phía Thu Linh Tố nói.

"Ừ, nên làm việc , bằng không lại có người nói nói xấu rồi." Thu Linh Tố gật đầu một cái đi tới rửa cái ly, lên tiếng.

Xảy ra chuyện này,người được lợi lớn nhất có lẽ chính là Thu Linh Tố đi, tối thiểu hiện tại không ai dám cố ý khó chịu với cô , cũng không dám tìm cô phiền toái, lại không dám sai bảo cô làm đông làm tây , chỉ sợ cô đi nói với Hạ Toa , sau đó truyền tới boss, đến lúc đó chịu không nổi tuyệt đối là chính bọn hắn.

160. Q.3 - Chương 51

Nhìn tin tức mà báo chí đưa gần đây , Mộc Uyển Nhi rốt cuộc thu lại ý định tìm Hạ Toa , cô cũng không muốn trở thành Kha Nham thứ hai . Tuy nói Hạ Toa bản thân cũng không có bối cảnh gì, nhưng mấy người đàn ông thích cô thì chỉ cần tùy tiện một câu nói cũng có thể làm cho cô dở sống dở chết.

"Chị Phạm , hôm nay muốn gặp khách nào mà cần phải mặc đẹp như vậy ?" Nhìn hình ảnh của mình trong gương , Mộc Uyển Nhi nhíu nhíu mày, thật ra thì quần áo này so với những bộ bình thường của cô đã kín đáo hơn rất nhiều . Có lẽ là sau khi cô ở bên cạnh Tần Lạc một thời gian , ăn mặc cũng bắt đầu từ từ bảo thủ , cho nên đối với mấy bộ đồ lộ lưng, lại trễ ngực thế này rất không thích.

"Là một người rất quan trọng, tất cả đều hầu hạ cẩn thận cho tôi ." Người phụ nữ bị gọi là chị Phạm này đã hơn bốn mươi tuổi , là quản lý quan hệ xã hội của người mẫu trong công ty , thường an bài những bữa tiệc, mà hôm nay khách mời của bữa tiệc này là bọn hắn không đắc tội nổi, cũng là người đầu tư lớn nhất của công ty người mẫu này . "Vâng" mấy người ở trong phòng hóa trang nhìn chị Phạm một chút, cùng kêu lên đáp trả, thật ra thì đối với những bữa tiệc như thế này họ trải qua nhiều, có lúc một ngày đều muốn chạy sô mấy nơi, nhưng là như hôm nay chị Phạm liên tục dặn dò cũng không phải thường gặp, chỉ là tất cả mọi người rất tò mò đợi, hy vọng có thể gặp phải người có tiền có thể bao nuôi mình. Vậy thì có thể qua một thời gian sống thoải mái.

"Tôi nói ấy cô biết, phục vụ tốt vào , con đường sau này của các cô sẽ tốt đi rất nhiều." Nhớ tới khách ngày hôm nay , chị Phạm cũng có chút hâm mộ, là người đầu tư lớn nhất công ty bọn họ , đây chính là khó được tới thành phố S một lần, là một đại gia chính cống , dáng dấp không tệ, nghe nói còn mời Tống Tử Phong , nhân vật đang lên như mặt trời ban trưa .

Về phần là thật hay giả cô vẫn không thể xác định, chẳng qua nếu như là thật, như vậy chỉ cần Tống Tử Phong tùy tiện chọn một người , liền đủ bọn họ dùng, nghĩ tới đây chị Phạm lại bắt đầu tỉ mỉ kiểm tra mấy cô người mẫu được lựa chọn hôm nay . Đi vào phòng VIP cao nhất , Tống Tử Phong có chút khinh bỉ nhìn Tôn Hạo bên cạnh , nếu không phải là hắn nghĩ trông thấy Mộc Uyển Nhi , hắn mới không muốn quan hệ tới loại đại gia không có đầu óc này đấy.

"Đại ca Tống, không biết anh có vừa lòng không ?" Tôn Hạo nhìn Tống Tử Phong đứng ở bên cạnh mình đầy mặt tươi cười , thận trọng hỏi thăm, giọng nói hèn mọn mà khiêm tốn.

"Vừa lòng , họ còn chưa tới sao ?" Tống Tử Phong đi tới mép bàn ngồi xuống, có chút không vui hỏi thăm Tôn Hạo. "Đã đợi ở bên ngoài." Tôn Hạo vỗ vỗ tay, mấy cô gái ăn mặc đẹp đẽ , trang điểm cẩn thận , chậm rãi đi vào. "Ai là Mộc Uyển Nhi?" Tống Tử Phong nhìn lướt qua mấy người, nhìn họ từng người trang điểm đậm , không khỏi nhíu mày một cái.

"Là em ." Mộc Uyển Nhi ngẩng đầu liếc nhìn, nghe được Tống Tử Phong gọi tên mình , trong lòng có chút kinh hoảng, ổn ổn tâm tình đi ra, nhỏ giọng nói. "Những người khác ngồi đi, em ngồi vào bên cạnh anh ." Tống Tử Phong chỉ chỉ Mộc Uyển Nhi, ra lệnh . Nghe Tống Tử Phong nói như vậy, Tôn Hạo chỉ huy những người khác ngồi xuống, nhìn Mộc Uyển Nhi đi chầm chậm, Tôn Hạo không vui lườm cô một cái, có chút bận tâm nhìn sắc mặt Tống Tử Phong một chút, phát hiện hắn cũng không có gì không vui, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Vẫn chỉ là có mấy phần giống nhau !" Đợi Mộc Uyển Nhi ngồi xuống bên cạnh mình , Tống Tử Phong nâng lên cằm của cô, quan sát một phen, nhàn nhạt nói qua. "Còn không mau rót rượu cho đại ca !" Nhìn Mộc Uyển Nhi như cọc gỗ , Tôn Hạo không vui dặn dò . Mộc Uyển Nhi có chút sợ nhìn Tống Tử Phong, đứng lên, cầm rượu lên, rót một ly, đưa tới trên tay Tống Tử Phong , mới lại ngồi xuống. Nhìn Mộc Uyển Nhi

thận trọng , Tống Tử Phong cố ý nhẹ buông tay, một ly rượu cứ như vậy toàn bộ hướng ngực Mộc Uyển Nhi dội xuống.

“Ai nha, xem người đẹp cũng không phục hồi tinh thần lại, thật sự là xin lỗi !” Tống Tử Phong nói xong cầm khăn nhỏ trên bàn muốn thay Mộc Uyển Nhi đi lau. “Đại ca, em xem không bằng anh đi giúp cô ấy lau đi , sau đó lại tới uống rượu là được .” Tôn Hạo nhìn kỹ xảo có chút vụng về của Tống Tử Phong , tự cho là đúng nói.

“Tốt, vậy thì xin lỗi không tiếp được rồi.” Tống Tử Phong hướng Tôn Hạo cảm kích gật đầu một cái, kéo Mộc Uyển Nhi đi tới trong phòng nghỉ ngơi. Mộc Uyển Nhi không phải người ngu, cô dĩ nhiên sẽ không cho là Tống Tử Phong là cố ý , nhưng cô cái gì cũng không thể nói, chỉ có thể mặc cho Tống Tử Phong đẩy cô vào gian phòng nhỏ.

161. Q.3 - Chương 52: Thẩm Thu Linh Nói Xin Lỗi

Một năm mới rốt cuộc đã tới, trên mặt của mỗi người đều là tràn đầy vui mừng , Thu Linh Tố cũng thừa dịp lần này về nhà đoàn viên với cha mẹ , nhìn căn phòng trống rỗng , Hạ Toa có chút mất mác, đây là lần đầu tiên cô không có cùng người nhà cùng nhau mừng năm mới, năm ngoái tuy không phải một nhà đầy đủ nhưng ít nhiều cha mẹ của cô còn ở bên cạnh cô, nhưng năm nay chỉ còn lại một mình cô .

Hạ Toa nằm ở trên giường, nhìn điện thoại di động ngẩn người, vốn là Tiêu Thần muốn ở lại với cô để mừng năm mới , nhưng trong nhà bà nội thân thể đột nhiên không tốt, cho nên đi về.

Hồi tưởng lại một năm này nhiều chuyện đã xảy ra, cô cảm thấy mình giống như đang mơ một giấc mơ , cô vốn chỉ là một người phụ nữ bình thường không thể ở bình thường hơn , nhưng kể từ sau khi Tần Lạc trở lại, cuộc sống của cô hoàn toàn thay đổi, chỉ tiếc Tần Lạc mang cô vào cái vòng tròn này bây giờ đã không phải là của cô rồi, tháng sau hắn sẽ phải kết hôn. Mặc dù trong lòng vẫn còn rất nhớ, nhưng lại có biện pháp gì đây?

“Ring , Ring .” Chuông cửa không ngừng vang.

Theo thói quen trước nhìn mắt thần trên cửa , nhìn Thẩm Thu Linh đứng ở cửa , Hạ Toa hoài nghi mình còn chưa có tỉnh ngủ, cho là ảo giác mở cửa.

“Quấy rầy đến giấc ngủ của cô sao?” Nhìn Hạ Toa còn buồn ngủ , Thẩm Thu Linh xin lỗi cười cười.

“Mời vào !” Mặc dù cô rất không chào đón Thẩm Thu Linh, nhưng cái gọi là đưa tay không đánh người đang cười , còn là rất khách khí mời cô đi vào.

” Tôi đi rót nước cho cô .” Hạ Toa nhìn Thẩm Thu Linh lại nhìn chính mình, đi tới máy đun nước bên cạnh, ngã một ly trà bỏ vào trên bàn.

“Tôi biết cô rất bất ngờ, tôi cũng biết cô không chào đón tôi , nhưng mà tôi lại nghĩ chân thành nói với cô một câu, thật xin lỗi.” Nhìn Hạ Toa ngồi ở đối diện mình , Thẩm Thu Linh đứng lên, hướng cô thật sâu bái một cái.

” Cô làm gì vậy ?” Thói quen Thẩm Thu Linh mạnh mẽ, Hạ Toa trong khoảng thời gian ngắn không cách nào tiếp nhận cô thay đổi , cô đã chuẩn bị bị đả kích , nào biết Thẩm Thu Linh không phải tìm đến gây chuyện mà là tìm đến cô nói xin lỗi , suy nghĩ một chút nếu như một người trước kia vẫn luôn bắt nạt chèn ép bạn, tự nhiên nói với bạn xin lỗi trước kia tôi sai rồi, bạn sẽ tin tưởng sao?

“Thật thật xin lỗi, tháng sau tôi và Tần Lạc sẽ phải kết hôn, gần đây xảy ra một ít chuyện, tôi cũng suy nghĩ rất nhiều, mặc dù tôi biết trong lòng Tần Lạc cũng chưa quên được cô , nhưng là thật rất cám ơn cô đã thành toàn , xin tha thứ tôi trước kia lỗ mãng.” Nhìn ánh mắt không tin của Hạ Toa, Thẩm Thu Linh cũng không tin tưởng mình thế nhưng lại cầu khẩn nhiều lần tự mình đến xin lỗi Hạ Toa , cô cũng không nghĩ đến, nhưng không thể không đến.

“Tôi biết rồi, tôi bây giờ là bạn gái Tiêu Thần , cho nên cô yên tâm, tôi sẽ không qua lại với Tần Lạc , lời chúc phúc tôi tạm thời còn nói không ra được, hi vọng cô đối xử tốt với Tần Lạc , tôi tha thứ cho cô, cô đi đi.” Thẩm Thu Linh chủ động tới nói xin lỗi đã là chuyện mà cô thật không ngờ rồi, thế nhưng cô ấy đã nói đến nước này rồi , cô nếu là còn không tha thứ cô, cũng nói không qua.

“Cám ơn cô , cô nhất định sẽ hạnh phúc.” Mới vừa rồi những lời đó có lẽ là giả, nhưng là lời này cũng là những lời thật sự từ trong lòng Thẩm Thu Linh phát ra . Dù sao cô trước kia đã làm không ít chuyện thật xin lỗi Hạ Toa , đổi lại mình có lẽ sẽ nhục nhã đối phương một phen, nhưng Hạ Toa cứ như vậy dễ dàng tha thứ cô, bao nhiêu cái này để cho cô có chút giật mình.

“Cám ơn.” Hạ Toa khẽ mỉm cười, đi tới cửa, mở cửa ra, Thẩm Thu Linh thấy thế cũng thức thời đi ra ngoài, xoay người hướng cô phất tay một cái, rời đi

Nhận lấy Thẩm Thu Linh đưa tới máy ghi âm, Tống Tử Phong kiên nhẫn nghe, một hồi lâu sau mới nhìn Thẩm Thu Linh nói, “Hi vọng sẽ không có lần sau.” Nói xong đem một túi tài liệu hướng Thẩm Thu Linh ném tới.

Nhận lấy túi giấy, mở ra nhìn xong , Thẩm Thu Linh lúc này mới yên lòng , hướng về phía Tống Tử Phong gật đầu một cái, “Tôi không phải người ngu, tuyệt đối sẽ không có lần nữa.”

“Nhớ lời cô nói hôm nay , nếu không Kha Nham sẽ là kết quả của cô .” Tống Tử Phong nhìn Thẩm Thu Linh lạnh lùng nói.

Bất kỳ một người nào tổn thương Hạ Toa , hắn cũng sẽ không bỏ qua cho, Kha Nham chết rồi, Mộc Uyển Nhi ra nước ngoài, Thẩm Thu Linh cũng nói xin lỗi, về phần La Hải, hắn nhất định sẽ làm cho hắn hối hận đã từng tổn thương Hạ Toa .

“Tôi biết rồi , hi vọng anh cũng đồng ý với tôi , sẽ không đưa hình ảnh truyền ra ngoài.” Thẩm Thu Linh gật đầu một cái, nhìn chằm chằm vào Tống Tử Phong bảo đảm.

“Những thứ này tôi hiểu , nơi này gọi xe dễ dàng, cô xuống xe đi, làm cho người ta nhìn đến chúng ta ở chung một chỗ không tốt.” Tống Tử Phong nhìn ngoài cửa sổ, kêu tài xế dừng xe, hướng về phía Thẩm Thu Linh dặn dò .

162. Q.3 - Chương 53: Chỉ Là Muốn Em

Đưa Thẩm Thu Linh đi , Hạ Toa mới vừa nằm lại trên giường, chuông cửa lại không ngừng vang, Hạ Toa đem chăn che tại trên đầu không muốn để ý tới, nhưng nửa giờ sau, chuông cửa vẫn ầm ĩ không ngừng , bất đắc dĩ cô lại từ trên giường bò dậy, hết sức không vui mở cửa, đang chuẩn bị hướng về phía người ngoài cửa hầm hừ, lời nói đến cổ họng, lại dừng lại , người tới không phải là ai khác, chính là Tần Lạc.

“Hạ Toa .” Nhìn Hạ Toa sững sờ ở cạnh cửa, Tần Lạc dịu dàng kêu.

Này một kêu, đem hồn Hạ Toa kêu trở lại, vội mở cửa, đem Tần Lạc mời vào bên trong nhà, đi tới một bên, lấy ra một ly cà phê đưa tới trước mặt Tần Lạc .

Hai người mặt đối mặt , cứ như vậy lẳng lặng nhìn nhau, có rất nhiều lời muốn nói, rồi lại cũng không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

” Em gầy .” Uống nửa ly cà phê, Tần Lạc nhìn Hạ Toa, nhỏ giọng nói qua.

” Anh cũng gầy, gần đây được chứ?” Hạ Toa nhìn Tần Lạc, cảm giác năng lực ngôn ngữ của mình giảm rất nhiều, chỉ biết hỏi vấn đề ngu ngốc này.

“Chỉ rất là nhớ em, còn mọi thứ đều tốt.” Tần Lạc nhìn Hạ Toa khổ sở cười cười, nói.

Nghe Tần Lạc nói như vậy, Hạ Toa cảm thấy lỗ mũi ê ẩm, nước mắt cứ như vậy rớt xuống.

“Hạ Toa .” Thấy Hạ Toa khóc, Tần Lạc vội đi tới bên cạnh cô ngồi xuống đem cô ôm vào trong ngực, dịu dàng hôn lên vệt nước mắt trên mặt cô.

” Tại sao anh lại tới đây ?” Hạ Toa giơ quả đấm, không ngừng đánh vào ngực Tần Lạc , trên người của hắn mùi vị ấy sao mà quen thuộc, ngực của hắn sao mà ấm áp, nụ hôn của hắn làm cho người ta quyến luyến, cô không thể buông ra được.

“Thật xin lỗi, anh thật sự khống chế không được .” Khi hắn biết Tiêu Thần bởi vì có chút chuyện không có biện pháp ở lại bên Hạ Toa dịp lễ mừng năm mới, thấy Thẩm Thu Linh ra cửa, hắn cũng khống chế không nổi nữa, vội vã chạy đến.

“Em cũng rất nhớ anh .” Hạ Toa nói xong chủ động đưa môi lên , cô biết cô bây giờ là bạn gái Tiêu Thần, cô không nên có bất kì liên hệ gì với Tần Lạc , nhưng khi cô nhìn thấy Tần Lạc xuất hiện tại ngoài cửa nhà mình thì cô biết mình cho tới bây giờ cũng không có quên được Tần Lạc, cho tới bây giờ cũng không có.

Nụ hôn này dịu dàng mà triền miên, làm cho người ta say mê, khi Tần Lạc cho tay thăm dò vào áo ngủ của Hạ Toa , Hạ Toa không có cự tuyệt, Tần Lạc ôm lấy Hạ Toa đi vào phòng ngủ, giữa hai người kích tình trong nháy mắt bị triệt để thiêu rụi.

“Chúng ta không nên như vậy.” Nhìn Tần Lạc nằm ở bên cạnh mình , Hạ Toa thở dài, có chút bất đắc dĩ nói . Cô là bạn gái Tiêu Thần , hắn là chồng sắp cưới của Thẩm Thu Linh , nhưng mà hai người bọn họ…

“Thật xin lỗi, là lỗi của anh .” Đối với tất cả mọi chuyện vừa mới xảy ra Tần Lạc cũng không có hối hận, nhưng khi nhìn đến Hạ Toa đang tự trách , hắn còn là rất đau lòng.

“Thôi, loại chuyện như vậy vốn là chuyện của hai người, không còn sớm, anh nên về nhà rồi.” Nhìn đồng hồ, Hạ Toa thúc giục.

“Anh muốn ở lại với em .” Tần Lạc nhìn Hạ Toa, khẩn cầu .

“Không cần, em muốn yên lặng một chút.” Hạ Toa đưa tay vuốt ve mặt của Tần Lạc , nhàn nhạt cự tuyệt.

“Nếu như có chuyện gì gọi điện thoại cho anh được chứ?” Nhìn Hạ Toa kiên trì, Tần Lạc cũng không có nói thêm gì, đem Hạ Toa ôm vào trong ngực hôn lên trán cô, lúc này mới đứng dậy mặc quần áo.

“Vâng.” Nhìn ánh mắt mong đợi của Tần Lạc, Hạ Toa gật đầu một cái, đáp ứng

“Vậy anh đi trước.” Tần Lạc có chút không bỏ được nhìn Hạ Toa nằm ở trên giường , nói lời tạm biệt .

Nhìn Tần Lạc ra khỏi phòng, Hạ Toa chui đầu vào trong chăn, đau khóc thành tiếng.

Tần Lạc ngồi ở trong xe, nghĩ tới mọi chuyện mới vừa xảy ra , trong lòng rất không thoải mái . Mặc dù hắn và Hạ Toa vẫn yêu nhau nhưng là hiện tại Hạ Toa đã là bạn gái của Tiêu Thần , hơn nữa hắn cũng sắp kết hôn, vậy mà hắn lại có thể thừa dịp Tiêu Thần không có ở đây để xảy ra chuyện như vậy. Nhớ tới bộ dạng tự trách của Hạ Toa , Tần Lạc hận không thể tự quất cho chính mình hai bàn tay, hắn tại sao có thể vô lại như vậy đây?

163. Q.3 - Chương 54: Chúng Ta Chia Tay Đi

Hạ Toa ngồi ở trên giường, ngơ ngác nhìn trần nhà, nhớ tới mọi chuyện xảy ra chiều nay , cô đã cảm thấy không còn mặt mũi để nhìn Tiêu Thần. Cô đã là bạn gái của Tiêu Thần nhưng vẫn xảy ra quan hệ với Tần Lạc , cô phản bội Tiêu Thần, tuy nói cô không phải cố ý, nhưng cô không có cự tuyệt Tần Lạc không phải sao?

Tiêu Thần mở cửa, nhìn phòng của Hạ Toa hắt ra ánh sáng đến mơ hồ , liền lặng lẽ đi tới, hắn quả thật về nhà, nhưng thật sự không yên lòng Hạ Toa, ăn cơm xong đặt vé máy bay, lại vội vã chạy về.

“Hạ Toa .” Tiêu Thần đẩy cửa ra, hô một tiếng, vốn cho là Hạ Toa sẽ vui mừng, tuy nhiên hắn phát hiện cô đang ngơ ngác ngồi ở trên giường ngẩn người, một hồi lâu mới quay đầu lại nhìn hắn, mặt mang đầy nước mắt.

” Sao vậy , bảo bối!” Tiêu Thần vội đi tới ngay cả áo khoác cũng không có cởi xuống trực tiếp đem Hạ Toa ôm vào trong ngực.

“Tiêu Thần, chúng ta chia tay đi!” Thấy Tiêu Thần bộ dạng mệt mỏi , Hạ Toa ngừng rơi nước mắt , nghẹn ngào nói qua.

“Tại sao?” Nhìn Hạ Toa khóc như mưa , hắn thật sự không hiểu tại sao, ngày hôm qua vẫn còn vui vẻ không phải sao? Tại sao muốn chia tay? Hắn không chấp nhận, tuyệt đối không tiếp nhận!

“Em không xứng với anh .” Nhìn vẻ mặt lo lắng của Tiêu Thần , Hạ Toa đối với chuyện xảy ra buổi chiều càng cảm thấy tự trách .

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Nhìn Hạ Toa khóc thành ra như vậy, Tiêu Thần trong lòng đột nhiên có một loại cảm giác xấu, nhưng rốt cuộc là cảm giác gì , trong khoảng thời gian ngắn cũng không có đầu mối.

“Em thực sự xin lỗi anh.” Hạ Toa cúi đầu không dám nhìn tới ánh mắt của Tiêu Thần , nhỏ giọng nói.

” Có liên quan tới Tần Lạc đúng không?” Nghe được Hạ Toa nói ra lời này, Tiêu Thần mơ hồ đoán được một ít , nhưng là hắn còn ôm một tia hi vọng, hi vọng nghe được câu trả lời phủ định.

“Vâng, thật xin lỗi, chúng ta chia tay đi!” Hạ Toa xoa xoa nước mắt, gật đầu một cái.

“Tiêu Thần, anh định làm gì?” Nhìn Tiêu Thần không nói một lời lao ra khỏi phòng, Hạ Toa có chút nóng nảy đuổi theo, nhưng đợi cô đuổi tới cửa, Tiêu Thần đã sớm đá cánh cửa rời đi

Ra khỏi nhà, Tiêu Thần liền gọi điện thoại cho Tần Lạc, hẹn hắn ở quán bar của Tần Di gặp mặt.

Tiêu Thần ở bên trong quầy rượu một ly tiếp một ly uống, thấy Tần Lạc đi vào, không nói hai lời, một quyền liền vung tới.

Tần Lạc vuốt vuốt má phải bị đánh , nhìn Tiêu Thần, trong lòng đã biết đại khái, yên lặng ngồi một bên, cũng cầm rượu lên uống.

“Là anh trêu chọc Hạ Toa có đúng hay không?” Nhìn Tần Lạc ngồi đối diện mình , Tiêu Thần nín một bụng hỏa.

“Đúng ” Tần Lạc cũng không phủ nhận, nhìn Tiêu Thần gật đầu một cái.

“Tại sao? Tại sao phải làm như vậy?” Thấy Tần Lạc thừa nhận, Tiêu Thần đứng lên, chỉ vào hắn lớn tiếng chất vấn.

“Tôi vẫn yêu cô ấy .” Tần Lạc nói xong cầm lên một chai rượu từng ngụm từng ngụm uống, hắn biết lý do này rất yếu ớt, nhưng đây là sự thật .

“Tôi sẽ không chia tay với cô ấy , tôi tuyệt đối sẽ không chia tay cô ấy .” Tiêu Thần có chút chán chường nằm ở trên ghế sa lon, la hét. Hắn không tiếp thụ nổi, thật không tiếp thụ nổi, hắn thật vất vả cùng Hạ Toa đi tới hiện tại, tại sao phải xảy ra chuyện như vậy đây?

“Cô ấy muốn chia tay với cậy ?” Nghe Tiêu Thần nói như vậy, Tần Lạc cũng rất giật mình, chỉ là nghĩ lại, điều này cũng đúng với tính cách của cô, cô ấy là người rất cố chấp, cô lựa chọn cùng Tiêu Thần ở chung một chỗ, nhưng lại cùng mình xảy ra quan hệ, trong lòng nhất định rất rối rắm, cho nên mới phải nói lời chia tay.

“Tần Lạc, tôi sẽ không chia tay Hạ Toa , về sau cũng sẽ không rời khỏi cô ấy , sẽ không để cho anh có cơ hội để lợi dụng .” Tiêu Thần uống có chút nhiều, trong mơ mơ màng màng còn la hét.

Nhìn Tiêu Thần, Tần Lạc có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, đem hắn gác trên vai, đưa về nhà.

164. Q.3 - Chương 55: Anh Không Ngốc

Nhìn Tiêu Thần nằm ở trên giường , trong lòng Hạ Toa rất khó chịu, mặc dù nói không biết rốt cuộc là ai đưa hắn trở lại , nhưng khi nhìn cái bóng lưng kia, cô còn là nhận ra được, là Tần Lạc.

“Tôi sẽ không chia tay Hạ Toa , tôi không muốn chia tay Hạ Toa !” Tiêu Thần trong mơ mơ màng màng còn không ngừng lặp lại những lời này.

Nhìn Tiêu Thần đem mình làm cho chật vật như vậy, Hạ Toa thật sự là hối hận , cô thế nào hồ đồ như vậy đây? Cô bây giờ là bạn gái của Tiêu Thần , làm sao có thể lên giường với Tần Lạc đây?

Nhìn Tiêu Thần dần dần ngủ, Hạ Toa ngồi ở trên ghế sa lon suy nghĩ .

Khi mặt trời chiếu vào trong nhà thì Hạ Toa lúc này mới mơ mơ màng màng tỉnh lại, duỗi lưng một cái muốn lật người, kết quả ngã xuống đất, cú ngã này cũng cũng làm cho cô tỉnh ngủ .

Nhìn trên giường đã sớm không có bóng dáng của Tiêu Thần , Hạ Toa thở dài đi ra khỏi phòng.

" Hạ Toa, em dậy rồi à , mới vừa rồi có cái gì rơi xuống đất vậy ?" Tiêu Thần từ phòng bếp đi ra, nhìn Hạ Toa, khẽ mỉm cười hỏi thăm.

"Tiêu Thần." Hạ Toa dụi dụi con mắt, lặng im một hồi lâu mới mở miệng nói, cô cho là Tiêu Thần đã rời đi, dù sao chuyện như vậy đối với đàn ông mà nói thật rất khó tiếp nhận, nhưng.

" Sao vậy ? Còn chưa tỉnh ngủ à?" Tiêu Thần đem đồ ăn mới vừa làm xong bỏ lên trên bàn, đi tới trước mặt Hạ Toa , vuốt vuốt mái tóc cô nhạo báng.

"Em cho là." Hạ Toa ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần, không biết nên nói cái gì cho phải.

"Em cho rằng anh đi phải không ? Em cho rằng anh chấp nhận chia tay vậy sao? Anh mới không có ngu như vậy !" Tiêu Thần nói xong một tay bế Hạ Toa lên, hướng phòng vệ sinh đi tới.

"Đi đâu vậy ?" Hạ Toa có chút buồn bực hỏi thăm.

"Đánh răng, rửa mặt a." Đi tới phòng vệ sinh , Tiêu Thần lúc này mới đem Hạ Toa để xuống, vuốt vuốt gương mặt của cô khẽ cười nói. Về phần chuyện kia phải nói một chút cũng không để ý đó là không thể nào, hắn quả thật rất tức giận nhưng là nghĩ kỹ nếu là mình ở bên cạnh Hạ Toa còn có thể xảy ra chuyện như vậy sao? Nếu không phải là Tần Lạc tìm đến cô chủ động quyến rũ cô, sẽ xảy ra chuyện này sao? Hiển nhiên là sẽ không, nếu như đổi lại là người phụ nữ khác có thể thẳng thắn nói cho hắn biết sao? Hiển nhiên là không, nhất định sẽ che giấu , nhưng Hạ Toa khóc đau lòng như vậy, như vậy tự trách, hắn thế nào còn có thể lại trách cô đây?

"Em không phải là đứa trẻ ba tuổi á..., không cần anh giúp em rửa mặt!" Nhìn Tiêu Thần cầm khăn lông phải giúp mình rửa mặt, Hạ Toa cảm thấy thật , từ chối, ngươi tới ta đi đùa giỡn lại với nhau.

"Hạ Toa , chúng ta đừng chia được tay được chứ?" Dọn dẹp xong bát đũa, Tiêu Thần đi tới bên cạnh Hạ Toa ngồi xuống, lôi kéo tay của cô, thâm tình canh chừng mắt cô khẩn cầu .

"Đối với anh không công bằng." Nhìn Tiêu Thần cứ như vậy ngồi ở bên cạnh mình, cự tuyệt thật rất khó mở miệng, nhưng cô không thể qua cửa ải của chính mình .

" Trong thế giới tình yêu , không có gì có công bằng hay không công bằng , cùng lắm thì về sau chẳng may anh ở bên ngoài có xảy ra chuyện đó thì em cũng tha thứ cho anh một lần là xong ." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa, đùa giỡn nói qua.

"Anh đừng nói linh tinh , em rất nhỏ mọn , nếu anh có chuyện ở bên ngoài, em tuyệt đối không muốn anh nữa ." Nhìn Tiêu Thần thay đổi biện pháp trêu chọc mình , Hạ Toa gật đầu một cái, dạy dỗ.

"Hạ Toa, qua lần này chờ ba mẹ em trở về , chúng ta cùng đi gặp bọn họ được chứ?" Thấy Hạ Toa rốt cuộc đồng ý, Tiêu Thần vì để tránh cho lúng túng, vội vòng vo đề tài.

"Được rồi." Cô cũng thật thật lâu không có thấy ba mẹ của mình rồi, nên tranh thủ đi xem một chút , không biết bọn họ sống thế nào? Có phải vui quá quên mất mình hay không ?.

"Đến lúc đó anh liền trực tiếp gọi là ba mẹ em xem có được hay không." Nghĩ đến qua lần này sẽ phải nhìn thấy cha mẹ của Hạ Toa , Tiêu Thần trong lòng có chút khẩn trương, không biết đến lúc đó xưng hô nhu thế nào , bộ mặt phớt tỉnh hỏi thăm Hạ Toa.

"Anh đáng đánh đòn đây? Ba mẹ!" Hạ Toa nói qua đem gối dựa trên ghế sa lon hướng hắn đập tới, chỉ là trong nội tâm lại là ngọt ngào, có thể có một người quan tâm mình như vậy , thật tốt.

Hết quyển 3

165. Q.4 - Chương 1: Đi Gặp Ba Mẹ Đi

Thời gian trôi qua vô cùng nhanh , đảo mắt đã đến ngày 15, sau khi trải qua một ít sóng gió , Hạ Toa ngay ở trước mặt Tiêu Thần , thủ tiêu tất cả phương thức liên lạc của cô và Tần Lạc , thậm chí đổi cả số điện thoại của mình . Tất cả mọi chuyện Tiêu Thần nhìn ở trong mắt, vui ở trong lòng.

"Hạ Toa , uống hết rồi chúng mình đi gặp ba mẹ của em nhé !" Tiêu Thần nhìn Hạ Toa đang ăn đồ ăn sáng hỏi thăm, cũng không phải nói hắn gấp gáp muốn đi gặp bố mẹ vợ tương lại như vậy. Chỉ là lần này không biết nhà họ Tần rốt cuộc là hát tuồng nào, thế nhưng lại tổ chức tiệc cưới ở đây.

Nhà họ Tần và Trầm kết thân tất nhiên sẽ khiến cho truyền thông chú ý, hơn nữa thời gian trước Hạ Toa cũng có dính dáng vào, nếu như còn ở lại đây , chỉ sợ không có thể sống yên ổn những ngày này, chẳng bằng sớm tránh xa .

"Anh không cần đi đám cưới Tần Lạc sao?" Hạ Toa ngẩng đầu nhìn Tiêu Thần, loại tiệc cưới kiểu này nói khó nghe chút chính là bữa tiệc gặp mặt của giới thượng lưu , mà Tiêu Thần cũng là một thành viên trong những gia tộc này , thật có thể không đi sao?

"Nhà họ Tiêu cũng không phải là chỉ có một mình anh , anh không đi cũng sẽ không sao cả , không có việc gì." Tiêu Thần bĩu môi, trong lòng rất rõ ràng, không đi thì kiểu gì cũng bị ba hắn chửi mắng một trận khẳng định không thoát được nhưng mà để cho hắn đem Hạ Toa một người để ở nhà, hắn là không yên lòng , huống chi hắn cũng không nguyện ý để Hạ Toa khó chịu.

"Cứ từ từ đã anh , cho dù muốn đi cũng không cần gấp gáp như vậy." Hạ Toa hướng về phía Tiêu Thần cười nhạt, cũng không có lập tức quyết định, Tiêu Thần làm như thế nguyên nhân cô tự nhiên đã biết đến, nhưng là cô không thể bởi vì chính mình làm khó đến Tiêu Thần. Mặc dù hắn nói hời hợt có đi hay không cũng không quan hệ, nhưng thật sẽ không sao sao? Huống chi mấy ngày trước gây ra một số chuyện như vậy , chỉ sợ ba của hắn lại càng không chào đón cô thôi.

Tiêu Thần còn muốn mở miệng nói gì , điện thoại bàn vẫn treo trên tường để làm vật trang trí thế nhưng vang lên, Hạ Toa chần chờ nhìn một chút, đi tới nghe.

" A lô."

"Hạ Toa, mẹ đây, con vẫn khỏe chứ? Ba mẹ đã về, ba con rất bận, không đi được, tuần sau con có thể về nhà được không?"

"Vâng, tuần sau con về ."

"Ừ, mẹ chờ , mẹ cúp máy đây." Nghe đầu điện thoại bên kia truyền đến tiếng tút dài , Hạ Toa trong lòng có một loại dự cảm xấu, thường ngày mẹ cô gọi điện thoại tới lần nào không phải nói một hai giờ đồng hồ , thế nào hôm nay khác thường như vậy?

"Điện thoại của ai vậy ?" Nhìn Hạ Toa có chút sững sờ cầm điện thoại, Tiêu Thần có chút bận tâm hỏi thăm. "Của mẹ em, bảo em tuần sau về nhà ." Thấy bộ dạng Tiêu Thần , Hạ Toa cúp điện thoại, nhàn nhạt nói qua. "Anh cũng đi." Tiêu Thần mới vừa rồi còn đang suy nghĩ nên nói như thế nào để Hạ Toa rời đi, lần này một cú điện thoại, vấn đề của hắn cũng được giải quyết.

"Vâng , chỉ là tuần sau không đi làm thật sự là không có vấn đề gì chứ ? Chuyến đi này em đoán mất khoảng một tuần lễ." Kể từ ngày vào công ty Tiêu Thần làm , cô thật sự là lười đi trông thấy , ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới .

"Không có việc gì, tuần này anh sẽ sắp xếp công việc , nếu thật sự rất bận, có thể mở cuộc họp video ." Tiêu Thần vỗ vỗ bả vai Hạ Toa an ủi, bây giờ mặc dù hắn không có ở cùng Hạ Toa nhưng là mỗi một ngày chủ nhật bọn họ đều ở đây cùng nhau, so với trước đây bây giờ mối quan hệ giữa hai người đã thân mật hơn rất nhiều, về phần chuyện kia, hai người rất ăn ý ai cũng sẽ không nói.

“Đi thôi, chúng ta nên đi làm, mỗi thứ hai đầu tuần đều đi làm muộn , thật sự rất ngại.” Hạ Toa đi tới giá treo quần áo lấy áo khoác, đưa tới. Kể từ sau khi phòng trọ bị người ta tới lục lọi thì Hạ Toa liền quyết định không có thuê ở đó nữa , điều này cũng thành nơi ở của hai người ngày chủ nhật . Mặc dù so sánh không hơn biệt thự của Tiêu Thần , nhưng là như vậy còn có mùi vị của nhà .

“Ừ, , em quàng khăn vào .” Tiêu Thần mặc vào áo khoác, từ trên giá cầm lên một cái khăn quàng cổ, rộng lùng thùng vây ở trên cổ của cô. “Ai u, hôm nay em đã quấn khăn lụa á…, anh xem.” Hạ Toa một tay gạt khăn quàng cổ, đem khóa áo khoác kéo kéo xuống dưới , trên cổ lộ ra một cái khăn lụa màu sáng . ” Đẹp , đi làm thôi .” Tiêu Thần mở cửa, hướng về phía Hạ Toa làm tư thế xin mời.

166. Q.4 - Chương 2: Cầm Tiền Của Cô Rồi Cút Đi

Thành phố F , một căn nhà bình thường , trước cửa dừng một chiếc xe sang không hợp hoàn cảnh , trong phòng khách , một người phụ nữ ăn mặc sang trọng mười phần ngồi ngay ngắn ở trên ghế sa lon, than thở . Người này không phải là ai khác, chính là mẹ của Tần Lạc tên là Từ Thu Cầm, mà chủ nhà này cũng không phải là ai khác, chính là mẹ của Hạ Toa tên Cố Xuân Mai.

“Xuân Mai à? Cậu đừng nhìn tôi hiện tại ăn mặc đẹp đẽ, có người phục vụ mà tưởng sung sướng , tôi sống cũng không tốt đâu.” Từ Thu Cầm nghiêng người nhìn Cố Xuân Mai ngồi ở bên cạnh mình tố khổ.

“Làm sao vậy ?” Nghe Từ Thu Cầm vừa nói như thế, Cố Xuân Mai mặt lo lắng hỏi thăm, cô và Từ Thu Cầm từ nhỏ liền quen biết, quan hệ giữa hai người cũng không tệ, đã từng nói với nhau , về sau nếu là có con , hai người bọn họ sẽ làm thông gia.

“Cậu biết là tôi rất thích Hạ Toa nhưng là chuyện kết hôn của Tần Lạc không phải là tôi có thể quyết định, cho nên lần này tôi tới là khẩn cầu cậu , hãy bảo Hạ Toa rời khỏi Tần Lạc đi .” Từ Thu Cầm có chút kích động lôi kéo tay Cố Xuân Mai khẩn cầu .

“Tôi mặc dù không ở thành phố S nhưng là chuyện của Hạ Toa và Tần Lạc tôi cũng biết một chút, cậu yên tâm, ngày hôm qua tôi đã gọi điện bảo nó tuần sau trở lại, tôi sẽ khuyên nó .” Thấy Từ Thu Cầm từ xa chạy tới năn nỉ mình, Cố Xuân Mai trong lòng mặc dù rất tức giận, nhưng là nghĩ tới tình cảm giữa hai người đã có nhiều năm như vậy , tâm tình cũng chầm chậm hòa hoãn xuống .

“Xuân Mai, tôi biết đối với Hạ Toa không công bằng, tôi cũng biết Tần Lạc là thật lòng thích Hạ Toa, nhưng là có đôi khi, có một số việc thật không phải là chúng ta có thể quyết định, chẳng lẽ cậu nguyện ý để Hạ Toa chịu khổ giống tôi sao?” Thấy Cố Xuân Mai không có bất kỳ phản bác gì đã trực tiếp đồng ý, Từ Thu Cầm ở trong lòng cũng cảm thấy không phải , từ lập trường của cô, cô rất hi vọng Tần Lạc và Hạ Toa có thể đến với nhau , nhưng cô có thể làm chủ sao? Ông cụ một tiếng ra lệnh, cô liền từ ngàn dặm xa xôi chạy tới thành phố F .

“Đừng nhiều lời, tôi sẽ không để cho Hạ Toa dây dưa Tần Lạc .” Đối với Từ Thu Cầm giải thích, Cố Xuân Mai có chút chán ghét.

“Tôi biết tôi có nói gì cũng không thay đổi được , tôi cũng biết kể từ khi công ty đóng cửa , Trường Thiên vẫn đi làm cho người khác , cũng rất khổ cực, chỗ này có chút tiền, cậu cầm lấy đi , có thể trang trải chút ít .” Từ Thu Cầm nói xong từ trong túi xách lấy ra một phong thư đưa tới.

“Cám ơn, không cần.” Cố Xuân Mai liếc mắt nhìn phong thư, cũng không có nhận, mà là đem phong thư đưa trở về. Mặc dù bọn họ hiện tại sống cũng không có tốt như trước kia , nhưng là cô không thể lấy số tiền kia, nếu như lấy tiền, vậy Hạ Toa coi là cái gì?

“Tôi không có ý tứ gì khác, số tiền này coi như cậu không cần vậy hãy giữ lại làm của hồi môn cho Hạ Toa cũng tốt.” Thấy Cố Xuân Mai đem tiền trả lại, Từ Thu Cầm vội giải thích, chỉ là cô không giải thích còn đỡ, giải thích xong cũng hoàn toàn chọc giận Cố Xuân Mai.

"Lời này mà cậu cũng nói được , coi như thật muốn bồi thường, đó cũng là chuyện giữa Hạ Toa và Tần Lạc , cậu dính vào làm cái gì? Có bản lĩnh cậu đem tiền đưa cho Hạ Toa ấy, cậu xem nó có muốn hay không , làm của hồi môn, làm sao mà cậu không biết xấu hổ nói ra khỏi miệng, nhà chúng tôi có nghèo, cũng không cần tiền như vậy ,tôi thật sự là bị mù mắt , thế nhưng để cho nó và Tần Lạc đến với nhau , sớm biết có kết quả như ngày hôm nay , có chết tôi cũng sẽ không để cho hai đứa nó yêu nhau ." Cố Xuân Mai nhìn Từ Thu Cầm, lớn tiếng khiển trách, coi con gái cô là cái gì? Hàng hóa sao? Cản trở thì cho ít tiền liền đuổi sao?

"Xuân Mai, cậu không cần tức giận như vậy, tôi không phải ý đó, thật không phải là." Nhìn Cố Xuân Mai nổi giận , Từ Thu Cầm trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nói cái gì cho phải, khi ông cụ cho cô tấm chi phiếu này , dặn dò cô nhất định phải làm cho bọn họ cầm lấy . Cô cũng không nghĩ nhiều, cũng liền theo lời ông cụ. Không nghĩ tới, thế nhưng lại như vậy.

"Cậu cút khỏi nhà ngay , tôi không muốn nhìn thấy cậu ." Cố Xuân Mai chỉ vào cửa , hướng về phía Từ Thu Cầm la hét, cô không nghĩ tới chị em bạn tốt của mình, thế nhưng lại nhục nhã cô như vậy . Có lẽ cô không phải cố ý , nhưng là tổn thương đã tạo thành, tối thiểu hiện tại cô không muốn thấy cô ấy .

167. Q.4 - Chương 3: Mje Chồng Tới Thăm

Ra khỏi nhà của Cố Xuân Mai , Từ Thu Cầm cũng không có ở thành phố F nữa mà là trực tiếp mua vé máy bay trở về thành phố S . Dù sao hôn lễ của Tần Lạc và Thẩm Thu Linh sắp tới, cô là mẹ chồng tự nhiên muốn đi hỗ trợ chuẩn bị một chút.

Nhìn mây trắng bay ngoài cửa sổ , Từ Thu Cầm mở phong thư ra nhìn một chút, đây là một tờ chi phiếu sáu trăm vạn , không khỏi cười khổ một cái, nếu là chi này phiếu đưa trả về cho ông cụ, sợ rằng đổi lấy là một trận nổi giận . Cô vốn là không được gia đình này chào đón , nếu là chuyện này làm không được , như vậy chỉ sợ sau này ở nhà họ Tần địa vị sẽ càng thêm hèn mọn thôi . Từ Thu Cầm suy đi nghĩ lại một phen , vẫn là đem phong thư thả lại vào trong túi sách.

"Phu nhân, có muốn báo cậu chủ tới đón hay không ?" Máy bay hạ cánh, Ngô Duyệt hỏi thăm Từ Thu Cầm.

"Không cần, tôi muốn đi công ty của nó xem một chút, khách sạn đã đặt rồi chứ?" Từ Thu Cầm liếc mắt nhìn Ngô Duyệt ở bên cạnh , có chút không vui, nhưng là cũng không tiện nói thêm cái gì, dù sao người nọ là ông cụ đưa cho cô .

"Vâng, xong rồi." Ngô Duyệt gật đầu một cái, kéo hành lý, đi ra phía ngoài

"Phu nhân, cậu chủ quản lý công ty rất tốt đấy ?" Ngô Duyệt một bước vào tòa nhà Sky , có chút hưng phấn nói. Cô ở nhà họ Tần cũng có ba mươi năm, thế nhưng vẫn là lần đầu tiên ra ngoài.

"Ừ, cũng không tệ lắm." Từ Thu Cầm nhìn bố trí chung quanh , cũng vừa ý gật đầu.

Thẩm Thu Linh vừa đi vào đại sảnh, liền thấy Từ Thu Cầm đứng ở một bên chờ thang máy , vội bước nhanh chạy tới, thời gian gần đây quan hệ của cô và Tần Lạc đã tốt hơn nhiều so với trước kia, còn nửa tháng nữa sẽ phải kết hôn. Cho nên mấy ngày nay cô mỗi ngày đều sẽ đến công ty bàn bạc những chi tiết của hôn lễ với Tần Lạc .

"Mẹ, mẹ vừa tới à ?." Thẩm Thu Linh chủ động kéo tay Từ Thu Cầm , ngọt ngào gọi.

"Cô Thu Linh càng ngày càng đẹp." Ngô Duyệt nhìn Thẩm Thu Linh khen ngợi.

"Mẹ, chị Ngô , đi đường vất vả ." Bị Ngô Duyệt vừa nói như thế, Thẩm Thu Linh có chút ngượng ngùng, chuyển đổi đề tài.

"Còn có thể, con và Tần Lạc vẫn khỏe chứ?" Tiến vào thang máy, Từ Thu Cầm nhìn Thẩm Thu Linh có chút bận tâm hỏi thăm, con trai của mình cô vẫn là rất rõ ràng. Nếu là nhận thức đúng một chuyện, một người, sẽ không dễ dàng thay đổi. Mặc dù hắn thỏa hiệp, đồng ý kết hôn với Thẩm Thu Linh , nhưng là cô biết trong lòng của hắn cũng không hơn gì.

"Cũng không tệ lắm, mẹ không cần lo lắng." Thẩm Thu Linh khẽ cười cười, an ủi Từ Thu Cầm.

“Cô Thu Linh xinh đẹp như vậy, cậu chủ làm sao mà không thích đây?” Ngô Duyệt nhìn Thẩm Thu Linh lòng tràn đầy vui mừng, những tin đồn kia cô cũng nghe được, nhưng là cô cũng không có cảm thấy có vấn đề gì, ở nhà họ Tần nhiều năm như vậy, rất nhiều chuyện thấy cũng nhiều, đàn ông lăng nhăng là rất bình thường , huống chi Tần Lạc là người ưu tú, nếu là không có phụ nữ thích đó mới là chuyện kỳ quái đấy.

“Ừ, nói không sai, Thu Linh và Tần Lạc nhất định sẽ hạnh phúc.” Từ Thu Cầm nhìn Ngô Duyệt đứng bên cạnh mình, tán đồng nói qua.

“Mẹ, chị Ngô con dẫn mọi người đi dạo quanh công ty , Tần Lạc hiện tại đang họp .” Ba người đi ra thang máy, Thẩm Thu Linh giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một chút, hướng về phía hai người nói.

“Chúng ta không muốn đi , đi tới phòng làm việc của nó chờ là được , đoạn đường này cũng thật mệt mỏi rồi.” Đi ở trong hành lang , xuyên thấu qua cửa kính có thể nhìn tất cả mọi người đang nghiêm túc làm việc, Từ Thu Cầm nghĩ rồi nói ra.

“Vâng, là con nghĩ không chu đáo, mẹ, chị Ngô , đi theo con .” Thẩm Thu Linh cũng không có bởi vì ý kiến của mình bị khiển trách mà không vui, vẫn mỉm cười nói.

“Làm sao mà thư ký cũng không có?” Nhìn bàn làm việc trống không , Ngô Duyệt có chút không hiểu lầm bầm một câu.

“Thư ký đi theo Tần Lạc đi họp á.” Thẩm Thu Linh khẽ cười một tiếng giải thích.

“Bố trí cũng không tệ lắm.” Từ Thu Cầm đi tới bên cửa sổ, ngắm nhìn phong cảnh nơi xa , mở miệng khen ngợi.

“Vâng , không tệ, ghế sa lon cũng không có kém với trong nhà .” Ngô Duyệt đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, nói.

“Mời mẹ và chị Ngô uống trà.” Thẩm Thu Linh đi tới một bên, tự mình rót trà cho hai người , để vào trên bàn , nói.

“Những chuyện này nên để tôi làm .” Ngô Duyệt ngoài miệng mặc dù nói như vậy, cũng không có đứng lên, cầm lên một ly uống.

168. Q.4 - Chương 4: Mẹ Con Tâm Sự

Còn chưa đi đến phòng làm việc của mình , Tần Lạc liền nghe đến bên trong truyền đến từng đợt tiếng cười, không khỏi có chút buồn bực, đi lên trước đẩy ra cửa phòng làm việc, lại phát hiện mẹ của mình thế nhưng ngồi ở trên ghế sa lon cùng Thẩm Thu Linh cười nói.

“Mẹ, sao mẹ lại tới đây?” Tần Lạc đem tài liệu cầm trong tay bỏ lên trên bàn, đi tới bên cạnh Từ Thu Cầm ngồi xuống.

“Mẹ đến xem hôn lễ của các con chuẩn bị thế nào.” Từ Thu Cầm đưa tay sờ sờ gò má của Tần Lạc , cười nhạt.

“Chị Ngô , đặt khách sạn ở chỗ nào?” Tần Lạc nhìn Ngô Duyệt ngồi ở trên ghế sa lon hỏi thăm.

” Ở gần công ty ,” Nghe được Tần Lạc hỏi cô, Ngô Duyệt vội mở miệng đáp trả.

“Thu Linh, anh có chuyện muốn nói với mẹ , em mang chị Ngô đi dạo nhé .” Tần Lạc nhìn Thẩm Thu Linh nói.

“Vâng , lát nữa em chọn nhà hàng , đến lúc đó anh đưa mẹ đi nhé .” Thẩm Thu Linh tự nhiên sẽ không cự tuyệt Tần Lạc thỉnh cầu, đi tới trước mặt Ngô Duyệt , suy nghĩ một chút lại quay đầu nhìn Tần Lạc nói.

“Ừ.” Tần Lạc gật đầu một cái, đem hai người đưa ra khỏi phòng làm việc, từ bên trong khóa trái cửa.

Nhìn dáng vẻ thận trọng của Tần Lạc , trong lòng mơ hồ đã đoán được có thể là về chuyện của Hạ Toa, chỉ là Từ Thu Cầm không có hỏi nhiều, ngồi ở trên ghế sa lon, chờ đợi Tần Lạc chủ động mở miệng.

“Mẹ, chúng ta đi vào trong phòng nghỉ ngơi .” Tần Lạc xoay người đi tới bên sofa, đối với mẹ mình dịu dàng nói

Nhìn mẹ mình ngồi ở bên cửa sổ , Tần Lạc từ trong tủ lạnh lấy ra một bình nước, mở ra uống một hớp nói, “Mẹ, chuyện của con và Hạ Toa mẹ biết chứ?”

“Ừ, biết, hai đứa chia tay, nó và Tiêu Thần ở cùng một chỗ.” Từ Thu Cầm thở dài, cô như thế nào lại không hiểu con trai của mình đây? Thế nhưng chuyện đó cô cũng không can thiệp, cũng không có quyền lợi can thiệp.

“Mẹ, ở trước mặt con mẹ phải nói rõ như vậy sao? Mặc kệ cô ấy ở chung với ai , người mà con yêu nhất vĩnh viễn đều là cô ấy .” Nhìn dáng vẻ lạnh nhạt của mẹ mình , Tần Lạc có chút không vui, thở phì phò nói qua.

“Sao mẹ lại không biết ? Nếu như con thật lòng yêu nó thì nên rời xa nó đi, tính khí của ông nội con thì con cũng biết đó, chẳng may ông ấy tức giận, không phải là con hại Hạ Toa sao?” Từ Thu Cầm thở dài, bất đắc dĩ nói , ban đầu nếu không phải mình sinh con trai , chỉ sợ sớm đã bị chết rồi.

“Con hiểu rồi , cho nên về sau chỉ cần cô ấy hạnh phúc, vui vẻ là tốt rồi, con không quan trọng.” Nghĩ tới Hạ Toa, tim của hắn liền đặc biệt đau , cô ấy là người phụ nữ mà hắn thích, thế nhưng hắn lại không thể không buông tha, không thể không rời đi.

“Đứa nhỏ ngốc, con còn trẻ, mẹ biết con không thích Thu Linh, nhưng là không có nghĩa là về sau không gặp được người con thích , con cũng muốn tranh thủ hạnh phúc của mình chứ .” Từ Thu Cầm từ trên ghế salon đứng lên, đi tới trước mặt Tần Lạc , vỗ vỗ bờ vai của hắn.

“Không có cô ấy , con như thế nào lại hạnh phúc đây ?” Tần Lạc cười khổ một cái, thật thà nhìn ngoài cửa sổ.

“Mẹ biết con vô cùng khổ cực, cũng biết con đồng ý cưới Thẩm Thu Linh là vì gia tộc, con đã lựa chọn con đường này, như vậy thì phải dũng cảm đi tiếp , thế giới này không phải không có người nào liền sống không nổi, con và Thẩm Thu Linh về sau sẽ như thế nào, ai cũng khó mà nói. Chỉ cần con khiến nhà họ Tần lần nữa đi lên huy hoàng, con mới có cùng nhà họ Thẩm nói điều kiện lợi thế, đến lúc đó cho dù con nghĩ ly hôn, đó cũng không phải là việc không thể .” Nhìn Tần Lạc ý chí có chút sa sút, Từ Thu Cầm kiên nhẫn phân tích thế cục trước mắt , động viên Tần Lạc .

“Mẹ, cám ơn mẹ , con biết làm thế nào rồi.” Nghe mẹ mình nói như vậy, cho nên mới tự giận mình , nhưng mới vừa rồi mẹ hắn nói cũng không sai, hắn chỉ có thể làm ình ngày càng lớn mạnh, không cần dựa vào bất luận kẻ nào , đến lúc đó chỉ cần Hạ Toa không có kết hôn, hắn vẫn còn có cơ hội không phải vậy sao.

169. Q.4 - Chương 5: Đi Gặp Mẹ Vợ Tương Lai

Đi ở trên đường thành phố F , nhìn người đến người đi , Tiêu Thần nắm tay Hạ Toa thật chặt, sợ chính mình không cẩn thận sẽ lạc mất Hạ Toa . Thành phố xa lạ, để cho hắn cảm thấy lo lắng.

“Hạ Toa, em thật sự không đi sai đường sao?” Tiêu Thần có chút bận tâm hỏi thăm Hạ Toa.

“Hình như thật sự đi nhầm.” Hạ Toa nhìn trái nhìn phải, có chút như đưa đám nhìn Tiêu Thần nói.

“Không phải mẹ em nói có người tới đón chúng ta sao? Em gọi điện thoại hỏi một câu đi .” Tiêu Thần thở dài, dắt Hạ Toa đi tới ven đường, an ủi.

“À.” Hạ Toa từ trong túi lấy điện thoại di động ra, móc ra vừa nhìn, không khỏi hướng Tiêu Thần le lưỡi một cái, cô xuống máy bay sau quên mở điện thoại di động.

“Ba em kêu chúng mình đi taxi về, đây là địa chỉ.” Hạ Toa cầm điện thoại di động đưa tới trước mặt Tiêu Thần nói đến.

“Được rồi , đi thôi.” Tiêu Thần liếc mắt nhìn địa chỉ, gật đầu một cái, đi tới bên lề đường, giơ tay vẫy xe

“Nhà này đây.” Tài xế dừng xe, chỉ vào một ngôi nhà nói.

“Cám ơn ” Tiêu Thần gật đầu một cái, trả tiền, mở cửa xe xuống xe, sau khi mở cốp xe, lấy ra một đống đồ mà mình mua , cùng Hạ Toa cùng nhau mang vào.

“Mua nhiều như vậy làm cái gì? Hai người bọn họ không ăn nhiều đâu .” Hạ Toa nhìn đống thuốc bổ có chút không vui nhìn Tiêu Thần.

“Quà nhiều thì người không trách.” Đối mặt Hạ Toa trách cứ, Tiêu Thần cũng không thèm để ý, hì hì cười một tiếng.

“Hạ Toa, sao mà trễ như vậy mới về ? Đây là?” Nghe được tiếng chó sủa, Cố Xuân Mai vội chạy ra, mở cửa sắt ra, nhìn Tiêu Thần bên cạnh Hạ Toa hỏi thăm.

“Bạn trai con , Tiêu Thần.” Hạ Toa đem mấy thứ hướng trong lòng Cố Xuân Mai đưa tới , lại từ trong tay Tiêu Thần cầm lấy mấy thứ, hướng trong nhà đi vào.

“Chào bác.” Nhìn Hạ Toa hướng trong nhà đi tới, Tiêu Thần có chút xấu hổ nhìn Cố Xuân Mai nói.

“Ừ, chào cháu, vào nhà ngồi đi .” Cố Xuân Mai dò xét Tiêu Thần một cách cẩn thận , trong lòng vẫn là rất hài lòng , vốn còn lo lắng không biết nên nói chuyện về Tần Lạc như thế nào với Hạ Toa , thấy Tiêu Thần xong , suy nghĩ một chút cũng không có ý định nói.

“Mẹ, ba con đâu?” Ở bên trong phòng quay một vòng, không nhìn thấy ba của mình, Hạ Toa đi tới cửa, hỏi thăm .

“Ba con làm thêm giờ, buổi tối mới về .” Cố Xuân Mai nhìn Hạ Toa, cười nói.

“Ai, Tiêu Thần mua hai chai rượu ngon, buổi tối ba có thể uống một ly rồi.” Hạ Toa đi tới bên cạnh Tiêu Thần , cầm lấy trên tay hắn hai chai rượu Mao Đài thượng hạng, cười tủm tỉm mà nói .

“Hai đứa cũng vậy, tới thì tới, cần gì mua nhiều đồ như vậy.” Nhìn đống đồ trên bàn , Cố Xuân Mai có chút trách cứ nhìn Hạ Toa.

“Tiêu Thần mua, còn có lần trước mẹ nói thích cái khăn quàng cổ đó, anh ấy cũng mua ẹ.” Hạ Toa giống như hiến vật quý từ một đống vật phẩm tìm ra cái khăn quàng cổ đưa tới trước mặt Cố Xuân Mai .

“Cám ơn cháu, về sau tới thì tới, không cần khách sáo như thế.” Cố Xuân Mai nhận lấy khăn quàng cổ, có chút cảm động nhìn Tiêu Thần, chiếc khăn quàng cổ này cô thích đã nhiều năm rồi, nhưng cảm giác quá đắt, không nỡ mua, không nghĩ tới năm nay có người đưa cho.

“Bác gái, bác thích là tốt rồi , tiền kiếm được chính là để tiêu xài mà .” Thấy Cố Xuân Mai dáng vẻ vui mừng, trái tim lơ lửng của Tiêu Thần buông xuống một nửa, buổi tối nếu có thể được lòng ba của Hạ Toa nữa, vậy thì quá hạnh phúc.

“Cám ơn cháu , hai đứa vào trong nhà nghỉ một lát đi, mẹ đi mua thức ăn .” Cố Xuân Mai không đợi hai người nói gì, liền từ một bên cầm lên ví tiền của mình , vác lấy một cái rổ đi ra ngoài.

“Mẹ em lúc nào biết mua thức ăn á!” Nhìn mẹ mình cắp một cái rổ đi ra cửa , Hạ Toa đứng ở cửa nhà lẩm bẩm.

“Mẹ em là người tốt .” Tiêu Thần cũng không có nghe được Hạ Toa lầm bầm chẳng qua là cảm thấy Cố Xuân Mai rất dễ gần .

170. Q.4 - Chương 6: Tâm Tình Rối Rắm

Cố Xuân Mai vừa đi ra ngoài liền đi nửa ngày, cho đến lúc trời xẩm tối , lúc này mới vác rổ cùng với ba Hạ Toa cùng đi vào cửa. Hạ Toa đã sớm lười biếng nằm ở trên ghế sa lon ngủ thiếp đi, Tiêu Thần nghe được giọng nói vội ra đón.

“Chào bác trai.”

“Cháu là Tiêu Thần, Hạ Toa đâu?” Hạ Trường Thiên liếc mắt nhìn Tiêu Thần nhàn nhạt hỏi thăm.

“Cô ấy ngủ thiếp đi.” Cảm giác Hạ Trường Thiên cũng không phải là thích hắn, Tiêu Thần có chút bận tâm, nhưng như cũ mỉm cười mà lễ phép đáp trả.

“Cậu biết làm đồ ăn không ? Đến giúp tôi một tay .” Hạ Trường Thiên thở dài, nhìn Tiêu Thần hỏi thăm.

Tiêu Thần gật đầu một cái, nhận lấy rổ trong tay Cố Xuân Mai , đi theo sau lưng Hạ Trường Thiên , đi tới phòng bếp .

“Cậu có biết tại sao mẹ Hạ Toa mua thức ăn hiện tại mới về không ?” Hạ Trường Thiên mở vòi sen rửa tay , quay đầu hỏi thăm Tiêu Thần.

“Cháu không rõ ràng lắm.” Tiêu Thần đem đồ ăn trong rổ lấy ra, để vào một bên, nhìn Hạ Trường Thiên không hiểu nói qua.

“Đó là bởi vì bà ấy căn bản không biết mua thức ăn , đây đều là tôi về mua .” Hạ Trường Thiên nói qua cười lên ha hả.

“Giống như Hạ Toa .” Tiêu Thần theo bản năng nói một câu.

“A, bình thường đều là cậu nấu cơm sao?” Nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, ấn tượng của Hạ Trường Thiên đối với Tiêu Thần hơi khá hơn một chút, trước kia ở nhà hắn cũng không nỡ để Hạ Toa làm , có lúc suy nghĩ một mình cô ở thành phố S vô cùng lo lắng, bây giờ nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, hắn cũng yên lòng, tối thiểu con gái bảo bối của hắn có người cưng chiều .

“Vâng ,cháu quen rồi , nhìn cô ấy nấu cơm mệt sợ, không bằng tự cháu làm.” Tiêu Thần vừa cắt rau dưa, vừa nói, nói đến chuyện của Hạ Toa , Tiêu Thần ngược lại tuyệt không cảm thấy khẩn trương.

“Nó nấu mỳ ăn liền bác còn nhìn không thuận mắt.” Hạ Trường Thiên đổ một chút dầu vào trong chảo, cầm đồ ăn đã làm sẵn , cho vào trong chảo.

“Tạm được thôi .” Tiêu Thần đem rau củ cắt tốt rửa một chút, để vào một bên, nhàn nhạt nói qua.

“Em muốn ăn cà chua .” Nghe được phòng bếp truyền ra mùi thức ăn , Hạ Toa theo thanh âm đi tới cửa phòng bếp, thấy Tiêu Thần đang cắt cà chua, nhếch miệng cười, nói.

“Em ở đó chờ một chút, anh rửa cho em một trái . Phòng bếp khói dầu nhiều , đối với da không tốt.” Tiêu Thần bỏ dao trong tay ra , lựa ra một quả cà chua , rửa một chút, đưa đến trong tay Hạ Toa .

“Rất ngọt, canh trứng cà chua sao?” Hạ Toa cầm quả cà chua cắn một cái, hỏi thăm Tiêu Thần.

“Ừ, có lẽ vậy, em đi xem ti vi đi, chờ một lát là có thể ăn.” Nhìn gương mặt thỏa mãn của Hạ Toa , Tiêu Thần ở bên trong lòng cũng là tràn đầy hạnh phúc, thấy Hạ Toa xoay người rời đi, lúc này mới xoay người trở lại tiếp tục làm chuyện của mình.

“Tôi là tàng hình sao? Con bé này thậm chí ngay cả hỏi một tiếng đều không hỏi tôi .” Hạ Trường Thiên xoay người, nhìn Tiêu Thần thở phì phò hỏi.

“Bác trai , Hạ Toa vẫn chưa tỉnh ngủ , cháu nghĩ cô ấy không phải cố ý.” Tiêu Thần không nghĩ tới Hạ Trường Thiên sẽ so đo như vậy, chỉ có thể giúp đỡ Hạ Toa che giấu.

“Cháu đấy,đừng quá chiều nó.” Hạ Trường Thiên nhìn Tiêu Thần thở dài, bất đắc dĩ nói.

“Cháu quen rồi .” Tiêu Thần có chút im lặng nhìn Hạ Trường Thiên, nhỏ giọng nói qua.

“Tốt lắm, còn có món ăn cháu làm đi, bác đi ra ngoài hút điếu thuốc.” Hạ Trường Thiên vỗ vỗ bả vai Tiêu Thần, hướng phòng bếp đi ra ngoài.

Tiêu Thần gật đầu một cái, nhận lấy nhiệm vụ nấu cơm .

Hạ Trường Thiên đi tới trong vườn, đứng ở góc tường , hút thuốc, trong lòng rất cảm khái, Tiêu Thần đối với Hạ Toa rất tốt, hắn hoàn toàn nhìn ra, nhưng là nghĩ tới con gái mình nuôi nhiều năm như vậy sẽ phải giao cho người khác . Trong lòng hắn cũng có chút đố kỵ, thật ra thì hắn cũng thay Hạ Toa vui mừng, tối thiểu Tiêu Thần sẽ không để ý cô cái gì cũng không biết, coi cô như bảo bối mà cưng chiều, nhưng ai.

171. Q.4 - Chương 7: Quý Trọng Người Trước Mắt

Kể từ khi Từ Thu Cầm tới tìm Cố Xuân Mai sau, tình cảm của Cố Xuân Mai đối với Tần Lạc vô cùng phai nhạt. Hôm nay thấy Tiêu Thần, dĩ nhiên là càng xem càng vui mừng, một bữa cơm xuống, nụ cười cũng không rời khỏi mặt của cô.

Nhìn Tiêu Thần cùng mình uống rượu , nhìn hắn đối với mình tôn trọng , Hạ Trường Thiên trong lòng một ít vướng mắc cũng ở bữa cơm này hóa giải , đối với hắn cũng thấy vừa mắt .

Nhìn Hạ Trường Thiên tự tay rót rượu ình, điều này làm cho Tiêu Thần có chút hết sức lo sợ, lập tức đứng lên, nhận lấy chai rượu, thay mình cùng Hạ Trường Thiên rót đầy vào.

"Tiêu Thần , một lát nữa theo bác ra ngoài đi dạo nhé ?" Hạ Trường Thiên cầm ly rượu lên nhấp một hớp, hỏi thăm.

"Vâng , bác trai ." Tiêu Thần gật đầu một cái, đồng ý, mặc dù không biết Hạ Trường Thiên muốn cùng hắn nói gì, nhưng đã đến lúc mấu chốt , hắn tự nhiên là không thể cự tuyệt.

"Trời lạnh thế này hai người còn đi ra ngoài , trời đã tối rồi, đừng đi, có chuyện thì đi phòng làm việc mà noí ." Cố Xuân Mai liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, có chút trách cứ nhìn Hạ Trường Thiên nói.

"Ba, trời tối, có chuyện gì hay là ở nhà nói đi." Nghe ngoài cửa sổ truyền đến từng hồi tiếng gió rít, Hạ Toa cũng có chút lo lắng khuyên giải .

"Lo lắng tôi ăn nó sao?" Hạ Trường Thiên có chút ghen ghét nhìn Hạ Toa.

"Không phải , anh ấy da dầy thịt đương nhiên không sao, con đau lòng ba á." Hạ Toa liếc mắt nhìn Tiêu Thần, nũng nịu nói qua.

"Được, vậy thì nghe mọi người ." Hạ Trường Thiên nhìn ngoài cửa sổ, quả thật trời đã đen kịt, cũng thật không thích hợp đi ra ngoài

Cố Xuân Mai có chút không vui liếc mắt nhìn Hạ Trường Thiên vẫn còn uống rượu , đi vào phòng bếp, hướng về phía Hạ Toa lẩm bẩm.

"Ba con không biết muốn nói gì với Tiêu Thần , mẹ xem Tiêu Thần là người tốt, con đừng cô phụ người ta." Cố Xuân Mai vừa rửa trái cây vừa dặn dò Hạ Toa đang pha trà .

"Không có chuyện gì,mẹ yên tâm đi, Tiêu Thần đối với con rất tốt, con sẽ quý trọng." Hạ Toa gật đầu một cái khẽ cười cười.

"Mẹ mang trái cây lên trước, con pha trà nhé." Cố Xuân Mai nhìn Hạ Toa nhắc nhở.

"Cạch" khi Hạ Toa đem nước sôi đổ vào trong ly thủy tinh thì cạch một tiếng, ly thủy tinh vỡ , mảnh thủy tinh rơi đầy đất.

"Không có sao chứ." Nghe được tiếng động , Tiêu Thần cũng không để ý Hạ Trường Thiên đang cùng hắn nói chuyện, hướng phòng bếp vọt tới.

"Không có việc gì, ly thủy tinh vỡ mà thôi." Hạ Toa xoa xoa nước nóng trên tay , hướng về phía Tiêu Thần lắc đầu. Cô thật sự là thời gian quá dài chưa đi đến phòng bếp, ngay cả pha trà cũng làm không xong , nghĩ tới đây Hạ Toa bất đắc dĩ thở dài.

"Để anh dọn dẹp lại, em lên nói chuyện với ba em đi ." Tiêu Thần vén tay áo lên, đem Hạ Toa đẩy tới vừa, bắt đầu dọn dẹp lại .

"Vâng ." Nhìn Tiêu Thần vội vàng dọn dẹp , Hạ Toa trong lòng không nói ra được cảm động, nếu như không phải là ở nhà cô sẽ nhào vào trong ngực của hắn khóc lớn lên, mình làm ra chuyện như vậy, nhưng Tiêu Thần đối với mình còn không chê , ngay cả một câu trách cứ cũng không có.

"Ba, con uống với ba một chén ." Hạ Toa cầm lên cái chén mà Tiêu Thần đang dùng , rót ình một ly, cầm lên, kính ba mình .

“Hạ Toa, ba không thể không thừa nhận, Tiêu Thần thật sự là một người đàn ông tốt, mặc dù nói không biết hắn bình thường là như thế nào , nhưng là hôm nay thấy , nó đối với con so với con đối với nó tốt hơn nhiều, chuyện của Tần Lạc ba cũng biết rõ , đi qua sẽ để cho qua đi, con người không thể sống mãi với quá khứ , nên quý trọng người trước mắt.” Biết con gái không ai bằng cha, Hạ Trường Thiên như thế nào lại không biết suy nghĩ trong lòng Hạ Toa đây? Chuyện này vốn hắn cảm thấy khó nói, nhưng mà bây giờ thấy cô vui vẻ thật là tốt.

“Vâng , ba, con biết nên làm như thế nào .” Nhìn tóc ba mình thế nhưng đã loáng thoáng có thể thấy được tóc trắng, Hạ Toa trong lòng ê ẩm, kể từ ba đến thành phố F , cả nhà bọn họ rất ít có thể ở cùng nhau ăn bữa bữa cơm đoàn tụ , về sau cô nhất định phải trở về nhiều hơn , Hạ Toa ở trong lòng tự nhủ

172. Q.4 - Chương 8: Anh Muốn Phần Thưởng

Hạ Toa nằm ở trên giường, nhìn đồng hồ trời vừa rạng sáng , thế nhưng Tiêu Thần còn không có trở về phòng, nếu không phải là biết hắn và ba mình ở phòng làm việc. Cô thật sự sẽ lo lắng, dù sao chỗ này quá vắng vẻ, trên căn bản sau chín giờ sau tất cả mọi người đều trở về nhà mình.

“Sao em còn chưa ngủ?” Tiêu Thần đẩy cửa đi vào, thấy Hạ Toa tựa vào trên giường xem ti vi.

“Ba em nói gì với anh vậy ?” Hạ Toa có chút ngạc nhiên hỏi thăm, hai người ăn cơm tối tới chín giờ mà còn hàn huyên tới hiện tại, nào có nhiều lời phải nói như vậy ?

“Anh tắm trước, lát nữa nói với em .” Tiêu Thần nhìn Hạ Toa cười cười đi vào phòng tắm.

Hạ Toa ngồi ở trên giường kiên nhẫn chờ, chính là một giờ đã qua, Tiêu Thần còn không có từ trong phòng tắm ra ngoài, Hạ Toa có chút không hiểu chính là đi đến bên ngoài phòng tắm, gõ cửa.

“Tiêu Thần, anh chưa tắm xong sao?”

“Tắm xong, chính là không có khăn tắm , anh lại quên cầm quần lót .” Tiêu Thần có chút xấu hổ nói.

“Ra ngoài đi , em đóng cửa rồi .” Hạ Toa đi tới lối nhỏ bên cạnh , đóng cửa lại, hướng về phía Tiêu Thần trong phòng tắm nói xong, thật ra thì coi như Tiêu Thần hiện tại cởi trần ra ngoài, trễ như vậy cũng không có nhìn người đến .

“Thật là quá rồi.” Tiêu Thần mở cửa phòng tắm, bước nhanh đi tới trên giường, đắp chăn, trước kia ở nhà thói quen, dù sao có khăn tắm lớn, một vây thế là xong rồi, ai biết.

“Thân thể của anh em đã sớm nhìn rồi, có cái tốt giấu .” Nhìn Tiêu Thần dáng vẻ uất ức, Hạ Toa không khỏi nhạo báng.

“Thế nhưng không phải ở nhà, ngộ nhỡ mẹ em sang đây thì sao .” Cũng là bởi vì mới vừa rồi trên hành lang cửa không có khóa, cho nên hắn mới không dám ra , không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất , hắn cũng không hy vọng thật vất vả tạo ấn tượng tốt , hủy ở việc này.

“Cái ở trong phòng tắm không dùng được nữa .” Nhìn Tiêu Thần đỏ mặt , Hạ Toa đi tới va li cầm lấy một cái quần lót, hướng Tiêu Thần ném tới.

“Ngày mai anh mặc.” Nhận lấy quần lót Hạ Toa ném tới , Tiêu Thần tặc tặc cười.

Nhìn bộ dạng cợt nhả của Tiêu Thần , Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu, đi trở về đến bên giường, chỉ chỉ thời gian, cầm lên hộp điều khiển tv tắt TV đi.

“Không phải mới vừa rồi em hỏi anh ba em nói với anh cái gì sao? Không bằng…” Thấy Hạ Toa nằm xuống, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ, Tiêu Thần có chút không cam tâm xoay người sang , từ phía sau ôm lấy Hạ Toa, đôi tay không an phận trên dưới du đãng.

“Xem bộ dáng anh hả hê kìa , em không hỏi cũng biết á…, ba em đối với em tốt vô cùng .” Bị Tiêu Thần quấy rầy không ngủ được, Hạ Toa xoay người sang , cùng hắn mặt đối mặt, nắm lại mặt của hắn cười nói.

“Ừ, an toàn quá cửa , cho anh chút phần thưởng đi .” Tiêu Thần chưa từ bỏ ý định nhìn Hạ Toa, ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng là tay lại đã sớm thăm dò vào bên trong áo, đi trước một bước.

”Thật là phục anh rồi, bận cả một ngày còn không mệt mỏi sao? Ừm

” Hạ Toa bất đắc dĩ cười cười, mập mờ rên rỉ từ trong miệng của cô trượt ra.

Tiêu Thần thấy Hạ Toa không có cự tuyệt, động tác trên tay liền thay đổi nhanh chóng hơn , mặc dù mới vừa rồi hắn cảm thấy không có mặc quần áo thật sự là rất mất mặt, nhưng là bây giờ hắn cảm thấy thật sự là quá tốt, một động thân liền nhập vào đến thân thể Hạ Toa . Một màn xuân sắc.

173. Q.4 - Chương 9: Con Dâu Nuôi Từ Bé?

Sau một hồi ân ái ,hai người vẫn ngủ thẳng buổi trưa mới rời giường, thấy hai người còn buồn ngủ xuống lầu , Cố Xuân Mai nhìn hai người nhàn nhạt cười, thầm nghĩ, trẻ tuổi thật tốt!

“Mẹ, mẹ không nên nhìn con như thế .” Hạ Toa có chút bất đắc dĩ nhìn Cố Xuân Mai la hét.

“Bác gái .” Tiêu Thần có chút xấu hổ nhìn Cố Xuân Mai, hắn cũng không nhớ thế nhưng lại ngủ trễ như vậy, thật là quá lúng túng.

“Không có việc gì, người trẻ tuổi thật tốt ! Ba con đi ra ngoài mua thức ăn, một lát nữa về , hai đứa ăn tạm một chút đi .” Nhìn Hạ Toa đi đến bên cạnh bàn ăn, Cố Xuân Mai không vui liếc cô một cái, kêu Tiêu Thần .

“Vâng .” Tiêu Thần khéo léo đi tới bên người Hạ Toa ngồi xuống, cầm bánh bao trên lên ăn.

“Còn một nửa em ăn không được, anh ăn đi.” Thấy Tiêu Thần ở bên mình ngồi xuống, Hạ Toa cầm lên nửa bánh bao của mình đưa tới, giống như thường ngày ở nhà .

“Ăn không được để lại , con cho rằng Tiêu Thần là thùng rác của con à?” Thấy Hạ Toa thế nhưng đem đồ ăn còn dư lại cho Tiêu Thần , Cố Xuân Mai có chút không nhìn được trách cứ.

“Không có việc gì, cháu đã quen, trong nhà cô ấy ăn còn thừa mới đến phiên cháu , cháu giống như con dâu nuôi từ bé trong nhà .” Tiêu Thần nhận lấy nửa bánh bao Hạ Toa đưa tới , nuốt vào, khổ gương mặt hướng Cố Xuân Mai tố cáo .

“Thật đáng thương, về sau đừng ăn nữa , cũng không phải là mua không nổi, ăn không hết liền ném.” Cố Xuân Mai mặt đồng tình nhìn Tiêu Thần, an ủi, quay đầu lại ác ngoan ngoan trợn mắt nhìn Hạ Toa mấy lần.

“Mẹ, ba cũng không thường ăn đồ ăn mẹ ăn còn dư lại sao? Thế nào đến lân con sẽ thành ác rồi ?” Nghe đối thoại của hai người, Hạ Toa không khỏi nhíu nhíu mày, ngẩng đầu hỏi ngược lại.

“Nói không lại cô , tôi đi dọn dẹp , hai đứa ăn đi, lười phản ứng lại cô .” Bị Hạ Toa phản ứng như vậy , Cố Xuân Mai sửng sốt một cái, trong khoảng thời gian ngắn không biết nói cái gì cho phải, tìm lý do đi lên lầu.

Nhìn Cố Xuân Mai đi lên lầu đi, Hạ Toa xoay người liếc mắt nhìn Tiêu Thần đang ăn bánh bao , cầm lên khăn giấy trên bàn xoa miệng, đứng dậy đi ra ngoài cửa. Không để ý đến hắn.

“Hạ Toa, em đi đâu vậy?.” Nhìn Hạ Toa đi ra cửa , Tiêu Thần đem miếng bánh bao nhét vào trong miệng, từ trên bàn rút mấy tờ khăn giấy , đuổi theo.

“Anh ở bên em rất uất ức sao? Con dâu nuôi từ bé?” Hạ Toa dừng bước lại, xoay người nhìn Tiêu Thần, mặt phớt tỉnh hỏi thăm.

“Không có, không có, mới vừa rồi anh đùa giỡn á…, anh sai lầm rồi còn không được sao?” Tiêu Thần không hiểu mới vừa rồi chỉ là nói đùa thôi, thế nào Hạ Toa cũng không vui đây?

“Em không phải tức giận chuyện mới vừa rồi, có lẽ là em muốn quá ít, từ nhỏ em nhìn quen cách sống của ba mẹ , cho là như vậy là rất bình thường, thì ra là không phải vậy, bây giờ suy nghĩ một chút em thật sự là quá buồn cười.” Hắn một đại thiếu gia, cái gì chưa từng ăn, lãng phí một ít thức ăn, lại coi là gì đây? Chính cô không phải cũng không thích ăn đồ thừa của người khác sao ? Cần gì phải yêu cầu người khác muốn ăn đồ ăn thừa của cô đây?

“Thật ra thì anh cảm thấy như vậy cũng tốt , đó cũng là một loại lạc thú, em đừng suy nghĩ nhiều quá.” Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tiêu Thần vội giải thích. Nếu như là người phụ nữ khác dám để cho hắn ăn đồ dư còn lại, hắn khẳng định bảo người kia cút đi, nhưng ở chung với Hạ Toa hắn cảm thấy thoải mái vô cùng, cũng không có cảm thấy bẩn, cảm thấy không vệ sinh.

“Tiêu Thần, cám ơn anh, cám ơn anh đã ở bên cạnh em qua những ngày gian nan nhất , em nghĩ em cần thay đổi một chút, lần này trở về, em đăng ký đi học nấu ăn thôi.” Nhìn dáng vẻ chân thành của Tiêu Thần , Hạ Toa cầm tay của hắn, mỉm cười.

“Anh sẽ đi với em , một mình em anh không yên lòng.” Nhớ tới tài nấu nướng của Hạ Toa , Tiêu Thần cũng có chút không dám khen tặng, để cho cô một mình đi, hắn không yên lòng, ôm cô trong ngực nói.

174. Q.4 - Chương 10: Ngày Mùng Hai Tháng Hai Âm Lịch

Ngày trôi qua rất nhanh, đảo mắt đến ngày mùng hai tháng hai âm lịch , Hạ Toa nhìn Tiêu Thần nằm ở bên cạnh mình xem ti vi , muốn nói lại thôi, đi tới bên cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ mưa to ngẩn người.

“Có phải em lại suy nghĩ chuyện đám cưới của Tần Lạc phải không ?” Tiêu Thần đi tới sau lưng Hạ Toa , từ phía sau ôm cô, tựa đầu trên vai của cô, nhỏ giọng hỏi thăm. Một tuần lễ này , hắn nghĩ rất nhiều, Hạ Toa chưa bao giờ hỏi hắn về những chuyện của hắn trong quá khư, vậy thì hắn tội gì phải để ý tới chuyện trước đây của Hạ Toa đây?

“Hắn kết hôn cũng tốt, em cùng hắn rốt cuộc không còn dây dưa.” Hạ Toa thở dài, nhỏ giọng nói. Mấy ngày nay cô và ba mình hàn huyên rất nhiều, trước kia có một ít chuyện cũng đã nhận ra, có vài người, có một số việc, thật ra thì đều là nhất định , cô cho là cô và Tần Lạc sẽ không còn có bất kỳ liên lạc gì . Lúc Tần Lạc trở lại, cô cho là có thể cùng hắn vui vẻ ở cùng nhau , thế nhưng hắn lại sắp trở thành chú rể của người khác rồi. Nếu như không phải là Tiêu Thần một mực bên cạnh mình, cô không biết hiện tại ở cô sẽ là hình dáng gì.

“Không nên làm khó mình, anh có thể chờ , chờ em quên hoàn toàn hắn , chân chính tiếp nhận anh , mặc kệ như thế nào anh đều sẽ ở bên cạnh em .” Tiêu Thần xoay lại người Hạ Toa , để cho cô nhìn thẳng ánh mắt của mình , từ từ nói qua.

“Tiêu Thần, trừ một lần gặp mặt ở bãi biển , chúng ta không phải là đã gặp ở nơi nào chứ ?” Nhìn Tiêu Thần ánh mắt kiên định, Hạ Toa đột nhiên có chút hoài nghi, bọn họ không phải lần đầu tiên gặp mặt ở bờ cát thì phải.

“Có phải hay không thì có cái quan hệ gì đâu?” Thật ra thì lúc ấy hắn cũng nhìn thấy tiết mục cô và Ex. Boyfriend chia tay . Nếu như không phải là Tần Lạc trước đi ra ngoài, như vậy hắn nhất định sẽ vươn tay mà ra .

“Cũng phải, có phải hay không thì có cái quan hệ gì đâu? Anh bây giờ là của em , em bây giờ là của anh, tự chúng ta vui vẻ là được rồi, người khác nói gì cứ kệ cho bọn họ nói đi .” Hạ Toa suy nghĩ một chút, câu cổ Tiêu Thần , ngẩng đầu nhìn hắn cười

Tần Lạc ngồi ở bên trong phòng nghỉ ngơi, trong nội tâm cười khổ , qua hôm nay hắn là chú rể của người khác , có còn cơ hội ở chung một chỗ với Hạ Toa hay không đây? Nhớ tới Hạ Toa, trong lòng của hắn cũng rất loạn, hắn nghe Hàn Dạ nói Tiêu Thần và Hạ Toa đi thành phố F , đi gặp mặt cha mẹ Hạ Toa . Thật ra thì hắn cũng muốn đi, nhưng kết quả vẫn là không có thành , nhớ tới Cố Xuân Mai lúc gần đi, dặn đi dặn lại để ình chăm sóc Hạ Toa thật tốt , nhưng hắn giống như cứ một lần lại tiếp một lần làm tổn thương Hạ Toa, cũng không có chăm sóc thật tốt cho cô.

“Anh, anh đang nhớ cái gì đấy?” Tần Di đẩy cửa đi vào, nhìn Tần Lạc một người ngơ ngác , có chút lo lắng hỏi thăm.

“Không có gì? Ông nội lại bảo em gọi anh đi xã giao sao?” Nhìn Tần Di, Tần Lạc không khỏi thở dài, hỏi thăm.

“Không có, em chỉ là tới xem anh , em cùng Tuyết Thiếu cũng chỉ là đi khoảng một tuần mà quan hệ của Tiêu Thần và Hạ Toa đã tốt như vậy sao ?” Đối với việc Hạ Toa đồng ý cho Tiêu Thần cùng cô về nhà gặp mặt cha mẹ của mình , Tần Di có chút khó hiểu.

“Hạ Toa ở bên Tiêu Thần so với ở bên anh vui vẻ hơn nhiều .” Hắn thật ra thì thường thường len lén đi tới quán cà phê ở đối diện công ty bọn họ , thường có thể thấy Tiêu Thần và Hạ Toa ra ra vào vào, Hạ Toa xem ra vui vẻ hơn so với khi ở bên hắn .

“Anh cũng không nên nói như vậy, anh cũng có nỗi khổ riêng mà .” Tần Di thật ra thì thật thích Hạ Toa làm chị dâu mình , nhưng có một số việc không phải mình nghĩ mà có thể .

“Thôi, quá khứ nên để cho nó đi qua đi.” Thật ra thì hơn một tháng qua, quan hệ của hắn và Thẩm Thu Linh cũng muốn hòa hoãn rất nhiều, điều này cũng làm cho hắn nhẹ nhõm không ít .

“Ừ, đừng suy nghĩ nữa , em ra ngoài trước, anh cũng nên xuống đi , rất nhiều khách muốn gặp anh đó .” Tần Di đứng lên, vỗ vỗ bả vai Tần Lạc , thở dài đi ra ngoài. Nếu như đây là hôn lễ của Tần Lạc và Hạ Toa thật là , Tần Di ở trong lòng nghĩ tới.

175. Q.4 - Chương 11: Lừa Gạt

Thẩm Thu Linh nhìn khuôn mặt tươi cười không được chân thật của Tần Lạc , ở trong lòng nặng nề thở dài, Tần Lạc có thể như vậy, thật ra thì có một phần nguyên nhân rất lớn là bởi vì cô. Nếu như không phải ban đầu cô cố ý bới móc, lại cùng La Hải ở chung một chỗ, họ hiện tại như thế nào lại bằng mặt không bằng lòng đây?

“Chị họ ” nhìn Thẩm Thu Linh nhìn chằm chằm vào Tần Lạc, La Hải cười nhạt đi tới bên cạnh Thẩm Thu Linh .

“Sao cậu lại tới đây?” Thẩm Thu Linh có chút không vui nhìn La Hải, chất vấn.

” Đám cưới của chị họ , sao em có thể không đến đây? Chẳng qua gần đây đầu em có chút đau không biết chị họ có thể tài trợ một ít hay không ?.” La Hải lấy điện thoại di động ra, đưa điện thoại di động lên trước mặt Thẩm Thu Linh, khẽ cười hỏi thăm.

“Muốn bao nhiêu?” Nhìn màn hình điện thoại di động của La Hải , đó là những hình ảnh giường chiếu của mình , Thẩm Thu Linh tức giận muốn hộc máu . Tại sao ban đầu cô có thể tin tưởng lời ngon tiếng ngọt của hắn đây? Đầu óc bị nước vào rồi hả?

“Một trăm vạn.” La Hải đưa ra một ngón tay nhàn nhạt nói qua.

“Được , lập tức biến mất trước mắt tôi , sáng mai tiền sẽ tới tài khoản của cậu .” Thẩm Thu Linh trừng mắt liếc La Hải chỉ vào cửa chính, thấp trách mắng.

“Cám ơn chị họ , vậy em đi trước.” Thấy Thẩm Thu Linh nổi giận, La Hải thức thời xoay người rời đi. Hắn chỉ là muốn tiền, hắn cũng không muốn đem chuyện này làm lớn , đến lúc đó khiến ông cụ Trầm biết vậy hắn cũng chỉ có một con đường chết.

Nhìn bóng lưng La Hải rời đi, tâm tình của Thẩm Thu Linh mới bình phục một chút , nếu như cô có thể dứt khoát , chỉ cần len lén nói với ông nội của mình , như vậy La Hải hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng lại nghĩ tới thời gian hai người ở bên nhau , hắn làm cho cô thật sự vui vẻ , cô liền hạ không được quyết tâm .

“Linh Linh, tới đây.” Nhìn Thẩm Thu Linh đứng ở một bên ngẩn người, Thẩm Như Biển hướng cô phất tay một cái gọi.

“Ông nội .” Thẩm Thu Linh đi lên phía trước, ngọt ngào cười một tiếng, kéo cánh tay Thẩm Như Biển .

“Cũng đã kết hôn mà vẫn còn làm nũng .” Thẩm Như Biển cưng chìu nhìn Thẩm Thu Linh mình vẫn mang theo bên người cười híp mắt nói qua

Một cái bàn nhỏ ở trong đại sảnh , một nhóm người ngồi vây quanh , thờ ơ lạnh nhạt nhìn người đến người đi trong đại sảnh này , trên mặt mọi người đều là bộ dạng dối trá , khinh thường cười lạnh.

"Dì , coi thường người khác cũng không cần rõ ràng như vậy á." Tuyết Thiếu cầm ly rượu lên uống một hớp, quay đầu nhìn Tang Thuyết nói.

"Lắm mồm." Tang Thuyết còn chưa mở miệng, Tần Di đã hung hăng trợn mắt nhìn Tuyết Thiếu, hừ lạnh.

"Anh sai rồi." Bị Tần Di như vậy trừng, Tuyết Thiếu vội vàng xoay người cười theo, hắn thật vất vả cùng Tần Di tái hôn, hắn cũng không thích lần nữa bị bỏ rơi , loại cảm giác đó quá khó chịu.

"Không có Hạ Toa cuộc sống này thật là không thú vị." Tang Thuyết cầm đũa lên , gắp gắp đồ ăn, nhìn đồ ăn đó một chút , còn là buông đũa xuống lẩm bẩm.

"Cái tên Tiêu Thần này, coi như là khổ tẫn cam lai rồi." Nhớ tới Tiêu Thần, Nhậm Kiến không khỏi bật thốt lên.

"Đúng vậy , anh họ của em thật quá khổ ." Người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Tần Di thở dài, nhận lấy lời nói.

"Rất nhiều chuyện là nhất định , nếu như Linh Lan mà có tính cách như của Hạ Toa , vậy thì tôi cũng chỉ có thể xong đời." Nhớ tới tính tình của Hạ Toa , Hàn Dạ chỉ có thể bất đắc dĩ mà lắc đầu, nếu như cô lúc ấy nguyện ý làm tình nhân bí mật của Tần Lạc , như vậy tất cả đều sẽ không như vầy rồi.

"Tôi chỉ là có chút lúng túng thôi, hôm nay là ngày vui của Tần Lạc , chúng ta không nên như vậy , đi chúng ta đi mời rượu chú rể đi." Tang Thuyết nói xong rót ình một ly rượu, đứng dậy hướng Tần Lạc đi tới.

"Ừ, cùng đi." Nhìn Tang Thuyết đứng dậy, mấy người cũng vì mình rót đầy rượu, hướng Tần Lạc đi tới.

176. Q.4 - Chương 12: Em Cũng Không Muốn Như Vậy

Khi Tiêu Thần và Hạ Toa trở lại thành phố S , hôn lễ của Tần Lạc và Thẩm Thu Linh đã qua ba ngày, mặc dù báo chí tập san vẫn còn viết một chút về hôn lễ nhưng là Tiêu Thần và Hạ Toa rất có ăn ý nhìn cũng không nhìn một chút.

"Thời gian qua thật vui vẻ, mười ngày thế mà đã hết rồi." Vừa mở cửa, Hạ Toa liền đá tung giầy trên chân , trực tiếp nhào tới trên ghế sa lon nằm xuống.

"Mệt không, tắm một cái rồi nghỉ ngơi đi." Tiêu Thần đem hành lý để vào một bên, cầm một đôi dép để vào trước mặt Hạ Toa .

"Đi không nổi nữa, anh tắm trước đi." Hạ Toa ngay cả mí mắt cũng không nâng lên , hướng về phía Tiêu Thần lẩm bẩm.

Nhìn bộ dạng lười biếng của Hạ Toa , Tiêu Thần không nhịn được lắc đầu một cái, hôm nay lúc đi ra vốn là có xe đưa, nhưng chưa đi được nửa đường thì xe hỏng , hai người đi bộ hơn một giờ mới tới thị trấn , lại trằn trọc mấy giờ mới đến sân bay . Vốn là buổi chiều sẽ bay sau lại chuyển thành buổi tối.

Khi Tiêu Thần tắm xong đi ra, lại phát hiện Hạ Toa đã nằm trên ghế sa lon ngủ thiếp đi, cũng không nhẫn tâm đánh thức cô, trực tiếp bế cô lên trên lầu . Lần này sau khi thấy ba mẹ của Hạ Toa thì tim của hắn cũng liền định xuống, chỉ cần Hạ Toa đồng ý, hắn lúc nào cũng có thể cùng cô kết hôn.

Tiêu Thần đem Hạ Toa nhẹ nhàng thả vào trên giường, vừa định đi, lại bị Hạ Toa vô ý thức lôi kéo, cũng nằm xuống ở trên giường.

"Ngủ, ngủ." Ngủ mơ hồ Hạ Toa lầm bầm lầu bầu .

"Ngủ." Nhìn Hạ Toa ôm chính mình thật chặt , Tiêu Thần cười nhạt, ôm cô trong ngực

Thẩm Thu Linh nằm ở trên giường, nhìn Tần Lạc ngồi ở bên giường, nhìn đồng hồ, muốn mở miệng gọi hắn, suy nghĩ một chút vẫn là nhịn được, ba ngày qua , theo lý thuyết đây là thời điểm ngọt ngào nhất, nhưng Tần Lạc cũng là không hề đụng tới cô.

"Em ngủ đi, anh còn có chuyện, anh đi phòng làm việc ." Tần Lạc xoay người, nhìn khuôn mặt đầy mong đợi của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc dập tắt điếu thuốc trong tay , nhàn nhạt nói qua. Gần đây quan hệ của hắn và Thẩm Thu Linh tốt không ít, nhưng hắn thật sự còn chưa có biện pháp thuyết phục mình và cô ở chung một chỗ, cũng không phải nói hắn trung trinh cỡ nào đối với Hạ Toa chỉ là hắn không có biện pháp vượt qua chính cửa ải này trong lòng mình , hắn cần một chút thời gian.

"Anh uống nước rồi hãy đi." Thẩm Thu Linh xuống giường đi tới , bưng lên một ly nước đưa tới, tâm tình có chút thấp thỏm.

"Đi ngủ sớm một chút đi." Tần Lạc nhận lấy cái ly uống vài ngụm, để vào một bên trên bàn, hướng Thẩm Thu Linh gật đầu một cái.

Nhìn Tần Lạc hướng cửa đi tới, Thẩm Thu Linh đuổi theo, từ phía sau ôm lấy hắn, thật ra thì cô cũng không muốn làm như vậy, nhưng Tần Lạc vẫn không chịu muốn cô, cô cũng chỉ có thể làm ra chuyện như vậy, mới vừa rồi ly nước kia cô đã sớm thả thuốc trợ tình.

Dược hiệu rất nhanh liền phát huy tác dụng, hơi thở của Tần Lạc thay đổi , trong mắt tràn đầy dục vọng , đối với mấy chiêu trêu đùa của Thẩm Thu Linh có chút không thỏa mãn , trực tiếp đem Thẩm Thu Linh ôm đến trên giường, thô lỗ xé toang áo ngủ tơ tằm trên người cô , cả người đè lên.

Thẩm Thu Linh nhắm hai mắt lại, im lặng thừa nhận tất cả, cô chờ đợi ngày này đã lâu rồi, coi như Tần Lạc có thế nào thô bạo cô đều không thể nào đẩy hắn ra .

"Thật xin lỗi, Tần Lạc, em chỉ có thể dùng biện pháp này để cho anh muốn em ." Nhìn Tần Lạc đã ngủ thật say , Thẩm Thu Linh giật giật thân thể có chút mệt mỏi , nhỏ giọng nói qua.

"Hạ Toa, Hạ Toa, đừng bỏ anh ." Tần Lạc lật người, kéo lại tay Thẩm Thu Linh , lẩm bẩm.

Nhìn Tần Lạc nắm chặt tay của cô, trong miệng lại gọi tên người phụ nữ khác , trong lòng Thẩm Thu Linh ê ẩm, nhưng mà lần đầu tiên cô sẽ không đi tìm Hạ Toa phiền phức, cô sẽ dùng hành động của mình từ từ cảm động Tần Lạc. Dù sao cô bây giờ đã là vợ của hắn .

177. Q.4 - Chương 13

Khi ánh mặt trời chiếu vào trong nhà, Tần Lạc mở mắt nhìn Thẩm Thu Linh nằm ở bên cạnh , không khỏi thở dài, rời giường, rửa mặt, ra cửa. Đối với chuyện xảy ra tối hôm qua hắn không muốn nhiều lời.

Nghe cửa bị đóng phịch một tiếng , Thẩm Thu Linh lúc này mới mở mắt , thật ra thì cô cũng không có ngủ, cô vẫn luôn lo lắng, lo lắng phản ứng của Tần Lạc sau khi rời giường , trong đầu nghĩ tới đủ loại tình huống , nhưng lại không nghĩ tới sẽ là bình tĩnh như vậy , bình tĩnh để cho cô không biết làm sao.

Tần Lạc ra cửa, theo thói quen đi tới quán cà phê đối diện tòa nhà Tiêu thị , gọi một ly cà phê, lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi Hạ Toa xuất hiện .Mặc dù mỗi lần thấy cô và Tiêu Thần thân mật ở chung một chỗ, tim của hắn cũng mơ hồ đau đớn. Mặc dù như thế, chỉ cần có thể xa xa thấy cô , đối với hắn như vậy mà nói ngày mới hoàn chỉnh.

"Tần Lạc, sáng sớm anh tới đây uống cà phê à? ." Vừa mới đi vào quán cà phê, Tuyết Thiếu liền nhìn đến Tần Lạc đang ngồi ở bên cửa sổ một mình uống cà phê , không khỏi đi lên trước chào hỏi, hiện tại hắn cùng Tần Di đã tái hôn, Tần Lạc cũng coi là anh họ của hắn rồi.

"Làm sao cậu lại ở đây , gần đây được chứ?" Thấy Tuyết Thiếu sáng sớm xuất hiện tại quán cà phê, Tần Lạc có chút ngoài ý muốn, để cái chén trong tay xuống hỏi thăm.

"Chủ quán cà phê này muốn đi nước ngoài, để em xem một chút, thích hợp thì em lấy lại ." Tuyết Thiếu gọi phục vụ ình một ly cà phê, nhàn nhạt nói qua.

"Quán cà phê này phong cảnh thật ra thì cũng không tệ lắm , lấy lại cũng sẽ không lỗ vốn." Tần Lạc nhìn một chút quang cảnh trong quán sâu kín nói qua.

"Nếu không anh cũng góp một phần như thế nào?" Nhìn Tần Lạc đang nhìn cửa tòa nhà Tiêu Thị , Tuyết Thiếu thử dò xét tính hỏi thăm, thật ra thì chính hắn đối với quán cà phên này cũng không nhiều lắm cảm

giác, nhưng là Tần Di nói chỗ này đối diện với công ty của Hạ Toa , về sau tụ tập cũng dễ dàng, huống chi Linh Lan hiện tại mang thai, cũng không thích hợp đi quán bar, thủ trưởng ra lệnh một tiếng, hắn làm sao dám không nghe lệnh đây?

"Tôi không thích làm ăn chung với lại quán cà phê này cũng không có mấy tiền đi, đến lúc đó cậu cho tôi cái thẻ miễn phí là tốt rồi." Tần Lạc nhìn Tuyết Thiếu cười nhạt. Hắn không muốn bởi vì mình và Tuyết Thiếu chung mua quán cà phê này mà khiến Hạ Toa cảm thấy không thoải mái vì bị giám thị

.

"Được, nói thế nào anh cũng là anh họ của em không phải sao? Anh và Thẩm Thu Linh gần đây như thế nào?" Tuyết Thiếu sảng lãng cười cười, đổi đề tài, nhàn nhạt hỏi thăm.

"Tôi và cô ấy còn có thể như thế nào đây? Chỉ là bây giờ tính khí cô ấy thay đổi không ít, như vậy đối với tôi mà nói đã đủ rồi, chuyện của công ty cũng dần dần trở lại quỹ đạo vốn có , như vậy là đủ rồi." Chuyện cho tới bây giờ hắn hạnh phúc hay không hạnh phúc đã chẳng phải quan trọng, chỉ cần công ty có thể trở về quỹ đạo, Thẩm Thu Linh không gây gổ với hắn , vậy hắn liền cám ơn trời đất.

"Ai, em coi như may mắn hơn anh một chút, yêu đúng Tần Di , hơn nữa còn là lúc mà nhà họ Tần đang ở thời kì huy hoàng , bằng không em cũng sẽ khổ ." Nhớ tới tình cảm của những người trong giới bọn họ, cảm xúc của Tuyết Thiếu cũng có chút xuống thấp, thật ra thì hắn thật rất hâm mộ dì của hắn , còn có Nhậm Kiến , giữa hai người kém nhiều như vậy, thế nhưng vẫn đi cùng với nhau, hơn nữa sống rất hạnh phúc, nhưng là có bao nhiêu người có thể kiên quyết như Nhậm Kiến đây? Lại có bao nhiêu người có thể không câu nệ như dì của hắn đây ?

Nghe Tuyết Thiếu nói, Tần Lạc không nói thêm gì, chỉ lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ, chờ đợi bóng dáng quen thuộc kia xuất hiện trong tầm mắt của hắn , hắn mỗi ngày tới quán cà phê này mục đích cũng chỉ là vì mấy phút như vậy mà thôi.

178. Q.4 - Chương 14: May Mắn Tới

Mọi người dần dần quên mất Hạ Toa , người phụ nữ khiến cho ba người đàn ông yêu thích , trừ trong phòng làm việc ngẫu nhiên có người hâm mộ ghen ghét nói đến, Hạ Toa dần dần thối lui ra khỏi đề tài trà dư tửu hậu của mọi người.

"Hạ Toa, bây giờ bạn dọn ra ngoài ở, một mình mình thật đáng thương ." Mặc dù người lãnh đạo trực tiếp của cô đứng ở bên người Hạ Toa , nhưng Thu Linh Tố cũng không thèm để ý, lôi kéo tay Hạ Toa có chút oán trách nói qua.

"Làm sao mà biết chứ? Em tìm bạn trai không phải tốt sao , không cần luôn tới quyến rũ Hạ Toa nhà anh ." Không đợi Hạ Toa mở miệng, Tiêu Thần ôm Hạ Toa vào trong ngực giống như là tuyên bố quyền sở hữu .

"Nào có dễ tìm thế ?" Thu Linh Tố bĩu môi , trừng mắt liếc Tiêu Thần, tìm bạn trai cũng không phải là mua thức ăn, làm sao có thể nói tìm là có thể tìm thấy ? Cô ngược lại muốn tìm người giống Viên Hiểu Manh làm bạn trai có được không ?

" Bạn thích người như thế nào ? Mình giúp bạn để ý ?" Hạ Toa hướng về phía Thu Linh Tố cười nhạt, quan tâm hỏi thăm.

"Giống như Viên Hiểu Manh ấy , bạn cảm thấy thế nào?" Kể từ khi Hạ Toa nói công ty có thể tìm Viên Hiểu Manh tới làm đại diện hình ảnh , cô về nhà liền đi tìm hiểu thông tin về hắn , kết quả là quá bi thống , yêu thần tượng của mình rồi.

"Tháng sau hắn tới công ty đàm phán hợp đồng , đến lúc đó giới thiệu cho em là được chứ gì , nhưng mà những người trong giới văn nghệ sĩ đó cũng phải suy nghĩ cẩn thận đó ?" Tiêu Thần suy nghĩ một chút nhắc nhở, thật ra thì cá nhân hắn vẫn tương đối nghiêng về Lâm Diệp , nhưng tiểu tử kia trình độ quá kém , theo đuổi lâu như vậy vẫn không có tiến triển.

“Thật sao? Thật sao?” Nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, Thu Linh Tố có chút kích động, cô muốn tiếp xúc cùng thần tượng của mình, thật sự là thật tốt quá, đến lúc đó chẳng phải là có thể lấy việc công làm việc tư xin được số điện thoại của hắn, nghĩ đến đây Thu Linh Tố rất kích động , tinh thần thật tốt.

“Tô Mạc tháng sau cũng tới đây một chuyến, đến lúc đó có thể cùng nhau ăn một bữa cơm, mình dẫn bạn cùng đi .” Tối ngày hôm qua mới vừa nói chuyện điện thoại với Tô Mạc , biết cô cuối tháng muốn trở về làm ít chuyện, cũng liền hẹn đến lúc đó cùng nhau ăn một bữa cơm.

“Thật sao? Hạ Toa mình quá yêu bạn .” Một cái tin còn chưa có tiêu hóa, lại một tin tức tốt theo nhau mà đến, Thu Linh Tố vui mừng trong thang máy kêu lên , cũng may trong thang máy là ba người, bằng không người khác thật đúng cho rằng cô có phải uống lộn thuốc hay không , thế nào hưng phấn thành bộ dáng này

Nhìn Hạ Toa và Tiêu Thần cùng đi vào tòa nhà Tiêu thị , Tần Lạc xoay đầu lại, đem cà phê trong ly uống một hơi cạn sạch. Hắn cũng nên về công ty rồi, bận rộn một ngày lại muốn bắt đầu.

“ Anh à, cái anh mới vừa rồi đã trả tiền rồi , anh ấy còn dặn anh chờ thêm một chút , anh ấy có chuyện muốn nói với anh .” Tần Lạc đi tới trước quầy thu tiền, lấy ra bóp da muốn tính tiền, nhân viên phục vụ lại mỉm cười đối với hắn nói.

“Hắn có nói lúc nào hết bận hay không ?” Tần Lạc giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một chút, có chút do dự có nên chờ Tuyết Thiếu hay không , hắn lại có chuyện gì muốn nói với mình sao?

“Chuyện này em không biết, nếu không anh ngồi đợi đi ?” Nhân viên phục vụ chỉ chỉ ghế sa lon, có chút do dự nói.

“Không, tôi không đợi, cô nói với hắn tôi đi trước, có chuyện bảo hắn điện thoại cho tôi .” Tần Lạc do dự một lúc , vẫn lắc đầu cự tuyệt, nhàn nhạt nói, đi ra cổng đi.

Nhìn bóng lưng Tần Lạc , nhân viên phục vụ có chút mất hồn, cô vốn là định xin nghỉ việc , nhưng kể từ tháng trước , cô mỗi ngày đều sẽ thấy người đàn ông này đúng lúc xuất hiện tại quán cà phê, cô liền yêu cầu mình làm ca sớm , vì chính là mỗi ngày có thể thấy hắn , hôm nay rốt cuộc có cơ hội nói với hắn mấy câu, cô cả người đều muốn say.

179. Q.4 - Chương 15: Trừ Khẩn Trương Vẫn Là Khẩn Trương

Thu Linh Tố ngồi ở trước bàn làm việc mình, nhìn quyển lịch ngày trên bàn có chút ngơ ngác, thời gian như nước chảy vội vàng mà qua, buổi chiều cô sẽ được nhìn thấy thần tượng Viên Hiểu Manh của cô , nhưng bây giờ đầu óc cô trống rỗng, gặp mặt nên nói cái gì đây?

“Cơm trưa đều không ăn, đang suy nghĩ gì đấy?” Nhìn dáng vẻ ngơ ngác của Thu Linh Tố , Tiêu Thần gõ bàn một cái nói, có chút buồn bực hỏi thăm, trong ngày thường thấy cô quấn quít Hạ Toa không rời , nhưng là hôm nay thái độ lại khác thường không cùng bọn họ ra ngoài ăn cơm, hắn còn tưởng rằng là hẹn người nào? Ai biết cô còn đang ngồi ôm đầu ngẩn người đấy.

“Ai u, em đang lo lắng buổi chiều gặp mặt á.” Thu Linh Tố phục hồi tinh thần lại, có chút ngượng ngùng nhìn Tiêu Thần, nhỏ giọng nói qua.

“Không có việc gì …, trước kia cũng không thấy em như vậy, lần này cũng chẳng qua chính là đàm phán mấy triệu mà thôi, không cần lo lắng quá mức.” Nhìn Thu Linh Tố mặt ủ mày chau , Tiêu Thần mở miệng khuyên giải nói.

“Không giống nhau đâu .” Trước kia những người đó cũng không phải là đối tượng cô thích , cô khẩn trương cái gì , lần này là Viên Hiểu Manh có được hay không, là người đàn ông cô thích có được hay không, đương nhiên có thể khẩn trương á.

“Vậy em cứ từ từ khẩn trương đi, chỉ là mới vừa rồi Hạ Toa nói với anh là nói cho em đi phụ trách hợp đồng này , em đã khẩn trương như vậy, anh xem nên phái người khác thôi .” Nhìn Thu Linh Tố bộ dạng khẩn trương , Tiêu Thần cố ý đùa cô.

"Không được, em muốn phụ trách." Thu Linh Tố nào biết Tiêu Thần là cố ý chọc cô chơi, vội mở miệng nói xong, chỉ sợ mình nói chậm thật để cho người khác đi phụ trách vụ này.

"Tốt, không thành vấn đề. Anh về phòng làm việc trước, trước tiên em có thể đi ăn một bữa cơm, sau đó trang điểm lại đi ." Tiêu Thần nhìn Thu Linh Tố cười nhạt, hướng phòng làm việc của mình đi tới

Thu Linh Tố sửa sang lại quần áo, bưng cà phê hướng phòng họp đi tới, mặc dù cô mới vừa rồi đã thấy Viên Hiểu Manh, nhìn qua cũng thấy dễ gần , nhưng cô còn rất ngại cô không thể nhẹ nhàng nói chuyện với hắn như Hạ Toa được , cô chỉ nhìn hắn một cái cũng thấy khẩn trương rồi.

"Mời uống cà phê." Thu Linh Tố đi tới bên người Viên Hiểu Manh , đem cà phê để vào trước mặt của hắn, nhỏ giọng nói qua.

"Cám ơn." Viên Hiểu Manh ngẩng đầu liếc nhìn Thu Linh Tố, nhàn nhạt cười cười.

"Tiểu Thu, ngồi xuống rồi nói." Nhìn Thu Linh Tố có chút hoảng thần, Hạ Toa vội mở miệng giải vây .

"Chị Hạ Toa , về phần chuyện tiền bạc, mọi người cứ xem rồi làm đi, chị là bạn của chị Tô Mạc , như vậy cũng coi là bạn của em ." Viên Hiểu Manh nhìn Hạ Toa, phát biểu ý kiến của mình, thật ra thì các công ty tìm hắn quay quảng cáo có rất nhiều, nhưng Tô Mạc gợi ý cho hắn công ty này , hắn cũng không lo lắng cái gì nữa. Dù sao hắn có thể đi tới ngày hôm nay có quan hệ rất lớn tới Tô Mạc

"Giao tình là giao tình, giá tiền là giá tiền, đây là hai chuyện khác nhau." Nhìn Viên Hiểu Manh luôn là hữu ý vô ý hỏi thăm Hạ Toa , Tiêu Thần trong lòng có chút không vui, nhìn Viên Hiểu Manh nói.

"Vậy cũng tốt, hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ, chị Hạ Toa , tối nay em mời chị ăn cơm." Viên Hiểu Manh gật đầu một cái nhìn Tiêu Thần, lại quay đầu nhìn về phía Hạ Toa mời.

"Chờ Tô Mạc tới, cùng nhau ăn một bữa cơm thôi." Hạ Toa nhàn nhạt cười cười, lên tiếng.

"Được." Viên Hiểu Manh gật đầu một cái, cầm ly cà phê lên uống .

"Đúng rồi, tôi giới thiệu cho cậu , đây là Thu Linh Tố, về sau phụ trách mọi vấn đề về cậu , cậu có chuyện gì thì cứ nói với cô ấy , đừng bởi vì quen biết mà ngại ." Nhìn gương mặt lạnh lùng của Tiêu Thần, Hạ Toa cười nhạt, giới thiệu Thu Linh Tố đang cúi đầu làm thư ký .

"Vâng , xin chào, về sau làm phiền cô." Viên Hiểu Manh gật đầu một cái, nhìn Thu Linh Tố, mỉm cười nói qua.

180. Q.4 - Chương 16: Ghen

Tiêu Thần ngồi ở bên trong xe, nhìn Hạ Toa ngồi cạnh chỗ tài xế , trong lòng có chút không thoải mái , rõ ràng đã để Thu Linh Tố phụ trách chuyện của hắn, thế mà vẫn còn mặt dày đi hỏi số điện thoại của Hạ Toa , gặp qua không biết xấu hổ , chưa từng thấy qua không biết xấu hổ như vậy .

"Anh sao vậy ?" Ngồi ở bên trong xe chờ lúc lâu , cũng không thấy Tiêu Thần khởi động xe, Hạ Toa có chút không hiểu quay đầu hỏi thăm.

"Không có việc gì, có chút không thoải mái thôi ." Tiêu Thần liếc mắt nhìn Hạ Toa, khởi động xe .

"Vì chuyện của Viên Hiểu Manh à?" Nhìn Tiêu Thần thở phì phò , Hạ Toa cười nhạt, đã đoán được đại khái, Tiêu Thần cái gì cũng tốt chính là rất ghen, cô và Viên Hiểu Manh giữa hai người căn bản là không có gì, hắn chỉ là hỏi qua Tô Mạc đại khái lúc nào thì trở lại thôi, có cần phải tức giận như vậy sao? Huống chi Viên Hiểu Manh đã sớm biết cô là bạn gái Tiêu Thần , như thế nào lại đối với cô có ý kiến gì đây?

"Đúng vậy , anh mới là ông chủ thế nhưng hắn lại luôn hỏi ý kiến em , đây là ý gì?" Tiêu Thần có chút không vui nói.

"Tốt lắm, người ta đã sớm biết em là bạn gái của anh rồi, chỉ là tìm em hỏi chút chuyện của Tô Mạc mà thôi , sao anh nhỏ mọn thế ?" Hạ Toa vươn tay chủ động nắm tay Tiêu Thần , khẽ cười nói.

"Là như thế sao? Sao anh cảm giác hắn đối với em có ý tứ à?" Đối với Viên Hiểu Manh hắn thật sự là một chút hảo cảm đều không có . Dù sao chỉ cần là đàn ông không có việc gì thích tìm Hạ Toa nói chuyện phiếm , hắn cũng không có hảo cảm.

"Tốt lắm, đừng làm ầm ĩ , lái xe thôi." Hạ Toa có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần, mấy ngày nay mỗi đêm Tiêu Thần đều giày vò đến sau nửa đêm mới ngủ . Dù là người sắt cũng chịu không được hành hạ như thế a.

Nhìn Hạ Toa nhắm mắt lại nghỉ ngơi, Tiêu Thần cười nhạt, thả chậm tốc độ xe, tắt nhạc, nghĩ tới chuyện xảy ra xế chiều hôm nay , mình cũng nhịn không được cười lên, kể từ sau khi biết Hạ Toa hắn biến thành người đàn ông si tình , có lúc ngay cả hắn mình cũng không nghĩ ra, tại sao mình lại thay đổi như vậy chứ ?

Tần Lạc nhìn báo cáo của phòng tài vụ , thở phào nhẹ nhõm, hắn cuối cùng cũng đem tập đoàn Tần thị đang tràn ngập nguy cơ phá sản kéo trở lại. Công ty cũng dần dần bắt đầu có lợi nhuận , hắn cũng trở nên bận rộn hơn , trừ mỗi ngày đến quán cà phê đối diện tòa nhà Tiêu thị uống một ly cà phê, hắn vẫn bận rộn từ sáng đến nửa đêm, công ty mỗi ngày một tốt, xã giao cũng càng ngày càng hơn nhiều.

"Tần Lạc, hôm nay anh lại uống nhiều à?" Nhìn Tần Lạc lắc lư từng bước , Thẩm Thu Linh vội đi lên phía trước đỡ hắn, đối với chuyện ngày đó, hai người cũng không có ai nói, coi như chưa từng xảy ra .

"Thu Linh, em cảm thấy em chờ đợi ở bên cạnh anh như vậy không mệt mỏi sao? Lòng anh vĩnh viễn sẽ không ở trên người em, em không thấy sao ?" Tần Lạc nhìn Thẩm Thu Linh, có chút không rõ ràng hỏi thăm.

"Tần Lạc, chúng ta đã kết hôn rồi, Hạ Toa và Tiêu Thần cũng ở một chỗ, tại sao anh còn không bỏ được đây?" Nhìn dáng vẻ đầy thương cảm của Tần Lạc , trong lòng Thẩm Thu Linh cũng không dễ chịu, một tháng này, La Hải không phải là không có tới tìm cô, nhưng cô thật sự không muốn liên quan tới La Hải nữa , cô chỉ nghĩ muốn ở bên cạnh Tần Lạc để cho hắn từ từ quen với sự hiện diện của mình, cô tin tưởng về sau bọn họ có con , quan hệ nhất định sẽ hòa hoãn , nhưng mấy ngày nay càng ngày cô càng không xác định ,quan hệ của cô và Tần Lạc thật sự sẽ hòa hoãn sao? Lúc hắn uống say gọi tên Hạ Toa , trong lòng cũng nghĩ tới Hạ Toa, ở trong lòng của hắn không có một vị trí nào dành cho cô.

181. Q.4 - Chương 17: Vợ Chưa Cưới Của Hàn Dạ

Đang lúc Thẩm Thu Linh buồn bực không vui , nhận được điện thoại của một người bạn không thân lắm , Thẩm Thu Linh cúp điện thoại liền đi ra cửa.

"Thu Linh, gần đây cậu như thế nào ?" Mạnh Dao liếc mắt một cái liền nhận ra Thẩm Thu Linh mấy năm không thấy , cười chào hỏi.

"Mạnh Dao, cậu cũng tới thành phố S hả ?" Đối với sự xuất hiện của Mạnh Dao , Thẩm Thu Linh có chút buồn bực, phải biết Mạnh Dao là không thích sống ở trong nước , hơn nữa vẫn định cư ở nước ngoài, làm sao đột nhiên nghĩ đến việc trở về nước đây? Cô cũng nhận ra Mạnh Dao không phải là vì về nước thăm mình . Mặc dù nói bọn họ quen biết từ khi còn bé nhưng là giữa hai người liên lạc cũng không nhiều, cho nên cũng chưa nói tới có bao nhiêu giao tình.

"Mình đến xem đối tượng kết hôn ." Mạnh Dao cầm lên cà phê nhấp một ngụm nhàn nhạt nói qua.

"Người nào vậy ?" Thẩm Thu Linh có chút ngạc nhiên hỏi thăm, Mạnh Dao vẫn tôn thờ chủ nghĩa độc thân cũng sẽ bởi vì trong nhà mà kết hôn sao?

"Thượng Quan Hàn Dạ , cậu biết không?" Mạnh Dao liếc mắt nhìn Thẩm Thu Linh nhàn nhạt nói qua.

"Hàn Dạ à, rất tốt đấy?" Mặc dù trước kia nhà họ Thượng Quan và nhà họ Tần thực lực không phân cao thấp, nhưng là hiện tại nhà Thượng Quan có thể bỏ rơi nhà họ Tần rất xa, hơn nữa Hàn Dạ dáng dấp cũng không kém, có thể cùng người như vậy kết hôn , thật sự là rất tốt.

"Rất tốt sao? Không có cảm thấy, hơn nữa hắn giống như đã có bạn gái !" Mặc dù cô là người theo chủ nghĩa không cưới nhưng là cô cũng không cho phép người đàn ông của mình ở bên ngoài sung sướng với người phụ nữ khác .

“Hắn biết cậu đến rồi sao?”

.

“Không biết, chỉ là biết chuyện hôn nhân cùng với mình thôi .” Mạnh Dao nhìn ngoài cửa sổ lắc đầu một cái.

“Vậy cậu tính toán như thế nào?” Thẩm Thu Linh nhìn Mạnh Dao ngồi đối diện với mình giống như thấy được mình trước kia, trong lòng không khỏi có chút bận tâm. Cô không hy vọng Mạnh Dao đi lại con đường của cô .

“Cậu nói mình sẽ như thế nào?” Mạnh Dao hướng về phía Thẩm Thu Linh cười nhạt hỏi ngược lại, chỉ cần là thuộc về cô thì cô tuyệt đối sẽ không cho bất luận kẻ nào cướp đi , đàn ông cũng thế . Chỉ có cô vứt bỏ người khác, tuyệt không cho phép người khác bỏ rơi cô.

“Đừng xúc động, coi như hắn có người khác thì thế nào, cùng lắm thì cho người phụ nữ kia một khoản tiền để cho cô ta rời đi là được , hơn nữa Hàn Dạ cũng không có cự tuyệt đính hôn , cậu có thể nói chuyện với hắn để xem ý hắn như thế nào ?” Nhìn Mạnh Dao kiên quyết, Thẩm Thu Linh ở bên cạnh tận tình khuyên giải , nếu như ban đầu cô không phải xúc động như vậy, không đi tìm Hạ Toa gây chuyện , hiện tại Tần Lạc sẽ không có khả năng đối với cô lạnh nhạt như vậy đi.

“Thu Linh, làm sao cậu lại thay đổi như vậy ? Cậu trước kia không phải như thế ? Tại sao có thể đối với tình địch nương tay đây? Cậu nói ình biết sau khi cưới cuộc sống của cậu có được hay không?” Nhìn Thẩm Thu Linh không ngừng khuyên mình, Mạnh Dao trong lòng có chút buồn bực, mặc dù cô cũng nghe được một chút lời đồn đãi, nhưng cô không tin Thẩm Thu Linh sẽ thua bởi một người phụ nữ như vậy .

“Mình trước kia quá tùy hứng, thật ra thì rất nhiều chuyện là do chúng tự mình tạo thành, mình không hy vọng cậu lại giống mình, coi như kết hôn cũng sống không vui vẻ , thật ra thì xem ba cậu hay ba mình có thể giành hết tình cảm ẹ chúng mình không ? Họ không có gặp gỡ bên ngoài sao?” Thẩm Thu Linh cười nhạt, nhìn Mạnh Dao có chút bất đắc dĩ nói , những người tình của ba cô mà cô biết thì có đến năm người đấy là còn chưa nói đến những người mà cô không biết , nhưng mẹ của cô có thể như thế nào đây? Ngày ngày còn không phải là cố gắng sống , so đo quá nhiều, sẽ chỉ làm mình càng sống mệt mỏi hơn thôi.

Nghe Thẩm Thu Linh vừa nói như thế, Mạnh Dao cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, cô chính là không muốn giống như mẹ mình nên mới có thể lựa chọn không cưới , chẳng lẽ đến cuối cùng vẫn là không thể đi được lên trên con đường này sao?

182. Q.4 - Chương 18: Giành Đàn Ông Phải Trả Giá Cao

Mạnh Dao nhìn tấm hình trong tay , khóe miệng cười lạnh, cô còn tưởng rằng tình địch của mình là hạng người nào? Cuối cùng chỉ là một nhân viên y tá quèn mà thôi.

Linh Lan kéo chị giúp việc Trương Kim Phượng mà Hàn Dạ thuê ình đến siêu thị bán đồ mẹ và bé , nhìn bên trái lại xem một chút, mua cái này lại mua cái kia.

“Linh Lan, đồ cũng đủ rồi đó , chúng ta về đi thôi?” Trương Kim Phượng nhìn trong siêu thị người càng tới càng nhiều, trong lòng cũng lại càng không nỡ, phải biết Hàn Dạ dặn đi dặn lại không cho cô ấy đi tới những nơi đông người nhưng là hôm nay thật sự không cưỡng được cô, chỉ có thể mang theo cô cùng đi ra mua đồ ăn.

“Được rồi , được rồi , em biết rồi, có thể có chuyện gì ?” Linh Lan hướng Trương Kim Phượng cười cười, có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, cô bây giờ đã hơn sáu tháng, đã sớm qua giai đoạn nguy hiểm, thật ra thì hoạt động quá nhiều cũng có thể sinh non, nhưng Hàn Dạ chính là không cho phép cô đi đâu, đem phạm vi hoạt động hạn chế ở bên trong nhà, cũng mau buồn chết cô, thừa dịp tối hôm nay có tiệc mời Hạ Toa đến ăn cơm, Hàn Dạ lại vừa đúng đi ra ngoài cô liền theo Trương Kim Phượng ra cửa.

“Tổ tông của tôi , cô bây giờ nhưng là phụ nữ có thai , tại sao tôi có thể không lo lắng đây?” Nhìn Linh Lan không thèm để ý chút nào , Trương Kim Phượng cũng không thể bình tĩnh, nếu như Hàn Dạ biết cô mang

theo cô ra cửa, ngày mai sẽ làm cô nghỉ việc , vậy cô đi đâu tìm được người đối xử tốt với mình như vậy đây ?

"Được rồi , chị đi tính tiền đi, em ngồi bên kia chờ chị được không ?" Linh Lan chỉ chỉ chiếc ghế dài nghỉ ngơi ở một cửa hàng gần đó có chút không nhịn được nói.

"Được, chị đưa em đi." Tuy chỉ có vài bước đường, nhưng Trương Kim Phượng vẫn là không yên lòng, dắt Linh Lan đến một bên ngồi vào chỗ của mình, mình mới vội vã chạy đi xếp hàng tính tiền .

Nhìn một mình Linh Lan ngồi ở trên ghế, Mạnh Dao hướng mấy người đứng ở cách đó không xa làm ám hiệu, mình trực tiếp ẩn vào trong đám người, trong nháy mắt không còn thấy hình dáng của cô nữa .

"Anh à , nơi này là siêu thị không được hút thuốc lá." Linh Lan có chút không vui nhìn người đàn ông ngồi ở bên cạnh mình đang hút thuốc , tính toán đổi một cái ghế, nhưng cái ghế mới vừa rồi còn trống trơn tự nhiên bây giờ lại ngồi rất nhiều người .

"Để ý nhiều như vậy làm gì? Không ưa liền cút ngay đi chỗ khác , cho là mình là phụ nữ có thai rất giỏi à?" Người đàn ông có chút khinh thường nhìn Linh Lan , cố ý nhả khói phun trên mặt của cô.

"Khụ khụ." Linh Lan không nghĩ tới người đàn ông trước mắt sẽ ác liệt như vậy, bỗng chốc bị khói làm cho sặc, không ngừng ho lên.

"Chồng à , chồng ngồi ở đây vậy vợ ngồi chỗ nào ?" Giọn nói của một người phụ nữ dáng vẻ kệch cỡm truyền vào trong tai Linh Lan , ngẩng đầu nhìn lên cô bỗng giật mình, lúc này mới vừa tới tháng năm, cô gái này vậy mà chỉ mặc một chiếc váy ngắn cũn cỡn, cô nhìn cũng cảm thấy lạnh.

"Ngồi ở đây." Người đàn ông dịch ra cách Linh Lan một chút , tay cũng đã thăm dò vào trong váy ngắn của cô gái.

Nhìn hai người không chút kiêng kỵ , Linh Lan bất đắc dĩ nhìn quầy tính tiền, thấy cũng nhanh đến phiên Trương Kim Phượng, cũng liền đứng lên, hướng quầy tính tiền đi tới.

Nhìn Linh Lan đứng dậy, người phụ nữ cố ý đưa chân ra .

"Linh Lan , Linh Lan ." Trương Kim Phượng nhìn Linh Lan đứng lên cũng không có chút để ý, nhưng vừa quay đầu lại thấy Linh Lan ngã trên mặt đất, vội vọt ra, đôi nam nữ mới vừa rồi còn đang tán tỉnh nhau cũng thừa dịp siêu thị hỗn loạn rời đi siêu thị.

Mạnh Dao đứng ở lầu hai của siêu thị , nhìn Linh Lan nằm trên mặt đất vết máu loang lổ , khóe miệng lộ ra một nụ cười thỏa mãn, cùng cô tranh giành đàn ông với cô , sẽ phải ột chút giác ngộ , cô cũng sẽ không giống Thẩm Thu Linh để cho tình địch của mình một con ngựa như vậy.

183. Q.4 - Chương 19: Tình Nghĩa Huynh Đệ

Linh Lan ngoài ý muốn bị xảy thai Hàn Dạ buồn bực khác thường, Trương Kim Phượng cũng bởi vì chuyện này mà bị xa thải. Hắn không có thuê người giúp việc mà tự mình chăm sóc Linh Lan.

"Chuyện gì xảy ra?" Vừa nghe đến tin tức này, Hạ Toa liền không nhịn được lớn tiếng kêu la, cô cũng không tin tưởng là cái gì ngoài ý muốn, sẽ có chuyện trùng hợp như vậy sao? Tám phần là có người giở trò.

"Hạ Toa , em đừng kích động, gần đây cũng không có gì chuyện, nếu không em đến thăm cô ấy đi , em và cô ấy quan hệ cũng tốt." Tiêu Thần nhìn Hạ Toa mở miệng nói chuyện , dù sao Hạ Toa không đi hắn cũng không có thời gian đi thăm dò chuyện này, mặc dù Hàn Dạ và Tần Lạc quan hệ tốt hơn so với hắn một chút, nhưng là bọn hắn cũng coi như là bạn bè , xảy ra chuyện như vậy dĩ nhiên không thể nào mặc kệ.

"Đúng, anh nói đúng, vậy mấy ngày này em ở tại nhà Hàn Dạ chăm sóc cô ấy ." Hạ Toa suy nghĩ một chút gật đầu một cái, tuy nói cô rất dốt chuyện này nhưng dầu gì cô cũng coi là chị em tốt của Linh Lan.

"Vậy cũng được ." Tiêu Thần thở dài, có chút bất đắc dĩ nói, vốn là hắn còn định đưa Hạ Toa đi , xem ra hiện tại cũng không cần.

"Vậy em đi thu dọn quần áo , lát nữa anh đưa em đi nhé ." Hạ Toa nói qua liền hướng lên lầu, bắt đầu chuẩn bị đồ .

Hàn Dạ ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Tiêu Thần ngồi đối diện với mình , trong lòng có chút cảm động, hắn không nghĩ tới Tiêu Thần sẽ để cho Hạ Toa nghỉ việc đến với Linh Lan , cũng không nghĩ đến hắn chủ động mà đưa ra yêu cầu đòi giúp mình điều tra chuyện này. Vốn là hắn nghĩ nói chuyện này cho Tuyết Thiếu , để cho hắn giúp một tay, ai biết hắn ngày hôm trước mới vừa cùng Tần Di về nhà, muốn gọi cho Tần Lạc, nhưng là nhớ tới công ty của hắn mới vừa khôi phục lại. Hắn không thể không nghĩ tới gọi cho Tiêu Thần, nhưng hắn cũng ngại , không nghĩ tới Tiêu Thần lại chủ động tới , chủ động nói ra.

"Hiện tại chủ yếu nhất là trấn an tốt cảm xúc của Linh Lan , chuyện khác cứ từ từ ." Nhìn vẻ mặt tiều tụy của Hàn Dạ , Tiêu Thần cũng không biết nên làm sao sao khuyên giải. Dù sao hắn và Linh Lan vẫn luôn chờ đợi đứa bé này đến, nhưng đột nhiên không có rồi.

"Ừ, tôi hiểu , làm phiền cậu ." Hàn Dạ gật đầu một cái, cảm kích liếc mắt nhìn Tiêu Thần, hắn thật sự không nghĩ ra rốt cuộc người nào lại làm như thế , hắn từ trước đến giờ hiền hoà, không có lỗi với người nào.

" Anh em bạn bè nói này làm cái gì?" Tiêu Thần lấy ra một hộp thuốc lá, mở ra, rút ra một điếu đưa tới.

"Cậu sẽ không trách tôi chứ , nếu như không phải là tôi cản trở, có lẽ cậu và Hạ Toa có thể so với hiện tại tốt hơn." Hàn Dạ nhận lấy điếu thuốc Tiêu Thần đưa tới , ngẩng đầu nhìn ánh mắt Tiêu Thần hỏi thăm, nếu như đổi lại là hắn, hắn tuyệt đối không có đại lượng như Tiêu Thần vậy .

"Tôi và Hạ Toa hiện tại tốt vô cùng, chuyện lúc trước đã qua cứ để cho qua đi , người nào không có quá khứ đây? Giống như tôi trước kia còn không phải là một người lăng nhăng , chẳng lẽ tôi còn có thể yêu cầu Hạ Toa phải còn nguyên vẹn , hơn nữa một tầng mỏng manh kia có thể đại biểu cho cái gì ? Hai người ở chung một chỗ không có cảm giác thì cũng chỉ bằng không ." Hắn bây giờ chỉ muốn phát triển công ty thật tốt , ở chung với Hạ Toa trải qua những ngày bình yên vui vẻ , cái gì khác cùng hắn cũng không bao nhiêu quan hệ.

"Đúng vậy , thật ra thì cậu so với tôi và Tần Lạc đều may mắn hơn rất nhiều, tối thiểu cậu có thể cự tuyệt chuyện hôn nhân sắp xếp ." Nhớ tới mình không cách nào tự chủ động vấn đề hôn nhân của mình , Hàn Dạ không khỏi cười khổ, hắn vốn cho là hôn nhân như vậy cũng không có gì? Thế nhưng lần này Linh Lan ngoài ý muốn xảy thai để cho hắn suy nghĩ rất nhiều, tình nhân cuối cùng là không thể lộ ra ngoài ánh sáng , nếu như hắn thật thích Linh Lan sẽ vì cô suy tính, mà không phải giống như bây giờ.

184. Q.4 - Chương 20: Có Chuyện Gì Mà Anh Không Thể Biết

Thẩm Thu Linh nhìn tin nhắn trong điện thoại mà Mạnh Dao gởi tới , tâm lập tức lạnh , cô không nghĩ tới cô ấy làm ra chuyện như vậy, cái này nếu khiến Hàn Dạ biết, vậy bọn họ sau khi kết hôn còn có thể có ngày lành sao?

Huống chi ai cũng không phải người ngu, chuyện này sớm muộn gì cũng sẽ bị người ta tra được , chẳng lẽ cũng chưa có nghĩ tới hậu quả sao? Nếu là nhà Thượng Quan truy cứu tới, chỉ sợ nhà họ Mạnh cũng không còn biện pháp bảo toàn cô thôi.

"Sao còn chưa có thay quần áo xong?" Nhìn Thẩm Thu Linh vẫn ngồi ở trên ghế sa lon ngơ ngác , Tần Lạc có chút buồn bực, thường ngày cô biết phải cùng hắn đi ra ngoài xã giao là rất tích cực , hôm nay thế nào có chút khác thường đây?

"A, em lập tức xong rồi , anh chờ em một chút." Nhìn Tần Lạc đứng ở trước mặt mình, Thẩm Thu Linh lúc này mới nhớ tới tối hôm nay còn có tiệc xã giao, vội vã hướng phòng thay quần áo đi tới.

Nhìn bóng lưng Thẩm Thu Linh vội vã rời đi, Tần Lạc có chút mất hồn, nhớ tới thái độ hai tháng này hắn đối với Thẩm Thu Linh , giống như vô cùng lạnh nhạt, trừ một lần ngoài ý muốn kia , bọn họ cũng không có chung giường qua, thật ra thì mặc kệ trong lòng hắn có hay không có Hạ Toa, hắn và Thẩm Thu Linh đều đã kết hôn, hắn cũng nên từ từ trở về với hiện tại . Dù sao Hạ Toa và Tiêu Thần hiện tại sống rất tốt.

“Để cho anh chờ lâu, em xong rồi .” Cũng may cô vẫn rất chú trọng bề ngoài của mình , cho dù ở nhà cũng sẽ trang điểm , cho nên chỉ cần thay quần áo là có thể ra cửa.

“Đi thôi.” Tần Lạc từ trên ghế salon đứng lên, chủ động dắt tayThẩm Thu Linh , hướng cửa đi tới.

Nhìn tay mình cùng tay Tần Lạc ở chung một chỗ, Thẩm Thu Linh trong lòng một hồi kích động, len lén nhìn Tần Lạc ở bên cạnh , khóe miệng nâng lên một nụ cười ngượng ngùng lại ngọt ngào, cô chờ đợi ngày này thật sự rất lâu

“Sao không nghe điện thoại?” Tần Lạc liếc mắt nhìn Thẩm Thu Linh ngồi ở bên cạnh mình hỏi thăm, mặc dù hắn hôm nay đối với Thẩm Thu Linh so với bình thường dịu dàng một chút, nhưng hắn tuyệt không cho là Thẩm Thu Linh sẽ bởi vì một chút ôn nhu này mà mất hồn đến ngay cả điện thoại liên tiếp kêu lên năm lần cũng không nghe được.

“Không phải điện thoại quan trọng .” Thẩm Thu Linh nhìn số gọi tới , là Mạnh Dao , cô không nghĩ nghe , cô không muốn làm cho Tần Lạc cho là cô có quan hệ tới việc Linh Lan sẩy thai.

“Nghe đi, có lẽ là người ta có việc gấp tìm em đấy ?” Nghe tiếng chuông điện thoại lại một lần nữa kêu lên , Tần Lạc nhàn nhạt nói qua.

“Alo , tìm mình có chuyện gì à?” Thẩm Thu Linh có chút bất đắc dĩ nghe điện thoại, nhỏ giọng nói qua.

“Cậu làm gì vậy ? Lâu như vậy mới nghe máy , có thời gian ra ngoài không ? Mình có chuyện muốn nói với cậu .” Mạnh Dao ở bên đầu điện thoại có chút oán trách nói qua.

“Xin lỗi, mình đang bận, gọi lại cho cậu sau .” Thẩm Thu Linh có chút bận tâm nhìn Tần Lạc một cái, phát hiện hắn đang nhắm mắt dưỡng thần . Ám chỉ Mạnh Dao.

“Được rồi, chuyện của mình và cậu đừng để cho chồng cậu biết đấy .” Mạnh Dao cũng đoán ra Thẩm Thu Linh nói chuyện cũng không dễ dàng, dặn dò một câu liền cúp máy , nhưng cũng chính là một câu nói này , để cho cô hoàn toàn lộ ra.

“Chuyện gì không thể nói cho anh biết?” Tần Lạc nghiêng đầu, nhìn chằm chằm vào Thẩm Thu Linh hỏi thăm, hắn không phải có lòng muốn nghe lén điện thoại của cô, chỉ là giọng nói của đối phương thật rất thô bạo , không muốn nghe thấy cũng không được.

“Không có gì, chính là một chút bí mật của chị em thôi mà .” Bị Tần Lạc chất vấn như vậy , Thẩm Thu Linh có chút chột dạ, tùy tiện tìm viện cớ nói.

Thật ra thì nếu như cô nói thẳng , Tần Lạc còn chưa hẳn sẽ trách cô, càng như vậy che che giấu giấu, Tần Lạc càng không tin cô, huống chi số điện thoại di động của cô vẫn là đăng ký qua công ty của Tần Lạc , muốn tra cô nói chuyện với ai còn không phải là chuyện dễ dàng?

Nghe được Thẩm Thu Linh trả lời như vậy, Tần Lạc cũng không có hỏi nhiều, trong lòng đã sớm quyết định , muốn đi điều tra một chút cô rốt cuộc là đang nói chuyện với ai , người kia vừa nói chuyện gì .

185. Q.4 - Chương 21: Người Nói Vô Tâm Người Nghe Hữu Ý

Hạ Toa nhìn Linh Lan tựa vào bả vai mình sắc mặt tái nhợt , trong lòng không có cảm giác, cũng đã hơn sáu tháng đứa bé đã thành hình người rồi, theo lý thuyết không thể xảy thai, nhưng.

“Hạ Toa , cậu nói Bảo Bảo có phải rất hận mình hay không ? Mình không có chăm sóc cho nó thật tốt .” Nhớ tới đứa con không ra đời của mình , Linh Lan không nhịn được khóc ồ lên, mặc dù chuyện xảy ra đã hơn một tuần lễ, vết thương trên thân thể cơ bản đã hồi phục , thế nhưng vết thương trong lòng , chỉ sợ cả đời này cũng không biện pháp khép lại.

“Sẽ không, Bảo Bảo làm sao sẽ trách cậu đây ? Cậu là một người mẹ tốt , chỉ là duyên phận của hai người hơi ngắn mà thôi !” Hạ Toa vỗ nhẹ sau lưng Linh Lan an ủi, ngay cả phòng ngủ của trẻ cũng đã chuẩn bị tốt rồi nhưng là bây giờ gian phòng kia lại thành cấm địa.

”Cậu biết không? Lúc Hàn Dạ biết là con trai rất là vui mừng, nhưng là bây giờ. ..Đều do cô, nếu như cô ngoan ngoãn ở nhà không phải chuyện gì cũng sẽ không xảy ra sao? Ngại trong nhà buồn bực muốn đi ra ngoài một chút, hiện tại đứa bé cũng đã không còn .

“Hàn Dạ sẽ không trách cậu, hai người còn trẻ, sẽ có em bé.” Nhìn dáng vẻ thất vọng của Linh Lan ,trong lòng của Hạ Toa cũng thật là loạn , cô biết Tiêu Thần cũng rất thích có con , nhưng cô lại lén lút uống thuốc ngừa thai, cô không biết mình đang lo lắng cái gì? Chẳng lẽ trong lòng còn không quên được Tần Lạc sao? Còn cảm thấy giữa hai người có thể sao?

“Hạ Toa, có thể cậu không biết , Hàn Dạ cũng sắp đính hôn.” Cô thật không biết cô và Hàn Dạ về sau sẽ như thế nào? Hắn muốn đính hôn, vị hôn thê của hắn có thể chấp nhận được cô sao? Cô thật có thể giống như trước kia nói hoàn toàn không để ý sao? Cô thật không biết, vốn chỉ muốn giữa hai người tối thiểu có một đứa con để ràng buộc nếu như bọn họ tách ra, cô còn có con ở bên cạnh nhưng bây giờ thì sao? Không có, cái gì cũng không có.

“Làm sao cậu biết?” Nhìn vẻ mặt hờ hững của Linh Lan , Hạ Toa thật không biết nên nói cái gì cho phải, khuyên cô chấp nhận thực tế, còn là khuyên cô buông tay đây? Cô may mắn gặp được Tiêu Thần, nhưng Linh Lan thì sao ?Nếu Hàn Dạ đi, Linh Lan nên làm cái gì bây giờ?

“Trong lúc vô tình mình nghe được anh ấy nói chuyện điện thoại với người nhà .” Lúc cô nghe thấy tin tức ấy , phải mất hơn một tháng mới để ình từ từ trở lại bình thường, cô thật muốn rời đi , nhưng khi nhìn Hàn Dạ tỉ mỉ chăm sóc cho cô , cô thật sự không hạ quyết tâm được. Nếu như ban đầu mình lựa chọn rời đi, có lẽ tất cả đều không giống nhau, mặc dù sẽ khổ sở, nhưng ít nhất cô còn có Bảo Bảo.

“Cậu đừng suy nghĩ nhiều, mình nghĩ Hàn Dạ sẽ xử lý tốt, huống chi là đính hôn, hắn vẫn ở chung với cậu không phải sao? Cậu chịu khó bồi dưỡng thân thể , khẳng định sẽ rất nhanh mang thai , đến lúc đó nếu là hắn không tốt, cậu liền mang theo Bảo Bảo rời đi, không để ý đến hắn nữa .” Nhìn dáng vẻ thương cảm của Linh Lan , Hạ Toa cố gắng thoải mái nói qua.

“Hạ Toa, cậu nói không sai, mình khẳng định còn có thể mang thai .” Đến lúc đó cô liền mang theo Bảo Bảo len lén rời đi, dù sao Hàn Dạ cho cô tiền tất cả cô đều giữ lại , căn bản không cần lo lắng không có tiền nuôi đứa bé, nghĩ tới đây trong nháy mắt tâm tình của Linh Lan đã khá nhiều.

“ Cậu muốn ăn gì không ? Mình đi phòng bếp kiếm chút đồ ăn nhé .” Hạ Toa nói xong đứng dậy đi ra cửa đi.

“Ừ, mình còn muốn uống sữa tươi, đừng quên cầm ình .” Nhìn Hạ Toa đi ra cửa, Linh Lan mở miệng dặn dò .

Người nói vô ý, người nghe có lòng, mới vừa rồi Hạ Toa nói vậy chỉ vì muốn trấn an Linh Lan , nhưng là đối với Linh Lan mà nói đó chính là hi vọng, chỉ là không biết Hàn Dạ nếu mà biết Linh Lan mang theo con của hắn chạy trốn thì sẽ là biểu tình gì đây , dĩ nhiên đây đều là nói sau.

186. Q.4 - Chương 22

Nhìn tờ danh sách điện thoại ở trong tay , Hàn Dạ không khỏi cười lạnh ra tiếng, hoá ra là như vậy , Tiêu Thần nói với hắn việc này rất đáng hoài nghi hắn còn không tin tưởng, nhưng là bây giờ Tần Lạc đem danh sách chi tiết cuộc gọi đưa cho hắn , hắn mới phát hiện thì ra mình thật sự quá khinh thường Mạnh Dao rồi. Hắn vẫn cho là cô vẫn còn ở nước ngoài, ai biết thế nhưng đã đi tới thành phố S , cố ý làm hại Linh Lan xảy thai , món nợ này hắn cần phải tính toán với Mạnh Dao thật tốt , coi như giữa hai người bọn họ có hôn ước vậy thì thế nào? Chuyện Linh Lan mang thai nhà bọn họ sớm biết, đến phiên cô tới can thiệp sao?

“Cám ơn cậu, Tần Lạc, có chuyện này tôi muốn cầu xin cậu , có thể nhờ Thẩm Thu Linh giúp tôi hẹn Mạnh Dao được không ? Tôi muốn nhìn một chút người phụ nữ này rốt cuộc là như thế nào mà có thể làm chuyện độc ác như vậy.” Nhìn qua tờ danh sách điện thoại một chút , Hàn Dạ từ trên bàn cầm lên một điếu thuốc, đốt, ngẩng đầu nhìn Tần Lạc nói.

“Được ,chuyện này cậu yên tâm đi, tôi sẽ làm ngay bây giờ , cậu định hẹn ở đâu ?” Tần Lạc cầm điện thoại lên, hỏi thăm Hàn Dạ.

"Quán cà phê của Tuyết Thiếu đi ." Hàn Dạ suy nghĩ một chút vẫn là cảm thấy quán cà phê của Tuyết Thiếu nơi đó tương đối thỏa đáng, coi như đến lúc đó ra tay hắn cũng không sợ đập hỏng đồ nhà bọn họ .

"Được." Tần Lạc gật đầu một cái, bấm số điện thoại của Thẩm Thu Linh .

Thẩm Thu Linh cầm điện thoại di động, có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, ban đầu cô cũng đã nói với Mạnh Dao không cần làm như vậy, hiện tại tốt lắm , đem mình cũng dính vào rồi, cũng may Tần Lạc cũng không trách mình. Cô cũng không hy vọng thật là dễ đi tới bình tĩnh lại bị phá hư, cô hiện tại duy nhất cầu nguyện đúng là La Hải không cần tới dây dưa với cô là tốt.

"Chị họ , ngẩn người gì đấy ?" La Hải mở cửa đi vào, nhìn Thẩm Thu Linh nằm ở trên ghế sofa ngẩn người hỏi thăm.

"Cậu lại tới làm cái gì?" Thẩm Thu Linh có chút chán ghét nhìn La Hải, chất vấn.

"Chị họ , chẳng lẽ chị không biết em đến làm cái gì sao?" La Hải đi tới bên người Thẩm Thu Linh ngồi xuống, đưa tay choàng lên bả vai của cô, cười hì hì nói qua.

"Tôi không có tiền." Thẩm Thu Linh hất tay hắn ra , nếu như ban đầu mua nhà hắn không có đi ra ngoài làm loạn, có lẽ bọn họ bây giờ vẫn còn ở chung một chỗ, cô còn có thể cho hắn tiền, nhưng cô không chỉ một lần bắt gặp hắn và người phụ nữ khác lên giường, nếu là cùng một người phụ nữ thì cũng thôi , cố tình mỗi lần đều là một người khác nhau , cái này bảo cô làm sao mà chịu được?

"Làm sao có thể, chị cho rằng em không biết sao? Công ty của Tần Lạc đã quay về quỹ đạo, gần đây kiếm cũng không tệ lắm, hơn nữa ông cụ cũng cho chị một số tiền lớn làm của hồi môn không phải sao? Chị tưởng em cái gì cũng không biết sao ?

"Chuyện đó có quan hệ gì tới cậu , tôi cho cậu như thế còn chưa đủ sao ?" Nhìn bộ dạng gây sự của La Hải , gương mặt Thẩm Thu Linh lạnh lùng nhìn hắn.

"Nếu như mà em đem những hình ảnh kia bán cho tạp chí, chị nói em sẽ có bao nhiêu tiền đây ?" Đối với sự nổi giận của Thẩm Thu Linh , La Hải cũng không thèm để ý, vuốt vuốt điện thoại ở trong tay, hời hợt nói qua.

"Nếu như cậu thật dám làm như vậy, cậu cảm thấy cậu còn có thể sống sao?" Đối với La Hải vẫn cầm hình ảnh uy hiếp cô, cô thật sự có chút phiền.

"Chị cho rằng em thật đần như vậy sao ? Em gửi qua bưu điện, qua mail cũng có thể, chờ tra được em , chỉ sợ danh sự của nhà họ Trầm cũng đã không còn ." La Hải có chút khinh thường nhìn Thẩm Thu Linh, lạnh nhạt nói qua.

"Em muốn cũng không nhiều, ba trăm vạn mà thôi, cho hoặc là không cho, chính chị quyết định, ba ngày sau nếu là không nhận được tiền, chị cứ chờ nhìn hình nude của mình xuất hiện trên trang đầu của báo đi." La Hải giơ tay lên nhìn đồng hồ, lại nhìn dáng vẻ tức giận của Thẩm Thu Linh , đứng dậy đi ra cổng đi.

187. Q.4 - Chương 23: Giả Bộ Ngây Thơ Cũng Cần Một Chút Kỹ Thuật Được Không??

Mạnh Dao ngồi ở trong phòng trên lầu hai , nhìn ngoài cửa sổ người đến người đi, tâm tình rất là hài lòng, mặc dù cô biết Thẩm Thu Linh hẹn cô ra ngoài tám phần lại là khuyên cô, thế nhưng ở thành phố này cô cũng chỉ có một người bạn, như vậy bị nói vài lời cũng kệ , không có gì lớn .

Mạnh Dao uống cà phê, kiên nhẫn chờ đợi, hẹn là ba giờ , hiện tại cũng chỉ là hai giờ rưỡi, cô ở khách sạn một mình cũng có chút chán nản , cho nên ra ngoài cũng tương đối sớm.

"Tới sớm thế ?" Hàn Dạ đẩy cửa phòng ra , liếc mắt nhìn Mạnh Dao, lạnh lùng nói.

"Sao lại là anh ?" Thấy Hàn Dạ sống sờ sờ đứng ở trước mặt của mình, Mạnh Dao trong lòng cả kinh, người này còn đẹp hơn so với ảnh chụp đi, chẳng lẽ đưa cho cô xem là tấm ảnh xấu nhất ? Cô một mực ồn ào không cưới không cưới, thật ra thì chủ yếu nhất không phải là bởi vì do cha mẹ của cô mà là cô căn bản

không có gặp phải một người đàn ông vừa ý . Cô đồng ý đính hôn cũng là bởi vì nhìn hình cảm thấy người đàn ông này cũng tạm được.

"Là anh hẹn em , em tới thành phố S sao không nói với anh một tiếng ?" Nhìn vẻ mặt mất hồn vừa rồi của Mạnh Dao , trong lòng Hàn Dạ có tính toán khác , cố làm ra vẻ dịu dàng đi tới đối diện với cô ngồi xuống, khẽ mỉm cười nói qua.

"Em chỉ là tới xem một chút , không có ý định nói cho anh biết." Nhìn Hàn Dạ thẳng tắp nhìn cô chằm chằm, Mạnh Dao có chút ngượng ngùng hạ thấp đầu xuống , không ngừng khuấy cà phê trong tay.

"Vậy em thấy anh có thích hợp không ?" Hàn Dạ nhíu mày, tà tà cười, hỏi thăm.

"Vâng , cũng không tệ lắm." Mạnh Dao vừa ngẩng đầu chống lại ánh mắt thâm thúy của Hàn Dạ , nhàn nhạt mà cười cười.

"Có phải em có chuyện gì cần nói cho anh biết không ?" Hàn Dạ bưng lên cà phê uống một hớp, dịu dàng hỏi thăm.

"Anh nói là chuyện của Linh Lan sao ? Là em làm không sai." Nghe Hàn Dạ hỏi như vậy, Mạnh Dao cũng biết chuyện đã bị phát hiện , cũng không có ý định tiếp tục giấu giếm, trực tiếp liền thừa nhận .

"Hả? Cô không biết là tôi thật sự thích trẻ con sao ?." Mặc dù trong lòng đã sớm biết được, nhưng nghe được Mạnh Dao chính miệng thừa nhận, lửa giận vẫn đè nén ở trong lòng ngày đó cũng sắp bộc phát.

"Cái này em thật sự không biết, chẳng qua em cũng có thể sinh cho anh , anh còn không biết anh may mắn tới cỡ nào đâu , em vẫn còn là con gái ." Nhìn Hàn Dạ có chút không vui , Mạnh Dao không chút kinh hoảng, chậm rãi nói xong, người đàn ông nào không thích phụ nữ còn trong trắng , huống chi cô còn là một người có giá trị , có dáng người , có gương mặt .

"Còn trinh ? Bây giờ khoa học kỹ thuật phát triển , bà già tám mươi tuổi có cháu rồi cũng có thể còn trinh , cô cho rằng tầng mô kia rất đáng tiền?" Hàn Dạ có chút khinh bỉ liếc mắt nhìn Mạnh Dao, nhàn nhạt nói xong . Hắn cũng sẽ không tin tưởng một người phụ nữ quanh năm ở nước ngoài sẽ còn trong trinh trắng , nhìn cách ăn mặc , phanh ngực hở chân , trong trắng ,có mà ngày ngày bị xử lý không còn sai .

"Anh, anh ." Nhìn bộ dạng lạnh nhạt như thế của Hàn Dạ , Mạnh Dao trong lòng một hồi mất mác, cô dĩ nhiên không thể nào còn là con gái . Cô nói như vậy đơn giản đúng là nghĩ đưa tới hứng thú của Hàn Dạ đối với cô , nhưng rất dễ nhận thấy cô đã đi nhầm một bước .

"Tôi thật sự vô cùng hối hận, tại sao lại muốn nói chuyện với một người như cô , quả thực là lãng phí thời gian, chẳng lẽ không ai nói cho cô biết, giả bộ ngây thơ cũng là một môn kỹ thuật sao?"Hàn Dạ lắc đầu một cái, không vui nói qua.

"Anh có ý gì, anh nói rõ cho tôi ?" Thấy Hàn Dạ đứng dậy muốn rời khỏi, Mạnh Dao bước một bước dài đứng ở trước mặt của hắn chất vấn.

"Bốp " một cái bạt tai vang lên trong phòng , Hàn Dạ một tay đẩy Mạnh Dao ra, khinh thường nói, "Cô làm cho tôi không có con ,cô cũng sẽ không có ngày tốt , trời tối đi ra cửa, nếu xảy ra chuyện gì, cũng đừng có trách tôi ."

Mạnh Dao che gò má của mình, có chút không tin nhìn bóng lưng của Hàn Dạ , cô đây coi là cái gì? Thế nhưng vì một người phụ nữ tầm thường mà đánh cô ?

188. Q.4 - Chương 24: Nói Chuyện Làm Ăn?

Tiêu Thần mỉm cười cúp điện thoại, mới vừa rồi hắn nói chuyện với cha mẹ Hạ Toa , hai người hỏi thăm chuyện đính hôn của hắn và Hạ Toa . Vốn cho là sẽ có chút trở ngại, không nghĩ tới họ thế nhưng một tiếng đồng ý, còn bảo hắn khi nào chọn được thời gian nhất định phải thông báo bọn họ, bọn họ sẽ trở về thành phố , tham gia lễ đính hôn .

"Boss, có một người tên là Tống Tử Phong tìm ngài." Thu Linh Tố gõ cửa, đi vào, nhìn Tiêu Thần có chút thấp thỏm nói qua.

“Ừ, anh biết rồi.” Tiêu Thần gật đầu một cái, lên tiếng, mặc dù nói không biết Tống Tử Phong tìm đến hắn là nguyên nhân gì, nhưng là hắn có thể khẳng định, Tống Tử Phong cố ý chọn lúc Hạ Toa không có ở đây , nhất định là có mục đích . Mặc kệ như thế nào, hắn đều muốn gặp lại.

Nhìn Tiêu Thần sảng khoái đồng ý, Thu Linh Tố không nói thêm gì, thối lui ra khỏi phòng làm việc, Tống Tử Phong người này cô biết, cũng là kẻ bề tôi dưới váy Hạ Toa . Khi đó hắn còn tỏ tình trước công chúng kia mà, đáng tiếc vẫn là bại bởi Tiêu Thần. Cô vốn cho là những tờ báo kia khi đăng hình của hắn đều là sửa lại , ai biết nhìn thấy hắn sau, mới biết những bức hình đó tuyệt đối không có sửa chữa, hắn thật sự rất đẹp trai . Nghĩ tới đây Thu Linh Tố không khỏi thở dài, Hạ Toa dáng dấp thật ra thì rất bình thường , nhưng hoa đào thật là nhiều , lại nhìn nhìn chính bản thân mình , tiếp nhận chuyện của Viên Hiểu Manh đã hơn một tháng, giữa hai người chỉ dừng lại ở mức bạn bè bình thường , haizz, quá bi thống .

” Mang cho anh hai ly cà phê vào .” Nhìn Thu Linh Tố đang ngồi ở trước bàn làm việc của mình , Tiêu Thần gõ bàn một cái nói, dặn dò .

“Dạ, Boss !” Nhìn Tiêu Thần từ trước mặt mình đi qua, Thu Linh Tố vội phục hồi tinh thần lại, hướng phòng giải khát đi tới

“Đã lâu không gặp, ngọn gió nào thổi anh tới đây vậy , anh Tống ?” Vừa đi vào phòng tiếp khách, Tiêu Thần đi tới chủ vị ngồi xuống, liếc mắt nhìn Tống Tử Phong, hỏi thăm.

“Tôi tới đương nhiên là nói chuyện làm ăn với anh .” Tống Tử Phong liếc mắt nhìn Tiêu Thần, không thể không thừa nhận hắn là người không tồi . Nếu như bọn họ không có yêu cùng một người phụ nữ, có lẽ sẽ trở thành bạn bè thật tốt .

“Làm ăn , tôi cảm thấy không có gì có thể nói .” Tiêu Thần có chút hoài nghi nhìn Tống Tử Phong, hai người bọn họ làm kinh doanh nhưng hoàn toàn là hai mảng khác nhau , có cái gì cần nói chuyện ?

“Chẳng lẽ anh quên, trước kia tôi đã từng nói với anh sao?” Nhìn Tiêu Thần vẻ mặt mịt mờ , Tống Tử Phong mở miệng nhắc nhở.

“Lát nữa hủy cuộc họp cho anh .” Nhìn Thu Linh Tố đưa cà phê đi vào, Tiêu Thần nói .

“Vâng , em biết rõ rồi.” Thu Linh Tố liếc mắt nhìn Tống Tử Phong ngồi đối diện với Tiêu Thần , lại quay đầu nhìn Tiêu Thần một chút , gật đầu đồng ý , không khỏi ở trong lòng lẩm bẩm, thật là đúng là tre già măng mọc !

“Anh nói là để tôi nhường Hạ Toa cho anh ?” Nhìn Thu Linh Tố đi ra ngoài đóng cửa lại, Tiêu Thần cười như không cười nhìn Tống Tử Phong hỏi.

“Không sai, anh và Hạ Toa chia tay, trong vòng một năm, tôi có thể giúp anh mở rộng công ty gấp mười lần bây giờ .” Tống Tử Phong gật đầu một cái, mặt tự tin nhìn Tiêu Thần, gấp mười lần, cũng chính là vài tỷ, cũng không phải là số lượng nhỏ. Hắn không nghĩ Tiêu Thần sẽ vì một người phụ nữ sẽ kiên trì như vậy, huống chi nhà họ Tiêu là người làm ăn chính tông , tất cả ích lợi làm đầu.

“Anh cảm thấy tôi sẽ làm sao? Đổi lại là anh , anh sẽ làm sao?” Tiêu Thần lạnh lùng cười một tiếng, hỏi ngược lại, điều kiện này quả thật rất hấp dẫn, nhưng không có Hạ Toa ở bên cạnh hắn hắn muốn nhiều tiền như vậy làm gì? Hắn cái gì cũng không làm, chỉ cần dựa vào danh hiệu con trai nhà họ Tiêu cả đời này cũng có thể sống thoải mái . Hiện tại hắn nhận lấy công ty, hoàn toàn là vì Hạ Toa, tiền hắn cũng không để ý như vậy.

“Nếu như anh cảm thấy chưa đủ, có thể nói ra điều kiện của anh , tôi nghĩ tôi nhất định có thể làm được.” Nhìn Tiêu Thần hoàn toàn không để ý , lòng tin của Tống Tử Phong vốn là kiên định cũng có chút dao động.

“Tôi đã quyết định đính hôn với Hạ Toa , cho nên mặc kệ anh ra điều kiện gì, tôi đều sẽ không đồng ý, Hạ Toa là một người, không phải vật phẩm, anh yêu cô ấy, tôi cũng vậy , anh đã từng là một nhân vật lịch sử trong sinh mệnh của cô ấy , còn tôi là hiện tại tiến hành .” Tiêu Thần nhìn Tống Tử Phong gằn từng chữ nói .

189. Q.4 - Chương 25: Đã Lâu Không Gặp

Đi ra khỏi tòa nhà Tiêu thị , cảm xúc của Tống Tử Phong có chút xuống thấp, hắn cho là mình ra giá đã đủ cao, nhưng Tiêu Thần ngay cả nháy mắt đều không nháy mắt một cái liền cự tuyệt, bao nhiêu công ty chờ hắn chỉ điểm, không nghĩ tới đưa tới cửa kết quả đụng một cái mũi xám xịt, chuyện này là cái [bad word] gì vậy hả!

"Tống Tử Phong." Hạ Toa một bước vào đại sảnh công ty , liền nhìn đến Tống Tử Phong ủ rũ cúi đầu đi ra thang máy, nghĩ cũng không suy nghĩ nhiều kêu hắn lại, nhưng lời vừa ra khỏi miệng cô liền hối hận, nhưng nhìn vẻ mặt mong đợi của Tống Tử Phong đi về phía cô thì cô lại không đành lòng cự tuyệt.

"Hạ Toa ." Nghe được có người gọi hắn, Tống Tử Phong vừa ngẩng đầu, thấy Hạ Toa đứng ở cách đó không xa , vui mừng bước nhanh tới.

"Sao anh lại ở đây ?" Tiêu Thần hận Tống Tử Phong hận nghiến răng, làm sao có thể cho hắn đi đến công ty đây?

"Không có gì, thuận đường tới xem một chút." Tống Tử Phong khẽ mỉm cười liền dời đi đề tài, kể từ sau khi nhìn thấy cô ở bệnh viện , chỉ chớp mắt hắn và Hạ Toa đã có nửa năm không gặp . Trong thời gian này , có rất nhiều phụ nữ đưa tới cửa, hắn một người cũng không có coi trọng, cũng không phải nói bọn họ không tốt, chỉ là trong lòng hắn thủy chung vẫn yêu Hạ Toa, làm sao có thể tiếp thu người phụ nữ khác đây? Huống chi nếu phải tiếp nhận , lúc trước hắn đã trực tiếp tiếp nhận Tô Mạc rồi, cần gì chờ tới bây giờ đây?

"Vâng , vậy em về công ty đây . Nhìn bộ dạng bây giờ của Tống Tử Phong , Hạ Toa trong khoảng thời gian ngắn không biết nói cái gì cho phải, đã từng hắn làm cho cô vui vẻ rất nhiều nhưng là cũng mang cho cô vô số tổn thương. Hôm nay tất cả mọi chuyện đã trôi qua , cô cũng đã để xuống, nhìn trong mắt hắn thâm tình, cô thật không biết nên nói gì cho thỏa đáng nhất .

"Đã lâu không gặp, không bằng đi quán cà phê ngồi một chút được không?" Mắt thấy Hạ Toa phải đi, Tống Tử Phong tiến lên giữ cô lại, dịu dàng hỏi thăm.

"Này, được rồi." Nhìn Tống Tử Phong ở trên TV, trên tạp chí trước sau như một tràn đầy cao ngạo , ở trước mặt cô nhún nhường như thế , Hạ Toa suy nghĩ một chút vẫn là đồng ý

Hạ Toa ngồi ở bên cửa kính , nhìn ngoài cửa sổ, nếu không phải là Tống Tử Phong nói ở gần công ty có quán cà phê , cô thật đúng là không biết đấy ? Ngồi ở vị trí gần cửa sổ, có thể thấy rất rõ người ra vào trong công ty , cũng có khác một phen cảnh trí.

"Vị trí kia luôn là dành cho anh Tần , làm sao em lại quên để tấm bảng vậy ?" Một nữ nhân viên phục vụ nhìn vị trí mà Hạ Toa ngồi hướng về phía một người nhân viên mới oán trách.

"Dạ, lần sau em sẽ để ý ." Nhân viên mới liếc mắt nhìn nhân viên nữ mới vừa xoay người rời đi , có chút không vui nói thầm , chỗ ngồi của anh Tần , khẩn trương như vậy làm cái gì? Anh Tần buổi chiều cũng sẽ không đến .

Nghe hai nhân viên phục vụ nói chuyện với nhau , Hạ Toa trong nội tâm hồi hộp một chút, anh Tần ? Chẳng lẽ là Tần Lạc sao?

"Em đang suy nghĩ gì vậy ?" Nhìn dáng vẻ ngơ ngác của Hạ Toa , Tống Tử Phong không nhịn được mở miệng hỏi thăm.

"Không có gì, anh gần đây được chứ?" Thấy Tống Tử Phong nhìn mình cẩm chằm, Hạ Toa không thể không đem suy nghĩ từ trong thế giới của bản thân kéo trở lại, nhàn nhạt cười một tiếng, nhẹ nhàng hỏi thăm.

"Trừ tình cảm, tất cả mọi thứ tốt vô cùng." Nhớ tới trước kia, hai người không có tiền, ngồi ở trên cỏ, mua 1 ly sữa trà, thoải mái trò chuyện, cũng là một loại hạnh phúc, nhưng bây giờ thì sao? Mặc dù cô ngối đối diện hắn , nhưng lòng của hai người lại cách càng ngày càng xa, hắn biết tạo thành cục diện ngày hôm nay , trách nhiệm của hắn rất lớn, nhưng lúc đó hắn làm như vậy cũng là vì tốt cho cô .

“Tình cảm là miễn cưỡng không được , có một số việc, đã qua anh hãy để cho nó đi qua đi, mỗi người cũng sẽ có hạnh phúc thuộc về mình, em tin tưởng anh sẽ tìm được .” Hạ Toa bưng ly cà phê lên uống một cái, ngẩng đầu nhìn Tống Tử Phong, nhàn nhạt nói qua.

190. Q.4 - Chương 26: Đây Là Chuyện Gì Xảy Ra?

Kể từ khi nghe được hai nhân viên phục nói chuyện xong , lúc Hạ Toa bước vào công ty , theo bản năng hướng tới vị trí kia nhìn một cái, nhưng có chút xa, có chút cao, cô còn có chút cận thị, căn bản không thấy rõ rốt cuộc có người hay không, nhưng lại không tốt làm ngay trước mặt Tiêu Thần ,một mình chạy đến quán cà phên đối diện đi thăm dò , điều này làm cho trong lòng Hạ Toa có chút phiền muộn.

“Hạ Toa, em có tâm sự gì à?” Nhìn Hạ Toa mấy ngày nay rất dễ mất hồn , Tiêu Thần có chút bận tâm, hắn đương nhiên biết ngày đó Hạ Toa và Tống Tử Phong cùng đi ra ngoài . Hắn cũng không có hỏi nhiều, hắn khẳng định Hạ Toa không có khả năng quay lại với Tống Tử Phong , thế nhưng mấy ngày nay hắn quan sát , đột nhiên không thể khẳng định.

“Không có, em không có tâm sự gì , đừng có đoán mò , chắc là mấy ngày nay chưa ăn thịt, em có chút choáng váng.” Nhìn Tiêu Thần lo lắng , Hạ Toa có chút ngượng ngùng, cô không phải đã quyết định đến với Tiêu Thần sao? Chỉ là cuộc nói chuyện giữa hai người, làm sao lại để cho cô có chút dao động đây?

“Ừ, buổi tối đi ăn đi.” Tiêu Thần cưng chìu sờ sờ đầu Hạ Toa , mặc dù trong lòng hắn không tin tưởng lý do này, nhưng cô không muốn nói, hắn cũng sẽ không hỏi nhiều. Chỉ cần cô ở bên người hắn là tốt rồi.

“Buổi tối, chẳng lẽ anh quên hôm nay Tô Mạc trở lại, mời chúng ta ăn cơm à?” Hạ Toa nghiêng đầu liếc Tiêu Thần một cái , nũng nịu .

“Được rồi, hôm nay không phải là thế giới dành cho hai người .” Tiêu Thần bĩu môi, có chút uất ức nhìn Hạ Toa, đối với bữa cơm tối hôm nay có chút làm bộ oán trách.

“Em phát hiện anh có thể làm nũng tốt hơn cả em .” Hạ Toa có chút bất đắc dĩ nhìn Tiêu Thần, khẽ cười, thật ra thì trong lòng cô rất rõ ràng, nếu ở bên Tiêu Thần , cô nhất định sẽ rất vui vẻ, chuyện gì cũng không cần quan tâm, cô vẫn cho là chính cô đã quên Tần Lạc, nhưng chỉ là hai câu nói , cũng đã quậy đến cô tâm thần không yên

Tần Lạc ngồi ở trong phòng làm việc, theo thói quen mở máy vi tính ra , mở thư điện tử , bắt đầu xử lý công việc hằng ngày nhưng khi hắn mở ra một tập tin có tên QL thì tâm nhất thời lạnh , đều là những hình ảnh mập mờ của Thẩm Thu Linh và La Hải . Mặc dù không có ở trên giường nhưng hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng đến, giữa bọn họ xảy ra cái gì? Nhìn nhật ký, cũng may là trước khi bọn hắn kết hôn, nếu như Thẩm Thu Linh thẳng thắn với hắn , hắn có lẽ sẽ không để ý , nhưng hắn thế nhưng hoàn toàn không biết chuyện này, khi đó còn đồng ý hai người cùng đi cùng về , chỉ sợ, quan hệ của hai người đã sớm không phải là chị em họ . Suy nghĩ hồi lâu, Tần Lạc cầm điện thoại lên bấm số của Thẩm Thu Linh , gọi cô đi đến công ty một chuyến.

Một tiếng đồng hồ sau, Thẩm Thu Linh xuất hiện ở trong phòng làm việc của Tần Lạc .

“Cô cho tôi một lời giải thích.” Tần Lạc mở máy vi tính ra , chỉ vào những tấm hình kia lạnh lùng hỏi thăm.

“Cái này.” Nhìn hình, Thẩm Thu Linh trong lòng hoảng hốt, có chút không xác định Tần Lạc rốt cuộc là chỉ biết một phần còn là biết tất cả rồi, nhìn sắc mặt xanh mét sắc của Tần Lạc , Thẩm Thu Linh chán nản ngồi ở trên ghế sa lon, không có lên tiếng.

“Thế nào không giải thích?” Nhìn thái độ cam chịu của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc giơ tay lên cho Thẩm Thu Linh một cái tát.

“Khi đó anh đối với em cũng không tốt, hơn nữa chúng ta không có kết hôn, không phải lúc đó anh vẫn ở bên cạnh Mộc Uyển Nhi sao? Liền tính em thật sự có quan hệ với La Hải thì như thế nào, cũng không hơn anh thôi.” Đột nhiên nhận một cái tát , khiến Thẩm Thu Linh phát tác , hướng về phía Tần Lạc kêu gào.

191. Q.4 - Chương 27: Có Phải Cậu Làm Hay Không?

Hai người ở công ty tranh cãi ầm ĩ một trận xong , Thẩm Thu Linh trực tiếp tìm được chỗ ở của La Hải , muốn chất vấn hắn rốt cuộc là muốn gì , mình cũng đã đưa tiền, hắn tại sao lại muốn đem hình đưa cho Tần Lạc, cũng muốn hỏi hắn, làm như vậy hắn được cái gì , bảo cô làm sao mà an tâm được .

“La Hải, cậu đi ra đây cho tôi .” Thẩm Thu Linh trực tiếp lấy chìa khóa mở cửa đi vào, đứng ở trong phòng khách lớn tiếng la hét.

“Ầm ĩ gì thế, không thấy ông đang làm việc sao?” La Hải toàn thân chỉ bọc một cái khăn tắm, thở phì phò từ trong phòng ngủ đi ra, có chút không nhịn được nhìn Thẩm Thu Linh nói.

“Cậu, tại sao cậu lại đem hình đưa cho Tần Lạc, tôi bạc đãi cậu sao? Tôi đưa thiếu tiền cho cậu sao? Sao cậu lại lừa tôi như thế này ?” Thấy La Hải từ phòng ngủ đi ra, Thẩm Thu Linh bước nhanh tới, hướng về phía hắn , tức giận nói qua.

“Chẳng lẽ tôi lại ngu đến mức gửi cho hắn ?” Nhìn bộ dáng phẫn nộ của Thẩm Thu Linh , La Hải cũng là sững sờ, đẩy cô ra , lạnh lùng nói qua.

“Vậy là ai, ai còn biết có hình?” Trên tay tôi đều là những tấm hình giường chiếu , nếu như thật là tôi đưa cho hắn, cô cảm thấy cô bây giờ còn có thể đến chỗ tôi nổi điên sao?” La Hải đi tới một bên trên ghế sa lon ngồi xuống, nhìn Thẩm Thu Linh còn ngồi sững sờ trên đất hỏi ngược lại.

“Tôi mặc kệ có phải là cậu làm hay không, hiện tại Tần Lạc biết chuyện của tôi và cậu rồi, cậu lập tức biến mất khỏi thành phố này cho tôi , vĩnh viễn không nên xuất hiện ở trước mặt của tôi.” Bị La Hải hỏi lại như vậy , Thẩm Thu Linh nhất thời cũng ngây ngẩn cả người, nếu sự thật là như vậy , như vậy ai là người gửi hình cho Tần Lạc đây? Chẳng lẽ nói sớm đã có người theo dõi cô sao?

“Cô muốn nổi điên chính cô nổi điên đi, tôi không muốn cùng cô , tôi ở nơi này thật tốt làm sao phải đi?” La Hải nhíu mày một cái, có chút chán ghét nhìn Thẩm Thu Linh, sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói, trước kia hắn không có tiền, chỉ có thể chịu cô điều khiển , hiện tại hắn trên tay nắm được nhược điểm của cô . Hắn đầu óc có bệnh mới có thể rời đi thành phố này đấy.

“Cậu không sợ Tần Lạc nói chuyện này cho ông cụ sao ?” Nhìn bộ dạng phách lối của La Hải , Thẩm Thu Linh ruột xanh mét , nhưng bây giờ hối hận thì có ích lợi gì đây? Chuyện đã xảy ra, Tần Lạc cũng đã biết.

“Cái này sẽ phải xem cô rồi, nếu như lọt đến tai ông cụ , chắc hẳn cuộc sống của cô sẽ khổ sở hơn so với tôi thôi.” La Hải cầm lên bật lửa trên bàn bật một cái , vuốt vuốt , gương mặt không thèm để ý chút nào.

“Tôi không dễ chịu, cậu cũng đừng tốt hơn.” Nhìn bộ dạng chơi xỏ của La Hải , Thẩm Thu Linh từ trên mặt đất đứng lên, đi tới bên cạnh hắn, thừa dịp La Hải không chú ý, kết trụ cổ của hắn.

“Mẹ kiếp , cô dám .” La Hải túm tóc Thẩm Thu Linh , nặng nề đẩy cô ra.

“” Thẩm Thu Linh bị La Hải đẩy , té ra thật là xa, bụng trực tiếp đụng phải góc tủ TV , máu tươi từ lòng bàn chân chảy xuống.

“Cậu, tôi .” Nhìn váy bị nhiễm đỏ , Thẩm Thu Linh giận dữ nhìn La Hải, tâm nhất thời lạnh, cô không ngờ tới sẽ là kết quả này, hai tháng qua cô chưa có kinh nguyệt nhưng cô vẫn cho rằng là do dạ dày không thoải mái, căn bản sẽ không nghĩ đến mình mang thai, phải biết rằng cô và Tần Lạc trừ một lần kia , bọn họ một tháng cũng chỉ có một lần duy nhất hưởng cuộc sống vợ chồng .

“Chị họ , em không phải cố ý.” Nhìn vết máu trên đất , La Hải trong khoảng thời gian ngắn cũng hoảng hồn, không biết nên như thế nào cho phải.

192. Q.4 - Chương 28: Tự Tìm Phiền Toái

Nhìn bóng lưng quen thuộc đứng ở bên cửa sổ , Thẩm Thu Linh trong lòng ê ẩm, cô vẫn mong đợi có một đứa con , nhưng cô còn chưa kịp vui mừng, con cũng đã bỏ cô đi rồi.

“Tần Lạc.” Thẩm Thu Linh nhìn bóng lưng Tần Lạc thấp gọi một tiếng.

“Cô đã tỉnh?” Tần Lạc tâm tình giờ khắc này thật ra thì cũng không tốt, đối với đứa bé này , hắn thật không thể khẳng định là con của mình hay không . Nếu quả như thật dễ dàng khiến cho phụ nữ mang thai như vậy , thì khẳng định Hạ Toa đã sớm sinh con cho hắn rồi không phải sao ? Nhưng mà bây giờ đứa bé không có, hắn cũng không muốn ở nói chuyện này khiến Thẩm Thu Linh khó chịu. Dù sao cô mới vừa xảy thai , tâm tình còn không ổn định.

“Thật xin lỗi.” Trừ ba chữ này, Thẩm Thu Linh không biết mình nên nói cái gì cho phải, dù sao chuyện này từ đầu tới đuôi cô đều sai lầm rồi . Nếu như ban đầu cô không có nghe tin lời ngon tiếng ngọt của La Hải , cũng sẽ không tạo thành cục diện ngày hôm nay , chuyện cho tới bây giờ, cô có thể trách ai được?

“Cô cũng không muốn như vậy không phải sao? Đừng suy nghĩ nhiều, hiện tại nhiệm vụ chủ yếu chính là nghỉ ngơi thật tốt những chuyện quá khứ hãy để cho nó qua đi.” Tần Lạc đi tới một bên cầm lên một quả táo gọt vỏ , gọt xong , đưa tới trên tay Thẩm Thu Linh .

Nhìn quả táo trong tay , Thẩm Thu Linh có chút nghẹn ngào, thật ra thì trong lòng cô rất rõ ràng, người mà Tần Lạc yêu chính là Hạ Toa, mình cũng chỉ là ỷ vào lúc nhà họ Tần đi xuống thì mới có cơ hội ở bên cạnh Tần Lạc . Cô vẫn cho là một ngày nào đó mình sẽ chiếm được vị trí ở trong lòng Tần Lạc , nhưng cho tới bây giờ cũng không có thành công, chỉ là để cho cô hiện tại buông tay, cô còn không làm được, nhưng là cô sẽ cho chính mình một cái kỳ hạn. Nếu như, một năm sau, Tần Lạc vẫn không có yêu cô, cô sẽ rời đi , về phần hắn cuối cùng có thể đoạt lại Hạ Toa từ trong tay Tiêu Thần hay không đó chính là chuyện của hắn rồi.

“Chuyện này tôi cũng không có nói cho người trong nhà biết, cô cứ nghỉ ngơi là tốt rồi, đúng rồi, lát nữa Linh Lan sẽ đến , tôi về công ty trước , hôm nay còn có một cuộc họp .” Nhìn Thẩm Thu Linh hốc mắt hồng hồng, Tần Lạc dịu dàng an ủi cô .

“Vâng , em biết rồi, anh cứ đi đi .” Thẩm Thu Linh gật đầu một cái, cúi đầu ăn quả táo trong tay .

Đi ở trong hành lang của bệnh viện , Linh Lan có chút do dự, Thẩm Thu Linh là vợ của Tần Lạc , là tình địch của Hạ Toa , cô không nên đồng ý, để cho cô ấy tùy tiện tìm người chăm sóc là tốt rồi, thế nào mình đầu óc nóng lên lại đồng ý chuyện này đây?

“Hôm nay cô vẫn khỏe chứ?” Đẩy ra cửa phòng bệnh của Thẩm Thu Linh , nhìn sắc mặt cô có chút tái nhợt , vốn là còn muốn liếc nhìn cô một cái đã , lại có chút không nhẫn tâm, đi tới bên giường, ân cần hỏi thăm .

“Cũng đỡ rồi , cô là Linh Lan ?” Nhìn nhân viên y tá có gương mặt giống như trẻ con làm cho người ta không nhịn được nghĩ muốn thương tiếc , Thẩm Thu Linh âm thầm ở trong lòng so sánh cô và Mạnh Dao. Nếu như cô là đàn ông thì hơn phân nửa cũng sẽ lựa chọn Linh Lan , thoạt nhìn rất dễ gần , không giống Mạnh Dao, thoạt nhìn rất cao ngạo, tự cho là đúng.

“Ừ, cố gắng nghỉ ngơi , còn trẻ, sau này vẫn còn có cơ hội.” Linh Lan cầm lên bệnh án giắt ở đầu giường nhìn một chút, khẽ mỉm cười, an ủi.

“Ừ, trải qua chuyện này, tôi cũng suy nghĩ rất nhiều, có cơ hội giúp tôi hẹn Hạ Toa ra ngoài được chứ? Tôi muốn nói chuyện với cô ấy một chút.” Thẩm Thu Lnh nhìn Linh Lan, hỏi thăm.

“Cái này, chờ thêm mấy ngày đi, mấy ngày nay cô cứ việc nghỉ ngơi cho thật tốt .” Linh Lan có chút chần chờ, nhưng khi nhìn ánh mắt chờ đợi của Thẩm Thu Linh , lại không đành lòng cự tuyệt.

“Cám ơn cô, Linh Lan .” Thẩm Thu Linh cũng biết Linh Lan nói như vậy là muốn đi hỏi ý kiến Hạ Toa , cũng không để ý, nói cám ơn .

193. Q.4 - Chương 29: Giải Hoà?

Hạ Toa xách theo một giỏ trái cây , cùng Linh Lan sóng vai đi ở trong hành lang bệnh viện , trong lòng cũng có chút thấp thỏm, không biết Thẩm Thu Linh tìm cô làm gì, nhưng là nghĩ còn là thừa dịp chủ nhật đến thăm . Cho dù giữa hai người có đụng chạm, nhưng đó cũng là chuyện đã qua, con người cũng nên nhìn về phía trước , huống chi cô cuối cùng cũng không còn như thế nào, hơn nữa cô cũng đã nói chuyện này cho

Tiêu Thần , Tiêu Thần cũng tán thành cô tới thăm Thẩm Thu Linh một chút. Dù sao sau này mọi người chạm mặt nhau còn là rất nhiều , không cần thiết phải làm căng như vậy.

"Hạ Toa, thật xin lỗi , mình lúc ấy cũng không biết sao lại đồng ý." Linh Lan có chút tự trách nhìn Hạ Toa, mặc dù cô rất rõ ràng Thẩm Thu Linh ở bệnh viện cũng sẽ không làm ra chuyện gì , nhưng nếu như hai người một lời không hợp rùm beng, vẫn tương đối buồn bực.

"Không có chuyện gì, sớm muộn gì mình cũng muốn chạm mặt cô ấy không phải sao? Muốn gặp mình thì mình liền thấy cô ấy, chẳng lẽ mình còn sợ cô ấy ăn mình hay sao ?" Nhìn dáng vẻ lo lắng của Linh Lan , Hạ Toa cười đưa tay quàng qua bả vai của cô, an ủi.

"Ừ, dù sao mình cũng không có việc gì , mình giúp cậu , coi như thật có chuyện gì, mình cũng không tin, hai chúng ta đánh không lại một mình cô ấy." Nhìn dáng vẻ bình tĩnh của Hạ Toa , tâm tình của Linh Lan cũng khá rất nhiều, nửa đùa nửa thật nói với Hạ Toa .

"Cô đã đến rồi?" Nghe được tiếng cửa mở, Thẩm Thu Linh hướng cửa liếc mắt nhìn, hướng về phía Hạ Toa nhàn nhạt nói qua.

"Ừ, thân thể cô như thế nào?" Nhìn Thẩm Thu Linh ngồi ở trên giường, đang xem sách, Hạ Toa đem giỏ hoa quả để lên trên bàn , nhàn nhạt hỏi thăm.

"Bác sĩ nói khôi phục còn có thể." Thẩm Thu Linh nhìn Hạ Toa cười nhạt, rất là bất đắc dĩ nói .

"Cố gắng nghỉ ngơi , còn trẻ, đứa bé sau này vẫn sẽ có." Nhìn Thẩm Thu Linh hiện tại ôn hòa , thật sự rất khó lấy hình ảnh ngang ngược càn rỡ trước kia liên lạc chung một chỗ.

"Cô nhất định thật tò mò nguyên nhân tôi hẹn cô tới đây đi ." Nhìn Hạ Toa nói những lời khách sáo , Thẩm Thu Linh cười nhạt một tiếng, chuyển đề tài. Mấy ngày nay cô nghĩ tới rất nhiều lần chuyện gặp mặt với Hạ Toa , cũng sợ cô sẽ không đồng ý, dù sao trước đây có chút chuyện cô làm vẫn là rất quá đáng .

" Cũng có , nếu như cô là vì khoe khoang về cuộc sống của cô và Tần Lạc , tôi nghĩ tôi có thể đi, nếu như cô nghĩ nói chuyện những chuyện đại loại như thế con người của tôi tương đối không có kiên nhẫn." Nhìn Thẩm Thu Linh muốn nói lại thôi , Hạ Toa cười nhạt, trực tiếp nói thẳng .

"Dĩ nhiên không phải thế, tôi không có nhàm chán như vậy, tôi chỉ muốn nói trước kia tôi thật sự là sai lầm rồi, thật xin lỗi, những chuyện này nếu đã qua, vậy hãy để cho nó đi qua đi, về sau chúng ta cho dù không làm được bạn bè , cũng không cần làm kẻ địch, được không ?" Thẩm Thu Linh hoàn toàn không nghĩ tới Hạ Toa sẽ nói như vậy, vốn là có rất nhiều lời tốt muốn nói trong nháy mắt bị chặn ở cổ họng, chỉ có thể cười khổ một cái, nói tóm tắt.

"Tôi chấp nhận lời xin lỗi và lời đề nghị của cô ." Thẩm Thu Linh lời nói vừa dứt, Hạ Toa không cần nghĩ nhiều liền đồng ý , dù sao cô hôm nay tới đây mục đích cũng là cái này. Nếu tất cả mọi người đều có suy nghĩ này , vậy còn có cái gì phải suy tính.

"Cám ơn cô, Hạ Toa, cám ơn Linh Lan , mấy ngày nay tôi làm phiền cô rồi ." Vốn là cô đã làm tốt tâm lý bị nhục nhã một phen nhưng không nghĩ tới Hạ Toa lại sảng khoái đồng ý như vậy . Cô chỉ còn biết nói cám ơn liên tục .

"Không cần cám ơn tôi , đến giờ cơm, ăn cơm rồi nghỉ ngơi thật tốt, ở một tuần lễ, cô có thể về nhà, tôi và Hạ Toa cũng đi ăn cơm đây . Có chuyện gì ấn chuông gọi y tá ." Nhìn Hạ Toa không nói gì, Linh Lan đem lời nhận lấy.

Thẩm Thu Linh vốn là còn muốn nói thêm cái gì, nhưng nghe được Linh Lan vừa nói như thế, cũng chỉ có thể gật đầu một cái, không có mở miệng.

194. Q.4 - Chương 30: Cái Miệng Ăn Mắm Ăn Muối Của Hàn Dạ

Một nhà hàng ở gần bệnh viện , Hàn Dạ và Tiêu Thần mặt đối mặt , thỉnh thoảng liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, rất rõ ràng là chờ cái gì, chỉ là dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra được hai người chờ nhất định là Hạ Toa và Linh Lan.

“Trước kia tôi xem cậu không phải là không thích chờ đợi như vậy , không phải còn thường thường nói tôi sao? Hiện tại thế nào cũng trở nên giống như tôi rồi ?” Nhìn vẻ mặt của Hàn Dạ , Tiêu Thần không nhịn được nhạo báng hắn . Ban đầu hắn lựa chọn chiến thuật thân cận với Hạ Toa , cũng bị hắn chê cười không ít .

”Sau khi xảy ra chuyện như vậy , cậu bảo tôi còn thế nào yên tâm, huống chi Mạnh Dao vẫn còn ở thành phố này, bằng không tôi cũng không cần lo lắng như vậy. Nhớ tới ánh mắt giận dữ ngày đó của Mạnh Dao , hắn thật rất lo lắng Mạnh Dao có thể làm thêm chuyện gì gây tổn thương tới Linh Lan hay không .

“Cô ấy có chút giống Thẩm Thu Linh, nhưng là so Thẩm Thu Linh ghê tởm hơn.” Nói đến Mạnh Dao, Tiêu Thần cũng không nhịn được thở dài một cái, phụ nữ có đôi khi thật sự là quá đáng sợ, làm ra chuyện làm cho không người nào có thể tưởng tượng nổi.

“Ai nói không phải đây? Hiện tại cô ấy đang ở bệnh viện làm cho tôi vẫn lo lắng đề phòng .” Hắn thật hối hận ngày đó tại sao muốn nói tới chuyện của Thẩm Thu Linh , không đề cập tới không phải được chứ? Hiện tại tốt hơn làm cho hắn cả ngày lo lắng đề phòng.

“Cậu cũng không phải là không có tiền nuôi cô ấy.” Tiêu Thần liếc mắt nhìn Hàn Dạ một cái , học hắn đem Linh Lan đặt ở bên cạnh mình không phải tốt sao? Cũng không phải là không có điều kiện, cửa hàng bán mô hình kia cũng phải thuê nhân viên , vừa đúng có thể để cho Linh Lan đi, mỗi ngày cùng đi cùng về cũng thực tế hơn nhiều.

“Tôi là muốn, nhưng là cô ấy bảo phải làm hết năm nay , nói là ở bệnh viện quen rồi.” Hắn làm sao không muốn đem Linh Lan đặt ở bên cạnh mình nhưng không cưỡng được cô , thì có biện pháp gì?

“Đó không phải là xe của Tần Lạc sao? Sẽ không biết có gặp hay không ?.” Hàn Dạ nhìn ngoài cửa sổ, nhỏ giọng mà nói thầm một câu.

“Hi vọng không phải .” Hắn cũng không hy vọng Tần Lạc và Hạ Toa chạm mặt, nhưng là bây giờ lại không không thể nào gọi điện thoại đi hỏi, chỉ có thể nghe theo mệnh trời.

Linh Lan và Hạ Toa chân trước mới vừa đi ra bệnh viện, chân sau Tần Lạc liền bước vào bệnh viện, hai người cứ như vậy thoáng qua, chỉ là như vậy cũng tốt. Nếu như Hạ Toa thấy dáng vẻ tang thương hiện tại của Tần Lạc , nhất định sẽ mềm lòng, chẳng bằng không thấy mặt còn đỡ.

“Hạ Toa, cậu cảm thấy lời nói của Thẩm Thu Linh là thật sao?” Linh Lan nhìn Hạ Toa bên cạnh có chút nghi ngờ hỏi thăm, cô không biết trước kia Thẩm Thu Linh là như thế nào nhưng nghe Hàn Dạ nói , nghĩ đến cũng không phải là người hiền lành gì nhưng là hôm nay hai người chạm mặt hoàn toàn giống như là bạn bè cũ lâu ngày gặp lại , trừ cuối cùng Hạ Toa có chút không vui, mọi thứ khác cũng rất bình thường .

“Mặc kệ cậu có tin hay không, dù sao mình tin.” Cô ấy nếu nói như vậy, như vậy cô có tin hay không có quan trọng sao? Cuộc sống sau này còn dài mà? Cơ hội gặp mặt cũng nhiều lắm? Đến lúc đó tất cả không phải sáng tỏ rồi hả?

“Được rồi, mình cũng tin.” Nhìn gương mặt bình tĩnh của Hạ Toa , Linh Lan cũng không hỏi nhiều, đưa mắt nhìn về phía nhà hàng đối diện , thấy bóng dáng quen thuộc, khóe miệng nâng lên một chút ý cười.

“Coi chừng.” Nhìn Linh Lan đang chuẩn bị băng qua đường , Hạ Toa kéo lại cô, hai người ngã trên đất, một chiếc xe con màu xanh dương , từ bên cạnh hai người lao vụt qua.

“Thật đáng ghét, hiện tại người lái xe thật không có lương tâm .” Linh Lan đứng dậy, phủi bụi trên người , lẩm bẩm.

“Đi thôi.” Hạ Toa ngoài miệng là không có nói gì, nhưng mới vừa rồi thật sự làm cô sợ muốn chết, nếu như không phải là mình phản ứng mau, chỉ sợ hiện tại.. Cũng may hiện tại Linh Lan không có chuyện gì, bằng không cả đời này cô cũng sẽ không an tâm.

195. Q.4 - Chương 31: Ngoaì Ý Muốn? Trùng Hợp?

Một màn kinh hiểm này, khiến cho hai người đang ngồi bên cửa sổ nói đùa , tâm thót lên tới cổ họng, vội vã chạy xuống lầu , nhìn hai người cũng là bình yên vô sự, lúc này tâm tình mới để xuống.

“Linh Lan, không có sao chứ, làm anh sợ muốn chết.” Hàn Dạ bước nhanh đi lên trước , lôi kéo Linh Lan nhìn trái nhìn phải, gương mặt lo lắng.

“Không có việc gì, em đói .” Nhìn dáng vẻ quan tâm của Hàn Dạ, Linh Lan trong lòng ấm áp, nhưng ngoài miệng có chút trách cứ nói qua.

“ Ừ, được rồi , chúng ta đi ăn.” Nhìn Linh Lan quệt miệng, Hàn Dạ vội dắt tay của cô, hướng đi lên lầu.

“Hạ Toa, em không sao chớ?” Nhìn Hàn Dạ và Linh Lan bước nhanh đi lên lầu, Tiêu Thần cũng lo lắng hỏi thăm Hạ Toa, chuyện mới vừa rồi rất rõ ràng không phải ngoài ý muốn. Từ trước tới giờ cửa bệnh viện luôn hạn chế xe ô tô , chỉ sợ lần này cái miệng quạ đen của Hàn Dạ nói đúng, Mạnh Dao lại ra tay rồi.

“Em không sao, đừng lo lắng.” Hạ Toa hướng về phía Tiêu Thần cười nhạt, kéo tay của hắn, hướng đi lên lầu, cô cũng thật là có chút đói bụng.

“Hai người .” Khi hai người đi vào phòng ăn, còn chưa đi đến bên bàn, liền nhìn đến Hàn Dạ và Linh Lan đã ăn, Tiêu Thần có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, nhìn hai người, hai người này là Trư Bát Giới sao? Chờ bọn hắn có mấy phút thôi cũng chờ không được.

“Hắc hắc, mình đói bụng.” Linh Lan trong miệng nhét đầy thức ăc ngẩng đầu liếc nhìn Hạ Toa, có chút không rõ ràng nói. Vừa mới xảy ra chuyện cô cũng cho là việc ngoài ý muốn, nhưng là bây giờ nghĩ đến, làm sao có thể khéo như vậy? Càng nghĩ trong lòng càng lo lắng, cho nên mượn chuyện ăn uống hóa giải tâm tình . Cô không hy vọng bởi vì chính mình, mà phá hư không khí ấm áp.

“Ăn chậm một chút, không có người giành với cậu.” Nhìn dáng vẻ như hổ đói của Linh Lan, Hạ Toa không nhịn được khuyên giải .

“Chúng ta đi lấy đồ ăn.” Hàn Dạ nhìn Tiêu Thần một chút , mở miệng nói. Hắn và Linh Lan biết rất nhiều năm, ở chung với nhau cũng hơn một năm, làm sao lại không nhìn ra, cô căn bản không phải bởi vì đói nhưng mà hắn cũng không biết nên mở miệng như thế nào vì vậy liền đem Tiêu Thần lôi ra ngoài , hi vọng Hạ Toa có thể động viên mấy câu

“Linh Lan, cậu thật sự đói thế à hay còn là ..?” Nhìn hai người đi xa, Hạ Toa nhìn chằm chằm vào Linh Lan hỏi thăm. Cô biết Linh Lan cũng không phải là ngày một ngày hay hai . Cũng chưa từng thấy cô ăn như hôm nay vậy ?

“Cậu biết ?” Linh Lan thả cái muỗng trong tay ra , ngẩng đầu nhìn Hạ Toa, hỏi thăm.

“Mở to mắt đều nhìn ra có được hay không .” Nhìn gương mặt lo sợ của Linh Lan , trong lòng Hạ Toa cũng có chút lo lắng. Nếu không phải là Linh Lan không yên lòng cô một người đi gặp Thẩm thu linh, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

“Không phải ngoài ý muốn đúng không? Bảo Bảo của mình bị mất cũng không phải là ngoài ý muốn đúng không?” Linh Lan cũng không đần, chẳng qua cô không quá nguyện ý suy nghĩ thôi nhưng là chuyện ngày hôm nay để cho cô không thể không suy nghĩ thật kỹ .Lúc cô băng qua đường cũng có người nhưng cố tình đến lúc cô đi qua thì chiếc xe kia mới chạy nhanh đến. Nếu không phải là Hạ Toa phản ứng mau kéo cô lại, chỉ sợ cô bây giờ đã là vong hồn nằm dưới bánh xe rồi .

“Đừng lo lắng, phải tin tưởng Hàn Dạ, hắn sẽ xử lý tốt.” Mặc dù trong lòng cô cũng hoang mang, nhưng là bây giờ cô không thể nói ra , xảy ra chuyện ngày hôm nay chắc hẳn Hàn Dạ cũng sẽ có phòng bị thôi.

“Ừ, mình hiểu rồi, ai bảo mình là kẻ thứ ba đây?” Linh Lan bất đắc dĩ thở dài, nói ra một câu như vậy xong , quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, không nói thêm gì.

196. Q.4 - Chương 32: Anh Nghi Ngờ Em?

Tần Lạc vừa đi vào bệnh viện liền nghe đến những lời xì xào , nói cái gì, lắng nghe xong , làm hắn sợ toát mồ hôi , lấy điện thoại di động ra trực tiếp bấm số của Hàn Dạ.

"Hàn Dạ, mới vừa rồi Linh Lan có chuyện gì à ?" Tần Lạc đối với chuyện này rất là hồ nghi, hắn cũng mới vừa vào bệnh viện, hắn thế nào không thấy đây? Nhưng khi nhìn bọn họ thảo luận hăng say như vậy , rất dễ nhận thấy không phải giả.

"Đúng vậy, chuyện này hiện tại tôi không muốn nói , buổi tối sẽ nói tỉ mỉ cho anh , tôi thật sự là không nghĩ nghi ngờ Thẩm Thu Linh, nhưng Linh Lan và Hạ Toa đi bệnh viện thăm cô ấy, chỉ có chúng ta mấy người biết thời gian cụ thể ." Hàn Dạ thanh âm lạnh lùng, không có một chút nhiệt độ.

"Được rồi , tôi đã biết ." Cúp điện thoại, Tần Lạc trong lòng cũng rất buồn bực, Thẩm Thu Linh đã hứa với hắn sẽ không qua lại với Mạnh Dao nữa, chẳng lẽ là giả sao? Chẳng lẽ mấy ngày nay cô dịu dàng hiền thục đều là giả vờ sao? Mang theo những nghi vấn này, Tần Lạc đi vào phòng bệnh.

Thẩm Thu Linh cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì, đang tựa vào bên giường xem ti vi, thấy Tần Lạc đi vào, hướng hắn cười nhạt.

"Anh đã đến rồi? Chuyện của công ty đã xong chưa ?" Nhìn Tần Lạc tựa hồ không vui lắm , Thẩm Thu Linh tự động đem chuyện cô gặp Hạ Toa giấu đi.

"Buổi sáng có khách đến à ?" Nhìn giỏ hoa quả trên bàn , Tần Lạc từ bên trong lấy ra một quả quýt, lột vỏ hỏi thăm.

"Một người bạn mà thôi." Thẩm Thu Linh khẽ mỉm cười, không thèm để ý chút nào nói qua.

"Là Mạnh Dao?" Tần Lạc cố ý giả vờ hỏi thăm.

"Không phải, cô ấy mấy ngày nay không rảnh, em cũng không có nói cho cô ấy biết em ở bệnh viện." Thẩm Thu Linh không biết Tần Lạc cố ý thử dò xét cô , vừa xem ti vi, vừa không chút để ý đáp trả.

"Vậy sao? Tôi mới vừa rồi nghe được một cái tin, không biết cô có hứng thú biết không?" Tần Lạc nhìn Thẩm Thu Linh, cười như không cười nói qua.

"Tin tức gì?" Thẩm Thu Linh nghiêng đầu mặt đầy kinh ngạc nhìn xem Tần Lạc, chẳng lẽ lúc hắn đi ra gặp phải Hạ Toa và Linh Lan , không đến nỗi đúng lúc như vậy đi . Nếu là như vậy, đã sớm hỏi thăm cô không phải sao? Còn giả vờ ngu ngơ làm gì?

"Lúc Linh Lan ra cổng bệnh viện thiếu chút nữa xảy ra tai nạn xe cộ, tôi rất muốn biết hôm nay rõ ràng là ngày nghỉ của cô ấy, tại sao cô ấy lại tới bệnh viện đây?" Tần Lạc đi tới sofa ngồi xuống, gác hai chân lên , nhìn Thẩm Thu Linh nói.

"Cô ấy đi với Hạ Toa , là em bảo cô ấy hẹn giúp Hạ Toa tới, cô ấy không sao chứ." Thẩm Thu Linh nghe tin tức ấy cũng là cả kinh trong lòng, lập tức liền liên tưởng đến Mạnh Dao, trừ cô còn có ai sẽ có thù hận với Linh Lan như vậy đây?

"Cô có nói với Mạnh Dao chuyện này không ?." Nếu Thẩm Thu Linh đã thừa nhận chuyện này, trong nháy mắt mặt Tần Lạc liền âm trầm xuống, lạnh lùng chất vấn. Hắn cũng không tin tưởng Mạnh Dao ngày ngày chờ đợi ở cửa bệnh viện chuẩn bị đối phó Linh Lan.

"Không có, hơn nữa, em làm sao mà biết Linh Lan sẽ đi cùng Hạ Toa chứ ? Chẳng lẽ anh nghi ngờ em ?" Nhìn Tần Lạc trong mắt rõ ràng là hoài nghi, Thẩm Thu Linh có chút hơi giận lớn tiếng nói qua.

"Không có thì tốt nhất, Mạnh Dao ở đây chỉ có một mình cô là bạn , tôi nghi ngờ cô không phải là rất bình thường sao? Đây không phải là suy nghĩ của người bình thường sao? Cô đã không có làm , như vậy thì tốt lắm, tôi lại không nói không tin tưởng cô ." Nhìn bộ dạng nổi giận của Thẩm Thu Linh , Tần Lạc bĩu môi, nhàn nhạt nói qua.

197. Q.4 - Chương 33: Phá Tài Tiêu Tai?

Nóc nhà lủng còn gặp mưa suốt đêm, ở bệnh viện thật vất vả mới nghỉ ngơi được một thời gian , cho là La Hải bởi vì chuyện lần này mà ra nước ngoài thì cô có thể thoải mái rất nhiều, kết quả vẫn bị dây dưa chết đi sống lại.

Nhìn hình nền máy vi tính của La Hải ở đầu bên kia để cho cô hận nghiến răng , Thẩm Thu Linh trực tiếp đem máy tính từ trên bàn ném xuống đất, quá ghê tởm, ở nước ngoài còn phải quậy đến cô không được an bình." Phu nhân, phu nhân, ngài không có sao chứ?" Nghe được tiếng động trong phòng vang lên , dì Trương vội vã chạy tới, gõ cửa , hỏi thăm.

"Không có việc gì, tôi không sao." Nghe dì Trương ân cần hỏi thăm, Thẩm Thu Linh nhàn nhạt trả lời một câu, mở cửa, dặn dò " Dì Trương , dì dọn dẹp lại phòng làm việc đi , mới vừa rồi tôi không cẩn thận làm hỏng máy vi tính rồi" .

"Vâng , phu nhân." Dì Trương liếc mắt nhìn mảnh vỡ máy tính rơi trên đất , lắc đầu một cái, cháu trai cô muốn mua máy vi tính cô không có chịu, những người có tiền, một ném liền rơi vỡ một máy, người với người thật không có thể so sánh, nếu không tức chết.

"Rầm " Thẩm Thu Linh nặng nề đóng cửa phòng ngủ , trực tiếp úp sấp trên giường lớn, trong lòng thật rất loạn, cô không muốn đưa tiền, nhưng cô càng không muốn chuyện này ra ánh sáng. Một khi hình ảnh bị đưa ra ngoài, như vậy mặt mũi nhà họ Thẩm và nhà họ Tần sẽ vì cô mà mất hết.

"Mình nên làm như thế nào cho phải đây?" Thẩm Thu Linh ở trên giường lăn qua lộn lại, lầm bầm lầu bầu .

Đang lúc Thẩm Thu Linh không có kế sách gì thì điện thoại di động vang lên , cầm lên vừa nhìn, là La Hải, cái này làm cho cô tức nghiến răng nghiến lợi.

"Cậu gọi làm gì? Cậu muốn làm gì?" Thẩm Thu Linh thở phì phò hầm hừ trong điện thoại.

"Gọi điện thoại thăm hỏi chị một cái mà thôi , đúng rồi, em định ngày mai trở về , đến lúc đó chúng ta gặp nhau nhé, em có chút nhớ chị rồi đó ?" Đối với lửa giận của Thẩm Thu Linh , bên đầu điện thoại kia La Hải hoàn toàn không để ý, cợt nhả nói.

"Cậu đừng trở lại, tôi sẽ cho cậu tiền." Trong lúc mấu chốt này La Hải trở lại, nếu để cho Tần Lạc biết hai người bọn họ lại gặp mặt, chỉ sợ Tần Lạc sẽ càng thêm xa lánh cô. Mặc dù cô đã làm xong chuẩn bị rời đi nhưng dù là đi cũng muốn đi thuận lợi vui vẻ, cô không muốn bị người ta xem thường.

"Được, năm trăm vạn, em sẽ không trở lại. Dù sao trở về cũng là hỏi chị lấy tiền, hiện tại không đi về có thể lấy được tiền, em ngu sao mà không làm?" Bên đầu điện thoại kia truyền đến từng đợt tiếng cười hả hê của La Hải .

"Được rồi, không có lệnh của tôi không cho phép cậu xuất hiện ." Nghe được La Hải đáp ứng , Thẩm Thu Linh tức thì tức, nhưng là vẫn yên lòng, có thể sử dụng tiền giải quyết chuyện thật ra thì đều không phải là chuyện lớn gì.

"Biết, chị họ , ngày mai chị phải đi ngân hàng, đem tiền chuyển khoản đến trong thẻ của em nhé ." La Hải nói xong cũng trực tiếp cúp điện thoại, cũng không muốn nghe Thẩm Thu Linh nói thêm cái gì.

"Khốn kiếp, vô lại, một ngày nào đó tôi muốn cậu sống không bằng chết ." Nghe được bên kia cúp điện thoại, Thẩm Thu Linh đem điện thoại trong tay ném lên giường. Đi tới hộc tủ bên cạnh, mở ngăn kéo ra lấy ra sổ tiết kiệm của mình nhìn một chút. Hoàn hảo còn có hơn 20 triệu tiền riêng, ít nhất trong một năm này cũng không cần lo lắng La Hải rồi. Nghĩ đến một năm không cần phải nhìn thấy tên khốn La Hải như vậy , trong lòng Thẩm Thu Linh cũng cảm thấy thoải mái . Ngay tiếp theo xem mấy bộ phim thần tượng mà mình ghét , hiện tại cũng thấy có tư vị, không chút nào cảm thấy bộ này phim này thiếu não, bao nhiêu chỗ sơ hở. Vẫn đắm chìm trong trong suy nghĩ của mình.

198. Q.4 - Chương 34: Chưa Từng Thấy Qua Không Biết Xấu Hổ Như Vậy

Cũng không biết là Mạnh Dao lá gan quá lớn còn là mình cảm giác quá tốt. Lúc Hàn Dạ đang tìm cô thì cô lại tự động tới tận cửa, mặt khinh thường nhìn quét một vòng cửa hàng bán đồ chơi mô hình , ở trên ghế sofa ngồi xuống.

"Xế chiều hôm nay nghỉ , em đợi hết mấy khách này xong thì đi về đi ." Từ lúc Mạnh Dao đẩy cửa ra tiến vào , Hàn Dạ liền hận không được xung phong liều chết đi qua đánh cho cô một trận, ngại vì trong tiệm còn có khách, chỉ có thể bất đắc dĩ ẩn nhẫn xuống, dặn dò trong nhân viên trong tiệm .

"Vâng , em hiểu rồi." Nhân viên đứng ở một bên đang bận thu tiền liếc mắt nhìn Mạnh Dao ngồi ở trên ghế sa lon , gật đầu một cái.

"Anh buôn bán cũng không tệ lắm ." Nhìn trong tiệm chỉ còn sót lại cô và Hàn Dạ , Mạnh Dao đứng lên đi tới một bên hộc tủ cầm lên một cái mô hình ở trong tay vuốt vuốt.

"Có được hay không , giống như cũng không liên quan tới cô , người sáng mắt không nói tiếng lóng, cô đã tới, như vậy tôi muốn hỏi cô, ngày đó Linh Lan ở bệnh viện thiếu chút nữa xảy ra tai nạn xe cộ là do cô giở trò quỷ phải không ?" Hàn Dạ một tay gõ gõ trên quầy, một tay vuốt vuốt cái bật lửa, nhàn nhạt hỏi thăm.

"Đúng vậy, đây là cái giá phải trả vì anh dám đánh tôi một cái tát , chỉ là đáng tiếc không thể đụng chết cô ta ." Nhớ tới một cái tát kia, trong lòng cô cũng rất không thoải mái từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ chính là cô đánh người khác, còn không có người khác đánh cô , thật vất vả gặp phải người đàn ông mình thích thế nhưng lại cho cô một cái tát, thế này bảo cô nhịn xuống như thế nào.

"Cô tưởng rằng tôi đồng ý đính hôn với cô thì cô chính là vị hôn thê của tôi rồi sao ? Tôi sẽ cùng cô buộc chặt ở cùng một chỗ? Cô chính là ngây thơ cho rằng cô về sau nghĩ biện pháp làm cho tôi yêu cô , sau đó vượt qua những ngày hạnh phúc ." Nhìn dáng vẻ thở phì phò của Mạnh Dao , Hàn Dạ hừ lạnh một tiếng, đi tới trên ghế sa lon ngồi xuống.

"Con bé y tá đó đáng giá anh yêu như vậy sao? Bàn về diện mạo vóc người, cô ta có gì hơn em , bàn về gia thế càng không thể so sánh , em thật sự không biết ánh mắt anh là thế nào , hay là nói anh ở chung một chỗ với Tần Lạc thời gian dài, mắt đều có tật xấu rồi, có tiền có thế không cần, tình nguyện thích một người phụ nữ cái gì cũng không có " Nhớ tới Linh Lan nhớ tới Thẩm Thu Linh hiện tại, Mạnh Dao rất là bất mãn quở trách .

"Cô không cảm thấy cô quá ngạo mạn sao? Cô ngoại trừ họ Hoa, tiêu tiền của nhà , cô còn có thể làm gì? Cô xem không dậy nổi cô ấy, tôi cũng xem thường cô , cô cũng chỉ là dựa vào trong nhà mà thôi, cô thật coi cô là ai. Cô thử không có tiền nhìn xem còn có mấy người đàn ông sẽ ở lại bên cạnh cô. Ngày nào đó cô không có tiền, tôi xem việc duy nhất có thể làm chính là đi ra ngoài bán thân ." Nhìn Mạnh Dao thay mình cùng Tần Lạc tức giận bất bình , Hàn Dạ nhịn không được cười lên, bây giờ càng ngày càng nhiều người không biết xấu hổ .

"Tôi tiêu tiền của nhà thì sao, có bản lĩnh cũng sinh ra ở nhà người có tiền đi ?" Bị Hàn Dạ nói như vậy , Mạnh Dao trong lòng mặc dù không vui , lời nói cũng bắt đầu thay đổi không nắm chắc .

"Tôi không muốn gặp lại cô , giữa tôi và cô cũng sẽ không có cái gì đính hôn, kết hôn , tôi không muốn có một chút quan hệ nào với người phụ nữ ác độc như cô. Cô cũng không cần quan tâm chuyện của tôi, tôi thích ở chung với ai thì ở không liên quan gì đến cô. Về chuyện Linh Lan xảy thai và tai nạn xe cộ , tạm thời tôi sẽ không truy cứu trách nhiệm." Hàn Dạ thở dài, không muốn nói thêm cái gì với cô , trực tiếp đem suy nghĩ của mình nói cho cô.

"Từ hôn không dễ dàng như vậy, nếu tôi không có được , người khác cũng đừng mơ tưởng ." Nghe Hàn Dạ vừa nói như thế, Mạnh Dao từ trên ghế salon cầm lên túi xách của mình, đi tới cửa, quay đầu hướng Hàn Dạ cắn răng nghiến lợi nói qua.

199. Q.4 - Chương 35: Không Cần Khuyên Tôi Buông Tay

Bởi vì chuyện của Linh Lan , mối quan hệ của Tần Lạc và Thẩm Thu Linh thật vất vả dung hiệp một chút , lại trở nên tràn ngập nguy cơ. Tần Lạc lại bắt đầu nhiều đêm không về ngủ , Thẩm Thu Linh tuy nói trong lòng có oán, nhưng La Hải thỉnh thoảng tới hỏi cô muốn tiền, để cho cô căn bản không có bao nhiêu thời gian đi đền bù quan hệ của cô và Tần Lạc .

Thời gian vội vã trôi qua , đảo mắt thu qua xuân đến , nửa năm cứ như vậy mà đi qua rồi, ngoài mặt giống như gió êm sóng lặng, nhưng sóng ngầm lại lén lút bắt đầu khởi động. Một cuộc chiến tranh không nhìn thấy lại bắt đầu khai hỏa.

Tần Lạc ngồi ở bên cửa sổ, nhìn toàn nhà Tiêu thị ở phố đối diện , trong lòng có chút chua xót, gần đây không phải rất bận, lúc có thời gian hắn cơ hồ tất cả đều ngâm mình ở trong quán cà phê này.

“Sao anh phải khổ như thế chứ?” Nhìn Tần Lạc ngồi đối diện mình , Hàn Dạ thở dài, cũng rất bất đắc dĩ. Nếu là lúc trước hắn nhất định sẽ khuyên Tần Lạc đem Hạ Toa kéo trở về, nhưng trải qua chuyện của Mạnh Dao , hắn cũng hiểu, chuyện tình cảm không phải là ngươi nghĩ đơn giản như vậy, yêu một người cũng không hi vọng thấy cô chịu một chút tổnthương.

“Vậy cậu có biện pháp gì ? Thật ra thì như vậy tốt vô cùng, tối thiểu mỗi ngày có thể thấy cô, không phải sao?” Tần Lạc cười nhạt, cầm lên cà phê uống một hơi , nhìn Hàn Dạ nhỏ giọng nói .

“Nếu như thật sự không thể ở chung một chỗ, không bằng thoải mái buông tay đi, Hạ Toa vẫn ở chung với Tiêu Thần , không phải sao? Hơn nữa Tiêu Thần đối với cô ấy cũng là cực tốt, điểm này anh nên rõ ràng chứ?” Qua một hồi lâu, Hàn Dạ đưa mắt nhìn phía ngoài cửa sổ, sâu kín nói qua.

“Tôi không muốn , tôi tình nguyện khổ sở , tôi cũng không muốn buông tay.” Tần Lạc dĩ nhiên biết Hàn Dạ là vì tốt cho hắn , có thể chính là lại để cho hắn buông tha Hạ Toa đó là chuyện không thể.

“Hết năm nay cô ấy sẽ cùng Tiêu Thần đính hôn, anh cảm thấy anh như vậy có ý tứ sao? Nếu như cô ấy biết anh như vậy, cô ấy có thể an tâm gả cho Tiêu Thần sao?” Thấy bộ dạng cố chấp của Tần Lạc ,Hàn Dạ nhíu nhíu mày, nói ra tin tức mình mới vừa biết .

”Đính hôn? Vậy thì thế nào đây? Hàn Dạ , chuyện của tôi và Hạ Toa cậu không cần quá quan tâm, giống như tôi sẽ không hỏi tới chuyện của cậu và Linh Lan . Chuyện tình cảm vốn là không có đạo lý ,cậu cần gì phải làm người khác khó chịu đây? Nếu quả như thật đơn giản như vậy, cậu cũng sẽ không cự tuyệt Mạnh Dao không phải sao? Tối thiểu Linh Lan nguyện ý ở lại bên cạnh làm tình nhân của cậu , so với tôi muốn tốt rất nhiều đi.Tần Lạc thở dài, vẻ mặt có chút bi thương, nhìn Hàn Dạ nhàn nhạt nói qua.

Hàn Dạ vốn là còn muốn làm như thế nào khuyên giải Tần Lạc , bị Tần Lạc những lời này, đem tất cả lời chuẩn bị nói đều nuốt về , Đúng vậy , chính hắn cũng không phải là bởi vì Linh Lan mà cự tuyệt Mạnh Dao sao? Hắn lại có tư cách gì yêu cầu Tần Lạc buông tha Hạ Toa đây?

“Hai người thật hăng hái, tới cũng không cho tôi biết.” Tuyết Thiếu vừa vào cửa liền nhìn đến Hàn Dạ cùng Tần Lạc ngồi ở bên cửa sổ bàn về cái gì, bước nhanh đi lên trước , nhạo báng hai người.

“Ai biết cậu có ở đây hay không ?” Tần Lạc có chút khinh bỉ liếc mắt nhìn Tuyết Thiếu , khinh thường nói xong, kể từ sau khi tái hôn với Tần Di , hai người không phải chạy đông chạy tây đi du lịch, chính là giống như hai đứa trẻ sinh đôi kết hợp cùng nhau xuất hiện, ít khi nhìn đến hắn một mình đi ra ngoài.

“Đúng vậy , tiểu tử ngươi, bây giờ cùng Tần Di tái hôn rồi, cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua thoải mái vô cùng , tôi chính là hâm mộ ghen ghét.” Hàn Dạ ngẩng đầu liếc Tuyết Thiếu một mắt, nhận lấy lời nói của Tần Lạc tiếp tục quở trách hắn.

“Không cần nói người ta như vậy ? Người ta ngượng ngùng á!” Nhìn hai người ngươi một lời ta một câu quở trách mình, Tuyết Thiếu cố ý học mấy em gái trong phim thần tượng , ghê tởm làm nũng , đến lúc này làm cho không khí mới vừa rồi nặng nề phai đi không ít.

200. Q.4 - Chương 36: Người Nhà

Ngày vội vàng qua, đảo mắt một năm mới lại sắp bắt đầu, mấy ngày nay Tiêu Thần có vẻ đặc biệt kích động. Hắn mong đợi một ngày này đã thật lâu, rốt cuộc hắn muốn cùng Hạ Toa đính hôn.

"Có cảm thấy khẩn trương không , bà chủ?" Thu Linh Tố bưng ly rượu đi tới bên người Hạ Toa , nhạo báng.

"Khẩn trương cái gì? Vợ chồng mà , ngược lại cậu, cùng với Viên Hiểu Manh như thế nào? Hắn có đem cậu bắt lại hay không ?" Đối với Thu Linh Tố nhạo báng, Hạ Toa cũng không có để ý, trực tiếp hỏi ngược lại .

"Ghét, cậu lưu manh." Vốn là muốn đùa giỡn Hạ Toa kết quả mình lại bị đùa giỡn, Thu Linh Tố mặt đỏ lên, có chút ngượng ngùng nhìn Hạ Toa.

"Cậu không có mời hắn tới công ty họp hằng năm sao?" Hạ Toa nhìn đám người qua lại , có chút buồn bực hỏi thăm.

"Ừ, hắn đang vội công việc, boss tới, mình còn là thức thời tránh trước thôi." Nhìn Tiêu Thần hướng mình đi tới , Thu Linh Tố hướng Hạ Toa mím mím môi, không đợi Hạ Toa mở miệng, chính mình như một làn khói bỏ đi rồi.

"Thu Linh Tố đi rồi ?" Tiêu Thần đem ly rượu cầm trong tay để vào trên bàn , nghiêng đầu nhìn Hạ Toa hỏi thăm.

"Đúng vậy, chạy còn nhanh hơn thỏ." Cô vừa định mở miệng giữ cô ấy lại , kết quả chỉ chớp mắt bỏ chạy , cô và Tiêu Thần cũng không phải là tình yêu cuồng nhiệt, có cần thiết chế tạo thế giới cho hai người bọn hắn sao?

"Anh xem cô ấy là sợ anh hỏi tại sao lại cự tuyệt Viên Hiểu Manh đấy ?" Nhớ tới gương mặt đau khổ của Viên Hiểu Manh , Tiêu Thần liền không nhịn được buồn cười, vốn là hắn cho rằng Viên Hiểu Manh khẳng định đem Thu Linh Tố ăn sạch sành sanh , kết quả ai biết lại là Thu Linh Tố đem Viên Hiểu Manh ăn sạch sành sanh , chuyện này thật sự làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

"Cậu ấy cầu hôn sao?" Nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, Hạ Toa cũng hết sức tò mò, vội vàng hỏi tới , phải biết hai người ở chung một chỗ ban đầu là Thu Linh Tố theo đuổi Viên Hiểu Manh, thế nào cô mấy tháng không có để ý, địa vị giữa hai người liền thay đổi rồi.

"Ừ, cầu hôn rồi, anh đoán có thể là Thu Linh Tố mang thai, bởi vì Viên Hiểu Manh nói có chút hàm hồ, hay là chúng mình cũng có em bé đi ." Tiêu Thần liếc mắt nhìn Thu Linh Tố cách đó không xa , mặt mong đợi nhìn Hạ Toa nói.

"Chờ thêm một thời gian đi, muốn có con em sẽ phải bắt đầu bồi dưỡng thân thể, làm việc và nghỉ ngơi thời gian cũng muốn ổn định, buổi tối không nên thức đêm, như vậy mới có thể sinh ra con hoàn hảo ." Chuyện có con Tiêu Thần luôn hữu ý vô ý ám hiệu cho cô, nhưng mỗi lần cô cũng làm như nghe không hiểu, hiện tại nếu hắn lên tiếng, hai người bọn họ cũng mau đính hôn, cũng là nên muốn có con rồi.

"Được , được , chuyện này anh nhất định có thể làm được." Thấy Hạ Toa rốt cuộc mở miệng, Tiêu Thần vui mừng cúi đầu hôn một cái lên trán Hạ Toa , liên tiếp đồng ý.

"Em còn không có chính thức gặp qua người nhà của anh , hay là tranh thủ mấy ngày này gặp một lần đi ." Cô dâu xấu xí luôn luôn thấy cha mẹ chồng , ngày đính hôn cũng đã quyết định, cô nếu không tự đi gặp cha mẹ chồng của mình một lần , có vẻ có chút không được hay cho lắm.

"Cũng được , ba mẹ anh cũng không có gì , chính là bà nội thì hơi cằn nhằn , để cho anh dẫn em về nhà, , yên tâm bà nội và ba mẹ anh rất dễ gần ." Hắn vốn là cũng muốn nói, nhưng là nghĩ dù sao lúc đính hôn là có thể gặp được, không đi cũng không có gì quan hệ, cũng liền không đề cập, hiện tại nếu Hạ Toa nói ra, như vậy thừa dịp lần này trở về đem bà nội hắn dụ dỗ , như vậy cha mẹ hắn cho dù có cái gì bất mãn cũng không dám nói ra.

"Vâng , chuyện này anh chuẩn bị đi." Hạ Toa tựa đầu vào vai Tiêu Thần , nhàn nhạt nói xong, trong lòng vẫn là có chút lo lắng.

201. Q.4 - Chương 37: Con Dâu Tới Cửa

Tiêu Quỳnh ngồi ở sofa trong phòng khách, nhìn Tống Nghệ Linh trong phòng khách tới tới lui lui , nhíu mày một cái, không phải là con trai dẫn con dâu về sao ? Cần gì phải khẩn trương như vậy , bọn họ đều là bề trên.

"Ông xã , ông xem tôi hôm nay mặc đồ này thích hợp sao?" Tống Nghệ Linh dừng bước lại, xoay người đi tới bên sofa, có chút lo lắng hỏi thăm Tiêu Quỳnh.

"Có thể, năm ấy khi gặp mẹ anh cũng không thấy em khẩn trương như vậy , thế nào thấy con dâu lại khẩn trương , tới bên này ngồi." Nhìn bộ dạng khẩn trương của Tống Nghệ Linh , Tiêu Quỳnh có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, chỉ chỉ chỗ trống bên cạnh mình , hướng về phía cô nói.

"Ai, lúc đầu em cũng rất sợ , chỉ sợ mẹ anh không thích em, anh cũng biết nhà em kém nhiều so với nhà anh mà ." Nói đến ngày trước Tống Nghệ Linh thở dài thật sâu , ai bảo cô không khẩn trương, ban đầu cô là cố làm ra vẻ trấn định có được hay không.

"Không cần khẩn trương, đứa bé kia anh đã thấy, không khó ở chung, Tiêu Thần có thể như bây giờ, thật muốn cảm tạ cô bé này." Nhớ tới sự biến hóa hai năm qua của Tiêu Thần , Tiêu Quỳnh từ trong lòng đáy cảm thấy an ủi. Hai năm trước, hắn cũng không nhớ qua Tiêu Thần có thể về công ty giúp ình, chỉ hy vọng nó không làm nhiễu loạn là tốt rồi. Tuy nói hoàn cảnh gia đình Hạ Toa thật bình thường, nhưng là có thể làm cho con trai kiệt ngao bất tuân của mình thay đổi hiểu chuyện , hiếu thuận săn sóc, cái này đủ rồi.

"Đúng vậy , Thần nhi hai năm qua biến hóa thật lớn, lần trước sinh nhật em còn biết mua quà tặng rồi gọi điện thoại chúc mừng ." Mặc dù cô không thiếu cái gì nhưng là chỉ cần là con trai đưa, đó chính là thứ đáng giá nhất .

Vợ chồng hai người ngồi ở trên ghế sa lon, câu được câu không trò chuyện, Tống Nghệ Linh vốn là còn có chút lo lắng cũng dần dần bình tĩnh lại. Mặc dù còn chưa có gặp mặt nhưng mà ở tại trong lòng đối với cô con dâu này đánh giá đã rất cao.

"Ba, mẹ, chúng con đã về ." Vừa đi vào cửa, nhìn cha mẹ ngồi ở trên ghế sa lon , Tiêu Thần ở trong lòng cũng rất rõ ràng, hai người chắc cũng tỉ mỉ chuẩn bị qua, hơn nữa đặc biệt đang chờ hai người bọn họ, không khỏi vui mừng gọi.

"Bác trai, bác gái ." Hạ Toa nhìn ba mẹ Tiêu Thần đứng ở đối diện mình , khẽ mỉm cười, chào hỏi.

"Đừng đứng nói chuyện, ngồi đi." Tiêu Quỳnh hướng về phía Hạ Toa nhàn nhạt cười cười, chào hỏi hai người.

"Dì Vương , điểm tâm buổi sáng đâu ? Mau lấy ra." Tống Nghệ Linh hướng về phía Hạ Toa gật đầu một cái, dặn dò người làm.

"Ăn cái này, cái này rất ngọt." Tiêu Thần cầm bánh ngọt trên bàn , đưa đến khóe miệng Hạ Toa, có chút như khoe khoang nói qua.

"Em tự mình ăn ." Hạ Toa có chút xấu hổ nhìn cha mẹ Tiêu Thần ngồi ở đối diện mình , vươn tay, nhận lấy bánh ngọt trong tay Tiêu Thần , liếc hắn một cái.

"Ba, mẹ, đừng như vậy , Hạ Toa bị hai người nhìn ngượng ngùng." Nhìn Hạ Toa từ trong tay mình nhận lấy bánh ngọt, Tiêu Thần ngẩn người một chút, quay đầu nhìn về phía ba mẹ của mình có chút trách cứ nói.

"Không có việc gì, không có việc gì, là chúng ta không tốt." Thấy hai người ân ái , Tống Nghệ Linh vui mừng cười nói.

"Hạ Toa, Tiêu Thần ở thành phố may nhờ có cháu chăm sóc." Tiêu Quỳnh cười híp mắt nhìn Hạ Toa, mặt từ ái nói qua.

"Bác trai, thật ra thì đều là Tiêu Thần chăm sóc cháu ." Đối với lời nói của Tiêu Quỳnh , Hạ Toa có chút ngượng ngùng, vội giải thích.

“Đừng khiêm tốn , Tiêu Thần đứa nhỏ này, từ nhỏ bị bác làm hư rồi, làm sao biết chăm sóc người khác , không thêm phiền là tốt.”Đối với lời nói của Hạ Toa , Tiêu Quỳnh hiển nhiên rất không tin tưởng, liếc mắt nhìn Tiêu Thần nói.

“Đúng vậy , Tiêu Thần tính khí cũng không khắt khe , có thể tìm bạn gái như cháu , hai bác rất là vui mừng .” Tống Nghệ Linh liếc mắt nhìn Tiêu Thần đang ăn điểm tâm , cười cười.

“Không có, không có, anh ấy đối với cháu rất tốt.” Nghe được Tống Nghệ Linh vừa nói như thế, Hạ Toa có chút không hiểu nhìn Tiêu Thần, nếu như Tiêu Thần còn không biết chăm sóc người, tính tình không tốt, vậy cô là cái vẹo gì đây?

202. Q.4 - Chương 38

Tần Lạc ngồi ở trong phòng làm việc, nhìn ngoài cửa sổ, tâm tình có chút uất ức, Hạ Toa và Tiêu Thần về nhà họ Tiêu hắn đã biết . Mặc dù hắn vẫn không muốn đối mặt với chuyện hai người sắp đính hôn , nhưng sự thật đặt ở trước mắt, hắn cái gì cũng không cải biến được.

“Cô không thể đi vào, không thể đi vào.”

“Tránh ra.”

Ngoài cửa ồn ào truyền vào , cắt đứt suy nghĩ của Tần Lạc , có chút không vui cau mày lại , đi tới cửa, mở cửa phòng làm việc ra , cảnh tượng trước mắt để cho hắn có chút cười khổ , mấy thư ký của hắn bụm mặt, sợ sệt nhìn Tần Di.

“Em không thể nói chuyện với mấy cô ấy sao? Xem em làm các cô ấy sợ.” Tần Lạc có chút trách cứ liếc mắt nhìn Tần Di lắc đầu một cái.

“Em nói em là em của anh , ai bảo họ không tin, nói em không có hẹn trước không thể gặp .” Tần Di có chút uất ức nhìn Tần Lạc giải thích. Cô cũng không phải là cố ý muốn ra tay , biết rõ cô kiên nhẫn không tốt, vẫn cùng cô dây dưa không rõ.

“Sao em không gọi điện thoại cho anh ?” Nhìn Tần Di dáng vẻ uất ức, Tần Lạc một bộ em là ngu ngốc nhìn Tần Di chất vấn.

“Điện thoại di động bị trộm rồi, còn chưa có mua mới .” Nhìn bộ dạng Tần Lạc , Tần Di có chút tức giận, cô biết hắn gần đây tâm tình không tốt, nghĩ đến an ủi , kết quả cũng thành cô không phải . Nếu như họ không ngăn cô, có thể như vậy sao? Cô là rất bạo lực không sai, nhưng là cũng không có ra tay lung tung đi.

“Tốt lắm, tốt lắm, không tức giận, vào rồi nói. Mấy cô đi phòng tài vụ lĩnh mỗi người 5000 đồng tiền thuốc thang thôi.” Tần Lạc cười nhạt, đem Tần Di mời vào trong phòng làm việc, xoay người dặn dò mấy nhân viên thứ ký còn đang đứng ở cửa phòng làm việc .

“Sao anh phải đưa tiền thuốc men , rõ ràng là bọn họ không tốt.” Nhìn Tần Lạc đóng cửa, Tần Di có chút không vui lẩm bẩm.

“Em đánh người ta , còn không làm cho người ta một chút bồi thường a!” Tần Lạc thở dài, có chút bất đắc dĩ nhìn Tần Di, hắn thật rất hoài nghi, Tuyết Thiếu có phải bị Tần Di đánh cho ngu rồi hay không mới có thể chết tâm sập đất yêu cô?

“Được rồi, được rồi, dù sao công ty của anh , anh tự tính toán.” Tần Di có chút không nhịn được nhìn Tần Lạc, hôm nay vốn là buổi sáng lúc ra cửa tâm tình của cô cũng không tệ lắm, ai biết cũng chỉ là đi siêu thị một chuyến, ví tiền, điện thoại di động, toàn bộ bị ăn trộm ăn trộm mất đi . Vốn siêu thị cách công ty Tần Lạc cũng không xa nên tính tới xem một chút, ai biết gặp phải mấy nhân viên thư ký không biết điều , thật là tức chết cô, cô đều đã nói mình là em gái Tần Lạc , ai biết bọn họ còn từng người một dùng cái loại ánh mắt đó đến xem cô. Cô không phải là hơn nửa năm không có tới công ty này sao? Về phần cần phải như vậy sao?

“Hôm nay sao lại đi có một mình ? Tuyết Thiếu không có cùng em à?” Nhìn Tần Di thở phì phò , Tần Lạc tò mò hỏi thăm, hiện tại muốn nhìn thấy hai người bọn họ đơn độc , thật sự là khó khăn .

“Hắn đang vẽ thiết kế, em biết mấy ngày nay anh tâm tình không tốt, tới đây xem anh , ai biết.” Nhớ tới chuyện mới vừa rồi Tần Di liền một bụng tức giận.

“Sắp hết năm, mấy nhân viên cũ trước xin nghỉ đi về, mấy người này là thư ký mới tới, không tự nhiên biết em , hơn nữa anh cũng dặn bọn họ mấy ngày nay không có chuyện gì không nên tới phiền anh , một chút xíu chuyện nhỏ, không đến nỗi tức giận, không phải là em mất điện thoại sao ? Bây giờ anh sẽ đi mua với em .” Nhìn dáng vẻ Tần Di nản lòng, nản chí Tần Lạc đi tới bên người cô ngồi xuống, kiên nhẫn giải thích.

“Được rồi, nể mặt anh mua điện thoại cho em, em không tức giận.” Tần Di đứng dậy, vỗ vỗ bả vai Tần Lạc , cười có chút tặc hề hề.

203. Q.4 - Chương 39

Nhìn bên trong nhà tràn đầy người , Hạ Toa có chút không được tự nhiên, cô là tới ra mắt bà nội Tiêu Thần , thế nhưng tất cả cô dì chú bác thế nào đều tới? Xem cô như khỉ trong vườn bách thú sao?

Tiêu Thần có chút không vui cau mày lại , vừa vào cửa hắn liền biết hôm nay người tới rất nhiều, nhưng không thể nghĩ đến tất cả đều đến đông đủ, đây cũng quá khoa trương đi, là hắn cưới vợ, cũng không phải là bọn họ. Bọn họ hài lòng không hài lòng không liên quan tới hắn, trước kia anh trai đính hôn cũng không có lớn như vậy đi.

“Bà nội, bà làm gì vậy ?” Nhìn đến bà nội mình ngồi trên chủ vị, Tiêu Thần có chút không vui bĩu môi hỏi thăm.

“Thế nào, hiện tại liền bắt đầu che chở vợ của mình rồi hả ?” Tiền Ngữ có chút không vui nhìn Hạ Toa một cái , quay đầu chất vấn Tiêu Thần . Thật ra thì đối với cuộc hôn nhân này cô tuyệt không hài lòng, trước không nói gia cảnh , chỉ là từ diện mạo nhìn lên, căn bản liền không xứng với Tiêu Thần nhà cô , bao nhiêu cô gái tốt theo đuổi hắn, hắn lại cố tình chọn người như thế . Hôm nay cũng là cô cố ý đem tất cả mọi người gọi tới, tự nhiên trước đó cũng đã thống nhất sẽ không cho cô thoải mái.

“Bà nội, không phải bà nói chỉ cần là cháu thích, bà cũng sẽ thích sao?” Tiêu Thần có chút không rõ, tối ngày hôm qua bọn họ không phải đã nói sao? Sẽ không cho Hạ Toa khó chịu sao? Nhưng là hôm nay trường hợp này lại coi như là có ý gì ?

“Cô qua đây.” Tiền Ngữ chỉ chỉ Hạ Toa lạnh lùng nói xong, nghe giọng điệu cũng biết là không chào đón Hạ Toa rồi.

“Chào bà nội .” Hạ Toa đi tới bên người Tiêu Thần , thật thấp gọi một tiếng, mặc dù bà ấy không thích cô, nhưng cô dù sao cũng là bề dưới , coi như trong lòng không vui cũng không thể trở mặt .

“Cô còn chưa có tư cách gọi tôi là bà nội, Ninh Ngưng, con và Tiêu Thần cũng có mấy năm không gặp đi, lát nữa hai đứa ngồi ở bên cạnh bà .” Tiền Ngữ liếc mắt nhìn Hạ Toa lạnh lùng nói xong, quay đầu lại dịu dàng nói với một cô gái có dáng dấp xinh đẹp.

“Bà nội, bà làm gì vậy ?” Nhìn bà nội mình thế nhưng trước mặt mọi người cố ý kết hợp mình và Ninh Ngưng , Tiêu Thần nguyên bản đã không vui , trực tiếp lạnh giọng chất vấn, không chút nào cố kỵ bối phận.

“Cái gì có ý gì, Ninh Ngưng chính là vị hôn thê chúng ta đã lựa chọn không phải sao? Con bé này mấy năm không có trở lại, con không biết Ninh Ngưng đã là chuyện gia thiết kế thời trang xuất sắc rồi, dáng dấp lại đẹp , bà nghĩ hai đứa cũng nên tiếp xúc xem một chút. Con và Hạ Toa còn không có kết hôn không phải sao? Chỉ là tính toán đính hôn mà thôi, bà nội rất hi vọng con và Ninh Ngưng cứ gặp gỡ một thời gian rồi hãy quyết định, nhà họ Ninh cũng rất hi vọng thúc đẩy cuộc hôn nhân này .” Tiền Ngữ cũng không có bởi vì Tiêu Thần không vui mà dừng lại đề tài này, mà là càng thêm kiên nhẫn nói qua.

Hạ Toa kinh ngạc đứng ở bên người Tiêu Thần , cô không biết mình có thể đi tiếp con đường này hay không , cũng không biết Tiêu Thần có thể vì áp lực trong nhà mà chia tay với cô hay không ? Nhìn bọn họ từng cái một khinh bỉ nhìn mình, ghét bỏ mình, trong lòng của cô không nắm chắc.

“Bà nội, con nghĩ có lẽ là già nên hồ đồ rồi, con đã nói với bà không chỉ một lần, đời này con sẽ chỉ cưới Hạ Toa, những cô gái khác dáng dấp có như tiên trên trời thì thế nào, con coi không hơn.” Tiêu Thần trước mặt mọi người đem Hạ Toa ôm vào trong ngực, tuyệt không cho bà nội mình giữ mặt mũi.

“Tốt, tốt, tôi không nhìn ra, cô thế nhưng đem cháu trai bảo bối của tôi mê hoặc thành ra như vậy, tôi thật đúng là nhìn nhầm cô !” Nhìn Tiêu Thần công khai chống lại mình , Tiền Ngữ đứng lên, chỉ vào mặt Hạ Toa , giận dữ nói qua.

204. Q.4 - Chương 40: Em Không Sao

Mặc dù bà Tiêu Tiền Ngữ đứng lên, giận dữ chỉ trích Hạ Toa , mọi người cũng bắt đầu nghị luận ầm ĩ, hướng về phía Hạ Toa chỉ chỉ chỏ chỏ. Tiêu Thần lạnh lùng nhìn mọi người trong phòng, lôi kéo Hạ Toa liền đi ra ngoài cửa, sớm biết sẽ là như thế này, hắn tuyệt đối sẽ không mang theo Hạ Toa tới chịu tức như vậy .

“Anh xin lỗi , Hạ Toa, anh không biết bà nội lại có thể như vậy, ngày hôm qua lúc anh khai thông tư tưởng cho bà nội, anh thấy bà vẫn rất thoải mái .” Nhớ tới tối ngày hôm qua lúc nói chuyện điện thoại , Tiêu Thần cũng rất là bất đắc dĩ, rõ ràng nói rất hay, làm sao lại như vậy đây? Tốc độ trở mặt không khỏi quá nhanh đi. Còn nói chỉ cần hắn có thể sống vui vẻ là được rồi , thế nào biến thành một bà già ác độc vậy ?

“Không có việc gì, anh cũng không muốn như vậy không phải sao?” Hạ Toa khổ sở cười cười, cô thật ra thì sớm đã có chuẩn bị tâm lý rồi, chỉ là không nghĩ tới vẫn là không thể chịu nổi. Nếu không phải là Tiêu Thần lôi kéo cô rời đi, đoán chừng chính cô cũng sẽ xoay người rời đi, cái loại ánh mắt đó, cô thật không tiếp thụ nổi.” Còn có cái gì kêu Ninh Ngưng , anh thật sự không có quan hệ với cô ta , nhiều năm trước cũng có gặp qua cô mấy lần, em không nên suy nghĩ .” Tiêu Thần thở dài có chút bất đắc dĩ nói , có lúc hắn thật không hiểu, tại sao những người như bọn họ không thể tự quyết định hôn nhân của mình đây? Tại sao nhất định phải hy sinh hạnh phúc suốt đời đổi lấy lợi ích lợi đây?

“Bà nội anh nói không có sai, cô ấy dáng dấp là rất không sai , có trình độ học vấn, có năng lực, có gia cảnh , người như vậy mới hợp với anh , em cũng chỉ là không cẩn thận xông vào cuộc sống của anh thôi, ba mẹ anh thích em, em đã rất vui nhưng là không thể hy vọng xa vời tất cả mọi người giống như cha mẹ anh đều thích em như vậy , không phải sao?” Hạ Toa dừng bước lại, quay đầu, nhìn Tiêu Thần có chút thương cảm nói xong, vốn là cô quyết tâm muốn quên Tần Lạc, chuẩn bị cùng Tiêu Thần đính hôn, nhưng là hôm nay bị bà nội hắn nói như vậy, cô cũng có chút không xác định , bà nội hắn không thích cô, cô về sau sẽ có ngày thật tốt sao?

“Nếu cảm thấy không tệ thì chính bà ấy đi mà cưới cô ấy, anh mới không cần , người khác nhìn anh như thế nào anh không để ý, anh chỉ để ý em có nguyện ý sống cùng anh một chỗ hay không thôi ? Nếu như về sau anh không có tiền, cuộc sống của chúng ta trôi qua rất bình thường, em có nguyện ý cùng anh ở chung một chỗ không ?” Nhìn Hạ Toa lại muốn đem hắn đẩy ra xa , Tiêu Thần có chút nóng nảy, chuyện của Tần Lạc rồi đến Hàn Dạ tất cả đều đã tạo thành ám ảnh với hắn . Hiện nay hắn cũng nhảy ra một vị hôn thê, này đổi lại ai cũng là không có biện pháp tiếp nhận.

“Em không phải không có tin anh, em nguyện ý sống cùng với anh nhưng mà em lại hy vọng người nhà anh có thể hiểu , em không hy vọng cuộc sống sau này, anh sẽ bị kẹp ở giữa em và người nhà của anh . Thật ra thì tình trạng của chúng ta bây giờ cùng với kết hôn có cái gì khác nhau chớ, chẳng qua là ít đi một tờ giấy thôi , ít đi một bữa cơm thôi.” Tuy là nói như thế nhưng Hạ Toa biết, mình còn là rất để ý, nhưng là hiện tại rõ ràng thời cơ không đúng, một khi nói ra, chỉ sợ sẽ làm ọi người càng thêm không vui, theo như tính khí Tiêu Thần chỉ sợ muốn đi tranh cãi với bà nội mình . Đến lúc đó cô ở trước mặt người nhà bọn hắn chỉ sợ là càng không có ấn tượng tốt đi.

“Em yên tâm, anh sẽ giải quyết, anh nhất định sẽ làm tất cả mọi người chúc phúc cho chúng ta, thật ra thì chỉ cần ba mẹ anh thích em là tốt rồi, bà nội anh già rồi, không cần bận tâm , cũng hơn tám mươi rồi, nhiều cũng chỉ sống chừng hai mươi năm nữa thôi .” Nghe được Hạ Toa nói như vậy, Tiêu Thần lòng thấp thỏm để xuống, hắn phát hiện kể từ khi mình ở chung với Hạ Toa cả trái tim luôn luôn bất ổn , luôn là lo lắng Hạ Toa sẽ không cần hắn, nhưng hắn là hoàng tử trong mộng của nhiều người có được hay không, thế nào ở trước mặt Hạ Toa như thế này mà không chịu nổi đây?

"Về nhà đừng nói chuyện vừa mới xảy ra , tránh cho bọn họ cũng không vui." Nhìn sắp đến nhà, Hạ Toa dặn dò Tiêu Thần, cô không hy vọng bởi vì chính mình mà làm cho tất cả mọi người không vui.

205. Q.4 - Chương 41: Làm Sao Sẽ Náo Thành Ra Như Vậy

Tống Nghệ Linh ngồi ở trên ghế sa lon, thở phì phò nhìn chồng mình ngồi ở một bên xem báo . Bọn họ cũng có ý định đi tới chỗ bà nội Tiêu Thần , ai biết đang chuẩn bị ra cửa, điện thoại tới, bảo bọn họ không cần đi, nói hai người chọc cho bà nội mất hứng , để cho bọn họ dạy dỗ lại hai đứa, thế nào không lễ phép như vậy , rồi bla bla một đống nữa , nghe xong Tống Nghệ Linh trực tiếp đem điện thoại ném tới trên ghế sa lon.

"Sao anh không nói một câu vậy ?" Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Tiêu Quỳnh , Tống Nghệ Linh có chút không vui, cô cũng không tin tưởng mới vừa rồi điện thoại gọi đến hắn không nghe thấy.

"Em bảo anh phải nói cái gì đây? Nói mẹ anh không tốt, hay là nói con trai nên dạy dỗ lại ?" Tiêu Quỳnh để tờ báo xuống , nhìn Tống Nghệ Linh ngồi ở một bên nhàn nhạt cười cười hỏi thăm.

Ngày đó hắn nhìn thấy Ninh Ngưng và mẹ hắn đi ra ngoài, là hắn biết chuyện này sẽ không quá thuận lợi rồi . Ninh Ngưng này sớm không tới trễ không tới , tại sao lại cố tình chọn lúc Tiêu Thần và Hạ Toa về lại tới đây? Chuyện này rất dễ nhận thấy là do mẹ của hắn làm đi . Nếu là Tiêu Thần có thể nhịn được vậy cũng thật đúng là không giống con trai hắn . Chỉ là tình huống này có chút tương tự như hắn ngày xưa.

"Chẳng lẽ anh đã sớm biết kết quả sẽ là như vậy , anh đã sớm biết thế mà còn để cho hai đứa đi ." Tống Nghệ Linh có chút giật mình nhìn Tiêu Quỳnh ngồi đối diện với mình , có chút không xác định nhìn hắn.

"Không kém bao nhiêu đâu, không phải em đã biết Ninh Ngưng cũng đến rồi sao? Chẳng lẽ em cảm thấy con bé thật sự là tới chơi sao? Con bé tới quyến rũ con trai em đó ." Nhìn bộ dạng giật mình của Tống Nghệ Linh , Tiêu Quỳnh có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu.

"Đúng, sao em lại quên mất con bé đó nhỉ ? Tuy nói Ninh Ngưng đối với em rất khách sáo nhưng nhìn qua cũng không tệ, nhưng mà em lại có thể cảm giác được con bé đó không phải thật sự tôn trọng em. Nếu không phải em là mẹ Tiêu Thần , em xem ngay cả nhìn nó cũng sẽ không liếc lấy em một cái." Nhớ tới Ninh Ngưng, Tống Nghệ Linh cũng không có bao nhiêu hảo cảm, tuy nói nếu xét về điều kiện gia cảnh xem ra cô quả thật coi như tương đối xứng đôi với Tiêu Thần nhưng là thái độ cao ngạo của con bé đó, cô cũng không thói quen.

"Đề tài này đến đây dừng lại đi , lát hai đứa về chúng ta liền giả vờ như chuyện gì cũng không biết là tốt rồi." Vì để tránh cho Hạ Toa cảm thấy lúng túng, Tiêu Quỳnh vội dặn dò Tống Nghệ Linh

"Ba, mẹ, buổi chiều chúng ta cùng đi siêu thị có được hay không?" Tiêu Thần đi vào, nhìn cha mẹ ngồi ở trên ghế sa lon , vẻ mặt tươi cười hỏi thăm.

"Có cái gì muốn mua sao? Con bảo dì Vương đi là được , con mang Hạ Toa đi ra ngoài đi dạo đi " Tống Nghệ Linh hơi cười cười lôi kéo tay Tiêu Thần dịu dàng hỏi thăm.

"Tiêu Thần nói buổi tối anh ấy sẽ xuống bếp." Hạ Toa đi tới sofa ngồi xuống, cười nói.

"Nó xuống bếp? Đừng có đốt phòng bếp của bác , bác liền cám ơn trời đất." Nghe Hạ Toa vừa nói như thế, Tống Nghệ Linh thất kinh, mặt không tin nhìn Hạ Toa rồi lại lại quay đầu nhìn Tiêu Thần một chút.

"Là Hạ Toa và con cùng nhau xuống bếp." Tiêu Thần quay đầu nhìn Hạ Toa cười nhạt, giải thích với mẹ mình.

"Vậy vợ chồng son đi đi, hai chúng ta không tham gia náo nhiệt, nếm thử một chút tay nghề của con dâu cũng tốt, nhìn con bé nuôi con béo trắng thế này , khẳng định tay nghề cũng không tệ." Tiêu Quỳnh hướng về phía Hạ Toa gật đầu một cái, sử dụng ánh mắt ám hiệu cho Tống Nghệ Linh, cười ha hả nói qua.

"Đúng vậy , bác cũng muốn nếm thử một chút, hai đứa đi đi, mẹ và ba con đã thành hai lão già khọm rồi, không đi, hai đứa muốn ăn cái gì thì cứ mua , không có quan hệ." Tống Nghệ Linh nhìn hai người, cười cười,

mặc dù mới vừa rồi cú điện thoại kia thật rất giận người, nhưng nhìn hai người bọn họ thật vui vẻ , cô cũng an tâm.

206. Q.4 - Chương 42: Có Thể Hay Không Không Quan Trọng

Nhìn một bàn tràn đầy món ăn, Tống Nghệ Linh mặt đầy hâm mộ nhìn Hạ Toa, tay nghề nấu ăn của cô cực kém vì vậy cô sẽ không có nấu cơm . Trước kia ngay cả đồ điện cũng không dám đụng. Hiện tại có một cô con dâu biết làm cơm , thật sự làm cho người ta vui mừng, hơn nữa mỗi món nhìn qua trông có vẻ rất ngon .

"Ông xã, anh mau đến xem này, Hạ Toa nấu đồ ăn trông rất ngon ." Tống Nghệ Linh có chút kích động gọi Tiêu Quỳnh đang từ trên lầu đi xuống . Cô vốn cho là làm năm ba món ăn là cùng , dù sao hiện tại con gái biết nấu ăn cũng không nhiều lắm, tự mình nấu mỳ ăn liền không chết đói là tốt rồi.

"Thật phong phú , Tiêu Thần chính là so với tôi có phúc khí a." Tiêu Quỳnh có chút bất đắc dĩ nhìn Tống Nghệ Linh đứng ở bên cạnh mình cảm thán.

"Thật ra thì, những thứ này…" Hạ Toa có chút ngượng ngùng nhìn ba mẹ Tiêu Thần muốn giải thích một chút, nhưng mới vừa mở miệng liền bị Tiêu Thần cắt đứt.

"Những thứ này chỉ là chút lòng thành …, Hạ Toa học qua nấu nướng , rất đặc biệt đấy ạ!" Tiêu Thần hướng về phía Hạ Toa nháy nháy mắt, có chút khoe khoang nói.

"Con trai, con thật là may mắn, mẹ thật hâm mộ con !" Tống Nghệ Linh nghe Tiêu Thần vừa nói như thế, trong lòng rất là vui vẻ, thật ra thì cha mẹ cũng không có yêu cầu gì nhiều , chỉ hi vọng con cái bình an lớn lên, nghe lời hiểu chuyện, tìm được một người yêu mình vượt qua cả đời là tốt.

"Anh xem em cũng có thể đi học một lớp dạy nấu ăn ." Tiêu Quỳnh đi tới mép bàn ngồi xuống, cười hì hì nhìn Tống Nghệ Linh nói.

"Em mới không đi đây? Anh làm cho em ăn là được ." Tống Nghệ Linh liếc Tiêu Quỳnh một cái , hừ lạnh một tiếng, cô mới không có ngu như vậy đây? Có ăn sẵn , cô mới không đi học đây?

"Thật ra thì những thức ăn này là Tiêu Thần làm." Nhìn hai người cãi vã , Hạ Toa vẫn là nhịn không được nói ra.

"Cái gì?" Tiêu Quỳnh và Tống Nghệ Linh vẻ mặt không tin nhìn Hạ Toa, cái này lại là Tiêu Thần làm, ai tin a, bọn họ cũng không tin tưởng Tiêu Thần chưa bao giờ xuống phòng bếp đột nhiên sẽ làm ra nhiều món ăn ngon như vậy .

"Con trai , có phải thật vậy hay không?." Tống Nghệ Linh có chút tò mò nhìn Tiêu Thần xác nhận .

"Mẹ, mẹ xem con trai của mẹ sẽ biết làm món ăn sao?" Tiêu Thần nhìn Hạ Toa thở dài, lắc đầu một cái, quay đầu cùng mẹ mình mắt lớn trừng mắt nhỏ nói.

"Thật đúng là không giống." Hai người bộ mặt phớt tỉnh nhìn nhau còn một lát, Tống Nghệ Linh nhàn nhạt mở miệng nói qua.

"Bác trai , bác gái , những món ăn này thật sự đều là Tiêu Thần làm, hơn nữa ở thành phố cũng là anh ấy chăm sóc cháu . Cháu đại khái cũng giống như bác gái , không quá am hiểu những thứ này. Mặc dù cũng đi học qua lớp dạy nấu ăn nhưng không có học được mấy món , hơn nữa những món ăn này cháu cũng không bản lĩnh nấu . Cháu rất vui khi hai bác cũng không có ghét bỏ cháu, cháu cũng biết rõ Tiêu Thần làm như vậy là vì để cho cháu ở trước mặt hai bác biểu hiện tốt hơn một chút, để cho hai bác càng thêm yên tâm một chút." Chuyện ngày hôm nay cô đã suy nghĩ rất nhiều, cũng quả thật có dao động qua, lúc Tiêu Thần nói buổi tối muốn ở nhà nấu cơm , cô cũng đã đoán ra mục đích của hắn rồi. Cô biết đây tất cả cũng là vì tốt cho cô , là muốn cho cha mẹ hắn càng thêm thích cô, nhưng cô là người cố chấp, cũng không muốn vì lấy lòng cha mẹ hắn mà nói dối.

"Hạ Toa, bác thật sự không có nhìn lầm cháu , thật ra thì những món ăn này rốt cuộc là ai làm cũng không quan trọng, quan trọng là Tiêu Thần có nguyện ý vì cháu thay đổi, có thể nấu ăn hay không thì có quan

trọng gì đâu? Không cần để ý nhiều như vậy, bác biết rõ hôm nay cháu bị uất ức, nhưng là hai bác nhất định đứng ở bên cháu . Hai chúng ta cũng hi vọng hai đứa về sau sống thật vui vẻ.

"Cám ơn ba, cám ơn mẹ!"Tiêu Thần cảm kích nhìn ba của mình, hắn không nghĩ ba mình luôn luôn nghe lời bà nội thế nhưng lần này lại đứng ở bên cạnh hắn . Hắn phí hết tâm tư làm ra một bàn ăn này thật ra thì chính là vì lấy lòng ba mẹ của mình, hi vọng bọn họ không cần bởi vì chính mình và bà nội mà thay đổi cách nhìn về Hạ Toa .

Hạ Toa không nghĩ tới Tiêu Quỳnh sẽ nói như vậy, cô vốn cho là bọn họ sẽ có một chút thất vọng, nhưng không nghĩ tới ba của Tiêu Thần thế nhưng lại như vậy an ủi cô, thật để cho cô có chút không tưởng được, nhớ tới thái độ của bà nội Tiêu Thần ,Hạ Toa không khỏi ở trong lòng thở dài, người với người chênh lệch tại sao lớn như vậy chứ?

207. Q.4 - Chương 43: Tìm Tới Cửa

Vì để tránh cho xảy ra chuyện không vui, Tiêu Thần mỗi ngày sáng sớm liền mang theo Hạ Toa ra cửa, mãi cho đến nửa đêm mới trở về. Thình thoảng là đi dạo còn đa số thời gian bọn họ tìm một quán cà phê, ngồi ở bên trong phòng riêng cả một buổi chiều , nhìn trên đường người đến người đi, cũng là một loại hạnh phúc.

Chẳng qua là khi hai người mới từ trên lầu đi xuống , lại phát hiện bên trong phòng khách nhiều thêm hai người không mời mà đến, ba mẹ Tiêu Thần ngồi ở một bên nói chuyện. Mặc dù nhìn bóng lưng cô không biết là ai, nhưng nhìn dáng vẻ cẩn thận của Tống Nghệ Linh trong lòng đại khái cũng đoán được , không phải bà nội Tiêu Thần , thì là ai đây?

"Thần nhi, cháu dậy rồi à , tới ngồi bên cạnh bà nội ." Tiền Ngữ trực tiếp bỏ quên Hạ Toa đang đứng cạnh , chỉ hỏi một mình Tiêu Thần .

"Em lên lầu đi , lát nữa anh lên tìm em ." Tiêu Thần có chút bất đắc dĩ nhìn Tiền Ngữ, quay đầu lại đối với Hạ Toa nói. Hắn cũng không hy vọng Hạ Toa phải chịu một chút uất ức, thật vất vả mấy ngày nay mới để cho cô yên tâm .

"Vâng ." Hạ Toa cũng không có suy nghĩ nhiều, gật đầu một cái, xoay người đi lên lầu, dù sao cô cũng không muốn tiếp xúc nhiều với bà nội Tiêu Thần . Bà ấy không thích cô, cô còn không thích bà ấy đây? Dù sao đối với cô ấn tượng kém, như vậy thiếu chút nữa cũng không có quan hệ.

"Bà nội, sao bà đến sớm vậy ?" Tiêu Thần đi tới bên người Tiền Ngữ dịu dàng hỏi thăm.

"Mấy ngày nay nghe nói cháu toàn về muộn , cho nên bà mang theo Ninh Ngưng tới thăm cháu , cháu đừng trách bà cụ này , cháu dẫn Ninh Ngưng ra ngoài đi dạo đi ." Tiền Ngữ mặt mũi tràn đầy tươi cười nhìn Tiêu Thần, hướng về phía Ninh Ngưng vẫy vẫy tay, dặn dò .

"Bà nội, cháu đã có bạn gái, bà cần gì phải làm như vậy chứ?" Đối với bà nội mình, Tiêu Thần có vẻ rất là bất đắc dĩ.

"Bà biết rõ , không phải chưa kết hôn sao ? Cháu trước kia không phải cũng có rất nhiều bạn gái sao? Dẫn Ninh Ngưng ra vườn hoa đi bộ đi , nó vì cháu nên mới từ nước ngoài bay về đó." Tiền Ngữ cũng không thèm để ý Tiêu Thần không vui ,vẫn cố chấp nói.

"Con cháu có phúc của con cháu , mẹ cũng đừng trông nom nhiều như vậy!" Tiêu Quỳnh có chút bất đắc dĩ liếc mắt nhìn mẹ mình ngồi ở bên cạnh . Trước kia bà nội hắn là như thế này, hiện tại mẹ hắn cũng là như thế này, thì ra là con người khi có tuổi có một số việc nhất định sẽ tự cho là đúng.

"Tôi thật sự không biết con bé đó có cái gì tốt, nghe nói trước kia vẫn cùng Tần Lạc nhà họ Tần làm chung một chỗ, con gái như vậy tại sao có thể làm con dâu nhà chúng ta ? Chẳng lẽ con muốn để người khác chê cười nhà họ Tiêu sao?" Nghe con trai mình vừa nói như thế, Tiền Ngữ trực tiếp nổi giận.

"Người trẻ tuổi nói yêu đương không phải rất bình thường sao? Mẹ để ý nhiều như vậy hữu dụng sao? Bây giờ là Tiêu Thần thích Hạ Toa, chủ động theo đuổi con bé , hơn nữa con cũng cảm thấy Hạ Toa có chỗ nào không tốt, mẹ đừng quan tâm nhiều như vậy không được sao?" Vốn là Tiêu Quỳnh chỉ là muốn giảng hòa, nhưng trước mắt không khí lại càng ngày càng trở nên giằng co.

“ Con bé đó cho các người ăn bùa mê thuốc lú gì mà các người giúp đỡ nó nói chuyện, các người xem một chút, xem Ninh Ngưng, có cái gì không tốt, diện mạo cũng hơn nó , còn trình độ học vấn chẳng lẽ lại kém nó ? Tôi liền không hiểu, chẳng lẽ các người mắt cũng mù sao?” Tiền Ngữ không nghĩ tới con trai mình sẽ chống đối cô, tức giận đứng lên, kéo Ninh Ngưng, chỉ vào mặt Tiêu Quỳnh tức giận bất bình nói.

“Bà nội, thôi, là cháu và Tiêu Thần vô duyên thôi.” Nhìn cha mẹ Tiêu Thần cũng vì Hạ Toa nói chuyện, Ninh Ngưng trong lòng rất không thoải mái nhưng ngoài mặt vẫn là ra vẻ hiền lành nhu nhược khuyên giải Tiền Ngữ đang tức giận .

“Ninh Ngưng đừng sợ, chuyện này bà nội sẽ làm chủ cho cháu .” Nhìn bộ dạng uất ức của Ninh Ngưng, Tiền Ngữ tức giận hướng về phía mấy người lớn tiếng kêu lên , sau đó xoay người dắt cô rời đi.

208. Q.4 - Chương 44: Giao Hàng Tận Nơi?

Bị như vậy lăn qua lăn lại, Tiêu Thần có chút chán nản ngồi ở trên ghế sofa, hắn không hiểu, bà nội vẫn đem mình làm tâm can bảo bối , làm sao sẽ biến thành như vậy, còn có cái cô Ninh Ngưng đó, biết rất rõ ràng mình đã có đối tượng chuẩn bị đính hôn, còn tới tham gia náo nhiệt làm gì đây?

“Mẹ xem bà nội của con cũng sẽ không dễ dàng thỏa hiệp như vậy đâu , con và Hạ Toa nên trở về thành phố đi , không cần ở ở lại đây , tránh cho đến lúc đó mọi người càng thêm không vui. Con biết bà nội của con rất mang thù mà .” Nhìn dáng vẻ đắc dĩ của Tiêu Thần , Tống Nghệ Linh suy nghĩ một chút mở miệng nói, mặc dù nói cô thật rất hi vọng Tiêu Thần có thể ở lại mừng năm mới cùng bọn họ nhưng là tình huống bây giờ . Dù sao cô cũng đã quen, trừ lúc còn bé chân chính ở chung một chỗ mừng năm mới ra, còn bây giờ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

“Vậy cũng được , không ở nơi đây thì con sẽ về nhà Hạ Toa vậy ,con rể tới cửa đi lấy lòng bố mẹ vợ vậy .” Nhớ tới thái độ của ba mẹ Hạ Toa đối với mình, trong lòng Tiêu Thần tràn đầy kiền kính.

“Con định lúc nào thì trở về? Hôm nay hay là ngày mai?” Nhìn Tiêu Thần cười hì hì , Tiêu Quỳnh nhàn nhạt mở miệng hỏi thăm.

“Ngày mai đi, để con đi nói với Hạ Toa đã , còn phải gọi điện thoại nói cho ba mẹ của cô ấy , tránh cho bọn họ đến lúc đó không có ở nhà, ba không biết chứ ba mẹ Hạ Toa rất thích du lịch , tết năm ngoái bọn họ cũng đi du lịch.” Tiêu Thần đứng dậy đi tới bên người ba mình ngồi xuống, một tay đắp bờ vai của hắn, nghiêng đầu nhìn hắn, khẽ mỉm cười, giải thích.

“Được, dù sao ba ủng hộ con .” Tiêu Quỳnh sờ sờ tóc của Tiêu Thần , gật đầu một cái khẽ cười nói.

Đang lúc mấy người thảo luận nên mua quà gì cho thông gia thì bà nội Tiêu Thần thế nhưng phái người đem hành lý của Ninh Ngưng chở tới, dắt Ninh Ngưng đi tới trước mặt ba người từ trên cao nhìn xuống ra lệnh.

“Nghệ Linh, cô đi chuẩn bị cho Ninh Ngưng một phòng, ở chung một nhà cũng tốt cùng Tiêu Thần trao đổi nhiều một chút .”

“Vâng .” Tống Nghệ Linh vốn còn là vẻ mặt tươi cười nhìn mẹ chồng đứng ở trước mặt mình không thể không bất đắc dĩ ứng thừa xuống, cũng may trong nhà phòng trống còn nhiều tùy tiện chuẩn bị một phòng là tốt rồi. Có lẽ để cho con bé thấy Hạ Toa và Tiêu Thần hạnh phúc như thế nào , cũng tốt để cho con bé biết khó mà lui, Tống Nghệ Linh đi tới chỉ huy người làm trong nhà , để cho bọn họ đem hành lý của Ninh Ngưng mang đi.

“Ninh Ngưng, con liền an tâm ở nơi này đi , nếu ai dám bắt nạt con , con liền gọi điện thoại cho bà nội.” Nhìn Tống Nghệ Linh đi ra, Tiền Ngữ lôi kéo tay Ninh Ngưng dặn dò .

“Bác trai, Tiêu Thần, quấy rầy.” Ninh Ngưng nhìn Tiêu Quỳnh và Tiêu Thần ngồi ở trên ghế sa lon , lễ phép chào hỏi.

“Không sao, nếu mẹ tôi đã an bài thế này, cháu cứ ở đi .” Tiêu Quỳnh ngẩng đầu liếc nhìn Ninh Ngưng, nhàn nhạt nói qua.

“Ba, bà nội, con lên lầu trước .” Tiêu Thần gương mặt lạnh lùng, liếc mắt nhìn Ninh Ngưng, cũng không quay đầu lại hướng lên lầu đi , trong lòng suy nghĩ phải làm như thế nào để giải thích việc này cho Hạ Toa , sớm biết là như thế này, mới vừa rồi bọn hắn nên đi luôn . Rời đi là tốt, hiện tại tốt hơn, ngày mai khẳng định đi không được .

”Con cũng đi lên đi , thuận đường nhìn xem bác gái chuẩn bị phòng cho con , con có vừa ý không ? Nhìn Ninh Ngưng trên mặt không cam lòng, Tiền Ngữ ở một bên thúc giục.

Đối với Tiêu Thần lựa chọn coi thường mình, Ninh Ngưng trong lòng rất không thoải mái , đối với Hạ Toa cũng càng ngày càng ghét , âm thầm thề nhất định phải làm cho Tiêu Thần quỳ ở dưới gấu quần mình , nếu không cô tuyệt không rời đi khỏi nhà họ Tiêu .

209. Q.4 - Chương 45

Hạ Toa đang nằm trên giường xem ti vi, thấy Tiêu Thần đẩy cửa đi vào, vẻ mặt không vui , đứng dậy đi tới, khẽ mỉm cười vừa định mở miệng hỏi thăm, thế nhưng thấy Ninh Ngưng đi theo sau lưng Tiêu Thần đi vào.

“Xin lỗi đã quấy rầy .” Thấy Hạ Toa cầm tay Tiêu Thần , Ninh Ngưng có chút ngượng ngùng nói qua.

“Làm sao cô lại vào đây ?” Tiêu Thần vừa định cầm tay đem Hạ Toa ôm vào trong ngực , nghe được giọng nói của Ninh Ngưng có chút không vui quay đầu chất vấn, trong lòng rất là buồn bực, không phải nói theo đuổi rất nhiều người sao? Vậy tại sao còn phải tới dây dưa hắn đây?

“Em theo anh đi vào, anh không đóng cửa.” Nhìn gương mặt không vui của Tiêu Thần , Ninh Ngưng có vẻ hết sức uất ức, chớp đôi mắt xinh đẹp , có chút nước mắt nhìn Tiêu Thần.

“Đây là phòng ngủ của tôi , không phải phòng tiếp khách, làm phiền cô không nên tùy tiện đi vào, liền tính tôi không có đóng cửa, cô cũng không nên tự tiện đi vào ?” Nhìn Hạ Toa không vui xoay người đi tới bên giường, quay đầu xem ti vi, Tiêu Thần thấp giọng nói, nhìn chằm chằm Ninh Ngưng quát.

Bị Tiêu Thần quát như vậy , Ninh Ngưng khóc xoay người xông ra ngoài, hướng lầu dưới đi tới, thầm nghĩ, tôi không trị được anh, tự nhiên sẽ có người có thể trị anh , anh chờ xem tốt lắm.

Nhìn Ninh Ngưng che mặt rời khỏi phòng, Hạ Toa lạnh lùng cười một tiếng, từ trên giường , ngồi vào trên ghế sa lon. Cô cũng không nhận ra Ninh Ngưng là người yếu ớt , ở nước ngoài mò mẫm lăn lộn nhiều năm như vậy, sẽ bị mấy câu nói của Tiêu Thần mà sợ quá khóc ư , vậy thì thật là gặp quỷ.

“Sao em không nằm trên giường nữa ?” Thấy Hạ Toa ngồi ở trên ghế sa lon, còn sửa sang lại tóc, Tiêu Thần có chút buồn bực hỏi thăm.

“Lát nữa anh sẽ biết.” Hạ Toa cười nhạt, cô đều đã nghe được tiếng bước chân

“Tiêu Thần, tại sao cháu lại bắt nạt Ninh Ngưng ? Không phải là muốn nhìn phòng ngủ của cháu một chút sao ? Chẳng lẽ ban ngày ban mặt hai đứa còn làm chuyện gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng hay sao? Phòng ngủ của các ngươi là cất giấu cái gì người khác xem không được sao? Nhìn đều không cho nhìn?” Bà Tiêu vừa vào cửa liền chỉ vào mặt Tiêu Thần bắt đầu hùng hùng hổ hổ .

“Bà nội, là cháu không tốt, là cháu không tốt.” Nhìn bà Tiêu chỉ trích Tiêu Thần, Ninh Ngưng ở trong lòng rất sảng khoái , nhưng là ngoài mặt vẫn là lôi kéo tay bà Tiêu liên tiếp tự trách.

“Cô đừng có giả mù sa mưa , cô cố ý tới trước mặt bà nội tố cáo, cô càng muốn gây sự chú ý với tôi , tôi càng không đế ý tới cô , đây là phòng ngủ của tôi , cô cũng không nên không mời tự vào, nếu không phải bà nội che chở cô, tôi sẽ không đối với cô nhẹ nhàng như vậy.” Tiêu Thần nhìn Ninh Ngưng lắc đầu một cái khinh bỉ nói qua.

“Bà nội, cháu tôn kính bà là bà nội của cháu , cho nên cháu mang Hạ Toa về gặp mặt bà , nhưng chính bà không cần vậy cháu cũng không có biện pháp. Mặc kệ bà đồng ý hay không đồng ý, đời này cháu chỉ biết cưới Hạ Toa làm vợ, bà không không nên uổng phí tâm tư, bà càng nhằm vào Hạ Toa, cháu sẽ càng che chở

cho cô ấy ." Tiêu Thần đi tới bên người Hạ Toa , một tay ôm cô vào trong ngực, ngay trước mặt bà Tiêu và Ninh Ngưng , kiên định nói qua.

"Mày, mày, mày..." Nhìn bộ dạng của Tiêu Thần, bà Tiêu nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải . Mặc dù cô biết Tiêu Thần không vui nhưng cô cũng là vì hắn không phải sao? Không nghĩ tới bây giờ thế nhưng biến thành cái bộ dáng này.

"Tiêu Thần, anh thật là quá đáng, anh làm bà nội tức giận rồi đó ?" Nhìn bà Tiêu mãi nói không ra một câu, Ninh Ngưng nhìn Tiêu Thần trách nói.

"Cô là ai, cô có tư cách gì, nếu không phải là cô, sẽ biến thành như vậy sao? Không tiễn." Tiêu Thần hừ lạnh một tiếng, nằm dài trên giường xem TV , không có để ý tới cô.

210. Q.4 - Chương 46

Ngày cứ như vậy ngày từng ngày trôi qua, mặc dù Ninh Ngưng ở tại trong nhà Tiêu Thần nhưng Tiêu Thần vẫn mang theo Hạ Toa mỗi ngày đi sớm về trễ không thấy đến bóng dáng, không phải nói hắn không thích ở nhà cùng với cha mẹ, thật sự là hắn không muốn thấy gương mặt của Ninh Ngưng . Tiêu Quỳnh vốn là nghỉ phép ở nhà nhưng cũng bởi vì Ninh Ngưng nên mỗi ngày cũng chỉ ăn qua điểm tâm liền cùng Tống Nghệ Linh ra cửa đi dạo, cũng nhắm mắt làm ngơ.

Ninh Ngưng từ trên lầu đi xuống, trong lòng lành lạnh, đây coi là cái gì , mỗi ngày không thấy được Tiêu Thần còn chưa tính, bây giờ ngay cả cha mẹ Tiêu Thần đều không thấy, này không phải là rõ ràng không để ý tới cô sao?

"Cô Trữ , cô dậy rồi à , tôi hâm lại đồ ăn sáng cho cô nhé ." Thấy Ninh Ngưng đi vào phòng ăn, dì Vương xoay người đi vào phòng bếp bắt đầu công việc , trong lòng cũng là một bụng uất ức, tuy nói mấy ngày nay mọi người cơ hồ đều không ở nhà ăn cơm, không cần quan tâm mỗi ngày ăn cái gì? Nhưng trong nhà không khí rõ ràng rất không thoải mái , làm hại bọn họ cũng không có dám làm quá nhiều đồ ăn.

"Không ăn, bọn họ cũng đi ra ngoài?" Ninh Ngưng nhìn căn phòng trống rỗng chỉ còn lại cô và dì Vương trong lòng rất không thoải mái , cô gặp phải người đàn ông , người nào không phải nâng cô trong lòng bàn tay sợ té, ngậm tại trong miệng sợ tan chứ ? Lúc nào thì chịu uất ức như thế này.

"Đi đâu hết rồi ?" Bà Tiêu nhìn phòng khách trống rỗng , lớn tiếng gọi , một tuần lễ qua cô chưa có tới, là bởi vì cô đem chuyện này suy ngĩ , cảm giác mình cũng không sai, suy nghĩ hiểu rõ điểm này sau , cô liền vội vã kêu tài xế đưa cô đến , ai biết đi vào trong nhà thế nhưng một người cũng không thấy.

"Bà nội." Nghe được giọng nói của bà Tiêu , Ninh Ngưng lập tức từ phòng ăn chạy ra, mặt uất ức nhìn bà Tiêu , mím môi để không phải khóc lên .

"Làm sao lại có một mình cháu, mọi người đâu?" Bà Tiêu ngồi vào trên ghế sa lon có chút không hiểu nhìn Ninh Ngưng hỏi thăm.

"Đều đi hết ." Mấy ngày trước cha mẹ Tiêu Thần cũng không có đi ra ngoài, nhưng họ cũng không có chủ động mở miệng hỏi thăm cô sống ở đây có quen hay không , ba ngày vừa qua cũng học Tiêu Thần và Hạ Toa , ngày ngày đi sớm về trễ không thấy được bóng dáng.

"Làm sao con không nói với bà nội ?" Nhìn dáng vẻ uất ức của Ninh Ngưng , sắc mặt của bà Tiêu âm trầm xuống.

"Bà nội, con xem thôi đi, thật ra thì chuyện tình cảm mình càng đuổi thì nó lại càng chạy ." Nghĩ tới mấy ngày nay không chỉ có không thu hoạch được gì, hơn nữa nhìn Tiêu Thần và Hạ Toa ngày càng thân mật , rõ ràng so ngày trước tốt hơn một chút, cô cũng rất khó chịu.

"Nếu không, vẫn là về nhà bà nội ở đi , dù thế nào đi nữa bọn hắn cũng là đính hôn, còn không kết hôn, bà nội nhất định giúp con ." Bà Tiêu lôi kéo tay Ninh Ngưng bảo đảm.

"Bà nội, cám ơn bà, lần này gặp mặt để cho suy nghĩ của con đối với Tiêu Thần đã thay đổi rất nhiều , trước đây con vẫn cho rằng anh ấy là người lăng nhăng, cho nên trong lòng luôn có chút không vui, bây giờ ngẫm

lại những lời đồn kia đều là giả, đáng lẽ con nên gặp anh ấy thật sớm thì cũng sẽ không có nhiều chuyện như hiện tại rồi." Một tuần lễ này, cô thật sự có chút hâm mộ Hạ Toa , cô cũng gặp qua không ít đàn ông , nhưng chưa từng gặp phải một người giống Tiêu Thần như vậy . Mặc dù cô biết tình cảm của hai người rất tốt, thế nhưng lần thứ nhất cô rơi vào tình thế bắt buộc.

"Bà nội biết, cái này cũng không trách con , bà nội sẽ giúp con, con yên tâm đi, dì Vương đi dọn dẹp hành lý của Ninh Ngưng đi ." Bà Tiêu nhìn Ninh Ngưng cười nhạt, quay đầu, dặn dò dì Vương đứng ở bên cạnh .

211. Q.4 - Chương 47: Lừa Gạt

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, Ninh Ngưng vừa rời đi, tâm tình của mọi người nhất thời đã khá nhiều, bốn người cũng không đi ra ngoài đi dạo, lúc rỗi rãnh liền đánh mạt chược, lúc muốn ăn đi xuống làm cơm, ngày trôi qua rất là ngọt ngào.

"Mẹ, ngày mai chúng con về , ba mẹ phải chú ý thân thể nhé ?" Tiêu Thần ngồi ở trên ghế sa lon ôm mẹ mình dặn dò .

"Mẹ biết rồi, con và Hạ Toa phải sống thật tốt nhé , không cần gây gổ." Tống Nghệ Linh có chút không bỏ được nhìn Tiêu Thần, năm nay mặc dù còn hai đứa chưa có trở về, nhưng có con trai út và con dâu ở bên mình, thật rất hạnh phúc.

"Bác gái , ăn trái cây, Tiêu Thần chưa bao giờ cãi nhau với cháu đâu ." Hạ Toa bưng mâm đựng trái cây hướng phòng khách đi tới, để trên bàn ngồi xuống đối diện với Tiêu Thần .

"Hạ Toa , có thời gian về thăm hai bác ." Tống Nghệ Linh nhìn Hạ Toa dặn dò .

" Vâng, cháu biết , nếu hai bác rỗi thì tới thành phố ở mấy ngày." Hạ Toa gật đầu một cái đồng ý.

"Bác trai , bác đã về , bác đưa cháu đi ." Nghe đến có tiếng bước chân, Hạ Toa vội vội vã đi tới cửa, nhận lấy áo khoác trong tay Tiêu Quỳnh , mắc ở trên giá áo.

"Ngày mai sẽ phải đi về à ?" Tiêu Quỳnh nhìn Hạ Toa dịu dàng hỏi thăm, tuy chỉ có nửa tháng ngắn ngủn , nhưng là hắn thật rất ưa thích cô con dâu này.

" Vâng . Chiều mai bay, cháu định đi buổi tối nhưng Tiêu Thần lo lắng buổi tối không an toàn." Hạ Toa gật đầu một cái, giải thích.

" Ừ, đi buổi chiều tốt hơn , về đến nhà nhớ gọi điện thoại cho hai bác , nếu không mẹ hai đứa lại lo lắng." Tiêu Quỳnh chỉ chỉ Tống Nghệ Linh đang ngồi trên ghế sa lon cười nhạt.

"Cháu biết rồi ". Hạ Toa gật đầu một cái, đi theo sau lưng Tiêu Quỳnh hướng ghế sa lon đi tới

La Hải nhìn Thẩm Thu Linh ngồi ở đối diện mình, nhàn nhạt cười. Nửa tháng này hắn thử thăm dò Thẩm Thu Linh, cách ba đến năm ngày lại hỏi cô muốn tiền, muốn thử dò xét ranh giới cuối cùng của cô ở nơi nào, không nghĩ tới cô một lần lại một lần đồng ý , điều này cũng làm cho hắn rất giật mình, xem ra Thẩm Thu Linh còn nhiều tiền hơn so với hắn tưởng tượng .

"Chị họ , năm mới thế nào?" La Hải vừa nói liền đưa tay muốn kéo tay Thẩm Thu Linh .

"Cậu cảm thấy tôi sẽ được chứ?" Gương mặt của Thẩm Thu Linh âm trầm, nhìn La Hải hỏi ngược lại.

"Không nên như vậy sao? Chị cũng biết em thường ngày bài bạc , lễ mừng năm mới xã giao nhiều, cho nên tiêu xài rất lớn !" Thấy Thẩm Thu Linh tức giận, La Hải cũng không thèm để ý, cợt nhã giải thích.

" Lần này tìm tôi có chuyện gì?" Thẩm Thu Linh giơ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay, lạnh lùng hỏi thăm.

"Em nhìn trúng một chiếc xe, phiền toái chị mua giúp em ." La Hải vừa nói vừa từ trong túi lấy ra một quyển tạp chí, chỉ vào một chiếc xe thể thao mui trần nói qua.

"Tám trăm vạn? Cậu cho rằng tôi là ngân hàng sao?" Nhìn giá tiền phía dưới chiếc xe kia , Thẩm Thu Linh nhìn La Hải không nhịn được lắc đầu một cái, thật bởi vì nắm được điểm yếu của cô sao ? Thật ra thì sáng sớm hôm nay cô liền đem chuyện của mình và La Hải nói cho cha của mình. Cô thật không muốn chịu đựng

La Hải giống như một cái động không đáy không ngừng cắn nuốt tiền của cô, sớm biết hắn sẽ biến thành hôm nay ban đầu cô nên nói cho cha của mình . Cho hắn một bài học nhìn hắn còn dám ở trước mặt mình lớn lối như vậy hay không .

"Chị họ , em biết rõ chị có tiền, hãy mua cho em một chiếc , nếu không..." La Hải nhìn Thẩm Thu Linh không có nói nốt nửa câu sau .

"Tôi còn có chuyện, đi trước, từ nay về sau, đừng nghĩ lấy được một đồng từ tôi ." Thẩm Thu Linh lạnh lùng nhìn La Hải, cảnh cáo.

212. Q.4 - Chương 48: La Hải Chêt

Nhìn Thẩm Thu Linh phải đi, La Hải cười lạnh , từ trên ghế đứng lên, ba chân bốn cẳng chắn cửa phòng, kéo lại cô.

"Muốn đi, không dễ dàng như vậy!"

"Cậu lấy được từ tôi còn ít sao ? Mọi người đều có ranh giới cuối cùng , cùng lắm thì mọi người vạch mặt nhau ." Nhìn La Hải hung thần ác sát , Thẩm Thu Linh lạnh lùng nói.

"Một chút tiền mà chị làm như đuổi ăn mày vậy ?" La Hải khinh thường nhìn Thẩm Thu Linh, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười hỏi ngược lại.

"Một chút tiền, từ đầu tới giờ cậu cầm lấy không dưới ba chục triệu đi, một chút tiền?" Thẩm Thu Linh một cái hất ra tay của La Hải, hướng bên cạnh bàn đi tới.

"Chị họ , cho em thêm một ít nữa ." Thấy Thẩm Thu Linh gương mặt lạnh lùng trở lại trên ghế, La Hải cùng đi theo đến bên cạnh cô, dịu dàng làm nũng .

"Tốt lắm, đừng nói nữa , lần này là không thể nào , chuyện này tôi đã nói cho cha tôi ." Thẩm Thu Linh quay đầu nhìn La Hải thở dài mà nói nói.

"Cái gì, chị đem chuyện của chúng ta nói cho ba chị biết ?" Nghe Thẩm Thu Linh vừa nói như thế, La Hải trong lòng cả kinh, trực tiếp ngã ngồi ở trên mặt đất.

"Cha tôi đã đồng ý , sẽ không lấy mạng cậu , về sau ở nước ngoài cố gắng mà sống thôi." Nhìn gương mặt hoảng sợ của La Hải , trái tim Thẩm Thu Linh mềm nhũn, dịu dàng an ủi.

"Cô cho tôi là người ngu sao? Cô nói đùa gì vậy ? Bỏ qua cho tôi , cô không phải không biết thủ đoạn của ông nội và cha cô , bỏ qua cho tôi , cô thật sự cho là chuyện này đến tai bọn họ , bọn họ còn có thể bỏ qua cho tôi sao?" La Hải từ trên mặt đất đứng lên, đôi tay nắm lấy bả vai Thẩm Thu Linh , trợn tròn đôi mắt.

"Cậu nên ra nước ngoài đi!" Nhìn dáng vẻ cơ hồ hỏng mất của La Hải , Thẩm Thu Linh nhàn nhạt nói qua.

"Không, tôi không đi , cô không cho tôi sống tử tế vậy cô cũng sẽ không thể tử tế được , muốn chết, cùng chết." La Hải một tay mở cửa sổ ra, một tay thắt cổ Thẩm Thu Linh , kích động la hét.

"Cậu đừng như vậy." Gió thổi rối loạn tóc, nhìn bộ dạng nổi điên của La Hải , Thẩm Thu Linh có chút sợ, cô còn không muốn chết, cô thật rất muốn cùng Tần Lạc sống những ngày thật tốt , nhưng.

"Cho dù chết, tôi cũng muốn cô chôn cùng , chị họ , đây là mày bức tao đấy." Nghĩ tới kết quả của những người đã từng mắc lỗi với nhà họ Trầm , trong lòng sợ, những người đó, cuối cùng kết quả cũng rất thảm, rất thảm, hắn không muốn cũng trở thành một trong những người đó nhưng hắn đã không có lựa chọn, hắn và Thẩm Thu Linh nguyên bản là không đứng đắn. Chuyện này vừa ra, nhà họ Thẩm làm sao có thể bỏ qua cho hắn? Nghĩ tới đây La Hải thật sâu thở dài, nhìn gương mặt trắng bệch của Thẩm Thu Linh , nhớ tới thời gian hai người ở chung , trái tim mềm nhũn, buông lỏng tay ra, tung người nhảy một cái, nhảy xuống lầu.

"Không cần, không cần." Thẩm Thu Linh phục hồi tinh thần lại, nhìn La Hải đã nhảy ra khỏi cửa sổ , muốn đưa tay kéo hắn, nhưng cuối cùng đã quá muộn.

"La Hải, sao cậu phải khổ như thế chứ? Tôi đã cầu xin cha tôi thả cậu một con đường sống rồi, tại sao cậu không tin tôi ?" Thẩm Thu Linh thật thà nhìn ngoài cửa sổ, cô là không thể nào tin nổi, La Hải sẽ bởi vì sợ sợ nhà họ Trầm trả thù mà lựa chọn nhảy lầu tự sát. Cô mới vừa rồi thật cho là mình cũng sống không được, nhưng không nghĩ tới, La Hải thế nhưng buông cô ra , nghĩ đến cô ở trong lòng của hắn vẫn có một vị trí, nghĩ tới đây Thẩm Thu Linh trong lòng cũng là một hồi cảm khái, sinh mạng thật quá yếu đuối rồi.

213. Q.4 - Chương 49: Khôi Phục Độc Thân

Nhà họ Thẩm thông qua các loại quan hệ, rốt cuộc đem chuyện của La Hải đè lại, chỉ là nhà họ Thẩm có thể để cho tất cả truyền thông câm miệng, lại không có biện pháp khiến cho người nhà họ Tần hết giận. Người nhà họ Tần không phải người ngu, thoáng điều tra, đã biết mối quan hệ không đứng đắn giữa Thẩm Thu Linh và La Hải , đang lúc ông Tần giận dữ , Thẩm Thu Linh và Tần Lạc hòa bình li dị rồi. Một hôn lễ giàu có làm cho người ta hâm mộ , chỉ duy trì mấy tháng liền kết thúc .

Tần Lạc cũng không có bởi vì chuyện ly hôn mà buồn buồn không vui, vẫn giống như thường ngày, mỗi ngày đi đến quán cà phê đối diện tòa nhà Tiêu thị uống cà phê, nhìn Hạ Toa và Tiêu Thần vừa nói vừa cười đi vào cửa chính tòa nhà Tiêu thị .

"Anh chuẩn bị đi sao? Bọn họ đều ở bên trong, đi vào tụ tập thôi." Tuyết Thiếu nhìn Tần Lạc đang cầm áo khoác vắt trên ghế sa lon chuẩn bị rời đi nói.

Tần Lạc không nói gì, nhìn Tuyết Thiếu, gật đầu một cái, đi theo phía sau hắn hướng phòng riêng đi tới, thật ra thì hắn cũng biết bọn họ muốn nói cái gì.

"Anh , anh có khỏe không ? ." Nhìn Tần Lạc đi vào phòng , Tần Di tiến lên đón, có chút bận tâm hỏi thăm.

"Tốt vô cùng, không có việc gì, mọi người cũng biết chuyện của tôi và Thẩm Thu Linh , chưa nói tới cái gì có yêu hay không , ly hôn là chuyện sớm hay muộn thôi ." Tần Lạc vỗ vỗ bả vai Tần Di , khẽ mỉm cười.

"Vậy anh định làm như thế nào đây? Lại một lần nữa theo đuổi Hạ Toa sao?" Tang Thuyết ngẩng đầu nhìn Tần Lạc, hỏi thăm.

"Cô ấy hiện tại sống rất tốt, anh không hy vọng quấy rầy cuộc sống của cô ấy ." Tần Lạc đi tới ngồi xuống một bên, rất là bất đắc dĩ nói .

"Cậu sống tốt sao? Cậu xem cô ấy và Tiêu Thần kết hôn, cậu có thể thoải mái sao?" Tang Thuyết hừ lạnh một tiếng, tiếp tục đặt câu hỏi.

"Ngôn Ngôn, Hạ Toa đi theo Tiêu Thần cũng không có gì không tốt." Nhậm Kiến nhìn Tang Thuyết có chút kích động , vội lên tiếng an ủi, thật ra thì hắn cũng không có cảm thấy tình hình bây giờ có cái gì không tốt, Tiêu Thần đối với Hạ Toa cũng không kém so với Tần Lạc đối với Hạ Toa .

"Được rồi, em không nói ." Tang Thuyết liếc mắt nhìn Nhậm Kiến , nhún vai, không có mở miệng.

"Em tự nhiên còn yêu Hạ Toa , nhưng Tiêu Thần đối với Hạ Toa đúng là không tệ, bọn họ sống rất tốt, em không muốn đi phá hoại tình cảm giữa hai người ." Tần Lạc nhìn Tang Thuyết , nhàn nhạt nói qua.

Có một số việc không phải hắn nghĩ thế nào liền thế nào , nếu như Hạ Toa sống không hạnh phúc, hắn sẽ không đứng nhìn bàng quan, nhưng cô sống rất tốt, hắn cần gì phải đi quấy rầy cuộc sống của cô đây?

"Thật ra thì hai ngày trước em có gặp qua Hạ Toa, cô ấy biết anh ly hôn sau cái gì cũng không nói, nhưng mà em lại nhìn ra, trong lòng cô ấy vẫn có anh , coi như hai người không đến được với nhau , hai người vẫn có thể làm bạn bè không phải sao?" Nhìn gương mặt không chút biểu cảm của Tần Lạc , trong lòng Tần Di cũng không dễ chịu, hôm nay họ cũng sống rất tốt, ngay cả Hàn Dạ cũng đã quyết định kết hôn với Linh Lan .

" Không phải là anh không muốn, nhưng suy nghĩ một chút cảm nhận của Tiêu Thần đi, nếu anh đi tìm Hạ Toa, đi chơi với cùng cô ấy , anh đi ăn cơm với cô ấy , Tiêu Thần sẽ có suy nghĩ gì, chẳng lẽ mỗi lần đều là ba người cùng đi sao?" Tần Lạc có chút tự giễu lắc đầu một cái.

“Em biết mấy nữ kiến trúc sư rất được , nếu không em giới thiệu cho anh nhé .” Tuyết Thiếu nhìn Tần Lạc một chút , đột nhiên nghĩ tới mấy đồng nghiệp nữ gần đây , đề nghị .

“Anh tự đâm đầu vào chỗ chết?” Không đợi Tần Lạc mở miệng, Tần Di đã níu lấy lỗ tai Tuyết Thiếu, dạy dỗ.

“Anh không giới thiệu, không giới thiệu còn không được sao?” Nhìn vẻ mặt tức giận của Tần Di, Tuyết Thiếu vội mở miệng cầu xin được tha thứ .

Nhìn hai người đùa giỡn , Tần Lạc có chút hâm mộ, nhàn nhạt cười cười.

214. Q.5 - Chương 1: Hạ Toa Quyết Định

Tiêu Thần nhìn Hạ Toa ngồi ở phòng giải khát có chút ngây ngẩn , nói không lo lắng là giả . Hôm nay Tần Lạc và Thẩm Thu Linh đã ly hôn, mà Hạ Toa trong lòng vẫn không có hoàn toàn quên Tần Lạc, hắn làm sao sẽ không lo lắng.

“Anh đã đến rồi?” Hạ Toa vừa ngẩng đầu chống lại gương mặt tươi cười của Tiêu Thần , dịu dàng nói qua.

“Em đang lo lắng cho Tần Lạc? Muốn đi gặp mặt hay không ?” Tiêu Thần ở bên người Hạ Toa ngồi xuống, có chút nghĩ một đằng nói một nẻo nói.

“Gặp mặt thì như thế nào? Anh ta là anh ta , em là em , tình cảm giữa em và anh ta đã sớm trở thành quá khứ , có anh ở bên cạnh em là đủ rồi.”Lúc cô khó khăn nhất , đau khổ nhất thì người ở bên cạnh cô là Tiêu Thần, chịu uất ức, an ủi cô cũng là Tiêu Thần, người chăm sóc cô những lúc ốm đau bệnh tật cũng là Tiêu Thần, Tần Lạc làm cái gì đây? Giống như cái gì cũng không có làm, vì gia tộc, hy sinh cô.

“Hạ Toa , có lời này của em là đủ rồi, anh sẽ đối xử tốt với em , đời này cũng chỉ đối tốt với một mình em .” Nhìn Hạ Toa tựa đầu lên vai của mình, Tiêu Thần hài lòng cười.

“Đương nhiên là muốn tốt với em, không phải là bà nội anh không chấp nhận em sao? Em liền sinh con trai để cho bà nhìn mà không sờ được.” Mấy ngày trước cô đi xem Linh Lan , biết cô lại mang thai, cô cảm xúc cũng thật nhiều , cô ở chung với Tiêu Thần cũng có hơn một năm bây giờ cô cũng nên suy tính một chút.

“Thật sự ? Em quyết định muốn có con ?” Tiêu Thần kích động ôm lấy Hạ Toa, liên tiếp hỏi tới , căn bản không có băn khoăn là hai người đang ở công ty.

“Được rồi , đây là công ty , anh để ý một chút.” Nhìn dáng vẻ hưng phấn của Tiêu Thần , Hạ Toa nhàn nhạt cười, thật ra thì cuộc sống như thế cũng tốt vô cùng, đã qua hãy để cho qua đi. Tần Lạc có thể vì gia tộc mà buông tha cô lần thứ nhất, cô cũng không chắc chắn nếu ở chung lần sau có thể bị bỏ rơi lần thứ hai hay không ? Nếu thật sự xảy ra thì khi đó cô nên làm cái gì bây giờ? Da mặt dày quay lại tìm Tiêu Thần sao? Loại chuyện như vậy cô làm không được.

“Ừ, ừ , anh biết rồi.” Bị Hạ Toa hô lên như vậy , Tiêu Thần vội đem cô để xuống, có chút xấu hổ cười cười. Hắn thật quá kích động, mấy ngày nay từ Hàn Dạ, Tuyết Thiếu và Nhậm Kiến hắn cũng nghe được một chút tin tức, hắn thật cho là mình muốn mất đi Hạ Toa rồi, nhưng không nghĩ tới, Hạ Toa thế nhưng quyết định muốn có con ,làm cho hắn tâm tình vốn là suy sụp bỗng chốc trở thành hư không, giống như đặt mình trong thiên đường hạnh phúc vậy.

“Chúng ta đi quán cà phê đối diện uống ly cà phê đi , trong công ty rất buồn bực .” Hạ Toa kéo tay Tiêu Thần , dịu dàng hỏi thăm.

“Ừ .” Tiêu Thần liên tiếp đồng ý, chỉ sợ hiện tại cho dù Hạ Toa để cho hắn hái sao trên trời hắn cũng sẽ không chút do dự đồng ý thôi.

“Em xem mấy ngày nay anh tâm tình không tốt, anh là đang lo lắng em ?” Đi vào thang máy, Hạ Toa nhìn Tiêu Thần hỏi thăm.

“Đúng vậy, anh rất lo lắng.” Tiêu Thần cưng chìu sờ sờ tóc của Hạ Toa , gật đầu một cái, hắn thật ra thì cũng đã làm xong tính toán trường hợp xấu nhất. Nếu như Hạ Toa lựa chọn quay về bên Tần Lạc thì hắn sẽ buông tay , bởi vì đối với hắn mà nói, chỉ cần Hạ Toa hạnh phúc, vậy là đủ rồi.

“Đừng dại dột, tin tưởng em, tin tưởng mình.” Hạ Toa nhón chân lên, hôn một cái lên môi Tiêu Thần , nhàn nhạt cười.

“Ừ .” Nhìn Hạ Toa nắm chặt tay mình , Tiêu Thần mỉm cười gật đầu một cái, đưa tay cầm chặt hơn một chút, mặc kệ về sau sẽ xảy ra chuyện gì hắn cũng sẽ không buông tay Hạ Toa .

“Đừng cầm chặt như vậy, em chạy không thoát.” Tay phải bị Tiêu Thần cầm có chút đau , Hạ Toa không khỏi lắc đầu một cái nhỏ giọng nói.

“Ai , anh xin lỗi, anh làm đau em sao?” Nhìn tay Hạ Toa bị chính mình cầm đỏ bừng , Tiêu Thần có chút đau lòng nói.

“Không có việc gì, đi thôi.” Hạ Toa cười nhạt, lôi kéo Tiêu Thần đi ra khỏi tòa nhà Tiêu thị

215. Q.5 - Chương 2: Khiến Tất Cả Theo Gió Đi

Hai người vừa đi vào quán cà phê, liền nhìn đến Tần Lạc ngồi ở bên cửa sổ, hai người giật mình, vừa định tiến lên chào hỏi, lại phát hiện Tần Di và Tang Thuyết từ bên trong phòng riêng đi ra, mấy người gặp mặt, đối mắt nhìn nhau cười một tiếng.

“Tiêu Thần, mượn Hạ Toa dùng một chút.” Tần Di đi tới bên người Tiêu Thần , kéo tay Hạ Toa , có chút ngượng ngùng cười cười.

“Tôi không thể tham dự?” Tiêu Thần nhìn Tần Di, lại nhìn Tần Lạc vẫn im lặng không lên tiếng , nghi ngờ nói.

“Nếu mọi người gặp mặt ,vậy để cho Tần Lạc và Hạ Toa đơn độc nói chuyện một chút được chứ?” Bị Tiêu Thần hỏi như vậy, Tần Di quay đầu nhìn Tần Lạc, mở miệng nói.

“Hạ Toa, em có nguyện ý đi không ?Nếu không muốn , chúng ta đi .” Tiêu Thần không có nhìn Tần Di, cúi đầu dịu dàng hỏi thăm Hạ Toa.

“Nếu tất cả mọi người đều có ý này , em nói chuyện với anh ấy một chút, lại có quan hệ gì , đừng lo lắng anh ấy cũng sẽ không ăn em , có phòng riêng không ?.” Hạ Toa nhìn Tần Lạc, quay đầu hỏi thăm Tần Di.

“Có đương nhiên là có.” Thấy Hạ Toa đồng ý, Tần Di vội tiếp miệng nói.

Nhìn Hạ Toa và Tần Lạc một trước một sau đi vào phòng riêng , Tiêu Thần cũng xoay người theo Tần Di đi vào phòng sát vách , có những lời nói mới vừa rồi của Hạ Toa , hắn cũng không lo lắng, bởi vì mặc kệ như thế nào, hắn cũng sẽ không dễ dàng buông tay cô ra .

Nhìn Hạ Toa ngồi ở đối diện mình , Tần Lạc có chút thấp thỏm, hắn không biết nên mở miệng như thế nào , nói rằng mình yêu Hạ Toa say đắm như thế nào . Dù sao trong hơn một năm này tất cả đều là Tiêu Thần chờ đợi ở bên cạnh cô, hắn cái gì cũng không làm được.

“Nghe nói anh ly hôn? Gần đây anh sống thế nào ?” Nhìn Tần Lạc thật lâu cũng không có chủ động mở miệng, Hạ Toa cầm ly cà phê lên uống một hớp, khẽ mỉm cười, hỏi thăm.

“Anh vẫn tốt, em thì sao?” Tần Lạc khổ sở cười cười, hắn biết rõ Hạ Toa và Tiêu Thần sống rất vui vẻ , cần gì phải nghe cô chính miệng nói ra đây?

“Em rất khỏe, em và Tiêu Thần tính toán kết hôn, ba mẹ anh ấy cũng rất tốt, rất thích em .” Nhìn trong mắt Tần Lạc có nhàn nhạt thương cảm, trong lòng Hạ Toa cũng không có cảm giác, nhưng nghĩ lại, cô do dự sẽ chỉ làm ối quan hệ giữa hai người càng thêm phức tạp, chẳng thà một lần liền đem lời nói làm rõ, chặt đứt lẫn nhau niệm tưởng.

“Nếu như mà anh nói anh vẫn còn yêu em , em không cần phải kết hôn với hắn sớm như vậy, cho anh thêm một cơ hội nữa được không ?” Nghe được Hạ Toa chính miệng nói ra muốn cùng Tiêu Thần kết hôn , Tần Lạc cảm thấy đầu óc trống rỗng, lôi kéo tay Hạ Toa , khẩn cầu .

“Nói thật ra, em cũng chưa hoàn toàn quên được anh , chỉ là em không có nắm chắc nếu một lần nữa ở bên cạnh anh , gia tộc của anh vĩnh viễn vẫn là vị trí thứ nhất , một khi em và gia tộc nhà anh có xung đột, em

lại bị hy sinh đi. Em và Tiêu Thần ở bên nhau, thật ra thì bà nội của anh ấy rất phản đối, anh ấy cũng có một vị hôn thê, nhưng là vậy thì thế nào, anh ấy đã dứt khoát kiên quyết chọn em , ở trong lòng của anh ấy, vị trí thứ nhất vĩnh viễn đều thuộc về em , em không muốn buông tha một người đàn ông đối với mình tốt như vậy , tình cảm là có thể từ từ tích lũy . Mặc dù tình cảm của em đối với anh ấy không nhiều như đối với anh nhưng mà em lại biết em nhất định sẽ yêu anh ấy thật nhiều , em có thời gian cả đời để bù đắp cho anh ấy ." Hạ Toa đem tay Tần Lạc đẩy ra, bình tĩnh nói qua.

"Nếu như mà anh nói, chỉ vì em , anh có thể buông tha tất cả đây? Em có nguyện ý ở bên cạnh anh không ?" Nhìn dáng vẻ kiên định của Hạ Toa , Tần Lạc có chút không cam tâm tiếp tục truy vấn .

"Không cần, em không chịu nổi." Cô tin tưởng Tần Lạc có thể buông tha, nhưng là nhà họ Tần sẽ làm cho hắn buông tha sao? Không thể nào, huống chi người nhà họ Tần làm sao có thể nào tiếp nhận một người cái gì cùng không có như cô để làm con dâu nhà bọn họ. Cô mệt mỏi, chỉ muốn bình thản sống qua ngày, có một người đàn ông yêu mình, có ba mẹ chồng dễ chung sống , sau này vẫn còn có một đứa nhỏ đáng yêu, cái này đủ rồi.

"Hạ Toa, em thật sự không chịu tha thứ cho anh sao? Anh thật sự không muốn mất em ." Nhìn dáng vẻ lạnh nhạt của Hạ Toa , Tần Lạc có chút cuồng loạn.

"Mọi chuyện đã qua hãy để cho qua đi, anh không có làm sai, cần gì em phải tha thứ." Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu, tại sao đến cuối cùng cũng sẽ biến thành như vậy chứ? Rõ ràng không có làm sai, lại cứ muốn cầu xin cô tha thứ đây?

"Không có việc gì, em đi trước, Tiêu Thần còn đang chờ em ." Nhìn bộ dạng mất mát của Tần Lạc , Hạ Toa đứng dậy, đi ra ngoài .

216. Q.5 - Chương 3: Bị Thương Ngoài Ý Muốn

Nhìn Tần Lạc che mặt đau lòng khổ sở , Tần Di hận không được đi bắt Hạ Toa quay lại, hỏi một câu, tại sao không chấp nhận Tần Lạc, rõ ràng trong lòng của cô còn có Tần Lạc không phải vậy sao? Tại sao kiên định muốn đến với Tiêu Thần ?

"Anh, anh không sao chớ?" Tần Di ngồi xuống đối diện với Tần Lạc , có chút bận tâm nhỏ giọng hỏi thăm.

"Không có gì, tất cả đều đã qua." Tần Lạc ngẩng đầu nhìn Tần Di thở dài, khổ sở cười cười, hắn cho là hắn không có kết hôn hắn liền còn có thể đoạt lại Hạ Toa từ tay Tiêu Thần nhưng.

"Anh không có nói cho Hạ Toa, anh vẫn còn yêu cô ấy sao? Không có nói cho cô ấy biết anh lấy Thẩm Thu Linh hoàn toàn là bởi vì nhà họ Tần sao? Không có nói bây giờ có thể tự quyết định hôn nhân của mình rồi hả?" Tần Di nhìn Tần Lạc hỏi tới .

"Nói thì có ích lợi gì đây? A Di em đúng là vẫn còn quá ngây thơ rồi, anh làm sao có thể thật sự tự quyết định hôn nhân của mình đây? Một khi nhà họ Tần có một cái gì không may, anh vẫn bị hy sinh , chẳng lẽ cứ như thế nhìn cơ nghiệp nhà họ Tần bị hủy diệt sao? Không thể nào, liền tính anh có lòng thoát khỏi nhà họ Tần , nhưng ông nội sẽ thả anh sao?" Tần Lạc có chút bất đắc dĩ mà lắc đầu, rất nhiều chuyện hắn không thể quyết định.

"Nhưng nhà họ Tần hiện tại rất tốt mà , anh còn có em , còn có Tuyết Thiếu , nếu có vấn đề gì chúng ta sẽ ngồi yên không để ý đến sao? Anh dũng cảm một chút, theo đuổi Hạ Toa đi, thừa dịp cô ấy còn chưa kết hôn." Nhìn bộ dạng chán chường của Tần Lạc, Tần Di có chút đau lòng.

"Anh cũng cần một chút thời gian, cho anh một chút thời gian được chứ?" Nhìn Tần Di quan tâm , Tần Lạc đứng lên, đi tới bên cửa sổ, có lẽ hắn thật nghĩ quá nhiều, cho nên mới bi thương như vậy . Hiện tại công ty đã đi vào quỹ đạo , coi như hắn và Hạ Toa ở chung một chỗ vậy cũng không có vấn đề không phải sao? Hắn còn do dự cái gì đây?

"Vâng , hi vọng anh suy nghĩ một chút, không cần tương lai lại hối hận." Tần Di thở dài, có chút không vui nói

Tiêu Thần nhìn Hạ Toa đi ở bên cạnh mình , khóe miệng liền không nhịn được giơ lên, hắn rốt cuộc có thể an tâm chuẩn bị hôn lễ . Mặc dù hắn biết ở trong lòng Hạ Toa không thể nào không có Tần Lạc, nhưng hắn tôn trọng góc riêng đó của cô . Hắn không muốn mất đi Hạ Toa sau đó sa sút cả đời, cách nhìn của những người khác đối với hắn mà nói đều không quan trọng, quan trọng là hắn biết mình thật sự rất thích Hạ Toa, không thể mất đi cô.

"Anh cười đủ chưa?" Nhìn Tiêu Thần một đường nhếch miệng cười đến tận cửa thang máy của công ty , Hạ Toa không nhịn được hỏi thăm.

"Hắc hắc, anh thật sự rất vui ." Tiêu Thần mím mím môi có chút uất ức giải thích.

"Được rồi, được rồi, anh thích cười thì cứ cười đi ." Hạ Toa bất đắc dĩ mà lắc đầu, không để ý đến hắn.

Nhìn Hạ Toa quay mặt qua chỗ khác không có để ý đến mình , Tiêu Thần như đứa bé kéo tay Hạ Toa làm nũng , đang muốn mở miệng nói gì đó, cửa thang máy đột nhiên mở ra.

"Tiêu Thần, tôi sẽ không bỏ qua cho anh , tôi sẽ không để cho anh và Hạ Toa ở bên nhau ." Tống Tử Phong nhìn chằm chằm vào thang máy, khi cửa thang máy mở ra thì thấy Hạ Toa và Tiêu Thần hai người đang thân mật , không khỏi giận dữ.

"Tống Tử Phong, anh làm gì vậy ?" Nhìn Tống Tử Phong tức giận vọt vào thang máy, Hạ Toa có chút không vui cau lại lông mày, lạnh giọng chất vấn.

"Hạ Toa , em theo anh đi thôi, anh sẽ đối xử tốt với em ." Tống Tử Phong có chút kích động nắm tay Hạ Toa , dịu dàng nói qua. Khi hắn biết Hạ Toa muốn đính hôn với Tiêu Thần hắn cũng không ngồi yên, hắn thật ra thì vẫn luôn lên kế hoạch, kế hoạch thế nào khiến cho Hạ Toa rời khỏi Tiêu Thần, rời khỏi Tần Lạc trở lại bên mình nhưng hắn mới vừa lên kế hoạch tốt, còn chưa kịp thực hành, liền nghe đến bọn họ quyết định sẽ kết hôn , điều này làm cho hắn làm sao mà chịu nổi.

"Tống Tử Phong, tôi sẽ không buông tha Hạ Toa ." Tiêu Thần đẩy ra Tống Tử Phong, đem Hạ Toa ôm đến trong lòng mình.

"Tôi muốn giết chết anh , tôi xem anh còn muốn tranh với tôi thế nào ." Từ thang máy đi tới ga ra tầng ngầm thì mấy người liền ra khỏi thang máy, Tống Tử Phong lấy ra một con dao đã sớm đặt ở trên người hướng Tiêu Thần đâm tới.

"Không cần." Nhìn Tống Tử Phong lấy dao ra , Hạ Toa cũng không biết mình lấy can đảm ở đâu ra , một tay nắm con dao kia, máu tươi chảy ròng nhưng vẫn nhìn chằm chằm vào Tống Tử Phong.

"Hạ Toa , Hạ Toa ." Nhìn Hạ Toa nắm thật chặt con dao , Tống Tử Phong lập tức buông lỏng tay ra, ngơ ngác nhìn cô, hắn không nghĩ muốn thương tổn Hạ Toa, tuy nhiên lần thứ nhất vẫn làm thương tổn cô.

"Nhanh báo cảnh sát." Trưởng bộ phận an ninh theo đuôi mà đến vội vàng hét lên.

"Không, không cần báo cảnh sát." Hạ Toa cầm tay đang chảy máu ròng ròng , sắc mặt có chút tái nhợt nhìn Tiêu Thần nói.

"Ừ ." Tiêu Thần gật đầu một cái, liếc mắt nhìn trưởng bộ phận an ninh .

"Anh đi đi, chờ anh suy nghĩ kỹ , có lẽ chúng ta còn có thể trở thành bạn bè ." Hạ Toa nhìn Tống Tử Phong còn đang mờ mịt , nhàn nhạt nói qua.

"Còn không mau gọi xe cứu thương." Nhìn Hạ Toa sắc mặt trắng bệch , yếu đuối tựa vào trong ngực của mình, máu tươi đã sớm nhiễm đỏ áo khoác màu sáng , Tiêu Thần nhìn trưởng bộ phận an ninh còn ngây ngốc đứng ở một bên nổi giận nói.

217. Q.5 - Chương 4: Chúng Ta Kết Hôn Đi - Đại Kết Cục

Bên trong bệnh viện, Hạ Toa nằm ở trên giường bệnh, nhìn Tiêu Thần ngồi ở bên giường ngủ gật , khẽ mỉm cười, nhìn tay phải của mình quấn đầy băng trắng , trong lòng mặc dù cũng có chút sợ, nhưng hơn nữa là an tâm. Nếu như ngày hôm qua một dao của Tống Tử Phong đâm vào người Tiêu Thần , như vậy hậu quả

thiết tưởng không chịu nổi, đến lúc đó nhà họ Tiêu làm sao có thể bỏ qua cho Tống Tử Phong đây? Cô không muốn, mặc dù cô đã sớm quên đi tình cảm với Tống Tử Phong nhưng dù sao cũng đã từng là người mà mình đã từng yêu , cô làm sao có thể trơ mắt nhìn tương lai của hắn mất hết đây?

"Hạ Toa , em đã tỉnh?" Tiêu Thần nắm tay Hạ Toa khẽ vuốt qua gương mặt mình , nhàn nhạt cười cười.

"Cám ơn anh , Tiêu Thần." Hạ Toa nhìn dáng vẻ quan tâm của Tiêu Thần nhàn nhạt cười một tiếng.

"Hạ Toa , em không nên làm như thế, ngày hôm qua làm anh sợ muốn chết, đồng ý với anh, về sau có xảy ra chuyện gì cũng để anh xử lý, anh không muốn nhìn thấy em chịu một chút xíu thương , trong lòng anh không chịu nổi." Ngày hôm qua nhìn Hạ Toa đưa tay nắm lấy con dao kia, hắn thật không có cách nào tiếp nhận, hắn là một người đàn ông, lại làm cho người yêu mình ở trước mặt của mình thay mình chịu tội, hắn có còn là đàn ông không ?

"Đây chẳng qua là ngoài ý muốn, hơn nữa đó chính là chuyện của em và Tống Tử Phong , không cần tự trách." Nhìn bộ dạng tự trách của Tiêu Thần , Hạ Toa dịu dàng an ủi.

"Hạ Toa , chờ tay em khỏi hắn , chúng ta liền kết hôn đi." Tiêu Thần hai tay nắm tay Hạ Toa nhỏ giọng nói.

"Vâng , em đồng ý , chẳng qua em muốn du lịch kết hôn." Nhìn người đàn ông ở trước mắt đã ở bên cạnh mình hơn một năm nay , chuyện cũ như một bộ phim ở trong đầu hiện lên, ấm áp mà ngọt ngào.

"Ừ, tất cả đều nghe lời em ." Tiêu Thần trước sau như một gật đầu đồng ý , chỉ cần là chuyện mà Hạ Toa muốn làm, hắn vĩnh viễn đều sẽ không điều kiện đồng ý, có thể mỗi ngày thấy cô thật vui vẻ, hắn làm cái gì cũng đáng giá.

Tần Lạc đứng ở ngoài cửa, nghe đối thoại của hai người, xoay người rời đi, biết Hạ Toa xảy ra chuyện, hắn cũng vội vã chạy đến bệnh viện, Tiêu Thần ở trong phòng bệnh chờ đợi cả đêm, hắn ở ngoài phòng bệnh lo lắng cả đêm.

Chỉ là vào giờ phút này, nhìn đến bọn họ ân ái , hắn thật không đành lòng đi quấy rầy bọn họ. Nếu đây là Hạ Toa lựa chọn, như vậy hắn liền chúc phúc cho cô. Dù là tim của mình đau không cách nào hô hấp, chỉ cần cô hạnh phúc là tốt rồi.

Mới vừa đi tới khúc cua ở hành lang , Tần Lạc thấy Tống Tử Phong trong tay cầm một bó hoa ly , đi lên phía trước.

"Tống Tử Phong, anh cũng tới thăm Hạ Toa?"

"Cô ấy như thế nào?" Nhìn Tần Lạc đứng ở trước mặt mình , Tống Tử Phong có chút do dự mở miệng hỏi thăm.

"Cô ấy đã tỉnh, Tiêu Thần đang ở cùng với cô ấy." Tần Lạc thở dài, vỗ vỗ bả vai Tống Tử Phong , có chút chua xót nói.

"Tôi xem tôi vẫn là không đi." Nghe Tần Lạc vừa nói như thế, Tống Tử Phong thở phào nhẹ nhõm, đem hoa tươi giao cho y tá, dặn dò mấy câu, xoay người hướng thang máy đi tới.

Nhìn bóng lưng cô đơn của Tống Tử Phong , Tần Lạc lắc đầu một cái đi theo.

Một đêm này hắn và Tống Tử Phong uống say mèm, một đêm này khiến hai người vốn bởi vì Hạ Toa mà đối địch cũng bởi vì Hạ Toa mà trở thành bạn bè .

Quyển sách hết!

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/vo-dep-trom-tim-dai-thieu-phuc-hac-dung-phach-loi